

श्री तीर्थंकर प्रणित त्रींशुं उपांग.

AGY56

श्री क

ज्वालीगमसूत्र

संपूर्ण भाषांतर-प्रश्नोत्तर ३पे.

भाषांतर कर्ता अने ज्वाली प्रगट करतार,

डेहारी नीमचंद हीराचंद, गांडण.

आवृत्ति पहिली

वीर संवत २४३८.

विक्रम संवत १९६८.

भाषांतर कर्तांचे सर्व हक स्वाधिन राखेव छे.

गांडण.

धी "गांडण राठिन प्रिन्टींग प्रेस."

भाक्षेक पारिण' डातण १२सतण

किश्मत ३६

751

પ્રસ્તાવના.

સંવત ૧૯૩૬ની સાલમાં ગોંડળમાં મહાપુરૂષ શ્રી ૭ જ્ઞેયંદ્રજી સ્વામીનું ચતુર્માસું ધવાથી શ્રી જીવાલીગમ સૂત્રની પ્રત ૧ તેમના તરફથી મને વાંચવા મળી જે પ્રત પોતે કચ્છમાંથી લાવેલ હતા; તે પ્રત મેં વાંચી તે ઉપરથી તેનું ગુજરાતીમાં પ્રસ્તોત્તરરૂપે આખા સૂત્રનું ભાષાંતર કરવાથી સાધારણ વર્ગના શ્રાવક ભાષ્યોને ઉપયોગી થાય એમ જણાયાથી તેમ કરવા માટે મન ઉત્સુક થયું. જેથી સંવત ૧૯૩૮ની સાલમાં તેનું રફ કરવામાં આવ્યું.

સાર આદ ગોંડળ સંઘાડાના પટોધર પૂજ્ય સાહેબ શ્રી ૭ દેવજી સ્વામીની પોતાની તેમજ તેમના ભંડારના પુસ્તકોની સાહાયથી સંવત ૧૯૪૦ ની સાલમાં રફ ઉપરથી ફેર કરવામાં આવ્યું જેકે તે પુસ્તક તરતમાં છપાવવાનો વિચાર હતો; પણ કેટલાએક સંયોગોને લધને અસાર સુધી જેમનું તેમ પડતર રહ્યું હતું.

સંવત ૧૯૬૮ની સાલનું ચતુર્માસું ગોંડળ સંઘાડાના સુ સાધુ મહામુનિ જદવજી સ્વામી સાથે તેમના સુ શિષ્ય મહાપુરૂષ નાનચંદ્રજી સ્વામી તથા મહાપુરૂષ પુરૂષોત્તમજી સ્વામી તથા મહાપુરૂષ સવજી સ્વામી (મહાપુરૂષ જ્ઞેયંદ્રજી સ્વામીના શિષ્ય) નું ગોંડળમાં થતાં કેટલાએક શ્રાવક ભાષ્યો દરમ્યાન શ્રી જીવાલીગમ સૂત્ર વિષે ચર્ચા થતાં તેમને અભિપ્રાય ને આગ્રહ છપાવી બહાર પાડવાનો થયો. લાંબી મુદત થયાં પડતર રહેવાથી ફરી સંશોધન કરવા મહાપુરૂષ શ્રી ૭ જદવજી સ્વામીને વિનંતિ કરવામાં આવી, તે હર્ષ સાથે સ્વીકારતાં પોતાના સુ શિષ્ય મહાપુરૂષ પુરૂષોત્તમજી સાથે ઘણા ખંત, ઉત્સાહ ને શ્રમથી સંશોધન કરી ઘણો ઉપકાર કર્યો છે તેને માટે તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે.

આવી રીતે ખીજા મહાત્મા પુરૂષો તે મહાત્માનો ઘડો લઇ ઉઘમી થઇ પોતાના વખતનો સદ્ ઉપયોગ કરે તો ઘણું પ્રસંશનિય ને જ્ઞાન વૃદ્ધિના કારણ બની ઘણો ઉપકાર કરી શકે.

ઘણા શ્રાવક ગૃહસ્થો લાલ લઇ શકે એ હેતુથી જેકે ગુજરાતીમાં કરવામાં આવ્યું છે, પણ મૂળ સૂત્ર સાથે મેળવતાં સુગમતાથી મેળવી શકાય તેટલા માટે ભાષાનો મોટો ફેરફાર કરવામાં આવ્યો નથી. એટલે કે શુદ્ધ ગુજરાતી હાલની શૈલીમાં કરવાથી મૂળ સિદ્ધાંત સાથે મુકાબલો કરવામાં ફેરફાર લાગે નહીં તેટલા માટે સિદ્ધાંતશૈલી કાયમ રાખવામાં આવી છે, તે જેકે આજના જમાનાવાળાને ધીલીબર ઉથડક લાગવા સંભવ માનીએ તોપણ મૂળમાં વિરૂદ્ધ ન આવે તે તરફ ખાસ ધ્યાન રાખવામાં આવ્યું છે.

વળી જીવાલીગમજી સૂત્રમાં ન્યાં ન્યાં શ્રી પતવણાજી સૂત્રની લખામણુ આપવામાં આવી છે ત્યાં ત્યાં જરૂર જણાતી બાબતો ત્યાંથી ઉમેરવામાં આવી છે, એટલુંજ નહીં પણ બની શકતા લગતા વિષયોનો ખીજા સિદ્ધાંતો વિગેરેના આશ્રયથી ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ભગવંતે શાસ્ત્રોને વિષે ત્રણ પ્રકારના આગમ (સિદ્ધાંત) કહ્યા છે. **સૂતાગમે, અથાગમે, તદુભયાગમે.** સૂતાગમે તે મૂળપાઠ અથાગમે તે મૂળપાઠનો અર્થ અને તદુભયાગમે તે મૂળ પાઠ અર્થ સાથે “આ શ્રી જીવાભીગમજી સૂત્રનું સંપૂર્ણ ભાષાંતર પ્રશ્નોત્તર રૂપે” એ અથાગમે કહેવાય એ સૂત્રસાખ સમજવી.

વળી કેટલાએક કહે છે કે—શ્રાવક સૂત્ર વાંચે તો અનંત સંસારી થાય. શ્રાવકને સૂત્ર વાંચવાનો અધિકાર નથી. શ્રાવકને તો “**લઘ્વઠા, ગ્રહીયઠા, પુછીયઠા**” એટલે લાઘ્યા છે. અર્થ જેને. ગ્રહ્યા છે અર્થ જેને ને પુછ્યા છે અર્થ જેને. એટલે મતલબ કે શ્રાવક અર્થરૂપે ગ્રહી શકે, પણ મુળપાઠ વાંચી શકે નહીં વિગેરે વિગેરે કહે છે, પણ તે સર્વે ખોટું કહે છે. કારણ કે તિર્થંકર પરમાત્માની વાણી અર્થરૂપે કહેા કે પાઠરૂપે કહેા કે અર્થપાઠ અને રૂપે કહેા એ અધુ સિદ્ધાંતજ છે તેમાં ભેદ પાડવો તે ભરમાવવા જેવું છે માટે તાત્પર્ય તો એટલોજ છે કે તે તિર્થંકરની વાણી માટે ચારે તિર્થ, સાધુ, સાધવી, શ્રાવક ને શ્રાવિકા હકદાર છે. કાષ્ટને પણ વાંચવાનો કાષ્ટપણ સિદ્ધાંતમાં પ્રતિબંધ ભગવંતે કરેલ નથી.

વળી ભગવંત તિર્થંકરની વાણી કહેવી છે? અમીય સમાણી (અમૃત સરખી) અનંત અનંત, ભાવ, ભેદ, નય, નિક્ષેપની ભરેલી સકળ જગતને તારવાવાળી, સકળ જગતને હીતકારી, સકળ મોહને ટાળવા વાળી, ભવાબ્ધિને તારવા વાળી, મોક્ષને આપવા વાળી, શંશયને હરવાવાળી, જેનું માપ કાષ્ટથી થઇ શકે નહીં, જેનું માપ કરતાં પોતાની બુદ્ધિ મપાય એવી, જેને કાંઇ ઉપમા આપી શકાય નહીં જેના વખાણુ હજારો જલ વડે થઇ શકે નહિ. અહાહા!!! એવી વાણી વાંચતાં અનંત સંસારી થાય!!! શું બુદ્ધિ!!! શું સમજણ!!! અમૃત ખાતાં કાષ્ટને ઝેર ચડ્યું સાંભળ્યું છે? કદી કાષ્ટ કારણે અમૃત ખાતાં ઝેર ચડે પણ નિરવીકારી તિર્થંકરની વાણી વાંચતાં અનંત શંસારી થાય!!! એતો અકલ યાહિરની વાત જણાય છે. ત્યારે તેમ કહેનારનો હેતુ શું હોવો જેમએ-તેનો ઉત્તર એટલોજ કે કહેનારનો આશ્રય શ્રાવક વર્ગને અજ્ઞાનતા રાખવામાં કાંઇક પણ મોટા હેતુ હોવો જેમએ તે જેમ શ્રી જ્ઞાતા સૂત્ર નવમે અધ્યયને રચણા દેવીએ જનરક્ષને જનપાળને દક્ષણના વનમાં જવાની મનાઇ કરી તેમ! (મતલબ જનરક્ષ ને જનપાળ દક્ષણના વનમાં જાય તો રચણા દેવીના હાથમાં ન રહે ને હકીકત પણ એવીજ બની કે જનરક્ષ ને જનપાળ દક્ષણના વનમાં ગયા છે સૂણાંયે પરોવેલ સખસને જેયો છે તેની હકીકતથી ને સીલ્ખા જક્ષની સાહાયથી રચણા દેવીથી છુટા થયા છે એ ઉપનય પણ સમજવા જેવો છે.) એમ સમજાય છે. એ બાબતની ચર્ચા ઘણી છે. પણ આ ઠેકાણે તે વિષયમાં ઉતરવા પ્રસંગ નથી. આંહી તો ફક્ત એટલુંજ કહેવું યસ છે કે એમ માનનારાને પણ આ પ્રશ્નોત્તર રૂપે ભાષાંતર વાંચવાથી અનંત સંસારી થવાની ભીતી (બીક) તેમની સમજણ પ્રમાણે નથી, જેથી તેમને પણ જે ઉપયોગી થઇ પડશે તો કૃતાર્થ થવા જેવું છે.

શ્રી જીવાભીગમજી સૂત્રના વિષયો જેવાને અનુકુળ પડે અને વાંચક વર્ગને કંટાળો

ન ઉપજે તેટલા માટે તેને જુદા જુદા હેડીંગમાં ગોઠવવામાં આવ્યા છે, તો પણ કોઇ મૂળ વાત તુટક કરવામાં આવી નથી (હેડીંગ બાદ કરતાં એક સરખી હકીકત નજરે આવશે.)

આ પુસ્તક વાંચક વર્ગને ઉપયોગી થશે તો લીધેદા શ્રમ ઉપયોગી ગણી હું મને પોતાને કૃતાર્થ માનીશ વળી ઉપયોગી થયાની ખાત્રી તેમના ખપ ઉપરથી જણાશે.

આ પુસ્તક કદમાં ને શૈલીમાં ધાર્યા કરતાં વિશેષ કરવામાં આવ્યું છે. છતાં તેની કીમત જેમની તેમ કાયમ રાખવામાં આવી છે તો આશા છે કે જે રૂપિયાની રાખેલી કીમત વાંચક વર્ગને વધારે નહીં લાગતા સહુ તેનો લાભ લઇ શકશે.

આ મારો પ્રથમ પ્રયાસ છે જેથી તેમાં ખામી અને ભૂલ તો હશેજ. પણ વાંચક વર્ગ કૃપા કરી દીર્ઘ દ્રષ્ટીથી ક્ષમા કરશે એમ આશા રાખું છું ને જે ખામી જણાય તે સુધારવામાં આવશે તો વખતે ખીજી આવૃત્તિ કાઢવાનો પ્રસંગ આવશે તો ઉપકાર સાથે સુધારવામાં આવશે.

સુત્ર વાંચક વર્ગો જાણે છે કે હમેશાં કામ કરવું ને ભૂલ કાઢવી એ બેમાં ક્ષણો તફાવત રહેલો છે. ભૂલની દ્રષ્ટીએ જોવાય તો ભૂલ નીકળેજ, પણ જે ગુણુગ્રાહી અને અમીની દ્રષ્ટીથી જોવાય તોજ અનુકુળ પડતું થવા શંભવ થાય. સ્વભવતિ સ્વભવતિને ગ્રહે એવો નિયમ છે તે મુજબ ગુણુ ગુણુને ગ્રહે ને દુર્ગુણુ દુર્ગુણુને ગ્રહે. ગુણુથી ગુણુ ભિન્ન નથી, તેમ ગુણુથી ગુણુ ભિન્ન નથી. એ ગુણુ અને ગુણુ બન્ને એકજ છે દાખલા તરીકે સાકર અને સાકરની મીઠાશ ભિન્ન નથી ને તેથી કરી કેવળજ્ઞાન ઉપજે છે સારે ક્રોધનો દોષ ગ્રહણુ થતો નથી તેટલાજ કારણુથી આચાર્ય પદવી કેવળી છતાં છદમસ્તને અપાય છે. માટે વાંચક વર્ગ પોતાનું ગુણુગ્રાહીપણું નહીં છોડવા પ્રાર્થના છે.

આ પુસ્તકના હેન્ડબીલમાં સાદી ભાષા વાપરવામાં આવેલી એટલુંજ નહિ પણ પુસ્તકની કીમત પહેલાં અને પાછળથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી એક સરખી ક્ષેવા રાખ્યા છતાં તેમજ દીનપરદીન પુસ્તકોના હેન્ડબીલોનો વર્ષાદ વરશવા છતાં જે ગૃહસ્થોએ ઉદારતા બતાવી અગાઉથી ગ્રાહક થઇ આશ્રય આપ્યો છે તેમનો અંતઃકરણુથી ઉપકાર માનું છું

પુસ્તક છાપવું પુરું થતાં સુધીમાં જેમના તરફથી ગ્રાહકોનાં નામ ભરાઇ હેન્ડબીલો પાછાં આવી પહોંચ્યાં છે તેઓ ગૃહસ્થોનાં મુખ્યારક નામ પુસ્તકના પાછળના ભાગમાં દાખલ કરવામાં આવ્યાં છે. તક ગયા પછી આવેલાં ગ્રાહકોનાં નામ રહી ગયા સંબંધે મારી કસુર નહીં ગણુવા વિનંતિ છે.

આ પ્રસંગે મારે જણાવવું જોઇએ કે રાજકોટના રહીશ કોઠારી અબેયંદ ગોપાળજી જે સ્વભાવે શાન્ત અને મીલનસાર છે તેણે પોતાના આપકર્મિપણુથી પોતાની બાહોશીથી થોડાં વરસ થયાં મુંબઇમાં કમિશન એજન્ટની પોતાથી દુકાન કરેલી છે તે મારા નજીકના કુટુંબી થાય છે તેણે આ પુસ્તકના સંબંધમાં પહેલેથી છેલ્લે સુધી તન મન ને ખંતથી પોતાના કિમ્મતી વખતનો ભોગ આપી વખતો વખત કિમ્મતી મદદ કરેલી છે તેને માટે તેમને ધન્યવાદ ધરે છે.

વાંચવાને ખાસ વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે—

સ્થાનકવાસીમાંથી ભાગ્યેજ મોટાં પુસ્તકો બહાર પડે છે તેનું કારણ ફક્ત પ્રમાદ અને ઉત્તેજનની ખામી છે. તે બન્ને ખામી એવી છે કે તેની જેમ જેમ ઉંડી જડ પડતી જાય તેમ તેમ અસ્ત થતો જાય ને નીકળી જાય તો ઉદય થતો જાય માટે ઉદય ને અસ્ત એમાં સમાણો છે એમ માઈ માનવું છે. માટે તે ખામી દૂર થવા જરૂર છે.

વિશેષ વિનંતિ કે શ્રી પનવણાજી સૂત્ર જે શ્રી સમવાયંગ સૂત્ર યોથું અંગ તેનું યોથું ઉપાંગ છે તે સૂત્ર ધણું મોટું અને ઘણીજ યારીક સમજણુવાળું છે જેમાં ધણાં બોલચાલના થોકડા સમાણાં છે તે સૂત્ર ભાગ્યેજ પર્યાદમાં (વ્યાખ્યાનમાં) વંચાય છે. એટલુંજ નહીં પણ તેના જાણવાવાળા ને પોતાની સમજણુથી વાંચી જાણી શકે એવા ગૃહસ્થ આંગણીને ટેરવે ગણ્યાનીકળશે. એવા યારીક કદંબુ સમજણુવાળા અને જ્ઞાનના ખજાનારૂપે સૂત્રનું સંપૂર્ણ ભાષાંતર કરણ ગુજરાતીમાં સહુ સમજી શકે એવી સહેલી ભાષામાં થાય તો ધણાને ઉપયોગી થાય એવા હેતુથી તેનું આ જીવાલિગમ સૂત્ર જેવું પ્રશ્નોત્તર રૂપે ભાષાંતર કરવું શરૂ કરેલ છે તો જો આ જીવાલિગમ સૂત્ર પ્રશ્નોત્તર રૂપે વાંચક વર્ગને અનુકૂળ પડશે તો શ્રી પનવણાજી સૂત્રનું સંપૂર્ણ ભાષાંતર પ્રશ્નોત્તર રૂપે વિસ્તારવાળું કોઈ વિદ્વાન મુનિ મહાત્મા પાસે તપાસાવી શુદ્ધ કરાવ્યા બાદ છપાવી બહાર પાડી આવક ભાષ્યોની સેવામાં મુકવા વિચાર છે. એજ વિનંતિ.

વીર સંવત ૨૪૩૯. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૯ના
માગશર શુદ્ધ ૧૦ વાર સુધવાર.
તારીખ ૧૮-૧૨-૧૨, ગોંડળ.

હું છું ગુણીજનોનો દાસ,
નીમચંદ હીરાચંદ કોઠારી.
પ્રશ્નોત્તર રૂપે ભાષાંતર કરનાર.

અનુક્રમણિકા.

નંબર.	અધિકાર. (બાબત.)	પૃષ્ઠ.
૧	જીવાલિંગમ તે શું?	૨
૨	અજીવનો અધિકાર.	૨
૩	જીવનો અધિકાર... ..	૩
૪	અસંસારી જીવનો અધિકાર.	૪
૫	સંસારી જીવનો અધિકાર.	૮
૬	બે પ્રકારનાં સંસારી જીવનો અધિકાર.	૯
૭	સ્થાવર જીવનો અધિકાર.	૧૯
૮	સુક્ષ્મ, બાહર પૃથ્વીકાયનો અધિકાર.	૧૯
૯	સુક્ષ્મ બાહર અપકાય (પાણી) નો અધિકાર.	૧૭
૧૦	સુક્ષ્મ, બાહર અને સાધારણ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર.	૧૮
૧૧	ત્રસ જીવનો અધિકાર... ..	૨૧
૧૨	સુક્ષ્મ, બાહર અસીકાયનો અધિકાર... ..	૨૧
૧૩	સુક્ષ્મ, બાહર વાયુકાયનો અધિકાર... ..	૨૨
૧૪	જીદર (મોટા) ત્રસ જીવનો અધિકાર.	૨૩
૧૫	બેઠદ્રિ જીવનો અધિકાર	૨૩
૧૬	તેઠદ્રિ જીવનો અધિકાર... ..	૨૬
૧૭	ચૌરેદ્રિ જીવનો અધિકાર.	૨૬
૧૮	પચેદ્રિ જીવનો અધિકાર... ..	૨૭
૧૯	નારકીનો અધિકાર.	૨૭
૨૦	પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર	૨૯
૨૧	સમુચ્ચિમ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર.. ...	૩૦
૨૨	ગર્ભજ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર.	૩૬
૨૩	ગર્ભજ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર.	૩૬
૨૩	મનુષ્યનો અધિકાર.	૪૦
૨૪	દેવતાનો અધિકાર.	૪૨
૨૫	ત્રસ, સ્થાવર જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ અને અદ્ય, અહુતવનો અધિકાર.	૪૬
૨૬	ત્રણ પ્રકારના સંસારી જીવનો અધિકાર.	૪૭
૨૭	સ્ત્રીવેદ (તિર્યચણી, મનુષ્યણી ને દેવાંસા) નો અધિકાર.	૪૭
૨૮	સ્ત્રીવેદ (તિર્યચણી, મનુષ્યણી ને દેવાંસા :) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ ને અદ્ય, અહુતવનો અધિકાર.	૪૯

નંબર.	આબત.	પૃષ્ઠ.
૨૯	સ્ત્રીવેદનો અંધ અને તેનો વિષય...	૫૯
૩૦	પુરુષવેદ (તિર્યંચ, મનુષ્ય ને દેવતા) નો અધિકાર...	૫૯
૩૧	પુરુષવેદ (તિર્યંચ, મનુષ્ય ને દેવતા) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૫૯
૩૨	પુરુષવેદનો અંધ અને તેનો વિષય...	૬૪
૩૩	નપુંસકવેદ (નારકી, તિર્યંચ ને મનુષ્ય) નો અધિકાર..	૬૫
૩૪	નપુંસકવેદ (નારકી, તિર્યંચ ને મનુષ્ય) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૬૫
૩૫	નપુંસકવેદનો અંધ અને વિષય....	૭૧
૩૬	સ્ત્રી, પુરુષ ને નપુંસક એ ત્રણ વેદનો ભેજો અદ્ય, બહુત્વ.	૭૧
૩૬	ત્રણ વેદની સ્થિતિ, અધિકતા ને સંગ્રહ.	૭૬
૩૭	ચાર પ્રકારના સંસારી જીવનો અધિકાર.	૭૭
૩૮	નારકીનો પ્રથમ ઉદ્દેશો...	૭૭
૩૯	નારકીનો બીજો ઉદ્દેશો...	૮૮
૪૦	પાંચ મહા પુરુષોની કથા.	૯૭
,,	૧-૪ કૃશ્ણરામ તથા સુભ્રમની કથા.	૯૭
,,	૨ દ્રઘાયુ (બીજું નામ દત્ત) ની કથા.	૧૦૧
,,	૩ વસુ રાજની કથા.	૧૦૩
,,	૫ બ્રહ્મદત્ત ચક્રતિત્તિની કથા.	૧૦૪
૪૧	નારકીને ઉજ્યુ તથા સીત વેદના...	૧૦૭
૪૨	નારકીનો ત્રીજો ઉદ્દેશો....	૧૧૩
૪૩	તિર્યંચનો પહેલો ઉદ્દેશો.	૧૧૪
૪૪	તિર્યંચનો બીજો ઉદ્દેશો....	૧૨૧
૪૫	મનુષ્યનો અધિકાર.	૧૨૫
૪૪	જીવન અંતર દ્વીપના મનુષ્યનો અધિકાર.	૧૨૬
૪૫	દશ જાતના કલ્પવૃક્ષનો અધિકાર...	૧૨૮
૪૯	એકરૂક દ્વીપના મનુષ્યનો અધિકાર..	૧૩૨
૫૦	ત્રીસ કર્મભૂમિ મનુષ્યનો અધિકાર.	૧૪૪
૫૧	પંદર કર્મભૂમિ મનુષ્યનો અધિકાર.	૧૪૪
૫૨	દેવતાનો અધિકાર.	૧૫૨
૫૩	ભવનપતિ દેવતાનો અધિકાર.	૧૫૨
૫૪	વાણવ્યંતર દેવતાનો અધિકાર.	૧૫૬
૫૫	જ્યોતિષિ દેવતાનો અધિકાર.	૧૫૭

નંબર.	આખત.	પૃષ્ઠ.
૫૬	દ્વીપ, સમુદ્રનો અધિકાર. તેમાં પ્રથમ જંબુદ્વીપનો અધિકાર. દ્વીપ પહેલો.	૧૫૭
૫૭	જંબુદ્વીપની જગતીનો વર્ણવ.	૧૫૮
૫૮	જંબુદ્વીપના દ્વારનો અધિકાર.	૧૬૭
૫૯	વિજય દેવતાની વિજય નામે રાજ્યધાનીનો અધિકાર.	૧૭૫
૬૦	વિજય દેવતાનું ઉપજવું.	૧૮૬
૬૧	વિજય દેવતાને રાજ્યાભિષેક.	૧૮૭
૬૨	વિજય રાજ્યધાનીના દેવતાના આતંદીત કૃત્ય.	૧૯૦
૬૩	વિજય દેવતાનાં કૃત્ય.	૧૯૪
૬૪	પુસ્તક રતનનું પાંચવું.	૧૯૫
૬૫	પ્રતિમાદિકનું પુજવું.	૧૯૬
૬૬	દાદાદિકનું પુજવું.	૧૯૮
૬૭	સુધર્મા સભાને વિષે સભાનું ભરવું.	૧૯૯
૬૮	સૂર્યાભ દેવતાને (રાયપ્રસેણી સૂત્રથી) અધિકાર.	૨૦૧
૬૯	જંબુદ્વીપના દ્વારનો અધિકાર ચાલુ.	૨૨૫
૭૦	ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રનો અધિકાર.	૨૨૭
૭૧	નિલવંત દ્રહનો અધિકાર.	૨૨૯
૭૨	પદ્મકમળનો અધિકાર વિસ્તાર સાથે.	૨૩૧
૭૩	જંબુ પીઠ ને જંબુ સુદર્શન વૃક્ષ. વિસ્તાર સાથે.	૨૩૩
૭૪	લવણ સમુદ્રનો અધિકાર. સમુદ્ર પહેલો.	૨૩૯
૭૫	ધાતકીખંડથી માંડીને સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર, તેના ચંદ્ર, સૂર્યના ચંદ્ર, સૂર્ય દ્વીપ ને ચંદ્ર, સૂર્ય રાજ્યધાનીની આમ્ના.	૨૪૯
૭૬	લવણ સમુદ્રની સાથે ધીજ સમુદ્રનો મુકાબલો.	૨૫૧
૭૭	લવણ સમુદ્રના ડગમાળાનો અધિકાર.	૨૫૩
૭૮	ધાતકી ખંડ દ્વીપનો અધિકાર. દ્વીપ ધીજને.	૨૫૬
૭૯	કાળોદધી સમુદ્રનો અધિકાર. સમુદ્ર ધીજને.	૨૫૭
૮૦	પુષ્કરવર દ્વીપનો અધિકાર. દ્વીપ ત્રીજને.	૨૫૯
૮૧	માનુષોત્તર પર્વત ને મનુષ્ય ક્ષેત્ર.	૨૬૦
૮૨	પુષ્કરોદધી સમુદ્ર ત્રીજને.	૨૬૭
૮૩	વારણીવર દ્વીપ ચોથો.	૨૬૮
૮૪	વારણોદધી સમુદ્ર ચોથો.	૨૬૯
૮૫	ક્ષીરવર દ્વીપ પાંચમો... ..	૨૭૦
૮૬	ક્ષીરોદધી સમુદ્ર પાંચમો..	૨૭૦
૮૭	ધૃતવર દ્વીપ છઠો.	૨૭૧

નંબર.	બાબત.	પૃષ્ઠ.
૮૮	ધૃતોદધી સમુદ્ર છઠો.	૨૭૧
૮૯	છશ્તુવર દ્વીપ સાતમો.	૨૭૨
૯૦	છશ્તુવર સમુદ્ર સાતમો.	૨૭૨
૯૧	નંદીશ્વર દ્વીપ આઠમો.	૨૭૩
૯૨	ચાર અંબનગીરી પર્વતનો અધિકાર.	૨૭૩
૯૩	દ્વીપ સમુદ્રના નામ, વિપલ, તે પરિધિપણાની સમજ્યુતી.	૨૭૬
૯૪	નંદીશ્વર સમુદ્ર આઠમો.	૨૭૮
૯૫	અરણ્યદ્વીપ નવમો.	૨૭૮
૯૬	અરણ્યોદધિ સમુદ્ર નવમો.	૨૭૯
૯૭	અરણ્યવર દ્વીપ દશમો.	૨૭૯
૯૮	અરણ્યોવરદધિ સમુદ્ર દશમો.	૨૭૯
૯૯	અરણ્યવરાવ ભાસ દ્વીપ અગ્યારમો.	૨૭૯
૧૦૦	અરણ્યવરાવ ભાસ સમુદ્ર અગ્યારમો.	૨૭૯
૧૦૧	કુંડલ દ્વીપ બારમો....	૨૭૯
૧૦૨	કુંડલોદધી સમુદ્ર બારમો	૨૭૯
૧૦૩	કુંડલવર દ્વીપ તેરમો...	૨૭૯
૧૦૪	કુંડલવર સમુદ્ર તેરમો.	૨૮૦
૧૦૫	કુંડલવરાવ ભાસ દ્વીપ ચૌદમો...	૨૮૦
૧૦૬	કુંડલવરાવ ભાસ સમુદ્ર ચૌદમો..	૨૮૦
૧૦૭	ત્ર્યક દ્વીપ પંદરમો.	૨૮૦
૧૦૮	ત્ર્યકોદધી સમુદ્ર પંદરમો..	૨૮૦
૧૦૯	ત્ર્યકવર દ્વીપ સોળમો	૨૮૦
૧૧૦	ત્ર્યકવરો દધી સમુદ્ર સોળમો	૨૮૦
૧૧૧	ત્ર્યકવરાવ ભાસ દ્વીપ સત્તરમો....	૨૮૧
૧૧૨	ત્ર્યકવરાવ ભાસ સમુદ્ર સત્તરમો...	૨૮૧
૧૧૩	હારદ્વીપ અઠારમો	૨૮૧
૧૧૪	હાર સમુદ્ર અઠારમો	૨૮૧
૧૧૫	હારવર દ્વીપ ઓગણીશમો	૨૮૧
૧૧૬	હારવર સમુદ્ર ઓગણીશમો.	૨૮૧
૧૧૭	હારવરાવભાસ દ્વીપ વીસમો.	૨૮૧
૧૧૮	હારવરાવભાસ સમુદ્ર વીસમો.	૨૮૧
૧૧૯	દેવ દ્વીપ છેલેથી પાંચમો દ્વીપ.....	૨૮૧
૧૨૦	દેવોદધી સમુદ્ર છેલેથી પાંચમો સમુદ્ર.	૨૮૨

નંબર.	બાબત.	પૃષ્ઠ.
૧૨૧	સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર સહુ છેલો.	૨૮૨
૧૨૨	સર્વ દ્રીપ, સમુદ્ર આશ્રી અધિકાર..	૨૮૨
૧૨૩	ઈન્દ્રિયનો વિષય અને દેવ સત્તા.	૨૮૫
૧૨૪	જ્યોતિષિ દેવતાનો અધિકાર ચાલુ.	૨૮૮
૧૨૫	વૈમાનિક દેવતાના અધિકારનો પહેલો ઉદ્દેશો.	૨૯૭
૧૨૬	વૈમાનિક દેવતાના અધિકારનો બીજો ઉદ્દેશો.	૩૦૧
૧૨૭	ચારે ગતિની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અબાધા કાળ અને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૧૧
૧૨૮	પાંચ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૧૨
૧૨૯	છ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર અને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.... ..	૩૧૫
૧૩૦	સુક્ષ્મ જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૧૮
૧૩૧	બાદર જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૧૯
૧૩૨	સુક્ષ્મ, બાદર જીવનો ભેજો અદ્ય, બહુત્વ... ..	૩૨૨
૧૩૩	નિગોદનો અધિકાર અદ્ય, બહુત્વ સાથે.	૩૨૪
૧૩૪	સાત પ્રકારના સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર..	૩૨૮
૧૩૫	આઠ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર..	૩૨૯
૧૩૬	નવ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર..	૩૨૯
૧૩૭	દશ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર..	૩૩૪
૧૩૮	સર્વ જીવનો અધિકાર..... ..	૩૩૬
૧૩૯	બે ભેદે સર્વ જીવના આળાવા ૧૩. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૩૬
૧૪૦	ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ તેના આળાવા સાત તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.	૩૪૪
૧૪૧	ચાર પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા ચાર તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... ..	૩૫૦
૧૪૨	પાંચ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા બે તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... ..	૩૫૫

નંબર.	બાબત.	પૃષ્ઠ.
૧૪૩	છ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.. ૩૫૬	૩૫૬
૧૪૪	સાત પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... .. ૩૫૮	૩૫૮
૧૪૫	આઠ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... .. ૩૬૦	૩૬૦
૧૪૬	નવ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... .. ૩૬૩	૩૬૩
૧૪૭	દશ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર... .. ૩૬૬	૩૬૬
૧૪૮	આશ્રય પત્ર.... .. ૩૭૩	૩૭૩

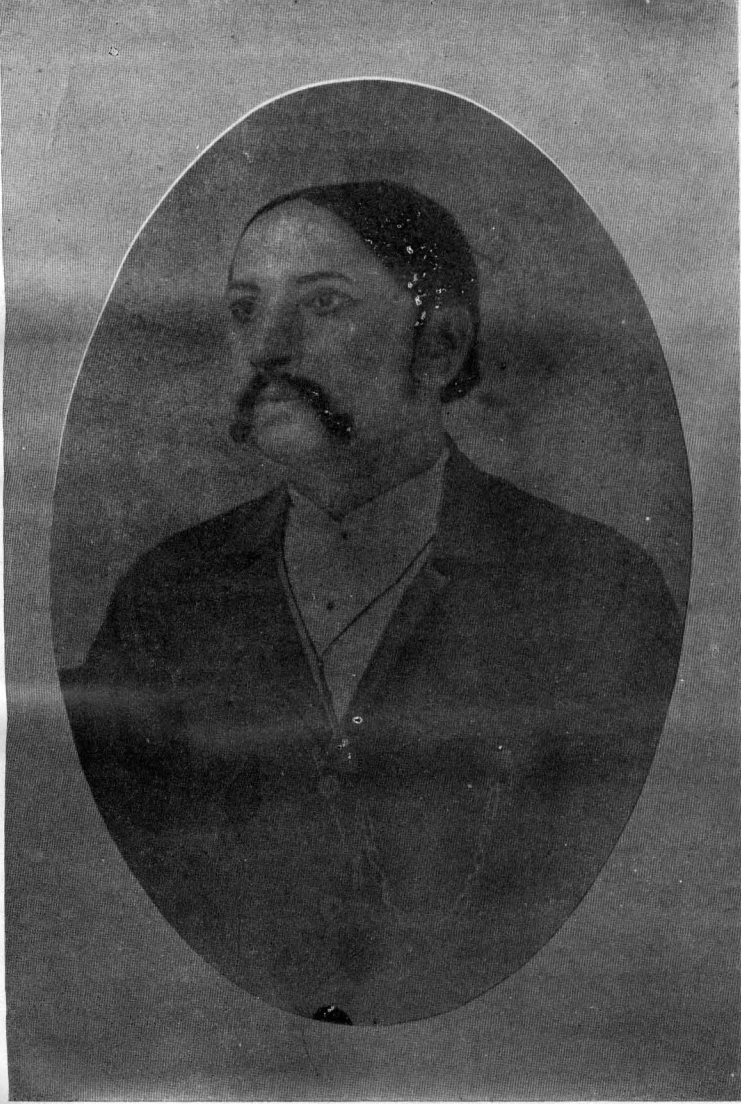

કોઠારી નીમચંદ હીરાચંદ.

શ્રી. જીવાભિગમજી સૂત્રનું પ્રશ્નોત્તર રૂપે ભાષાંતર કરનાર.

The 'Lakshmi Art',—Bombay.

भाषांतर करनारनो नाहनो बाध.

स्वर्गस्थ केडारी मानसंग हीराचंद.

जन्म-संवत् १८१८
ना अशाड मास,
गोंडलमां.

हेडत्याग-संवत् १८५८
ना आसो सुद २.
गुंदाणा-गोंडल स्टेट.

The 'Lakshmi Art',—Bombay.

શ્રી જીવાભીગમસૂત્રનું ભાષાંતર

પ્રશ્નોત્તર રૂપે.

પ્રથમ પીઠકા (મંગળાચરણ).

શ્રી જીનાય નમઃ નમો અરિહંતાણુ—રાગદ્રેષ વૈરીના હણુનાર તથા જ્ઞેણે ચાર ધાતીકર્મ (જ્ઞાનાવર્ણિ,૧ દર્શનાવર્ણિ,૨ મોહની,૩ અને અંતરાયક) ક્ષય કર્યાં તથા કોષ રહસ્ય (જાનું) નથી તથા ચોત્રિશ અતિસય કરી સહીત પાંત્રિશ પ્રકારની વાણીએ ખીરાજમાન એવા અરિહંત દેવને નમસ્કાર કરેછું. નમો સિદ્ધાણુ—નમસ્કાર હો સિદ્ધાણુ—સકલ કાર્ય સાધ્યા આઠ કર્મ ખમાવી પંચમ ગતિને પ્રાપ્ત થયા, અને એકત્રિશ ગુણે કરી સંયુક્ત એવા સિદ્ધ ભગવાનને નમસ્કાર કરે છું. નમો આચરિયાણુ—પોતે પાંચ આચાર પાળે, ખીજને પળાવે, આઠ સંપદાએ કરી ખીરાજમાન એવા આચાર્યજીને નમસ્કાર કરે છું. નમો ઉવઝાયાણુ—જે સુદ્ધ સૂત્રાર્થ ભણે ભણાવે બહુ સૂત્રિની ઉપમાએ કરી ખીરાજમાન એવા શ્રી ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર કરેછું. નમો લોચે સઠ્ઠ્ઠ સાહુણુ—સર્વ મનુષ્ય લોકને વિષે સાધુજી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપના સાધનાર સલાવીશ ગુણે કરી ખીરાજમાન એવા સાધુજીને નમસ્કાર કરેછું.

વળી નમસ્કાર હુઓ રૂપભાદિક ચોવીશ તિર્થકરને. એટલાને નમસ્કાર કરીને શ્રી ગણધરદેવ શ્રી જીવાભીગમસૂત્ર પ્રત્યે રચે છે. એ જીનપ્રવચન દ્વાદસાંગી રૂપ નિશ્ચય જીન શ્રી મહાવીરને સમત છે. જીન તિર્થકર કેવળી પ્રમુખને અનુકુળ છે, વળી અતીત અનાગત અને વર્તમાન રૂપ તિર્થકર સર્વને સમત છે. એ દ્વાદસાંગી જીન શ્રી મહાવીર પ્રણીત કથીત છે, જીન શ્રી મહાવીરે પદપીત છે, જીન શ્રી મહાવીરે આખ્યાત ભાષીત છે, જીન કેવળી ગણધર પ્રમુખે અનુચીલું છે, આચરીત છે, જીન શ્રી તિર્થકરે પ્રજ્ઞ સકથીત છે, અંગોપંગાદિ જીન શ્રી તિર્થકરે દેખાડયું છે, એ પ્રવચન દ્વાદસાંગી રૂપ શ્રી તિર્થકરે પ્રસસ્ત ઉત્તમ ભાખ્યો છે. તેહવો સિદ્ધાંત અનુક્રમે તેહને વિષે સદ્દહતાંથકાં વિશ્વાસ રાખતાં થકાં મનને વિષે તે સીદ્ધાંત માથે રચી રાખતાં થકાં એહવા સ્થિવર પુર્વ ભવના અંતના કરણહાર તે શ્રી જીવાભીગમ નામે અધ્યયન કહે છે. તિવારે શિષ્ય શ્રી સદ્ ગુરુ પ્રત્યે કહે છે.

૧. જીવાભિગમ તે શું?

પ્રશ્ન—સ્વામી જીવાભિગમ તે શું કહીએ?

ઉત્તર—હે શીષ્ય જીવાભિગમના એ ભેદ કહ્યા છે, પ્રથમ જીવની હકીકત જ્ઞાનરૂપ અને બીજી અજીવની હકીકત જ્ઞાનરૂપ.

૨. અજીવનો અધીકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી અજીવની હકીકત તે શું છે?

ઉત્તર—હે શીષ્ય અજીવની હકીકત તેહના વળી એ ભેદ છે, એક રૂપીઅજીવની હકીકત અને બીજી અરૂપી અજીવની હકીકત.

પ્રશ્ન—સ્વામી અરૂપી અજીવની હકીકતના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે શીષ્ય અરૂપી અજીવની હકીકતના દશ ભેદ છે તે કહે છે. ધર્માસ્તિકાય (ખંધ ૧ દેશર પ્રદેશ૩, અધર્માસ્તિકાય ખંધ ૧ દેશર પ્રદેશ૩. આકાસ્તિકાય ખંધ ૧ દેશર પ્રદેશ૩. એમ નવ અને કાળ ૧૦ એ અધિકાર પનવણા સૂત્રથી જાણવો).

હવે ઉપરના દશ ભેદનો વિવરો કહે છે—ધર્માસ્તિકાય દ્રવ્યથી એક ૧, ક્ષેત્રથી લોક પ્રમાણે ૨, કાળથી આઠ, અંત રહિત ૩, ભાવથી વર્ણ ગંધ, રસ, સ્પર્શ રહીત (અરૂપી) ૪, ને ગુણથી ચલન સહાય (ચાલવામાં સાહાન્ય આપે જલ મિનવત) ૫.

અધર્માસ્તિકાય દ્રવ્યથી એક ૧, ક્ષેત્રથી લોક પ્રમાણે ૨, કાળથી આઠ, અંત રહિત ૩, ભાવથી અરૂપી ૪, ને ગુણથી રિથર ગુણ ૫ (સ્થિર રહેવામાં સાહાન્ય આપે ઝાડ પંથી ને ન્યાયે).

આકાસ્તિકાય દ્રવ્યથી એક ૧, ક્ષેત્રથી લોકાલોક પ્રમાણે ૨, કાળથી આઠ, અંત રહિત ૩, ભાવથી અરૂપી ૪, ને ગુણથી અવકાશ ગુણ ૫ (મારગ આપવાને સાહાન્ય આપે ભીંત ખીલી ને ન્યાયે).

કાળ દ્રવ્યથી અનેક (અનેક વસ્તુ ઉપર વર્તે માટે) ૧ ક્ષેત્રથી અઠીદ્વીપ પ્રમાણે ૨ (અઠી દ્વીપમાંજ સૂર્યચંદ્રવં દ્રવ્યું છે તેથી સાંજ દિવસ રાતની ગણતરી છે બધે ઠેકાણે કાળની ગણતરી અઠી દ્વીપનીજ લેવાય તે માટે) કાળથી આઠ અંત રહિત ૩ ભાવથી અરૂપી ૪ અને ગુણથી વર્તના લક્ષણ (નવાને જુના કરે ને જુનાને નવા કરે).

એટલે એ ચાર અજીવ અરૂપી દ્રવ્યના વીસ ભેદ થયા ને ઉપરના દશ ભેદ મળી ૩૦ ભેદ અરૂપી અજીવના થાય. એટલે અરૂપી અજીવની હકીકત પુરી થઈ. હવે રૂપી અજીવની હકીકત કહે છે.

પ્રશ્ન—સ્વામી રૂપી અજીવની હકીકતના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે શીષ્ય, રૂપી અજીવની હકીકત ચાર ભેદ કહી છે, પુહ્ગલાસ્તિકાયનો ખંધ ૧ ખંધનો દેશર ખંધનો પ્રદેશ૩ અને પરમાણુયા ૪ એમ ચાર ભેદ. વળી તે પુહ્ગલાસ્તિકાયના

પાંચ ભેદ કહ્યા છે તે કહે છે.

પાંચ વરણે કરી પ્રણમીત, બે ગંધે કરી, પાંચ રસે કરી, આઠ સ્પર્શે કરી, ને પાંચ સંસ્થાને કરી, ઇલાદિક પ્રણમીત તેહનો વિસ્તારથી વર્ણન કરે છે-

(જે વર્ણપણે રહેલા છે તે પાંચ પ્રકારે—કાળો, લીલો, રાતો, પીળો, ને સ્વેતવર્ણ પરણમીત.

ગંધપણે રહેલા છે તે બે પ્રકારે સુગંધ ને દુર્ગંધપણે પરણમીત.

રસપણે જે રહેલા છે તે પાંચ પ્રકારે. તીખો, કડવો, કસાયલો, (કાચાકા), ખાટો, ને મીઠો.

સ્પર્શપણે જે રહેલા છે તે આઠ પ્રકારે. કર્કશ, (ખરસટ), સુંદાળો (લીસો) ભારે, હળવો, ટાઢો, ઉનો, ચોપડ્યો ને લુખો.

સંઠાણુ (આકૃતિ) પણે જે રહેલા છે તે પાંચ પ્રકારે. પરિમંડલ (ચુડીવત), વૃત્ત (ગોળ લાડુવત), તંસ (તણુખુણીયા), ચૌરસ (ચારખુણીયા), ને આયત (લાકડીવત).

હવે ન્યાં એક કાળો વર્ણુ હોય ત્યાં તેમાં બીજા વીશ ભેદ હોય તે કહે છે. ૨ ગંધ, ૫ રસ, ૮ સ્પર્શ ને ૫ સંસ્થાન એ ૨૦ જેમ કાળા વર્ણમાં કહ્યા, તેમ ૨૦ નીલામાં, ૨૦ રાતામાં, ૨૦ પીળામાં ને ૨૦ ઘોળામાં એમ ૧૦૦ ભેદ પાંચ વર્ણના થાય.

એક દુર્ભિગંધમાં ૨૩ ભેદ હોય. તે ૫ વર્ણ, ૫ રસ, ૮ સ્પર્શ ને ૫ સંઠાણુ, એમ ૨૩ (ન્યાં દુર્ભિગંધ હોય ત્યાં સુભિગંધ ન હોય ને ન્યાં સુભિગંધ હોય ત્યાં દુર્ભિગંધ એકબીજાના પ્રતિપક્ષી ન હોય) એજ રીતે સુભિગંધના પણ ૨૩ ભેદ મળી ૪૬ ભેદ બે ગંધના થાય.

એક તીખા રસમાં, ૫ વર્ણ, ૨ ગંધ, ૮ સ્પર્શ ને ૫ સંઠાણુ, મળી ૨૦ ભેદ થાય. એજ રીતે પાંચે રસના મળીને ૧૦૦ ભેદ થાય.

એક કર્કશ સ્પર્શમાં. ૫ વર્ણ, ૨ ગંધ, ૫ રસ, ૬ સ્પર્શ, (૭ સ્પર્શ કહેવાનું કારણ કે એક કર્કશ નહીં. તેમ ન્યાં કર્કશ હોય ત્યાં તેનો પ્રતિપક્ષી સુંદાળો હોય નહીં, એમ દરેકમાં પોતે ને તેનો પ્રતિપક્ષી સુકી દેવા) ને ૫ સંસ્થાન. એમ ૨૩ ભેદ એકેક સ્પર્શના ગણતાં આઠેમાં થઈને ૧૮૪ ભેદ થાય.

એક પરિમંડલ સંસ્થાન. તેમાં ૫ વર્ણ, ૨ ગંધ, ૫ રસ, ને ૮ સ્પર્શ. એ ૨૦ ભેદ હોય. એમ ૫ સંસ્થાનના મળી ૧૦૦ ભેદ થાય.

ઉપર પ્રમાણે ૫ વર્ણના ૧૦૦, ૨ ગંધના ૪૬, ૫ રસના ૧૦૦, ૮ સ્પર્શના ૧૮૪ ને ૫ સંસ્થાનના ૧૦૦, મળી ૫૩૦ ભેદ રૂપી અજવનો શ્રી પત્રવણા સુત્રના પેલા પદથી (જાણવા) એટલે રૂપી અજવની હકીકત પુરી થઈ. હવે જવની હકીકત કહે છે.

૩ જવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી? જવની હકીકત તે શું?

ઉત્તર—હે શીષ્ય, જીવની હકીકતના એ ભેદ છે, પ્રથમ સંસારી જીવની હકીકત અને બીજા અસંસારી તે સિદ્ધ તેહની હકીકત.

૪ અસંસારી જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી! અસંસારી જીવના કેટલા ભેદ કલા છે?

ઉત્તર—હે શીષ્ય! અસંસારી જીવ તે સિદ્ધ, તેના એ ભેદ કલા છે, એક અનંતરસિદ્ધ અસંસારી જીવ અને બીજા પરંપરા સિદ્ધ અસંસારી જીવ.

પ્રશ્ન—સ્વામી! અનંતરસિદ્ધ અસંસારી જીવ તેના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે શીષ્ય અનંતર સિદ્ધ અસંસારી જીવના પંદર ભેદ છે.

૧ શ્રી તિર્થંકર વિદ્યમાન જતાં જે સંસારને તરીને મુકિતને પામ્યા છે તે ચતુર્વિધ સંઘ અથવા પ્રવચનવક્તા પ્રથમ ગણધરાદિક જાણવા.

૥ાયદુક્તં સિદ્ધાંતે ॥ તિથં મંતે તિથં તિથંકરે તિથં ગોયમા, અરહા તાવ નિયમા તિથંકરે તિથં પુણો વા ઉવણો સમણ સંઘો પઠમ ગણહરોવા એવી રીતે તિર્થસિદ્ધ જાણવા.

૨ જે તિર્થ ઉપના વિનાં તથા તિર્થનો વિષેદ થયા પછી મુકિતને પામ્યા છે તે મહદેવી પ્રમુખ. શ્રી અંદ્રપ્રભુ તથા શ્રી સુવિધનાથ-સ્વામીના મધ્ય સમયને વિષે ધર્મ વિષેદ થયો જતાં કેટલાએકે જ્ઞતિ સ્મરણથી દીક્ષા લીધી ને સિદ્ધ થયા તે અતિર્થસિદ્ધ જાણવા.

૩ જે ચાત્રીશ અતિશય પાત્રીશ વાણી ગુણે તિર્થંકરપદ ભોગવીને સિદ્ધ થયા તે વપલદેવ લગવાન પ્રમુખ સર્વ તિર્થંકર સિદ્ધ જાણવા.

૪ જે તિર્થંકરપદ પામ્યા વિના સિદ્ધાવસ્થાને પામ્યા તે સામાન્ય કેવળી અતિર્થંકરસિદ્ધ જાણવાં.

૫ જે જ્ઞતિ સ્મરણાદિકે ઓધ પામીને મોક્ષે ગયા. તે સ્વયંબુધસિદ્ધ જાણવા.

૬ જે કોઈ બાહ્ય પ્રત્યય (અમુક વસ્તુ) દેખીને તે નિમિત્તે ઓધને પામીને મુકત થયા. તે પ્રત્યેકબુધસિદ્ધ જાણવા.

આશંકા—ત્યારે સ્વયંબુધ અને પ્રત્યેક બુધમાં વિશેષતા શું છે ?

નિરાકરણ—બોધી, શ્રુતિ, લીંગ, તથા ઉપધી એ ચાર પ્રકારના ભેદ છે. સ્વયંબુધ તે જ્ઞતીસ્મરણે કરી અથવા અવધીજ્ઞાને કરી બાહ્ય પ્રત્યય દીક્ષા વિના ઓધને પામ્યા છે, તે જેમ તિર્થંકર તથા અતિર્થંકરમાં વ્યતિરેકપણું છે તે અધિકાર આંહીપણુ જાણી લેવો. (તિર્થંકર સક્ષાત ત્રીજે કામે કલા છે માટે) અને પ્રત્યેક બુધ તો બાહ્ય કારણ વૃપલ તથા ઈંદ્રધ્વજ્ઞદિક દેખીને ઓધ પામ્યા છે, પણ તે નિયમે એકાકી વિચરે છે, એ પ્રથમ પ્રત્યેક બોધી ભેદ છે. અને સ્વયંબુધને પુર્વોધીત શ્રુત હોય તો તેને દેવતા લીંગ આપે અથવા ગુરૂની સમીપે જઈને લીંગ ધારણુ કરે છે. (લીંગ તે સાધુવેપ રંગેહરણુ મુકપ-

ત્યાદિક જાણવા). તથા તે જો એકાકી વીચરવાને સ્મર્ય હોય તો એકાકી વિચરે છે, નહીં તો ગચ્છમાંજ વિચરે છે. અને જો પુર્યાધીત શ્રુત ન હોયતો અવશ્ય ગુરતી પાસે જઈને વેપ ગ્રહણ કરે; અને તેની સાથે વીચરે એ નિયમ છે. અને પ્રત્યેકબુધ તો પુર્યાભવાધીત શ્રુતજ્ઞાનીજ હોયછે, (તે જઘન્યથી અગીઆર અંગ તથા ઉત્કૃષ્ટથી કાંઈક ન્યુન દશ પુર્વ લણેલો જાણવો). એને લીંગ દેવતા દીપ્તે છે અથવા લીંગ રહીત પણ હોય છે. એમ શ્રુતિ તથા લીંગ એ ભેદ મળી ત્રણ ભેદ થયા. અને સ્વયંબુધને પાત્રાદિક દશવિધ ઉપધી હોય છે એમ કહ્યું છે તે પ્રત્યેકબુધને તો જઘન્યથી એ પ્રકારનોજ ઉપધી કહ્યો છે. તથા ઉત્કૃષ્ટથી નવ પ્રકારનો પણ ઉપધી કહ્યો છે. એ વસ્ત્ર વિના પણ ઉપધીના ભેદ જાણવા.

૭ જે બુધ એટલે આચાર્યના કહેલા ઉપદેશથી બોધને પામીને દિક્ષા લઇ અનુક્રમે મોક્ષને પામે. તે બુધબોધિત સિદ્ધ જાણવા.

૮ જે સ્ત્રીનું લીંગ (ચિન્હ) છતાં મુક્તિલક્ષ્મિ વર્ધા છે. તે સ્ત્રીલીંગ સિદ્ધ. તે લીંગ ત્રણ પ્રકારનું છે.—એક જેને કુદ્મદાહની ખેડે પુરૂપતી અભિલાષા હોય; બીજું શરીર નિર્વૃત્તિ, નિતંબ તથા સ્તન ભાગાદિક જેને હોય; અને ત્રીજું નૈપથ્ય તે નિલક તંબોલ, નેત્રાંજન, વસ્ત્ર, હાર, ડોર અને તુપુરાદિ લક્ષણ આલકૃત શૃંગારરૂપ હોય છે, એ ત્રણ લીંગ છે. તેમાંનું અત્ર શરીર નિર્વૃત્તિ લક્ષણ લીંગ ગ્રહણ કરવું. તે છતાં ચારીત્રની પ્રાપ્તિ થઇને જે કેવલાવસ્થા પામીને મોક્ષે જાય તે સ્ત્રીલીંગ સિદ્ધ કહેવાય છે.

આશંકા—વેદની વર્ણના શા સાર કરી છે?

નિરાકરણ—વેદ છતાં યથાખ્યાત ચારીત્ર તથા કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી. માટે તેનો નવમે ગુણદાણે અભાવ થાય, તેજ ઉપરલા ગુણદાણા પ્રત્યે આરોહ થઇ શકે છે, અને ત્યારપછી સર્વ ધાતીક કર્મોનો ક્ષય કરેછે માટે વેદ લક્ષણ લીંગ વર્ણ્ય છે, અને શૃંગાર લક્ષણ પણ કાંઈ પ્રધાન નથી, કેમકે સોળે શૃંગાર સજીને સિંહાસન ઉપર બેઠેલી છતાં શુભ ધ્યાને ભાવના ભાવતિ થકી સ્ત્રી કેવળજ્ઞાન પામેછે. તેમ શૃંગાર રહીત થઇથકી પૂર્વોક્ત અવસ્થાએ કરીને પણ કેવળજ્ઞાન પામેછે. માટે શૃંગાર મોક્ષનો રોધક નથી. શરીરનો આકાર તો વિશેષે કરી રોધક હોયજ નહીં, કેમકે ન્યાંસુધી મનુષ્યગતિને વિષે મનુષ્યનું આકુષ્ય હોયછે, ત્યાં સુધીજ એ ચિન્હ હોયછે.

આશંકા—(દિગંબરી) સ્ત્રીને મોક્ષની પ્રાપ્તિ થતીજ નથી, કેમકે મોક્ષ થવું તે ચારીત્રને આધીન છે, તે ચારીત્ર સ્ત્રીને ઉદય આવે નહીં, કેમકે સ્ત્રીને સર્વથા પુરૂષ વિના રહેવાઇ શકાતું નથી. સ્ત્રીના અંગોપાંગ સર્વથા પુરૂષને અભિનવકારી છે; તેથી તે ઉઘાડાં રખાઇ શકાતાં નથી; અને તે ઢાંકવાને અર્થે વસ્ત્રધારણ કરવાં પડેછે. વસ્ત્ર રાખવાથી પરીગ્રહ થાયછે, અને પરીગ્રહવાળા મનુષ્યને મુઠાંના સંભવ હોયછે. ન્યાંસુધી જેને મુઠાં છે ત્યાંસુધી તેને સંજમની પ્રાપ્તિ થતી નથી; માટે સ્ત્રીને ચારીત્રની પ્રાપ્તિ ન થાય; અને ચારીત્ર વિના મોક્ષની પ્રાપ્તિ તે કેમ થાય? વળી સંસારમાં સર્વોત્કૃષ્ટ પદવીની પ્રાપ્તિ સર્વોત્કૃષ્ટ અધ્યવસાયથી થાય છે, એ વાત બધાને સમ્મત છે. તે સર્વોત્કૃષ્ટ પદ બે પ્રકારનું

છે—એક સર્વોત્કૃષ્ટ પદ દુઃખનું સ્થાનિક છે, અને બીજું સર્વોત્કૃષ્ટ પદ સુખનું સ્થાનિક છે. તેમાં સર્વોત્કૃષ્ટ દુઃખનું પદ સાતમી નરક પૃથ્વીની પ્રાપ્તિ છે, અને સર્વોત્કૃષ્ટ સુખ તે મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ છે. તેમાં સપ્તમ નરક પૃથ્વીનેવિષે સ્ત્રીનું ગમન થઇ શકે નહીં એમ સિદ્ધાંતોમાં કહ્યું છે. ન્યારે એવું પાપ ઉપાર્જિત-વીર્ય સ્ત્રીને હોતું નથી ત્યારે મોક્ષપદનું ઉપાર્જન કરવા જેવું મનોવીર્ય તે સ્ત્રીને ક્યાંથી હોય? માટે સ્ત્રીને મોક્ષનો સંભવ નથી. વળી સ્ત્રીએ પુર્વ ભવાંતરને વિષે માયા મોહની કર્મનું ઉપાર્જન કર્યું હોયછે કે જેથી સ્ત્રીવેદ મળેછે માટે સ્ત્રી માયાવીજ હોયછે. તે કારણુ માટે તે સ્વભાવે કુટીલજ હોયછે. એવા ન્યારે કરીને સ્ત્રીને ચારીત્રની પ્રાપ્તિ થાય નહીં. વળી સાધુ તો વનવાસી હોયછે. ન્યાં ઘણા મનુષ્યાદિકનો સંઘટ હોય ત્યાં સાધુ રહે નહીં કેમકે ત્યાં જ્ઞાન ધ્યાનનો વ્યાધાત થાયછે. અને સ્ત્રીથી તો એકાકી રહેવાતું નથી. ન્યાં વસ્તી હોય ત્યાંજ રહી શકાય છે. કેમકે સ્ત્રીને એકાકી વીચરતાં તેના શીલમાં વીધન પડેછે, ઘણામાં રહેતાં પ્રતિબંધ નડેછે, અને રાગદ્વેષમાં પડેછે, માટે સ્ત્રીને ચારીત્ર પણ નહીં તો ચારીત્રના અભાવે મોક્ષ તે ક્યાંથીજ હોય?

નિરાકરણ.—(સિદ્ધાંતી). સ્ત્રીને વસ્ત્રનો પરીગ્રહ કહેવો નહીં જેની ઉપર મુર્છા હોય છે તેજ પરીગ્રહ કહેવાય છે મુર્છા વિના પરીગ્રહ કહેવાય નહીં **॥યતઃ॥ મુછા પરીગ્ગહોવુત્તો**, એમ શ્રી દસવિકાલીક સિદ્ધાંતમાં કહ્યું છે તે કારણુ માટેજ ભરત ચક્રવર્તિ ખટ (છે) ખંડનો ભોક્તા, ચોસઠ હજાર અંતેઉરી સહીત દર્પણુ સદનમાં બેઠો છતાં તથા સર્વ અલંકારે કરી અલંકૃત છતાં કેવળજ્ઞાન પાર્યો છે. કેમકે, તે વસ્તુથકી મુર્છાથી રહીત હતો તે માટે જીવને મોટો પરીગ્રહ તો મમત્વ ભાવ છે. અને જે મમત્વ ભાવ થકી રહીત છે તેને તો ધન્ય ધાન્યાદિ સંપત્તિ પણ આધ કરી શક્તિ નથી. જે એમ ન માનીએ તો સંસારને વિષે સર્વ દારીદ્રી મનુષ્યોને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થકને મોક્ષનો પ્રસંગ આવશે, કેમકે, તેની પાસે કોઇ સમયે એક કોડી માત્રનો પણ પરીગ્રહ હોતો નથી, તેમ છતાં તેવા પ્રાણીઓ તો સંસારમાં ઘણા રઝળતા દીકામાં આવે છે, પણ તેઓની પાસે મુર્છારૂપ મોટો પરીગ્રહ હોય છે, માટે તેઓને શુભ દશા પ્રગટ થતી નથી વળી શ્રી વિત્તરાગે એ કલ્પ કહ્યા છે:—એક જનકલ્પ ને બીજો સ્થિવરકલ્પ, તેમાં જનકલ્પનો સ્ત્રીને સંભવ નથી, પરંતુ સ્થિવર કલ્પનો સંભવ છે.

પુર્વ પક્ષમાં કહ્યું છે કે, ઉત્કૃષ્ટપદનું આધક મનોબળ છે, તે સ્ત્રીને હોતું નથી, માટે જેમ સ્ત્રી સાતમી નરકે જતી નથી, તેમ તે મોક્ષને વિષે પણ ન જઇ શકે. એ યુક્તિ પણ યોગ્ય નથી, એવો પણ કાંઇ નિયમ નથી, કેમકે, કેટલાએક પુરુષાદિકને ક્ષેત્ર ખેડવાનું સામર્થ્ય હોય છે, પણ શસ્ત્રાભ્યાસ કરવાનું સામર્થ્ય નથી હોતું તેથી શું થયું? કોઇને કોઇ એક કર્મની સ્પુરણા ન થયાથી શું બીજા કર્મોની સ્પુરણાનો પણ અભાવ સમજવો કે? એમ છતાં જે હઠ કરી ખેસશો તો બીજા ઘણી વાતોમાં વિરોધ આવશે. જેમકે વધુમાં વધુ પાપ ઉપાર્જિતે ભૂલપર સર્પ નીચે બીજા નરક સુધીજ જાય છે અને પક્ષીઓ ત્રીજા

નરક સુધી જાય છે. અને વધારેમાં વધારે પુન્ય ઉપાર્જિતે ઉપર તે બંને ભતિવાળા પ્રાણીઓ સહસાર આઠમા દેવલોક સુધી જાય છે. ઇલાં મનોબળ તો બંનેનું સરખું છે. સારે અધોગમન થોડું અને ઉર્ધ્વગમન ઘણું કેમ થાય છે? માટે એવો નિયમ ન કહેવો. એવી રીતે સ્ત્રી ભતીનો પણ એવો સ્વભાવ જ છે કે ઉત્કૃષ્ટ પાપ ઉપાર્જન કરેતો ઇહી નરક પૃથ્વી સુધીજ જાય; પરંતુ ઉત્કૃષ્ટ સંચરની પ્રાપ્તિ થયાથી મોક્ષની પ્રાપ્તિ તો થાયજ.

વળી પુર્વપક્ષમાં કહ્યું છે કે, સ્ત્રીને માયા મોહનીય કર્મની અધિકતાને લીધે ચારિત્ર ઉદય આવે નહી. એ વાત અઘપી સત્ય છે, તથાપી સ્ત્રીને મોહનીય કર્મનો ઉપસમ તથા ક્ષય હોય છે; એનો કાષ્ટનાથી અનંગીકાર થાય નહીં, અને સર્વથા સ્ત્રીને મોહનીય કર્મનો ક્ષય અથવા ઉપસમ થતોજ નથી એવું તો તમારાથી પણ કહેવાશે નહીં, કેમકે અનંતાનું બંધી કપાયનો ઉપસમ અથવા ક્ષય થાય સારે જ સમ્યક્તાની પ્રાપ્તિ થાય છે, અને અપ્રસાખ્યાનીય કપાયનો ઉપસમ અથવા ક્ષય થાય સારે જ દેસવિરતીપણું પ્રાપ્ત થાય છે, એમ તો તમે પણ અંગીકાર કરો છો, સારે સ્ત્રીમાં સર્વવિરતીપણું કેમ માનતા નથી? વળી ગોમઠસારની ગાથામાં સ્ત્રીને મોક્ષ કહ્યો છે:—

અહયાલા પુંવેયા ઇત્યીવેયાયહુંતી ચાલીસા; વીસ નપુંસગવેયા, સમણ્ણ એણા

સિદ્ધંતિ ॥૧॥ એવો પાઠ તમારા સિદ્ધાંતોમાં પણ દીઠામાં આવે છે. તેમજ કર્મગ્રંથ તથા ગુણસ્થાન ક્રમારોહણનો વિચાર કરતાં પ્રસિદ્ધપણે સ્ત્રીને મોક્ષનો સંભવ થાય છે. જેમકે, નવમા અનિવૃત્તિકરણ ગુણસ્થાનક સુધી ત્રણે વેદનો ઉદય હોય છે, સાં છાસક પ્રકૃતિઓ ઉદયને પામે છે. પછી સુદમ સંપરાય દશમા ગુણસ્થાનકમાં પણ છાસક પ્રકૃતિઓનોજ ઉદય હોય છે; એમાં ત્રણ વેદ તથા સંભવળનો ક્રોધ, માન ને માયા, એ છ પ્રકૃતિઓ હોતી નથી એવી રીતે ઉદયાધિકારમાં કહ્યું છે. એ ઉપરથી જાણવું જોઈએ કે જે સર્વ વિરતી ચારિત્ર સ્ત્રીને ન હોય તો નવમા ગુણસ્થાન સુધી કેમ પહોંચી શકે? માટે સ્ત્રીને સર્વ વિરતીપણું માનવું જ જોઈએ છીએ. એ વિષે સારી રીતે વિચાર કરી જોજો.

વળી પુર્વપક્ષમાં કહ્યું કે સ્ત્રીને એકાકી વિચરવાનો અધિકાર નથી, કેમકે, એકાકી વિચર્યાથી તેના શીળમાં વિદ્ન પડવાનો સંભવ થાય, અને જે પંચતી સાથે વિચરે તો મમત્વભાવ થાય. એ યુક્તિ પણ વિચાર રહીત છે, કેમકે એકાકી વિચરતાં પણ જે મન શુદ્ધ હોય તો કાંઈપણ શીળનો ભંગ થતો નથી. સ્ત્રીઓને વિષે તો એવું ધૈર્ય હોય છે કે તેને દેવો પણ ડોલાયમાન કરી શકતા નથી. તેમ પંચને વિષે વિચરતાં મમત્વ પણ સંભવે નહીં, કેમકે, જે તેના મનમાં વિત્તરાગ દશા હોય, તો સંસારમાં જીવને જે સરાગપણું બંધનનો હેતુ છે, તે જે ઉપસમને પામ્યો તો પછી તેને વન તથા ઘર બન્ને સરખાં છે. એ કાંઈ જીવને બંધનના હેતુ થતા નથી. બંધ તે એક રાગાદિ લક્ષણ અશુદ્ધ ઉપયોગ છે. ઇલાદિક વિચાર કરતાં તથા શ્રી વિત્તરાગ દેવની આજ્ઞા જોતાં તો સ્ત્રીને મોક્ષ થાય છે, એવી રીતે સ્ત્રીસિદ્ધ જાણીએ.

૯ જે પુરૂપના લીંગવડે સિદ્ધસ્થાને પહોંચે છે તે પુરૂપલીંગ સિદ્ધ. તે લીંગ પણ પુર્વની પેઠે ત્રણ પ્રકારનાં છે,—વેદ, શૃંગાર ને આકાર, તેમાં વેદ લાગ કરવા યોગ્ય છે, કેમકે વેદ છતાં નિશ્ચયે કરી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય જ નહીં. શૃંગાર છતાં કવચીત મુકિત થાય છે, ને કવચીત નથી પણ થતી, તથાપી શૃંગાર અપ્રધાન જ છે, અને આકાર છતાં મોક્ષ થાય છે, માટે તે પુરૂપલીંગ સિદ્ધ કહીએ.

૧૦ જે નપુંસકલીંગ સિદ્ધત્વ પામે છે તે નપુંસક સિદ્ધ; તે લીંગ પણ પૂર્વોક્ત રીતે ત્રણ પ્રકારનાં છે;—વેદ, શૃંગાર ને આકાર. તેમાં વેદ અને શૃંગાર બે લાગ કરવા યોગ્ય છે અને આકારને વિષે મોક્ષ થાય છે, માટે ત્રણેય કરવા યોગ્ય છે. એવા કૃતિમ નપુંસક લીંગ જે મોક્ષ થયા તે નપુંસકલીંગ સિદ્ધ કહેવાય છે (ગાંગેય પ્રમુખ કૃતિમ નપુંસક).

૧૧ જે રગ્નેહરણુ તથા મુખવસ્ત્રીકા પ્રમુખ છતાં કેવળપદ પામે તે સ્વલીંગ સિદ્ધ કહેવાય છે.

૧૨ જે તાપસાદિક પ્રમુખ ળીગ્ન ચિન્હવાન છતાં લોકોત્તર સ્થિત થયા છે તે અન્યલીંગ સિદ્ધ જાણવા.

૧૩ જે મરદેવા પ્રમુખ ગૃહસ્થ વેપધારી છતાં સિદ્ધ થયા તે ગૃહલીંગ સિદ્ધ જાણવા.

૧૪ જે એક સમયને વિષે એકલેજ સર્વોત્કૃષ્ટ સુખના ધામને પામ્યા હોય તે એક સિદ્ધ જાણવા.

૧૫ જે એક સમયને વિષે અનેક જીવો સિદ્ધત્વ પામ્યા હોય તે અનેક સિદ્ધ જાણવા—એ અનંતર સિદ્ધના પંદર ભેદ કહ્યા.

પ્રશ્ન—સ્વામી! પરંપરા અસંસારી જીવના કેટલા ભેદ છે.

ઉત્તર—હે શિષ્ય! તેના અનેક ભેદ છે, પ્રથમ સમયના સિદ્ધ. બે સમયના સિદ્ધ જાવત્ શબ્દે અનંત સમેસિદ્ધ. એટલે જેને સિદ્ધાવસ્થા પામ્યાને એક સમયથી ઉપરાંત કાળ થઇ ગયો હોય તે પરંપરાસિદ્ધ. એટલે પરંપરા અસંસારી જીવ તેહની હકીકત સંપૂર્ણ થઇ. એટલે અસંસારી તે સિદ્ધ તેહનો અધિકાર સંપૂર્ણ થયો. હવે સંસારી જીવનો અધિકાર કહે છે.

૫ સંસારી જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી! સંસારાશ્રીત સંસારી જીવ તેહના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે શિષ્ય! સંસારી જીવને વિષે એહવી નવ પ્રકારે વાર્તા આચાર્ય કહે છે. એક આચાર્ય એમ કહે છે જે, બે પ્રકારે સંસારાશ્રીત જીવ કહ્યા છે. વળી એક આચાર્ય એમ કહે છે જે, ત્રણ ભેદે સંસારાશ્રીત જીવ કહ્યા છે. એક આચાર્ય એમ કહે છે. જે, ચાર ભેદે સંસારાશ્રીત જીવ કહ્યા છે. એક આચાર્ય એમ કહે છે. જે, પાંચ ભેદે સંસારાશ્રીત જીવ કહ્યા છે. એમ એણે અભિપ્રાયે છ ભેદે, સાત ભેદે, આઠ ભેદે, નવ ભેદે જાવત્ દશ ભેદે સંસારી જીવ કહ્યા છે.

૬ એ પ્રકારે સંસારી જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી! જે આચાર્ય એમ કહે છે જે, એ પ્રકારે સંસારી જીવ તે કેવી રીતે કહે છે?

ઉત્તર—હે શિષ્ય! તે એમ કહે છે જે, એક ત્રસ અને બીજા સ્થાવર જીવ.

૭. સ્થાવર જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી! સ્થાવર જીવના કેટલા ભેદ કલા છે?

ઉત્તર—હે શિષ્ય! તેના ત્રણ ભેદ કલા છે, પૃથ્વીકાયના ૧, અપકાયના ૨, અને વનસ્પતિકાયના ૩ (અસીકાય અને વાયુકાય એ બે ગતીત્રસ કલા છે, માટે તે આંહી નથી લીધા.)

૧ સુક્ષ્મ, આદર પૃથ્વીકાયનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સ્વામી! પૃથ્વીકાયના કેટલા ભેદ કલા છે?

ઉત્તર—હે શિષ્ય! તેના બે ભેદ કલા છે, સુક્ષ્મપૃથ્વીકાયના જીવ અને આદર પૃથ્વીકાયના જીવ તેમાં વળી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયના બે પ્રકાર કલા છે, ચાર અપર્યાપ્તે અપર્યાપ્તા, અને ચાર પર્યાપ્તે પર્યાપ્તા.

હવે સંબ્રહ્મણી ગાથા કહે છે.—||ગાથા:||—શરીરો ગાહણ સંઘયણ || સંઠાણ
કસાય તહચહોતિ સન્નાઓ || લેસિં દિય સમુઘાણ || સન્ની વેણ્ય પજતિા || ? ||
દિટી દંસણ નાણે || જોગુવઝગે તશ કિમાહારે || ઝવવાય ઠિઈ સમુઘાય ||
ચવણ ગઈ રાગઈ ચેવ || ૨ ||

અર્થ—શરીર પાંચ ૧, (ઉદારીક ૧, વૈક્રે ૨, તેજસ ૩, કાર્મણુ ૪, આહારક ૫). અવગાહના ૨, (કાયમાન) ઉદારીકની જઘન્ય આંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગને ઉત્કૃષ્ટી એકલગ્નર બ્લેગ્નર ઝાઝેરી (કમળના ડોડાને ન્યાયે). વૈક્રિય શરીરની ભવધારણી જઘન્ય આંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટી પાંચસો ધનુષ્યની તથા ઉત્તર વૈક્ર્યની અવગાહના જઘન્ય આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટિ લાખ બ્લેગ્નર ઝાઝેરી આહારકની અવગાહના જઘન્ય મુંઠાકાથની ઉત્કૃષ્ટી એક હાથની અને તેજસ કાર્મણુ શરીરની અવગાહના જઘન્ય આંગળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટિ ચૌદ રાજ્લોક પ્રમાણે (કેવળ સમુદ્ધાતની અપેક્ષાએ તથા પોતપોતાના શરીર પ્રમાણે) સંઘયણ છ ૩ (વજ્જરખભનારાય ૨ રખભનારાય ૩, અર્ધનારાય ૪, કીલકા ૫, અને છેવટુ, ૬). સંરથાન છ ૪ (સમચઉરસ ૧ નંત્રોધપરી મંડલ ૨, સાદી ૩, કુપજ ૪, વામન ૫, અને હંડ ૬). કપાયચાર ૫ (કોધ ૧ માનં ૨, માયા ૩, અને લોભ ૪), તેમ સંચાર ૬, (આહાર ૧, ભય ૨ મૈથુન ૩, અને પરિગ્રહ ૪, લેસ્થા છ ૭, (ક્રસ્ન ૧, નીલ ૨, કાપોત ૩, તેજુ ૪, પદમ ૫, અને સુકલ ૬), ઇંદ્રીપાંચ ૮, (ત્રિવેંદ્રી ૧, ચક્ષુંદ્રી ૨, ધાણેંદ્રી ૩, રસેંદ્રી ૪, અને ર્ષપેંદ્રી ૫), સમુદ્ધાત

સાત ૯, (વેદના ૧, કપાય ૨, મારણ્યાંતીક ૩, વૈકીય ૪, તેજસ ૫, આહરક ૬, અને કેવલ ૭) સંસી (મનસહીત) અસંસી (મનરહીત) ૧૦. વેદ ત્રણ ૧૧. (સ્ત્રી ૧, પુરુષ ૨, અને નપુંસક ૩), પર્યાપ્તી છ ૧૨. (આહાર ૧, શરીર ૨, ઇંદ્રી ૩, શ્વાસોશ્વાસ ૪, ભાષા ૫, અને મન ૬), દ્રષ્ટીત્રણ ૧૩. (સમકિત ૧, મિથ્યાત ૨, અને મિશ્ર ૩,) દર્શન ચાર ૧૪. (ચક્ષુ ૧, અચક્ષુ ૨, અવધ ૩, અને કેવલ ૪), જ્ઞાન પાંચ ૧૫. (મતિ ૧, શ્રુત ૨, અવધ ૩, મનપર્યવ ૪, અને કેવલ ૫), જોગ ત્રણ ૧૬. (મન ૧, વચન ૨, અને કાયા ૩), ઉપયોગ બે ૧૭ (સાકાર ૧, અને અનાકાર ૨), તેમ શેનો આહાર કરેછે તે ૧૮ કદ ગતિ માંહેથી ઉપજેછે, તે ૧૯. આવમું ૨૦. મારણ્યાંતીક સમુદ્ધાત ૨૧. બે (સમોહીયા ૧, અને અસમોહીયા ૨), અવન ૨૨. કેટલી ગતિથી આવે ૨૩. (તે ગતી ચાર છે નારકી ૧, તિર્યચ ૨, મનુષ્ય ૩, અને દેવતા ૪), મરીને કેટલી ગતે જાય ૨૪.

એમ ચોવીશદાર સૂક્ષ્મ પૃથ્વીકાય પ્રમુખ સર્વ સ્થાનકે પુછશે તેમાં પ્રથમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો અધિકાર શ્રી ગૌતમસ્વામી શ્રી મહાવિર સ્વામી પ્રત્યે પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયના જીવને કેટલાં શરીર કલાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર કલાં છે ઉદ્ગરીક ૧, તેજસ ૨, અને કાર્મણ ૩, એમ ત્રણ શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયના જીવને કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય (નાહનામાં નાહની) અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને ઉત્કૃષ્ટી (મોટામાં મોટી) પણ અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર છ સંઘયણમાં કયા સંઘયણનાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના છેવટા સંઘયણના શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેના શરીર કયે સંસ્થાને છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મસુરની દાળને આકારે તે જીવના સંસ્થાને છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા કપાય છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્રોધ ૧ માન ૨ માયા ૩ લોભ ૪ એ ચાર કપાય સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સંજ્ઞા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આહારસંજ્ઞા ૧, ભયસંજ્ઞા ૨, મૈથુનસંજ્ઞા ૩, અને પરીગ્રહસંજ્ઞા ૪, એ ચાર સંજ્ઞા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્રશન ૧, લીલ ૨, અને કાપોત ૩, એ ત્રણ લેશ્યા છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ઇંદ્રી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક સ્પર્શ ઇંદ્રી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા સમુદ્ધાત છે.

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેને ૩ સમુદ્ધાત છે તે વેદની ૧, કપાય ૨, અને મારણાંતીક ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવ સંજી છે? કે અસંજી છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ સંજી નથી (તેને મન નથી) પણ અસંજીજ છે. (મન રહીત છે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવ સ્ત્રી વેદી છે? કે પુરુષ વેદી છે? કે નપુંસક વેદી છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ સ્ત્રીવેદી નથી, તેમ પુરુષવેદી પણ નથી, કેવળ એક નપુંસકવેદી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ ચાર પર્યાપ્તિ પર્યાપ્તિ કહ્યા છે, આહાર કરે તે આહાર પર્યાપ્તિ ૧, શરીર આંધે તે શરીર પર્યાપ્તિ ૨, ઈંદ્રી આંધે તે ઈંદ્રી પર્યાપ્તિ ૩, અને શ્વાસોશ્વાસ લીચ્છે તે શ્વાસોશ્વાસ પર્યાપ્તિ ૪, એ ચાર પર્યાપ્તિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી અપર્યાપ્તિ છે? (પર્યાપ્તિ પર્યાપ્તિ નહીં તે અપર્યાપ્તિ).

ઉત્તર—હે જૌતમ ચાર અપર્યાપ્તિ છે આહાર ન લીધો હોય તે આહાર અપર્યાપ્તિ, જનવત્ શ્વાસોશ્વાસ ન આંધ્યા હોય તે શ્વાસોશ્વાસ અપર્યાપ્તિ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમ્યક્ત્વ દષ્ટી છે? કે મીથ્યાદષ્ટી છે? કે મીથ્રદષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ સમ્યક્ત્વદષ્ટી નથી. મીથ્યાદષ્ટીજ છે, પણ સમમિથ્યાત (તે મીથ્ર) દષ્ટી નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું ચક્ષુદર્શની એટલે આંખે દેખે છે? કે બીજી ચાર ઈંદ્રી તે અચક્ષુ દર્શન છે તેણે જાણે છે? કે અવધી દર્શને દેખે છે? કે કેવળ દર્શને દેખે છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ ચક્ષુ દર્શની નથી (આંખે દેખતા નથી), અચક્ષુ દર્શન છે. (સ્પર્શોદ્રી તુચ્છ બળ છે) અવધ દર્શને દેખતા નથી તેમ કેવળદર્શને પણ દેખતા નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે? કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ જ્ઞાની નથી, અજ્ઞાની છે. નિશ્ચે મતિ અજ્ઞાની અને સુત અજ્ઞાની એ બે અજ્ઞાનવંત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું મન જોગી છે? કે વચન જોગી છે? કે કાય જોગી છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ મન જોગી નથી, તેમ વચન જોગી પણ નથી. કેવળ કાય જોગી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ સાકારપયોગી (જ્ઞાનોપયોગ) છે? કે અનાકારપયોગી છે? (દર્શનોપયોગ છે) ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, સાકારપયોગી છે, (મતિ, સુત અજ્ઞાનવંત છે) તે અનાકારોપયોગી પણ છે. (અચક્ષુ દર્શને કરી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શેનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દ્રવ્યથી અનંત પ્રદેશી દ્રવ્ય, ક્ષેત્રથી અસંખ્યાતા આકાસ પ્રદેશોગાદ, કાળથી અન્યંતર કાળના, અને ભાવથી પાંચ વરણુવંત, એ ગંધવંત, પાંચ રસવંત, અને આઠ સ્પર્શવંત આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે ભાવથી વરણુવંત આહાર કરે છે, તે શું એક વરણી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે એ વરણી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે ત્રણ વરણી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે ચાર વરણી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે પાંચ વરણી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્થાન માર્ગણા આશ્રી પુષ્ટીએ તો એક વરણી, એ વરણી, ત્રણ વરણી ચાર વરણી, પાંચ વરણી પણ પુદ્ગળનો આહાર કરે છે. અને વિધાન માર્ગણા પડીવર્ગિ પુષ્ટીએ તો કાળા દ્રવ્યનો આહાર કરે છે એમ લીલા, પીલા, રાતા, જ્વવત્ ઉજળા દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે વર્ણુથી કાળા દ્રવ્યનો આહાર કરે છે તે એક ગુણ કાળા દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? એ ગુણ કાળા દ્રવ્ય ત્રણ ગુણ કાળા દ્રવ્ય જ્વવત્ અનંત ગુણ કાલા દ્રવ્યનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક ગુણ કાળા દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે. એમ જ્વવત્ અનંત ગુણ કાળા દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે. એમ પીળા, લીલા, રાતા જ્વવત્ શુક્ર વર્ણ સુધી એ રીતેજ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવાન જે ભાવથી ગંધવંત આહાર કરે છે. તે શું એકગંધી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે એ ગંધી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ સ્થાન માર્ગણા પડીવર્ગિ પુષ્ટીએ તો એક ગંધ દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે ને એ ગંધી દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે. અને વિધાન માર્ગણા પડીવર્ગિ પુષ્ટીએ તો સુગંધી દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે, અને દુર્ગંધી દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત જે ગંધથી સુગંધી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે, તે શું એક ગુણ સુગંધી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે જ્વવત્ અનંત ગુણ સુગંધી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ એક ગુણ સુગંધી દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે, અને જ્વવત્ અનંત ગુણ સુગંધી દ્રવ્યનો પણ આહાર કરે છે. એવીજ રીતે જેમ સુગંધ તેમ દુર્ગંધ પણ જાણવી. અને પાંચ રસ તે જેમ પાંચ વર્ણ કહ્યા તેમ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે ભાવથી સ્પર્શવંત દ્રવ્યનો આહાર કરે છે, તે શું એક સ્પર્શી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે એ સ્પર્શી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે જ્વવત્ આઠ સ્પર્શી દ્રવ્યનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ સ્થાન માર્ગણા પડીવર્ગિ પુષ્ટીએ તો એક સ્પર્શી દ્રવ્યનો પણ આહાર નથી કરતા, તેમ એ સ્પર્શી દ્રવ્યનો પણ આહાર નથી કરતા, તેમ ત્રણ તથા ચાર સ્પર્શી દ્રવ્યનો પણ આહાર નથી કરતા, પણ પાંચ સ્પર્શી, છ સ્પર્શી, સાત

સ્પર્શી, જ્વત્, આઠ સ્પર્શી દ્રવ્યનો આહાર કરેછે. અને વિધાન માર્ગણા પડીવર્ગિ પુછીએ તો કઈંસ સ્પર્શનો પણ આહાર કરેછે એમ કામળ, સીત, ઉશ્લુ, હળવો, ભારી, ચોપડયો, જ્વત્ લુક્ષ દ્રવ્યનો પણ આહાર કરેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે સ્પર્શથી કઈંસ દ્રવ્યનો આહાર કરેછે, તે એક ગુણુ કઈંસ દ્રવ્યનો આહાર કરે છે? કે બે ગુણુ કઈંસ દ્રવ્યનો આહાર કરેછે? કે જ્વત્ અનંત ગુણુ કઈંસ દ્રવ્યનો આહાર કરેછે.

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એક ગુણુ કઈંસ દ્રવ્યનો પણ આહાર કરેછે. જ્વત્ અનંત ગુણુ કઈંસ દ્રવ્યનો પણ આહાર કરેછે, એમ જ્વત્ લુક્ષ દ્રવ્ય સુધી જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ સ્પર્શ્યા દ્રવ્યનો આહાર કરેછે? કે અણુસ્પર્શ્યા દ્રવ્યનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સ્પર્શ્યા દ્રવ્યનો આહાર કરેછે, પણ અણુસ્પર્શ્યા દ્રવ્યનો આહાર નથી કરતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ શરીરાવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર કરે છે? કે શરીરને અવગાઠ નથી એવા પુદ્ગલનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, શરીરને અવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર કરેછે. પણ અણુવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર નથી કરતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ શું અનંતરાવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર કરેછે; કે પરંપરાવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અનંતરાવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર કરે છે, પણ પરંપરાવગાઠ પુદ્ગલનો આહાર નથી કરતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ શું સુક્ષ્મ પુદ્ગલનો આહાર કરેછે? કે યાદર પુદ્ગલનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સુક્ષ્મ પુદ્ગલનો પણ આહાર કરેછે, અને યાદર પુદ્ગલનો પણ આહાર કરેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ ઉર્ધ્વદિશનો આહાર કરે છે? અથવા અધોદિશનો આહાર કરે છે કે ત્રીઠી દિશનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, ઉર્ધ્વદિશનો પણ આહાર કરે છે. અધોદિશનો પણ આહાર કરેછે અને ત્રીઠી દિશનો પણ આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જ્વ શું શરીરને આદે આહાર કરે છે? કે શરીરને મધ્ય પ્રદેશે આહાર કરે છે? કે શરીરને અંતે આહાર કરે છે.

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, શરીરને આદે પણ આહાર કરે છે, શરીરને મધ્યે પણ આહાર

કરે છે, અને શરીરને અંત પ્રદેશે પણ આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શરીરના વિષય સહિત આહાર કરે છે? કે શરીરના વિષય સહિત આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, શરીરના વિષય સહિત આહાર કરે છે, પણ શરીરના વિષય સહિત આહાર નથી કરતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ અનુક્રમે આહાર લીએ છે? કે અનુક્રમે સહિત આહાર લીએ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અનુક્રમે પુદ્ગળનો આહાર લીએ છે, પણ અનુક્રમ સહિત આહાર નથી લેતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ત્રણ દિશિનો આહાર કરે છે? કે ચાર દિશિનો આહાર કરે છે? કે પાંચ દિશિનો આહાર કરે છે? કે છ દિશિનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અલોકની વ્યાધાત વિના છ દિશિનો આહાર કરે છે, અને વ્યાધાત પડી વર્જિને પુછીએ તો કોઇક સ્થાનકે ત્રણ દિશિનો, કોઇક સ્થાનકે ચાર દિશિનો, કોઇક સ્થાનકે પાંચ દિશિનો પણ આહાર કરે છે. (તે એમ જે જે જીવ લોક માંહે અલોકને અડી રહ્યા છે તેને આહાર પુદ્ગળનું વ્યાધાતપણું હોય, ત્યાં જે ત્રણ દિશિ અલોકને અડી રહ્યા છે તે ત્રણ દિશિનો આહાર લીએ છે, અને જે એ દિશિ અલોકને અડી રહ્યા છે તે ચાર દિશિનો આહાર લીએ છે, અને જે એક દિશિ અલોકને અડી રહ્યા છે તે પાંચ દિશિનો આહાર લીએ છે.) અને ઉપન (સ્વભાવિક) કારણ પડીવર્જિ પુછીએ તો વર્ણથી કાળો, લીલો, પીળો, રાતો, જાવત ધોળો એ પાંચ વર્ણ આહાર કરે છે. ગંધથી સુગંધી ને દુર્ગંધી એ એ ગંધવંત આહાર કરે છે. તીક્ત, કટુક, મધુર, આંબીલ, અને લવણ. એમ પાંચ રસનો આહાર કરે છે. સ્પર્શથી કંઠણ, ક્રોમળ, ભારી, લઘુ, ઉશ્ન, સીત, રિન્ગધ અને લુક્ષ એ આઠ સ્પર્શ આહાર કરે છે. વળી તે જીવ પુર્વલો, વર્ણગુણ, જાવત ગંધગુણ રસગુણ, સ્પર્શગુણ, પરીણુમાવીને, તેહને પરીસાટ કરીને, તેહને વિદ્વંસના પમાડીને અનુક્રમે અપુર્વગુણે ગંધગુણ, રસગુણ, જાવત સ્પર્શગુણ ઉપજાવીને આત્મ શરીરને અવગાઠ પુદ્ગળ સર્વ પ્રદેશે આહારને આહાર કરે છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કહી ગતીમાંહેથી આવી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયને વિષે ઉપજે? શું નારકાની ગતિમાંહેથી આવી ઉપજે? કે તિર્યંચની ગતીમાંહેથી આવી ઉપજે? કે મનુષ્યની ગતીમાંહેથી આવી ઉપજે? કે દેવતાની ગતી માંહેથી આવી ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી, દેવતાની ગતીમાંહેથી આવી ઉપજે નહીં? પણ તિર્યંચ મનુષ્યની ગતીમાંહેથી આવી ઉપજે, તે પણ તિર્યંચ જ્ઞેનિયા પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા અનેમાંહેથી ઉપજે, પણ અસંખ્યાતા વર્ષાયુના ધણી જે જીવલીયા તે માંહેથી સુક્ષ્મ પૃથ્વીમાં ઉપજે નહીં, તેમ જે મનુષ્ય ગતીમાંહેથી ઉપજે તે પણ અકર્મભૂમિયા અસંખ્યાતા વર્ષના આયુના ધણી જીવલીયા માંહેથી ઉપજે નહીં. (કેમકે જીવલીયા તો મરીને દેવગતી માંહેજ જાય બીજે

ન્ય નહીં) એ અધિકાર શ્રી પનવણાજી સૂત્રના છઠા વ્યુકાંતનામા પદથી સર્વોચ્ચ પણે જાણવો,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું કેટલું આવાજું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મારણાંતિક સમુદ્ધાતે સમોહત મરે છે ? કે અસમોહત મરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે અને અસમોહત પણ મરે છે. (જે જીવ પોતાના સર્વાત્તમ પ્રદેશ એક સમયે અધુકના ભગાકાની પેરે સામટા લઈ જાય તે સમોહત મરણુ કહીએ, અને જે જીવ ઇલકગતી (કીડીની લાર પેકે મરે તે ઇલકગતી) મરે તે અસમોહત મરણુ કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ આંતરા રહિત ચવીને (મરીને) કઈ ગતિમાં ઉપજે? શું નારકી માંહે ઉપજે? કે તિર્યચ માંહે ઉપજે? કે મનુષ્ય માંહે ઉપજે? કે દેવતા માંહે ઉપજે ?

ઉત્તર—ગૌતમ, નારકી માંહે ઉપજે નહીં. તિર્યચ, અને મનુષ્ય એ બે ગતિ માંહેજ ઉપજે પણ દેવતા માંહે ઉપજે નહીં,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ ગતિમાંહે ઉપજે તો શું એકંદ્રી માંહે ઉપજે? કે બેકંદ્રી માંહે ઉપજે? કે તેકંદ્રી માંહે ઉપજે? કે ચૌરંદ્રી માંહે ઉપજે? કે પંચેંદ્રી તિર્યચજ્જેની માંહે ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકંદ્રી તિર્યચમાંહે પણ ઉપજે, જાવત પંચેંદ્રી તિર્યચજ્જેની માંહે પણ ઉપજે પણ જે અસંખ્યાતા વર્ષના આવખાના ઘણી જુગલીયા તે મધ્યે ઉપજે નહીં. શેષ સર્વ અપર્યાપ્તા, પર્યાપ્તા મધ્યે ઉપજે અને જે મનુષ્યગતિ મધ્યે ઉપજે તે પણ ત્રીશ અકર્મભૂમિના ને જીવન અંતરદ્રીપાના અસંખ્યાતા વરસના આવખાના જુગલીયા વરજીને પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા મધ્યે ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ગતિ છે? અને કેટલી આગતી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જીવ મરીને બે ગતે જાય (મનુષ્ય, તિર્યચ.) અને એજ બે ગતેથી આવે.

એ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયના પ્રત્યેક શરીર છે અને અસંખ્યાતા જીવ છે. ચક્રદ રાજલોક મધ્યે એ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાય જીવ મસની કુંપલીની પરે ભર્યા છે. અહો સાધુ માનભાવો! એ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો અધિકાર કલો.

હવે આદર પૃથ્વીકાયનો અધિકાર કહે છે. ॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર પૃથ્વીકાયના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જાતમ, તેના બે ભેદ છે, એક સુંદાળી (કામળ) બાદર પૃથ્વીકાય (મૃતિકા પ્રમુખ) અને બીજી કઠણ બાદર પૃથ્વીકાય (હીરા પ્રમુખ).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુંદાળી પૃથ્વીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, તેના સાત ભેદ છે, કાળી માટી ૧, લીલી માટી ૨, રાંતી માટી ૩, પીળી માટી ૪, ઘોળી માટી ૫, પંડુ માટી ૬, (ગોપીચંદનાદિક) ને પણમાટી ૭, (તળાવના કાંપાદિક).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કઠણ પૃથ્વીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, તેના અનેક ભેદ કહ્યા છે તે કહે છે. ૧ પૃથ્વી, ૨, કાંકરા, ૩ વેળુ, ૪ ઉપર ટાંકવા ચોગ્ય, ૫ શિલા ઘડવા ચોગ્ય, ૬ લોણુ તે મીઠું, ૭ ઉશ દેશ વિશેષ, ૮ અધલોહવર્તિ ૯ ત્રાંબુ, ૧૦ તરૂં ૧૧ સીંચું, ૧૨ રૂં, ૧૩ સોનું, ૧૪ વજ્ર હીરો, ૧૫ હરતાલ, ૧૬ હાંગો, ૧૭ મણુસીલ, ૧૮ પારો, ૧૯ સુરમો, ૨૦ પરવાળાં, ૨૧ અખરખ, ૨૨ અખરખ મીશ્રીત વેળુ, એ બાદર પૃથ્વી. હવે મણુના ભેદ કહે છે. ૧ ગોમેદમણુ, ૨ રચકમણુ, (ચક્રરત્ન, છત્ર રત્ન, દંડ રત્ન, મણિરત્ન, કાંગણિરત્ન, ચર્મ રત્ન, સચરના મસ્તકની મણુ, મનુષ્યના મસ્તકની મણુ, મનુષ્યના પેટ માહેલી પથ્થરી, મગરમચ્છના ડાઠ મસ્તકની મણુ, સુચરના ડાઠની મણુ, હાથીના મસ્તકના મોતી, વાંશ માહીલા મોતી, છીપના મોતી, એ સર્વ સચીત પૃથ્વીકાય છે. કેમકે પાણુના બિંદુથી ઉપજે છે. ત્રસકાયના સંજ્ઞે ગેં પાણુના જીવ પૃથ્વી પણે પ્રણમે છે તે (લુણુપાણુવત) અંક રત્ન ૩, સ્ફટિક રત્ન, ૪, લોહીતાલ રત્ન, ૫, મર્કટ મણુ રત્ન, ૬, મસાગલ ૭, ભુજ મોચક રત્ન, ૮, ઈંદ્રનિલ રત્ન ૯, ચંદન રત્ન, ૧૦, ગૌરિક રત્ન, ૧૧, હંસ ગર્ભ, ૧૨, પુલીક રત્ન, ૧૩, સૌગંધિક રત્ન, ૧૪, ચંદ્રપ્રસ રત્ન, ૧૫, વૈકુર્ણ્ય રત્ન, ૧૬, જલકાંત રત્ન, ૧૭, સુર્યકાંત ૧૮, એ બાદ દેહને કઠણ પૃથ્વી બાણુવી.

તે પૃથ્વીકાયના ભેદ જેમ શ્રી પત્રવણુજી સૂત્રમધ્યે કહ્યા છે, તેમ સવિસ્તારપણે બાણુવો. બાવત તેના સંક્ષેપે બે ભેદ છે, એક ચાર પર્યાપ્તે પર્યાપ્તા હાય તે પર્યાપ્તા. અને બીજે ભેદ તે ચાર અપર્યાપ્તે અપર્યાપ્તા હોય તે અપર્યાપ્તા કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બાદર પૃથ્વીકાયા જીવને કેટલાં શરીર છે.

ઉત્તર—હે જાતમ, તેને ત્રણુ શરીર છે, ઉદારીક ૧, તેજસ ૨, ને કામણુ ૩, જેમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો અધિકાર છે તેમ બાણુવો, પણ એટલો વિશેષ જે બાદર પૃથ્વીકાયને લેસ્યા ચાર છે તે કહે છે. ઇન્દ્ર ૧, નીલ ૨, કાપોત ૩, અને તેજુ ૪, (કાંઈ દેવતા તેજુ લેસ્યાવંત બાદર પૃથ્વીમાંહે ઉપજે તેને ઉપજતી વેળાએ એટલે અપર્યાપ્તાપણે હોય સાંસુધી તેજુ લેસ્યા હોય.) બીજે સર્વ જેમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયને કહ્યો તેમ બાણુવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ આહાર કેટલી દિશિનો લીએ છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, તેને આહાર નિમ્ને ૭ દિશિનો હોય. (કેમકે બાદર પૃથ્વીકાયા જીવ

લોકને છેડે નથી રહ્યા જેથી કરી વ્યાધાત ન હોય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કયા જીવ આદર પૃથ્વીકાયપણે આવી ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવતા આવીને ઉપજે. તેમાં તિર્યંચ, મનુષ્ય જુગલીયા વરજીને ઉપજે અને દેવતા તે પણ ભવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતિષી, સુધર્મા દેવ-લોક, ઇસાન દેવલોક સુધીના આવીને ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવજીનું કેટલું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીશ હજાર વરસનું (પર પૃથ્વીનું) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મારણાંતિક સમુદ્ધાતે સમોહત મરે છે ? કે અસમોહત મરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે. અને અસમોહત પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ આંતરા રહીત ચવીને કઇ ગતે જાય ? કઇ ગતિમાં ઉપજે ? શું નારકી મધ્યે ઉપજે ? કે તિર્યંચ, મનુષ્ય, દેવતા મધ્યે ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ નારકી મધ્યે ઉપજે નહીં. તિર્યંચ અને મનુષ્યાં ઉપજે. પણ દેવતામાં ઉપજે નહીં. જેમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીના જીવ તેમ જ જીવત્ મનુષ્ય, તિર્યંચ મધ્યે જુગલીયા વરજી ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ગત અને કેટલી આગત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ગત (મનુષ્ય, તિર્યંચ.) ને ત્રણ આગત છે (દેવતા, મનુષ્ય ને તિર્યંચ.) એ જીવના પ્રત્યેક શરીર કલાં છે અને ચઉદ રાજલોક મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. અહો સાધો માનલાવો ! એટલે આદર પૃથ્વીકાયનો અધિકાર કલો એટલે પૃથ્વીકાયનો અધિકાર સંપૂર્ણ થયો—હવે અપકાયનો અધિકાર કહે છે. ॥

૯ સુક્ષ્મ, આદર, અપકાય (પાણીનો) અધિકાર

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપકાય (પાણી)ના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. એક ભેદ સુક્ષ્મ અપકાય, અને બીજો એદ આદર અપકાય, તેના વળી એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા. તેમાં પ્રથમ સુક્ષ્મ અપકાયનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ અપકાય જીવને કેટલાં શરીર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર છે. ઉદારિક ૧, તેજસ ૨, અને કાર્મણ ૩.

શેષ અધિકાર જેમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો કહ્યો તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ છે જે પાણીના જીવનું સંસ્થાન (આકાર) પાણીના પરપોટાને આકાર છે. જીવત એ ગતી અને એ આગતી (તિર્યંચ, મનુષ્યની) છે.

એ સુક્ષ્મ પાણીના જીવના પ્રત્યેક (જુદા જુદા) શરીર છે અને ચઉદ રાજલોકમધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. એટલે એ સુક્ષ્મ પાણીનો અધિકાર કહ્યો.

હવે આદર અપકાય (પાણી) નો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર અપકાયના જીવના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. ઠાર, હીમ, જાવત જે વળી ખીજ પણ પાણી તથા પ્રકારના તેહના શક્ષેપથી એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા. એમ સર્વ અધિકાર સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયના સરખો જાણવો પણ એટલો વિશેષ કે તેનું સંરચાન પાણીના પરખોટાને આધારે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને લેશ્યા કેટલી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર લેશ્યા છે, કશન ૧, નીલ ૨, કાપોત ૩, અને તેજુ ૪, (દેવતા આવી ઉપજે તે આશ્રી),

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આહાર નિરચે છ દિશિનો કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર અપકાયપણે જીવ કઈ ગતિના આવી ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચ, મનુષ્ય અને દેવતા માંહેથી આવી ઉપજે. તે પણ મનુષ્ય તિર્યચ જુગલીયા વીરજી ને ઉપજે અને દેવતા તે પણ ખીજ દેવલોક સુધીના ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવજી કેટલા કાળનું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ જન્મન્યશ્રી અંતર્મુહુર્તનું છે અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાત હજાર વર્ષનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને કેટલી ગતિમાં જાય, અને કેટલી ગતીના આવે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ગતે જાય (મનુષ્ય, તિર્યચ.) અને ત્રણ ગતના આવે. (મનુષ્ય, તિર્યચ અને દેવતા,)

શેષ અધિકાર જેમ આદર પૃથ્વીકાયનો કહ્યો તેમ જાણવો. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે અને ચઉદ રાજલોક મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. અહો સાધુ માનભાવો? એટલે આદર અપકાયનો અધિકાર કહ્યો એટલે અપકાયનો અધિકાર સંપુર્ણ થયો. હવે વનસ્પતિ કાયનો અધિકાર કહે છે.

૧૦ સુક્ષ્મ, આદર અને સાધારણ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત વનસ્પતિકાયના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. એક સુક્ષ્મ તે ચઉદ રાજલોક મધ્યે ભર્યા છે તે સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાય. અને ખીજો ભેદ ઝાડ પ્રમુખ તે આદર વનસ્પતિકાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ વનસ્પતિના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ કહયા છે, પર્યાપ્તા સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાય અને અપર્યાપ્તા સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાય, તેમાં હવે સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર કહે છે.

સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર તે જેમ સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો કહયો તેમજ જાણુવો પણ એટલો વિશેષ છે. તેના સંસ્થાન નાના પ્રકારના છે. જાવત્ બે ગતિના આવે (મનુષ્ય, તિર્યંચ.) અને તેજ બે ગતિમાં જાય.

એ જીવના પ્રત્યેક શરીર નથી, પણ સાધારણ (સહિયારા) શરીર છે. તે એક શરીરે અનંતા જીવ છે. ‘વર્ણી સુક્ષ્મ વનસ્પતિ મધ્યે’ એ શરીરે એગો જીવો જેસંતુ તેય

પત્તેયાઃ ઇતિઃ (પ્રત્યેક લક્ષણુ લોચને દેખીએ તે આદર અને ન દેખીએ તે સુક્ષ્મ જાણુવા).

શેષ અધિકાર જેમ પૃથ્વીકાયનો કહ્યો તેમ જાણુવો, એટલે સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર થયો. હવે આદર વનસ્પતિકાયનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર વનસ્પતિકાયના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે, પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાય, અને સાધારણ શરીર આદર વનસ્પતિકાય. (એક શરીરે એક જીવ હોય તે પ્રત્યેક શરીર, અને એક શરીરે અનંતા જીવ હોય તે સાધારણ શરીર જાણુવાં.

તેમાં વર્ણી પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાય તેહના આર ભેદ છે તે કહેછે. ગાથા
રુલા ૧, ગુહ્યા ૨, ગુમ્મા ૩, લયાય ૪, વલિય ૫, પાવગા ચેવ ૬, તળ ૭,
વલય ૮, હરિય ૯, ઉસહિ ૧૦, જલરુદ્ ૧૧, કુંહગાય ૧૨, બોધવા, ૧૧૧॥

અર્થ—વૃક્ષ ૧, ગુહ્ય ૨, ગુદ્મ ૩, લતા ૪, વેલડી ૫, પર્વ ૬, તૃણ ૭, વલયે જાલી ઉતરે તે વલય ૮, હરીત ૯, ઓપધી ૧૦, કમળ ૧૧, અને કુહુણુ ૧૨. એ આર જાતિની પ્રત્યેક વનસ્પતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૃક્ષની જાત તે શું?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે, જે એક ઢગમાં એક ઢગીઓ હોય તે, એકસ્થિક (ખીજ) કહીએ, અને જે ઢગમાં ઝાંઝી કળી હોય તે અહુખીજ કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે એકસ્થિક (ખીજ)ના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના અનેક ભેદ છે, લીંબડાનું ઢગ (લીંબોળી), એકસ્થિક જાણુવું. તેમ જાણુવું ઢગ (જાણુડા) એકસ્થિક, એમ જાવત્ પુનાગવૃક્ષ, સીચનવૃક્ષ, અશોકવૃક્ષ, એમ જે વર્ણી એ સરીખા ખીજાં વૃક્ષ હોય તે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વૃક્ષના મુળમાં, સ્કંધમાં, ત્વચા (જાલ)માં, તેમ સાખા, પર્વ, પાન, પુલ પ્રમુખમાં કેટલા જીવ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે વૃક્ષના મુળમાં અસંખ્યાતા જીવ છે. એમ સ્કંધ મધ્યે, ત્વચા મધ્યે, શાખા, પર્ય, પ્રમુખે અસંખ્યાતા જીવ છે, ને પાન પાન દીઠ એકેકો જીવ છે, તેના યુલ મધ્યે અનેક જીવ છે, અને ફળ મધ્યે એક બીજ એટલે એક જીવ છે, એટલે એ એકાસ્થિક વૃક્ષ કહ્યાં. હવે યહુ બીજ વૃક્ષ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, યહુ બીજ વનસ્પતિકાયના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, અસ્થિક વૃક્ષ (ભાષા વિશેષ), તંદુક વૃક્ષ, ઉચ્ચર, પીપલ પ્રમુખ કોઠ વૃક્ષ, આલાના વૃક્ષ, ફળુસનું વૃક્ષ, દાડીમ વૃક્ષ, વડવૃક્ષ, કાદુબરી વૃક્ષ, તીલક વૃક્ષ, લીંબુના વૃક્ષ ઇલાદિક બીજાં પણ એ સરખાં વૃક્ષ હોય તે જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ વૃક્ષના મુળમાં, સ્કંધ પ્રમુખમાં કેટલા જીવ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એહના મુળ, સ્કંધ પ્રમુખમાં અસંખ્યાતા જીવ છે. જ્યવત ફળ મધ્યે યહુ બીજ છે. એટલે યહુબીજનો વિચાર કહો. એટલે વૃક્ષનો અધિકાર કહો. એમ શ્રી પનવણાજી સૂત્ર મધ્યે વનસ્પતિનો અધિકાર કહો છે તેમ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્યવત કુહણુ પ્રમુખ ભેદનો અધિકાર શી રીતે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ વૃક્ષનો કહો તેમ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૃક્ષના જીવના સંસ્થાન કેવે આકારે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના નવ નવા પ્રકારના સંસ્થાન છે. વૃક્ષમાં એક જીવ, (પણ તેની નેત્રાએ બીજા અનેક જીવ હોય.) અને પાનદીઠ એકેકો જીવ છે, સ્કંધમાં પણ એક જીવ છે. તાલવૃક્ષ, સરલ વૃક્ષ. નાલેરી પ્રમુખ મધ્યે જાણવું. હવે પ્રત્યેક વનસ્પતિના શરીર કેવી રીતે જુદા જુદા રહે છે તેનો દૃષ્ટાંત દેખાડે છે. જેમ સર્વ સરસવનો ગોળ મીશ્રીત લાડવો વાળીએ, તે લાડવો મધ્યે જેમ સરસવ સર્વ પોત પોતાના શરીર જુજુયા રાખે, તેમ પ્રત્યેક શરીરી જીવના પણ જુજુયા શરીર છે. વળી જેમ તલની ગોળ મીશ્રીત તલસાંકળી કરીએ તે મધ્યે જેમ તલ પોત પોતાના શરીર જુજુયા રાખે તેમ પ્રત્યેક વનસ્પતિના જીવ પણ પોતાના શરીર જુજુયા રાખે છે. એટલે પ્રત્યેક યાદર વનસ્પતિ-કાયનો અધિકાર કહ્યો. હવે સાધારણુ શરીર જે એક શરીરને વિષે અનંતા જીવ તેનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાધારણુ શરીર યાદર વનસ્પતિકાયના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, આલુક, (દેશ વિદેશ.) મૂળા, આદુ, હીરલીનામે વનસ્પતિ, સીરલી નામે વનસ્પતિ, સિસ્સીરીલી, કિર્તિકાક્ષિરક, ક્ષિરીક વિટાલિકા, કસ્નકંદ, વજ્જકંદ, સુરણુકંદ, ખેલુગા, તિલિમોય, લીલી હળદર, લોહરી નામે અપ્રસિદ્ધ. અસ્વકરણી, સીંહ કરણી, સિકુડી, મુખુડી ઇત્યાદિક કોષક દેશ પસીદ્ધ નામ અને કોષક દેશ અપ્રસિદ્ધ નામ. તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે, પર્યાપ્તા જીવ વનસ્પતિકાયા અને અપર્યાપ્તા વનસ્પતિકાયા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ શરીર છે, ઉદારીક ૧, તેજસ ૨, અને કાર્મણુ ૩. શેષ અધિકાર પુર્વની પેરે, જેમ આદર પૃથ્વીકાયનો કલો તેમ જાણવો. પણ જે વિશેષ છે તે કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવની અવગ્રેણા કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને ઉત્કૃષ્ટપણે એક હજાર જેજન કાંઈક ઝાઝેર કાયાનું માન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવના શરીરના સંસ્થાન કેવે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વનસ્પતિકાયા જીવના નવા નવા સંસ્થાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવાયું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું છે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે દશ હજાર વરસનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી ગતમાં મરીને જાય, અને કેટલી ગતિમાંથી આવે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ગતિમાં જાય (મનુષ્ય તિર્યચ.) અને ત્રણ ગતના આવે (મનુષ્ય તિર્યચ, ને દેવતા). એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી પણ છે, અને સાધારણ શરીરના ધણી પણ છે. વનસ્પતિ મધ્યે અનાંતા જીવ કલા છે, એટલે આદર વનસ્પતિકાયનો અધિકાર થયો એટલે સર્વ વનસ્પતિકાયનો અધિકાર થયો, એટલે સ્થાવર જીવનો અધિકાર પુરો થયો. હવે ત્રસ જીવનો અધિકાર કહે છે.

૧૧ ત્રસ જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસ જીવના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. અક્ષીકાય, (ગતીત્રસ) વાહિકાય, (ગતીત્રસ) અને મેંદ્રીયાદિક, (ઉદાર મોટા ત્રસ) એ ત્રણભેદ ત્રસ જીવના છે. તેમાં પ્રથમ અક્ષીકાય (ગતીત્રસ)નો અધિકાર કહે છે.

૧૨ સુક્ષ્મ, આદર. અક્ષીકાયનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અક્ષીકાયના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે, એક સુક્ષ્મ અક્ષીકાય, અને બીજો ભેદ આદર અક્ષીકાય. તેમાં પ્રથમ સુક્ષ્મ અક્ષીકાયનો અધિકાર કહે છે.

સુક્ષ્મ અક્ષીકાયનો અધિકાર જેમ પુર્વે સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયનો કલો છે તેમ જાણવો, પણ તેમાં જે વિશેષ, છે તે કહે છે. સુક્ષ્મ અક્ષીકાયના જીવના સંસ્થાન સુધની અણી સરખાં છે. જાવત્ એક ગતી (તિર્યચ) મધ્યે જાય, અને બે ગતી (મનુષ્ય તિર્યચ) મધ્યેથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે, ને લોક મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે.

શેષ અધિકાર સર્વ પુર્વલીજ પર જાણવો, એટલે સુક્ષ્મ અક્ષીકાયનો અધિકાર થયો. હવે આદર અક્ષીકાયનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર અગ્નિકાય જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, ઇંગાળા, ઝાળા, કણ્ણીયા અગ્નિના નવત્ સર્વ-કાન્તિ, મણ્ણી, પ્રમુખ, વગી જે તથાપ્રકારના અગ્નિના ભેદ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે તે કહે છે. પર્યાપ્તા અગ્નિના જીવ, અને અપર્યાપ્તા અગ્નિના જીવ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ શરીર છે ઉદારીક ૧, તેજસ ૨, કાર્મણ ૩. એમ સર્વ તેમજ સુક્ષ્મ અગ્નિકાયની પરે સંસ્થાન સુધની અણી સરખાં છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને લેશ્યા કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ લેશ્યા છે, કૃત્ન ૧, નીલ ૨. ને કાપોત ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવણું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ અહોરાત્ર (રાતદિવસ) નું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ક્યાંથી આવી ઉપજે? અને મરીને ક્યાં જાય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જીવ તિર્યંચ અને મનુષ્ય માંહેથી આવી ઉપજે અને એક તિર્યંચ ગતિમાં મરીને જાય. શેષ અધિકાર સર્વ પુર્વલીપરે જાણુવો. જ્યત્ એ ગતીના આવે અને મરીને એક ગતીમાં જાય.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે, અને લોક માંહે અસંખ્યાતા જીવ કહ્યા છે. એટલે આદર અગ્નિનો અધિકાર કહ્યો. એટલે અગ્નિકાયનો અધિકાર પુરો થયો. હવે વાઉકાયનો અધિકાર કહે છે.

૧૩ સુક્ષ્મ, આદર. વાયુકાયનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાયુકાય જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે, સુક્ષ્મ વાયુકાય અને આદર વાયુકાય. તેમાં પ્રથમ સુક્ષ્મ વાયુકાયનો અધિકાર કહે છે.

સુક્ષ્મ વાયુકાયનો અધિકાર તે જ સુક્ષ્મ અગ્નિકાયનો કહ્યો તેમ જાણુવો. પણ એટલો વિશેષ છે તે કહે છે. તે જીવનું સંસ્થાન (શરીરનો આકાર) ધ્વજને આકારે છે. જ્યત્ એક ગતિમાં મરીને જાય, અને એ ગતિ માંહેથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે, અને લોક મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. એટલે સુક્ષ્મ વાયુકાયનો અધિકાર થયો. હવે આદર વાયુકાયનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર વાયુકાયના જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, પુર્વ દિશિનો વાય, પશ્ચિમ દિશિનો વાય. એમ જ્યત્ બીજા પણ વાય, તથાપ્રકારના તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે, પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર શરીર છે, ઉદરીક ૧, વૈક્રીય ૨, તેજસ ૩ ને કાર્મણ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરનું સંરથાન કેવે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધ્વજ્જ (પતાકા) ને આકારે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર સમુદ્ધાત છે, વેદના સમુદ્ધાત ૧, કપાય સમુદ્ધાત ૨, મારણાતિક સમુદ્ધાત ૩, અને વૈક્રીય સમુદ્ધાત ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર લીએ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નિવ્યાંધાતપણે છ દિશિનો આહાર કરે છે, અને વ્યાધાત પડીવરજીને ક્યાંધક ત્રીન દિશિનો, ક્યાંધક ચાર દિશિનો, અને ક્યાંધક પાંચ દિશિનો પણ આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને કઈ ગતે જાય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવગતી, મનુષ્યગતી, અને નરકગતી, એ ત્રણ મધ્યે ન ઉપજે. એક તિર્યચગતિ મધ્યે ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવનું આવજીનું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ હજાર વરસનું છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી ગતિમાં મરીને જાય અને કેટલી ગતના આવી ઉપજે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક તિર્યચ ગતિમાં મરીને જાય, અને મનુષ્ય, તિર્યચ એ ગતિના આવી ઉપજે.

શેષ અધિકાર સર્વ પુર્વલીપરે જાણવો. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે અને વાયુકાય મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. અહો શ્રમણો! (સાધુ) એટલે આદર વાયુકાયનો અધિકાર થયો. એટલે વાયુકાયનો પણ અધિકાર પુરો થયો. હવે ઉદાર ત્રસ જીવનો અધિકાર કહે છે.

૧૪ ઉદાર (મોટા) ત્રસ જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉદાર ત્રસ જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે, એઈદ્રિ ૧, તેઈદ્રિ ૨, ચૌરેંદ્રિ ૩, અને પચેંદ્રિ ૪, તેમાં પ્રથમ એઈદ્રિનો અધિકાર કહે છે.

૧૫ એઈદ્રિ જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિ જીવના કેટલા ભેદ છે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, વારા, પુરા, કરમીયા, જજો, કોડી, છીપ, છીપલા, જવત સમુદ્ર લિક્ષા પ્રમુખ જે વળી ધીજ્જ તે સરખા જીવ તેના સક્ષેપે એ ભેદ છે, પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર છે, ઉદારીક ૧, તેજસ ૨, ને કાર્મણુ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, અને ઉત્કૃષ્ટપણે આર જ્ઞેજ-
નની છે. (બારસ જોયણ સંસ્થો) ઇતિ વચનાત.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર કયા સંઘયણુના છે,

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના શરીર છેવટા સંઘયણુના છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર કયે સંસ્થાને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હુંડ સંસ્થાને તેના શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેને કેટલા કપાય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્રોધ ૧, માન ૨, માયા ૩, ને લોભ ૪, એ ચાર કપાય સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સંજ્ઞા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર સંજ્ઞા છે, અહાર ૧, ભય ૨, મૈથુન ૩, ને પરીગ્રહ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ લેશ્યા છે, ક્રસ્ન ૧, નીલ ૨, ને કાપોત ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવને કેટલી ઇંદ્રી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને બે ઇંદ્રી છે. સ્પર્શંદ્રી ૧, ને રસેંદ્રી ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવને કેટલી સમુદ્ધાત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ સમુદ્ધાત છે. વેદના સમુદ્ધાત ૧, કપાય સમુદ્ધાત ૨, ને માર-
ણાંતીક સમુદ્ધાત ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંજ્ઞી છે (મન સહીત છે) કે અસંજ્ઞી (મનરહીત) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંજ્ઞી નથી, અસંજ્ઞી છે (મન રહીત છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા વેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક નપુંસક વેદજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ પર્યાપ્તિ પર્યાપ્તા છે, અને કોષક પાંચ અપર્યાપ્તિ અપર્યાપ્તા
પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમ્યક દૃષ્ટિ છે? કે મિથ્યાદૃષ્ટિ છે? કે મિશ્રદૃષ્ટિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ્યકદૃષ્ટિ પણ છે, (કોષ મનુષ્ય, તિર્યંચ બે ઇંદ્રિયાં ઉપજે તે માટે).

મિથ્યાદષ્ટિ પણ છે, પણ મિશ્રદષ્ટિ નથી. (તે કેમજે મિશ્ર પ્રણામિથકો ક્રોધ મરી ઉપજે નહીં તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું ચક્ષુદર્શણી છે? કે અચક્ષુદર્શણી છે? કે અવધદર્શણી છે? કે કેવળદર્શણી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચક્ષુદર્શણી નથી, (આંખે દેખતા નથી). અચક્ષુદર્શણીજ છે, (સ્પર્શદ્રી, રસેન્દ્રીએ કરી જાણે), પણ અવધદર્શણી નથી, તેમ કેવળદર્શણી પણ નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે? કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની પણ છે (ઉપજતી વેળાએ લગારેક અપર્યાપ્તાપણે હોય તે માટે) અને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે તે નીચ્ચે બે જ્ઞાનના ધણી છે, મતિજ્ઞાનના ધણી, અને શ્રુતજ્ઞાનના ધણી, અને જે અજ્ઞાની છે તે નીચ્ચે બે અજ્ઞાનના ધણી છે, મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાન.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું મન જોગી છે? કે વચન જોગી છે? કે કાય જોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મન જોગી નથી, પણ વચન જોગી અને કાય જોગી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સાકારોપયોગી છે? કે અનાકારોપયોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાકારોપયોગી પણ છે અને અનાકારોપયોગી પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ દિશિનો નિશ્ચે આહાર કરે છે (એહને આઘાત નથી કેમકે લોકને છેડે ત્રસજીવ ક્રોધ ન હોય તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ક્યાંથી આવી ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચ, મનુષ્યમાંહેથી આવી ઉપજે, પણ નારકી, અને દેવતા, તેમજ જુગલીયા એટલામાંહેથી ઉપજે નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવજીનું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે ૫૫૨ વરસનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમોહત મરણે મરે છે, કે અસમોહત મરણે મરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે, અને અસમોહત પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને ક્યાં જાય ? ક્યાં ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી, દેવતા અને જુગલીયા મધ્યે ઉપજે નહીં. શેષ ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી ગતીમાંહેથી આવે? અને કેટલી ગતીમાંહે જાય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ગતીમાંહેથી આવે, અને મરી બે ગતીમાંહે જાય.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે, અને અસંખ્યાતા જીવ છે એટલે એ ઇદ્રિ જીવનો અધિકાર પુરો થયો. હવે તેદ્રિ જીવનો અધિકાર કહે છે.

૧૬. તેઇદ્રિનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેઇદ્રિ જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, ઉપરીત, રોહણીક, હસ્તીશોક, ચાંચડ, માંકડ, બું, લીખ, પ્રમુખ જે, વલી તથા પ્રકારના જીવ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે, પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા. તે જેમ પુર્વે એઇદ્રિનો અધિકાર કહ્યો છે તેમ જાણુવો, પણ એટલો વિશેષ છે તે આગળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય આંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ ગાઉની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને ઇદ્રી કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ ઇદ્રી છે. સ્પર્શદ્રી ૧, રસદ્રી ૨, ને ધાણુદ્રી ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવનું આવખું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ઝોગણુપચાશ દિવસનું છે.

શેષ અધિકાર સર્વ પુર્વલીપરે જાણુવો. જાવત્ એ ગતિમાંહે મરીને જાય, અને એ ગતિમાંહેથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે અને અસંખ્યાતા જીવ છે. એટલે તેઇદ્રિનો અધિકાર પુરો થયો, હવે ચૌરેંદ્રીનો કહે છે.

૧૭ ચૌરેંદ્રી જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચૌરેંદ્રી જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, અધિયા, પોતીયા, વીછુ, ઢંકણુ, ભમરા, ભમરી, તીડ, ડંસા, મંસા, કંસારી, પૂર્તિક, જાવત્ છાણુમાહીલા જીવ ઇલાદિક તે સરખા જીવ તેહના સંક્ષેપે એ ભેદ છે, પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ શરીર કહ્યાં છે, જાવત્ જેમ પુર્વે તેઇદ્રિનો અધિકાર કહ્યો છે તેમ જાણુવો. પણ એટલો વિશેષ છે. તે કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ચાર ગાઉની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને ઇદ્રિ કેટલી છે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર ઇદ્રિ છે, સ્પર્શદ્રિ ૧, રસદ્રિ ૨, ધાણુદ્રિ ૩, ને અક્ષુદ્રિ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને દર્શન કેટલા છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને બે દર્શન છે, ચક્ષુદર્શન ૧, ને અચક્ષુદર્શન ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવખું કેટલા કાળનું છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે છ માસનું છે.

શેષ અધિકાર જેમ તેઈંદ્રિનો કહ્યો તેમ જાણવો. જીવત્ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા જીવ છે. એટલે ચૌરેંદ્રિનો અધિકાર કહ્યો, હવે પચ્ચેંદ્રિનો કહે છે.

૧૮ પચ્ચેંદ્રિ જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચ્ચેંદ્રિ જીવના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે, નારકી ૧, નિર્યચ ૨, મનુષ્ય ૩, અને દેવતા ૪, તેમાં પ્રથમ નારકીનો અધિકાર કહે છે.

૧૯ નારકીનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના સાત ભેદ છે, રતનપ્રભા પૃથ્વીના નારકી જીવત્ સાતમી, તમ-તમા પૃથ્વીના નારકી, તેના સંક્ષેપે બે ભેદ કહ્યા છે, છ પર્યાપ્તે પર્યાપ્તા, અને છ અપર્યાપ્તે અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર છે, વૈક્રીય ૧, તેજસ ૨, ને કાર્મણુ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની કેવડી મોટી અવગાહના છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના શરીરની અવગાહના બે ભેદ છે, એક ભવધારણીક તે પુર્વલું કુંભીનુંયધ, અને બીજો ભેદ જે ઉત્તરવૈક્રીય તે નવું શક્તિએ કરી કરે તે. તેમાં જે ભવ-ધારણીય શરીર છે તે જઘન્યથી અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, (કિપજતી વેળાએ) અને ઉત્કૃષ્ટપણે પાંચસે ધનુષનું છે. અને જે ઉત્તર વૈક્રીય શરીર તે જઘન્યથી અંગુલને સંખ્યા-તમે ભાગે, અને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર ધનુષનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનાં શરીર કયા સંઘયણનાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ સંઘયણ થકી રહીત છે. કેમકે હાડ, રૂધિર, નસ નથી, તે કારણે સંઘયણ નથી. અને જે પુદ્ગળ અનીષ્ટ, અમનોહર, અપ્રીતિકારીયા, અશુભ, અમનોત્ત, અલુગમતા એવા જે પુદ્ગળ તે તેહના સંઘાત (શરીર) પણે પરીણમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર કેવે સંઠાણે છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ કહ્યા છે, એક ભવધારણીક અને બીજો ઉત્તરવૈક્રીય શરીર તેમાં જે ભવધારણીક શરીર તે હુંડ સંસ્થાને છે. અને જે ઉત્તરવૈક્રીય શરીર તે પણ હુંડ સંસ્થાને છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ક્રપાય છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને ચાર ક્રપાય છે. ક્રોધ ૧, માન ૨, માયા ૩, ને લોભ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સંસાર છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, ચાર સંસાર છે. આહાર સંસાર ૧, લય સંસાર ૨, મૈથુન સંસાર ૩, ને પરીગ્રહ સંસાર ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને ત્રણ લેશ્યા છે. ક્રશ્ન ૧, નીલ ૨, ને કાપોત ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ઇન્દ્રિ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને પાંચ ઇન્દ્રિ છે. સ્પર્શંદ્રિ ૧, રસેન્દ્રિ ૨, ધાણુન્દ્રિ ૩, ચક્ષુન્દ્રિ ૪ ને શ્રોતેન્દ્રિ ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને ચાર સમુદ્ધાત છે. (પ્રથમની).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંસારી છે, કે અસંસારી છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, સંસારી પણ છે અને અસંસારી પણ છે. (સંસારી પર્યેન્દ્રિ જીવ મરીને જે નારકીમાં ઉપના છે. તે સંસારી કહીએ. અને જે સમુદ્ધમ એટલે અસંસારી મરીને જે નારકીમાં ઉપના છે તે અસંસારી કહીએ એ ભાવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા વેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક નપુંસક વેદજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, છ પર્યાપ્તિ પર્યાપ્તિ છે અને છ અપર્યાપ્તિ અપર્યાપ્તિ પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી દ્રષ્ટિ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, ત્રણ દ્રષ્ટિ છે: સમકિત દ્રષ્ટિ ૧. મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટિ ૨, અને મિશ્રદ્રષ્ટિ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં દર્શન છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને ત્રણ દર્શન છે. ચક્ષુ દર્શન ૧, અચક્ષુ દર્શન ૨, અને અવધી દર્શન ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, જ્ઞાનીપણુ છે, અને અજ્ઞાની પણુ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે, તે નીચે ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે. તે કહેછે. મતીજ્ઞાની ૧, શ્રુતજ્ઞાની ૨, અને અવધિ જ્ઞાની ૩. અને જે અજ્ઞાની છે. તેમાં કેટલાએક બે અજ્ઞાની છે. (જે સમુદ્ધમ માંહેથી નારકીપણુ ઉપજે તેહને ઉત્પતિ સમયે બે અજ્ઞાન હોય અપર્યાપ્તા સુધી અને પર્યાપ્તા

થયા પછી વીલંગ અજ્ઞાન ધામે. અને ગર્ભજ માંહેથી નારકી પણ ઉપજે તેતો નિશ્ચે ત્રણ અજ્ઞાન અથવા ત્રણ જ્ઞાનવંત હોય છે એટલે જે એ અજ્ઞાન કહ્યા તે અપયાંપતાપણે કહ્યા છતિ.) અને કેટલાએક ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી હોયછે. તેમા જે એ અજ્ઞાનના ધણી તે નિશ્ચે મતિ અજ્ઞાની અને શ્રુત અજ્ઞાની જાણવા. અને જે ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી છે. તે નિશ્ચે મતિ અજ્ઞાની, શ્રુત અજ્ઞાની અને વીલંગ અજ્ઞાની જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા જોગ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેને ત્રણ જોગ છે. મન ૧, વચન ૨, અને કાયા ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવને કેટલા ઉપયોગ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેને ઉપયોગ બે છે. સાકારોપયોગ ૧, અને અનાકારોપયોગ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ દિશિનો આહાર કરે છે. પુર્વ ૧, પશ્ચિમ ૨, ઉત્તર ૩, દક્ષિણ ૪. ઉચી ૫, ને નીચી ૬, એ જ દિશિનો આહાર કરેછે, અને ઉસનકારણ પડીવર્જિત વર્ણુથી કળો વર્ણુ જાવત્ પાંચ વર્ણુ આહાર કરેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ક્યાંથી આવી ઉપજે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તિર્યચ અને મનુષ્ય મધ્યેથી ઉપજે. (જુગલીયા વરજીને).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવખું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જઘન્યથી દસ હજાર વરસનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમોહત મરે છે, કે અસમોહત મરે છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, સમોહત પણ મરે છે અને અસમોહત પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને ક્યા જઘ ઉપજે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તિર્યચ અને મનુષ્ય. એ બે મધ્યે જઘ ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી ગતિના આવે, અને કેટલી ગતિમાં જાય?

ઉત્તર—હે જૌતમ, બે ગતિના આવે, અને બે ગતિમાં જાય.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા જીવ છે. અહો સાધુ માનલાવો! એટલે નારકીનો અધિકાર થયો.

૨૦ પચ્ચેદ્રી તિર્યચનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચ્ચેદ્રી તિર્યચના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક સમુર્ઠિમ પચ્ચેદ્રી તિર્યચ. અને બીજો ભેદ ગર્ભજ પચ્ચેદ્રી તિર્યચ.

૨૧ સમુર્ઠિમ પચેંદ્રી તિર્યચનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુર્ઠિમ પચેંદ્રી તિર્યચના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. જળચર તે જળ મધે ચાલે ૧. થળચર તે સ્થળ (જમીન) ઉપર ચાલે ૨. અને ખેચર તે આકાસે ચાલે ૩. એ ત્રણ ભેદ તેમાં પ્રથમ જળચર સમુર્ઠિમ પચેંદ્રી તિર્યચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર સમુર્ઠિમનાં કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. માછલા ૧. કાચ્છળા ૨, મગરમચ્છ ૩, આહક (જીડ)ને ૪ સુસમાર ૫ (તે મધ્યે માછલા વગેરેનો અધિકાર જેમ પનવણાજી સૂત્ર મધ્યે કલ્પો છે તેમ જાણવો.) જવત જે વળી ધીજ તથા પ્રકારના માછલાં તેના સંક્ષેપે બે ભેદ છે. એક પર્યાપ્તા અને ધીજને ભેદ અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર છે. ઉદારીક ૧, તેજસ ૨ ને કાર્મણુ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર જોજન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર કયા સંઘયણુનાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના શરીર છેવટા સંઘયણુના છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીર કયે સંસ્થાને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક હુંડ સંસ્થાને છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી કપાય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર કપાય છે. ક્રોધ ૧, માન ૨, માયા ૩, અને લાભ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સંજ્ઞા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર સંજ્ઞા છે. આહાર ૧, ભય ૨, મૈથુન ૩, ને પરીગ્રહ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ લેશ્યા છે. કૃત્ન ૧, નીલ ૨, અને કાપોત ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ઈંદ્રી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ ઈંદ્રી છે, સ્પર્શેન્દ્રિ ૧, રસેન્દ્રિ ૨, ધાણેન્દ્રિ ૩, ચક્ષુષ્ઠ્રિ ૪, ને શ્રોતેન્દ્રિ ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સમુદ્ધવાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ સમુદ્ધાત છે. વેદની ૧. કપાય ૨, ને મારણાતિક ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંજી છે, કે અસંજી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંજી નથી, અસંજીજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા વેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક નપુંસક વેદજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ પર્યાપ્તિ તે પર્યાપ્તા છે, અને પાંચ અપર્યાપ્તિ અપર્યાપ્તા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી દૃષ્ટિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ દૃષ્ટિ છે. સમકિત ૧, અને મિથ્યાત ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા દર્શન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ દર્શન છે. ચક્ષુદર્શન ૧, અને અચક્ષુદર્શન ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા જ્ઞાન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ જ્ઞાન છે. મતિજ્ઞાન ૧, અને શ્રુતજ્ઞાન ૨. (અપર્યાપ્તા આશ્રી)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા અજ્ઞાન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ અજ્ઞાન છે. મતિઅજ્ઞાન ૧, અને શ્રુતઅજ્ઞાન ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા જ્ઞેગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ જ્ઞેગ છે. વચનજ્ઞેગ ૧, ને કાયજ્ઞેગ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા ઉપયોગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ ઉપયોગ છે. સાકારોપયોગ ૧, અને અનાકારોપયોગ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ દિશિનો આહાર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ક્યાંથી મરીને ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચ, મનુષ્ય મધ્યેથી (ભુગલીયા વર્ગ) ઉપજે, પણ નારકી, દેવતા ઉપજે નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું કેટલા કાળનું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડ પુર્વનું આયુષ્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમોહત મરે છે? કે અસમોહત મરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે, અને અસમોહત પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ આંતરા રહીત મરીને ક્યાં જઘ ઉપજે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, નારકી, તિર્યચ, મનુષ્ય અને દેવતા મધ્યે ઉપજે. તેમાં નારકી મધ્યે એક પેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ઉપજે, પણ ખીજી નરકે ઉપજે નહીં, અને તિર્યચ સર્વ સંખ્યાતા વરસના અને અસંખ્યાતા વરસના (જીગલીયા) મધ્યે ઉપજે, તેમાં વળી અસંખ્યાતા વરસના જે જીગલીયા, તેમાં પણ ચતુષ્પદ અને પંખી મધ્યે ઉપજે, અને મનુષ્યમાં સંખ્યાતા વરસના આવખાના ધણી તેમાં પણ ઉપજે, અને અસંખ્યાતા વરસના ધણી (જીગલીયા) તેમાં પણ ઉપજે, પણ એટલું જે ત્રીસ અકર્મભૂમિ વર્ગિને છપન અંતર-દ્વીપ મધ્યે ઉપજે. વળી દેવતા મધ્યે પણ ભવનપતિ, વ્યંતરમધ્યે ઉપજે. શેષ ન ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને કેટલી ગતિમાં જાય, અને કેટલી ગતિમાંથી આવે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ચાર ગતિમાં મરીને જાય, અને એ ગતિમાંથી મરીને આવે.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે, એ જળચર, સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર થયો; હવે થળચર સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, થળચર સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચ તેહના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે, એક ચતુષ્પદ થળચર સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચ, અને ખીજો ભેદ પરીસર્પ સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચ, તેમાં પ્રથમ થળચર, ચતુષ્પદ સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, થળચર ચતુષ્પદ સમુર્જિમ પચેદ્રિ તિર્યચ તેના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. એક ખુરા (એક ખુરી ડાળલાને આકારે) તે અશ્વ, રાસભ (ગધેડા) પ્રમુખ ૧, દો ખૂરા તે (એ ખરીવાળા) ગાય, ભેંસ, બળધ, બકરી, પ્રમુખ ૨, ગંડીપદ તે (એરણુને આકારે સુંહાળા પગે) હરતી ગેંડા પ્રમુખ ૩, અને સનપદા (નોરવાળા) તે સીંહ, ચીત્રા, કુતરા, મીનડા પ્રમુખ ૪. જે વળી ખીજા તથા પ્રકારના જીવ તેહના સંક્ષેપે એ ભેદ છે. એક પર્યાપ્તા અને ખીજો ભેદ અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ. તેને ત્રણ શરીર છે. ઉદારીક ૧, તેજસ ૨, ને કાર્મણુ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને ઉત્કૃષ્ટપણે ગાઉ પ્રથકત્વ (તે એથી નવ સુધી).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું કેટલું આવખું છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે ચોરાસી હજાર વરસનું છે.

શેષ અધિકાર જેમ જળચરનો કહ્યો તેમ જાણવો. જાવત મરીને ચાર ગતિમાં જાય અને એ ગતિમાંથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે. એટલે

થળચર ચતુષ્પદ સમુહિમ તિર્યચ પચેદ્રિનો અધિકાર પુરો થયો. હવે થળચર પરીસર્પ સમુહિમનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરીસર્પ થળચર સમુહિમ તિર્યચ પચેદ્રિ તેના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક ઉરપર સર્પ સમુહિમ, અને બીજા જૂજ-પર સર્પ સમુહિમ તેમાં પ્રથમ ઉરપર સર્પ સમુહિમનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉર્પર સર્પ સમુહિમના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે, સર્પ ૧, અજગર ૨, અશાળિયા ૩, અને મહો-રગ ૪. તેમાં પ્રથમ સર્પનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્પના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક દર્વિકર (ફણીધર) અને બીજા મયોલીય (ફણુથડી રહીત) તેમાં પ્રથમ દર્વિકર સર્પ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દર્વિકર સર્પના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. આશીવિપ ૧ (જેની દાઢમાં ઝેર હોય તે) દ્રષ્ટિવિષ ૨ (જેની આંખમાં ઝેર હોય તે) ઉગ્રવિષ ૩ (આકર જેવું વિષ હોય તે) ભોગવિષ ૪ (જેના શરીરમાં વિષ હોય તે) ત્વચાવિષ ૫ (તે જેની ચામડીમાં વિષ હોય તે) લાળવિષ ૬ (તે જેની લાળમાં ઝેર હોય તે) નિસ્વાસવિષ ૭ (તે જેની પુકમાં ઝેર હોય તે) અને કાળાસર્પ ૮ પ્રમુખ અનેક જાણુવા. એટલે દર્વિકરના ભેદ કહ્યા હવે મયોલીય (મકુલીણ) ના ભેદ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મયોલીય સર્પના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. દીવ્ય, ગોણુસ ઇલાદિક એટલે મયોલીય કહ્યા એટલે સર્પનો અધિકાર થયો. હવે અજગરનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અજગરના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનો એકજ આકાર છે (અજગર હોઇ તે માણુસને ગળે) એ અજગર કહ્યા. હવે અશાળિયાનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશાળિયાનો અધિકાર શી રીતે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનો અધિકાર જેમ શ્રી પનવણુજ સૂત્રમાં કહ્યો છે તેમ જાણુવો. એ અશાળિયા સમુહિમ, મનુષ્યક્ષેત્રમાં ઉપજે, પણ મનુષ્યક્ષેત્રથી બહાર ન ઉપજે. તેમાં પણ સર્વ મનુષ્યક્ષેત્રમાં હે ઉપજે નહીં. અટીદ્વીપમાં ઉપજે એમ કહ્યું, પણ સમુદ્રમાં ઉપજે નહીં. વળી નિર્વાધાતપણુ એટલે વ્યાધાત રહીતપણુ ઉપજે તો પાંચ ભરત, પાંચ ઐરવત ને વિષે ઉપજે. પહેલો, બીજો, પાંચમો અને છઠો એ ચાર આરા તે વ્યાધાત કહીએ. તે વ્યાધાત ન હોય ત્યારે પંદર કર્મભૂમિને વિષે ઉપજે. અને વ્યાધાત હોય ત્યારે

પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષેજ ઉપજે. મતલબ કે અકર્મભૂમિને વિષે ઉત્પન્ન થાય નહીં. જે પંદર કર્મભૂમિને વિષે તથા મહાવિદેહને વિષે ઉપજવાતું કહ્યું તે સર્વ જગત્તે સમજવું નહીં. પણ ન્યાં ચક્રવૃત્તિ, વાસુદેવ, બલદેવ, મંડલીક, મહામંડલીકની સૈનાનો ન્યાં ધણી મુદત પડાવ હોય એવી જગત્તે ઉપજે. તેમ ગામ નગરાદિકને હેડલ એ અશાળીયો સમુર્જિમ ઉપજે છે. ગામ ૧ એટલે સુદ્ધિયાદિક ગુણને ગણે, નાસ કરે, માટે ગામ કહીએ, અથવા અઠાર પ્રકારના કર લેવાને યોગ્ય તે ગામ કહીએ. નગર ૨ ન્યાં કોઈ જાતનો કર નહીં તે. નિગમ ૩ ધણા વાણીયા (વેપારી) જેમાં રહેતા હોય તે. ખેડ ૪. ચારે પાસે ધુડનો કોટ (ગઢ) મોટો હોય તે. કવડ ૫. નાના કીલાએ કરી વીટેલું તે. મંડપ ૬. અઠી ગાઉમાં ગામ રહીત હોય તે. દોણમુહ ૭. જળ રસ્તો તથા પગ રસ્તો હોય તે. પટ્ટણુ ૮. ન્યાં વહાણુ આગમોટથીજ જવાય પણ ઘોડે ગાડે ન જવાય તે. આગર ૯. ન્યાં ધાતુની ખાણુ હોય તે. આસમ ૧૦. તાપસાદિકને રહેવાના ટુંકાણું તે, આશ્રમ. સંખાહ ૧૧. ન્યાં ધણા લોક ભેળા થતા હોય તે. રાયહાણી ૧૨. જેમાં રાજ્ય રહેતા હોય તે રાજ્યધાની કહીએ. એ સર્વનો વિનાશકાળ પ્રાપ્ત થયો હોય, સારે તે જગત્તે અશાળીયો સમુર્જિમ જીવ ઉત્પન્ન થાય છે. તેનું શરીર ઉત્પન્ન થતી વખતે જઘન્ય (નાનો) આંગળના અસંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે (મોટો) પ્યાર જોજન પ્રમાણે લાંબો પહોળો હોય તે ચક્રવૃત્તિ આદિકની સૈનાની ભૂમિમાં નીચે ઉપજે તે ભૂમિ (ધરતી) ફેડીને નીકળે. તે અશાળીયો અસંજી છે (મન નથી). મિથ્યા દ્રષ્ટિ છે, અજ્ઞાની છે ને અંતર્મુહુર્તને (જે ધરીને) આવાખે મરે છે. (એ અધિકાર શ્રી પન્નવણાજી સૂત્ર પ્રથમ પદે છે).

એ અશાળીયાનો અધિકાર કહો. હવે મહોરગનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મહોરગનો અધિકાર શી રીતે છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેનો પણ અધિકાર જેમ શ્રી પન્નવણા સુત્રમાં કહ્યો છે તેમ જાણવો. એ મહોરગ અનેક પ્રકારના (અવગાહના આશ્રી) છે તે કહે છે. કેટલાએક આંગુલના, કેટલાએક આંગુલ પૃથક્તવના (એથી માંડીને નવ સુધી તે પૃથક્ કહીએ) કેટલાએક વેંતના, પૃથક્તવ વેંતના; હાથના, પૃથક્ હાથના; કુક્ષી (જે હાથ)ના, પૃથક્ કુક્ષીના; ધનુષ્ય (ચાર હાથના,) પૃથક્ ધનુષ્યના; ગાઉના, પૃથક્ ગાઉના; જોજનના, પૃથક્ જોજનના; શો જોજનના, પૃથક્ શો જોજનના; ઉત્કૃષ્ટ હજાર જોજનની શરીરની અવગાહના (કાયા) વાળા થાય છે. તેમાં જે જમીન ઉપર ઉપના હોય તે જમીન ઊપર રહે અને જે જળને વીષે ઉત્પન્ન થયા હોય તે જળમાં રહે. એ જીવ અઠીદ્વીપમાં નથી, પણ અઠીદ્વીપની ખાહાર છે. આ હકીકત સમુર્જિમ અને ગર્ભજ અનેને માટે જાણવી. (એ અધિકાર શ્રી પન્નવણાજી સૂત્ર પ્રથમ પદે છે.

એ મહોરગનો અધિકાર કહો. વળી જે તથાપ્રકારના ઉપર સર્પ જીવ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે, એક પર્યાપ્તા ને બીજો ભેદ અપર્યાપ્તા. શેષ અધિકાર પૂર્વની પરે જાણવો. પણ એટલો વિશેષ છે જે ઉર્પરસર્પની અવગાહના જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે

અને ઉત્કૃષ્ટપણે જોજન પ્રથકત્વ (પ્રથકત્વ તે એથી તે નવ સુધી જાણવું) અને તેનું આવખું જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રેપન હજાર વરસનું છે. શેષ અધિકાર સર્વ જળચર સમુર્ઠિમની પરે જાણવો. જાવત્ મરીને ચારે ગતિમાં જાય. અને એ ગતિ-માહેથી આવે, એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે. એ ઉરપર સર્પના અધિકાર પુરો થયો. હવે ભૂજપર સર્પ સમુર્ઠિમ થળચર તિર્યચ પચેંદ્રિનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂજપર સર્પ થળચર સમુર્ઠિમના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. ગોહ, નકુલ (નોલીયા) ઊંદર, ગરોલી, કાકીડા; ખીલખોડા, પ્રમુખ ખીજ વળી જે તથાપ્રકારના જીવ તેના સંક્ષેપથી એ ભેદ. એક પર્યાપ્તા અને ખીજો ભેદ અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, તે ઉત્કૃષ્ટપણે ધનુષ પ્રથકત્વ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવખું કેટલા કાળનું છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, અને ઉત્કૃષ્ટપણે એતાળીશ હજાર વરસનું છે.

શેષ અધિકાર સર્વ જળચર સમુર્ઠિમ જીવની પરે જાણવો. જાવત્ ચારે ગતે મરીને જાય, અને એ ગતિમાહેથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે. એ ભૂજપર સર્પ સમુર્ઠિમનો અધિકાર થયો. એ થળચર સમુર્ઠિમ તિર્યચ પચેંદ્રિનો અધિકાર પુરો થયો. હવે ખેચર સમુર્ઠિમ તિર્યચ પચેંદ્રિનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચર સમુર્ઠિમ તિર્યચના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. ચર્મપક્ષી ૧, (ચામડાની પાંખવાળા જીવ) શેમ-પક્ષી ૨, (રૂવાડાં હોય તે) સમુગપક્ષી ૩, (દાખડાની પેંડે જેની પાંખ ખીડેલી હોય તે). અને વિતત પક્ષી ૪. તે લાકડીની પેંડે જેની પાંખ ઉઘાડી હોય તે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચર્મપક્ષીના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, વડવાંગુલ, છાપા, ભારંડ, પ્રમુખ. વળી ખીજ જીવ, તે જીવ સરખા હોય તે ચર્મપક્ષી કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શેમ પક્ષીના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના પણ અનેક ભેદ છે. ટંક, કંખ, મોર, પારેવા, સુડા, પોપટ, હંસ, કોયલ, કાગડા, પ્રમુખ જે વલી તથાપ્રકારના ખીજ જીવ તે શેમ પક્ષી કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુગપક્ષીના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેનો એકજ ભેદ છે. તેનો અધિકાર જેમ પનવણાજી સુવમાં કહ્યો છે તેમ જાણવો. જાવત્ વિતતપક્ષી પણ એકજ ભેદે જાણવા. (એ સમુગપક્ષી, તે વિતત-પક્ષી અઠીડીપ બહાર છે એમ પનવણામાં છે).

વલી જે તથાપ્રકારના જીવ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ કહ્યા છે. એક પર્યાપ્તા અને બીજો ભેદ અપર્યાપ્તા. તેમાં એટલો વિશેષ જે ખેચરના શરીરની અવગાહના જઘન્ય આંગુલના અસંખ્યાતમે ભાગે, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ધતુષ પ્રથકત્વ. અને તેનું આવાપુ' જઘન્યથી અત-મુંદુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે બહોંતેર હજાર વરસનું છે.

શેષ અધિકાર સર્વ જળચર સમુર્ઠમની પરે જાણવો. જવત્ મરીને ચારે ગતિમાં જાય, અને એ ગતિમાંથી આવે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે. એ ખેચર સમુર્ઠિમ તિર્યચ, પચેંદ્રિ કહ્યા. એ સમુર્ઠિમ પચેંદ્રિ તિર્યચનો સર્વ અધિકાર પુરો થયો.

૨૨ ગર્ભજ પચેંદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગર્ભજ પચેંદ્રિ તિર્યચ તેના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. જળચર ૧, થળચર ૨, ને ખેચર ૩. તેમાં પ્રથમ જળચર ગર્ભજ પચેંદ્રિ તિર્યચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર ગર્ભજ તિર્યચ પચેંદ્રિના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. માછલાં ૧, કાચ્છ્યા ૨, મગરમચ્છ ૩, ગ્રાહક૪, અને સુસમાર ૫. એ સર્વના ભેદ જેમ શ્રી પનવણુજ સૂત્રમાં કહ્યા છે તે આગળ કહેલ છે તેમ જાણવો. જવત્ વળી તે સરખા જીવ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન— હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર શરીર છે. ઉદારીક ૧, વૈક્રિય ૨, તેજસ ૩, અને કાર્મણુ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, ને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર જેજનની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા સંઘયણુ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ સંઘયણુ છે, વજ્રખલનારાય સંઘયણુ ૧, રખલનારાય ૨, નારાય ૩, અર્ધનારાય ૪. કીલક ૫, ને છેવડુ સંઘયણુ ૬. એ છ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા સંસ્થાન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ સંસ્થાન છે, સમચતુરસ સંસ્થાન ૧, ત્ર્યોષ પરિમડળ ૨, સાદિ ૩, કુખજ ૪, વામન ૫, ને હુંડ ૬. સંસ્થાન એ છ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ જીવને કેટલી કપાય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર કપાય છે, ક્રોધ ૧, માન ૨, માયા ૩, ને લોભકપાય ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સંજ્ઞા છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ચારંસંજા છે, આહારસંજા ૧, ભય ૨, મૈથુન ૩, ને પરીગ્રહ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ લેશ્યા છે, કૃશ્ન ૧, નીલ ૨, કાપોત ૩, તેજુ ૪, પદ્મ ૫, ને સુકલલેશ્યા ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ઇંદ્રિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ ઇંદ્રિ છે. સ્પર્શ ૧, રસ ૨, ઘ્રાણ ૩, ચક્ષુ ૪, ને શ્રોતેંદ્રિ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ સમુદ્ધાત છે. વેદની ૧, કપાય ૨, માર્યાતિક ૩, વૈદિક્ય ૪, ને તેજસ મુદ્ધાત ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંજી છે, કે અસંજી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સંજી છે પણ અસંજી નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા વેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ વેદ છે. સ્ત્રીવેદ ૧, પુરૂષવેદ ૨, ને નપુંસકવેદ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ, ને કેટલી અપર્યાપ્તિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ પર્યાપ્તિ છે, અને એ છ અપર્યાપ્તિ પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી દ્રષ્ટી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ દ્રષ્ટી છે. સમ્યક્ત્વ ૧, મિથ્યાત્વ ૨, ને મિશ્ર ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા દર્શન છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ દર્શન છે. ચક્ષુ ૧, અચક્ષુ ૨, ને અવધીદર્શન ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે કે અજ્ઞાની છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની પણ છે, અને અજ્ઞાની પણ છે, તેમાં જે જ્ઞાની છે તેમાં કેટલા એક એ જ્ઞાનના ધણી છે, અને કેટલાએક ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે, તેમાં વળી જે જ્ઞાનના ધણી છે તે નિશ્ચે મતિજ્ઞાની અને શ્રુતજ્ઞાની છે, અને જે ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે, તે મતિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાની ને અવધિજ્ઞાની છે, એમ અજ્ઞાન પણ એવીજ રીતે એ અથવા ત્રણ જાણવા. તે એ હોય તો મતિઅજ્ઞાની, ને શ્રુતઅજ્ઞાની; ને ત્રણ હોય તો મતિઅજ્ઞાની, શ્રુતઅજ્ઞાની ને વિભંગજ્ઞાની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા જ્ઞેગ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ જ્ઞેગ છે. મનજ્ઞેગ ૧, વચનજ્ઞેગ ૨, ને કાયજ્ઞેગ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા ઉપયોગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ ઉપયોગ છે. સાકારોપયોગ ૧, ને અનાકારોપયોગ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર લીએ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ૭ દિશિનો આહાર લીએ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ ક્યાંથી આવી ઉપજે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી, તિર્યંચ, મનુષ્ય ને દેવતામાંહેથી આવી ઉપજે. તેમાં નારકી માંહેથી ઉપજે તે જીવત્ સાતમી સુધીના આવી ઉપજે, અને તિર્યંચ જ્ઞેનિયા સર્વ, પણ જુગળીયા વરજીને ઉપજે, તેમજ મનુષ્યમાંહેથી ઉપજે તે પણ જુગળીયા વરજીને શેષ ઉપજે, અને દેવતા તે પણ ભવનપતિ, અંતર, જ્ઞેતીપી અને વૈમાતીક તે આહમા દેવલોક સુધીના મરીને ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવજી કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞધન્યથી અંતર્મુહર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે કોટ પુર્વનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું, સમોહત મરણે મરે છે કે અસમોહત મરણે મરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત મરણે પણ મરે છે, ને અસમોહત મરણે પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને ક્યાં જઈ ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી, તિર્યંચ, મનુષ્ય ને દેવતા મધ્યે ઉપજે. તેમાં નરકે ઉપજે તે પ્રથમ નરકથી તે જીવત્ સાતમી નરક સુધી ઉપજે, ને તિર્યંચ, મનુષ્ય, સર્વ મધ્યે ઉપજે, ને દેવતામાં જીવત્ આહમા દેવલોક સુધી ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવની કેટલી ગતિ, અને કેટલી આગતિ કહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની ચાર ગતિ, ને ચાર આગતિ છે.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે. અને અસંખ્યાતા છે. એટલે ગર્ભજ જળચર પચેંદ્રીય તિર્યંચનો આધકાર કહ્યો. હવે થળચર ગર્ભજ પચેંદ્રી તિર્યંચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, થળચર ગર્ભજ તિર્યંચ પચેંદ્રી જીવના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. એક ચતુષ્પદ ને બીજાં પરીસર્પ. તેમાં પ્રથમ ચતુષ્પદનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ તિર્યંચના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. એક જુરા. એમ પુર્વલી પરે અસંજીમાં કહ્યા તેમ જાણવા. વળી જે તથાપ્રકારના જીવ તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર શરીર છે. ઉદારીક ૧, વૈક્રીય ૨, તેજસ ૩, ને કાર્મણ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, તે ઉત્કૃષ્ટપણે છ ગાઉની છે. (જુગલ આશ્રે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આયુષ્ય કેટલા કાળનું છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પહ્યોપમનું છે, (જુગલ આશ્રે).

શેષ અધિકાર પુર્વલીપરે જાણવો, પણ એટલો વિશેષ છે જે મરીને ચોથી નરક પંકપ્રભા સુધી જાય. શેષ સર્વ જળચર જીવની પેરે જાણવો. જાવત્ ચાર ગતિમાં મરીને જાય તે ચાર ગતિથી આવી ઉપજે. એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે. ને અસંખ્યાતા થળચર જીવ છે. એ ચતુષ્પદનો અધિકાર કહ્યો. હવે ગર્ભજ પરીસર્પનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગર્ભજ પરીસર્પના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. ઉરપરસર્પ ૧ ને ભૂજપરસર્પ ૨ તેમાં પ્રથમ ઉરપર સર્પનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉરપર સર્પનો અધિકાર શી રીતે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનો અધિકાર અશાળીયા વરજીને (કેમકે અશાળીયા ગર્ભજ હોય નહીં) પુર્વની પેરે જાણવો, પણ એટલો વિશેષ જે ઉરપર સર્પની અવગાહના (શરીર) જ્ઞાન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, ને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર જોજનની છે. ને તેનું આયુષ્ય જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડ પુર્વનું. (ઉરપર જુગળીયા હોય નહીં માટે) ને તે મરીને પાચમી નરક (ધ્રુમ પ્રભા) સુધી જાય. તેમજ તિર્યચ, મનુષ્ય, સર્વ મધ્યે ઉપજે. ને દેવતામાં યાવત્ સહસાર આઠમા દેવલોક સુધી ઉપજે. શેષ અધિકાર ગર્ભજ જળચરની પેરે જાણવો. યાવત્ મરીને ચાર ગતિમાં જાય, ને ચાર ગતિ માહેથી આવે.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી અસંખ્યાતા છે. એ ઉરપર સર્પનો અધિકાર થયો. હવે ભૂજપર સર્પનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂજપર સર્પનો અધિકાર શી રીતે છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેનો અધિકાર ઉરપર સર્પની પેરે જાણવો. જાવત્ ચાર શરીર છે. ને કાયમાન જ્ઞાન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, અને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથમ ગાઉનું છે. તેનું આયુષ્ય જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું, ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડ પુર્વનું છે. (ભૂજપરમાં પણ જુગળીયા હોય નહીં) શેષ અધિકાર સર્વ જેમ ઉરપર સર્પનો કહ્યો તેમજ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે ભૂજપર સર્પ મરીને બીજી નરક સુધી જાય. એ ભૂજપર સર્પનો અધિકાર થયો. એ પરીસર્પનો અધિકાર પણ થયો. એ થળચર ગર્ભજનો અધિકાર પણ પુરો થયો. હવે ગર્ભજ ખેચર તિર્યચનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગર્ભજ ખેચર તિર્યચ પચ્ચેદ્રિના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. ચરમ પક્ષી યાવત વિતત પક્ષી. પુર્વની પેરે જાણવો. ખેચરની અવગાહના જ્ઞાન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે, ને ઉત્કૃષ્ટપણે

પ્રથક્ત્વ ધનુષની છે. તેનું આવામું જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્પોપમના અસંખ્યાતમા ભાગનું (શ્ચુગલ આશ્રી) છે. શેષ અધિકાર જેમ જળચરનો કહ્યા તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે મરીને ત્રીજી નરક સુધી જાય. એ ગર્ભજ ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા કહ્યા. એ તિર્યચનો અધિકાર પુરો થયો.

૨૩ મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. એક સમુર્જિમ મનુષ્ય ૧, ને બીજો ભેદ ગર્ભજ મનુષ્ય ૨, એના ભેદ જેમ શ્રી પત્રવણાજી સુત્રમાં કહ્યા છે તેમ જાણવો (તેનો વિસ્તાર ચતુરવિધ પ્રતિપતિમાં આવશે.) જ્યવત્ જદમસ્તને કેવળી સુખી નિરવિશેષ જાણવા, તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન— હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ શરીર છે. ઐદારીક ૧. વૈક્રીય ૨, આહારક ૩, તેજસ ૪, ને કાર્મણુ શરીર ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ ગાઉની (શ્ચુગલ આશ્રે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા સંઘયણુ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ તેને છ સંઘયણુ છે. તે વજ્ર રૂપભનારાય સંઘયણુ ૧, રૂપભનારાય ૨, નારાય ૩, અર્ધ નારાય ૪, કીલકુ ૫, ને છેવટુ સંઘયણુ ૬ એ છ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા સંસ્થાન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ સંસ્થાન છે, સમ ચૌરસ સંસ્થાન ૧ ન્યગ્રોષ પરિમંડલ ૨ સાદિ ૩, વામન ૪, કુચ્ચ ૫, ને હુંડ સંસ્થાન ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું ક્રોધ કપાષ છે, માનકપાષ છે, માયા કપાષ છે, લોભ કપાષ છે કે અકપાષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્રોધ કપાષ છે; જ્યવત્ અકપાષ પણ છે. (દશમાયણુ સ્થાનક ઉપરે અકપાષ).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને શું આહાર સંજ્ઞા છે? ભય સંજ્ઞા છે? મૈથુન સંજ્ઞા છે? પરીગ્રહ સંજ્ઞા છે કે સંજ્ઞા રહીત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને આહાર સંજ્ઞા, જ્યવત્ સંજ્ઞા રહીત એ સર્વ ખોલ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું કૃષ્ણ લેશી છે? નીલ લેશી છે? કાપુત લેશી છે? તેજુ લેશી છે? પદમ લેશી છે? શુક્લલેશી છે? કે અલેશી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જીવ કૃષ્ણ લેશી પણ છે જીવત્ અલેશી એ સર્વ ખોલ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સોતેંદ્રિયા છે? ચક્ષુદ્રિયા છે? ઘ્રાણેદ્રિયા છે? રસેંદ્રિયા છે? સ્પર્શેદ્રિયા છે કે નો ઇદ્રિયા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જીવ શ્રોતેંદ્રિયા પણ છે, જીવત્ ઇદ્રિયના વિકાર જીવ્યા માટે નોઇદ્રિયા પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત તે જીવને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને સાત સમુદ્ધાત છે. વેદના ૧. કપાય ૨. મારણાતિક ૩, વૈક્રિય ૪ આહારક ૫. તેજસ ૬, ને કેવળસમુદ્ધાત ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંજી છે, કે અસંજી છે, કે નોસંજી નોઅસંજી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંજી પણ છે, અસંજી પણ છે, ને નોસંજી નોઅસંજી પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સ્ત્રીવેદી છે, પુરૂષવેદી છે, નપુंसકવેદી છે, કે અવેદી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્ત્રીવેદી પણ છે, જીવત્ અવેદી પણ છે. (નવમા ગુણકાણા ઉપર અવેદી).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું પર્યાપ્તા છે કે અપર્યાપ્તા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ પર્યાપ્તે પર્યાપ્તા છે, ને એ પાંચ અપર્યાપ્તે અપર્યાપ્તા છે, (ભાષા ને મન ભેળું આંધે માટે) પણ પર્યાપ્તો છજ કહેવાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી દ્રષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ દ્રષ્ટી છે. સમ્યક્ત્વ ૧, મિથ્યાત્વ ૨ અને મિશ્ર ૩ દ્રષ્ટી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં દર્શન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર દર્શન છે, ચક્ષુ ૧, અચક્ષુ ૨, અવધી ૩, ને કેવળદર્શન ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની છે, ને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે તે કેટલાએક એ જ્ઞાનના ધણી છે, કેટલાએક ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે, કેટલાએક ચાર જ્ઞાનના ધણી છે, ને કેટલાએક એક જ્ઞાનના ધણી છે, તેમાં જે એ જ્ઞાનના ધણી છે તે નિશ્ચે મતિજ્ઞાની ને શ્રુતજ્ઞાની છે, અને જે ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે, તે મતિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાની ને અવધીજ્ઞાની છે, અથવા મતિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાની ને મનપર્યવજ્ઞાની પણ છે, ને જે ચાર જ્ઞાનના ધણી છે તે નિશ્ચે મતિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાની, અવધીજ્ઞાની ને મનપર્યવજ્ઞાની છે. તે જે એક જ્ઞાનના ધણી છે. તે નિશ્ચે કેવળજ્ઞાની છે. એમજ અજ્ઞાની પણ જાણવા. તેમાં કેટલાએક એ અજ્ઞાનના ધણી છે. તે મતિઅજ્ઞાની ને શ્રુતઅજ્ઞાની. ને કેટલાએક ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી છે તે મતિઅજ્ઞાની, શ્રુતઅજ્ઞાની, ને વિભંગજ્ઞાની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું મનજ્ઞેગી છે? વચનજ્ઞેગી છે? કાયજ્ઞેગી છે? કે અજ્ઞેગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મનજ્ઞેગી પણ છે, વચનજ્ઞેગી પણ છે, કાયજ્ઞેગી પણ છે ને અજ્ઞેગી પણ છે. (ચક્રદમાં ગુણુસ્થાનકના ધણી અજ્ઞેગી જાણવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા ઉપયોગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એ ઉપયોગ છે. સાકારોપયોગ ને અનાકારોપયોગ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે છ દિશિનો આહાર કરે છે. (નિર્વાધાતપણા માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મધ્યે કાણુ આવી ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી, તિર્યચ, મનુષ્ય ને દેવતા આવી ઉપજે. તેમાં નારકી છટ્ટી નરક સુધીના ને તિર્યચજ્ઞેનીયા તેહ, વાહ, ને અસંખ્યાતા વરસના આયુષ્યના ધણી જુગળીયા તિર્યચ વર્ણને સર્વ ઉપજે. ને મનુષ્ય તે પણ ત્રીશ અકર્મભૂમિ, છપન અંતર-દ્વીપના જુગળીયા વર્ણ ઉપજે ને દેવતા સર્વ ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવખું કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લેપમનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમોહત મરણે મરે છે, કે અસમોહત મરણે મરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત મરણે પણ મરે છે, ને અસમોહત મરણે પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને ક્યાં જાય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નરક પ્રમુખથી લઇને સર્વાર્થસિદ્ધ સુધી જાય, ને કેટલાએક જાવત મેઃક્ષપણુ જાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ગતિ છે, ને કેટલી આગતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ ગતિમાં જાય. તે નરક, તિર્યચ, મનુષ્ય, દેવગતિ ને પાંચમી ગતિ તે મોક્ષની જાણવી. ને ચાર ગતિમાંથી આવે.

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે. ગર્ભજ સંખ્યાતા છે ને સમુર્ધિમ સહિત અસંખ્યાતા જીવ છે. એ મનુષ્યનો અધિકાર પુરો થયો.

૨૪ દેવતાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. ભવનપતિ ૧, અંતર ૨, જ્ઞેતિષી ૩, ને વૈમાનિક ૪. તેમાં ભવનપતિના દશ ભેદ છે. અંતરના આઠ ભેદ, જ્ઞેતિષીના પાંચ ભેદ, ને વૈમાનિકના એ ભેદ છે (|| યથા: || દસવિહા ભવણા હવઙ્ગ || અઠવિહા વાણમંતરા હોઙ્ગ || જોડ્ડીયા પંચવિહા || દુવિહા વિમાણિયા દેવા || ? ||)

તે વિસ્તારે પનવણા સુત્રથી કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિ દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના દશ ભેદ છે તે કહે છે. અસુરકુમાર ૧, નાગકુમાર ૨, સુવર્ણ-કુમાર ૩, વિદ્યુતકુમાર ૪, અગ્નીકુમાર ૫, દ્વીપકુમાર ૬, ઉદ્ધિકુમાર ૭, દિશાકુમાર ૮, પવનકુમાર ૯, ને સ્થનિત કુમાર ૧૦ (પંદર પરમાધામી અસુરકુમારની જાતમાં ગણાય છે, તેથી તેના નામ કહે છે. અંબ ૧, અંબરીસ ૨, સામ ૩, સમલ ૪, રૂદ્ર ૫, વૈરુદ્ર ૬, કાળ ૭ મહાકાળ ૮, અસિપત્ર ૯, ધનુષ્ય ૧૦, કુંભ ૧૧, વાલુક ૧૨, વૈતરણી ૧૩, ખરસ્વર ૧૪, ને મહાધોષ ૧૫.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણવ્યંતર દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના સામાન્ય પ્રકારે આઠ પ્રકાર છે ને વિસ્તારે સોળ ભેદ છે તે કહે છે. પ્રિશાય ૧, ભુત ૨, જક્ષ ૩, રાક્ષસ ૪, કિન્નર ૫, કિંપુરુષ ૬, મહોરગ ૭. ગર્ધર્વ ૮. આણુપત્ની ૯, પાણુપત્ની ૧૦, ઇસીવાય ૧૧, ભુયવાય ૧૨, કંદીય ૧૩, મહાકંદીય ૧૪, કોહંડ ૧૫. ને પયંગ દેવ ૧૬, (દશ જાતના જાંભકા દેવતા વાણવ્યંતર દેવતાની જાતના ગણ્યા છે માટે તેના નામ કહે છે. આણુજાંભકા ૧, પાણુજાંભકા ૨ લયજાંભકા ૩, શયજાંભકા ૪, વથજાંભકા ૫, પુષ્પજાંભકા ૬, ફલજાંભકા ૭, ખીયજાંભકા ૮, વિભુજાંભકા ૯ ને અવ્યંતજાંભકા ૧૦).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્યોતિષી દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે તે કહે છે. ચંદ્ર ૧, સૂર્ય ૨, ગ્રહ ૩, નક્ષત્ર ૪, ને તારા ૫. (એ પાંચ અદીદ્વીપમાં ચર ને અદીદ્વીપ બાહીર અચર (સ્થીર) મળી જ્યોતિષીના દશ ભેદ થાય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈમાનીક દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે, કલ્પોત્પન ૧, ને કલ્પાતિત ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કલ્પોત્પન દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બાર ભેદ છે. સૌધર્મ દેવલોક ૧, ઇશાન દેવલોક ૨, શનત કુમાર ૩, માહોદ્ર ૪, બ્રહ્મલોક ૫, લાંતક ૬, શુક્ર ૭, સહસાર ૮, આણુત ૯, પ્રાણુત ૧૦, આરણુ ૧૧, ને અચ્યુત ૧૨. (પાંચમા દેવલોકમાં નવ લોકાંતિક દેવ છે તેના નામ કહે છે, સારસ્વત ૧, આદિત્ય ૨, વિન્હી ૩, વરણુ ૪, ગર્ધતોયા ૫, તોપીયા ૬, અબ્યા-આધ ૭, અગ્નીયા ૮ ને રીડા ૯.) તેમજ ત્રણુપક્ષીયા, ત્રણુ સાગરીયા ને તેર સાગરીયા એ ત્રણુ ક્ષાદિવધી પણ વૈમાનિકમાં ગણાય છે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કલ્પાતિત દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. ઐવેયક ૧. ને અનુત્તર વિમાન ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઐવેયક દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ભગવંત, તેના નવ ભેદ છે તે કહે છે. ભેદ ૧, સુભદે ૨, સુખ્યે ૩, સુમાણ્યે ૪, પ્રીયદંસણે ૫, સુદંસણે ૬, આમોહે ૭, સુપડીમુધે ૮, ને જસોધરે ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વિમાનના દેવતાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. વિજ્ય ૧, વિજ્યંત ૨, જ્યંત ૩, અપરાજ્ય ૪ ને સર્વાર્થ સિદ્ધ ૫.

એ કુલ ૬૬ જાતના દેવતા થયા. તેના સંક્ષેપે એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં શરીર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ શરીર છે. વૈક્રિય ૧, તેજસ ૨, ને કાર્મણુ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવના શરીરનની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની અવગાહના એ ભેદ છે. એક ભવધારણીક ને બીજી ઉત્તરવૈક્રિય. તેમાં જે ભવધારણીક તે જ્ઞાન્યથી આંશુલને અસંખ્યાતમે ભાગે (ઉપજતી વેળાએ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાત હાયતી છે. ને ઉત્તરવૈક્રિય તે જ્ઞાન્યથી આંશુલને સંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે લાખ જોજનની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનાં શરીર કયા સંધયણુનાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનાં શરીર જ સંધયણુથી રહીત છે. એટલે તેને સંધયણુ નથી. કેમકે તેમાં હાડ, ર્ધર ને નસાળળ નથી તે કારણે સંધયણુ નથી. ને જે પુદ્ગળ ઇષ્ટ, કાંત, મનોહર. તે તેના શરીરપણે પરણુમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનાં શરીર કયા સંસ્થાને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનાં શરીર એ પ્રકારનાં છે. એક ભવધારણીક (તે મુળ શરીર) ને બીજા ઉત્તરવૈક્રિય. (તે બીજું રૂપ અનાવતી વખતનું) તેમાં જે ભવધારણીક શરીર છે તે સમયતુરસ સંસ્થાને છે. ને જે ઉત્તરવૈક્રિય શરીર છે તે નવનવે સંસ્થાને છે. (જેહવાં કરવાં હોય તેકુવાં કરે તે મારે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કપાય, સંજ્ઞા, લેશ્યા, ઇંદ્રિ ને સમુદ્ધાત કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર કપાય, ચાર સંજ્ઞા, જ લેશ્યા, પાંચ ઇંદ્રિ ને પાંચ સમુદ્ધાત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સંજ્ઞી છે, કે અસંજ્ઞી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંજ્ઞી પણ છે, ને અસંજ્ઞી પણ છે. (સમુર્જિમ તિર્યચ માંહેથી આવી ભવનપતિ, વ્યંતરમાં ઉપજે છે તેને અપર્યાપ્તા સમયઆશ્રી અસંજ્ઞી આક્રી સર્વ સંજ્ઞી જાણવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સ્ત્રીવેદી છે, પુરૂષવેદી છે, કે નપુંસકવેદી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્ત્રીવેદી પણ છે. (બીજા દેવલોક સુધી) પુરૂષવેદી પણ છે. પણ નપુંસકવેદી નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું પર્યાપ્તી છે કે અપર્યાપ્તી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ પર્યાપ્તે પર્યાપ્તા છે. ને પાંચ અપર્યાપ્તે અપર્યાપ્તા પણ છે, (ભાષા ને મન એ બે પર્યા એક સમયે સમકાળે આંધે તે માટે પાંચ પર્યાપ્તી કહી છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી દૃષ્ટિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ દૃષ્ટિ છે. સમ્યક્ત્વ ૧, મિથ્યાત્વ ૨, ને મિશ્રદૃષ્ટિ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલાં દર્શન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ દર્શન છે. ચક્ષુ ૧, અચક્ષુ ૨, ને અવધિદર્શન ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની પણ છે ને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે, તે નિરચ્ચે ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે. ને ત્રણ અજ્ઞાનની ભજના છે, કેમકે બે પણ હોય, ને ત્રણ પણ હોય. (જે સમુર્ઠિમ જીવ મરીને દેવતા થાય તેને ઉપજતી વેળાએ અપર્યાપ્તા સુધી બેજ અજ્ઞાન હોય તે માટે ત્રણની ભજના કહી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા ઉપયોગ છે? ને કેટલા ન્નેગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને બે ઉપયોગ, ને ત્રણ ન્નેગ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કેટલી દિશિનો આહાર કરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ દિશિનો આહાર કરે છે. ને ઉસન કારણ પડીવર્જિને (ક્ષુધા ઉપસમાવવાને કારણે આહાર લેવા આશ્રે) વર્ણુથી કાળો જાવત ધોળો આહાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કયા જીવ આવી દેવતાપણે ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચ પચેદ્રિને મનુષ્ય મધ્યેથી આવી ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવનું આવયુ' કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ સમોહત મરણે મરેછે, કે અસમોહત મરેછે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે, અને અસમોહત પણ મરેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મરીને ક્યાં જઘ ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી મધ્યે ઉપજે નહીં, ડૂપણુ તિર્યચ ને મનુષ્ય મધ્યેજ ઉપજે. દેવતા દેવતામાં પણ ઉપજે નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી ગતિ છે, ને કેટલી આગતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને બે ગતિ છે, ને બે આગતિ છે (મનુષ્ય તિર્યચની).

એ જીવ પ્રત્યેક શરીરના ધણી છે ને અસંખ્યાતા જીવ છે. એ દેવતાનો અધિકાર કહ્યો. એ પચેદ્રિનો અધિકાર પુરો થયો. એ ઉદાર ત્રસ જીવનો અધિકાર પુરો થયો. એ સર્વ ત્રસ જીવનો અધિકાર પુરો થયો.

૨૫. ત્રસ, સ્થાવર જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ; વિરહકાળ અને
અદ્ય બહુત્વનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસ જીવ એક ભવે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (સમુર્ધિમ પ્રમુખ મધ્યે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ સુધી રહે (સર્વાર્થસિદ્ધ તથા સાતમી નરક મધ્યે).

પ્રશ્ન,—હે ભગવંત, સ્થાવર જીવ એક ભવે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (સુક્ષ્મ મધ્યે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે બાવીશ હજાર વરસ રહે (પૃથ્વીકાય મધ્યે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસજીવ, ત્રસકાયનો ત્રસકાયપણે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (લઘુ ભવ આશ્રી), ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ. તે પણ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી. એ કાળથી રહે, ને ક્ષેત્રથી અસંખ્યાતા લોક મધ્યે જેટલા આકાશ, પ્રદેશ છે, તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી ત્રસનો ત્રસપણે રહે, પછી સ્થાવર થાય (અગ્ની તથા વાયુ ગતિત્રસ ગણ્યા છે તે આશ્રી એ કાળ જાણવો. અન્યથા બેઈદ્રિયાદિકમાં તો બે હજાર સાગરોપમ સુધીજ રહે એ ભાવ જાણવો).

આકાસ પ્રદેસ સ્વરૂપા ॥ યથાનંદીઃ ॥ સુહુમોય હોય કાલો ॥ તત્તોસુહુમં હવઈ
સ્વત્તં ॥ અંગુલ સેદી મીતે ॥ ઉસપિણિઓ અસંસ્વેજા ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—કાળ સુક્ષ્મ છે, પણ તેથી ક્ષેત્ર અસંખ્યાતગણું સુક્ષ્મ છે કેમકે આંગુલ માત્રની એક શ્રેણીમાંથી સમય સમય એકેકા આકાશ પ્રદેશ હરતાં અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણિ અવસર્પિણિ કાળ જાય, માટે કાળથી ક્ષેત્ર અસંખ્યાતગણું સુક્ષ્મ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્થાવર જીવ સ્થાવરનો સ્થાવરપણે કેટલા કાળ સુધી રહે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (અનંતકાય પ્રમુખમાં) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. કાળથી અનંતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી રહે. ને ક્ષેત્રથી અનંતા લોકના જેટલા આકાશ પ્રદેશ છે તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી રહે. તે મધ્યે અસંખ્યાતા પુદ્ગળ પરાવર્તન થાય. (એક આવલીકાના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જેટલા સમય તેટલા પુદ્ગળ પરાવર્તન રહે, તે પણ અસંખ્યાતા પુદ્ગળ થાય).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસજીવ ફરી ત્રસપણું પામે તો વચ્ચે કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત માત્ર ભવ કરી પાછો ત્રસ થાય, ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ સ્થાવર જીવની કાયસ્થિતિ જેટલો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્થાવર જીવ ફરી સ્થાવરપણું પામે તો વચ્ચે કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત માત્ર ભવ કરી પાછો સ્થાવર થાય, ને ઉત્કૃષ્ટપણે જેટલી ત્રસ જીવની કાયસ્થિતિ છે એટલો વચ્ચે વિરહ પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસ જીવ, તે સ્થાવર જીવ. એ માંહે કયા કયા થકી અલ્પ (થોડા) છે, અથવા બહુ છે, (વધારે છે,) અથવા સરખા છે, અથવા વિશેષાધિક છે;

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા ત્રસ જીવ છે, તે થકી સ્થાવર જીવ અનંત ગુણુ અધિક છે. (વનસ્પતિ અનંતા માટે.) એ જે પ્રકારના સંસારી જીવનો અધિકાર સંપુર્ણ થયો. એટલે શ્રી જીવાભિગમ સુત્રે દુવિધ પ્રતિપતિ સંપુર્ણ થઇ.

૨૬ ત્રણ પ્રકારના સંસારી જીવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે આચાર્ય એમ કહે છે જે ત્રણ પ્રકારના સંસારી જીવ તે શી રીતે કહે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે આચાર્ય એમ કહે છે જે સ્ત્રીવેદી ૧, પુરૂષવેદી ૨, તે નપુસક વેદી ૩ એ ત્રણ પ્રકાર.

૨૭ સ્ત્રીવેદ (તિર્યંચણી, મનુષ્યણી ને દેવાંજ્ઞા) નો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. તિર્યંચજ્ઞેનીની સ્ત્રી ૧, મનુષ્યની સ્ત્રી ૨, તે દેવતાની સ્ત્રી ૩, તેમાં પ્રથમ તિર્યંચજ્ઞેનીની સ્ત્રીનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યંચ જ્ઞેનીની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે, જળચરી ૧, થળચરી ૨, ને ખેચરી ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચરીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. માછલી ૧, જાવત્ સુસમારી ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, થળચરીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. ચતુષ્પદ થળચર, તિર્યંચણી ને પરીસર્પ થળચર તિર્યંચણી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ થળચર તિર્યંચણીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. એક ખુરી ૧, જાવત્ સનીપયા ૪ એ ચતુષ્પદ થળચર તિર્યંચણી કહી. હવે પરીસર્પ થળચર તિર્યંચજ્ઞેનીની સ્ત્રીના ભેદ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરીસર્પ થળચરીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. ઉરપર સર્પણી ૧, ને ભુજપર સર્પણી ૨. તેમાં પ્રથમ ઉરપર સર્પણીના ભેદ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉરપર સર્પણીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. સર્પણી ૧, અજગરી ૨, ને મહોરગી ૩. એ ઉર પર સર્પણીનો અધિકાર થયો. હવે ભૂજપર સર્પણીનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂજ પર સર્પણીના કેટલા ભેદ છે? -

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. ગોહણી, નકુલણી, સેહલી, કાકીડી, ભાવા, સાવા, ખારા, પ્રવનાદિકા, ચતુષ્પદિકા, ઉંદરડી, ખિસકાલી, ધરોળી, ગાધિકા, ચોધિકા, ક્ષીરવિરાલિકા, ઇત્યાદિક ભૂજ પર સર્પણી જાણવી. હવે ખેચરી કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચરીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. ચર્મપક્ષિણી પ્રમુખ જાવત્ પુર્વલી પર જાણવા. એ ખેચરની સ્ત્રી કહી. એ તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રીનો અધિકાર પુરો થયો. હવે મનુષ્યની સ્ત્રીનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. કર્મભૂમિની ઉપની ૧, અકર્મભૂમિની ઉપની ૨, ને અંતરદ્વીપની ઉપની ૩. તેમાં પ્રથમ અંતરદ્વીપની સ્ત્રી કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અંતરદ્વીપની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અઠાવીશ ભેદ છે. અઠાવીશ અંતરદ્વીપ ચુલહીમવંતની ખુલુમાં લવણ સમુદ્રમાં અંતરોદક છે, ને અઠાવીશ તેજ દ્વીપના નામે ખીજ શિખરી પર્વતની ખુલુમાં લવણ સમુદ્રમાં અંતરોદક છે. એમ છપન અંતરદ્વીપ છે. વળી એકરકદ્વીપ, આભાષીકદ્વીપ, જાવત્ સુધંદતદ્વીપ, એ અંતરદ્વીપની સ્ત્રી કહી. હવે અકર્મભૂમિની સ્ત્રી કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિની ઉપની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રીશ ભેદ છે. પાંચ હેમવયક્ષેત્ર, પાંચ ઐરણ્યવયક્ષેત્ર, પાંચ હરીવર્ષક્ષેત્ર, પાંચ રમ્યકક્ષેત્ર, પાંચ દેવકુર ને પાંચ ઉતરકુર, એમ ત્રીશ અકર્મભૂમિના જુગણિક ક્ષેત્ર તીહાંની સ્ત્રી કહી. હવે કર્મભૂમિની કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કર્મભૂમિની ઉપની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પંદર ભેદ છે. પાંચ ભરતક્ષેત્ર, પાંચ ઐરવતક્ષેત્ર ને પાંચ માહાવિદ્દેહક્ષેત્ર, એમ પંદર કર્મભૂમિની સ્ત્રી કહી. એ મનુષ્યની સ્ત્રીનો અધિકાર થયો. હવે દેવતાની સ્ત્રીનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાની સ્ત્રીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. ભવનપતિની દેવાંસા ૧, વ્યંતરીકની દેવાંસા ૨, જ્યોતિષીની દેવાંસા ૩, ને વૈમાનીકની દેવાંસા ૪, તેમાં પ્રથમ ભવનપતિની કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિની દેવાંસાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના દશ ભેદ છે. અસુર કુમાર ભવનપતિની દેવાંસા ૧, જાવત્ રથનિત કુમાર ભવનપતિની દેવાંસા ૧૦ એ ભવનપતિની દેવાંસાનો અધિકાર કહ્યો હવે વ્યંતરિકની દેવાંસા કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વ્યંતરીકની દેવાંજ્ઞાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના આઠ ભેદ છે. પીસાય વ્યંતરીકની દેવાંજ્ઞા ૧, ભૂતની દેવાંજ્ઞા ૨, યક્ષની ૩, રાક્ષસની ૪, કિન્નરની ૫, કિંપુકપની ૬, મહોરગની ૭, ને ગંધર્વની ૮. એ વ્યંતરીક દેવાંજ્ઞા કહી. હવે ન્યોતિપી દેવાંજ્ઞા કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ન્યોતિપીની દેવાંજ્ઞાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે, ચંદ્ર ન્યોતિપીની દેવાંજ્ઞા, સૂર્યની, ગ્રહની, નક્ષત્રની ને તારા ન્યોતિપીની દેવાંજ્ઞા. એ ન્યોતિપીની દેવાંજ્ઞા કહી, હવે વૈમાનિકની દેવાંજ્ઞા કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈમાનિકની દેવાંજ્ઞાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. સુધર્મા દેવલોકવાસી દેવાંજ્ઞા અને ઇસાન કલ્પવાસી દેવાંજ્ઞા. એ વૈમાનિક દેવાંજ્ઞા કહી, એ દેવતાની સ્ત્રીનો અધિકાર થયો.

૨૮ સ્ત્રીવેદ (તિર્યચણી, મનુષ્યણી, ને દેવાંજ્ઞા) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાલ, ને અલ્પ બહુલવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદે એકભવે કેટલા કાળ સુધી થવ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક પ્રકારે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (તિર્યચ, મનુષ્ય મધ્યે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાવન પલ્યોપમ (તે એમ જે ખીન્ન ઇશાન દેવલોકે અપરીગ્રહીત દેવીનું એટલું આયુષ છે તે ભણી કહ્યું) વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (તે પુર્વલીપરે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ પલ્યોપમ ૨ (તે એમ જે ખીન્ન ઇશાન દેવલોકે પરીગ્રહીત દેવીનું એટલું આયુષ છે તે ભણી.) વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (તે પુર્વલી રીતે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાત પલ્યોપમ ૩ (તે પ્રથમ સૌધર્મા દેવલોકે પરીગ્રહીત દેવીનું એટલું આયુષ છે તે માટે) વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (તે પુર્વલી રીતે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાસ પલ્યોપમ ૪ (તે પ્રથમ સૌધર્મા દેવલોકે અપરીગ્રહીત દેવીનું એટલું આયુષ છે તે માટે) એ સમયે સ્ત્રીવેદની ભવસ્થિતિ કહી. હવે વીવરીને કહે છે તેમાં પ્રથમ તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રીની ભવસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રી એકભવે કેટલા કાળસુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, —જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (લઘુભવ આશ્રી) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ. (ભુગળણી આશ્રી) એ તિર્યચણીની સમયે ભવસ્થિતિ કહી. હવે તિર્યચણીની વીવરીને ભવસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર તિર્યચણીનું એકભવે કેટલા કાળનું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપુર્વનું (જળચર જુગળ ન હોય).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ થળચર તિર્યચણીનું એક ભવે કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ સમયે તિર્યચણીનું કહ્યું તેમ જળનું (ભુગળ માટે ત્રણ પલ્યોપમ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપર સર્પ થળચર તિર્યચણીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું, ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડ પૂર્વનું (તેમાં જુગળ ન હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂજપર સર્પણીનું કેટલા કાળનું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ ઉપર સર્પણીનું કહ્યું તેમ જાણવું (તેમાં પણ જુગળીયા હોય નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચર તિર્યચણીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ જાણવો. (જુગળ માટે).

એ તિર્યચણીની ભવસ્થિતિ વિવરીને કહી. હવે મનુષ્યણીની ભવસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રીની એક ભવે કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ભરતાદિક ક્ષેત્ર આશ્રિ જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેવકુરં પ્રમુખ આશ્રિને ત્રણ પલ્લોપમ. ને વિરતિ સહીત પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે જીણા ક્રોડપૂર્વ સુધી ચારીત્ર પ્રમુખ ધર્મ કરે (ક્રોડપૂર્વ ઉપર જેનું આયુષ્ય હોય તેને ધર્મ ઉદ્દે આવે નહીં કેમકે તે જુગળ કહેવાય). એ મનુષ્યણીની સમચે ભવસ્થિતિ કહી. હવે તેની વિવરીને ભવસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કર્મભૂમિની મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ભરતાદિક ક્ષેત્ર આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમનું. (પહેલે સુખમાસુપમ આરે જુગળીયાને હતું તે માટે કહ્યું.) ને ધર્મચરણ આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે જીણા ક્રોડ પૂર્વનું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ ભરત ને પાંચ ઐરવત એ દશ ક્ષેત્રના કર્મભૂમિની મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમનું (પ્રથમ આરે જુગળીયાને હોય માટે) ને ધર્મચરણ આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે જીણા ક્રોડ પૂર્વનું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુર્વ મહાવિદેહ ને પશ્ચિમ મહાવિદેહ કર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડ પૂર્વનું છે. (ત્યાં સદાય સરખો કાળ છે માટે) ને ધર્મચરણ આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે જીણા ક્રોડ પૂર્વનું. (દેશે જીણા તે નવ વરસ જીણા જાણવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રીનું આયુષ્ય કેટલું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ આશ્રિને પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી દેશે જીણા પલ્લોપમ (તે પણ

અસંખ્યાતમે ભાગે ન્યુન જાણવું). ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમનું છે. અને સંહરણુ આશ્રિને પુછીએ તો (ભરત પ્રમુખના મનુષ્યને કોષક દેવતા ઉપાડીને અકર્મભૂમિમાં મુકે તે આશ્રિ.) જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઊંણા પૂર્વ કોડ. (છાંથી ઉપાડે તે કાળે તે મનુષ્યને જેટલાં વરસ થયાં હોય તેટલા વરસે ઊંણા કોડ પૂર્વ ત્યાં તે મનુષ્ય હવે તે માટે દેશે-ઊંણાં કહ્યાં).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ હેમવય ને પાંચ ચૈરણુવય એ દશ ક્ષેત્રના અકર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, ત્યાં જેનો જનમ છે તે આશ્રિ પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી દેશે ઊંણા પલ્લોપમનું (તે પણુ પલ્લોપમને આઠમે ભાગે ઊંણુ એમ ડીકાકાર કહે છે), અસંખ્યાતમે ભાગે ઊંણા જાણવું ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક પલ્લોપમ પુરું જાણવું. પણુ કોષકર્મભૂમિના મનુષ્યને દેવતા સંહરે તો સંહરણુ આશ્રિ તેહને જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઊંણાં કોડ પૂર્વનું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ હરીવાપ ને પાંચ રમ્યકવાસ એ દસ ક્ષેત્રના અકર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રીનું આયુષ્ય કેટલું છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, જનમ આશ્રિને પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી દેશે ઊંણા એ પલ્લોપમનું તે પણુ પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊંણા ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ પલ્લોપમ પુરાંનું છે. ને સંહરણુ આશ્રિને પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઊંણાં કોડ પૂર્વનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ દેવકુર ને પાંચ ઉત્તરકુર, એ દશ ક્ષેત્રના અકર્મભૂમિનાં મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, જનમ આશ્રિ પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી દેશે ઊંણા ત્રણ પલ્લોપમ, તે પણુ પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊંણા જાણવું. ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમ પુરું જાણવું. ને સંહરણુ આશ્રિ પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટ પણે દેશે ઊંણા કોડ પૂર્વનું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છપન અંતરદ્વીપ અકર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રીનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, જનમ આશ્રિ પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી દેશે ઊંણાપલ્લોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ તેપણુ અસંખ્યાતમે ભાગે ઊંણા જાણવો. (અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે વિરૂદ્ધ નહીં.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ સંપુર્ણ જાણવો. ને સંહરણુ આશ્રિ પુછીએ તો જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઊંણા કોડ પુર્વનું જાણવું.

એ મનુષ્યની સ્ત્રીની ભવસ્થિતિ કહી. હવે દેવતાની સ્ત્રીની ભવસ્થિતિ કહેછું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવાંજાનું કેટલું આયુષ્ય છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, (સમુદાયપણે) જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસનું (ભવનપતિ, વ્યંતરાદિક

મધ્યે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાવન પલ્લોપમનું (દર્શાન દેવલોકિ અપરીગ્રહીત દેવીનું છે.) એ દેવાંજ્ઞાની સમચ્ચે ભવસ્થિતિ કહી. હવે તેની વીવરીને ભવસ્થિતિ કહેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગચાર પલ્લોપમનું છે.

એમ અસુરકુમારની દેવાંજ્ઞાનું પણ આયુષ સાગચાર પલ્લોપમનું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નાગકુમાર ભવનપતિની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશહજાર વરસનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા પલ્લોપમનું એમ સેષ નવનિકાયની દેવીને પણ જાણવું. એમ જવત્ર સ્થનિત કુમાર સુધી જાણવું,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વ્યંતરિકની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશહજાર વરસનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્લોપમનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી પલ્લોપમનો આઠમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્લોપમ તે પણ પચાસ હજાર વરસે અધિક જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્ર વિમાને જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્લોપમ તે પણ પચાસ હજાર વરસે અધિક છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્ય વિમાને જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્લોપમ, પાંચસે વરસે અધિક.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુક્રાદિક ગ્રહ વિમાને જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્લનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્લનું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નક્ષત્ર વિમાને જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે.

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ સંપુર્ણ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અજેરાનું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તારા વિમાને જ્યોતિષીની દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જ્ઞાન્યથી પલ્લોપમનો આઠમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો આઠમો ભાગ કાંઈક અધિક. એ જ્યોતિષી દેવાંજ્ઞાનું કહ્યું. હવે વૈમાનિક દેવાંજ્ઞાનું કહેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈમાનિક દેવાંજ્ઞાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક પલ્યોપમનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાવન પલ્યોપમનું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ દેવલોકે વૈમાનીક દેવાંજાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક પલ્યોપમ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પરીગ્રહીતનું સાત પલ્યોપમનું (ને અપરીગ્રહીતનું પચાસ પલ્યોપમનું) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાન દેવલોકે વૈમાનિક દેવાંજાનું કેટલું આયુષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક પલ્યોપમ આઝેરાનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે પરીગ્રહીત દેવીનું નવપલ્યોપમનું (ને અપરીગ્રહીતનું પંચાવન પલ્યોપમનું) જાણવું.

એ દેવતાની સ્ત્રીની ભવસ્થિતિ કહી. એ સ્ત્રીવેદની પણ ભવસ્થિતિ કહી હવે સ્ત્રી વેદની કાયસ્થિતિનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદ સ્ત્રીવેદપણે એક જીવ કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક પ્રકારે જઘન્યથી એક સમય (તે એમ જે કોષ સ્ત્રી ઉપસમ શ્રેણી અવેદી થઇ તીહાંથી પડતાં એક સમય સવેદી થાતી કાળકરી દેવગતિમાં જાય. તિહાં પુષ્પવેદ પામે તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકસો દશ પલ્યોપમ કોડપૂર્વ પ્રથકત્વ આઝેરાંનું. (તે એમ જે કોષક જીવ મનુષ્યણી અથવા તિર્યચણીપણે કોડપુર્વને આવખે પાંચ ભવ ભમીને ખીજા ઇશાન દેવલોકે અપરીગ્રહીત દેવીપણે પંચાવન પલ્યને આવખે ઉપજે, સાંથી ચવીને મનુષ્ય અથવા તિર્યચમાં કોડપૂર્વને આવખે ઉપજે, વળી ફરીને ઇશાન દેવલોકે અપરીગ્રહીત દેવીપણે પંચાવન પલ્યને આવખે ઉપજે, પછી નિશ્ચે સ્ત્રીવેદ જાંકે તે માટે એકસો દશ પલ્યોપમ કોડપૂર્વ પ્રથકત્વે અધીક જાણવું) એ પ્રથમ પ્રકાર.

વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી એક સમય (તે પુર્વલીપરે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અઢાર પલ્યોપમ કોડપૂર્વ પ્રથકત્વ અધીકનું (તે એમ જે કોષ એક જીવ મનુષ્ય અથવા તિર્યચપણે કોડપૂર્વને આવખે પાંચ ભવ ભમીને ઇશાન દેવલોકે પરીગ્રહીત દેવીપણે નવ પલ્યને આવખે ઉપજે, વળી ફરીને મનુષ્ય અથવા તિર્યચપણે કોડપૂર્વને આવખે ઉપજે સાંથી ચવીને ઇશાન દેવલોકે ઉપજે, તે માટે જાણવું). એ બીજો પ્રકાર.

વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી એક સમય (તે પુર્વલીપરે જાણવું) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ચૌદ પલ્યોપમ કોડ પૂર્વ પ્રથકત્વે અધીક જાણવું. (તે એમ જે મનુષ્ય, તિર્યચના પાંચ ભવ ફરીને એ વાર ભવાંતરે સૌધર્મા દેવલોકે પરીગ્રહીત સ્ત્રીપણે ઉપજે, પછે વળી અન્યવેદ પામે તે માટે કહ્યું, એ ભવ ઉપરાંત દેવાંજા એકાંતરે ભવ ન કરે). એ ત્રીજો પ્રકાર.

વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી એક સમય (તે પુર્વલીપરે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકસો પલ્યોપમ પ્રથકત્વ પૂર્વ કોડ અધીક જાણવું, (તે એમ જે એ વાર સૌધર્મા દેવલોકે અપરીગ્રહીત દેવીપણે ઉપજે, સાં પચાસ પચાસ પલ્યોપમના આયુષ્યના એ ભવ કરે, એક ભવને આંતરે એમ સરવાળે એકસો પલ્યોપમ કોડ પુર્વ પ્રથકત્વે અધીક પુર્વવત જાણવું). એ ચોથો પ્રકાર.

વળી એક પ્રકારે જઘન્યથી એક સમય. (તે પૂર્વલી રીતે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમ પ્રથક્ત્વ ને ક્રોડપૂર્વ પ્રથક્ત્વે અધીક જાણવું. (તે એમને સાંત ભવ તિર્યચની સ્ત્રીપણે પૂર્વ ક્રોડના આવખાના કરે ને આઠમા ભવને વિષે દેવકુર, ઉત્તરકુર, ક્ષેત્રે ત્રણ પલ્લોપમના આવખે જુગળણીપણે ઉપજે સાંથી કાળ કરીને સૌધર્મ દેવલોકે જઘન્ય સ્થિતિએ ઉપજે એ પ્રકારે પ્રથક્ત્વ પલ્લોપમ ને પ્રથક્ત્વ પૂર્વક્રોડ અધીક થાય. તથા વળી એમ જે આઠ ભવ મનુષ્ય તિર્યચના, ક્રોડપૂર્વને આવખે ઉપજીને અસુરકુમાર ભવનપતિની દેવીપણે સાડાચાર પલ્લને આવખે ઉપજે, સાંથી ચવી પુનરપી (વળી) સ્ત્રીવેદે મનુષ્ય તિર્યચ મધ્યે ઉપજી પૂર્વક્રોડીનું આયુષ પાળીને કરી અસુરકુમાર મધ્યે સાડાચાર પલ્લને આયુષે સ્ત્રીપણે ઉપજે એ ભાવાર્થે જાણવું). એ પાંચમો પ્રકાર. એ સમયે સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કહી. હવે વીવરીને (વિસ્તારીને જુદી જુદી) કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેની તિર્યચજ્ઞેનીમાં સ્ત્રીવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (મજ પ્રમુખ મધ્યે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમ ક્રોડ પૂર્વ પ્રથક્ત્વે અધીક. (તે એમ જે પુર્વે સાંત ભવ ક્રોડપૂર્વના તિર્યચણીમાં કરીને એક ભવ જુગળ તિર્યચણીનો કરે તે માટે.) એ સમયે તિર્યચણીનું કહ્યું. હવે વિસ્તારીને જુદું જુદું કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચરનો જળચર મધ્યે જીવ સ્ત્રીવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત. (લઘુભવ આશ્રિ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપૂર્વ પ્રથક્ત્વે. (આઠ ભવ જળચરના જળચર મધ્યે ક્રોડપૂર્વના કરે તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ થળચળનો થળચર મધ્યે જીવ સ્ત્રીવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ તિર્યચણીની સમુદાયપણે સ્થિતિ કહી તેમ ત્રણ પલ્લોપમ પ્રથક્ત્વ પૂર્વ ક્રોડ અધીક જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉરપર સર્પણિ, ભૂજપર સર્પણિમાં સ્ત્રીવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ જળચરનું કહ્યું તેમ પ્રથક્ત્વ પુર્વ ક્રોડનું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચરમાં સ્ત્રીવેદે જીવ કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત. (એક લઘુ ભવ આશ્રી)ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પુર્વ ક્રોડ પ્રથક્ત્વે અધીક. (તે એમ જે પુર્વે પુર્વ ક્રોડીને આવખે ખેચરીના સાંત ભવ કરીને તે ઉપર આઠમો ભવ પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જુગળણી પણે ઉપજે ત્યારે એ માન થાય.)

એ તિર્યચણીની કાયસ્થિતિ કહી. હવે મનુષ્યણીની કાયસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રી સ્ત્રીવેદે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્ર ભરતાદિક આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ

પલ્યોપમ કોડ પુર્વ પ્રથકવે અધિક (તે એમ જે પુર્વે સાત લવ મહાવિદેહ પ્રમુખના કોડ પુર્વના કરીને તે ઉપર આઠમે લવે દેવકુર પ્રમુખ ક્ષેત્રમાં ત્રણ પલ્યને આવખે ઉપજે તે માટે.) ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી એક સમય (પ્રણામ આશ્રિ) ને ઉત્કૃષ્ટ-પણે દેસેઉણા કોડ પુર્વ (તે એમ જે નવ વરસ ઉપરાંત દિક્ષા હોય માટે તે દેશેઉણા કહ્યું.)

એ સમયે કહ્યું. હવે વિસ્તારથી મનુષ્યણીની કાયસ્થિતિ કહે છે.

એમ કર્મભૂમિ ભરત, ઐરવત ક્ષેત્રના મનુષ્યની સ્ત્રીનું આયુષ્ય જાણવું પણ એટલો વિશેષ જે ક્ષેત્રે સમય આશ્રિને પ્રથમ સુખમાં સુખમ આરે જ્ઞન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટ-પણે ત્રણ પલ્યોપમ દેસેઉણા કોડ પુર્વે અધિક (તે એમ જે પુર્વે માહાવિદેહ પ્રમુખનું મનુષ્ય દેવતા સંહર (હરણ કરે) તે ભરતક્ષેત્રે પહેલા આરાના મનુષ્ય મધ્યે મુકે તેવારે તે દેશેઉણા કોડ પુર્વે તીહાં શ્રવે, પછી તીહાં શુભ ધ્યાનના જોગે મરીને ફરી તીહાંજ સ્ત્રી-વેદે જુગળણી ત્રણ પલ્યને આવખે થાય તે માટે કહ્યું,) ને ધર્માચરણ આશ્રિને પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી એક સમય (તે પુર્વે પરે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા કોડ પુર્વે ચારિત્ર પાળે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુર્વે માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહની સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કેટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, ક્ષેત્ર આશ્રિને જ્ઞન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડ પુર્વે પ્રથકવ. (તે એમ જે આઠ લવ કોડ પુર્વના સાંના સાંજ ઉત્કૃષ્ટા કરે માટે) ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી એક સમય, ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા કોડ પુર્વે ચારિત્ર પાળે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કેટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જનમ આશ્રિને જ્ઞન્યથી દેશેઉણા પલ્યોપમ, તે પણ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણું (હેમવંત પ્રમુખે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ. (દેવકુર પ્રમુખે) ને સંહરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ દેશેઉણા કોડ પુર્વે અધિક (તે એમ જે માહાવિદેહ પ્રમુખના મનુષ્ય ને દેવતા સંહરી દેવકુર પ્રમુખ ક્ષેત્રમાં મુકે તીહાં જ્ઞન્યપણે અંતર્મુહુર્તે મરે, ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા કોડ પુર્વે મરે. ત્યાં શુભધ્યાને મરી ફરી સાંજ વળી સ્ત્રીવેદે ત્રણ પલ્યોપમને આવખે ઉપજે એ ભાવાર્થ જાણવો.)

એ અકર્મ ભૂમિની સમયે કાયસ્થિતિ કહી. હવે વીવરીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ હેમવય, પાંચ ઐરણવય, અકર્મભૂમિની સ્ત્રી સ્ત્રીવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જનમ આશ્રિને પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી દેશે ઉણા પલ્યોપમ. તે પણ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણું જાણવું, ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્યોપમ પુરું, ને સંહરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જ્ઞન્યથી અંતર્મુહુર્ત (તે પુર્વની રીતે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક પલ્યોપમ, દેશે ઉણા કોડ પુર્વે અધિક. (તે પણ પુર્વની રીતે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ હરીવર્ષ, પાંચ રમ્યકવાસ, અકર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ આશ્રિને જઘન્યથી દેશે ઊણા એ પલ્યોપમ. તે પણ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊણા જાણુવા, ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ પલ્યોપમ સંપૂર્ણ. ને સંહરણુ આશ્રિ ને પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ પલ્યોપમ દેશે જણા ક્રોડ પુર્વ અધિક (એહની ભાવના (હકીકત) પુર્વવત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ દેવકુર, પાંચ ઉત્તરકુરની સ્ત્રીને કાયસ્થિતિ કેટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ આશ્રિને જઘન્યથી દેશે ઊણા ત્રણ પલ્યોપમ ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ પુરા. ને સંહરણુ આશ્રિને પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ દેશે ઊણા ક્રોડ પુર્વ અધિક. (એની ભાવના પુર્વવત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જીવન અંતરદ્વીપના અકર્મભૂમી મનુષ્યની સ્ત્રીને કેટલા કાળની કાયસ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ આશ્રિને પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી દેશે ઊણા પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ તે પણ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊણા ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ. ને સંહરણુ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ ને દેશે ઊણા ક્રોડપુર્વ અધિક (ભાવના પુર્વવત.).

એ અકર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કહી. હવે દેવાંજાની કાયસ્થિતિ કહેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવાંજા દેવાંજા પણે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની જે જે ભવ સ્થિતિ છે તેજ તેની કાયસ્થિતિ જાણવી. કેમકે (દેવાંજા મરી ફરી આંતરા રહીત દેવાંજા થાય નહિ) એ દેવાંજાની કાયસ્થિતિ કહી.

એ સ્ત્રીવેદની કાયસ્થિતિ કહી. હવે સ્ત્રીવેદનો વિરહકાળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદ છાંડી ફરી સ્ત્રીવેદ કેટલે કાળે પામે, ને વિચે કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત. (વચે એકજ લઘુભવ પુરૂપ કે નપુસકનો ફરી પ્રાપ્તી સ્ત્રી થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અસંખ્યાતા પુહ્ગળ પરાવર્તનનો (વનસ્પતિમાં જાય તો અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી કાળથી. ને ક્ષેત્રથી અનંતા ક્ષોડ અસંખ્યાતા પુહ્ગળ પરાવર્તન આવગકાને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા સમય આવે તેટલા પુહ્ગળ પરાવર્તન).

એ સ્ત્રીવેદનો સમયે વિરહ કાળ કહ્યો. હવે વિસ્તારે કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચની સ્ત્રીને કેટલો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૂર્વલીપરે ઉત્કૃષ્ટો અનંતો કાળ જાણુવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રીને વચ્ચે કેટલો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્ર આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો

(અનંતો) કાળ જાણવો. ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી એક સમય. (તે એમ જે કોઈ સ્ત્રી ઉપસમ શ્રેણી ચટતાં અગીયારમે ગુણકાણે એક સમય સ્ત્રીવેદ ઉપ-સમાવી અવેદી થઈને પાછી પડે તેવારે સ્ત્રીવેદ ઉદય પ્રાપ્ત થાય. એ યુક્તિએ એક સમય થાય.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. જનવત્ અર્ધ પુહ્ગળ પરાવર્ત દેશેઝીણાં. (તે એમ જે સમકિત વમ્યા પછી કાળે કરી સમ્બદ્ધતા પામે તે કારણે અર્ધ પુહ્ગળ પરાવર્ત કહ્યું

॥યથા॥ અંતો મુહુત્તામિત્તંપિ॥ ફાસિયં હુઙ્ જોહિં સમત્તં॥ તેસિં

અવઢ પુગ્ગલો પરિચદ્દો ચેવ સંસારો॥૧॥

એમ જનવત કર્મભૂમિતી; ભરત, અંરવત, પુર્વ માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહે પણ એમજ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રીને કેટલા કાળનો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ પરી વરજીને જઘન્યથી દશ હજાર વરસને અંતર્મુહુર્તે અધિક (તે એમ જે વિચે એક ભવ દેવતાનો ને એક ભવ મનુષ્ય, તિર્યચનો ભવ કરી કરી ત્યાં સ્ત્રીવેદે ઉપજે તે માટે કહ્યું) ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો (અનંતો) કાળ અંતર પડે. અને સંહરણ આશ્રિને જઘન્ય અંતર્મુહુર્તે અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિ કાળ પ્રમાણે જાણવું. એમ જનવત અંતરદ્વીપની સ્ત્રીને પણ જાણવું. હવે દેવાંજાનું કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાની સર્વ સ્ત્રીને કેટલા કાળનો વચ્ચે વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો (તે એમ જે તિર્યચ મધ્યે ઉપજીને તેવામાં શુભ અધ્યવસાયથી મરી કરીને દેવી થાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો (અનંતો) કાળ જાણવો.

એ પ્રમાણે અસુર કુમારની દેવાંજાથી માંડીને ળીજ્ઞ દશાન દેવલોકની દેવાંજા સુધી જાણવું.

હવે સ્ત્રીવેદનો અદ્ય અલુત્વ કહે છે.—તે અદ્ય અલુત્વ પાંચ પ્રકારનો છે, પ્રથમ સામાન્ય અદ્યઅલુત્વ ૧, ળીજ્ઞે ત્રણ પ્રકારની તિર્યચણીનો અદ્યઅલુત્વ ૨, ત્રીજો ત્રણ પ્રકારની મનુષ્યણી સંખ્યાનો અદ્યઅલુત્વ ૩, ચોથો ત્રાર પ્રકારની દેવાંજા સંખ્યાનો અદ્યઅલુત્વ ૪, અને પાંચમો મિશ્ર (તિર્યચ, મનુષ્ય ને દેવતાની) સ્ત્રીનો અદ્યઅલુત્વ ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ તિર્યચણી, મનુષ્યણી ને દેવાંજા મધ્યે કાણ કાલુથકી થોડી છે, અથવા ઝાઝી છે, અથવા સરખી છે, અથવા વિશેષાધિક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડી મનુષ્યની સ્ત્રી ૧, (૨૯ આંકે સંખ્યાતીજ છે ઝો-ગણત્રીશ આંક સુધીના મનુષ્ય છે માટે) તે થકી તિર્યચણી અસંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૨, તેથકી દેવાંજા અસંખ્યાત ગુણી છે ૩. ॥૧॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ તિર્યચણીમાં જળચરી, થળચરી ને ખેચરીમાં કાણ કાલુથકી થોડી છે? ૧, જનવત વિશેષાધિક છે? ૪

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડી ખેચર તિર્યચજ્જેનીની સ્ત્રી ૧, તેથી યજ્ઞચર તિર્યચણી સંખ્યાત ગુણી છે ૨, તેથી જળચર તિર્યચણી સંખ્યાત ગુણી છે ૩. ॥૨॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રી, તેમાં કર્મભૂમિની, અકર્મભૂમિની ને અંતર દ્વીપની મધ્યે કાણુકાણુ થકી થોડી છે? ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડી જીવન અંતરદ્વીપ મનુષ્યની સ્ત્રી ૧, તેથી દેવકુર, ઉત્તરકુર અકર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રી એ જે સરખી પણ જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્યની સ્ત્રીથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૨, તેથી હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્રના ભુગળીયાની સ્ત્રી એ જે સરખી પણ દેવકુર, ઉત્તરકુરનાથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૩, તેથી હેમવંત, ઐરણ્યવંત અકર્મભૂમિની મનુષ્યણી એ જે સરખી પણ હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્રથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૪, તેથી ભરત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રના કર્મભૂમિ મનુષ્યની સ્ત્રી એ જે ક્ષેત્રની સરખી પણ હેમવંત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રનાથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે. ૫. તેથી પૂર્વમાહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ એ જે ક્ષેત્રની સ્ત્રી સરખી, પણ ભરત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રનાથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૬. ॥૩॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિની દેવાંજા, વ્યંતરિકની દેવાંજા, જ્યોતિષીની દેવાંજા ને વૈમાનિકની દેવાંજા મધ્યે કાણુ કાણુથકી થોડી છે? ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડી વૈમાનિકની દેવાંજા ૧, તેથી ભવનપતિની દેવાંજા અસંખ્યાત ગુણી છે ૨, તેથી વ્યંતરીકની દેવાંજા અસંખ્યાત ગુણી છે ૩. તેથી જ્યોતિષીની દેવાંજા સંખ્યાતગુણી વધતી છે. ૪. ॥૪॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચણીમાં જળચરી, યજ્ઞચરી, ને ખેચરીમાં મનુષ્યણીમાં કર્મભૂમિની, અકર્મભૂમિની ને જીવન અંતરદ્વીપનીમાં. દેવાંજામાં ભવનપતિની દેવાંજા, વ્યંતરીકની દેવાંજા, જ્યોતિષીની દેવાંજા ને વૈમાનિકની દેવાંજામાં એટલી મધ્યે કાણુ કાણુથકી થોડી છે? ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડી જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્યની સ્ત્રી છે ૧. તેથી દેવકુર, ઉત્તરકુર અકર્મભૂમિ એ જે ક્ષેત્રની સ્ત્રી સરખી પણ જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્યની સ્ત્રીથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૨. તેથી હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ એ જે ક્ષેત્રના અકર્મભૂમિની સ્ત્રી સરખી પણ દેવકુર, ઉત્તરકુરના મનુષ્યની સ્ત્રીથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૩. તેથી હેમવંત, ઐરણ્યવંત એ જે ક્ષેત્રના અકર્મભૂમિની સ્ત્રી સરખી પણ હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્રની સ્ત્રીથી સંખ્યાતગુણી વધતી છે ૪. તેથી ભરત, ઐરણ્યવંત એ જે કર્મભૂમિની સ્ત્રી સરખી પણ હેમવંત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રની સ્ત્રીથી સંખ્યાતગુણી વધતી છે ૫. તેથી પૂર્વમાહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ એ જે ક્ષેત્રની સ્ત્રી સરખી પણ ભરત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રની સ્ત્રીથી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૬. તેથી વૈમાનિક દેવાંજા અસંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૭. (તે એમ ને મનુષ્યની સ્ત્રી સંખ્યાતી છે અને વૈમાનિકની દેવાંજા અસંખ્યાતી છે તે માટે.) તેથી ભવનપતિની દેવાંજા અસંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૮. તેથી ખેચર તિર્યચણી અસંખ્યાત

ગુણી વધતી છે ૯. તેથી થળચર તિર્યચણી સંખ્યાત ગુણી વધતી છે ૧૦. તેથી જળચર તિર્યચણી સંખ્યાતગુણી વધતી છે ૧૧. તેથી વ્યંતરીકની દેવાંજા સંખ્યાતગુણી વધતી છે ૧૨. તેથી ન્યોતિપીની દેવાંજા સંખ્યાતગુણી વધતી છે ૧૩. ૥૫૫. એ પાંચ અદ્ય અહુત્વ સ્ત્રી વેદના કલા.

૨૮ સ્ત્રી વેદનો અંધ અને તેનો વિષય કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રી વેદ જે કર્મ તેહની કેટલા કાળની અંધની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક સાગરોપમના સાત ભાગ કરીયે તે માંહેલો દોઢ ભાગ તે પણ પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણિ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંદર કોડકોડ સાગરોપમની છે. તેહનો પંદરસે વરસ પર્યંત તે કર્મની અપાધા છે એટલે એટલા વરસ પછી તે કર્મ ઉદય પ્રાપ્ત થાય. તે અપાધા કાળે કર્મની સ્થિતિ ઉણી કહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે સ્ત્રી વેદનો વિષય વિહાર શા પ્રકારે કલ્પે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુરુષ તે કાષ્ટની અત્તી તે સરખો સ્ત્રીનો વિષય છે. એ સ્ત્રી વેદનો અધિકાર પુરો થયો.

૩૦ પુરુષવેદ (તિર્યચ, મનુષ્ય ને દેવતા)નો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરુષના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરુષ, મનુષ્યજ્ઞેનીયા પુરુષ, ને દેવપુરુષ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરુષના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. જળચર ૧, થળચર ૨, ને ખેચર ૩. એ તિર્યચના ભેદ જેમ તેની સ્ત્રીના કલા છે તેમજ. જાવત ખેચરપર્યંત જાણવા. એ તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરુષ કલા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય પુરુષના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે પંદર કર્મભૂમિના ૧, ત્રીશ અકર્મભૂમિના ૨, ને છપન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય ૩. તેનો વિસ્તાર પુર્વલી રીતે જેમ તેની સ્ત્રીનો કલા છે તેમ જાણવો. એ મનુષ્ય પુરુષ કલા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવપુરુષના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર ભેદ છે. તે જેમ દેવાંજાના ભેદ પુર્વે કલા છે તેમ જાણવા. જાવત સર્વાર્થસિદ્ધ દેવપુરુષ એ દેવપુરુષ કલા.

૩૧ પુરુષવેદ (તિર્યચ, મનુષ્ય ને દેવતા)ની ભવસ્થિતિ; કાયસ્થિતિ, વિરહકાલ, ને અદ્ય અહુત્વનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરુષવેદની એકભવે કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તે (તંદુલ મજા પ્રમુખ મધ્યે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ

સાગરોપમની (સર્વાર્થ સિદ્ધતા દેવપુરૂપ આશ્રિ) એ સમયે સ્થિતિ કહી. હવે વિસ્તારે કહેછે.
પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂપની એકભવે કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ તિર્યચ સ્ત્રીના આયુષ્યની પરે જાણવી. એટલે સમયે તિર્યચ પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તને ઉત્કૃષ્ટી ત્રણ પલ્લોપમની ૧ જળચર પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પુર્વકોડની ૨ ચૌપદ થળચર પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમની ૩ ઉર્પર પરિસર્પ થળચર પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વની ૪, ભૂજપર સર્પની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પુર્વકોડની ૫, જ્યેચર પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ ૬. એ તિર્યચ પુરૂપની સ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય પુરૂપની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની સ્થિતિ પણ તેની સ્ત્રીની પેરે સર્વત્ર જાણવી. એટલે સમયે મનુષ્યની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમની.—ધર્માચરણ પડીવરજીને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વ દેશે ઉણાની (ગર્ભના સહિત નવ વરસે ઉણી) ૧, કર્મભૂમિ મનુષ્ય પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટી ત્રણ પલ્લોપમની.—ધર્માચરણ આશ્રિને જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા પુર્વકોડની ૨, ભરત, ઐરવત ક્ષેત્ર આશ્રિ મનુષ્ય પુરૂપની જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમની (પહેલા આરા આશ્રિ)—ધર્માચરણ આશ્રિને જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટી દેશે ઉણા પુર્વકોડની ૩, પુર્વ માહાવિદેહ ને પશ્ચિમ માહાવિદેહ ક્ષેત્રના મનુષ્ય પુરૂપ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટી પુર્વકોડની.—ધર્માચરણ આશ્રિને જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટી દેશે ઉણા પુર્વકોડની ૪, સમયે અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપની જન્મ આશ્રિ જઘન્ય એક પલ્લોપમ તેમાં એક પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમની.—સંહરણ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા પુર્વકોડની ૫, હેમવય, ઐરણવય અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપની જન્મ આશ્રિ જઘન્ય એક પલ્લોપમ તેમાં પલ્લોપમો અસંખ્યાતમા ભાગ ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક પલ્લોપમની.—સંહરણ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા કોડપુર્વની ૬, હરિવાસ, રમ્યકવાસ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપની જન્મ આશ્રિ જઘન્ય એ પલ્લોપમ તેમાં પલ્લોપમો અસંખ્યાતમો ભાગ ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ પલ્લોપમ પુરાની.—સંહરણ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા કોડપુર્વની ૭, દેવકુર, ઉત્તરકુર અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપની જન્મ આશ્રિ જઘન્ય ત્રણ પલ્લોપમ, તેમાં પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમ પુરાની. સંહરણ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા પુર્વ કોડની ૮. છપન અંતરદ્વીપાના અકર્મભૂમિ મનુષ્ય પુરૂપની જન્મ આશ્રિ જઘન્ય દેશે ઉણા પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની.—સંહરણ આશ્રિ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા કોડપુર્વની ૯. એ મનુષ્ય પુરૂપની સ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવ પુરૂપની ક્રેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જાવત સર્વાર્થસિદ્ધ પર્યંત જેમ શ્રી પનવણુજ સૂત્રને વિષે સ્થિતિ કહી છે તેમ નિરવિશેષ જાણવી. તે એમકે સમયે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય દશ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૩૩ સાગરોપમની ૧-અસર કુમાર દેવ પુરૂપની જ્ઞાન્ય દસ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક સાગરોપમ આંજેરાની ૧-નાગકુમાર ૧, સૂવર્ણકુમાર ૨, વિદ્યુતકુમાર ૩, અઝીકુમાર ૪, દ્વીપકુમાર ૫, ઉદધિકુમાર ૬, દિશાકુમાર ૭, પવનકુમાર ૮, ને સ્થનિત કુમાર ૯, એ નવનિકાયના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય દશ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે જિણા એ પલ્યોપમની ૨-વાણુવ્યંતર દેવ પુરૂપની જ્ઞાન્ય દસ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક પલ્યોપમની ૩-જ્યોતિષિ દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય પલ્યોપમના આઠમા ભાગની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક પલ્યોપમને એક લાખ વરસની ૪-વૈમાનિક દેવમાં પહેલે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય એક પલ્યોપમ આંજેરાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ સાગરોપમ આંજેરાની;—ત્રીજા દેવલોકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૭ સાગરોપમની—ચોથા દેવલોકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨ સાગરોપમ આંજેરાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૭ સાગરોપમ આંજેરાની—પાંચમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૭ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૧૦ સાગરોપમની—છઠે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૧૦ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૧૪ સાગરોપમની—સાતમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૧૪ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૧૭ સાગરોપમની—આઠમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૧૭ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૧૮ સાગરોપમની—નવમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૧૮ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૧૯ સાગરોપમની—દસમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૧૯ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૦ સાગરોપમની—અગ્યારમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૦ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૧ સાગરોપમની—બારમે દેવલોકે દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૧ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૨ સાગરોપમની—ત્રણી-વેચકમાં પહેલી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૨ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૩ સાગરોપમની—બીજી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૩ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૪ સાગરોપમની—ત્રીજી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૪ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૫ સાગરોપમની—ચોથી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૫ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૬ સાગરોપમની—પાંચમી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૬ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૭ સાગરોપમની—છઠી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૭ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૮ સાગરોપમની—સાતમી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૮ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૨૯ સાગરોપમની—આઠમી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૨૯ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૩૦ સાગરોપમની—નવમી ઐવેચકના દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ૩૦ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૩૧ સાગરોપમની—બાર અનુત્તર વૈમાનિક (વિજય ૧ વિજયંતર જ્યંત ૩ ને અપરાજિત ૪) દેવ-પુરૂપની—જ્ઞાન્ય ૩૧ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટપણે ૩૩ સાગરોપમની—સર્વાર્થસિદ્ધ વૈમાનિક દેવપુરૂપની જ્ઞાન્ય ને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ ૩૩ સાગરોપમની જાણવી ૫. એ પુરૂપવેદની ભવ સ્થિતિ કહી. હવે પુરૂપવેદની કાયસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરૂપવેદનો પુરૂપવેદપણે જીવ કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત. (તંદુલ મચાદિકમાં) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથક્ત્વ સો સાગરોપમ ઝાઝેરી (તે મનુષ્ય, તિર્યચ ને દેવતા મધ્યે પુરૂપવેદે ભવ કરે.) એ સમયે કાયસ્થિતિ કહી. હવે વીવરીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીમાં પુરૂપવેદનો પુરૂપવેદે જીવ કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (તંદુલ મચાદિકમાં) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લો-પમ પ્રથક્ત્વ કોડપૂર્વે અધીક રહે. (તે એમ જે સાતભવ પુર્વકોડીના આયુષ્યના પુરૂપવેદે ભોગવીને આડમો ભવ જુગળ પુરૂપનો ત્રણ પલ્લને આવખે ભોગવે. એ ભાવાર્થ જાણવો.) એમ જે સ્થિતિનો કાળ જેમ સ્ત્રીનો કલ્લો છે તેમ ખેચર તિર્યચ સુધી પુરૂપનો પણ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યમાં પુરૂપનો પુરૂપવેદે જીવ કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, મનુષ્યક્ષેત્ર આશ્રિ જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (તે એમ જે માતાના ઉદર (પેટ)માં આવીને અંતર્મુહુર્ત્તે મરે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમ પ્રથક્ત્વ કોડ પુર્વે અધિક. (તે એમ જે સાત ભવ કોડ પૂર્વે આવખે પુરૂપવેદે ભોગવીને આડમો ભવ ત્રણ પ્રલ્લો-પમને આવખે દેવકુર પ્રમુખ મધ્યે જુગળ પુરૂપપણે ભવ કરે, એ ભાવાર્થ), ને ધર્માચરણુ આશ્રિ પુછીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (ચારીત્ર લેતી વેળાએ મૃત્યુ પામે તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા કોડપૂર્વે. એમ સર્વ ભરત, ઐરવત જવત્ પૂર્વે મહાવિદેહ. પશ્ચિમ મહાવિદેહે પણ આપ આપણા ક્ષેત્રની સ્ત્રીની કાયસ્થિતિ કહી છે તેમજ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિના પુરૂપ, પુરૂપવેદે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જેમ અકર્મભૂમિ મનુષ્યણીની સ્થિતિ કહી છે તેમ જાણવી. જવત્ અંતરદ્વીપે પણ તેની સ્ત્રીની પરે જાણવું. એ મનુષ્ય પુરૂપની કાયસ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મધ્યે પુરૂપનો પુરૂપવેદે જીવ કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેની જે ભવસ્થિતિ છે તેટલીજ કાયસ્થિતિ છે (કેમકે દેવતા મરી દેવતા થાય નહીં.) એ દેવપુરૂપની કાયસ્થિતિ કહી. એ પુરૂપવેદની કાયસ્થિતિ કહી, હવે પુરૂપવેદનો વિરહકાળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરૂપવેદ ઝાંડી પાછો ફરી કેટલે કાળે પુરૂપવેદ પામે ને વચ્ચે કેટલો વિરહ પડે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય (તે એમ જે કોઈ જીવ ઉપસમશ્રેણી એક સમય અવેદી થઈને પડતાં પાછો સવેદી થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો (અનંતો) કાળ. (તે એમ જે વનસ્પતિમાં જાય તો અનંતે કાળે પુરૂપવેદ પામે.) એ સમયે કલ્લું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂપને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત. ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો (અનંતો) કાળ. એમ જવત્ ખેચર તિર્યચ પુરૂપપર્યંત જાણવું. એ તિર્યચનો કલ્લો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય પુરૂષને કેટલા કાળનો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્રઆશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંત (વનસ્પતિનો) કાળ અંતર પડે. ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી એક સમય (તે પુર્વલી રીતે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ, તે પણ અનંતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી જવત્ અર્થ પુદ્ગળ પરાવર્તન દેશે ઉણુ અંતર પડે. (સમ્યક્ત્વ પામ્યા પછી એટલું સંસારમાં રહી મોક્ષ જાય) એમ કર્મભૂમિના ભરત, ઐરવત ને માહાવિદેહના મનુષ્યને પણ એમજ અંતર સ્ત્રીની પેરે કહેવો, ને ધર્મઆશ્રિ જઘન્ય એક સમય (અવેદી ગુણદાણે ચડી ને પછે પડતાં એક સમય કહ્યો છે) તેમજ સ્ત્રીની પરે કહેવું. તેમજ અકર્મભૂમિના ને અંતર દ્વીપના પુરૂષને પણ તેની સ્ત્રીને પુર્વે કહ્યો છે તેમ અંતર કહેવો. એ મનુષ્ય પુરૂષનો વિરહકાળ કહ્યો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવ પુરૂષને વચ્ચે કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો (તે એમ જે દેવતા ચીને તિર્યચ મધ્યે માતાના ઉદરમાં આવી ઉપજે ત્યાં અંતર્મુહુર્ત મધ્યે સારા અધ્યવસાયથકી મરીને પાછો ફરી દેવતા પુરૂષવેદે થાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. (વનસ્પતિ મધ્યે) એમ ભવનપતિ, વ્યંતર, નેતિપી ને સહસાર આદમા દેવલોક સુધી અંતર જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો કાળ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવમા આણુંત દેવલોકના દેવતાને કેટલા કાળનો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી વરસ પ્રથકત્વ (તે એમ જે નવ વરસની અંદર વૃત્ત ઉદય આવે નહીં તે માટે નવ વરસનો થઇ વૃત્ત લઇને નવમા દેવલોક પ્રમુખે ઉપજે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે એમ જવત્ નવમા ગ્રૈવેયક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ અનુત્તરવાસી દેવપુરૂષને કેટલો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી વરસ પ્રથકત્વ (તે પુર્વપરે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતા સાગરોપમ ઝાંઝેરાનો અંતર પડે. એ દેવપુરૂષનો અંતર કહ્યો. એ પુરૂષવેદનો વિરહકાળ કહ્યો હવે પુરૂષવેદનો અલ્પખલુત્વ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચપુરૂષ, મનુષ્યપુરૂષ ને દેવપુરૂષ મધ્યે કાણુ કાણુથી થોડા છે? ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ તેમની સ્ત્રીઓમાં અલ્પખલુત્વ કહ્યો છે તેમજ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચમાં ને મનુષ્યમાં એ સહુ સહુમાં અલ્પખલુત્વ શી રીતે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પુર્વે તેની સ્ત્રીઓને કહ્યો છે તેમજ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતામાં ભવનપતિ ૧, વ્યંતર ૨, ન્યોતિપી ૩, ને વૈમાનિકમાં કાણુ કાણુથી થોડા છે? ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા વૈમાનિક દેવતા પુરૂષવેદે છે ૧ તે થકી ભવનપતિ દેવતા

પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથી વ્યંતર દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથી ન્યોતિપી દેવતા પુરૂપવેદે સંખ્યાત ગુણા છે ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ જ્ઞેનીયા પુરૂપમાં જળચર, થળચર, ને ખેચર. મનુષ્ય પુરૂપ મध्ये કર્મભૂમિના, અકર્મભૂમિના ને અંતરદ્વીપના, દેવપુરૂપમાં ભવનપતિ, વ્યંતર, ન્યોતિપી ને વૈમાનિક સૌધર્મા દેવલોક જાવત સર્વાર્થ સિદ્ધતા દેવતા એટલા મध्ये કોણ કોણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત ત્રિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય પુરૂપવેદે છે ૧, તેથી દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપવેદે એ ખે ક્ષેત્રના સરખા પણ જીવન અંતરદ્વીપનાથી સંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથી હરિવર્ષ, રમ્યકર્ષ, એ ખે ક્ષેત્રના મનુષ્ય સરખા પણ દેવકુરૂ, ઉત્તરકુરૂનાથી સંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથી હેમવંત, ઐરણ્યવંત એ ખે ક્ષેત્રના જીવન સરખા પણ હરિવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્રથી સંખ્યાત ગુણા છે ૪, તેથી ભરત, ઐરવત એ ખે ક્ષેત્રના પુરૂપ સરખા પણ હેમવંત, ઐરણ્યવંતથી સંખ્યાત ગુણા છે ૫, તેથી પુર્વ-માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ એ ખે ક્ષેત્રના પુરૂપ સરખા પણ ભરત, ઐરવતનાથી સંખ્યાત ગુણા છે ૬, તેથી પાંચ અનુત્તર વૈમાનના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૭, તેથી ઉપરની ત્રણ ઐવેયકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૮, તેથી મધ્યમ (વચલી) ત્રણ ઐવેયકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૯, તેથી હેહલી ત્રણ ઐવેયકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૧૦, તેથી અચ્યુત આરમા દેવલોકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૧૧, તેથી અગ્યારમા દેવલોકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૧૨, તેથી દશમા દેવલોકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૧૩, તેથી નવમા દેવલોકના દેવતા સંખ્યાત ગુણા ૧૪, તેથી સહસાર આઠમા દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે (તિર્યચ મરી આઠમા દેવલોક સુધી જાય માટે) ૧૫, તેથી સાતમા માહાશુક દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૧૬, તેથી લાંતક દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૧૭, તેથી પાંચમા દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૧૮, તેથી ચોથા દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૧૯, તેથી ત્રીજા સનંતકુમાર દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨૦, તેથી બીજા ઇશાન દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨૧. તેથી પેલા સુધર્મા દેવલોકના દેવતા પુરૂપવેદે સંખ્યાત ગુણા છે ૨૨, તેથી ભવનપતિ દેવતા પુરૂપ વેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨૩, તેથી ખેચર તિર્યચ પુરૂપવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨૪, તેથી થળચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા પુરૂપ સંખ્યાત ગુણા છે ૨૫, તેથી જળચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા પુરૂપ સંખ્યાત ગુણા છે ૨૬, તેથી વ્યંતરીક દેવતા પુરૂપવેદે સંખ્યાત ગુણા છે ૨૭, તેથી ન્યોતિપી દેવતા પુરૂપવેદે સંખ્યાત ગુણા છે ૨૮. એ પુરૂપવેદનો અસ્પષ્ટત્વ થયો.

૩૨ પુરૂપવેદનો અર્થ અને તેનો વિષય કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરૂપવેદના અર્થની સ્થિતિ કૈટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આઠ વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દસ કોડાકોડ સાગરોપમની છે. તે મध्ये એક હબ્દર વરસનો અપાધાકાળ છે. એ અપાધા કાળે જીર્ણીકર્મની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરૂષવેદ જે કર્મ તેનો વિષય વિકાર કેવો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વન દયાસી જ્વાળા સમાન એહનો વિષય છે. એ પુરૂષનો અધિકાર પુરો થયો.

૩૩ નપુંસકવેદ (નારકી, તિર્યચ ને મનુષ્ય) નો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે, નારકી નપુંસક ૧, તિર્યચ જ્નેનીયા નપુંસક ૨, ને મનુષ્ય નપુંસક ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના સાત ભેદ છે. રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક ૧, શકરપ્રભા ૨, વાલુપ્રભા ૩, પંકપ્રભા ૪, કુમપ્રભા ૫, તમપ્રભા ૬, ને તમતમાપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્નેનીયા નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. એકેંદ્રિ તિર્યચ જ્નેનીયા નપુંસક ૧, એમ એઈદ્રી ૨, તેઈદ્રી ૩, ચક્રેંદ્રી ૪, ને પચેંદ્રી તિર્યચ જ્નેનીયા નપુંસક ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેંદ્રિ તિર્યચજ્નેનીયા નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે, (પૃથ્વી ૧, પાણી ૨, અસી ૩, વાય ૪, ને વનસ્પતિકાયા એકેંદ્રિ તિર્યચજ્નેનીયા નપુંસક ૫.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિ તિર્યચજ્નેનીયા નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. તે પૂર્વે કલા છે તેમ જાણવા. એમ તેરેંદ્રિ, ચક્રેંદ્રિના પણ પૂર્વે ભેદ કલા છે તેમ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચેંદ્રિ તિર્યચજ્નેનીયા નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. જળચર ૧, ધળચર ૨, ને ખેચર ૩. એ જળચર પ્રમુખના ભેદ જેમ પૂર્વે કલા છે તેમ જાણવા. અશાળીયા સહીત કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય નપુંસકના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. કર્મભૂમિ ૧, અકર્મભૂમિ ૨, ને અંતરક્રીપના ૩, એના ભેદ જેમ પૂર્વે કલા છે તેમ જાણવા. એ નપુંસકના ભેદ કલા.

૩૪ નપુંસક વેદ. (નારકી, તિર્યચ ને મનુષ્ય) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ, ને અલ્પબહુત્વનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદની એકભવે કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (સાધારણ વનસ્પતિકાય મધ્યે,) ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રિશ સાગરોપમની (સાતમી નરકના નારકીને). એ સમયે ભવસ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નપુંસકની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસની (પ્રથમ નરકને પ્રથમ પાઠંડે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રિશ સાગરોપમની (સાતમી નરક છે.) એ સર્વ નારકીની સ્થિતિ જાણવી. (એક, ત્રણ, સાત, દશ, સત્તર, આવીશ ને તેત્રિશ સાગરની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ.) એ નારકી નપુંસકની ભવસ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ભગવંત, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત (સુક્ષ્મ પ્રમુખ મધ્યે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વની (સમુર્જિમ પ્રમુખને.) એ તિર્યચ નપુંસકની સમયે ભવસ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની (સુક્ષ્મ મધ્યે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીશ હજાર વરસની (ખર-કહણ પૃથ્વી મધ્યે). એ એકેદ્રિ તિર્યચ નપુંસકની સમયે કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાય એકેદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની (સુક્ષ્મ પૃથ્વી પ્રમુખ મધ્યે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીશ હજાર વરસની. (ખર પૃથ્વી મધ્યે) એમ સર્વ પૃથ્વીઆદિક નપુંસકનું આયુષ્ય જેટલું જેનું છે તેટલું તેનું કહેવું. એ એકેદ્રિ નપુંસક કલા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બેદ્રિ તિર્યચ નપુંસકનું આયુષ્ય કેટલા કાળનું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનું ચાર વરસનું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેદ્રિ તિર્યચ નપુંસકની સ્થિતિ કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની સ્થિતિ ઓગણપચાશ દીવસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચૌદ્રિ તિર્યચ નપુંસકની એક ભવે કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની છ મહિનાની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચેદ્રિ તિર્યચ નપુંસકની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વની છે. એમ જળચર, ચતુષ્પદ થળચર, ઉરપરસર્પ, ભૂજપરસર્પ ને ખેચર તિર્યચ. એ સર્વ નપુંસકની જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વની. એ તિર્યચ નપુંસકની ભવસ્થિતિ કહી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય નપુંસકની એક ભવે કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્રઆશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની (સમુર્જિમ મનુષ્ય પ્રમુખને.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડપુર્વની, ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુછીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા કોડપુર્વ સુધી ધર્મ ચારિત્રરૂપ રહે. એ મનુષ્યની સમયે ભવસ્થિતિ કહી. હવે તેની વિવરીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કર્મભૂમિ, ભરત, ઐરવત, પુર્વ માહાવિદેહ, ને પશ્ચિમ માહાવિદેહના નપુંસકની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપુર્વની, ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા ક્રોડપુર્વની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિના નપુંસકને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જન્મ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તની છે (અકર્મભૂમિ મધ્યે ગર્ભજ મનુષ્ય નપુંસક નથી, તે માટે સમુર્જિમની સ્થિતિ કહી). ને સંહરણ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા ક્રોડપુર્વની. એહનો વિચાર પુર્વે કહ્યો છે તેમ જાણવો. એમ જાવત અંતરદ્વીપના મનુષ્ય નપુંસકને પણ જાણવું. હવે નપુંસક વેદની કાયસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદનો નપુંસકવેદપણે જીવ કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય (ઉપસમ શ્રેણીઆશ્રિ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ રહે. (વનસ્પતિ મધ્યે) એ નપુંસકવેદની સમયે કાયસ્થિતિ કહી. હવે વિશેષથી કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નપુંસક નારકી નપુંસકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ, ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રિશ સાગરોપમ રહે. (તે નારકીને જે ભવસ્થિતિ છે તેજ કાયસ્થિતિ જાણવી, કેમકે નારકી મરી નારકી થાય નહીં માટે) એ નારકીની સમયે કાયસ્થિતિ કહી. એમ જે વળી સાતે નરકે જે જે નારકીને તેની જે ભવસ્થિતિ છે તેજ તેની કાયસ્થિતિ કહેવી. હવે તિર્યચની કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીયા જીવ નપુંસકવેદના નપુંસકવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. એ સમયે કહ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક નપુંસકવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ તિર્યચ નપુંસકની સમુદાયપણે કાયસ્થિતિ કહી છે તેમ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વી, પાણી, અગ્ની ને વાયુકાય એકેંદ્રિ નપુંસક નપુંસકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ રહે, તે પણ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી રહે. ને ક્ષેત્રથી અસંખ્યાતા લોક મધ્યે જેટલા આકાસ પ્રદેશ છે તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી પ્રથવ્યાદિક મધ્યે રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વનસ્પતિકાય એકેંદ્રિ તિર્યચ નપુંસક નપુંસકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. જેમ સમયે કહ્યું છે. તેમ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બેષ્ટ્રિ, તેષ્ટ્રિ ને ચૌરેંદ્રિ નપુંસક નપુંસકવેદે કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચોદ્રિ તિર્યચ નપુંસકવેદનો નપુંસકવેદ કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપૂર્વ પ્રથકત્વ. (આઠ ભવ ક્રોડપુર્વના થઇને.) એ સમયે પચોદ્રિ તિર્યચનું કહ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર, ચતુષ્પદ થળચર, ઉરપરસર્પ ને ભૂજપરસર્પ નપુંસકવેદી નપુંસકવેદપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપૂર્વ પ્રથકત્વ સુધી રહે. એ તિર્યચ નપુંસક વેદની કાયસ્થિતિ કહી. હવે મનુષ્ય નપુંસકની કાયસ્થિતિ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય નપુંસકવેદનો નપુંસકવેદપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્ર આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ક્રોડપૂર્વ પ્રથકત્વ. ને ધર્માચરણ આશ્રિ પુછીએ તો જઘન્યથી એક સમય. (તે એમ જે નપુંસક મનુષ્ય અગ્યારમાં ગુણ સ્થાનક સુધીમાં અવેદી થઇને પાછો પડતો એક સમય નપુંસકવેદ અનુભવીને લાંથી મરીને દેવગતીમાં જાય ત્યાં પુરુષવેદ પામે એટલે એક સમય નપુંસકવેદપણે રહે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઉણા ક્રોડપૂર્વ રહે. એ સમયે કહ્યું.

તેમજ કર્મભૂમિ ભરત, ઐરવત, પુર્વ માહાવિદેહ ને પશ્ચિમ માહાવિદેહે પણ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિયા મનુષ્ય નપુંસકને નપુંસકપણે કેટલી કાયસ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ-મઆશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (સમુર્ધિમ છે માટે), ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્ત પ્રથકત્વની (તે એમ જે તીલાંજ ફરી સમુર્ધિમ મનુષ્યના આઠ ભવ કરે તે માટે. ગર્ભજ મનુષ્ય નપુંસક તો ત્યાં હોય નહીં માટે સમુર્ધિમનું કહ્યું. એ ભાવ જાણવો). ને સંહરણુઆશ્રિ પુછીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશેઉણા ક્રોડ પુર્વની સ્થિતિ છે. એ સમયે કહ્યું. તેમજ સર્વ અકર્મભૂમિનું. જવત્ છપન અંતરદ્વીપ સુધીનું જાણવું. એ મનુષ્ય નપુંસકની કાયસ્થિતિ કહી. એ નપુંસકવેદની કાયસ્થિતિ કહી. હવે નપુંસકવેદનો વિરહકાળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદ છેદીને ફરી નપુંસકવેદ કેટલે કાળે પામે ને વચ્ચે કેટલો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (લઘુભવ આશ્રિ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથકત્વ સો સાગર ઝાઝેરનો (તે સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ એટલે નવસો સાગરોપમ ઉપરાંત સ્ત્રી કે પુરુષ વેદમાં રહે નહીં તે માટે.) એ સમયે કહ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીનપુંસક નારકીપણે કેટલે કાળે ઉપજે, ને વચ્ચે કેટલો વિરહપડે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (તંદુલ મચ્છ પ્રમુખમાં) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. (વનસ્પતિ મધ્યે) એ સમયે નારકીનો કહ્યો. હવે જુદો જુદો કહે છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસકને કેટલા કાળનો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત (તંદુલ મછાદિકમાં) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. (વનસ્પતિ મધ્યે). એમ જાવત સાતમી નરક પર્યંત વિરહકાળ જાણવો. હવે તિર્યચનો વિરહકાળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચબ્નેનીયા નપુંસકને વચ્ચે કેટલો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથકત્વ સો સાગરોપમ આજેરાનો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિ તિર્યચ નપુંસકને કેટલો વચ્ચે વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ ને સંખ્યાત વરસે અધિક. એ સમયે એકેદ્રિનું કહ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિ પૃથ્વી, પાણી, અગ્ની ને વાયુકાયા નપુંસકને વચ્ચે કેટલો વિરહ પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વનસ્પતિકાયા નપુંસકને વચ્ચે કેટલા કાળનો વિરહ પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ જાવત જેટલા અસંખ્યાતા લોકના આકાશ પ્રદેશ છે તેટલી ઊત્સર્પિણી, અવસર્પિણીનો અંતર જાણવો. (વનસ્પતિ વર્જિ યાકી સર્વ જીવમાં એટલુંજ અવસ્થાન છે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ ઈદ્રીથી માંડી ખેચર પર્યંત નપુંસકને કેટલા કાળનો વિરહ પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. (વનસ્પતિમાં રહે તેટલો) એ તિર્યચ નપુંસકનો વિરહકાળ કહો. હવે મનુષ્ય નપુંસકનો વિરહકાળ કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય નપુંસકને વચ્ચે કેટલા કાળનો વિરહ પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્ષેત્ર આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. ને ધર્માચરણુ આશ્રિ ને પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી એક સમય (તે નવમાથી ઉપલે શુભસ્થાનકે એક સમય અવેદી થઈને પાછો પડી નપુંસક વેદ થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાવત અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્તન દેશે ઉણું. (તે સમકિત પામ્યા પછી અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્તન સંસારમાંહે રહે.) એ સમયે વિરહ કહો.

તેમજ કર્મભૂમીના ભરત, ઐરવત, પુર્વ માહાવિદેહ ને પશ્ચિમ માહાવિદેહ ક્ષેત્રે પણ પુર્વલા કાળનો અંતર જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમીના મનુષ્ય નપુંસકને કેટલા કાળનો વિરહ પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જનમ આશ્રિને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ. ને સંહરણુ આશ્રિ પુષ્ટીએ તો જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ.

એમ જીવન અંતરદ્વીપે પણ જાણવું. એ મનુષ્ય નપુંસકનો વિરહ કાળ કલો. એ નપુંસક વેદનો વિરહ કાળ કલો. હવે નપુંસક વેદનો અરૂપ બહુવ કહે છે:

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નપુંસક ૧ તિર્યચ નપુંસક ૨ ને મનુષ્ય નપુંસક ૩ એટલા મધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જાતમ, સર્વથી થોડા મનુષ્ય નપુંસક છે ૧ તેથી નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૨ તેથી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અનાંત ગુણા છે. ૩ (વનસ્પતિ કાય સાથે ગણાય માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક. જીવત્ સાતમી તમતમા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક તે માંહે કાણ કાણુથી થોડા છે? ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જાતમ, સર્વથી થોડા સાતમી પૃથ્વીના નારકી નપુંસક છે ૧. તેથી છઠી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. તેથી પાંચમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાતગુણા છે ૩. તેથી ચોથી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે ૪. તેથી ત્રીજી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે ૫. તેથી બીજી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે ૬. તેથી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસક. તેમાં એકદ્રી તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. પૃથ્વીકાય જીવત્ વનસ્પતિકાય એકદ્રી તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસકમાં, એકદ્રી નપુંસકમાં, તેકદ્રી નપુંસકમાં, ચૌરેંદ્રી નપુંસકમાં, પચેંદ્રી તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસકમાં, જળચર, થળચર ને ખેચર. એટલામધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જાતમ, સર્વથી થોડા ખેચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસક છે ૧ તેથી થળચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે ૨ તેથી જળચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૩. તેથી ચૌરેંદ્રી તિર્યચ નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૪ (અમણા હોધ તે વિશેષાધિક જાણવા.) તેથી તેકદ્રી નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૫ તેથી એકદ્રી નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૬ તેથી અગ્નિકાય નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૭, તેથી પૃથ્વીકાય નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૮, તેથી પાણીના જીવ નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૯, તેથી વયુકાયના જીવ નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૧૦, તેથી વનસ્પતિકાય એકદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકવેદે અનાંત ગુણા છે. ૧૧.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય નપુંસકમાં. કર્મભૂમિ, અકર્મભૂમિ ને અંતરદ્વીપના નપુંસકમાં કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧ જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જાતમ, સર્વથી થોડા જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય નપુંસક છે ૧, તેથી દેવકુર, ઉત્તરકુર અકર્મભૂમિના મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. એમ જીવત્ પુર્વપરે જાણવું. જીવત્ અનુક્રમે પૂર્વે જ્ઞેમ સ્ત્રીવેદે કલું છે તેમ, પૂર્વ માહાવિદેહ ને પશ્ચિમ માહાવિદેહ એ બે ક્ષેત્રના મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાતગુણા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નપુંસકમાં. રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક બવત્ સાતમી નરકના નારકી નપુંસકમાં. તિર્યચન્નેનીયા નપુંસકમાં, તેમાં વળી એકદ્રિ તિર્યચન્નેનીયામાં. પૃથ્વીકાય એકદ્રિ તિર્યચન્નેનીયા નપુંસક એમ અપકાય, અસીકાય, વાયુકાય ને વનસ્પતિ કાયમાં, વળી બેઈદ્રિ, તેઈદ્રિ, ચૌરેદ્રિ, અને પચેદ્રિ તિર્યચન્નેનીયા નપુંસકમાં. જળચર, થળચર, ને ખેચરમાં. વળી મનુષ્ય નપુંસક મધ્યે. કર્મભૂમિ, અકર્મભૂમિ ને અંતરદ્વીપમાં. એટલામધ્યે કોણુ કોણુથકી થોડા છે? ૧, બવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા સાતમી નરકના નારકી નપુંસક છે ૧, તેથી છઠી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ ૨, તેથી પાંચમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે ૩. તેથી ચોથી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે ૪. તેથી ત્રીજી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૫, તેથી બીજી નરકના નારકી નપુંસકવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૬, તેથી છપન અંતરદ્વીપના સમુર્ષિમ મનુષ્ય નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે ૭, તેથી દેવકુર ઉત્તરકુરના સમુર્ષિમ મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ છે. ૮, એમ બવત્ પુર્વનીપરે બાણુવું. પૂર્વ માહાવિદેહ પશ્ચિમ માહાવિદેહના મનુષ્ય નપુંસક સમુર્ષિમ સંખ્યાત ગુણુ છે ૧૨, તેથી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૩, તેથી ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચન્નેનીયા નપુંસક અસંખ્યાતગુણુ ૧૪. તેથી થળચર તિર્યચ નપુંસક સંખ્યાતગુણુ ૧૫, તેથી જળચર તિર્યચન્નેનીયા નપુંસક સંખ્યાતગુણુ ૧૬, તેથી ચૌરેદ્રિ તિર્યચન્નેનીયા નપુંસક વિશેષાધિક ૧૭, તેથી તેઈદ્રિ વિશેષાધિક છે. ૧૮, તેથી બેઈદ્રિ વિશેષાધિક. ૧૯, તેથી અસીકાય એકદ્રી અસંખ્યાતગુણુ ૨૦ તેથી પૃથ્વીકાય એકદ્રિ જીવ વિશેષાધિક. ૨૧, તેથી અપકાય (પાણી) ના જીવ વિશેષાધિક. ૨૨, તેથી વાયુકાયના જીવ વિશેષાધિક ૨૩, તેથી વનસ્પતિકાયા એકદ્રિ તિર્યચન્નેનીયા નપુંસક અનંતગુણુ છે. ૨૪, એ નપુંસક વેદનો અદ્યપઅહુત્વ કહો.

૩૫ નપુંસક વેદનો અંધ અને તેનો વિષય કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદનો કેટલા કાળનો અંધ કહો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે સાગરોપમના સાત ભાગ કરીએ એટલા બે ભાગનો તે પણુ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણા એટલો જઘન્ય અંધકાળ. અને ઉત્કૃષ્ટપણે વીશ કોડાકોડ સાગરોપમની અંધ સ્થિતિ છે. તે મધ્યે બે હગ્ગર વરસનો અઆધાકાળ છે. એ અઆધાએ ઉણી કર્મની સ્થિતિ બાણુવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદનો કેવો વિષય વિકાર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મોટા નગરના દાહ સમાન તેનો વિષય છે. એટલે નપુંસકવેદનો અધિકાર પુરો થયો.

૩૬ સ્ત્રી, પુરૂષ, ને નપુંસક એ ત્રણે વેદનો ભેળો અદ્ય અહુત્વ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદી. પુરૂષવેદી ને નપુંસકવેદી એટલામાં કોણુ કોણુથકી થોડા છે? ૧, બવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા પુરૂષવેદી જીવ છે ૧, તેથી સ્ત્રીવેદી જીવ સંખ્યાતગુણા છે. ૨, ને તેથી નપુંસકવેદી જીવ અનંતગુણા છે. ૩, એ સમયે કહ્યો. હવે તિર્યચનો કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ મધ્યે તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષ, ને તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક. એટલામધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષ છે ૧, તેથી તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે ૨, (ત્રીગુણી આજેરી.) તેથી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અનંતગુણા છે. ૩, (એકદ્રિ અનંતા માટે.) એ તિર્યચનો કહ્યો. હવે મનુષ્યનો કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યમાં. મનુષ્ય સ્ત્રી, મનુષ્ય પુરૂષ ને મનુષ્ય નપુંસક. એટલામધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા મનુષ્ય પુરૂષવેદે છે. ૧, તેથી મનુષ્ય સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણી છે. ૨, (સતાવીશ ગુણી આજેરી.) તેથી મનુષ્ય નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૩, (સમુર્ઠિમ અસંખ્યાત ગુણા છે તે ભેળા માટે.) એ મનુષ્યનો કહ્યો. હવે દેવતાનો કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવાંજા, દેવપુરૂષ ને નારકી નપુંસક. એટલા મધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા નારકી નપુંસક છે. ૧. તેથી દેવતા પુરૂષ અસંખ્યાત ગુણા છે. ૨, તેથી દેવાંજા સંખ્યાતગુણી છે. (દેવપુરૂષથી દેવાંજા બત્રીસ ગુણી છે માટે) ૩. એ દેવતાનો કહ્યો. હવે ચારે ગતીનો કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી, તિર્યચજ્ઞેની પુરૂષ ને તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. મનુષ્ય સ્ત્રી. મનુષ્ય પુરૂષ ને મનુષ્ય નપુંસકમાં. દેવાંજા દેવપુરૂષ ને નારકી નપુંસક એટલા મધ્યે કાણ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા મનુષ્ય પુરૂષ છે. ૧, તેથી મનુષ્ય સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણી છે. ૨ તેથી મનુષ્ય નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે, (સમુર્ઠિમ મનુષ્ય નપુંસક ભેળા માટે) ૩. તેથી નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે, ૪. તેથી તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષ અસંખ્યાત ગુણા છે, ૫. તેથી તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૬, તેથી દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે. ૭, તેથી દેવતાની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૮, તેથી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અનંત ગુણા છે ૯. એ ચાર ગતિનો અદપબહુત્વ કહ્યો. હવે તિર્યચનો વિસ્તારીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રીમાં. જળચરી, ધળચરી, ને ખેચરી, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષમાં. જળચર, ધળચર, ને ખેચર. તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. એકેદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. પૃથ્વીકાય એકેદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, એમ પાણી, અસી, વાયુ ને વનરૂપિ કાય એકેદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. એકદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા, નપુંસકમાં, એમ તેઈદ્રી,

ચૌરેંદ્રી જાવત્ પચેંદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. જળચર, થળચર ને ખેચર. એટલા મધ્યે કાણુ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જાવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વથી થોડા ખેચર તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂપ છે? તેથી ખેચર તિર્યચ જ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૨, તેથી થળચર તિર્યચ પુરૂપ સંખ્યાતગુણા છે. ૩, તેથી થળચર તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૪, તેથી જળચર તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂપ સંખ્યાતગુણા છે. ૫, તેથી જળચર તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૬, તેથી ખેચર તિર્યચ પચેંદ્રી નપુંસક અસંખ્યાતગુણા છે. ૭, તેથી થળચર તિર્યચ પચેંદ્રી નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૮, તેથી જળચર પચેંદ્રી તિર્યચ નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૯, તેથી ચૌરેંદ્રી તિર્યચ વિશેષાધિક છે. ૧૦, તેથી તેષ્ટ્રી વિશેષાધિક ૧૧, તેથી ખેષ્ટ્રી નપુંસક વિશેષાધિક ૧૨. તેથી અક્ષીકાય એકેંદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૧૩, તેથી પૃથ્વીકાય નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૧૪, તેથી અપકાય (પાણી) ના જીવ વિશેષાધિક છે. ૧૫, તેથી વાયુકાયના જીવ વિશેષાધિક છે. ૧૬, તેથી વનસ્પતિકાયના જીવ નપુંસકવેદે અનંત ગુણા છે. ૧૭. એ તિર્યચનો વિસ્તારથી કહો. હવે મનુષ્યનો વિવરીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કર્મભૂમિ, અકર્મભૂમિ, ને છપન અંતરદ્વીપના, મનુષ્યની સ્ત્રીમધ્યે. કર્મભૂમિ. અકર્મભૂમિ ને અંતરદ્વીપના મનુષ્ય પુરૂપ મધ્યે; કર્મભૂમિ, અકર્મભૂમિ ને અંતર-દ્વીપનાં મનુષ્ય નપુંસક મધ્યે; એટલા મધ્યે. કાણુ કાણુથકી થોડા છે? ૧ જાવત્ વિશેષા-ધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, છપન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય પુરૂપ ને તેની સ્ત્રી એ બે સરખા પણ સર્વથી થોડા છે. ૧, તેથી દેવકુર, ઉત્તરકુર અકર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપ ને તેની સ્ત્રી એ બે સરખા પણ છપન અંતરદ્વીપનાથી સંખ્યાત ગુણા છે. ૨, તેથી હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્ર અકર્મભૂમિના મનુષ્ય સ્ત્રી, પુરૂપ એ બે સરખા પણ દેવકુર, ઉત્તરકુરનાથી સંખ્યાતગુણા છે. ૩, તેથી હેમવંત, ઐરણ્યવંત અકર્મભૂમિના મનુષ્ય સ્ત્રી, પુરૂપ એ બે સરખા પણ હરીવર્ષ, રમ્યકર્ષ ક્ષેત્રનાથી સંખ્યાત ગુણા છે. ૪, તેથી ભરત, ઐરવતના મનુષ્ય પુરૂપ વેદે સંખ્યાત ગુણા છે. ૫, તેથી ભરત, ઐરવત કર્મભૂમિના મનુષ્યની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૬, તેથી પુર્વ માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ કર્મભૂમિના મનુષ્ય પુરૂપ સંખ્યાત ગુણા છે. ૭, તેથી પુર્વમાહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહના મનુષ્યની સ્ત્રી સંખ્યાતગુણી છે. ૮. તેથી છપન અંતરદ્વીપના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક અસંખ્યાતગુણા છે. ૯, તેથી દેવકુર, ઉત્તરકુર, અકર્મભૂમિના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૧૦, એમ જાવત્ પુર્વનીપરે પુર્વ માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ કર્મભૂમિના મનુષ્ય નપુંસકવેદે સંખ્યાતગુણા છે. ૧૪, એ મનુષ્યનો અદ્ય બહુત્વ વિસ્તારી કહો. હવે નારકી દેવતાનો વીવરીને કહે છે.

પ્રશ્ન —હે ભગવંત, દેવાંચા મધ્યે. ભવનપતિની, વ્યંતરીકની, જ્યોતિષીની ને વૈમાનિકની દેવી. દેવતા પુરૂપ મધ્યે. ભવનપતિ, વાણુવ્યંત, જ્યોતિષી, ને વૈમાનિક, દેવપુરૂપમાં. સૌધમાં

દેવલોકના દેવપુરૂષથી. જ્યવત્ પાંચ અનુત્તર વિમાનના દેવપુરૂષમાં ને નારકી નપુંસકમાં રત્નપ્રભાના જ્યવત્ સાતમી નરકના નારકી નપુંસક. એટલા મધ્યે, કાણુ કાણુથી થોડા છે? ૧, જ્યવત્ વિશેષાધિક છે? ૪

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા પાંચ અનુત્તર વૈમાનના દેવ પુરૂષવેદે છે ૧, તેથી ઉપલી ત્રણુ શ્રૈવેયકના દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે ૨, એમ જ્યવત્ પુર્વપરે આરણ્યંત નવમા દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે. ૮, તેથી સાતમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે ૯, તેથી છઠી નરકના નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૦, તેથી સહસાર આઠમા દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૧, તેથી સાતમા માહાશુક દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૨, તેથી પાંચમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૩, તેથી છઠા લાંતક દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૪, તેથી ચોથી નરકના નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૫. તેથી પાંચમા બ્રહ્મદેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૬, તેથી ત્રીજી નરકના નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૭, તેથી ચોથા માહેંદ્ર દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૮, તેથી ત્રીજી સનતકુમાર દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૧૯, તેથી બીજી નરકના નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨૦, તેથી બીજી ધશાન દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨૧, તેથી બીજી ધશાન દેવલોકની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણુ છે ૨૨, તેથી પહેલા સૌધર્મા દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે ૨૩, તેથી પહેલા સૌધર્મા દેવલોકની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણુ છે ૨૪, તેથી ભવનપતિ દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨૫, તેથી ભવનપતિની દેવી સંખ્યાત ગુણુ છે ૨૬, તેથી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨૭, તેથી વ્યંતરીક દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨૮, તેથી વ્યંતરીકની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણુ છે ૨૯, તેથી જ્યોતિષી દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે ૩૦, તેથી જ્યોતિષી દેવતાની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણુ છે ૩૧, એ દેવતા નારકીનો અદ્વયબહુત્વ વિસ્તારીને કહ્યો. હવે ચારે ગતીનો અદ્વયબહુત્વ વિસ્તારીને કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રીમાં. જળચરી, થળચરી, ને ખેચરી. તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષમાં. જળચર, થળચર, ને ખેચર. તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. તેમાં વળી એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં પૃથ્વીકાયા, એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, અપકાયા એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, અજી, વાય ને વનરપતિકાય એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, એઠંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, તેઠંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક, ચૌરંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક ને પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસકમાં. જળચર, થળચર, ને ખેચર નપુંસક. મનુષ્યની સ્ત્રીમાં. કર્મભૂમિની અકર્મભૂમિની ને છપન અંતરદ્વીપની સ્ત્રી, મનુષ્ય પુરૂષમાં. કર્મભૂમિના, અકર્મભૂમિના ને છપન અંતરદ્વીપના, પુરૂષ. મનુષ્ય, નપુંસકમાં. કર્મભૂમિના. અકર્મભૂમિના ને છપન અંતરદ્વીપના નપુંસક. દેવાંસામાં ભવનપતિની, વ્યંતરીકની, જ્યોતિષીની, ને વૈમાનિકની દેવી. દેવ પુરૂષમાં ભવનપતિના, વ્યંતરીકના, જ્યોતિષીના ને વૈમાનિકના પુરૂષ. તેમાં પણ સૌધર્મા દેવલોકના જ્યવત્ નવ શ્રૈવેયક ને પાંચ અનુત્તર વૈમાનના દેવપુરૂષ. નારકી નપુંસકમાં રત્નપ્રભા પૃથ્વીના

નારકો નપુંસક. જ્વલત સાતમી નરકના નારકી નપુંસક. એટલામધ્યે કાણુ કાણુથકી થોડા છે? ૧, જ્વલત વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છપન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય. સ્ત્રી પુરૂષ એ એ સરખા ને સર્વથી થોડા છે. ૧, તેથી દેવકુરૂ, ઉતરકુરૂ અકર્મભૂમિના મનુષ્ય. સ્ત્રી, પુરૂષ. એ એ સરખા ને છપન અંતરદ્વીપનાથી સંખ્યાત ગુણુ છે ૨. તેથી હરીવર્ષ, રમ્યકવર્ષના મનુષ્ય. સ્ત્રી, પુરૂષ. એ એ સરખા ને પુર્વલ્લાથી સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩, તેથી હેમવંત, ઐરણ્વત ક્ષેત્રના મનુષ્ય. સ્ત્રી, પુરૂષ. એ એ સરખા ને હરીવર્ષ, રમ્યકવર્ષથી સંખ્યાત ગુણુ છે. ૪. તેથી ભરત, ઐરવત. કર્મભૂમિના પુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે ૫, તેથી ભરત, ઐરવત. એ એ ક્ષેત્રની સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણુ ૬, તેથી પુર્વ મહાવિદેહ, પશ્ચિમ મહાવિદેહના મનુષ્ય પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે ૭. તેથી પુર્વ મહાવિદેહ, પશ્ચિમ મહાવિદેહ. એ એ ક્ષેત્રની મનુષ્યણી સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણુ છે. ૮ તેથી પાંચ અનુતર વૈમાનના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૯, તેથી ઉપલી ત્રણ ઐવેયકના દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાતગુણુ છે. ૧૦; તેથી મધ્યની ઐવેયકના દેવપુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૧, તેથી હેઠલી ઐવેયકના દેવપુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે ૧૨, તેથી આરમા અચ્યુ દેવલોકના દેવપુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૩, તેથી અચ્યારમા આરણુ દેવલોકના દેવપુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૪, તેથી દશમા પ્રાણુત દેવલોકના દેવપુરૂષ સંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૫, તેથી આણુતનામા નવમા દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૬, તેથી સાતમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૭, તેથી ઝડી નરકના નારકી નપુંસક, અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૮, તેથી સહસાર આઠમા દેવલોકના દેવ પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૧૯, તેથી મહાશુક સાતમા દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૦, તેથી પાંચમી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાતગુણુ છે. ૨૧, તેથી છઠા લાંતક દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૨, તેથી ચોથી નરકના નારકી નપુંસક, અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૩, તેથી પાંચમા બ્રહ્મદેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૪, તેથી ત્રીજી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૫, તેથી ચોથા માહેંદ્ર દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૬. તેથી ત્રીજી સનતકુમાર દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૭, તેથી બીજી નરકના નારકી નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૮, તેથી છપન અંતરદ્વીપના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૨૯, તેથી દેવકુરૂ ઉતરકુરૂ અકર્મભૂમિના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૦, તેથી હરીવાસ, રમ્યકવાસ ક્ષેત્રના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૧, તેથી હેમવય, ઐરવય ક્ષેત્રના સમુર્જિમ મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૨, તેથી ભરત, ઐરણ્વતના મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ. ૩૩, તેથી પુર્વમહાવિદેહ, પશ્ચિમ મહાવિદેહ ક્ષેત્રના મનુષ્ય નપુંસક સંખ્યાત ગુણુ ૩૪, તેથી બીજી ઇશાન દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૫, તેથી બીજી ઇશાન દેવલોકની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૬, તેથી સૌધર્મા પેલા દેવલોકના દેવતા પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણુ છે. ૩૭, તેથી સૌધર્મા પેલા દેવલોકની દેવાંસા સંખ્યાતગુણુ છે. ૩૮,

તેથી ભવપતિના દેવતા પુરૂષવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે. ૩૯, તેથી ભવતપતિ દેવતાની દેવાંસા સંખ્યાત ગુણી છે. ૪૦, તેથી પેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી નપુંસકવેદે અસંખ્યાત ગુણા છે. ૪૧, તેથી ખેચર તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષ અસંખ્યાત ગુણા છે. ૪૨, તેથી ખેચર તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણી છે. ૪૩, તેથી થળચર તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષ સંખ્યાત ગુણા છે. ૪૪, તેથી થળચર તિર્યચ જ્ઞેનીની સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણી છે. ૪૫, તેથી જળચર તિર્યચ પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણા છે. ૪૬ તેથી જળચર તિર્યચજ્ઞેની સ્ત્રી સંખ્યાત ગુણી છે. ૪૭, તેથી વ્યંતરીક દેવતા પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણા છે. ૪૮, તેથી વ્યંતરીક દેવાંસા સંખ્યાત ગુણી છે. ૪૯, તેથી જ્યોતિષી દેવતા પુરૂષવેદે સંખ્યાત ગુણા છે. ૫૦, તેથી જ્યોતિષી દેવાંસા સંખ્યાત ગુણી છે. ૫૧, તેથી ખેચર તિર્યચ જ્ઞેનીયા નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૫૨, તેથી થળચર નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૫૩, તેથી જળચર તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક સંખ્યાત ગુણા છે. ૫૪, તેથી ચૌરેંદ્રી નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૫૫, તેથી તેઈદ્રી નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૫૬, તેથી એઈદ્રી નપુંસક વિશેષાધિક છે. ૫૭, તેથી અસીકાયા એકેંદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અસંખ્યાત ગુણા છે. ૫૮, તેથી પૃથ્વીના જીવ વિશેષાધિક છે. ૫૯, તેથી અપકાય (પાણી) ના જીવ વિશેષાધિક છે. ૬૦, તેથી વાયુકાયના જીવ વિશેષાધિક છે. ૬૧, તેથી વનસ્પતિકાય એકેંદ્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા નપુંસક અનંતગુણા છે. ૬૨, (અનંતકાય માટે). એ ચારે ગતીનો અદ્યપબહુત્વ કહ્યો. એ ત્રણે વેદનો અદ્યપબહુત્વ થયો.

૩૬. ત્રણ વેદની સ્થિતિ, અધિકતા ને સંગ્રહ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક પ્રકારે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ઇસાદિક જેમ પુર્વે ૨૮ નંબરમાં સ્ત્રીવેદ (તિર્યચજ્ઞી, મનુષ્યજ્ઞી, અને દેવાંસા) ની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, વિરહકાળ અને અદ્યપબહુત્વનો અધિકાર કહ્યો છે તેમ જાણવો. એમ પુરૂષનો ને નપુંસકનો પણ કાળ જાણવો. વળી ત્રણે વેદનું આંતરં જેમ પુર્વે કહ્યું છે તેમ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રી તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષથકી કેટલી અધિક છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચજ્ઞેનીયા પુરૂષથકી તિર્યચજ્ઞેનીની સ્ત્રી ત્રીગુણી ને ત્રણ અધિક છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની સ્ત્રી. મનુષ્ય પુરૂષથકી કેટલી અધિક છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મનુષ્ય પુરૂષથકી, મનુષ્યની સ્ત્રી સત્તાવીશગુણી ને સત્તાવીશ અધિક છે ?

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાની સ્ત્રી દેવતા પુરૂષથકી કેટલી અધિક છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતાની સ્ત્રી. દેવતા પુરૂષથકી બત્રીશગુણી ને બત્રીશ અધિક છે.

એ ત્રીજી પ્રસ્ત્રીમાં એટલા ભેદ કહ્યા.—પ્રથમ જીવનું આવપુ' ૧, વેદની કાયસ્થિતિ ૨, વેદાંતર ૩, અદ્ય, બહુત્વ. ૪, વેદના બંધની સ્થિતિ ૫, ને વેદનો કેલવો વિષય છે તે. ૬. એ છ બોલનો વિચાર કહ્યો. ॥ ઇતિશ્રી જીવાલીગમસૂત્રે ત્રણ ભેદે સંસારી જીવનો અધિકાર સંપૂર્ણ.

૩૭ ચાર પ્રકારે સંસારી જીવ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે આચાર્ય એમ કહે છે જે ચાર પ્રકારે સંસારી જીવ. તે શી રીતે કહે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નારકી ૧, તિર્યચજ્ઞેનીયા ૨, મનુષ્ય ૩, ને દેવતા ૪ એ ચાર પ્રકાર જાણવા.

૩૮ નારકીનો પ્રથમ ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના સાત ભેદ છે. પહેલી પૃથ્વીના નારકી ૧, ખીજી પૃથ્વીના નારકી ૨, ત્રીજી પૃથ્વીના નારકી ૩, ચોથી પૃથ્વીના નારકી ૪, પાંચમી પૃથ્વીના નારકી ૫, છઠી પૃથ્વીના નારકી ૬, ને સાતમી પૃથ્વીના નારકી ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી પૃથ્વીનું શું નામ છે, અને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધમા તેનું નામ છે, ને રત્નપ્રભા નામે ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વંસા તેનું નામ છે, ને શકરપ્રભા નામે તેનું ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સેલા તેનું નામ છે, ને વાલુપ્રભા નામે તેનું ગોત્ર છે ?

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અંજના તેનું નામ છે, ને પંકપ્રભા નામે ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, રીષ્ટા તેનું નામ છે, ને ધુમપ્રભા નામે ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મધા તેનું નામ છે, ને તમપ્રભા નામે તેનું ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી પૃથ્વીનું શું નામ છે, ને શું તેનું ગોત્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, માધવધ તેનું નામ છે, ને તમતમા નામે તેનું ગોત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ એસી હજાર જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી સકરપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ ને બત્રીશ હજાર જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી વાલુપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ ને અઠાવીશ હજાર જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી પંકપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક લાખ ને વીશ હજાર જોજનની જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી ધુમપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક લાખ ને અઠાર હજાર જોજનની જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી તમપ્રભા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક લાખ ને સોળ હજાર જોજનની જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી તમતમા પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક લાખ ને આઠ હજાર જોજનની જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના કેટલા કાંડ (ભાગ) છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેના ત્રણ ભાગ છે. ખરકાંડ (કંકણભાગ) ૧, પંકગુહલકાંડ (ઘણા કાદવરૂપ) ૨, ને અપગુહલકાંડ (પાણીમય) ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ખરકાંડ કેટલા પ્રકારનો છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, સોળ પ્રકારનો છે. પ્રથમ રત્નનો ૧, વજ્ર ૨, વૈદુર્ય ૩, લોહીતાક્ષ ૪, મહારાગ્ન ૫, હંસગર્ભ ૬, પુલક ૭, સોગંધીક ૮, જોતીરસ ૯, અંજન ૧૦, અંજન પુલક ૧૧, રજત (રૂપું) ૧૨, સુવર્ણ ૧૩, અંકરત્ન ૧૪, સ્ફટિક ૧૫, ને રીપ્પરત્નનો કાંડ ૧૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ સોળ પ્રકારનો ખરકાંડ છે. તેમાં પહેલો રત્ન કાંડ કેટલા પ્રકારનો છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક પ્રકારનો છે. એમ જવત્ સોળમા રીપ્પકાંડ સુધી સર્વ એકેક પ્રકારનાજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં પંકગુહલકાંડના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેનો એકજ ભેદ ઘણા કાદવરૂપ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ અપગુહલકાંડના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેનો પણ એકજ ભેદ ઘણા પાણીરૂપ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી કેટલા પ્રકારની છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એક પ્રકારની એકાકાર છે. એમ જવત્ સાતમી નરક સુધી સર્વ એક પ્રકારની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, ત્રીશલાખ નરકાવાશા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, પચવીશ લાખ નરકાવાશા છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, પંદરલાખ નરકાવાશા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, દશ લાખ નરકાવાશા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, ત્રણ લાખ નરકાવાશા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, એક લાખ નરકાવાશા તેમાં પાંચ ઓછા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરકે કેટલા નરકાવાશા છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, પાંચ મોટા નરકાવાશા છે. તેના નામ કહે છે. કાળ ૧ મહાકાળ ૨ શેરક ૩ મહાશેરક ૪ ને અપયકાણુ ૫.

એ સાત નરકના થઇને ચૌરાશી લાખ નરકાવાશા છે. તેની ગાથા કહે છે.

ત્રીસાય પળ્ળાવિસા; પન્નરસ દસેવ તિન્નીય હવંતિ
પંચુળ સય સહસસં; પંચેવ અણુત્તરા નરગા ॥૧॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેઠે ધનોદધી, (નીવડ જળરૂપ) ધનવાય, (નીવડ-વાયરૂપ) તનવાય, (સુક્ષ્મવાયરૂપ) ને આકાશ પ્રસુખ છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, હા ધનોદધિ, ધનવાય, તનુવાય, ને આકાશ એ ચારે છે. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ખરકાંડ કેટલો જડપણે છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, સોળ હજાર જોજનનો જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ખરકાંડ સોળહજાર જોજન જડપણે છે. તેમાં પ્રથમનો રત્નકાંડ કેટલો જડપણે છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, એક હજાર જોજનનો છે. એમ જવત્ સોળમાં રીટકાંડ પર્યંત જાણવું. (એટલે ખરકાંડ સોળ હજાર જોજનનો તેમાં સોળ ભેદ જેથી દરેક ભેદ એકેક હજાર જોજનનો. સર્વ મળી સોળ હજાર જોજન થાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો પંકજહુલકાંડ કેટલો જડપણે છે?

ડિ-તર—હે ગૌતમ, ચૌરાશી હજાર જોજનનો જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો અપમહુલકાંડ કેટલો જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એંસીહજ્જર જોજનનો જાડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેડે ધનોદધીનો પીંડ કેટલો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વીશ હજ્જર જોજનનો જાડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેડે ધનવાયનો પીંડ કેટલો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા હજ્જર જોજનનો જાડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેડે ધનવાયનો પીંડ કેટલો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પહેલી નરકના ધનવાયની નીચે અસંખ્યાતા હજ્જર જોજનનો ધનવાય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને હેડે આકાશ કેટલા જોજનનો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પહેલી નરકના ધનવાયની નીચે અસંખ્યાતા હજ્જર જોજનનો આકાશ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી હેડે ધનોદધીનો પીંડ કેટલો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વીશ હજ્જર જોજનનો જાડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી હેડે ધનવાય કેટલો જાડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા હજ્જર જોજનનો છે, એમ ધનવાય ને આકાશ પણ અસંખ્યાતા હજ્જર જોજનનો છે. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં એકલાખ ને એંસીહજ્જર જોજનના પીંડમાંહે ક્ષેત્ર છેદન યુધ્ધે પ્રતર વિભાગે છેદતેથકે વર્ણુથકી કાળા, લીલા, રાતા, પીળા ને ઘોળા દ્રવ્ય છે? ગંધથકી સુગંધ, દુર્ગંધ દ્રવ્ય છે? ને રસથકી તીકત, કટુક, કસાયલો, ખાટો, મીઠો. એ પાંચ રસ છે? વળી સ્પર્શથકી કઠીણ, ક્રોમળ, ભારી, હલુઓ, ટાઢો, ઉનો, ચીગટો, લુખો, એ આઠ સ્પર્શ છે? ને સંસ્થાનથકી પરીમંડલ, વૃત્ત, તંસ, ચતુરસ, ને લંબ. એ પાંચ સંસ્થાને પરીણીત છે? માહોમાંહે અન્યોઅન્ય બંધાણુ છે? માહોમાંહે સ્પષ્ટ છે? માહોમાંહે અવગાઠ છે? માહોમાંહે સ્નેહ પ્રતિબંધ છે? માહોમાંહે સંબંધપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. એજ પ્રમાણે છે, એ સમયે પુછા કરી. હવે વીવરીને પુછા કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાંહે ખરકાંડ સોળહજ્જર જોજનને જાડપણે છે તે કાંડ ક્ષેત્ર છેદન યુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુથકી કાળા દ્રવ્ય જવત્ આઠ સ્પર્શ પર્યંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (એ બધા બોલ છે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાંહે સોળહજ્જર જોજનનો ખરકાંડ. તેમાં પ્રથમ રત્નકાંડ એકહજ્જર જોજનને જાડપણે છે તે મધ્યે ક્ષેત્ર છેદન યુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુથકી કાળા દ્રવ્ય જવત્ સ્પર્શ પર્યંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા, છે. એમ જવત્ સોળમા રીષ્ટકાંડ પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાંહે પંકજહુલકાંડ ચૌરાસીહજાર જોજનનો જાડપણુ છે, તે મધ્યે ક્ષેત્ર છેદન યુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુથકી કાળા દ્રવ્ય જવત્ આઠ સ્પર્શ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. એમ અપજાહુલકાંડ એંશીહજાર જોજનને જાડપણુ છે, તેનું પણુ એમજ પુર્વલી રીતે કહેવું,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેંટે ધનોદધી વીસ હજાર જોજન જાડપણુ છે, તેમાં ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (એમ યધા યોલ કહેવા).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધનોદધીની હેંટે ધનવાય અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે, તેમાં ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (એમ યધા યોલ પુર્વલી રીતે કહેવા)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધનવાય હેંટે તનવાય પણુ અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે. તેમાં ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુથકી કાળા દ્રવ્ય પ્રમુખ પુર્વલીપરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (એમ યધા યોલ પુર્વલી રીતે કહેવા).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તનવાય હેંટે આકાશ પણુ અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે. તે માંહે ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે પુર્વલીપરે વર્ણુથકી કાળા દ્રવ્ય પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (એમ યધા યોલ પુર્વલી રીતે કહેવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેંટે ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી એક લાખ ને યત્રીશ હજાર જોજન જાડપણુ છે, તેમાં ક્ષેત્રછેદન પ્રતર વિભાગ યુધ્ધે છેદતેથકે પાંચ વર્ણુદ્રવ્ય છે? જવત્ પાંચ સંસ્થાનવંત માંહોમાંહે મળી રહ્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. જવત્ પુર્વલી રીતે માંહો માંહી મળી રહ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી હેંટે એમ ધનોદધી પણુ વીસ હજાર જોજન જાડપણુ છે. તે હેંટે ધનવાય અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે. તે હેંટે તનવાય પણુ અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે. તે હેંટે આકાશ પણુ અસંખ્યાતા હજાર જોજન જાડપણુ છે. તે માંહે ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત અધિકાર જેમ શકરપ્રભાનો કહ્યો તેમજ જાણવો. (આંહી રત્નપ્રભાની ભલામણુ નહીં દેતાં શકરપ્રભાની ભલામણુ દીધી તેનું કારણુ એ જે રત્નપ્રભાના ખરકાંડ પ્રમુખ ત્રણુ પ્રકારે છે, ને શકરપ્રભાનો એકજ પ્રકાર છે, માટે જ નરકે એક પ્રકાર હોવાથી શકરપ્રભાની ભલામણુ દીધી એ ભાવાર્થ જાણવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી સ્થે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકારને આકારે (ગોળ) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ખરકાંડ સ્થે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકારને આકારે (ગોળ) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ખરકાંડનું પ્રથમ રત્નકાંડ સ્થે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકારને આકારે (ગોળ) છે. એમ બવત્ સોળમા રીષ્ટકાંડ પર્યંત બ્જલુનું. એમજ પંકજબુલકાંડ, અપખલુલકાંડ, ધનોદધી, ધનવાય, તનવાય, ને આકાશ. એ સર્વે આકારને આકારે (દૃઢ ગોળ) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બીજી શકરપ્રભા પૃથ્વી સ્થે સંરથાને (આકારે) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, શકરપ્રભા, તેનો ધનોદધી, ધનવાય પ્રમુખ સર્વ આકારને આકારે છે. તે જેમ શકરપ્રભાની વ્યક્તવ્યતા કહી. એમ બવત્ સાતમી નરક પર્યંત બ્જલુવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના પુર્વલા છેડા થકી કેટલો અધ્યાધાએ છેટે લોકનો અંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આર બેજન અધ્યાધાએ લોકનો અંત છે (એટલે આર બેજન છેટે અલોક છે.) એમ દક્ષીણથી, પશ્ચિમથી ને ઉત્તરથી પણ આર બેજન છેટે અલોક છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બીજી શકરપ્રભા પૃથ્વીના પુર્વલા છેડાથકી કેટલે છેટે અલોક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક બેજનને ત્રીજે ભાગે ઉણાં તેર બેજન છેટે અલોક છે. એમ ચારે દિશાએ આર બેજનને બે ત્રિયાંશ છેટે અલોક છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી વાળુપ્રભા પૃથ્વીના પુર્વ દિશાના છેડાથકી કેટલે છેટે અલોક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક બેજનને ત્રીજે ભાગે અધિક તેર બેજન છેટે અલોક છે. એમ ચારે દિશાએ અધ્યાધાઇ (છેટા) અલોક છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શેષ ચારે નરક ચારે દિશાથી અલોક કેટલે છેટે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચોથી પંકજપ્રભાથી ચક્રિદ બેજન છેટે અલોક છે. પાંચમી ધુમપ્રભાએ એક બેજનના ત્રીજા ભાગે ઉણા પનર બેજન છેટે અલોક છે. છઠી તમપ્રભાએ એક બેજનના ત્રીજા ભાગે અધિક પનર બેજનને અલોક છે, અને સાતમી તમતમા નરકે સોળ બેજન છેટે અલોક છે. એમ ચારે દિશાએ બ્જલુનું. (એમ દરેક નરકે એક બેજનના ત્રણ ભાગ કરીએ એવા બે બે ભાગ વધારતા જવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને છેડે પુર્વલા ચરીમાંત કેટલે ભેદે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ ભેદે છે. પ્રથમ ધનોદધીનો વળય, બીજો ધનવાયનો વળય, ને ત્રીજો તનવાયનો વળય. (ચાંદર) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો દક્ષીણ દિશનો ચરીમાંત કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પણ ત્રણ ભેદ છે. તે પૂર્વ દિશાની પરે ભવત્ પશ્ચિમ ઉત્તર દિશે પણ એમજ જાણવું. એમ સર્વ પૃથ્વીએ ભવત્ સાતમી નરકે ઉત્તરદિશા પર્યંત પુર્વપરે જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ધનોદ્ધીનું વળય કેટલું જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ જોજનનું જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધીજી શકરપ્રભાએ ધનોદ્ધીનું વળય કેટલું જડપણે છે? જાણવું સાતમી તમતમા પૃથ્વી સુધિ ધનોદ્ધીનું વળય કેટલું જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, શકરપ્રભાએ એક જોજનના ત્રીજા ભાગ સહીત છ જોજન જડપણે છે, વાગુપ્રભાએ ધનોદ્ધીનું વળય એક જોજનના ત્રીજા ભાગે ઊંણા સાત જોજન જડપણે છે. પંકપ્રભાએ સાત જોજનનું, ધુમપ્રભાએ એક જોજનના ત્રીજા ભાગ સહીત સાત જોજનનું, તમપ્રભાએ એક જોજનના ત્રીજા ભાગે ઊંણા આઠ જોજનનું, તમતમા પૃથ્વીએ આઠ જોજન પુરા ધનોદ્ધીનું વળય જડપણે છે, (દરેક નરકે જોજનનો ત્રીજો ભાગ વધારવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ જાણવું સાતમી તમતમા પૃથ્વીએ ધનોદ્ધીનું વળય કેટલું જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, રત્નપ્રભાએ સાડાચાર જોજનનું છે, શકર પ્રભાએ પોણાપાંચ જોજનનું, વાગુપ્રભાએ પાંચ જોજનનું, પંકપ્રભાએ સવાપાંચ જોજનનું, ધુમપ્રભાએ સાડાપાંચ જોજનનું, તમપ્રભાએ પોણા છ જોજન ને તમતમા પૃથ્વીએ છ જોજનનું જડપણે ધનોદ્ધીનું વળય છે. (દરેક નરકે એક ગાઉ એટલે પા જોજન વધારવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ જાણવું સાતમી તમતમા પૃથ્વીએ ત્રીજું ધનોદ્ધીનું વળય કેટલું જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, રત્નપ્રભાએ છ ગાઉ, શકરપ્રભાએ છ ગાઉ અને એક ગાઉનો ત્રીજો ભાગ, વાગુપ્રભાએ એક ગાઉના ત્રીજા ભાગે ઊંણા સાત ગાઉ, પંકપ્રભાએ સાત ગાઉ, ધુમપ્રભાએ એક ગાઉના ત્રીજા ભાગે અર્ધીક સાત ગાઉ, તમપ્રભાએ એક ગાઉના ત્રીજા ભાગે ઊંણા સાત ગાઉ, ને સાતમી તમતમાએ આઠ ગાઉ (બે જોજન) ને જડપણે ધનોદ્ધીનું વળય છે. (દરેક નરકે ગાઉનો ત્રીજો ભાગ વધારવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ધનોદ્ધીનું વળય છ જોજન જડપણે છે, તે મધ્યે ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુચક્રી શ્યામ વર્ણુ દ્રવ્ય વગેરે સરથાનવંત એહવા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. એમ જાણવું સાતમીનરક પર્યંત જ્યાં જેટલું જડપણે છે તેમાં તેટલું તેમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ધનોદ્ધીનું વળય સાડાચાર જોજન જડપણે છે, તેહને ક્ષેત્ર છેદનયુધ્ધે છેદતેથકે વર્ણુ પ્રમુખ છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, હા, એ સર્વ છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્યાં જોટલું ધનવાયનું જડપણું છે ત્યાં તેટલું તેમજ કહેવું. એમ તનવાયનું વળય પણ જન્મત્ શબ્દે સાતમી નરક પર્યંત જ્યાં જોટલું જડપણું છે ત્યાં તેટલું જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ધનોદ્ધી વળયનો કેવો આકાર છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, વટ વળયાકારે છે. (સુડીને આકારે) એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને ચોપખેર વીટી રહ્યું છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત ધનોદ્ધીનું વળય જાણવું. પણ એટલો વિશેષ જે ખોતખોતાની નરક પૃથ્વી વીટી રહ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ધનવાયનું વળય કયે આકારે છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, વટ વળયાકારે છે. તેમજ જન્મત્ જેણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ધનોદ્ધી વળય સર્વ દિશે ચોપખેર વીટીને રહ્યું છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત ધનવાયનું વળય જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું તનવાયનું વળય કેવે આકારે છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, વટ વળયાકારે છે. જન્મત્ જેણે રત્નપ્રભા પૃથ્વીનું ધનવાયનું વળય સર્વદિશે ચોપખેર વીટ્યું છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત તનુવાય વળયાકારે જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કેટલા જોજન લાંબાપણે, પહોળાપણે ને કેટલા જોજન પરિઘિપણે છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, અસંખ્યાતા હજાર જોજન લાંબાપણે, પહોળાપણે છે. ને અસંખ્યાતા હજાર જોજન પરિઘિપણે છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી અંતે ને મધ્યભાગે સર્વદિશે જડપણે સરખી છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, હા. સર્વ ક્રમે સરખી છે. એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ પૂર્વે કાળને અનુક્રમે કરી સર્વ જીવ ઉપના છે, કે સમકાળે સર્વ જીવ ઉપના છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ સર્વ જીવ પુર્વે કાળને અનુક્રમે કરી અનંતીવાર ઉપના છે. પણ સર્વ જીવ સમકાળે (એકી વખતે) ઉપના નથી (કેમકે નરક સિવાય ત્રણ ગતિના જીવ છે માટે). એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી, પુર્વે સર્વ જીવે કાળને અનુક્રમે કરી છાંડી છે? કે સમકાળે સર્વ જીવે છાંડી છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી, પુર્વે સર્વ જીવે કાળને અનુક્રમે કરી અનંતીવાર છાંડી છે. પણ સમકાળે સર્વ જીવે છાંડી નથી (કેમકે છાંડે તો નરક ગતિનો અભાવ થાય.) એમ જન્મત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ, સર્વ પુદ્ગળ પુર્વે કાળને અનુક્રમે કરી પેઠાં છે? કે સમકાળે સર્વ પુદ્ગળ પેઠાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ સર્વ પુદ્ગળ પુર્વે કાળને અનુક્રમે કરી અનંતી વાર પેઠાં છે. પણ સમકાળે સર્વ પુદ્ગળ પેઠાં નથી. એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી પુર્વે કાળને અનુક્રમે કરી સર્વ પુદ્ગળે છાંડી છે? કે સમકાળે સર્વ પુદ્ગળ છાંડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી પુર્વે કાળ અનુક્રમે કરી સર્વ પુદ્ગળે અનંતીવાર છાંડી છે. પણ સમકાળે સર્વ પુદ્ગળે છાંડી નથી (કેમકે કેટલાએક પુદ્ગળ બહાર પણ છે) એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી શું શાસ્વતિ છે? કે અશાસ્વતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, શાસ્વતિ પણ છે, ને અશાસ્વતિ પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શું કારણથી એમ કહો છો જે શાસ્વતિ પણ છે ને અશાસ્વતિ પણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દ્રવ્યપણે શાસ્વતિ છે, અચળ છે, ને પર્યાયગુણે તે વર્ણના પર્યાય, ગંધના પર્યાય, રસના પર્યાય ને સ્પર્શના પર્યાયપણે કરી અશાસ્વતિ છે. તે કારણે હે ગૌતમ એમ કહીએ છીએ જે શાસ્વતિ પણ છે ને અશાસ્વતિ પણ છે. એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી કાળથી કેટલા કાળની છે, ને કેટલા કાળ સુધી રહેશે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કેણેય એ કાંઈ નથી. તેમ એ પૃથ્વી કોઈ કાળે હતી નહીં એમ પણ નથી, તેમ કોઈ કાળે એ પૃથ્વી નથી એમ પણ નથી, તેમ કોઈ કાળે એ પૃથ્વી નહીં હોય એમ પણ નથી. એ પૃથ્વી અનાદિ કાળની છે, વર્તમાનકાળે પણ છે, ને અનાગત (આવતે) કાળે પણ હશેજ. ધ્રુવ છે, નીલ છે, શાસ્વતિ છે. તેનો કાળાંતરે પણ ક્ષય નથી, ઘટતી, વધતી નથી, અવસ્થિત છે. એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી હેલો ચરીમાંત એ એ વચ્ચે કેટલો અયાધાઘ અંતર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ ને એસી હજાર જ્વેજનનો અયાધા છે. (એ નરકનું જડ-પાણું જ્વલવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ઉપરલા ચરીમાંતથકી ખરકાંડનો હેલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાએ અંતર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સોળ હજાર જ્વેજનનો છે. (ખરકાંડ આથી જ્વલવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી રત્નકાંડનો હેડલો ચરીમાંત. તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક હગ્ગર જોજનનો છે. (રત્નકાંડ એક હગ્ગર જોજનનો છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી ખીજો ને વજ્જકાંડ તેહનો પણ ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક હગ્ગર જોજનનો છે. (રત્નકાંડ આશ્રી બ્બણુવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ, ઉપરલા ચરીમાંતથકી ખીજો ને વજ્જકાંડ તેહનો હેડલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ હગ્ગર જોજનનો છે. (રત્નકાંડ ને વજ્જકાંડ યને થઇને.) એમ એજી અભીપ્રાયે. જ્ઞવત્ સોળમાં રીષકાંડનો ઉપરલો ચરીમાંતે પનર હગ્ગર જોજનનો છે. તે હેડલે ચરીમાંતે સોળ હગ્ગર જોજનનો અંતર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી પંકચલુલકાંડનો ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સોળ હગ્ગર જોજનનો છે. (ખરકાંડ આશ્રી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી પંકચલુલકાંડનો હેડલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ જોજનનો છે. (ખરકાંડ ને પંકચલુલકાંડ થઇને.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથકી અપચલુલકાંડનો ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પણ એક લાખ જોજનનો છે. (ખરકાંડ ને પંકચલુલકાંડ થઇને.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ઉપરલા ચરીમાંતથી અપચલુલકાંડનો હેડલો ચરીમાંત, એ વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ એંસી હગ્ગર જોજનનો છે. (તે એમ ને સોળ હગ્ગરનો ખરકાંડ, એંસી હગ્ગરનો પંકચલુલકાંડ, તે એંસી હગ્ગરનો અપચલુલકાંડ. એ સર્વ મળી એક લાખ એંસી હગ્ગર જોજન થાય તે આશ્રી બ્બણુવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને રત્નપ્રભા પૃથ્વી હેડે ને ધનોદધી તેનો પણ ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક લાખ એંસી હગ્ગર જોજનનો છે (તે પુર્વલી રીતે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને ધનોદધીનો હેડલો ચરીમાંત, તે વચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે ?

ઉત્તર—હે જાતમ, જે લાખ જોજનનો છે. (તે એમ જે સોળ હજારનો ખરકાંડ, ચોરારી હજારનો પંકજલુલકાંડ, એંસી હજારનો અપખલુલકાંડ ને વીસ હજાર જોજનનો ધનોદધી એમ જે લાખ જોજન જાણુવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને તે હેંકે ધનવાયનો પણ ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, જે લાખ જોજનનો છે. (તે પુર્વલી રીતે જાણુવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને ધનવાયનો હેંકલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો છે. (તે એમજે પુર્વલા જે લાખમાં અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો ધનવાય ભજ્યો માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને તે હેંકે તનવાયનો પણ ઉપરલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, પુર્વલી રીતે અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને તનવાયનો હેંકલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો છે. (પુર્વલામાં અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો તનવાય ભેળવવો. અસંખ્યાતામાં અસંખ્યાતા ભજે તો પણ અસંખ્યાતા થાય કેમકે અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે. માટે વીરૂદ્ધ નહિ) એમ એણે અભિપ્રાયે હેંકે જે અસંખ્યાતા લાખ જોજનનો આકાશ છે, તેનું પણ તેજ રીતે અંતર જાણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીછ શકરપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને તેનો હેંકલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, એકલાખ ને અત્રીસ હજાર જોજનનો છે. (ખીછ નરકનો જડપણો લેવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીછ શકરપ્રભા પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને ધનોદધીનો હેંકલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અંતર છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, એક લાખને આવન હજાર જોજનનો છે (વીશહજારનો ધનોદધી ભજ્યો માટે.) એમ પુર્વલે અભિપ્રાયે ધનવાય અસંખ્યાતા જોજનના અયાધાએ છે. એમજે તનવાય ને આકાશ પર્યંત જાણુવું. વળી એજ રીતે સાતમી નરક પર્યંત, પણ એટલો વિશેષ કે જે જે નરકે જેટલું જડપણું છે તેમધ્યે ધનોદધીનું વીશહજાર જોજનનું જડપણું ભેળીએ તે શકરપ્રભાને અનુસારે જાણુવું.

હવે ધનોદધીનું નરકના પીંડ સહીત પ્રમાણ કહેછે. વાગુપ્રભા ત્રીજી નરકે, એક લાખ ને અડતાલીશ હજાર જોજનનું જડપણું છે. (તે એમ જે એક લાખ અઠાવીશ

હજાર વાળુપ્રભા નરકનો પીડ તેમાં વીંશહજાર જ્ઞેજનનો ધનોદધી ભેળતાં એક લાખ અડતાલીશ હજાર જ્ઞેજનનું માન થાય. એજ્ઞેજ અભીપ્રાયે.) પંડપ્રભા ચોથી નરકે એક લાખ ને ચાળીશ હજાર જ્ઞેજનનું જડપણું છે. પાંચમી ધુમપ્રભાએ એક લાખને આડત્રીશ હજાર જ્ઞેજનનું જડપણું છે. છઠી તમપ્રભાએ એક લાખ ને છત્રીશ હજાર જ્ઞેજનનું જડપણું છે. ને સાતમી તમતમા પૃથ્વીએ એક લાખ ને અઠવીશહજાર જ્ઞેજનનું જડપણું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એમ જ્ઞવત્ સાતે નરક પૃથ્વીનો ઉપરલો ચરીમાંત ને તે હેકે આકાસનો હેકલો ચરીમાંત, તે વચ્ચે કેટલો અયાધાઇ અંતર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજનનો અયાધાઇ અંતર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પહેલી રત્નપ્રભા પૃથ્વી, બીજી નરકથી જડપણે શું સરખી છે, કે વિશેષાધિક છે, કે સંખ્યાત ગુણી છે? તેમ વિસ્તારપણે શું સરખી છે, કે વિશેષ હીણ છે, કે સંખ્યાતગુણ હીણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી બીજી નરક આશ્રિને જડપણે સરખી નથી, વિશેષે અધિક છે, પણ સંખ્યાતગુણી નથી. તેમ વિસ્તારપણે સરખી નથી. વિશેષહીણ છે, પણ સંખ્યાતગુણે હીણ નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બીજી નરક, ત્રીજી નરક આશ્રિને જડપણે સરખી છે? જ્ઞવત્ સંખ્યાત ગુણે હીણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુર્વપરે જ્ઞણુવું. એમ ત્રીજી, ચોથી, પાંચમી, છઠી નરક પર્યંત જ્ઞણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી નરક, સાતમી નરક આશ્રિને જડપણે શું સરખી છે, કે વિશેષાધિક છે, કે સંખ્યાતગુણી છે? તેમ વિસ્તારપણે શું સરખી છે. જ્ઞવત્ સંખ્યાતગુણે હીણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એમ સર્વ પુર્વપરે જ્ઞણુવું.

ચારે શ્રી ગૌતમ સ્વામી કહે છે, જે સ્વામી તમે કહો છો તે પ્રમાણુ. ॥ ઇતિ નારકીનો પહેલો ઉદ્દેશો પુરો થયો.

૩૯ નારકીનો બીજો ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલી નરક પૃથ્વી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાત છે. રત્નપ્રભા જ્ઞવત્ સાતમી તમતમા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીમાં એક લાખ ને એસીહજાર જ્ઞેજનના પીડમાં ઉપર કેટલા જ્ઞેજન અવગાહી જ્ઞધએ ત્યારે, ને હેકે કેટલા જ્ઞેજન છાંડીએ ત્યારે મધ્યે કેટલા લાખ નરકાવાશ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો એક લાખ ને એસીહજાર જ્ઞેજનનો પીડ

બંડપણે છે. તે મધ્યે ઉપરથી એક હજાર જ્ઞેજન અવગાહીએ (કુટ્ટીએ) ને હેઠે પણ એક હજાર જ્ઞેજન વરણએ મધ્યે એક લાખ ને અદ્યોતેર હજાર જ્ઞેજના પીંડમાં ત્યાં રત્ન-પ્રભા પૃથ્વીનાં નારકીના ત્રીસ લાખ નરકાવાસા છે એમ અનંતા તિર્થંકરે કહ્યું છે. તે નરકાવાસા માંહે ગોળ છે. તે બાહીર ચોખ્ખુલા છે. જવત્ અશુભ નરકને વિષે વેદના છે. એમ એણે અભિપ્રાયે સર્વ પૃથ્વીને વિષે નરકાવાસાના આળાવા કહેવા. અને વિશેષે શ્રી પનવણાજી સુત્રના સ્થાનપદને અનુસારે જાણવા. વળી જે નરકે જેટલા નરકાવાસા છે તે નરકે તેટલા કહેવા. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરકે કેટલા ઉત્કૃષ્ટા મોટા મોટું છે આલય-કેકાણું જેલનું એવા નરકાવાસા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ શ્રી પનવણાજી સુત્રના સ્થાનપદને વિષે કહ્યું છે તેમજ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ નરકાવાસા કયે સંસ્થાને (આકારે) છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પ્રકારે કહ્યા છે. આવલીકાળંધ, તે પંકિત્યંધ ૧ અને પીજ્જ પંકિત્યંધ રહીત. (પુકાવિકરણ) તે છુટા કહીએ ૨, તીલાં જે પંકિત્યંધ નરકાવાસા છે તે ત્રણ ભેદે છે. ગોળ ૧, ત્રીખુણિયા ૨, ને ચૈરસા ૩. ને જે પંકિત બાહરલા નરકાવાસા છે તે વિવિધ પ્રકારને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. લોહના કાંઠાને સંસ્થાને, મદિરા કરવાના ઠામને સંસ્થાને, રસોધ કરવાના રસોડાને સંસ્થાને, લોહીને સંસ્થાને, લોહ કડાકાને સંસ્થાને, થાળીને સંસ્થાને, મોટા હાંડલાને સંસ્થાને, તાપસના અડવલાને સંસ્થાને, લંધુ માંદલને સંસ્થાને, મોટા માંદલને સંસ્થાને, નંદીમુખ માંદલને સંસ્થાને, (જે માંદલ મધ્યે બાર વાજીત વાજે તે નંદીમુખ માંદલ કહીએ.) માટીની દડદડીને સંસ્થાને, સુષોષા ઘંટાને સંસ્થાને, (સુષોષા ઘંટા દેવલોકમાં છે.) મોટી દડદડીને સંસ્થાને, લાંડાના ડાકલાને સંસ્થાને, મોટા દેલને સંસ્થાને, ભેરીને સંસ્થાને, આલરને સંસ્થાને, કુતંબકને સંસ્થાને, નાલને સંસ્થાને સંરિથત છે. એમ જવત્ છઠી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરકે નરકાવાસા કયે સંસ્થાને છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પ્રકારના સંસ્થાને છે. એક નરકાવાસો મધ્યનો વૃત્તાકારે (વાટલા ગોળ આકારે) છે ને ચાર તંસ (ત્રિખુણાકારે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ નરકાવાસા બંડપણે કેટલા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ હજાર જ્ઞેજનના બંડપણું છે, તે મધ્યે એક હજાર જ્ઞેજનનો હેઠે પીંડ છે ને એક હજાર જ્ઞેજન મધ્યે પોલા છે ને એક હજાર જ્ઞેજન ઉપરે સંકુચિત ગોમટરૂપ છે. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ નરકાવાસા કેવડા લાંબપણે, પહેળાપણે ને કેવડા પરિધિએ ફરતા છે ?

ઉ-તર—હે જૈતમ, એ પ્રકારના છે, કોષ્ટક નરકવાસા સંખ્યાતા જ્ઞેજન વિસ્તારપણે છે, તે કોષ્ટક અસંખ્યાતા જ્ઞેજન વિસ્તારપણે છે. તેમાં જે નરકવાસા સંખ્યાતા વિસ્તારપણે છે તે સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજનના લાંબપણે, પહોળપણે છે. તે સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન દુરતા પરિધિપણે છે. તે જે નરકવાસા અસંખ્યાતા જ્ઞેજનના વિસ્તારપણે છે તે અસંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન લાંબપણે, પહોળપણે છે, તે અસંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન દુરતા પરિધિપણે છે. એમ જ્ઞવત્ છઠી તમા નરક પર્યંત જ્ઞણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરકના નરકવાસા કેવળ લાંબપણે, પહોળપણે તે પરિધિપણે છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, તે નરકવાસા એ પ્રકારે દૃષ્ટા છે. એક સંખ્યાતા જ્ઞેજનનો વિસ્તાર છે તે ચાર અસંખ્યાતા જ્ઞેજનના વિસ્તારે છે. તેમાં જે સંખ્યાતા જ્ઞેજનનો વિસ્તારે અપયદાણુ નામે નરકવાસો છે તે એક લાખ જ્ઞેજન લાંબપણે, પહોળપણે છે. તે ત્રણ લાખ સોળ હજાર અસં સતાવીશ જ્ઞેજન ત્રણ ગાઉ એકસો અઠાવીશ ધનુષ સાડાતેર આંગુલ કાંક જાહેરાએ દુરતા પરિધિપણે છે. તે તેમાં જે અસંખ્યાતા જ્ઞેજનના વિસ્તારે નરકવાસા છે તે અસંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન લાંબપણે, પહોળપણે તે દુરતા પરિધિપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસા કેવે વર્ણુ (રંગ) છે ?

ઉ-તર—હે જૈતમ, કાળા વર્ણુ છે. કાળીજ પ્રભા છે. ભયવંત, ગંભીર, રોમ હર્ષ તે દેખીને જ્ઞવાડાં ઉભાં થાય છે. પીલામણુ છે, ત્રાસના ઉપજ્ઞવણુદાર છે, ઉત્કૃષ્ટા કાળા છે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસા કેવે ગંધે છે ?

ઉ-તર—હે જૈતમ, તે યથાદૃષ્ટાંતે જેહવા સર્પમૃત કલેવર, ગવા (ગાય) મૃતક, શ્વાનમૃતક, પીલાડામૃતક, મનુષ્યકલેવર, મહીપ (પાડા) ના કલેવર, મુપક (ઉંદર) ના કલેવર, અશ્વ (ઘોડા) ના કલેવર, હસ્તી (હાથી) ના કલેવર, સીહના કલેવર, વાઘના કલેવર, ચીત્રાના કલેવર, દીપડાના કલેવર, ઇલાદિકના જેમ કોલા (સજ્જા) વાંઘ્યા માંસ તે દુર્ભિગંધપણું પામ્યા તે મધ્યે કીડા મુખ ઉપના તેણે કરી સહીત છે તે મહા અપવિત્ર કલમદ્વાદવંત ભયતું કારણુ પીલામણું જેનું દર્શન છે એમ ભગવંતે કહ્યું. ત્યારે જૈતમ સ્વામી પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે નરકનો એવો ગંધ છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં, કેમકે એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકવાસાનો એથી (અનંત ગુણો) અર્નાદીત ગંધ છે નિશ્ચયે અમનોહર ગંધ છે. નિશ્ચયે અજ્ઞમતો ગંધ છે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ નરકવાસા કેવે સ્પર્શે છે?

ઉ-તર—હે જૈતમ, તે યથાદૃષ્ટાંતે કહે છે. જેવી ખડગની ધાર, ષરપલા (સજ્જા) ની ધાર, કંદઅચ્ચીરીકા, (દાલ વિશેષ તૃણ વિશેષ તેના પત્ર)ની ધાર, સસ્ત્રની અણી, અસ્ત્રીની અણી, તેમર (આયુધ) ની અણી, નારાય (આયુધ) ની અણી, સૂળીની અણી, લકુલ

વિશેષની અણી, લીડમાલ (આયુધ) ની અણી, સોઇની અણી, કલ્પનો સ્પર્શ, વીંછીના ઢાંટા આંકડાની અણી, નિર્ધુમ (ધુવાડા રહીત) અમીનો સ્પર્શ, આળનો સ્પર્શ, અત્રીના કણીયાનો સ્પર્શ, દીપની શીખાનો સ્પર્શ, નિંભાડાની અમીનો સ્પર્શ, શુદ્ધ અમીનો જેવો સ્પર્શ, એમ શ્રી ભગવંતે કહ્યું. ત્યારે શ્રી ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે આપે સ્પર્શ કલા તેવો નરકાવાસાનો સ્પર્શ છે?

ઉત્તર—હું ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. કેમકે એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસાનો એથી અનીષ્ટ (અનંતગુણો) સ્પર્શ છે. એમ અમનોહર તેલનો સ્પર્શ છે. એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસા કેવડા મોટા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આ જંબુદ્વીપનાંમાં દ્વીપ સર્વ દ્વીપ, સમુદ્રમાં અબ્યંતર ને સર્વદ્વીપથી લઘુ (નાનો) છે. તે તેલના પુડલાને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. વૃત્ત છે, રથના પદ્મડાને આકારે વૃત્ત છે, કમળના ડોડાને સંસ્થાને સંસ્થીત વૃત્ત છે, પુત્રમના પૂર્ણ ચંદ્રમાને સંસ્થાને સંસ્થીત વૃત્ત છે, તે એક લાખ જ્વજન લાંબપણે, પહોળપણે છે. ત્રણલાખ સોળહજાર ખસે સતાવીસ જ્વજન ત્રણ ગાઉ એકરો સતાવીસ ધતુપ ને સાડાતેર આંગુલ ઢાંધક ઝાંઝેરો ફરતો પરિત્રિપણે છે. એ જંબુદ્વીપની પરિત્રિતે ક્રાષ્ટ દેવતા મહારિક્ષિનો ધણી જ્વલત માહાભાગ્યનો ધણી, મોટો જેનો ગદિમા છે, મોટું જેનું જળ છે. મોટું જેનું અંશ્વર્ય છે. મોટું જેનું સુખ છે, (ખીમ ક્રેટલાક આત્માર્થ કહે છે જે મોટાં છે મન ઇદ્રિયો જેનાં એવી જેની અવિંચ શક્તિ છે એવો દેવતા) તે ત્રણવાર આંખ મીચીને કંધારીએ તેટલી વારમાં એકનીશ વાર ફરીને પાછો વળીઆવે તે દેવતા તેટલી ઉત્કૃષ્ટી, ઉતાવળી, ચાપળ-પણે, સીધપણે, જ્યજ્જગતિયે, ઉધ્વતગતિયે, સીધગતિયે, ચંડાગતિયે, દેવતા સંબંધી દેવતાની ગતિયે આલતે આલતે થકે જ્યન્યથી એક અહોરાત્ર, બે અહોરાત્ર, ત્રણ અહોરાત્ર પર્યંત ને ઉત્કૃષ્ટ છ માસ પર્યંત આવે ત્યારે ક્રાષ્ટક નરકાવાસાનો પાર આવે ને ક્રાષ્ટક નરકાવાસાનો પાર આવે નહીં. એવડા મોટા છે. એમ હે ગૌતમ સાતમી નરક પર્યંત જ્વલ્યું. પણ એટલો વિશેષ જે સાતમી નરકે ક્રાષ્ટક નરકાવાસાનો પાર પાસીએ અને ક્રાષ્ટક નરકાવાસાનો પાર ન પાસીએ (કેમકે સાતમી નરકે વચ્ચે અપયકાણા નરકાવાસો અતીક્રમી જ્ય લઘુ માટે. ને યાકીના ચાર છ સાસે પણ વતિક્રમી શકે નહીં એવડા મોટા છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નરકાવાસા શી વસ્તુના છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ વચ્ચરતનમય છે. તે નરકાવાસાને વિષે ધણા જીવ ને પુદ્ગળ ઉપક્રમે છે, વિક્રમે છે, સ્વે છે, ઉપજે છે; એ નરકાવાસા દ્રવ્યપણે સાસ્વતા છે. ને પર્યાયથી વર્ણને પર્યાયે, ગંધને પર્યાયે, રસને પર્યાયે, સ્પર્શને પર્યાયે અસાસ્વતા છે. એમ જ્વલત સાતમી નરક પર્યંત જ્વલ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને વિષે નારકી કષ્ટ ગતિમાંથી આવી ઉપજે. શું

અસંસીમાંથી ઉપન્ને? કે પંખીમાંથી ઉપન્ને? કે ભૂજપરસર્પમાંથી ઉપન્ને, કે પરીસર્પમાંથી ઉપન્ને, ચતુષ્પદમાંથી ઉપન્ને? કે સર્પમાંથી ઉપન્ને, કે સ્ત્રીમાંથી ઉપન્ને, કે માછલા. ને મનુષ્યમાંથી ઉપન્ને?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંસી તિર્યચમાંથી ઉપન્ને જવત્ માછલા ને મનુષ્યમાંહેથી પણ ઉપન્ને.

એમ એણે અભીપ્રાયે સાતે નરકે ઉપજવાની એ ગાથા છે તેનો અર્થ કહે છે.

પહેલી નરકે અસંસી તિર્યચ જાય. બીજી નરકે સુધી પરીસર્પ ભૂજપર સર્પ જાય. ત્રીજી નરકે સુધી પંખી જાય. ચોથી નરકે સુધી સીંહ પ્રમુખ યજ્ઞચર જાય. પાંચમી નરકે સુધી ઉરપરસર્પ જાય. છઠી નરકે સુધી સ્ત્રી જાય. અને સાતમી નરકે સુધી મછ જળચર ને મનુષ્ય જાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને વિષે એક સમે કેટલા નારકી ઉપન્ને?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક, એ, ત્રણ. ને ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતા પણ ઉપન્ને ને અસંખ્યાતા પણ ઉપન્ને. એમ જવત્ સાતમી નરકે પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી સમયે સમયે એકેકો કાઠતાંથકાં કેટલે કાળે કાઠી રહીએ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભાના નારકી અસંખ્યાતા છે. તે સમયે સમયે એકેક કાઠતાં થકાં અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણિ, અવસર્પિણિએ, કાઠી ન રહીએ એટલા નારકી છે (એ અસત કલ્પના દેખાડી છે પણ કેણે અપહર્યા નથી.) એમ જવત્ સાતમી પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ નારકીના શરીરની કેવડી અવગાહના (ઉચ્ચાય) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના શરીરની અવગાહના એ પ્રકારની છે. એક ભવધારણીક શરીર ને બીજી ઉત્તર વૈક્રીય શરીર. તેમાં ભવધારણીક શરીરની અવગાહના જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે છે ને ઉત્કૃષ્ટ સાત ધનુષ ત્રણ હાથ છ આંગુલની છે. ને જે ઉત્તર વૈક્રીય શરીર તેની અવગાહના જઘન્યથી આંગુલને સંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પનર ધનુષને અઠી હાથની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બીજી નરકે નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ભવધારણી શરીરની અવગાહના જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પનર ધનુષ ને અઠી હાથની છે. ને ઉત્તર વૈક્રીય જઘન્ય આંગુલને સંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકત્રીશ ધનુષ ને એક હાથની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી નરકા નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ભવધારણી શરીર જઘન્ય આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકત્રીશ ધનુષ ને એક હાથ. ને ઉત્તર વૈક્રીય યાસઠ ધનુષ ને એ હાથની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી નરકના નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ભવધારણી જ્ઞાન્ય આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે આસઠ ધનુષ એ હાથ, ને ઉત્તર વૈક્રીય જ્ઞાન્ય આંગુળને સંખ્યાતમે ભાગે ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકસો પચવીસ ધનુષની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી નરકના નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ભવધારણી જ્ઞાન્ય આંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટી એકસો પચવીસ ધનુષ, ને ઉત્તર વૈક્રીય જ્ઞાન્ય આંગુલનો સંખ્યાતમોભાગ ને ઉત્કૃષ્ટ અઠીસો ધનુષની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી નરકના નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ભવધારણી જ્ઞાન્ય આંગુલનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે અઠી સો ધનુષ ને ઉત્તર વૈક્રીય જ્ઞાન્ય આંગુલનો સંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પાંચસે ધનુષની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરકના નારકીના શરીરની અવગાહના કેવડી છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ભવધારણી શરીરની અવગાહના જ્ઞાન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે. (ઉપજતી વેળાએ.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે પાંચસો ધનુષની. ને ઉત્તર વૈક્રીય શરીરની અવગાહના જ્ઞાન્ય આંગુલને સંખ્યાતમે ભાગે. (કરતી વેળાએ.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક હજાર ધનુષની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીના શરીર કયા સંઘયણુનાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ સંઘયણુયકી રહીત છે, એટલે અસંઘયણી છે. કેમકે હાડ, રૂઘીર, નસાબળ નથી, તે કારણે સંઘયણુ નથી. ને જે પુદ્ગળ અનીષ્ટ જ્ઞવત્ અમનોજ તે તેહના શરીર સંઘાતપણે પરણુમે છે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીના શરીર કયે સંસ્થાને છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના શરીર એ પ્રકારે છે. એક ભવધારણી શરીર, ને બીજા ઉત્તર વૈક્રીય શરીર. તેમાં જે ભવધારણી શરીર તે હુંડ સંસ્થાને છે. ને ઉત્તર વૈક્રીય શરીર તે પણુ હુંડ સંસ્થાને છે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીનાં નારકીનાં શરીર કેવે વણું છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, કાળા છે કાળીજ પ્રભા છે. જ્ઞવત્ ઉત્કૃષ્ટે કાળે વણું છે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીના શરીરનો કેવો ગંધ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથા દૃષ્ટાંતે કહે છે. જેહવાં સર્પનાં મઝાં. એમ જ્ઞવત્ પુર્વપરે નરકાવાશાની દુર્ગંધ કહી તેમ વણું કરવે. એમ જ્ઞવત્ સાતમી નરક પર્યંત જ્ઞણુવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીના શરીર કેવે સ્પર્શ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ઢાટી શરીરની ચામડી છે, માઠી કાંત છે, કહીણુ સ્પર્શ છે. જેહવે

બળેલ કાષ્ટ હોય તેહની શરીરની ચામડીનો સ્પર્શ છે. એમ જીવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીને કેવા પુદ્ગળ સ્વાસોસ્વાસપણે પરણુમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જે પુદ્ગળ અનિષ્ટ જીવત્ અમનોહ છે, તે પુદ્ગળ નારકીને શ્વાસોસ્વાસ પણે પરણુમે છે. એમ જીવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું. વળી સાતે નરકે આહારના પુદ્ગળ પણ એમજ જાણવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક કાષોત લેશ્યા છે. એમ શકરપ્રભા બીજી નરકે પણ એક કાષોત લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી વાળુપ્રભાએ કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ લેશ્યા છે. નીલ લેશ્યા ૧, ને કાષોત લેશ્યા ૨. તેમાં જે કાષોત લેશ્યાના ધણી નારકી તે ઝાઝા છે ને નીલ લેશ્યાના ધણી નારકી તે થોડા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી પંકડપ્રભા નરકના નારકીને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક નીલ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી ધુમપ્રભા નરકના નારકીને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને બે લેશ્યા છે. કૃશ્ન લેશ્યા ૧, ને નીલ લેશ્યા ૨. તેમાં જે નીલ લેશ્યાના ધણી નારકી તે ઝાઝા છે ને કૃશ્ન લેશ્યાના ધણી નારકી તે થોડા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી તમપ્રભા નરકના નારકીને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક કૃશ્ન લેશ્યા છે, ને સાતમી નરકે પરમ કૃશ્ન લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી શું સમ્યક્ત્વ દ્રષ્ટી છે? કે મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે? કે સમમિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ્યક્ત્વ દ્રષ્ટી પણ છે, મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી પણ છે, ને સમમિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી પણ છે. એમ જીવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી શું જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની પણ છે, ને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે તે નિશ્ચે ત્રણ જ્ઞાનના ધણી છે. મતિજ્ઞાન ૧, શ્રુતજ્ઞાન ૨, ને અવધજ્ઞાન ૩, ને જે અજ્ઞાની છે તેમાં કેટલાએક બે અજ્ઞાનના ધણી છે, ને કેટલાએક ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી છે. વળી તેમાં જે બે અજ્ઞાનના ધણી છે તે નિશ્ચે મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાનના ધણી છે. ને જે ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી છે તે નિશ્ચે મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન ને વિભંગ જ્ઞાનના ધણી છે. (જે બે અજ્ઞાન કહ્યાં તે પહેલી નરકે સમુર્ધિમ તિર્યચ ઉપજે તે લણી કહ્યું, કેમકે તેને ઉપજતી વેળાએ અપર્યાપ્તા લગે બે અજ્ઞાન હોય, પણે પર્યાપ્તા થયા પછી નિશ્ચે ત્રણે અજ્ઞાન લાભે) ને શેષ છ નરકે જ્ઞાની પણ છે ને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જે જ્ઞાની છે તે નિયમા ત્રણ

જ્ઞાનના ધણી છે, ને જે અજ્ઞાની છે તે ત્રણ અજ્ઞાનના ધણી છે. (આંહી ત્રણ અજ્ઞાન કહ્યાં તેનું કારણ એ જે પહેલી નરક સુધીજ સમુર્ધિમ ઉપજે. શેષ નરકે ઉપજે નહીં તે માટે જાણવું).

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી, શું મનજોગી છે? કે વચનજોગી છે? કે કાયજોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મનજોગી છે, વચનજોગી છે, ને કાયજોગી પણ છે. એમ જ્ઞવત સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી શું સાકારોપયોગી છે, કે અનાકારોપયોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાકારોપયોગી પણ છે, ને અનાકારોપયોગી પણ છે. એમ જ્ઞવત સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી અવધજ્ઞાને કરી કેટલું ક્ષેત્ર જાણે, ને દેખે? એમ જ્ઞવત સાતમી નરકના નારકી અવધજ્ઞાને કેટલું ક્ષેત્ર જાણે, ને દેખે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, રત્નપ્રભા પહેલી નરકના નારકી જઘન્યથી સાડાત્રણ ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ યાર ગાઉ અવધીજ્ઞાને કરી જાણે, ને દેખે. યીજી શકરપ્રભાએ જઘન્યથી ત્રણ ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ સાડાત્રણ ગાઉ. એમ જાણે અભિપ્રાયે નરક નરકપ્રતે અર્ધ અર્ધ ગાઉ જોઈ કરતાં ત્રીજી નરકે જઘન્યથી અઢી ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ ગાઉ. ચોથી નરકે જઘન્યથી એ ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ અઢી ગાઉ. પાંચમી નરકે જઘન્યથી દોઢ ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ એ ગાઉ. છઠી નરકે જઘન્ય એક ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ દોઢ ગાઉ. સાતમી નરકે જઘન્યથી અર્ધ ગાઉ ને ઉત્કૃષ્ટ એક ગાઉ. નારકી અવધજ્ઞાને જાણે, ને દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર સમુદ્ધાત છે. વેદના સમુદ્ધાત ૧, કપાય સમુદ્ધાત ૨, મારણાંતિક સમુદ્ધાત ૩, ને વૈક્રીય સમુદ્ધાત ૪. એમ જ્ઞવત સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી કહેવીક ભૂખ, તરસ ભોગવતાયકા વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ,—એકેક રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકીના મુખને વિષે અરદભાવ દ્રષ્ટિ કરી સર્વ સમુદ્રના પાણી ને સર્વ પુદ્ગળ ધાન પ્રમુખ પ્રક્ષેપે (ધાલે) તોપણ નિશ્ચે તે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી ત્રમ્મ ન ધાય (ધાપે નહીં) એટલે તેની ભૂખ ભાંગે નહીં ને તૃપ્તા પણ ભાંગે નહીં. એવી તે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી ક્ષુધાને પીપાસા ભોગવે છે. એમ હે ગૌતમ જ્ઞવત સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવાંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી વૈક્રીય શરીરે શું એક રૂપ વૈકૃવે, કે ધણા રૂપ વૈકૃવે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક રૂપ પણ વૈકૃવે, ને ધણા રૂપ પણ વૈકૃવે. તેમાં એક રૂપ વૈકૃવતો યકા એક મોટું સુદગળનું રૂપ અથવા મુખડી, (પ્રહરણુ વિશેષ) કરવત, ખગ, શક્તિ,

(પ્રહરણુ વિશેષ) હળ, ગદા, મુશળ, ચક્ર, નારાય, (પ્રહરણુ વિશેષ) બરછી, તોમર, (પ્રહરણુ વિશેષ) ત્રિશળ, લાકડું, જવત્ ભીડમાળ. (આયુધ વિશેષ) ઇલાદિ રૂપ વૈકુંઠે. ને ધણુરૂપ વૈકુંઠતો થકા. મુદ્ગળના રૂપ વૈકુંઠે જવત્ ભીડમાળ પ્રમુખના રૂપ વૈકુંઠે. વળી તે પણ સંખ્યાતારૂપ વૈકુંઠે. પણ અસંખ્યાતા રૂપ વૈકુંઠે નહીં. તે પણ સંબંધ કરે પણ અસંબંધ કરે નહીં. તે પણ સરખાંજ કરે પણ અણુસરખાં કરે નહીં. એહવા રૂપ વૈકુંઠે, વૈકુંઠીને માંહોમાંહે એકખીન્નની કાયાને વેદના ઉદ્દેરે. તે વેદના ઉજલી, ઘણીજ આકરી, કર્કસ, કટુક, ખીલામણી, નિહુર, ચંડ, તિવ્ર દુખદાય, દુર્ગમ, વિપમ, દુખે અહીયાસવા (અમવા) જોગ્ય વેદના ઉદ્દેરે. એમ જવત્ ધુમપ્રભા પાંચમી નરક પર્યંત જાણવું. (પ્રહરણુ કૃત વેદના પાંચજ પૃથ્વી લગે છે તે માટે.) ને છડી, સાતમી નરકે, નારકી માંહોમાંહે ધણુજ મોટે રૂપે લોહના કંથુયાના રૂપ વજ્જના મુખ છે જેના એહવા કંથુયા જેહવા છાણુ મધ્યે કાડા ઊપજે છે તે પ્રમાણે વૈકુંઠે, વૈકુંઠીને એકખીન્નની કાયા મધ્યે મુકે સારે તે કંથુયા શરીરની ત્વચા (ચામડી) વગેરે ભક્ષણુ કરતાં થકાં, પોતાને પ્રાક્રમે ચાલતાંથકાં, નારકીના શરીરમધ્યે પ્રવેશ કરતાંથકાં. શરીરને વિષે ઉજળી જવત્ દુખે અહીયાસવા જોગ્ય વેદના ઉદ્દેરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી, શું સીતવેદના વેદ છે, કે ઉજ્જવેદના વેદ છે, કે સીતોજ્જવેદના વેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, સીતવેદના વેદના નથી. કેવળ એક ઉજ્જવેદના વેદ છે. પણ સીતોજ્જવેદના વેદના વેદના નથી. (સીતોજ્જવેદના તો સુખાકારી છે. માટે તે નારકીને હોય નહીં.) એમ જવત્ વાણુપ્રભા ત્રીજી નરક સુધી ઉજ્જવેદના જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એથી પંડપ્રભાના નારકી સીત, ઉજ્જ, ને સીતોજ્જ. તેમાં કઇ વેદના વેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, સીત વેદના પણ વેદ છે, ને ઉજ્જવેદના પણ વેદ છે. પણ સીતોજ્જવેદના વેદના વેદના નથી. વળી તેમાં જે ઉજ્જવેદના વેદ છે, તે આજા છે, ને જે સીતવેદના વેદ છે તે નારકી થોડા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમી ધુમપ્રભાએ નારકી, શું સીતવેદના વેદ છે, કે ઉજ્જવેદના વેદ છે, કે સીતોજ્જવેદના વેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, સીતવેદના પણ વેદ છે, ને ઉજ્જવેદના પણ વેદ છે, પણ સીતોજ્જવેદના વેદના વેદના નથી. તેમાં જે સીતવેદના વેદ છે તે નારકી આજા છે ને જે ઉજ્જવેદના વેદ છે તે નારકી થોડા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છડી તમપ્રભાએ નારકી કઇ વેદના વેદ છે ? (પુર્વવી રીતે પુછ્યું.)

ઉત્તર—હે જૈાતમ, એક સીતવેદના વેદ છે પણ ઉજ્જવેદના વેદના વેદના નથી. તેમ સીતોજ્જવેદના પણ વેદના વેદના નથી. એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું, પણ એટલો વિશેષ જે સાતમી નરકના નારકી પરમ સીતવેદના વેદ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી કેવોક નરકનો ભય ભોગવતા થકા વીચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાં નારકી નિત્યે અંધકારે કરી ઘણું ખીચે છે, પરમાધામીની ખીકે ઘણું ત્રાસ પામે છે, નિત્યે પરમાધામી ત્રાસવે છે, નિત્યે દુખે કરી ઉદ્ધવેગવંત છે, નિત્યે ઉપદ્રવ્યવંત છે. નિત્યે પરમ અશુભ, અતુલ અતુલ અતુલ અતુલ અતુલ એલવો નરકનો ભય ભોગવતાં થકાં વીચરે છે. એમ જાવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી નરક પૃથ્વીયે પાંચ ઉત્કૃષ્ટા મહામોટા ને મોહોટા છે આલય (સ્થાનક) જેહના એલવા નરકાવાસા ક્રિયા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાળ ૧, મહાકાળ ૨, રોરક ૩, મહારોરક ૪, ને અપયઠાણુ ૫. તેમાં પાંચ મહાપુરૂષ એહ ભવે ઉત્કૃષ્ટા મન, વચન, કાયાના અર્થાદંડ, અનર્થાદંડના સંગ્નેગ મેળાને પાપ કર્મ કરી કાળને વખતે કાળ કરી એટલે આયુષ્ય પુરૂં થયા પછી મરીને અપયઠાણુ નરકાવાસે નારકીપણે ઉપના, તેના નામ કહે છે. રામ (જમદગ્ની તાપસ પુત્ર) જેને ફરશુરામ કહે છે ૧, દદાચું (અપરનામા દત્ત લક્ષ્મીનો પુત્ર) ૨, વસુરાજ ૩, (જે અધર સીંહાસને ખેસતો તે) સુભૂમ ચક્રવર્તિ. (કૌરવ ગોત્રનો ઉપનો) ૪, બ્રહ્મદત્ત (ચુલણીનો પુત્ર.) ૫, એ પાંચ જીવ સાં નારકી થયા છે. તે કાળે વરણું કાળીજ આલા (પ્રભા) જાવત્ ઉત્કૃષ્ટે કાળે વણું છે. તે નારકી સાં ઉજળી, વિપુળ, ઘણી જાવત્ દુખે અહીયાસવા (ખમવા) જ્નેજ્ય એવી વેદના વેદ છે.

૪૦. પાંચ મહાપુરૂષોની કથા.

હવે પાંચ મોટા પુરૂષ (મહાપુરૂષ ક્ષોડક પક્ષના જાણવા) અધાર પાપ કરીને સાતમી નરકે અપયઠાણુ નામના નરકાવાસાને વિષે તેત્રીસ સાગરોપમને આવખે નારકીપણે ઉપના, તે કાણુ અને કેવા કર્તવ્યથી ઉપના, તેનું દુકં ખ્યાન આ પ્રસંગે જાણવામાટે કથારૂપે યોગ્ય ધારી (કથાને આધારે) કહેવામાં આવે છે. તેમાં ફરશુરામ અને સુભૂમનો સંબંધ પરસ્પર ભેળો હોવાથી જાનેની સાથે કથા કહે છે.

૧-૪ ફરશુરામ તથા સુભૂમની કથા.

પહેલા સૌધર્માનામા દેવલોકને વિષે એ મિત્ર દેવતા છે, તેમાં એકનું નામ વિશ્વાનર તે સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટિ દેવ છે. અને ખીજને ધનવંતર દેવ તે મિથ્યાત્વી તાપસનો ભક્ત છે. તે જાને મિત્રો સામસામી ધર્મચર્યા કરતાં એકએકનો ધર્મ વખાણુ છે. એમ કરતાં એકદા સમયે એહ દેવોએ એવો દરાવ કર્યો જે આપણે એકે ધર્મના ગુરૂઓની પરીક્ષા કરીએ! એમ નક્કી એક મતના થઇ પરિક્ષા કરવા તે જાને દેવતા મનુષ્ય લોકને વિષે આવ્યા. એવે અવસરે મિથ્યાનાગરીનો સ્વામી પદ્મરથ નામે રાજા પોતાનું રાજ્ય છોડી શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી પાસે દિક્ષા લેવાને ચંપાનગરીયે જાય છે. તે ભાવ ચારીત્રીયાને દેખી જૈની સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટી દેવતા, મિથ્યાત્વ દેવતાને કહે જે, જૈન ધર્મની મહતા જ્નેવી હોય તો પહેલી

એહની પરીક્ષા કરીએ. પછે તારા તાપસની કરશું. એમ કહી અનેક પ્રકારનાં ભોજન પ્રમૂખ (દેવશક્તિથી) દેખાડ્યા પછુ તે ભાવ સાધુએ જરા પછુ મન ડગાવ્યું નહીં અને સત્યથકી જરા પછુ ચળ્યો નહીં. ત્યાર પછી મારગને વિષે એક બાબુ કરોડો દેડકા વીગેરે જીવ વૈકુન્ડ્યા, અને ખીજી બાબુ તિક્ષણ અણિયાળા વજ્ર જેવા કાંટા અને કાંકરા વૈકુન્ડ્યા. સારે દેડકાને મારગ મુકીને તે ભાવ સાધુ કાંટા માંહે ચાલવા લાગ્યા. તેથી કાંકરાને કાંટા તેના પગમાં વાગવાથી પગે લોહી વહેવા લાગ્યું. વેદના ખમી પછુ દેડકાના ઉપર કરણા લાવી પોતે પોતાના શરીરે દુઃખ સહન કર્યું, પછુ તે મારગે ચાલ્યા નહીં. ત્યાર પછી દેવતાએ નિમિત્તીયાનું રૂપ કરી હાથ જેડી વિનય પુર્વક કહેવા લાગ્યા કે, અહો સ્વામી તમે દીક્ષા લેવા જવો છો પણ હજી તમારું આયુષ્ય ઘણું છે, અને હમણાં જોવન અવસ્થા છે માટે રાજ રૂઢિ સંપદા સ્ત્રીઓ ભોગવીને પછે વૃદ્ધપણે દિક્ષા લેજો. તે સાંભળી ભાવ સાધુ બોલ્યા હે નિમિત્તયા માહરું આયુષ્ય ઘણું છે તો હું ઘણાં વરસ ચારિત્ર પાળીશ જેથી મુજને ઘણો લાભ થાશે, વળી જોવન અવસ્થાએ ધર્મ કરણી બની શકે છે. માટે હમણાંજ ચારિત્ર લેવું ભલું છે, કેમજે વૃદ્ધ અવસ્થાએ ધર્મ સાધન બનવું ઘણું કઠણ છે એવી રીતની તે ભાવ સાધુની દ્રઢતા દેખી દેવતાએ હર્ષ પામી જૈન સાસનની પ્રસંસા કીધી. ત્યાર પછી જૈન દેવતા કહે ચાલો તમારા તાપસની પરીક્ષા કરીએ. એમ કહી ચાલ્યા જાય છે. એવામાં એક જીવો ઘણા દીવસથી વનમાંહી જટાધારી તપ તપતો ધ્યાને રહ્યો. યમદત્તી નામે તાપસ દીડો તેની પરીક્ષા કરવા સાર દેવતાએ ચકલા ચકલીનું રૂપ કરી તેની દાદી માંહે માળો ધાલ્યો, પછે ચકલો મનુષ્યની ભાષાએ બોલ્યો અરે ચકલી તું અહીં સુખે રહેજે. હું હિમવંત પર્વતને વિષે જઈને આવું છું. ત્યારે ચકલી બોલી હું તમને જાણ નહીં દઉં કેમજે તમે પુરૂપ ત્યાં જાવ ત્યાં લુપ્થ થાવ ને પછી પાછા ન આવો ત્યારે મારી શી ગતિ થાય. હું અચળા એકલી કેમ રહું. તમારો વિયોગ કેમ ખમાય માટે જાણ નહીં દઉં. ત્યારે ચકલો બોલ્યો હે સ્ત્રી સ્થાને હડ કરે છે, હું જરૂર વહેલો આવીશ, ને જો ન આવું તો મુજને બ્રાહ્મણ ૧, ગાય ૨, બાળક ૩, અને સ્ત્રી ૪. એ ચાર હત્યાનું પાપ છે. ત્યારે ચકલી બોલી એમ તો હું માનું નહીં પણ જો તમે એહવા સોગન ખાવ કે જો તમે પાછા ન આવો તો તમને યમદત્તી તાપસનું પાપ થાય. એવા સોગન ખાઓ તો જાણ દઉં. એવું વચન સાંભળી યમદત્તી તાપસ ધ્યાન ચુક્યો, ક્રોધ કરીને ચકલા ચકલીને પકડી કહેવા લાગ્યો કે અરે ચકલી ! એહવું માહરામાં શું પાપ છે? ત્યારે ચકલી બોલી હે રૂપીશ્વરજી ક્રોધ ન ચડાવો આપણા શસ્ત્રને વિષે જીવો. કહ્યું છે કે—

અપુત્રસ્ય ગતિર્નાસ્તિ, સ્વર્ગોનૈવચ નૈવચા॥

તસ્માત્ પુત્રમુત્તમં દૃષ્ટ્વા, સ્વર્ગં ગચ્છંતિ માનવાઃ ॥૧॥

ભાવાર્થ કે—અપુત્રીયાને સદ્ગતિ કે સ્વર્ગ નથી, તે માટે પુત્રનું મુખ જોયા પછી સ્વર્ગ મનુષ્ય જાય. માટે તમે અપુત્રીયા છો તેથી તમને ગતિ ક્યાંથકી હોય? તે માટે

તમારું પાપ ધણું છે, એ વાત તપસ્વીએ સસ કરી માની, ને તે દેવતા પોતાના સ્થાનકે ગયા. અને મિથ્યાત્વી દેવતા હતો તે પણુ સમ્યક્ત્ય પામી જૈની થયો. હવે ઇહાં જમદરી તાપસ પંખીના મુખની વાત સાચી માની મનમાંહી વિચાર્યું જે એક સ્ત્રી પરણી પુત્ર ઉપજવું તો મુજને ગતિ થાય. એમ ચીતવીને કોણ નગરને વિષે જીતશત્રુ રાજ છે તેની પાસે આવીને કહે જે મુજને એક કન્યા આપો. સારે રાજ કહે માહરે એકસો બેટીઓ છે તે માંહેથી જે તમને ઇચ્છે તેને લઈ જાવ. એમ સાંભળી તાપસ રાજના અંતઃપુરમાં ન્યાં કન્યાઓ બેટી છે સાં ગયો; સારે તેની જટા તથા મળમલીન શરીર દેખી સઘળી કન્યાઓ થુંકા. તેથી તાપસને ઘણો ક્રોધ ચડ્યો તેથી તપને બળે સઘળી કન્યાઓને કુબડી કરી રીસ ચડાવી પાછો વળ્યો. એવામાં રાજના મહેલ પાસે એક કન્યા રમતી દીદી. તેને બીજેર (ફળ) દેખાડ્યું તે લેવા તેણીએ લાંબો હાથ કર્યો. સારે તાપસે રાજને કહ્યું આ કન્યા મુજને ઇચ્છે છે એમ કહી ને કન્યાને લઈ ચાલ્યો. તે દેખી રાજ તેના શ્રાપથી બીહીને તેને એકહજાર ગાયો તથા દાસદાસી સહિત તે કન્યા પરણાવી. સારે તે તાપસે પેલી સો કન્યા જે કુબડી કરી હતી તેને સારી કીધી. સારપછી તે તાપસ પોતાનો સઘળો તપ શુભાવીને તે રેણુકા નામની કન્યાને લેઈ વનમાંહી ગયો, સાં અડવલો કરી રહ્યા. અને સાંજ તે બાળકન્યાને પાળીપોષી મોટી કરી. જોવન અવસ્થા પામી સારે પ્રથમ ઋતુરનાને અવસરે તે કન્યાને કહે સાંભળ, હું તને એક ચર મંત્રીને આપું તે બાજે તેથી કરીને તાહરે એક બ્રાહ્મણ પુત્ર થાશે? સારે રેણુકા બોલી સ્વામી મને બે ચર મંત્રીને આપો કે જેથી કરી એક બ્રાહ્મણ પુત્ર થાય તે એક ક્ષત્રિય પુત્ર થાય. કેમકે એક ક્ષત્રીચર મારી બેન અનંગસેના નામે છે તે હસ્તિનાપુરને વિષે અનંતવિર્ય રાજને પરણાવી છે તેહને આપીશ. સારે રેણુકાના કહ્યાથી તાપસે બે ચર મંત્રી સાધીને આપ્યા. પછી રેણુકાએ ત્રિચાતુ જે માહરે ક્ષત્રી શુરવીર પુત્ર થાય તો આ વનવાસમાંથી છુટું. માટે ક્ષત્રી ચર (ઔપધ) હુંજ ખાઉં. એમ વિચારી ક્ષત્રીચર પોતે ખાધો અને બ્રાહ્મણચર હતો તે પોતાની બહેનને મોકલ્યો. તે અનંગસેનાએ ખાધો. હવે અનંગસેનાને પુત્ર થયો. તેનું નામ કૃતવીર્ય આપ્યું અને રેણુકાને પુત્ર થયો તેનું નામ રામ એહવું આપ્યું. અનુક્રમે યોવન અવસ્થા (રામ) પામ્યો. હવે એકદા સમયે તેના અડવલાને વિષે એક વિદ્યાધર અતિસાર નામના રોગથી પીડયો થકો સાં આવ્યો. રામે તેની સારસંભાળ કરી ઔપધાદિકે સારો કર્યો. સારે વિદ્યાધરે પ્રસન્ન થઇને રામને ફરશુ નામે વિદ્યા આપી. તે વિદ્યા રામે સાધી તેથી ફરશી (કુહાડો) પ્રગટ થઇ. તેથી ફરશુરામ નામ પ્રસિદ્ધ થયું. દેવ અધિષ્ટિત કુહાડાનું આયુદ્ધ લેઇને પૃથ્વિમાંહે ફરે પણુ એને કોઈ જીતી શકે નહીં. એકદા સમયે તે ફરશુરામની મા રેણુકા પોતાની બેનને મળવા સાર હસ્તિનાપુરે ગઇ. સાં પોતાના બનેવી અનંતવિર્ય રાજ સાથે તેને સંબંધ થયો તેણે રેણુકાને ભોગવી. તે થકી ઝોધાન રહ્યું. અનુક્રમે પુત્ર જન્મ્યો. પછી તે રેણુકાને યમદરી તાપસે પુત્ર સહિત પોતાને આશ્રમે આણી તે વાત ફરશુરામે જાણી તેથી તે પુત્ર સહિત પોતાની માને મારી નાંખી. તે વાત અનંતવિર્ય રાજએ જાણી તેથી સાં આવી તેના અડવલા સાંગી

નાંખ્યા. તેથી ફરશુરામને ક્રોધ ચડ્યો. સારે તેણે અનંતવિર્યનું મસ્તક કાપી નાખ્યું. પછી અનંતવિર્ય રાજાનો પુત્ર કૃતવિર્ય રાજગાદીએ બેઠો. તેણે પોતાના આપનું વૈર લેવાને યમ-દક્ષી તાપસને માર્યો. સારે ફરશુરામે ફરશીને બળે કરી કૃતવિર્યને મારી ગજપૂરનું રાજ્ય લીધું. એહવે કૃતવિર્ય રાજાની એક તારા નામે રાણી ગર્ભવંતી છે તેણે ચઉદ સ્વપ્ન દીઠાં છે તે નાસીને વનમાંડી કોઇક તાપસને શરણે આવીને રહી. તાપસને કશ્ચિ આવી તેથી તેણીને ભોંયરામાંડી જાની રાખી અનુક્રમે ભોંયરામાંડી તેણીએ પુત્ર પ્રસવ્યો. ભોંયરા-માંડી જનમ્યો માટે સુભૂમ એવું નામ દીધું. તે આજક ભોંયરામાંડીજ મોટો થવા લાગ્યો, ધહાં ફરશુરામને ક્ષત્રી ઉપર ધણો ક્રોધ વ્યાપ્યો. તેણેકરી સાત વાર ક્ષત્રી રહીત પૃથ્વી કરી. ન્યાં ક્ષત્રીને દેખેલાં મારે. અને તમામ ક્ષત્રીની દાદા એકરી કરી એક થાળ ભરી મુક્યો છે. એમ ફરતો ફરતો એકદા તે ફરશુરામ (ન્યાં સુભૂમ છેલાં) તે તાપસના અડવલા આગળ આવ્યો સારે ફરશીમાંથી ઝાળ નીકળવા લાગી. તેથી કરી તાપસને પુછ્યું ધહાં ક્રોધ ક્ષત્રિ છે? ખડૂં બોલો? માહરી ફરશીમાંથી અંગારા વરસે છે માટે ધહાં ક્રોધ ક્ષત્રિ છે! સારે તાપસ કહે અમેજ ગૃહસ્થાશ્રમમાં સર્વ ક્ષત્રિ હતા ખીજે તો ક્રોધ નથી. એમ સાંભળી તાપસ જાણી જીવતા મુક્યા. પછી સર્વ ક્ષત્રિને મારી ફરશુરામ ગજપુર આવી રાજ કરવા લાગ્યો. એકદા સમયે ક્રોધક નિમિત્તીયાને ફરશુરામે પુછ્યું કે મને મારનાર કોણુ થાશે? ત્યારે નિમિત્તીયો બોલ્યો કે તમે જે ક્ષત્રિની દાદાનો થાળ ભર્યો છે તે દાદા જેના દેખવે કરીને ખીર થાશે, અને તે ખીર જે ખાશે તે તમારો મારનારો થાશે. એવું સાંભળીને ફરશુરામે પોતાના મારનારની શોધ કરવા સાર દાનશાળા મંડાવી ત્યાં ક્ષત્રિની દાદાનો થાળ પણ મુક્યો. ત્યારપછી વૈતાલ્ય પર્વતનો રહેનાર મેઘનાદ નામે વિદ્યાધર છે તેણે નિમિત્તીયાને પુછ્યું કે માહરી પુત્રીનો વર કોણુ થાશે? ત્યારે નિમિત્તીયાએ કહ્યું કે સુભૂમ થાશે. ત્યારે તે વિદ્યાધરે પોતાની દીકરી સુભૂમને પરણાવી અને પોતે પણ સુભૂમની સેવામાં રહ્યો. એકદા સમયે સુભૂમે પોતાની માતાને પુછ્યું. કહે માતાજી પૃથ્વી આટલીજ છે? એહવું પુત્રનું વચન સાંભળી આંખે આંસુ નાખતી ગદગદ કંઠે તારારાણીએ સર્વ પાછલી વાત કહી સાંભળાવીને કહે જે અરે પુત્ર તારા આપદાદા અને સર્વ ક્ષત્રી મારી આપણું રાજ્ય ફરશુરામે લીધું છે અને આપણે નારીને તાપસને શરણે રહ્યા છીએ. એવી રીતની સર્વ વાત પોતાની માતાના મુખથી સાંભળીને એકદમ સુભૂમને ક્રોધ ચડ્યો. ત્યારે ભોંયરામાંથી બહાર નીકળી મેઘનાદ વિદ્યાધરને સાથે લઇને ન્યાં ગજપુર નગરે દાનશાળા છે ત્યાં આવ્યો. ત્યારે ક્ષત્રીની દાદાનો જે થાળ હતા તે ખીર થઇ તેને સુભૂમ ખાવા લાગ્યો, એટલે તે વાતની ફરશુરામને ખબર થઇ એટલે ફરશુરામ પણ સાવચેત થઇ જાળવ્યો, અંગારા વરસતી ફરશી લઇને બહાર આવ્યો. ત્યારે સુભૂમની નજર ફરશી ઉપર પડવાથી તેના પુન્ય પ્રભાવે કરીને ફરશી બુઝાઇ ગઇ ને ઠંડી થઇ ગઇ. ત્યારે સુભૂમે ખીર ખાઇને ફરશુરામના ઉપર ખીરનો થાળ ફેક્યો, તે થાળ શીટીને એકહજાર દેવતા અધિષ્ઠાયક એવું ચક્ર થયું. તે ચક્રે કરી ફરશુરામનું મસ્તક છેદ્યું ને ફરશુરામ આર્ત, દ્રઘ્યાને મરી સાતમી નરકે ગયો.

એ પ્રથમ મહાપુરૂષ ૧. ત્યારે સુભૂમનો ચક્રવૃત્તિ પદવીનો ઉદય થયો. જ્ય જ્ય શબ્દ થયો. દેવતાએ પુલની વૃષ્ટિ કરી.

હવે ક્ષત્રી માર્યાના વેરથી સુભૂમે એકવીશ વાર બ્રાહ્મણ રહીત પૃથ્વી કરી. બધાં બ્રાહ્મણને દેખે ત્યાં મારે. ચક્રને બળે કરી છ ખંડ સાંધ્યા. વળી લોભે કરીને ધાતકીખંડના ભરતક્ષેત્ર તેહના છ ખંડ સાધવા ચાલ્યો. અડતાળીશ ગાઉનું ચર્મ રત્ન વિસ્તારી તે ઉપર ખેસી તથા તેના ઉપર કટકદળ ચડાવી લવણ સમુદ્ર તરવાને મુક્યું. તેવે સમે સમકાળે હજાર દેવતાએ ચર્મરત્ન મુકી દીધું તેણે કરી કટક સહીત સુભૂમ ચક્રવૃત્તિ દરીયામાં કુખી મુવો. મરીને પાપના ઉદય થકી સાતમી નરકે ગયો. એ યોથો મહાપુરૂષ.

૨. દ્રઢાયુ (ખીભુ' નામ દત્ત) ની કથા.

રમણીપુર શહેરમાં જીતશત્રુ રાજા રાજ્ય કરતો હતો. દત્ત નામના પુરોહિતને રાજાએ પ્રધાન પદવી આપી. કૃતદ્ધન સ્વભાવવાળા દત્ત પ્રધાને સામંત મંડળને સ્વાધિન કરી રાજાને બંદીબાને નાંખ્યો. અને રાજ્યાસન ઉપર પોતે બેઠો. તેણે અનેક જીવોના સંહાર વાળો યજ્ઞ પ્રારંભ્યો. એવા અવસરમાં કાળિકાચાર્ય નામના જૈનાચાર્ય તે શહેરમાં આવ્યા. આ કાળિકાચાર્ય તે દત્ત રાજાના સંસાર પક્ષના મામા હતા. માતાની પ્રેરણાથી તે દત્ત આચાર્ય પાસે આવ્યો. ઉદ્ધત સ્વભાવથી આચાર્યશ્રીને યજ્ઞના ફળ સંબંધમાં પ્રશ્ન કર્યું. આચાર્યશ્રી વિચારવા લાગ્યા કે જેમાં નિરપરાધી અનેક જીવોનો સંહાર થાય તે ધર્મ હોય નહીં. અને તેનું ફળ નર્કગતિ સિવાય ખીભુ' છે નહીં. આ રાજાને જો હું યજ્ઞનું ફળ નરક કહીશ તો કોપાયમાન થશે તેમ રાજસત્તા સ્વાધીન હોવાથી તે મને પણ હેરાન કરશે. અને ખીભુ આજી જો યથારિથત નથી, કહેતો, તો મારા સત્યવ્રતનો લોપ થાય છે, અને જીનેશ્વરની આજ્ઞાનો ભંગ થાય છે. આમ ઉભય (બંને) રીતે મને સંકટમાં આવવાનું છે, જતાં ભલે સત્ય બોલવાથી શરીરનો નાશ થતો હોય તો થાઓ પણ અસત્ય તો કહેવુંજ નહીં. કેમકે ક્ષણભંગુર સ્વભાવવાળા આ શરીરના સુખ માટે યા રક્ષણ માટે જેઓ પોતાના સત્યવ્રતને જલાંજલી આપે છે તે નરકાદિ ગતિમાં મહા ધોર શૈરવ વેદના સહન કરે છે. તેવા હતભાગી જીવોનું જીવન આ દુનિયા ઉપર નકામું છે એમ દ્રઢ નિર્ણય કરી આચાર્યશ્રીએ કહ્યું કે—“ હે દત્ત આવા જીવ હિંસાવાળા યજ્ઞ કરનાર મરીને નરકે જાય છે.” આ શબ્દો સાંભળતાંજ દત્તના રોમેરોમે ક્રોધ વ્યાપી ગયો તેથી આચાર્ય શ્રી ઉપર તુચ્છકારના શબ્દો કરી દત્ત ઉભો થયો, અને આક્રોશ કરતો થકા બોલ્યો કે તેની નિશાની શું? સારે આચાર્યે ઉપયોગ મુકી કહ્યું કે—આજી સાતમે દિવસે તું કુંભીની માંહે પચ્યાવાદ્યશ અને મરણ પામીશ. સારે દત્તે કહ્યું, તેની નિશાની શું? સારે આચાર્યશ્રીએ કહ્યું કે—કુંભીમાં પડ્યા પહેલાં તારા મોઢામાં વિષ્ટાનો ઊંટો પડશે. એ સાંભળી દત્તને ભય લાગ્યો કે આચાર્યનું કહેવું સત્ય તો નહિ હોય? પછે દત્તે આચાર્યને ફરતી ચોટી રાખી દત્ત ચાલ્યો ગયો. રાજમહેલમાં આવ્યો નગરમાં તમામ જગેથી અસુખી કઢાવી કોઇને નગરમાં ઝાડે ફરવા દીધે નહિ. નગરની તમામ જમીન

એખી કરાવી વિષ્ણુનું ઘુંદ પણુ રહેવા દીધું નહિ, ને સઘળી જગ્યોએ પુલ પથરાવ્યા ને પોતે અંત:પુરમાં રહ્યો. મરણના ભયથી છ દિવસ સુધી અંત:પુરમાં ભરાઇ રહ્યો. ઉત્સુકતાથી છઠા દિવસને સાતમો દિવસ ગણી માઈ મરણુ થયું નહિ, માટે હવે આચાર્યને વિડંબના કરી મારી નાંખુ. એહવા ધરાદાથી તે મહેલથી ઘોડા ઉપર બેસી બહાર જવા નીકળ્યો. તે દિવસે બનાવ એવો બન્યો કે સરિયામ રસ્તા ઉપર થઇ પ્રાતઃકાળમાં એક યુદ્ધ માળી પુલ લઇને જતો હતો. તેને રોગાદિ કારણથી ઝાંડાની હાજત થઇ ગઇ. તે રહી નહીં શકતાં તેણે લાંજ સરિયામ રસ્તા ઉપર હાજત પુરી કરી. તેના ઉપર કેટલાંક પુલ ઢાંકી ચાલતો થયો. હવે દત્તરાજ લાંજ થઇને નીકળ્યો. ઘોડાના પગનો ડાબડો જોરથી વિષ્ણુ ઢાંકેલા પુલ ઉપર પડ્યો. અને તેમાંથી વિષ્ણુનો છાંટો ઉડીને રાજના મોઢામાં પડ્યો. જેવો વિષ્ણુનો છાંટો રાજના મોઢામાં પડ્યો તેવોજ રાજ એકદમ ચમક્યો અને પાછો ફરી ભયનો માર્ગે રાજ પોતાના મહેલમાં પેડો. એ ખપ્પર સામંતાદિકને પડતાં તેના અન્યાયથી કંટાળી ગયેલા સામંતોએ પુર્વના (પહેલાના) રાજને અંદીખાનામાંથી બહાર કાઢ્યો અને રાજ્યાસન ઉપર બેસાડ્યો. કોપાયમાન થયેલા રાજ્યાસનપર બેઠેલા રાજએ દત્તને બાંધી મંગાવ્યો અને કુભિમાં નાંખી હેડગ તાપ કરી કાગડા કુતરાને તેનું શરીર ખવડાવ્યું. એ દત્ત મરણુ પામી શૈદ્ર ધ્યાનથી મરી સાતમી નરકે ગયો. એ ખીજો મહાપુરૂષ. ૨.

૩ વશુરાજની કથા.

એદી નામે દેશના શુકિતમતી નામે શહેરમાં અભિચંદ્ર નામનો રાજ્ય રાજ્ય કરતો હતો. તેને યુદ્ધિમાન વશુ નામનો કુમાર હતો. ક્ષીરકદંબ નામના ઉપાધ્યાય ગૃહસ્થ ગુરૂ પાસે વશુકુમાર, નારદ અને તે ઊપાધ્યાયનો પર્વતક નામનો પુત્ર એ ત્રણે સહાધ્યાયી પણે ભણતા હતા. એક દિવસે અગાશીમાં સૂતેલા આ ત્રણે વિદ્યાર્થીઓને જોઇ આકાશ માર્ગે બે ચારણુ, મુનીઓ વાતો કરતાં ચાલ્યા જાય છે, તેમાંથી એક વિદ્યાધર મુનીએ ખીજા મુનિને કહ્યું કે આ ત્રણમાંથી બે નરકગામી છે ને એક દેવલોક (સ્વર્ગ) ગામી છે. આ હકીકત ગૃહસ્થ ઊપાધ્યાયે સાંભળી તેની પરીક્ષા કરવા માટે જૂદા જૂદા લોટના ત્રણ કુર્કટ બનાવીને ત્રણે શિષ્યને દીધા, અને કહ્યું કે બધાં કોઇ દેખે નહિ ત્યાં એહને મારી આવજો. આમ સાંભળી ત્રણે જંગલમાં જુદા જુદા જમ્યાં આવ્યા, તેમાં વસુરાજ ને પર્વતક એ બે જણુ તો જંગલમાં જમ્યાં કોઇ એકાંત જગ્યાએ કુકડાનો વિનાશ કરીને આવ્યા, અને નારદે તો ઘણાં સ્થાનક જોયાં પણ ક્યાંય કોઇ ન દેખે એવું સ્થાનક દીડું નહિ, ત્યારે કુકડાને પાછો અણ્યો. ત્યારે ઊપાધ્યાયે પૂછ્યું કે કેમ પાછો લાવ્યો? ત્યારે નારદે કહ્યું કે—દેવ, દાનવ, જ્ઞાની વિગેરે દેખી રહ્યા છે તેમ મારો આત્મા પણ દેખતો હતો, માટે શી રીતે આપની આજ્ઞાનો ભંગ કરી એહનો વિનાશ કરું? તે સાંભળી ઊપાધ્યાયે ચિંતવ્યું કે એ સ્વર્ગગામી છે. ને પેલા બે નરકગામી છે. તે પરિક્ષામાં પોતાના પુત્રને નરકમાં જનાર જાણી પેતાના પ્રયાસને નિર્થક ગણતો સંસાર વાસનાથી વિરક્ત

થઈ તેણે સાગ માર્ગનો સ્વીકાર કર્યો. ને અનુક્રમે શુભ અધ્યવશાયે આયુષ્ય પૂર્ણ કરી દેવગતિ પામ્યો.

રાજા મરણ પામ્યા બાદ વશુ, રાજા થયો. પર્વતક ઊપાધ્યાય પદ ઉપર આવ્યો અને નારદ કોષ્ટ ખીળે ટેકાણે ચાલ્યો ગયો.

વશુરાજ સત્ય બોલતો હતો અને સત્યવાદી તરીકે તેની દુનિયામાં પ્રખ્યાતિ થઈ હતી. એક સ્વચ્છ સ્ફટિક રત્નની શિલાનું આસન બનાવી તેના ઉપર સિંહાસન સ્થાપન કરી વશુરાજ સભામાં તે પર બેસતો હતો. લોકો અતિ સ્વચ્છતાને લઈને તે આસનને જોઈ શકતા નહોતા તેથી સત્યના પ્રભાવે દેવો આ રાજાનું સિંહાસન આકાશમાં અધર રાખે છે એવી દુનિયામાં પ્રખ્યાતિને પામ્યો.

એક દિવસ નારદ પર્વતકને ઘેર આવ્યો. સારે પર્વતક વેદ સંબંધી શિષ્યો આગળ વ્યાખ્યા કરતો હતો, તેમાં જ્યાં અજ શબ્દ આવ્યો સારે પર્વતકે બકરોને હોમવા એવો અર્થ કર્યો. સારે નારદે કહ્યું ભાઈ તારી ભૂલ થાય છે. કેમકે ગુરુજીએ અજ શબ્દે ત્રણ વરસની જીની ડાંગર (કેમોદ ત્રીહિ.) કહી છે કેમકે “**ન જાયતે ઇતિબજઃ**” ને વાની થકી ફરીવાર ઉગે નહિ તે અજ કહેવાય. અજનો અર્થ બકરો પણ થાય છે છતાં આંહી તેનો ગૌણ અર્થ લેવાનો છે. ગુરુ ઉપદેશક હતા; શ્રુતિપણુ ધર્મ કથન કરનારી છે તો અજનો અર્થ બકરો લઈ આવો અનર્થ કરી ગુરુ અને શ્રુતિને તારે દૂષિત કરવી જોતી નથી. એમ નારદે કહ્યું તેથી પોતાના વચન ઉપર શિષ્યોને અપ્રતિતી થશે તેમ જાણી પર્વતકે ગુરુસે થઈ કહ્યું કે—બરો અર્થ બકરો છે. અને ગુરુએ પણ એમજ કહ્યું છે. આપણે તેનો નિર્ણય કરીએ. તેમાં સરત એટલી કે જે જુદો પડે તેની જીલ કાપવી. માટે આ અર્થ કરવામાં આપણે સહધ્યાયી વશુરાજ પ્રમાણુ છે. નારદે પણ તેમ કરવા કબુલ કર્યું. એ વાતની ખબર પર્વતકની માતાને પડી. તેથી પર્વતકની માતાએ પર્વતકને ગુપ્તપણે તેને ધણો સમજાવ્યો કે બેટા મેં પણ તારા પિતાના મુખથી ત્રણ વરસની ડાંગર (સાગ) એ અર્થ સાંભળ્યો છે, માટે નારદ પાસે મારી માગ. કેમકે વશુરાજ સત્ય બોલશે. માટે આમાં તારા જીવનું જોખમ થશે. પર્વતકે કહ્યું ગમે તેમ થાયો પણ હું તો હવે પાછો ફરવાનો નથી.

પુત્ર સ્નેહથી તેની મા વશુરાજ પાસે ગઈ. એકાંતમાં પુત્રનો તથા નારદનો સંવાદ કહ્યો, અને તેણે હા કરી ગમે તેમ થાય પણ ગુરુ પુત્રને પ્રાણુલિક્ષા આપવાનો આગ્રહ કર્યો. વશુરાજ સત્યવાદી હતો તેથી પ્રથમ તો જુદી સાક્ષી ભરવા ધણી આનાકાની કરી પણ દક્ષિણ્યતાથી, સ્ત્રીના આગ્રહથી અને ગુરુ પુત્રના સ્નેહથી તેણે તે વાત અંગીકાર કરી. ખરેખર મોહથી મોહિત થયેલા જીવો કસોટીના અવશરે દ્રઢ રહી શકતા નથી. તેમજ પોતાની ખ્યાતિનો પણ ખ્યાલ કરતા નથી. હવે વશુરાજએ હા પાડવાથી ખુશી થઈ ગુરુપતિ ઘેર ગઈ. પ્રાતઃકાળમાં પર્વતક અને નારદ સભામાં આવ્યા અને પોતપોતાનો વિવાદ કહી સંભળાવ્યો. તેથી સભાના લોકોએ કહ્યું મહારાજ (વશુરાજ) તમે સત્યવાદી

છે, માટે જેમ સત્ય હોય તેમ કહી આપી, આ વિવાદનો નિર્ણય કરી આપો. ત્યારે કુમતિથી પ્રેરાઈ દુર્લુહિ રાજ્યએ અજનો અર્થ ગુરૂએ બકરો કહ્યો છે તેવી ખોટી સાક્ષી આપી. આ સાક્ષી આપતાંજ નજીકમાં રહેલા કોઈ બંધને દેવે તત્કાળ વશુરાજને શિંહા-સનપરથી નીચે પાટી નાંખ્યો અને પછાડીને મારી નાંખ્યો. તે રૂદ્ધાને મરી સાતમી નરકે ગયો. અસત્ય બોલનારા પાપીને તેનું પાપ ક્ષણભૂત થયું. એમ કહી નારદ ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. સભાના લોકોએ દ્વિતકાર આપેલો પર્વતક પણ ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો; અને અધ્યાપી પર્યંત જીડી સાક્ષી આપનાર વસુરાજની અપકિર્તિ દુનિયામાં ફેલાતી રહી. એ ત્રીજો માહા પુરૂષ. ચોથા માહા પુરૂષની કથા પ્રથમ સાથે આવેલ છે.

૫. અહમદત્ત ચક્રવર્તીની કથા.

કામીલ્ય નગરના અહમદત્ત રાણીએ ચક્રવર્તી સચિત એક પુત્રનો જન્મ આપ્યો. તેનું નામ અહમદત્ત રાખવામાં આવ્યું. રાજ્યએ ઘણા હર્ષથી પુત્ર જન્મોત્સવ કર્યો. આ અહમદ રાજ્યને કારી દેશનો કટક રાજ, હરતીનાપુરનો કરેણુદત્ત રાજ, કાશમ દેશનો દીર્ઘપૃષ્ઠ રાજ, અને ચંપાનો પુષ્પચુલ રાજ. એમ ચાર રાજ મિત્રો હતા. બ્યારે અહમદત્ત કુમાર ચાર વર્ષની ઉંમરનો થયો ત્યારે અકરમાત શળના રોગથી અહમદત્ત પરલોક ગયો. અહમદત્તકુમાર નાનો હોવાથી ચાર મિત્રોએ અંકેક વર્ષ વારાહરતી તેના રાજ્યનું રક્ષણ કરવાનું નકી કર્યું. અનુક્રમે દીર્ઘપૃષ્ઠ રાજ રાજ્ય રક્ષણ કરવા માટે એક વર્ષ ત્યાં આવ્યો. તે અંતેઉરમાં કાર્યપ્રસંગે જતા આવતાં ચૂલણી રાણી સાથે વિશેષ પ્રીતિ થઈ અને ક્રમે કરી નિરંકુશપણે તેઓ અકાર્ય કરવામાં દોરાયા; એ વાતની ખબર રાજ્યના મહાન સ્થાવરુલ્ય ધનુ નામના મંત્રી (પ્રધાન) ને થઈ. એટલે તેણે પોતાના પુત્ર વરધનુને અહમદત્ત કુંવરને અવસરે તેની માતા અને દીર્ઘપૃષ્ઠ રાજનું અકાર્ય જણાવવા સમજાવ્યું, તેથી વરધનુએ કુંવરને અવસરે માહિતગાર કર્યો. સંજ્ઞામાં સમજાવવા માટે હંસી અને કાગડાના સંયોગવાળું જેડડું બનાવી શુભીથી વીધી નાંખી પોતાની માતા અને દીર્ઘપૃષ્ઠને કુમારે તે બતાવ્યું, અને વિશેષમાં જણાવ્યું કે આવા અકાર્ય કરનારનો અન્યાય હું સહન નહીં કરતા જીવથી મારી નાંખીશ. બાળ એષ્ટાવાળા પણ મહાન ગંભીર અર્થ સુચક આ વાક્યોથી દીર્ઘપૃષ્ઠ ચમક્યો અને કુંવર મને નકી મારી નાખશે એવા ધરાદાથી તેણે કુમારની માતા ચૂલણી રાણીને સમજાવ્યું કે જે તારે મારી જરૂર હોય તે આ કુમારને તું ગમે તે પ્રકારે મારી નાંખાવ. વિષયમાં અંધ થએલી પ્રેમાળ પણ અત્યારે શત્રુરૂપ થએલી માતાએ એ વચન સ્વીકાર્યું અને લાખ (જેગણી)નો મહેલ ચણાવી નવેદા રાણીની સાથે તેમાં રહેવાને કુમારને તેની માતાએ આજ્ઞા આપી ધનુમંત્રી પ્રધાન આ સર્વ બીનાનો સુખ રીતે માહિતગાર હોવાથી કુમારનો અચાવ કરવા માટે વૃદ્ધાવસ્થામાં ધર્મધ્યાન કરવું જેછએ, એમ દીર્ઘ રાજને સમજાવવાને કહ્યું કે હવે મારાથી રાજ્યના કાર્યો નહીં બની શકે એ પ્રમાણે કહી રાજ્ય કાર્યોથી કારક થયો, અને નદી કિનારે દાનશાળા બંધાવી ધર્મ કરતો થઈ ત્યાં રહ્યો.

લાખનો મહેલ યનાવાતો જોઈનેજ તે કુમારના મરણ માટે આગાહી કરી રહ્યો હતો. જેથી કુમારના બચાવ માટે પોતાના મુકામની નજદીકથી તે લાખના મહેલ સુધી જમીનમાં સળંગ ખોદાવી, અને તેનું બારણું તે મહેલમાં આવે તેમ કરી આડી એક શિલા (પથ્થર) મુકાવી. અને પોતાના પુત્ર વરધનુને તેનો માહિતગાર કર્યો. અને અવસરે (વખત આવે) કષ્ટ પડ્યે તમારે અહીંથી નીકળી ચાલ્યા જવું. વિગેરે વિગેરે સમજાવ્યું. અહ્મદત કુમારનાં લગ્ન કરીને તરતજ આ મહેલમાં રહેવાને માતાએ તેને હુકમ કર્યો. સરળસ્વભાવી કુમાર માતાના આ દુષ્ટ ચેષ્ટિતને સમજી શક્યો નહીં.

રાત્રી શાન્ત થઇ જેથી સર્વ માણસો નિદ્રાવશ થયા ત્યારે વહાલી પણ વેરણ માતાએ કુમાર વિધ્યમાન છતાં પોતાના વિષય સુખરૂપ સ્વાર્થમાં ખામી આવતી જાણી વિષયની અંધીમાં આખા મહેલને ચારે બાજુથી આગ લગાડી. અહા! વિષયથી અંધ અનેલી માતા! આવા ચક્રવૃત્તિ જેવા પૂત્રરત્નને પણ મારતાં પાછું વાળી જોતી નથી, વિષય શું ન કરે!! આવા કારણથીજ જ્ઞાની પુરૂષો આવા વિષયોને ઝેરની ઉપમા આપે છે એટલુંજ નહીં પણ જેમ અને તેમ તેનાથી મુક્ત થવા માટે જીવોને ખોધ આપે છે.

ભડભડાટ કરતી અગ્નીની જ્વળમાન જ્વાળાઓ ચારે બાજુ પ્રસરતી જોઇ કુંવર જાગ્યો. વરધનુ તો જાગતોજ હતો, આકુળવ્યાકુળ થઇ આગ લાગવાનું કારણ અને તેનાથી બચવાનો ઉપાય કુમારે વરધનુને પુછ્યો. વરધનુએ માતાનું અને દિર્ઘપૃષ્ઠ રાગનું અશ્રય વિશેષ પ્રકારે સમજાવ્યું અને કહ્યું કે અત્યારે નાશી ભાગી છુટવા સિવાય બીજાં એકંઇ ઉપાય રહ્યો નથી; કેમકે રાજ્ય દિર્ઘપૃષ્ઠે પોતાને સ્વાધીન કરી લીધું છે વિગેરે કુમારને સમજાવ્યું ને નાસી છુટવા માટે આડી શિલા આપેલી શુરંગ યતવી. ત્યારે પાટુના પ્રહારથી અહ્મદતે શિલા કાઢી નાંખી અને ત્યાંથી અને જણ્ય ચાલ્યા ગયાં. પાછળથી દિર્ઘ-પૃષ્ઠને ખચર પડતાં તપાસ થણા કરાવ્યો, વિગેરે થણી બીના તેનો મોટો રાસ તથા ચરિત્ર છે તેમાં છે. અહીં તો ટુંકામાં એટલુંજ કે ત્યાંથી ભાગી નીકળી અન્ય રાજ્યોમાં તથા જંગલોમાં ફરતા અને છુપા વેશમાં રહેતા. આ અહ્મદત કુમારે પુર્વના મુક્ત કર્મને લઇને અનેક રાજકુમારિકાઓ અને મોટી રૂઢિ એટલી કરીને છેવટે દિર્ઘપૃષ્ઠ રાગને યુદ્ધમાં મારી પિતાના રાજનો માલિક થયો. અનુક્રમે જ ખંડ સાધી ચક્રવૃત્તિ રાગનું ગિરદ ધારણ કર્યું.

ન્યારે અહ્મદતને દિર્ઘપૃષ્ઠ રાગના ભયથી નાસી જવું પડ્યું હતું ત્યારે મુસ્કેલીના વખતમાં અટવી ઝોળાંગવામાં એક બ્રાહ્મણે તેને સહાય કરી હતી. જેથી અહ્મદ-તે તેને કહ્યું હતું કે અહ્મદત ચક્રવૃત્તિ ગાદી ઉપર બેઠા છે એમ તું સાંભળ ત્યારે તું મારી પાસે આવજે, એટલે હું તારૂં દારિદ્ર દુર કરીશ.

હવે ન્યારે અહ્મદ-તે ચક્રવૃત્તિ રાગ થયાનું ગિરદ ધારણ કર્યું એવા ખચર એ બ્રાહ્મણને પડતાં તે અહ્મદતને મળ્યો એટલે અહ્મદતે તેને જે માગે તે આપવાનું વચન કહ્યું ત્યારે તે બ્રાહ્મણે પોતાની સ્ત્રીની શીખવણીથી નિરંતર જુદે જુદે ઘેર ભોજન કરવું અને

એક મોહાર દક્ષણમાં મળે તેવું વચન માગ્યું. રાજ્યે તે સ્વીકાર્યું. તેમાં પહેલો જન્મવાનો વારો બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તિને પોતાનેજ ઘેર આવ્યો. રાજ્યે ધણી સારી રસોઇ જન્મવામાં પીરસાવી, પરંતું બ્રહ્મણે હાડ લીધી કે જે ભોજન તમે કરોછો તેજ ભોજન અમને આપો. રાજ્યે ધણું સમગ્નવ્યો કે ચક્રવર્તિનું ભોજન ખીજને પચે નહીં માટે તેનો આગ્રહ તું છોડી દે. તે છતાં બ્રહ્મણે તેનું કહેવું માન્યું નહીં ને ઉલટું મેણું માર્યું કે આટલું ભોજન જે રાજ્ય આપી શકતો નથી તે ખીજું શું આપશે? એમ કહેવાથી રાજ્યે નિરૂપાયે તેના કુટુંબને પોતાનું ભોજન કરાવ્યું. આ ભોજન કરવાથી તે બ્રહ્મણનું કુટુંબ વિપયથી એટલું બધું વ્યાકુળ થઇ ગયું કે ગમ્યાગમ્યનો વિચાર પણ ન રહ્યો. વિપયમાં લંપટ થઇ આપસ આપસમાં બેહેન, પુત્રી અને માતા સાથે પણ વ્યભિચાર કર્યો, અને તે ભોજનના તિવ્ર નિશામાં તેઓને પ્રાયઃ આખી રાત્રી વિટંબના થઇ.

પ્રાતઃકાળ થયો, ભોજનનો નિશો શાંત થયો, ચારે બ્રહ્મણુ ધણો શરમાયો તે પોતાની જાતને ધિકારવા લાગ્યો. અકાર્યનો પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો, અને લોકિને મુખ દેખાડવું કે કેમ તેની તેને ભારે ચીંતા થઇ. તેમાં તેને રાજ્ય ઉપર વિશેષ ગુસ્સો થઇ આવ્યો. કે રાજ્યે મને જણી જોઇનેજ આમ હેરાન કર્યો છે, માટે આ રાજ્યનું વેર હું ગમે તે પ્રકારે વાળું, એવા ધરાદાથી તે સ્વાંથી નીકળી જંગલમાં ગયો. ત્યાં કાઇ બકરાં ચારનાર ભરવાડ મળ્યો; તે ભરવાડ લક્ષવેધી હતો, બેઠાં બેઠાં જે પાંદડાંપર લક્ષ કરી કાંકરી ફેંકતો તેને તે વીંધી નાખતો. આ ભરવાડને જોઇ પોતાના મનોર્થ સિદ્ધ થયા જણી ભરવાડને થોડક ધૈસા આપવા કરી, રાજ્યની આંખો ફેડી નાંખવાનો તે બ્રહ્મણે નિશ્ચય કર્યો. પછી ભરવાડને સાથે લઇ તે નગરમાં આવ્યો. રાજ્યની સ્વારી નીકળી એટલે દૂરથી બ્રહ્મણે રાજ્યને બતાવ્યો કે આની આંખો ફેડી નાંખ. તત્કાળ ભરવાડે લક્ષ રાખી તેણે જોરથી બે કાંકરી સાથે ફેંકી તેથી રાજ્યની બંને આંખો ધુટી ગઇ. રાજ્યના માણસોએ તે ભરવાડને પકડી લીધો. અને માર મારી મનાવતાં બ્રહ્મણના શિખવવાથી પોતે આ કાર્ય કર્યું છે એમ તેણે માની દીધું. રાજ્યના ક્રોધનો પાર રહ્યો નહીં. અહા! દુનિયામાં માણસો કેવા કૃતમ્ન છે. કે જેના ઉપર ઉપકાર કર્યો તેના તરફથીજ અપકાર કરાયો!! તેથી રાજ્યે બ્રહ્મણના આખા કુટુંબને મારી નાંખાવ્યું પણ તેનો ક્રોધ શાંત થયો નહિ. તેથી અજ્ઞાનથી અંધ થયેલા તે રાજ્યનો ક્રોધ જાતી ઉપર ગયો. અને બ્રહ્મણોની આંખો ફેડીને એક થાળ ભરી મને નિરંતર આપો કે જેને ચોળી મસળીને હું માંડે વેર વાળી ક્રોધ શમાવું.

એ પ્રમાણે પ્રધાનોને કહ્યું. તેજ માદક થોડા દિવસ તો ચાલ્યું પણ સમજી પ્રધાનોએ તેમ થતું અટકાવી શ્લેષ્માત્મક નામનાં ડૂળો (ગુંદા) મંગાવ્યા જે આંખના જેવા ચીકાશવાળા અને આકારના હોય છે. તેનો થાળ ભરી રાજ્યને નિરંતર આપવા લાગ્યા. રાજ્ય તે મસળીને પોતાને કૃતાર્થ માનવા લાગ્યો. આવી રીતના ભયંકર રૌદ્ર પરિણામમાં રાજ્યે પોતાના આયુષ્યના અવશેષ સોળ વર્ષ પુરાં કર્યાં. અને સર્વ સાતસો વર્ષનું આયુષ્ય પુર્ણ કરી તે ચક્રવર્તિ રાજ્ય બ્રહ્મદત્ત સાતમી નરકે ગયો. એ પાંચમો મહાપુરુષ.

એ પાંચ મહાપુરુષોની કથા પુર્ણ થઇ હવે ચાલતો વિષય (ભાષાંતર) શરૂ કરવામાં આવે છે.

૪૧ નારકીને ઉબ્બુ તથા સીતવેદના કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉબ્બુ વેદનાવાળા નારકી નરકને વિષે કેવીક ઉબ્બુવેદના ભોગવતાં થકાં વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથા દ્રષ્ટાંતે કોષ્ઠક લુવારનો પુત્ર વયે કરી જીવાન બળવંત, રોગ સહીત સ્થિર છે હાથનો અગ્ર ભાગ, સ્થિર છે જેના હાથ, પગ, પાસાં, પુંદ, પેટ પ્રમુખ સુખાદિકે કરી સહીત છે. વળી ઉલંઘવે, હાલવે, ચાલવે મદ્દવાદિક ગુણે કરી સમર્થ છે. તાલ વૃક્ષની પરે લાંબા સરળ દંડ યાંહ છે જેની પુષ્ટ માંસે સહીત વૃતાકારે તેના ખંભા છે. ચર્મેષ્ટક દુધણુ પુષ્ટીક સમાહત પુષ્ટ એહવા તેના ગોત્ર છે. પોતાના શરીરને બળે કરી સહીત ઉછાહવંત, પોતાના કાર્યને વિષે અવિલંબે તે વિલંબ કરે નહિ. પોતાના કુળની વિદ્યાએ કરી યુક્ત કાર્યને વિષે ઉદ્યમવંત નિપુણ, વિજ્ઞાનવંત કારીગરીને વિષે નિપુણ એહવે લોહકાર. એક મોટા લોહ (લોદા) નો પીંડ પાણીના ઘડા જેવડો લીએ લઇને તેહને અગ્ની મધ્યે પચાવે વારંવાર ઘણું કરીને ટીપે વારંવાર વળી તપાવે. વારંવાર તેહને ચુર્ણ કરે, વારંવાર એક અહોરાત્ર, (રાત દિવસ) બે અહોરાત્ર, ત્રણ અહોરાત્ર. એમ ઉત્કૃષ્ટ પનર અહોરાત્ર પર્યંત તે લોહના ગોળાને ઘણું કરી ટીપે, ત્યારપછી તે લોહનો ગોળો શીતળ થાય, ત્યારે તેહને સાંડસે આલીને. હવે અણુછતે ભાવે દ્રષ્ટાંત દેખાડે છે. તે ઉબ્બુ વેદનાવાળી નરક મધ્યે તે લોહનો ગોળો ઘાલે. ઘાલીને તે લોહકાર પુરૂષ મનમાં એમ ચીતવે જે હું એ ગોળો મેજોનમેખ પછી (નજરે જેતાં) નરક મધ્યેથી પાછો કાઢીસ, એમ ચીતવીને પાછો કાઢવા વાછતો તે ગોળાને ભાંજતો દેખે. તે ગોળો માંખણની પરે ગળતો દેખે. તે ગોળો ભસ્મ થાય પણ પાછો સાન્ને ગોળો કાઢવાને ઉદ્યમ કરી શકે નહીં, અથવા તે ગોળાને અણુગળતોથકો કાઢવા, અથવા તે ગોળાને ભસ્મ થયા વિનાં પાછો કાઢી શકે નહીં. એહવી નરક મધ્યે ઉબ્બુવેદના છે.

વળી એજ દ્રષ્ટાંત સ્પષ્ટપણુ માટે બીજે દ્રષ્ટાંત દેખાડે છે તે યથા દ્રષ્ટાંતે કોષ્ઠક મદવંત હાથી (બીજી નામ દ્વીપ તથા કુંજર) તે હાથી સાઠ વર્ષનો હોય તે પ્રથમ સરદ ૩૭ કાળ સમયે એટલે કાર્તિક માસે અથવા ચર્મ છેલી ગીખમરતુ તે જેષ્ટ માસ સમયે ઉબ્બુ સૂર્યાદિ કરીણે પીડયોથકો, તૃપાએ પીડયોથકો, દવની અગ્ની નવાળાએ પીડયોથકો, ક્ષુધાએ પીડયોથકો, આકળો થયોથકો, દુર્બળ કીલામના પાખ્યોથકો, એક મોટી પુષ્કરણી વાવને દેખે. તે વાવ કેહવી છે, તો કે ચૌખૂણી સુખે પ્રવેશ કરવા બેગ્ય છે, સમતીર છે. અનુક્રમે શુભ મનોહર છે. તે વાવને વિષે સુખત પ્રવેસ છે, ને ગંભીર સીતળ પાણી છે. વળી કમળને પત્રે ઢાંડી છે તથા પદ્મપત્રે તથા કમળનાળે કરી ઘણા ઉત્પલ તથા ચંદ્ર વિકાશી કમળ નલીન, સુભગનામા કમળ, સોગંધીકનામા કમળ, પુંડરીક કમળ, સો પાંખડીનાં કમળ, હળર પાંખડીનાં કમળ ધત્યાદિક તેના કેસરા ને પુલ તેણે કરી શોભિત

છે. તીહાં ભમરાના સમુહ તે કમળ પ્રતે ભોગવતાં રહે છે. તે વાવનું જળ સ્વરૂપે સ્ફાટિક વર્ણુ છે. નિર્મળ એહનું જળ તેણે કરી તે વાવ પ્રતિપૂર્ણ ભરી છે. વળી તીહાં ધણુ મચ્છ ને કાચ્છ્યા જળ મધ્યે ભમે છે. વળી અનેક પાંખી તીહાં મોહ ક્રિડા કરે છે. શબ્દે કરી સહીત તીહાં પાંખીના મધુર સ્વર છે. એહવી વાવપ્રત્યે તે હાથી દેખે. દેખીને તે મધ્યે પ્રવેશ કરે. પ્રવેશ કરીને તે હાથી ઉપ્પુ વેદના વિસારે. શાંત થાય, તૃપ્તા, ને ક્ષુધાને, દાહજ્વરને, અગ્નીદાહને પણ વિસારે. શાંત થાય ત્યારે તે હાથી નિંદ્રા પામે, પ્રયલા નિંદ્રા પામે, સાતા પામે, સુખ પામે, સંતોષ પામે, મતિ બુદ્ધિપ્રત્યે પામે. (સુખ પામવાથી આનંદ માને) ત્યારે તે હાથી સીતળ થાય. સીતળીભૂત કાયા થાય. જળમધ્યે સંક્રમીને સાતા ને સંતોષ બહુજ પામે. એ દૃષ્ટાંતે હે ગૌતમ, અસત્ કલ્પનાએ કોઇ ઉપ્પુ વેદના-વાળો નારકી નરક મધ્યેથી ઉપડે. ઉપડીને એ લોકે મનુષ્ય ક્ષેત્રે અગ્નીકાયના ઠામ છે તે કહે છે. લોહના આગર (જ્યાં લોહું કાઢવાની ખાણુ ગાળી ને લોહાના રસ કરે તે તીવ્ર અગ્નીનાં ફેકાણાં) ત્રાંયાના આગર, તરવાના આગર, શીશાના આગર, રૂપાના આગર, સૂવર્ણના આગર, કુંભારના નિંભાડાની અગ્ની, તુસ (છોડ પ્રમુખ)ની અગ્ની, ખડ પ્રમુખની અગ્ની, ઈંટના નિંભાડાની અગ્ની, કવેળુના (નળીયાના) નિંભાડાની અગ્ની, લોહારની કાડની અગ્ની, સેલડીના વાડની (ગોળ પચાવવાની ચુલની) અગ્ની, હંડીકા અગ્ની, રાંધવાની અગ્ની, સોડીક અગ્ની (મઘના અખાડાની અગ્ની), તૃણુ વિશેષ તેની અગ્ની, તલસરાની અગ્ની, નડનો (દાવાનળનો) અગ્ની, વીહીના તુસની અગ્ની. યરી પ્રમુખની અગ્ની. ઇત્યાદિક તાતી (ધગ-ધગતી) અગ્ની, પુટ્યા કેસુ સરખી રાતે વરણુ. હજ્જરોગમે કણીયા (તણખા)ને મુકતી થકી, હજ્જરોગમે ન્વાળા મુકતી થકી, હજ્જરોગમે ઈંગાળાના સહસ્ત્ર વિખેરતીથકી, એહવી આજ્વલ-માન અગ્ની હોય, તે એહવી અગ્નીને તે નારકી દેખે. તે અગ્નીને દેખીને જેમ ગીરમરુતુના તાપ તૃપ્તાએ વ્યાકુળ થએલ હાથી સીતળ પાણીએ ભરેલ સરોવર જોઇ આનંદ પામી તેમાં પ્રવેશ કરે, તેમ તે નારકી નરકની ઉપ્પુ વેદનાએ પીડાએલ તે અગ્ની જોઇ આનંદ પામી તે મધ્યે પ્રવેશ કરે, ત્યારે તે નારકી ઉપ્પુ વેદનાને વિસારે (શાંત થાય). તૃપ્તાને પણ વિસારે, ક્ષુધાને પણ વિસારે, જ્વરને પણ વિસારે, દાહજ્વરને પણ વિસારે ત્યારે તે નારકી નિંદ્રા પામે, પ્રયળા વિશેષ નિંદ્રારૂપ પામે, સુખ પામે, સંતોષ પામે, સ્તી પામે, મતિ બુદ્ધિ પામે ઇત્યાદિક સુખ પામે. સીતળીભૂત કાયા થાય. તે નારકી સાતા સુખ બહુલ પામે (જેમ તે હાથી વાવ પામી સુખ પામ્યો તેમ નારકી નરકની અનંત તિક્ષણુ અગ્નીના તાપ-થી તપ્ત થએલ આ લોકની અગ્ની જોઇ તેને સીતળતા લાગે, તેથી ઉપર કહેલ ઠામે નાંખ્યા સુખ પામે). એવી નરકને વિષે રહ્યા. નારકી ઉપ્પુ વેદનાવાળા સદાય ઉપ્પુ વેદના ભોગવતાથકા વિચરે (રહે) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુર્વે જે કહલ લોકને વિષે અગ્ની વર્ણવી તેની વેદના સરખી નરકે ઉપ્પુ વેદના છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ઉપ્પુ વેદનાના ધણી નારકી નરકને વિષે એ અગ્નીથકી અનીષ્ટપણે જાવત્ ઉપ્પુ વેદના ભોગવતાથકા વિચરે છે. એ ઉપ્પુ વેદના કહી.

હવે સીત વેદના કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સીત વેદનાના ધણી નારકી નરકને વિષે કેવીક સીત (હંડી) વેદના ભોગવતાથકા વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથા દ્રષ્ટાંતે કોષક લોહારનો પુત્ર જુવાન, સુખવંત, યજ્ઞવંત જવત્ પુર્વલી પરે કારીગરીને વિષે નિપુણ તે લોહકાર એક મોટો લોહ પીડ પાણીના ગાડુવા જેવડો લીયે લેદને અસીમધ્યે તાવે પછે ઘણે કરી કુટે. (ટીપે) એમ જઘન્યથી એક દીવસ, બે દીવસ, ત્રણ દીવસ. ઉત્કૃષ્ટ એક માસ પર્યંત ઉણ્ણ કરે ને ઘણે કરી કુટે. સારે તે લોહ ઉણ્ણ જૂત થાય. તે લોહને સાંડસે કરી ઝાલે. (અસત્ કલ્પનાએ જાણુવા માટે ન્યાય) સાણુસે ઝાલીને સીતવેદના વાળી નરકમાં તે લોહનો ગોળો ઘાલે. ને ધાતતાંજ મનમાં એવું ચીતવેજે હું એ લોહના ગોળાને મેખોનમેખ પછી પાછો કાઢીશ પણ તે ધાતતા વેંતજ તે લોહનો ગોળો ચૂર્ણ થઇ જાય. એમ જવત્ પુર્વલીપરે તે પુરૂષ પાછો ફરી તે લોહના ગોળાને કાઢવાને ઉદ્દયમ કરી શકે નહીં.

વળી ખીજે દ્રષ્ટાંત દેખાડે છે. તે યથા દ્રષ્ટાંતે કોષક મદવંત હાથી તેમજ જવત્ પુર્વલીપરે તે વાવ દેખીને સાતા સુખ પામતો થકા વિચરે છે. એજ દ્રષ્ટાંતે. હુ ગૌતમ અસત્ કલ્પનાએ કોષ સીત વેદનાનો ધણી નારકી નરક મધ્યેથી ઉપડે, ઉપડીને ઇહ મનુષ્ય લોકે સીતના ઠામ ઢેકાણું છે. તે હીમનાં ઠામ, હીમના પુંજના ઠામ, હેમાલા પર્યંત પ્રમુખ, હીમ પડલ પુંજના ઠામ, તુખારના ઠામ, તુખારના પુંજના ઠામ, હીમના કુટનાં ઠામ, હીમ કુટ પુંજના ઠામ એટલે હીમાળાના સીખર, અથવા માધ (મહા) માસની ટાઢ. ઇસાદિક તે નારકી દેખે દેખીને તે મધ્યે પ્રવેશ કરે, પ્રવેશ કરીને તે નારકી સીતને વિસારે, ક્ષુધાને વિસારે, જવરને વિસારે, દાહ જવરને પણ વિસારે શાંત થાય, સારે તે નારકી નીંદ્રા પામે પ્રચલા નીંદ્રા વિશેષ પામે. જવત્ (હંડી- ટાઢ જવાથી) ઉણ્ણ ઉણ્ણ ભૂત કાયા થાય. તે નારકી સંક્રમ કરતો થકા સાતા ને સુખ યલુલપણે ભોગવે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે નારકીને ઇહ લોકની સીત સમાન સીત વેદના છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. સીત વેદનાના ધણી નારકી નરકને વિષે એહથી અનીષ્ટતર સીતવેદના ભોગવતાંથકા વિચરે (રહે) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રલા પૃથ્વીના નારકીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય દશ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક સાગરોપમની છે, (પહેલી નરકે તેર પાઠડા છે તેની સ્થિતિ ટીકાથી વીસ્તારીને કહેછે. પહેલે પાઠડે જઘન્ય દસ હજાર વરસની, ને ઉત્કૃષ્ટી નેવુંહજાર વરસની. ખીજે પાઠડે જ૦ નેવુંહજાર વરસ, ને ઉ૦ નેવુંલાખ વરસની. ત્રીજે પાઠડે જ૦ નેવુંલાખ વરસ, ને ઉ૦ પૂર્વકોડ વરસની. ચોથે પાઠડે જ૦ પૂર્વ કોડ વરસની, ને ઉ૦ એક સાગરના દશ ભાગ કરીએ તેવા એક ભાગની. પાંચમે પાઠડે જ૦ દશીયો એક ભાગ, ને ઉ૦. દશીયા બે ભાગની. છઠે પાઠડે જ૦ બે

ભાગની, ને ઉં ત્રણ ભાગની. સાતમે પાંચે ૪૦ ત્રણ ભાગની, ને ઉં ચાર ભાગની. આઠમે પાંચે ૪૦ ચાર ભાગની, ને ઉં પાંચ ભાગની. નવમે પાંચે ૪૦ પાંચ ભાગની, ને ઉં છ ભાગની. દશમે પાંચે ૪૦ છ ભાગની, ને ઉં સાત ભાગની. અગ્યારમે પાંચે ૪૦ સાત ભાગની, ને ઉં આઠ ભાગની. બારમે પાંચે ૪૦ આઠ ભાગની, ને ઉં નવ ભાગની. તેરમે પાંચે ૪૦ નવ ભાગની, ને ઉં દશ ભાગ એટલે એક સાગરોપમ પુરાની છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી શકરપ્રભા પૃથ્વીના નારકીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય એક સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી ત્રણ સાગરોપમની છે.

(ખીજી નરકે અગ્યાર પાંચ છે તેની સ્થિતિ ટીકાથી કહે છે. પહેલે પાંચે ૪૦ એક સાગરોપમની ને ઉં એક સાગર ને એક સાગરના અગ્યાર ભાગ કરીએ તેવા બે ભાગની. ખીજે પાંચે ૪૦ એક સાગરને અગીયારીયા બે ભાગની ને ઉં એક સાગર ને અગીયારીયા ચાર ભાગની. ત્રીજે પાંચે ૪૦ એક સાગર ને ચાર ભાગની, ને ઉં એક સાગર ને છ ભાગની. ચોથે પાંચે ૪૦ એક સાગર ને છ ભાગની, ને ઉં એક સાગર ને આઠ ભાગની. પાંચમે પાંચે ૪૦ એક સાગર ને આઠ ભાગની, ને ઉં એક સાગરને દશ ભાગની. છઠે પાંચે ૪૦ એક સાગર ને દશ ભાગની ને ઉં બે સાગર ને એક ભાગની. સાતમે પાંચે ૪૦ બે સાગર ને એક ભાગની ને ઉં બે સાગર ને ત્રણ ભાગની. આઠમે પાંચે ૪૦ બે સાગર ને ત્રણ ભાગની ને ઉં બે સાગર ને પાંચ ભાગની. નવમે પાંચે ૪૦ બે સાગર ને પાંચ ભાગની ને ઉં બે સાગર ને સાત ભાગની. દશમે પાંચે ૪૦ બે સાગર ને સાત ભાગની ને ઉં બે સાગર ને નવ ભાગની. અગ્યારમે પાંચે ૪૦ બે સાગર ને નવ ભાગની ને ઉં બે સાગર ને અગ્યાર ભાગ એટલે ત્રણ સાગરોપમ પુરાની જાણવી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજી વાળુપ્રભા પૃથ્વીના નારકીની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય ત્રણ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટા સાત સાગરોપમની છે.

(ત્રીજી નરકે નવ પાંચ છે તેની સ્થિતિ ટીકાથી કહે છે. પહેલે પાંચે ૪૦ ત્રણ સાગરની ને ઉં ત્રણ સાગર ને એક સાગરના નવ ભાગ કરીએ તેવા ચાર ભાગની. ખીજે પાંચે ૪૦ ત્રણ સાગર ને (નવીયા) ચાર ભાગની ને ઉં ત્રણ સાગર ને આઠ ભાગની. ત્રીજે પાંચે ૪૦ ત્રણ સાગર ને આઠ ભાગની ને ઉં ચાર સાગર ને ત્રણ ભાગની. ચોથે પાંચે ૪૦ ચાર સાગર ને ત્રણ ભાગની ને ઉં ચાર સાગર ને સાત ભાગની. પાંચમે પાંચે ૪૦ ચાર સાગર ને સાત ભાગની ને ઉં પાંચ સાગર ને બે ભાગની. છઠે પાંચે ૪૦ પાંચ સાગર ને બે ભાગની ને ઉં પાંચ સાગર ને છ ભાગની. સાતમે પાંચે ૪૦ પાંચ સાગર ને છ ભાગની ને ઉં છ સાગર ને એક ભાગની. આઠમે પાંચે ૪૦ છ સાગર ને એક ભાગની ને ઉં છ સાગર ને પાંચ ભાગની. નવમે પાંચે ૪૦ છ સાગર ને પાંચ ભાગની ને ઉં છ સાગર ને નવ ભાગની. એટલે સાત સાગરોપમ પુરાની.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથી પંકપ્રભા પૃથ્વીના નારકીની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય સાત સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી દશ સાગરોપમની છે.

(ચોથી નરકે સાત પાઠડા છે તેની સ્થિતિ ટીકાથી કહે છે. પહેલે પાઠડે ૧૦ સાત સાગરની ને ૭ સાત સાગર ને એક સાગરના સાત ભાગ કરીએ તેવા ત્રણ ભાગની. બીજા પાઠડે ૧૦ સાત સાગર ને (સાતીયા) ત્રણ ભાગની ને ૭ સાત સાગર ને છ ભાગની. ત્રીજા પાઠડે ૧૦ સાત સાગર ને છ ભાગની ને ૭ આઠ સાગર ને બે ભાગની. ચોથા પાઠડે ૧૦ આઠ સાગર ને બે ભાગની ને ૭ આઠ સાગર ને પાંચ ભાગની. પાંચમે પાઠડે ૧૦ આઠ સાગર ને પાંચ ભાગની ને ૭ નવ સાગર ને એક ભાગની. છઠા પાઠડે ૧૦ નવ સાગર ને એક ભાગની ને ૭ નવ સાગર ને ચાર ભાગની. સાતમે પાઠડે ૧૦ નવ સાગર ને ચાર ભાગની ને ૭ નવ સાગર ને સાત ભાગની. એટલે દશ સાગરોપમ પુરાની.)

પ્રશ્ન— હે ભગવંત, પાંચમી ધ્રુમપ્રભા પૃથ્વીના નારકીની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય દશ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી સત્તર સાગરોપમની છે.

(પાંચમી નરકે પાંચ પાઠડા છે તેની સ્થિતિ ટીકાથી કહે છે. પહેલે પાઠડે ૧૦ દશ સાગરની ને ૭ અગ્યાર સાગરને એક સાગરના પાંચ ભાગ કરીએ તેવા બે ભાગની. બીજા પાઠડે ૧૦ અગ્યાર સાગરને (પાંચયા) બે ભાગની ને ૭ અગ્યાર સાગરને ચાર ભાગની. ત્રીજા પાઠડે ૧૦ ચાર સાગરને ચાર ભાગની ને ૭ ચઉદ સાગરને એક ભાગની. ચોથા પાઠડે ૧૦ ચઉદ સાગરને એક ભાગની ને ૭ પનર સાગર ને ત્રણ ભાગની. પાંચમે પાઠડે ૧૦ પનર સાગરને ત્રણ ભાગની ને ૭ સોળ સાગરને પાંચ ભાગની. એટલે સત્તર સાગરોપમ પુરાની.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠી તમપ્રભા પૃથ્વીના નારકીની કેટલી સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય સત્તર સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી બાવીશ સાગરની છે.

(છઠીનરકે ત્રણ પાઠડા છે. તેની સ્થિતિ ટીકાથી કહે છે. પહેલે પાઠડે ૧૦ સત્તર સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી અઠાર સાગર ને એક સાગરના ત્રણ ભાગ કરીએ તેવા બે ભાગની. બીજા પાઠડે ૧૦ અઠાર સાગરને (ત્રીયા) બે ભાગની ને ૭ વીશ સાગરને એક ભાગની. ત્રીજા પાઠડે ૧૦ વીશ સાગરને એક ભાગની ને ૭ એકવીશ સાગરને ત્રણ ભાગની એટલે બાવીશ સાગર પુરાની.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી તમતમા પૃથ્વીના નારકીની કેટલી સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય બાવીશ સાગરોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી તેત્રીશ સાગરોપમની છે.

(સાં એકજ પાઠડા છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રતનપ્રભા પૃથ્વીના નારકી આંતરા રહીત ચવીને કઇ ગતિમાં જાય કઇ ગતિમાં ઉપજે? શું નરક મધ્યે ઉપજે. કે તિર્ગય મધ્યે ઉપજે? કે મનુષ્ય મધ્યે ઉપજે, કે દેવતા મધ્યે ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પનવણા સૂત્રે જ્યુત્કાંત પદે કહી છે. તેમ આંહી પણ કહેવી. એટલે નારકી. નારકી, દેવતા મધ્યે ઉપજે નહિ ફક્ત ગર્ભજ મનુષ્ય ને તિર્યચ મધ્યેજ ઉપજે. એમ જાવત્ છઠી નરક સુધી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમી તમગમા નરકના નારકી, ચત્વીને ક્યાં ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક ગર્ભજ તિર્યચ મધ્યેજ ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી કેવોક પૃથ્વીનો સ્પર્શ ભોગવતા થકા વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અનીષ્ટ જાવત્ અમનોજ્ઞ સ્પર્શ ભોગવે છે. એમ જાવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના નારકી કેવોક પાણીનો સ્પર્શ ભોગવતા થકા વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અનીષ્ટ જાવત્ અમનોજ્ઞ એમ જાવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું. એમ જાવત્, અસી, વાયુ, ને વનસ્પતિ પર્યંત અનીષ્ટ સ્પર્શ સાતમી નરક પર્યંત જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી ખીજી નરક આશ્રિને જાડપણે મોટી છે? કે લાંબપણે, પહોળાપણે સર્વથી લઘુ (નાની) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વી ખીજી નરક આશ્રિને જાડપણે (ઉંચપણે) સર્વ દિશે મોટી છે. અને લાંબપણે પહોળાપણે, નાની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજી નરક, ત્રીજી નરક, આશ્રિને જાડપણે સર્વ દિશે મોટી છે? ને લાંબપણે, પહોળાપણે નાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ખીજી નરક, ત્રીજી નરક આશ્રિને જાડપણે સર્વ દિશે મોટી છે. ને લાંબપણે, પહોળાપણે નાની છે. એમ એણે અભિપ્રાયે જાવત્ છઠી નરક, સાતમી નરક આશ્રિ ને સર્વ દિશે જાડપણે મોટી છે. ને લાંબપણે, પહોળાપણે નાની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને વિષે નરક મધ્યે જે પૃથ્વીકાયા જાવત્ વનસ્પતિ-કાયા, જીવ તે માહા કર્મના ધણી છે? માહા આશ્રવના ધણી છે? કે માહા દુષ્ટ વેદનાના ધણી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને વિષે નરકાવાસાને વિષે જેમ છે તેમજ જાવત્ માહા વેદનાવંત છે. એમ જાવત્ સાતમી પૃથ્વીલગે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીને વિષે ત્રીશ લાખ નરકાવાસાને વિષે એકેકા નરકાવાસામાં સર્વ પ્રાણી, સર્વ જીવ, સર્વ સત્તા પૃથ્વીકાયપણે જાવત્ વનસ્પતિકાયપણે ને નારકીપણે પુર્વે ઉપના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. અસકૃત વારંવાર એકેકા જીવ અનંતીવાર એકેકે કામે ઉપનો છે.

એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું પણ એટલો વિશેષ જે જ્યાં જેટલા નરકવાસા છે ત્યાં તેટલા નરકવાસા કહેવા.

હવે ઉદ્દેશાની સંગ્રહ ગાથા છે તેનો અર્થ કહે છે. પૃથ્વી અવગાહીને જમ્યે ૧, ત્યાં નરકવાસા છે ૨, તેહનું સંસ્થાન. ૩, તેહનું જાડપણું. ૪, લાંબપણું. ૫, પહોળપણું. ૬, પરિધિ. ૭, ને તે નરકવાસાનો વર્ણ. ૮, ગંધ. ૯, ને સ્પર્શ. ૧૦, ઇત્યાદિક ક્રમાં ૧. તે નરકવાસાનું મહાલય (મોટાઇ) પણ ત્યાં દેવતાનો દંડાંત દેખાડ્યો. ૧૧, દેવતાની ઉપ-માએ કરી મોટાઇપણા કહેવો. ત્યાં જીવ અને પુદ્ગળ ઉપજે છે ને ઉપના છે. ૧૨, તે નરકવાસા સાસવતા છે. ૧૩, ઇત્યાદિક ૨. ત્યાં નારકી ઉપજવાનું પરીમાણ. ૧૪, ને તેનો અપહાર. ૧૫, નરકવાસાનું ઉચ્ચપણું. ૧૬, નારકીનું સંઘયણ. ૧૭, ને સંસ્થાન ૧૮, વર્ણ. ૧૯, ગંધ. ૨૦, સ્પર્શ. ૨૧, શ્વાસોશ્વાસ. ૨૨, ને આહાર. ૨૩, ઇત્યાદિક પ્રશ્ન પુછ્યાં. ૩. લેસ્થા. ૨૪, દષ્ટી. ૨૫, જ્ઞાન. ૨૬, જોગ. ૧૭, ઉપયોગ. ૨૮, સમુદ્-ધાત. ૨૯, ક્ષુધા. ૩૦, તૃપા. ૩૧, વિકૃત્વણ. ૩૨, વેદના. ૩૩, ભય, ૩૪, ૪. ત્યારપછી ૫, મહાપુરૂષ સાતમીએ ગયા તેહના નામ. ૩૫, ત્યારપછી સીતોપ્ન વેદનાની ઉપમા. ૩૬, સ્થિતિ. ૩૭, ઉદ્દર્તન. (કષ્ટ ગતિમાં જાય) ૩૮, ને પૃથ્વીનો સ્પર્શ. ૩૯, ત્યારપછી સર્વ જીવનો ઉપપાત. ૪૦, ૫. એટલા જોલ એ ઉદ્દેશામધ્યે પુછ્યા છે તેની એ સંગ્રહ ગાથા ૫. જાણવી. એ નારકીના અધિકારનો ખીજે ઉદ્દેશો પુરો થયો.

૪૨. નારકીના ત્રીજે ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રલા પૃથ્વીએ નારકી કેવા પુદ્ગળના પરિણામ ભોગવતા થકા વિચરે છે?

ઉત્તર— હે ગૌતમ, અનીષ્ટ જવત્ અમનોસ એમ જવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાણવું.

હવે સંગ્રહ ગાથા ૧૩ છે તેનો અર્થ કહે છે (સંગ્રહથી ઉદ્દેશો જાણવો.) પુદ્ગળનો પરિણામ ને નારકીની વેદના, લેસ્થા, નરકના નામ ને ગોત્ર, અરતી, ભય, શોક, ક્ષુધા, તૃપા ને વ્યાધિ છે. ૧૧૧ા સ્વાસોસ્વાસ ને તેને સ્વભાવેજ ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ છે. ને તેને આહારાદિક ચાર સંજ્ઞા છે. તે નારકીના હીનપરીણામ છે. ૧૧૨ા તે એ લોકથી નરકે ડાણુ જાય તો કે નિશ્ચયે નરને વિષે વૃષભ સમાન યજના ધણી વાસુદેવ પ્રમુખ તથા જળચર મચ્છ પ્રમુખ તિર્યચ મધ્યેથી. તથા મોટા રાજા, મંડળીક રાજા, વળી જે મોટા આરંભના કરનાર કુટુંબીક પ્રમુખ જાય. ૧૧૩ા હવે વૈક્રિય શરીરનો કાળ કહે છે. નરક મધ્યે નારકીનું શરીર વૈક્રિય એક મુહુર્ત પ્રમાણુ રહે. ને તિર્યચ, મનુષ્ય મધ્યે વૈક્રિય શરીર ચાર મુહુર્ત પ્રમાણુ રહે. ને દેવતાનું વૈક્રિય શરીર પ્રમુખ અર્ધમાસ રહે. એ ઉત્કૃષ્ટી વૈકૃત્વણનો કાળ કહ્યો. ૧૧૪ા નારકીને નિશ્ચયે માહીજ વૈકૃ-વર્ણુ હોય. તે નારકી શરીરમાં શરીરને વિકૃત્વે તે સંઘયણુ રહીત ને હુંડ સંસ્થાને સહીત. ૧૧૫ા વળી જે પુદ્ગળ અનીષ્ટ છે તેનો નિશ્ચયે નારકીને આહાર છે. ને નારકીને સંસ્થાન પણુ નિશ્ચયે હુંડ જાણવું. ૧૧૬ા નારકી અશાતાને વિષે ઉપના અસાતા વેદની વેદતા

થકાજ સાંતે નરકે નારકીના જીવ પોતપોતાના આવખા પ્રમાણે નારકીનો ભવ છાંડે છે. ૥૧૥ તેમાં કોઇક જીવ નારકીને વિષે ઉપજીને સાતાપણુ વેદે છે. તે એમ જે પુર્વલા ભવનો દેવતા મિત્ર હોય તે નરક મધ્યે જઈને વેદના ટાળે તે કારણે. અથવા સમકિતવંત નારકી તેને સૂભ અધવસાયે કરી અથવા પોતાના કર્મને સ્વભાવે કરી હલુયાકર્મ પ્રમુખ અથવા તિર્થકરના પાંચ કલ્યાણ કે અંતર્મુહુર્ત માત્ર સાતા વેદે. એટલા કારણે નારકી મુહુર્ત માત્ર સાતા વેદે. અન્યથા સદાષ અસાતાજ છે. ૥૧૭ એ નારકીનું વૈક્ય શરીર મરણુ કાળે કેવું થાય છે, તેજસ કાર્મણુ શરીર, સુક્ષ્મ નામ કર્મને ઉદ્યવાળાને સુક્ષ્મ શરીર પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તાના મુક્તા માત્રમાંજ જેમ હજારો ભેદ થાય તેમ નારકીના શરીરના હજારો ભેદ પામે છે, એટલે વેરાઈને ઝીણા ઝીણા પરમાણુ થાય છે ૥૧૮ નારકીનો ઉત્પાત (તે ઉછળવું) જઘન્યથી ગાઉ માત્ર ને ઉત્કૃષ્ટપણે પાંચસે જોજન પ્રમાણુ ઉછળે છે. નારકી દુખે કરી ખીના છે. સહજગમે વેદના તેણે કરી સહીત છે. ૥૧૯ આંખ મીચીને ઉઘાડીએ એટલી વાર પણુ નારકીને શાતા નથી. દુખ મધ્યેજ યંધાણુ છે. નરકને વિષે નારકી રાત દિવસ દુખ મધ્યેજ પચે છે. ૥૨૦ સીતવેદના વાળાને અતી સીત, ઉજ્જુ વેદનાવાળાને અતિ ઉજ્જુ, અસંત તૃપા, અસંત ક્ષુધા, અસંત ભય ઇલાદિક નરકને વિષે નારકી દુખના સૈકડા ગમે વિશામા રહીત દુખ પ્રત્યે ભોગવે છે. ૥૨૧ આ ઉદ્દેશાની એ બાર ગાથા થમ, તેનો અર્થ સંક્ષેપથી એક ગાથામાં કહે છે. વૈકીય શરીરનો કાળ મુહુર્ત પ્રમાણુ. ૧. અસુભ પુદ્ગળનો આહાર ૨. અસાતાવેદની વેદે છે. ૩. ઉપપાત (તે ઉપજવું) ૪. ને ઉત્પાત (તે ઉછળવું.) ૫. અને શરીર પ્રમુખ ઇલાદિક ત્રીજે ઉદ્દેશે કલા. ૥૨૩ એ નારકીનો ત્રીજો ઉદ્દેશો પુરો થયો. ઇતી નારકીનો અધિકાર સંપૂર્ણ.

૪૩. તિર્થચનો પહુલો ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્થચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૧, બેઇદ્રિ ૨, તેઇદ્રિ ૩, ચૌરેદ્રિ ૪, ને પચેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. પૃથ્વીકાય એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૧, પાણી ૨, અગ્ની ૩, વાય ૪ ને વનરપતિકાયા એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાય એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા તેના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના બે ભેદ છે સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૧, ને આદર પૃથ્વીકાયા એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા એકેદ્રિ તિર્થચજ્ઞેનીયા તેના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પર્યાપ્તા સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૧, ને અપર્યાપ્તા સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર પૃથ્વીકાયા એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા તેના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના પણ એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા આદર પૃથ્વીકાયા ૧, ને અપર્યાપ્તા આદર પૃથ્વીકાયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપકાયા એકંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. તે જેમ પૃથ્વીકાયાના ભેદ કલા છે તેમ જાણવા. એમ અક્ષી, વાય ને વનસ્પતિકાયાના પણ ભેદ બે બે જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બેઘંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા બેઘંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૧ ને અપર્યાપ્તા બેઘંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૨ એ બેઘંદ્રિના ભેદ કલા. એમ જાવત તેઘંદ્રિ, ચૌરંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા સુધી જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૧, થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૨, ને ખેચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. સમુદ્ધિમ જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૧, ને ગર્ભજ જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુદ્ધિમ જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા સમુદ્ધિમ જળચર તિર્યચ ૧, ને અપર્યાપ્તા સમુદ્ધિમ જળચર તિર્યચ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગર્ભજ જળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા જળચર ગર્ભજ તિર્યચ ૧. ને અપર્યાપ્તા જળચર ગર્ભજ તિર્યચ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે ચતુષ્પદ થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૧, ને પરી-સર્પ પચેંદ્રિ તિર્યચજ્ઞેનીયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ થળચર તિર્યચ પચેંદ્રિના કેટલા ભેદ છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. એક સમુદ્ધિમ ચતુષ્પદ થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચ ૧, બીજા ગર્ભજ ચતુષ્પદ થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચ ૨, એમ જાવત જેમ જળચર કલા. તેમ ચતુષ્પદ પણ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરીસર્પ થળચર પચેંદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક ઉરપર સર્પ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા ને ખીન્ન ભૂજપર સર્પ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉરપર સર્પ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. તે જેમ જળચરના કહ્યા તેમ ઉરપર સર્પના પણ ચાર ભેદ જાણવા. એમ ભૂજપર સર્પના પણ ચાર ભેદ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક સમુર્જિમ ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા ને ખીન્ન ગર્ભજ ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચર સમુર્જિમ પચેદ્રિ, તિર્યચ જ્ઞેનીયા તેના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક પર્યાપ્તા સમુર્જિમ ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા ને ખીન્ન અપર્યાપ્તા સમુર્જિમ ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા. એમ ગર્ભજ ખેચર પણ જાણવા. જાવત્ પર્યાપ્તા ગર્ભજ ખેચર તિર્યચ. ને અપર્યાપ્તા ખેચર ગર્ભજ તિર્યચ પણ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખેચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયા તેને કેટલા પ્રકારનો જ્ઞેની સંગ્રહ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ પ્રકારનો જ્ઞેની સંગ્રહ (ઉપજવાનાં ડેકાણાં) છે. અંડજ (ઇગ્ની ઉપજે તે મયુરાદિક.) પોતજ (તે વડવાગોલ ૨,) ને સમુર્જિમ ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અંડજ જ્ઞેની સંગ્રહના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. સ્ત્રી ૧, પુરૂષ ૨, ને નપુંસક ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પોતજ જ્ઞેની સંગ્રહના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પણ ત્રણ ભેદ છે. સ્ત્રી ૧, પુરૂષ ૨, ને નપુંસક ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુર્જિમ જ્ઞેની સંગ્રહના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે સર્વે જીવ એક નપુંસક વેદેજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને લેશ્યા કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને છ લેશ્યા છે, તે કૃષ્ણ લેશ્યા ૧, જાવત્ શુકલ લેશ્યા ૬. પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સમ્યક્ત્વ દ્રષ્ટી છે, કે મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે, કે સમમિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ્યક્ત્વ દ્રષ્ટી છે, મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે, ને સમમિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું જ્ઞાની છે કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાની પણ છે, ને અજ્ઞાની પણ છે. તેમાં જ્ઞાન ત્રણ સુધી હોય ને અજ્ઞાન ત્રણની ભજના.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું મનજોગી છે, કે વચનજોગી છે, કે કાયજોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણે જોગ સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ શું સાકારોપયોગી છે. કે અનાકારોપયોગી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાકારોપયોગી પણ છે અને અનાકારોપયોગી પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ કઇ ગતિમાંહેથી આવી ઉપજે? શું નારકી મધ્યેથી ઉપજે, કે તિર્યંચ મધ્યેથી ઉપજે, કે મનુષ્ય મધ્યેથી ઉપજે કે દેવતા મધ્યેથી ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા વરસના આવખાના ઘણી ત્રીસ અકર્મભૂમિના ને જીવન અંતરદ્વીપના મનુષ્ય, તિર્યંચ જુગળીયા, ને આઠમા દેવલોકની ઉપરના દેવતા વરજીને શેષ સર્વ ઉપજે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી સમુદ્ધાત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ સમુદ્ધાત છે. વેદની સમુદ્ધાત કપાય સમુદ્ધાત, માર્ણાતિક સમુદ્ધાત, વૈક્રિય સમુદ્ધાત, ને તેજસ સમુદ્ધાત.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ મારણાતિક સમુદ્ધાતે શું સમોહત મરે છે, કે અસમોહત મરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમોહત પણ મરે છે ને અસમોહત પણ મરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવ આંતરા રહીત ચવીને કઇ ગતિમાં જાય, કઇ ગતિમાં ઉપજે? શું નારકી મધ્યે ઉપજે, કે તિર્યંચ પ્રમુખ કઇ ગતિમાં ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ બીજી પ્રજાથી (પ્રતિપતિ) ને વિષે ઉપપાત કલ્પે છે તેમ જાણુવો, અથવા પનવણાને વ્યુક્રાંતિ પદને વિષે કલ્પે છે તેમ જાણુવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવની કેટલી જાતી કુલકારી લાખ કહી છે? (ઇહાં જાતી કુળ જોનીનું ઉદાહરણ કહેછે. જે એક યોની મધ્યે અનેક જાતી કુળ હોય. જેમ જાણુની યોની મધ્યે કમીયાનું કુળ, કીડાનું કુળ, વીછીનું કુળ છે. તે કારણે એક યોની મધ્યે અનેક જાતીના કુળ હોય તે એ ઇદ્રી, તેઇદ્રિ, ચૌરેદ્રિ, પચેદ્રિ પ્રમુખના હોય. તીહાં યોની તે ઉત્પતિ સ્થાનક (ઉપજવાનું ઠેકાણું) ને કુળ તે પોતાના સરખા જીવ હોય તે. એને જાતી કુળ કોડી કહી છે. તે ભીન જાતીના જીવ માટે) તથા જેમ તિર્યંચની જાતિ છે ને તેનાં કુળ કૃમિયા કીડા વીછી પ્રમુખ એ કુળ છે તે યોની પ્રમુખ કહીએ એટલે એક યોનિને વિષે અનેક કુળ થાય)

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ચાર લાખ જ્ઞતિ કુલ કોટીની પ્રમુખ લાખો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભુજ્જપર સર્પ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાને કેટલા પ્રકારની યોની સંગ્રહ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ત્રણ પ્રકારની છે. તે કહે છે. અંડજ ૧, (યો પ્રમુખ) પોતજ ૨, (નકુલ પ્રમુખ.) ને સમુર્જિમ ૩, એ રીતે જેમ ખેચરનો અધિકાર કહ્યો તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે આયુષ જ્ઞધન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટ કોડ પુર્વનું. અને તે મરીને બીજી નરક સુધી જાય. તેની નવલાખ જ્ઞતિ કુલ કોટી અનેક લક્ષ યોની પ્રમુખ છે. એમ અનંતે તિર્યકરે કહ્યું છે. શેષ અધિકાર પુર્વપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉરપર સર્પ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાને કેટલા પ્રકારની યોની સંગ્રહ છે.

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જેમ ભુજ્જપરનો અધિકાર કહ્યો તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે તેનું આયુષ જ્ઞધન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે કોડ પુર્વનું છે. તે મરીને જાવત્ સાતમી નરક સુધી જાય. એહની દશ લાખ કુળ કોટી જ્ઞતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચતુષ્પદ થળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાને કેટલા પ્રકારની યોની સંગ્રહ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ પ્રકારની છે. જરાયુત (ઓરથી ઉપજેલ ગાય પ્રમુખ) ૧ ને સમુર્જિમ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જરાયુતના કેટલા ભેદ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. સ્ત્રી ૧, પુરુષ ૨, ને નપુંસક ૩, તેમાં જે સમુર્જિમ છે તે સર્વ નપુંસક વેદે છે (ને ગર્ભજ ત્રણે વેદે છે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જીવને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જેમ પક્ષીનો અધિકાર કહ્યો છે તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે તેનું આયુષ જ્ઞધન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટ ત્રણ પદ્યોપમનું (બુગળીયા આશ્રી) ને તે મરીને ચોથી નરક પર્યંત જાય. તેની દશ લાખ જ્ઞતિ કુલ કોટી જ્ઞતિ જ્ઞેની પ્રમુખ કહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જળચર પચેદ્રિ તિર્યચ જ્ઞેનીયાને કેટલા પ્રકારનો જ્ઞેની સંગ્રહ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, પુર્વે જેમ ભુજ્જપર સર્પનો અધિકાર કહ્યો છે તેમ જાણવો. પણ એટલો વિશેષ જે મરીને જાવત્ સાતમી નરક પર્યંત જાય. તેની સાડી ચાર લાખ જ્ઞતિ કુળ કોટી જ્ઞેની પ્રમુખ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચૌરેદ્રિની કેટલી લાખ જ્ઞતિ કુલ કોટી છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, નવલાખ કુલ કોટી જ્ઞતિ ને એ લાખ જ્ઞેની પ્રમુખ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ઇંદ્રિની કેટલી લાખ જાતી કુલ કોડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની આઠ લાખ કુલ કોડી જાતી છે ને એ લાખ જોની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ ઇંદ્રિને કેટલી લાખ કુલ કોડી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાત લાખ કુલ કોડી જાતી ને એ લાખ જોની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા ગંધ કહ્યા છે. ને કેટલા ગંધાંગ સત કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાત ગંધા અને સાતસેં ગંધના અંગ છે. ગંધ તથા ગંધાંગ સ્વરૂપ યથા ટીકાકારે ગાથા.

મૂલતયકઠ નિજાસ, પત્તપુષ્પ ફલમોય, ॥ ગંધંગા વણાદુત્તરમેયા, ગંધંગસયા મુળેયન્વા ॥૧॥ અસ્યા વ્યાખ્યાનરૂપં ગાથાદ્વયં, ॥ મુથાસુવન્નછટ્ટી, અગરુવાલો તમાલપત્તંચ, તહયપીયંગૂ જાઇ, ફલંચ જાઈણગંધંગા ॥૨॥ ગુણનાણસત્તસયા, પંચર્હિવણેર્હિં સૂરભિગંધેળં, રસપણગેળંતહફાસેર્હિં, ચઝહિયમેતેર્હિં ॥૩॥

લાવાર્થ—હવે સાત ગંધાંગ જાતી ભેદ દેખાડે છે. મુળ ૧, ત્વચા ૨, કાષ્ટ ૩, નિર્યાસ (રસ) ૪, પત્ર ૫, પુષ્પ ૬, ફળ ૭, તેમાં મુળ એટલે મોથ, વાળો, ઉશીર ઇત્યાદિ. ૧. ત્વચા એટલે સુવર્ણ છાલ, તજ, ઇત્યાદિ ભેદ જાણવા. ૨. કાષ્ટ એટલે ચંદન અગર ઇત્યાદિ ભેદ જાણવા. ૩. નિર્યાસ એટલે કર્પૂર પ્રમુખ જાણવા. ૪. પત્ર એટલે જાતિપત્ર, તમાલ પત્ર પ્રમુખ જાણવા. ૫. પુષ્પ એટલે પ્રિયંગુ, લવીંગ, નાગર, કુલ ઇત્યાદિ જાણવા. ૬. ફળ, એટલે જયદ્રૂળ, કંકોલા, એલચી પ્રમુખ જાણવા. ૭. એ સાતને પ્રત્યેક પ્રત્યેક કાળા પ્રમુખ પાંચ વર્ણુ ભેદે ગણીએ ત્યારે પાંત્રીશ થાય. તે પાંત્રીશમાં એક સુભિગંધ હોય તેનો ગુણકાર નહીં થતાં પાંત્રીસજ રહે. તે પાંત્રીસને પાંચ રસે ગુણતાં એકસો પંચોતેર થાય. તેને આઠ સ્પર્શ માંહેલા સુવણો, ૧, હળવો. ૨, શીત. ૩. ને ઉષ્ણ ૪. એ સ્પર્શ ગુણતાં સાતસો ગંધાંગ થાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલી પુષ્પ (કુલ) જાતી કુલકોડી જોની પ્રમુખ કેટલા લાખ કહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર લાખ કુલકોડી જાણજ કમળ પ્રમુખની, ચાર લાખ કુલકોડી ઘણજ જાણ પ્રમુખના કુલની, ચાર લાખ કુલકોડી માહાવૃક્ષ મહુડા પ્રમુખના કુલની, ને ચાર લાખ કુલકોડી માહા ગુલ્મ કેતકી પ્રમુખના કુલની. એ સોળ લાખ કુલકોડી કુલની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલી વેલડી કહી છે. ને કેટલા વેલડીના સતક (સો) કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર મૂળ વેલ કહી છે. ને ચારસેં ચીર્લટ પ્રમુખની વેલ કહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલી લતાની જાત કહી છે. ને કેટલા લતાના સતક (સો) કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આઠ લતા નાગરવેલ પ્રમુખની છે ને આઠસેં લતા વિશેષ કહ્યા છે.

(જેહુને પુલ થાય તે વેલી ને જેહુને પુલ ન થાય તે લતા કહીએ) (લતાનો ને વેલીનો અધિકાર ક્યાંય ટીકામાં પણ વિવર્યો નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલે ભેદે હરીકાય ને કેટલા હરીકાયના સતક (સો) કહ્યા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ ભેદે હરીકાય કહી છે. જળજ ૧, (જળથકી ઉપના તે) થળજ ૨, (સ્થળ થકી ઉપના તે.) ઉભય ૩, (જળ થળ બંનેથકી ઉપના તે) એમ એકેકાના સો ભેદ થાય સારે હરીકાયના ત્રણસેં ભેદ થાય. તિહાં હજાર વનસ્પતિના ડૂળ બિટખંધ થાય, (વતાંકે રીંગણા પ્રમુખ) ને હજાર ડૂળ નાળખંધ થાય છે (કમળ પ્રમુખ) એ સર્વે હરીકાયજ નાણવા.

તે એમ સર્વે જીવને જાલ્યંતરે જાણતાં થકાં, એમ સુત્રને અનુસાર અવગાહતાં થકાં. એમ સુત્રને જ્ઞાનલોચને જ્ઞેતાં થકાં, એમ ભલે પ્રકારે મનમાં ચીતવતાં થકાં. એ બે કાયમધ્યે નિશ્ચે સર્વ સંસારી જીવ આવે. ત્રસકાય મધ્યે (એઈંદ્રી પ્રમુખ) ૧ ને થાવર કાય મધ્યે (પૃથ્વી પ્રમુખ) ૨, એમ સર્વ સરવાળે સકળ સંસારી જીવમધ્યે ચોરાશી જાતિ કુલકોડી જ્ઞેનીપ્રમુખ સત સહસ્ર હોય. એમ અતિત, અનાગત ને વર્તમાન અનંતા તિથિ-કરનું વચન છે.

વળી તિર્યચ પુન્યકરે તે મરી દેવતા થાય તે ભણી તથા કુલકોટિની વિચારણાને વિષે, વિશેષ અધિકારથી, દેવતાના વૈમાનનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વસ્તિકનામે ૧, સ્વસ્તિકાવર્ત ૨, સ્વસ્તિકપ્રભ ૩, સ્વસ્તિકકાંત ૪, સ્વસ્તિકવર્ણ ૫, સ્વસ્તિકલેશ્ય ૬, સ્વસ્તિકધ્વજ ૭, સ્વસ્તિકશ્રંગાર ૮, સ્વસ્તિકકુટ ૯, સ્વસ્તિકસિદ્ધ ૧૦, સ્વસ્તિકોત્તરાવતંસક ૧૧, એ અગીયાર વૈમાન છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એ અગીયાર વૈમાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વૈમાન કેવડાં મોટાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જે વખતથી જંજુકીપ મધ્યે અબ્યંતર મંડળે સૂર્ય ઉદય કરે છે. ને તે સૂર્ય આથમે છે તે વચે જે ૯૪૫૨૬ જ્ઞેજનને એક જ્ઞેજનના સાઠ ભાગ કરીએ તેના બેતાળીશ ભાગ એટલું ક્ષેત્ર થાય છે, તેને ત્રણગણું કરતા ૨૮૩૫૮૦ જ્ઞેજનને સાડીયા છે ભાગ થાય તેટલા જ્ઞેજનને એકેકે ડગલે દેવતા આવે તે ચંડાગતી કહીએ. તે વિગતે દેવતા તે ઉત્કૃષ્ટી ઉતાવળી જાવત્ દેવતાની ગતિએ ચાલતો થકો જાવત્ શબ્દે એક દિવસ, બે દિવસ, ને ઉત્કૃષ્ટપણે તે વૈમાન મધ્યે છ માસ પર્યંત ચાલે સારે કાષ્ટક વૈમાનનો પાર આવે ને કેટલાએક વૈમાનનો પાર આવે નહીં. એવડાં મોટાં વૈમાન છે. (એ વૈમાન પહેલે ચાર દેવલોકે છે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અર્ચિ ૧, અર્ચિરાવર્ત ૨, (અર્ચિરાપ્રભ ૩, અર્ચિરકાંત ૪, અર્ચિરવર્ણ ૫, અર્ચિરલેશ્ય ૬, અર્ચિરધ્વજ ૭, અર્ચિરશ્રંગાર ૮, અર્ચિરકુટ ૯, અર્ચિરસિદ્ધ ૧૦.) જાવત્ અગ્યારમું અચ્યુતરાવતંસક વૈમાન છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એ અગ્યાર વૈમાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વૈમાન કેવડાં મોટાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જેમ સ્વસ્તિક પ્રમુખ કહ્યા તેમ જાણવા. પણ એટલો વિશેષ જે સૂર્યોદય, અસ્ત, ક્ષેત્રનું પાંચગણું એક ડગલું તે અપલાગતી કહીએ તે ગતે છ માસ પર્યંત ચાલે ત્યારે કોઇક વૈમાનનો પાર આવે ને કોઇક વૈમાનનો પાર આવે પણ નહીં એવડાં મોટાં વૈમાન છે. (એ વૈમાન ઐવેયકે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કામ ૧, કામાવર્ત ૨, (કામપ્રભ ૩, કામકાંત ૪, કામવર્ણ ૫, કામ-લેશ્ય ૬, કામધ્વજ ૭, કામશ્રંગાર ૮, કામકુટ ૯, કામસિદ્ધ ૧૦) જ્યવત્ અગ્યારમું કમો-તરાવતંસક વૈમાન છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એ અગ્યાર વૈમાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વૈમાન કેવડાં મોટાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જેમ સ્વસ્તિક પ્રમુખ કહ્યાં તેમ જાણવાં. પણ એટલો વિશેષ જે સાતગણો સૂર્યચાર કરીએ તેટલા જોજનનું એક ડગલું તે જયજાગતી કહીએ તે ગતે. શેષ સર્વ પુર્વલીરીતે કહેવું (એ વૈમાન નવ ઐવેયકે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાને વિજ્ય, વિન્યંત, જ્યંત, અપરાજીત વૈમાન છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા, એ ચાર વૈમાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વૈમાન કેવડાં મોટા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે જેમ સ્વસ્તિક પ્રમુખ કહ્યાં તેમ જાણવાં. પણ એટલો વિશેષ જે સૂર્યનું ઉદય, અસ્તક્ષેત્ર તેને નવગણું કરીએ તેટલા જોજનનું એક ડગલું તે વેગાગતી. તે ગતે છ માસ પર્યંત દેવતા ચાલે ત્યારે કોઇક વૈમાનનો પાર આવે ને કોઇક વૈમાનનો પાર પણ આવે નહિ, એવડાં વૈમાનિકનાં મોટાં વૈમાન છે.

અહો સાધો આયુષ્યવંતો? એ તિર્યચ જોનીયાનો પહેલો ઉદ્દેશો પૂરો થયો.

૪૪. તિર્યચનો ખીજો ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા પ્રકારના સંસારી જીવ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ પ્રકારના છે. પૃથ્વીકાય ૧, જ્યવત્ ત્રસકાયના ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક મૂઢમ પૃથ્વીકાયના ને ખીજા આદર પૃથ્વીકાયના.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મૂઢમ પૃથ્વીકાયના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક પર્યાપ્તા ને ખીજા અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર પૃથ્વીકાયના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ બેદ છે. એક પર્યાપ્તા ને બીજા અપર્યાપ્તા, ઇલાદિક જીવત્ પનવણા સૂત્રના પહેલા પદથી જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુંદાળી પૃથ્વીના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના સાત બેદ છે. કાળીમાટી ૧. લીલી માટી ૨. રાતી માટી ૩. પીળી માટી ૪. પાંદુક માટી ૫. ઘોળીમાટી ૬. ને રજસ પ્રમુખ પનક માટી ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત ખર (કંડલુ) પૃથ્વીના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક બેદ કહ્યા છે. જીવત્ શબ્દે પૃથ્વી મધ્યે અસંખ્યાતા જીવ છે. એટલે પૃથ્વીકાય કહી. એમ નિશ્ચયે જેમ પનવણા સૂત્રના પ્રથમ પદમાં અધિકાર કહ્યો છે (આગળ સર્વનો વિસ્તાર કહ્યો છે); તેમ નિરવિશેષ વનસ્પતિકાય પર્યંત જાણવું. એમ જીવત્ જ્યાં એક વનસ્પતિનો જીવ ત્યાં નિશ્ચયે સંખ્યાતા, અથવા અસંખ્યાતા, અથવા અનંતા જીવ પણ પામીએ. એટલે વનસ્પતિનો અધિકાર કહ્યો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસકાયના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર બેદ છે એઈદ્રિ ૧. તેઈદ્રિ ૨. ચૌરેદ્રિ ૩. ને પચેદ્રિ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક બેદ છે. ઇલાદિક અધિકાર જેમ પનવણાના પદમાં કહ્યો છે તેમ અહીંઆ નિરવિશેષ જાણવો. જીવત્ સ્વાર્થસિદ્ધતા દેવતા પર્યંત જાણવો. એટલે અનુતરોવવાઈયા દેવતા કહ્યા. એ ત્રસકાયનો અધિકાર થયો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા પ્રકારની પૃથ્વી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છ પ્રકારની છે, સુંવાળી પૃથ્વી ૧. શુદ્ધ પૃથ્વી (પર્વત મધ્યે) ૨. વેળુ પૃથ્વી (નદી પ્રમુખની), ૩. મણુસીલ (હીંગળો પ્રમુખ) ૪. શર્કરા (કાંકરા પ્રમુખ) ૫. ને ખર પૃથ્વી (પાપાણુ વજ પ્રમુખ) ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુંવાળી પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ખાર હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વેળુ પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ચક્ર હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મણુસીલ પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે સોળ હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શર્કરા (કાંકરા) પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અઠાર હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખર (પાપાણુ હીરા પ્રમુખ) પૃથ્વીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીશ હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસ (પ્રથમ નરકને પ્રથમ પાથડે) ને ઉત્કૃષ્ટ-પણે તેત્રીસ સાગરોપમની (સાતમી નરક) સ્થિતિ છે. ઇલા શ્રી પન્નવણાસૂત્રનું સ્થિતિપદ સર્વ જાણવું. જ્ઞાન્ય સર્વાર્થ સિદ્ધના દેવતા પર્યંત સ્થિતિ જાણવી. (આગળ આવેલ છે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જીવને (ચેતના લક્ષણ) જીવપણે કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સવદ્ધ સર્વ કાળ પર્યંત ને અનાદિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાય મધ્યે સામાન્યપણે જીવ કેટલા કાળ સુધી રહે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સવદ્ધ સર્વકાળ અનાદી અનંત. એમ જ્ઞાન્ય ત્રસકાય પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વર્તમાન સમયે પૃથ્વીકાય મધ્યે જેટલા જીવ ઉપના છે, તે જીવને સમયે સમયે એકેકા કાઠીએ તો કેટલે કાળે તે જીવ કાઠી રહીએ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યપણે અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીએ તે જીવ કાઠી રહીએ. ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીએ તે જીવ કાઠી રહીએ. (તીહાં જ્ઞાન્ય પદથી ઉત્કૃષ્ટપદ અસંખ્યાત ગણું જાણવું. અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે) એમ જ્ઞાન્ય વાયુકાયના જીવ પર્યંત જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વર્તમાન સમયે વનસ્પતિકાય મધ્યે જેટલા જીવ ઉપના છે તે જીવને સમયે સમયે એકેકા કાઠીએ તો કેટલે કાળે તે જીવ કાઠી રહીએ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યપદે વર્તમાનકાળે વનસ્પતિ મધ્યે અનંતા જીવ ઉપજે ને ઉત્કૃષ્ટ-પદે પણ અનંતા જીવ ઉપજે તે કાળે વર્તમાન સમયના પણ અનંતા જીવ કહ્યા તેના કાળનું માન કહેવાય નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વર્તમાન સમયે કેટલા જીવ ત્રસકાયા ઉપજે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યપદે સાગરોપમ સત પ્રથક્ત્વ ને ઉત્કૃષ્ટપદે પણ સાગરોપમ સત પ્રથક્ત્વ. તે જીવ સમયે સમયે એકેકા ત્રસ કાઠીએ તો સાગરોપમ સત પ્રથક્ત્વે એક સમયના ઉપના ત્રસ જીવને કાઠી રહીએ. (ત્યાં જે જ્ઞાન્યપદ કહ્યું તેથી ઉત્કૃષ્ટપદ વિશેષાધિક જાણવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યા (કૃષ્ણ, નિલ, ને કાષોત) નો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી રહિત પોતાના આત્માએ (જ્ઞાને) કરીને અશુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૧, (અર્થાત જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી રહિત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યા (તેજુ, પદ્મ, ને શુકલ)ના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૨, (જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહિત પોતાના આત્માએ કરી અશુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૩, (જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહીત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૪, (જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહીત તથા રહીત, પોતાના આત્માએ કરી અશુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૫, (જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી, સહીત તથા રહીત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં ૬, (જાણે, દેખે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યા (તેજુ, પદ્મ ને શુકલ એ ત્રણ લેશ્યા શુદ્ધ કહીએ). એવી શુદ્ધ લેશ્યાવાળો સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી રહીત પોતાના આત્માએ કરી અશુદ્ધ લેશ્યા (કૃષ્ણુ, નિલ ને કાપોત એ ત્રણ લેશ્યા અશુદ્ધ કહીએ). એવી અશુદ્ધ લેશ્યાવાળા દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, હા, ૭. (જાણે દેખે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી રહિત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, હા, ૮. (જાણે દેખે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહિત પોતાના આત્માએ કરી અશુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, હા, ૯. (જાણે દેખે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહિત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, હા, ૧૦. (જાણે દેખે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહિત તથા રહિત પોતાના આત્માએ કરી અશુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા, ૧૧.(જાણે દેખે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુદ્ધ લેશ્યાનો ધણી સાધુ, વેદનાદિ સમુદ્ધાતે કરી સહિત તથા રહિત પોતાના આત્માએ કરી શુદ્ધ લેશ્યાના ધણી દેવતા, દેવીને જાણે? દેખે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા, ૧૨ .(જાણે, દેખે.) એ બાર અળાવામાં છ અશુદ્ધ લેશ્યાવાળા ન જાણે દેખે, ને છ શુદ્ધ લેશ્યાવાળા જાણે દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અન્ય દર્શની (ચાર્વાક, જૈઠ પ્રમુખ) એમ કહે છે, એમ બોલે છે, એમ પ્રતાપના કરે છે, એમ પરપણા કરે છે. જે એમ નિશ્ચે એક જીવ એક સમે બે ક્રીયા કરે છે. એક સમ્યક્ત્વની ક્રીયા ને બીજી મિથ્યાત્વની ક્રીયા. જે સમે સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે તે સમે મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે. ને જે સમે મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે તે સમે સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે. સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરતો થકો મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે, ને મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરતો થકો સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે. એમ નિશ્ચે એક જીવ એક સમે બે ક્રીયા કરે એક સમ્યક્ત્વની ક્રીયા ને બીજી મિથ્યાત્વની ક્રીયા. એમ જે અન્ય દર્શની કહે છે તે કેમ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જે અન્યદર્શની એમ કહે છે, એમ બોલે છે, એમ પ્રતાપના દેખાડે છે, એમ પરપણા કરે છે. જે નિશ્ચે એક જીવ એક સમે બે ક્રીયા કરે છે તેમજ જીવત સમ્યક્ત્વની ક્રીયા ને મિથ્યાત્વની ક્રીયા એમ જે અન્યદર્શની કહે છે. તે સર્વ ખોટું છે. પણ હું હે ગૌતમ એમ કહું છું જીવત પરપણા દેખાડું છું. એમ નિશ્ચે એક જીવ એક સમયે એકજ ક્રીયા કરે. સમ્યક્ત્વની ક્રીયા અથવા મિથ્યાત્વની ક્રીયા. જે સમે સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે તે સમે મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે નહીં, ને જે સમે મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે તે સમે સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે નહિ. સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરતો થકો મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરે નહિ ને મિથ્યાત્વની ક્રીયા કરતો થકો સમ્યક્ત્વની ક્રીયા કરે નહિ. એમ નિશ્ચે એક જીવ એક સમયે એક ક્રીયા કરે. સમ્યક્ત્વની ક્રીયા અથવા મિથ્યાત્વની ક્રીયા. એ તિર્યચજ્ઞેનીયાનો બીજો ઉદ્દેશો પુરો થયો. એ તિર્યચનો અધિકાર પુરો થયો.

૪૫. મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે બેદ છે. એક સમુર્જિમ મનુષ્ય ને બીજા ગર્ભજ મનુષ્ય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુર્જિમ મનુષ્યના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે એક પ્રકારનાજ કલ્પા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમુર્જિમ મનુષ્ય ક્યાં ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અઢી દ્વીપ ને બે સમુદ્ર મળી પીસ્તાળીશ લાખ જ્ઞેજન મનુષ્ય ક્ષેત્ર છે તે મધ્યે પંદર કર્મભૂમિ, ત્રીસ અકર્મભૂમિ ને છપન અંતરદ્વીપના મનુષ્યના અઉદ્ધ સ્થાનક મધ્યે સમુર્જિમ મનુષ્ય ઉપજે છે તેના નામ કહે છે. ઉચારેસુવા વિષ્ટામાં ૧, પાસવણે સુવા પેસાળમાં ૨, ખેજેસુવા બડખામાં ૩, સિંધાણેસુવા નાકના લીટમાં ૪,

વં-તેસુવા વમનમાં ૫, પી-તેસુવા લીલા, પીળા, પિત્તમાં ૬. પૂચેસુવા ૫૩માં ૭, સોણીયે સુવા ર્ધિરમાં ૮, સુકકેસુવા વીર્યમાં ૯, સુક પુગળ પડીસારીએસુવા વીર્યના સુકેલા પુદ્ગળ પાછા લીલા થાય. તેમાં ૧૦ વિગયજીવ કલેવરેસુવા મૃતક શરીરમાં ૧૧. ઇથી, પુરૂપ સંનેગેસુવા સ્ત્રી પુરૂપના સંનેગમાં ૧૨, નગરનિધમણેસુવા શહેરની ખાળમાં ૧૩, સંવે સુચેવ અસુદઠાણેસુવા સર્વ મનુષ્ય સંબંધીના અસુચી, અપવિત્ર રથાનકમાં ૧૪, એ ચઉદ સ્થાનકે સમુર્જિમ મનુષ્ય ઉપજે છે.

તેના શરીરની અવગાહના આંગુળના અસંખ્યાતમે ભાગે છે. તે જીવ અસંતી, મિથ્યાદષ્ટિ, અસાની, અપર્યાપ્તાજ્વપણે અંતર્મુહુર્ત ને આવળે મરે છે. એ વિચાર શ્રી પત્રવણાજી સૂત્રથી લખ્યો છે. એ સમુર્જિમ મનુષ્યનો અધિકાર પુરો થયો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગર્ભજ મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. કર્મભૂમિ ૧, અકર્મભૂમિ ૨, ને અંતરદ્વીપ ૩.

૪૪. છપન અંતરદ્વીપના મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અંતરદ્વીપના મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અંતરદ્વીપ તે લવણ સમુદ્ર મધ્યે ચુલ હેમવંત પર્વતની દાઢા ઉપર છે, તેના અઠાવીશ ભેદ છે. એકરૂક ૧, આભાસિક ૨, વૈમાનિક ૩, નાંચુલીક ૪, હૃયકર્ણ ૫, ગજકર્ણ ૬, ગોકર્ણ ૭, સકુલીકર્ણ ૮, આદર્શમુખ ૯, આદિ મેંદામુખ ૧૦, આયોમુખ ૧૧. ગોમુખ ૧૨, અશ્વમુખ ૧૩, હરિતમુખ ૧૪, સીહમુખ ૧૫, વ્યાધમુખ ૧૬, અશ્વકર્ણ ૧૭, સીહકર્ણ ૧૮, અયકર્ણ ૧૯, કર્ણપ્રાવર્ણ ૨૦, ઉલ્કામુખ ૨૧, મેઘમુખ ૨૨, વિદ્યુતદંત ૨૩, વિદ્યુતજીવા ૨૪, ધનદંત ૨૫, લષ્ટદંત ૨૬, ચુદ્દંત ૨૭, શુદ્દંત ૨૮, એમ અઠાવીશ અંતરદ્વીપ ચુલહેમવંત પર્વતની દાઢા ઉપર. તેમજ અઠાવીશ અંતરદ્વીપ શીખરી પર્વતની દાઢા ઉપર લવણ સમુદ્ર મધ્યે સરવાળે છપન અંતરદ્વીપ જાણવા. તેમાં પ્રથમ એકરૂક દ્વીપનો અધિકાર કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષણદિશનો એકરૂક મનુષ્યનો એકરૂક નામે દ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંજુદ્વીપ નામાદ્વીપ યાંના મેર પર્વતથી દક્ષણદર્શે ચુલહેમવંત વર્ષધર (ક્ષેત્રની હદ યતાવનાર) પર્વતના ઉત્તર ને પુર્વદિશના છેડથી એટલે ઇશાનખુણે લવણ સમુદ્રમધ્યે ત્રણસેં જ્વેજન અવગાહી જાંધએ યાં ચુલહેમવંત પર્વતની દાઢા ઉપર દક્ષિણ દિશના એકરૂક મનુષ્યનો એકરૂકદ્વીપ નામે દ્વીપ છે. તે ત્રણસેં જ્વેજન લાંબપણે ને પહોળપણે છે. ને નવસેં આગણપચાશ જ્વેજન કાંધક ઉણા ફરતો પરિધિપણે તે દ્વીપ છે.

તે દ્વીપ એક પન્નવર વેદીકા (વંડીકીલારૂપ) ને એક વનખંડ તેણેકરી ચોતરફ વિંટાણો છે. તે પન્નવર વેદીકા અર્ધ જ્વેજન ઉંચપણે છે ને પાંચસેં ધનુષ્ય પહોળપણે છે. ને લાંબપણે તે દ્વીપ પ્રમાણે ફરતી છે. તે પન્નવર વેદીકાનો એહવે રૂપે વર્ણન કહે છે. તેના વજ્રરત્નનાં પગથીયાં છે. એમ વેદીકાનો વર્ણન જેમ રાયપસેણી સૂત્રમાં છે તેમ

જાણવો. તેમજ આગળ જગતીના વર્ણનમાં આવશે તેથી જાણવો.

તે પદ્મવર વેદીકા એક વનખંડે ચોપખેર વીંટાણી છે. તે વનખંડ દેશેઉણા એ જ્ઞેજન દ્વરતું પહોળપણે છે તે વેદીકા પ્રમાણે દ્વરતું છે. તે વનખંડની કૃષ્ણશોભા છે. એમ રાયપસેણી સૂત્રથી વનનો વર્ણન જાણવો. તેમજ નિરવિશેષ જાણવો. તૃણ અને મણીનો વર્ણ, ગંધ, સ્પર્શ તે શબ્દ. તેમજ વાવ, ઉત્પાત પર્વત, પૃથ્વીશીલાના પટ્ટ પ્રમુખનો વર્ણન જાણવો. જાવત્ સાં ધણા અંતરિક દેવતા ને દેવાંસા એસે છે જાવત્ વિચરે છે.

તે એકરૂક દ્વીપને માંહે ધણુંજ સમ ને મનોહર ભૂમિભાગ તે ધરતી તળ છે. તે યથા-દ્રષ્ટાંતે માદળનું તળીયું જેલવું સમું છે તેહવે સમધરતી તળ છે. એમ જાવત્ સન્યા-પર્થત જાણવું. જાવત્ પૃથ્વીશીલાના પટ્ટ છે તે ઉપરે એકરૂક દ્વીપના મનુષ્ય ને મનુષ્યની સ્ત્રી એ એ એસે છે જાવત્ વિચરે છે.

તે એકરૂક દ્વીપે તે તે દેશને વિષે તે તે કામે ધણા ઉદાલક નામે, મોદાલક નામે, કાદાલકનામે, કંતમાલનામે, નયમાલનામે, નટમાલનામે. શુંગમાલનામે, દંતમાલનામે, સંખ-માલનામે, સેલમાલનામે. ઇલાદિકે વૃક્ષ કલાં છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો ! તે વૃક્ષ ફળ્યાં પુલ્યાં છે, તેનાં મુળ શુદ્ધ છે, દર્ભાદિકે રહીત છે. મુળે કરી, કંદે કરી જાવત્ પીળે કરી સહીત છે. પત્રેકરી, પુલેકરી ઢંકાણા છે. વિશેષે કરીને વૃક્ષની શોભાએ કરી અલંત શોભતાં થકાં, વિશેષે શોભતાં થકાં રહે છે.

વળી એકરૂક દ્વીપને વિષે (અપ્રસિદ્ધ) ધણાં વૃક્ષ છે. તે હેરતાલ વનસ્પતિનાં વન ભેરતાલ વનસ્પતિનાં વન, મેરતાલ વનસ્પતિનાં વન, સેરતાલ વનસ્પતિનાં વન, માલીના વન, સરલના વન, સરસડાના વન, સોપારીના વન, આંખાના વન, અંજુરીના વન, નાળી-યેરીના વન, ફળ્યાં પુલ્યાં થકાં જાવત્ રહે છે.

વળી એકરૂક દ્વીપે ધણા તીલક વૃક્ષના વન, વડ, જાવત્ રાયણ, નંદી વૃક્ષ પ્રમુખ દર્ભાદિકે રહીત ફળ્યા પુલ્યા જાવત્ રહે છે,

વળી એકરૂક દ્વીપે સાં ધણી પદ્મલતા જાવત્ સ્યામલતા સદાય ફળી પુલી રહે છે. એમ લતાનો વર્ણન જેમ ઉવવાઈ સૂત્ર મધ્યે કલ્પો છે તેમ જાણવો. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી એકરૂક દ્વીપે સાં ધણાં શેરીક વૃક્ષના ગુદ્મ જાવત્ મહાજાતીના ગુદ્મ તે ગુદ્મ પાંચ વર્ણુ પુલે ફળે છે અને સાં મંદવાય વાય છે તેણે કરી નિર્મળ વૃક્ષની શાખા છે તેને કંપાવીને એકરૂક દ્વીપનો ધણુંક સમ મનોહર જે ભૂમી ભાગ તેને વિષે પુલના પુંજ (ઢગલા) કરે છે.

વળી એકરૂક દ્વીપને વિષે સાં સાં ધણી વનની શ્રેણી છે. તે વનની શ્રેણી કૃષ્ણ છે જાવત્ મનોહર છે. મહામેધનો સમુહ તે સરખી શોભા છે જાવત્ મહાગંધની ધ્વની મુકે છે. જોવા યોગ્ય છે ૧, દેખવા યોગ્ય છે ૨, અભીરૂપ છે ૩, પ્રતિરૂપ છે. ૪,

૪૫. હસ જાતના કલ્પવૃક્ષનો અધિકાર.

૧ વળી એકરૂક દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ઘણાં મતંગનામે દુમ (વૃક્ષ)ના સમુહ છે. (મતંગ તે જેહના ફળ ખાધે યડ થાય.) અહો સાધો આવખાવતો! જેમ તે ચંદ્રપ્રભા મદીરા ચંદ્રમાં સમાન ઉજળી, મણુશીલાકા મણી સમાન વર્ણે મદીરા, તથા ઉત્તમ સિંધુ, (મદીરા વિશેષ.) ઉત્તમ વાણુણી, (નામા મદીરા.) ભલે પ્રકારે ધાવડી પ્રમુખના ફળ, પત્ર, પુલ તેહના રસ તે મધ્યે ઘણા દ્રવ્ય સંયુક્ત કૃત મદ્યાદિકના તે પણુ કાળ પ્રમાણે પ્રાપ્ત તેનો જેવો યડ તથા સ્વાદ, વળી મધુ તથા મૈરક (મદીરા વિશેષ.) તે પણુ ચરીષ્ટ રત્ન વર્ણે જેની કાંતી છે. તેનો જેવો સ્વાદ તથા દુગ્ધ જાતનો મદ્ય, તથા પ્રસન્ન નામા સરા, તથા નેલક નામા સરા, તેનો જેવો સ્વાદ, તથા ખજુર, દ્રાખ પ્રમુખના સંજ્ઞે કૃત મદ્ય તેહનો જેવો સ્વાદ, તથા કાપી સાયન (મદ્ય વિશેષ.) તથા પક ઇંજુરસ (પાકી શેવડીનો રસ) તેનો જેવો મદ્ય કૃત તથા પ્રધાન સરા (મદ્ય વિશેષ) ઇલાદિક જેમ વર્ણુ, રસ, ગંધ, સ્પર્શ કરી યુક્ત છે અને વળી અળવીર્યના પરીણામને વધારે. (મદીરા પ્રમુખની વીધી ઘણા પ્રકારની છે.) તેમ તે મતંગનામે વૃક્ષના સમુહ પણુ મદીરા પાનને ગુણુ યુક્ત છે. સ્વભાવ થકીજ અનેક ઘણી જાતની મદીરા તેને પરીણામે પરણુમીત છે. તે વૃક્ષ મદીરાને ગુણુ પરણુમીત છે. ફળે કરી પરીપૂર્ણુ છે. તે ફળ પાકે છે ત્યારે મદીરા પ્રતે ઝરે છે, તે મહુડાની જાતના વૃક્ષ છે. તે વૃક્ષ ફળ્યાં પુલ્યાં છે. તે વૃક્ષના મુળ કુશ દર્ભ તૃણાદિકે રહીત નિર્ભળ શુદ્ધ છે. જાવત એવી રીતે રહે છે. એ પ્રથમ મતંગનામા કલ્પ વૃક્ષ વર્ણુવ્યો. હવે બીજો ભૃંગાંક નામે કલ્પ વૃક્ષ વર્ણુવે છે.

૨ એકરૂક દ્વીપે તે તે કામે ઘણાં ભૃંગાંરક (ભાજન-વાસણુના) નામા વૃક્ષના સમુહ કહ્યાં છે. અહો સાધો આવખાવતો? જેમ ઇલાં ઇડા, કરવા, કળશ, કળસલી, - પાત્ર કાચનીકા, ઉદકવર્ધની નામા ભાજન વિશેષ, સુપ્રતિષ્ઠક (ભાજન વિશેષ,) વિષ્ટર નામા ભાજન, પારીવપકનામા ભાજન, ભૃંગાર લોટા, કરોટીક, સરક, પ્રરકપાત્રી, (તે વાંશના પાત્ર) થાળ, પલકનામા ભાજન, ચપલકનામા ભાજન અપદનામા ભાજન, દકવારકનામા ભાજન (વિચિત્ર ભાજન) મણુપટકનામા ભાજન, શુક્રિતકનામા ભાજન, થોર પિતકા ભાજન, કચન મણુ ભાજન, ઇલાદિક મનોહર ભાજન છે. તે ભાજન સુવર્ણુ મણુ રત્ને કરી ભાંતિ વિચીત્ર છે. એહવા આ ક્ષેત્રે જેમ ભાજન છે તેમ તે ભૃંગાર નામા વૃક્ષના પણુ સમુહ અનેક પ્રકારને ભાજને કરી સહીત છે. સ્વભાવે પરણુમીત છે. ફળે કરી પ્રતિ પુર્ણુ છે. તે વૃક્ષ એહવાથકાં ફળ્યા પુલ્યા જાવત મનોહરપણુ રહે છે. એ બીજો ભૃંગાંરક નામા કલ્પ વૃક્ષ વર્ણુવ્યો. હવે ત્રીજો ત્રીતાંગ નામા કલ્પ વૃક્ષ વર્ણુવે છે.

૩ એકરૂક નામા દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ઘણાં ત્રુટીતાંગ (વાજીત્ર) નામા વૃક્ષના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવતો! જેમ તે આલીંગક નામા મોહુ વાજીત્ર, લઘુમાદલ, પણુવનામા વાજીત્ર, પડહ, દદર, કરટી, ડીડીમ, ભેરી, મોટી ભેર, કણુકા, (વીણા વિશેષ) ખરમુખી, મુરજ, (વાજીત્ર વિશેષ) સંખ, પરીક્ષીત્ર નામા વાજીત્ર વિશેષ, પરીવાંધ સપ્તત્રી વિણા,

વંસવિણુંવંસવિશેષ, સુધે.પા, વિપંચી તંત્રી, વિણામહાચી વિણાવિશેષ, સતતંત્રી વીણા, રંગસીકાનામા વીણા, હરતલાલ, કાંસાની તાલ, તેણે કરી સહીત, એહવા વાજંત્રના ભેદ. વળી તેહને કાલા ગાંધર્વ સર્વ સમે કુશળ તેણે વગાડતા ત્રીકરણુ સુધી આદી, મધ્ય ને, અંસરૂપ તે જેમ એ ક્ષેત્રે વાજંત્રની જાતી છે. તેમ તે ત્રુટીતાંગ નામા પણ દુમ (ઝાડ) ના સમુહ અનેક ધણા પ્રકારના ત્રુટીતા વાજંત્રના ચાર ભેદ છે. તતવીણા પ્રમુખ ૧, માદલ પ્રમુખ વિતલ ૨, તાલ પ્રમુખ ૩, અને સંખ પ્રમુખ ઝુપી ૪, એમ ચાર પ્રકારના વાજંત્રને ગુણે કરી સહીત છે. તે વૃક્ષ ક્રમે કરી સહીત છે. ક્રમ્યા પુલ્યાથકાં પૂર્ણ રહે છે. તે વૃક્ષના મૂળ સુદ્ધ છે. એ ત્રીજે ત્રુટીતાંગ નામે કલ્પ વૃક્ષ વર્ણવ્યો. હવે ચોથો દીપશીખા નામે કલ્પ વૃક્ષ વર્ણવે છે.

૪. એકરૂકનામા દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ધણા દ્વીપશીખા નામે વૃક્ષના સમુહ કલા છે. અહો સાધો આવખાવતો! જેમ સંધ્યા સમયને વિષે ચક્રવર્તી નવ નિધાનના ધણીને દીવીનો ચક્રવાળ પ્રગટ કરે, તે દીવી વર્ણવે છે. તે દીવી મધ્યે ધણી જાડી વાટ છે, ને તે વાટ વળી તેણે કરી પ્રતિપૂર્ણ છે. એવી દીવીને પ્રગટ કરે ત્યારે અધકારનો નાશ થાય. તેનો વર્ણ, કનકનો જેવો વર્ણ તે સમાન વર્ણ છે. વળી તે દીવીના કંચન, મણી રત્નના નિર્મળ બહુ મૂલ્ય રક્ત સ્વર્ણના દેદીપમાન મનોહર દંડ છે. તે દીવી ઉત્તમ છે, એ દીવી સમકાળે દીપાવે, તેહનું રાત્રીને સમે રનેહવંત મનોહર દેદીપમાન તેજ થાય. નિર્મળ ગ્રહ ચંદ્રમા પ્રમુખ તેહના સરખી કાન્તી થાય, તેમ તેમ અધકારને ટાળણુહાર. સૂર્ય તેના કીરણુ પસર્યા તેહનો જેવો ઉધ્યોત તેહવો તે દીવીનો જોતે કરી રવેત પ્રહસીત વિસ્તારપણે મનોહર શૌભાયમાન તેજ થાય. તેમ તે દીપશીખા નામે વૃક્ષના સમુહ પણ અનેક ધણાં નવનવા પ્રકારનાં પરીણામ ઉધ્યોત વિધિના તેણે કરી સહીત ક્રમે કરી પ્રતિપૂર્ણ ક્રમ્યાં પુલ્યાથકાં રહે છે. એ ચોથો દીપશીખાનામે કલ્પવૃક્ષ વર્ણવ્યો. હવે પાંચમો જ્યોતીશીખા નામા કલ્પવૃક્ષ કહે છે.

૫. એકરૂક દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ધણાં જ્યોતીશીખાનામા વૃક્ષના સમુહ કલા છે. અહો સાધો આયુષ્યવતો? જેમ તે તત્કાળનો ઉગ્યો, શરદકાળનો આરિવન, કાર્તિક માસનો સૂર્ય મંડળ જેમ સહસ્ત્ર કીરણુને દીપાવતો જેહવો વીજળીનો ઝળાટકાર, નિર્ધુમ અસી જાજલ્યમાન અસીએ ધમ્યો તાતો સ્વર્ણ, કેશુનું પુલ, અશોક વૃક્ષનું પુલ, ગ્નસુ વૃક્ષનું પુલ, ઇત્યાદિક વિકરવર તેના પુંજ (દગલા) મણી રત્ન રક્ત વર્ણ તેના જેવા કીરણુ જાતવંત હીંગળો તેનો સમુહ, (દગલો) તેના રૂપથી અધિક રૂપ તેજ સુર્યનું છે, તેમ તે જ્યોતીશીખા નામે પણ વૃક્ષના સમુહ અનેક પ્રકારના ઉધ્યોતના પરીણામે ને ઉધ્યોતની વિધિ તેણે કરી સહીત છે. શુભ લેશ્યા છે, મંદ લેશ્યા છે, આતપની કાન્તિએ સ્વભાવિક પરણુમીત છે. કુડાગારને સંસ્થાને સંસ્થિત છે. માંહોમાંહે લેશ્યા (પ્રભા-કાન્તિ)ના પ્રદેશ અવગાઠ છે. તે લેશ્યાને પ્રદેશે કરી સર્વ દિશે ચારે તરફ સોભાવે છે, ઉધ્યોત કરે છે, કાન્તિ વધારે છે. એ વૃક્ષક્રમ્યાં પુલ્યાથકાં રહે છે. એ પાંચમો જ્યોતીશીખા નામે કલ્પવૃક્ષ વર્ણવ્યો. હવે છઠો ચીત્રાંગ નામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણવે છે.

૬ એકરૂક દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ધણાં ચીત્રાંગ નામે વૃક્ષનાં સમુહ કહ્યાં છે. અહો સાધા આયુષ્યવંતો! જેમ તે પેક્ષાધર જેવા યોગ્ય વિચીત્ર મનોહર ઉત્તમ પુલની માળાએ સંયુક્ત દેદીપમાન ઉન્નવળ છે. વિકસ્વર પાંચવર્ણ પુલ તેના પુંજ તેણે કરી કળી સહિત છે. વીરક્ષીત વિચિત્ર પુલ તથા માળા તેને સમુદાયે કરી સહિત છે. તે કહે છે. ત્રંથીમ ૧, (ગુંથ્યા) વેદીમ ૨, (હારરૂપ) પુરીમ ૩, (પુર્યા) ને સંઘાતીમ ૪. (પુલનો પુંજ) એમ ચાર પ્રકારના પુલે કરી, નિપુણ પુરૂષે કારીગરે કરી વિભાગપ્રતે રચીને સર્વથી સર્વદીશે સમનુબંધ અવીરલપણે લંબાયમાન અંતર રહીત પંચવર્ણિ કુસુમની માળા તેણે કરી શોભાયમાન વનમાળાએ કરી તે ધરનું દ્વાર શોભિત છે. તે ધર અત્યંત દીપે તેમ તે ચિત્રાંગનામા વ્રક્ષના સમુહ પણ અનેક પ્રકારના પુલને સમુહે કરી સ્વભાવિક પ્રણુમીત છે પુલ તથા પુલની માળા તેને ગુણેકરી સહિત છે. તે વ્રક્ષ જ્વલત ઢૂળ્યાં પુલ્યાં થકાં રહે છે. એ છો મિત્રાંગનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણવ્યો. હવે સાતમો ચીત્રરસનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણવે છે.

૭ એકરૂક દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ધણા ચીત્રરસનામા વ્રક્ષના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધા આયુષ્યવંતો! જેમ આ ક્ષેત્રે સુગંધ ઉત્તમ કલમશાલી નામે તંદુલ (ચોખા) તે પણ વિશુદ્ધ ગાય પ્રમુખના દુધમધ્યે રાંધ્યા એટલે ખીર કીધી તે મધ્યે સુગંધી શરદકાગનું ધૂત (ઘી) ને તેમાં ગોળ, ખાંડ અથવા સાકર ધાલીએ ચારે અત્યંત રસવંત તે ખીર ઉત્તમ વર્ણ, ગંધ ને રસે કરી થાય. અથવા જેમ રાજા છ ખંડના ધણી ચઢવતિ તેહને જેમ ડાહ્યા હુશીયાર રસોચા પ્રમુખ હોય તેણે નીપજ્વલેલ ચાર કલ્પીક શેષ વિશેષ રસવંતી એદન (ચોખા) તેહને વર્ણવે છે. કલમસાલીનામા ઉત્તમ તંદુલ તેહને ભલે પ્રકારે રંધીત બાક સહીત કોમળ ચતુક કલ્પાદિકે પરીકર્મિત અનેક પ્રકારને મસાલે કરી સહીત એવા તંદુલ પ્રમુખ, અથવા મોદક (લાડવા) પરીપૂર્ણ સર્વ દ્રવ્ય એલચી પ્રમુખે કરી યુક્ત યથાયોગ્ય અસીએ કરી રંધીત તે ઉત્તમ વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શયુક્ત બળ અને વીર્યને પરીણામે યુક્ત પાંચ ઈંદ્રીનું બળને વધારનાર, શરીરને પુષ્ટી કરનાર, ક્ષુધા, ને તૃપા તેનો ટાળણહાર તે મોદક મધ્યે ઉત્તમ ગોળ, ખાંડ અથવા શાકર તેણે કરી યુક્ત. સીંહ કેશરી નામા તે મોદક સ્પર્શ સુકુમાળ ને સુક્ષ્મ દળ છે તે પરમ મીઠાન સ્વાદે હોય. તેમ તે ચીત્ર રસનામે વૃક્ષના સમુહ પણ અનેક ધણા પ્રકારને સ્વભાવે કરી પરણુમીત ભોજન. ને ભોજનની વીધીએ કરી સહીત એહવાં તે વૃક્ષ ઢૂળ્યાં પુલ્યાં થકાં રહે છે. એ સાતમો ચીત્રરસનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણવ્યો. હવે આઠમો મણિકાંગનામા કલ્પવૃક્ષ કહે છે.

૮ એકરૂક દ્વીપે ત્યાં ત્યાં ધણા મણિકાંગ નામા વૃક્ષના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધા આયુષ્યવંતો! જેમ તે હાર, અર્ધહાર, ઉત્તરી, સુગટ, કુંડળ, વામોતક, હેમજ્વળ, મણિ-જ્વળ, કનક જ્વળ, સુત્રક, દેચી, કટક, લઘુ, એકાવળી, કંઈસુતક, મકરીકા, ઉરથ, ઐવેચક (કંઠાભરણ) શ્રોણીસુત્રક આભરણ, ચુડામણિ આભરણ, કનકતિલક, પુલ, સરસવ, (આભરણ વિશેષ) કનકાવળી, ચંદ્રચક્ર, સુર્યચક્ર, વૃષભચક્ર, તલભંગક ઇલાદિક નામે આભરણુ વિશેષ તુટીત, હરતમાલગ, વિલેપ, દીનારમાલીકા, ચંદ્રમાલીકા

સૂર્યમાલીકા, હર્ષક, કેયુર, વીરવળય, લંબાયમાન હુમણા પ્રમુખ, અંગુલીવેદ પ્રમુખ, કાંચીકટી મેખળા, કલાપ, પ્રતરક, પાદોજ્જળ, ઘંટીકા, ધુધરમાળ, રત્ન જળા, (આભરણુ વિશેષ.) પગનાં ઝાંઝર, ચરણુ માલીકા, (આભરણુ વિશેષ), સુવર્ણના સમુહની માળા પ્રમુખ આભૂપણુ ધણું પ્રકારનાં તે સર્વ સુવર્ણ, મણી ને રત્ને કરી ભાંતિ વિચીત્ર મનોહર છે. જેમ ઇલાં ભરતાદિક ક્ષેત્રે ધણા પ્રકારનાં છે. તેમ મણિકાંગનામા વૃક્ષના સમુહ પણુ અનેક પ્રકારની નવનવી ભાતીના આભૂપણુ પ્રણુમીત, સ્વભાવેજ આભૂપણુની વીધે કરી સહીત તે વ્રક્ષ જાવત્ કૃષ્યાં પુલ્યાં થકાં રહે છે. એ આઠમો મણિકાંગનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણુઓ. હવે નવમો ગૃહાકારનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણુવે છે.

૯. એકરૂક દ્વીપે લાં લાં ધણું ગૃહાકાર નામે કલ્પવૃક્ષના સમુહ કલાં છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!! જેમ તે ગદ, અટાળા. ચરીકાદ્વાર પ્રોળ પ્રાસાદ, આકાશતળ તે અગાશી, માંડવા, એટદળીયા, બે દળીયા, ત્રણુ દળીયા, ચારદળીયા, ગર્ભગૃહ, વદભી-ગૃહ, ચીત્રસાળી, માલિક ભૂમી ગૃહ, વૃતકુળા, કોલા પ્રમુખ, ત્રીપુણીયા ધર, ચોરંસા ચોપુણીયા ધર, નંદાવર્તને આકારે, જેના તળીયાં પાંદુર છે એવા મુંડમાલ ધર, ધવલગૃહ, અર્ધમાગધર, વિભ્રમગૃહ, સેલ આકારે ગૃહ, શીખરને આકારે ગૃહ, સુવિધં કોષ્ટ તે લલા કોહારને આકારે ધર, અનેક ધર સરણુ લયનપુંખ સંસ્થાને, હાટ તથા પિંડંગ નામા જળીયંધ ગૃહ, ચંદ નિર્યુથગૃહ, ચોરડા, ચંદ્રસાળીકાગૃહ, ઇલાદિ પ્રકારનાં ભાંતી વિચિત્ર મનોહર ગૃહ. તે આ ભરતાદીક ક્ષેત્રે જેમ અનેક જાતીનાં છે તેમ તે ગૃહાકાર વૃક્ષના સમુહ પણુ અનેક પ્રકારના ગૃહ ગુણે કરી વિશેષા સ્વભાવે પરણુમીત છે. તે વૃક્ષ ઉપરે સુખે ચઢાય છે, સુખે ઉતરાય છે, સુખે તે વૃક્ષ મધ્યેથી નીસરાય છે, અને સુખે તે વૃક્ષમધ્યે પેસાય છે. તે વૃક્ષે સ્વભાવેજ દાદરારૂપ પગથીયાં તેણે કરી સહીત છે. એકાંત સુખનો સ્થાન છે. સન્યાસન રૂપે યુક્ત મનોહર ગૃહની વીધીયે કરી યુક્ત એવાં વૃક્ષ કૃષ્યાં પુલ્યાંથકાં જાવત્ રહે છે. એ નવમો ગૃહાકાર કલ્પવૃક્ષ વર્ણુઓ. હવે દસમો અનગ્રકનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણુવે છે.

૧૦ એકરૂક દ્વીપે લાં લાં ધણું અનગ્રક નામે વૃક્ષના સમુહ કયાં છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!! જેમ તે આજ્ઞક એટલે ચામડા રૂપ વસ્ત્ર, કપાસ વસ્ત્ર, તૃણુના વસ્ત્ર, કંચળા, પટકુળા, ત્રિસરીતનું નિષ્પન તે કાસેયક, મૃગચર્મ, કાળમૃગપટ ચર્મ વિશેષ, અંસુક વિશેષ, આભરણુ વિચિત્ર, સુકુમાળ, કલાણુકારી. ભીંગાજીવ વૃક્ષની પરે લીલા, કાજગની પરે કાળા, શોભતાં યદુવર્ણુ રક્ત, પીળાં, ઘોળાં, મૃગના રોમના વસ્ત્ર, સુવર્ણના, જરકસી (ઝીક-જરી), ઉનના અનેક તંતુની ભાંતે કરી ચીત્રીત ઇલાદિક તંતુએ કરી નીપજાવેલ ભાંતી વિચીત્ર મનોહર. જેમ ઇલાં વળી તે વસ્ત્ર મધ્યે યદુ પ્રકારનાં પતનના નીપજાવેલ વર્ણુ, ને રંગ સહીત તે વસ્ત્ર છે. તેમ તે અનગ્રકનામા વ્રક્ષના સમુહ પણુ અનેક પ્રકારને વિશેષા (સ્વભાવે) પરીણામે વસ્ત્રવિધે સહીત કૃષ્યાં પુલ્યાં થકાં જાવત્ રહે છે. એ દશમો અનગ્રકનામા કલ્પવૃક્ષ વર્ણુઓ. એ દશ જાતના કલ્પવૃક્ષ વર્ણુઆ.

૪૯. એકરૂક દ્વીપના મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે મનુષ્યનો કેવો આકાર ભાવ, સ્વભાવે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે મનુષ્યનાં અલંકાર સૌમ્યકારી મનોહર રૂપ છે. ભોગુત્તમ છે. ગજની પરે ભોગને વિષે સશ્રીક મનોહર છે. તેના અંગ સર્વ અવ્યવે કરી સુંદર છે. મનોહર રૂપ આકારે કાચ્યાની પરે તેના પગ છે. રાતા કમળની પરે સુકુમાળ પગનાં તળીયાં છે. વળી તે તળીયાં પર્વત, નગર, સમુદ્ર, મગરમચ્છ, ચક્ર, મૃગ ધ્યાદિક લક્ષણે કરી સહીત છે. અનુક્રમે આંતરા સહીત પગની આંગુળી છે. ઉચ્ચ પગની પાની છે. ને ચીગટયા ઉચ્ચ ત્રાંચા વરણા તેના નખ છે. રૂડે આકારે પુષ્ટ અણુદીસતી પગની ધુટી છે. હરિણુલીના ગુઢ શરીરની પરે અનુક્રમે વાટલી તેની ગ્ંધ છે. દાખાના ઢાંકણાની પરે સ્વભાવે ગુઢ તેના ઢીચણુ છે. હસ્તીના સરખી ગતિ (ચાલ) છે. ને ભલા પ્રધાન તેના સાથળ છે. મદોન્મત હાથી તે સરખી દીપતી વિશાળ વિલાસવંત તેની ગતિ (ચાલ) છે. જાતવંત અસ્વની પરે તે સરખા ગુણ દેશ છે. જાતિ વિશુદ્ધ આકિર્ણુ ઘોડાની પરે મળ સહીત ગુણ દેશ છે. (જેમ જાતીવંત ઘોડાનો ગુણ દેશ જાણુ કરતાં જેમ ખરડાય નહીં તેમ તે જુગળીયાને મળ કરતાં ગુણ દેસ ખરડાય નહીં) પ્રમુદીત હર્ષ સહીત પ્રધાન ઘોડો તથા સીંહ તેની કેડથી અધીક વર્તુળાકારે તેની કટી (કેડ) છે. એકરૂકે આંધ્યો મુસળ તે સરખી અને તેજે આરીસો તથા નિર્મળ કાઘો પ્રધાન સુવર્ણ તથા ખડગની મુક સરીખો તથા પ્રધાન વજ્રની પરે દેદીપમાન ત્રીવલી મધ્યભાગ છે. રજુ સર્વ પ્રમાણે કરી સહીત ઉત્તમ જાતીવંત સુક્ષ્મ કુશ્ન સ્તીગ્ધ સોભાગ્યવંત મનોહર સુકુમાળ કોમળ રમણીક તેના શરીરની રોમરાય છે. ગંગાના આવર્તન અને દક્ષણાવર્ત શંખ ને તેજે સૂર્ય કીરણુ ઉદયમાન સમયે જેવું કમળ વિકસ્વર હોય તે સરખી ગંભીર વિકસ્વર વિકટ તેની નાભી જાંડી છે. મચ્છ અને પાંખી તેના સરખી સુખત પુષ્ટ કુક્ષી છે. જખ મચ્છના સરીખું ઉદર છે. સુચી પવિત્ર શરીર છે. પદ્મની પરે વિકટ નાભી છે. લગારેક નીચા નમતાં પાસાં છે, નિરંતર પાસાં છે, મનોહર પાસાં છે, ગુણુ સહીત, પરીમીત ચીતમવ્યા યથોક્ત પ્રમાણુ માંસેપુષ્ટ સ્થીત પાસા છે. અદસ્ય પાંસળી દીસે નહીં એહવું અને કનક સરખું નિર્મળ સુનિષ્પન રોગ સહીત શરીર છે. ઉત્તમ યત્રીસ લક્ષણુના ધરણુહાર છે. કનક સીલાતળની પરે ઉજ્જવલ પ્રસરત સમતળ અવિપમ સમાતળ વિસ્તીર્ણ પોહોણું તેનું હૃદય છે. શ્રીવજે કરી શોભીત હૃદય છે, નગરની પોળની ભોગળ સમાન વર્તુળાકારે જૂગ છે. કમાડ ના ભોગળ સરખી વિસ્તીર્ણુ લાંબી તેની યાંહ છે. ધુસરો સરખી પુષ્ટ રમણીક રૂડે સંસ્થાને સંસ્થીત છે. શુસીલાષ્ટ મનોહર દિસીષ્ટ નિવડ સુવધ ગુઢ પર્વ હસ્તતળની જેની સંધ છે. રાતાં તળાં માંસે સહીત પુષ્ટ ડુંણાં ને ઉત્તમ લક્ષણુ સહીત ધીંદ્ર સહીત એહવાં હાથનાં તળાં છે. પુષ્ટ વાટલાને આકારે ભલી પરે નીપની કોમળ અલંકાર પ્રધાન આંગુલી છે. ત્રાંચા વરણાં નળીયાંને આકારે ઉચ્ચ પવીત્ર દીપતા ચીગટા હાથના નખ છે. હથેળીમાં ચંદ્રમાનો આકાર છે સૂર્યનો આકાર છે. દક્ષણાવર્ત શંખનો આકાર છે, ચક્રવર્તિના ચક્ર રત્નનો

આકાર છે. સવળા સાર્થીયાનો આકાર છે. ચંદ્રમા ૧, સૂર્ય ૨, શંખ ૩, ચક્ર ૪, સાર્થીયો. એ પાંચ હાથને ત્રિષે આકાર છે. પીંગે પલ્લુ લક્ષણે કરી સંપૂર્ણ તેણે કરી રચીત શોભીત તેના હાથ છે. ભલો પાડો, વરાહ સુખર, સીંહ, સાર્દલો, અષ્ટપદ, બળદ, હસ્તી, તેહના સરખા તે ભુગળના ભલા પુરા મોટા સ્કંધ છે. ચાર આંગુલ પ્રમાણુ કાચયાના સરખી શ્રીવા (ડોક) છે. જઠાવસ્થિત ભલે પ્રકારે ચીત્રાંમ સરખી મુછ છે. પુષ્ટ માંસે સસ્થિત ભલી સીંહના સરખી મોટી હડખચી છે. પુષ્ટ પ્રવાળા સરખાં અથવા બીંગણ (પાકાં ઘોલાં) સરખા રાતા તેહના હોડ છે. પાંદુરા ચંદ્રમા સરખા નીર્મળ તથા દક્ષણાવર્ત શંખ ગાયનું દુધ, સમુદ્રનું શીણ, મયકુંદનું પુલ, પાણીના પુવારા અથવા કમળ સરખી દાંતની શ્રેણી છે. અખંડ દાંત છે. રાય રહીત દાંત છે. અંતર રહીત દાંત છે. ચીગટા દાંત છે. સુનિષ્પન દાંત છે. જાણીએ એક દાંત છે, એવું દીશે પલ્લુ અનેક દાંત છે, અને અત્રીએ ધમ્યો નિર્મળ તાતો સુવર્ણ જેવો રાતો હોય તેવું રાતું તાળવું ને જીભ છે. ગરૂડ પંખીના જેવી નાશીકા છે. વીકશ્યા પુંડરિક કમળ સરખી આંખ છે. વિકસ્યા કમળની પાંખડી સરખી પાંખલુ છે. થોડી નમી ધનુષ સરખી મનોહર કાળી અભ્રની રાય સરખી ભણે સસ્થાને મનોહર લાંબી ઉત્તમ પાતળી કાળી ચીગટી ભાપલુ (ભમર) છે. લય ન પામે પ્રમાણુ યુક્ત એવા કાન છે. ભલા કાન છે. માંસે કરી પુષ્ટ એવા ગાલના દેશ ભાગ છે. તત્કાળનો ઉગ્યો યાળ સુર્યાકારે ઉત્તમ વિસ્તારપણે સમ નિલાસ (કપાળ) છે. પ્રતિપુર્ણ પુનમના ચંદ્રમા સમાન મુખ છે. જત્રને આકારે મસ્તક છે. નિવડ પુષ્ટ નાડીએ કરી સુખધ લક્ષણે કરી સહીત ઉંચા શીખર સરખો નભપીડાઇ શીખર હોય એહવો શીખર છે. દાડીમના પુલની પરે તથા સુવર્ણને વર્ણે નિર્મળ સુખત રાતી માથાની ચાંગડી છે. સામળી પ્રક્ષના પુલ સરખાં ઘણું નિવડ માંશે ઉપચીત સુક્રમાળ વિપય પ્રસસ્ત સુક્રમ લક્ષણવંત સુગંધ ગધે મનોહર કૃણુ વર્ણે જેહવો શેપનાગ અથવા ભોગે લીલો તે નીલશ્યામ અથવા કાજળનો પુંજ (રૂગલો) અથવા ભમરાનો સમુહ તે સરખા શ્યામ ચીગટા એકલા એહવા દક્ષણવર્તવળતા વધે નહીં એવા માથાના મોવાળા છે. અત્રીસ લક્ષણે કરી સહીત છે. સુનિષ્પન ભલા સંગત અંગોપાંગ ભલા છે. સરૂપવંત જેવા જેગ્ય છે. દેખવા જેગ્ય છે. અભીરૂપ છે. પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે મનુષ્યનો હંસ સરખો સ્વર છે. કૌચ પંખીના સરખો સ્વર છે. વિણા સરખો છે. સીંહ સરખો સ્વર, સીંહ સરખો ઘોષ છે. મધુર સ્વર, મધુર ઘોષ છે. સુસ્વર છે, સુસ્વર ઘોષ છે. જાંયાએ કરી જલજલમાન તેહનું અંગોપાંગ છે. વઞ્ઠરીખભનારાચ સંધયણુના ઘણી છે. સમચતુરસ સંસ્થાનના ઘણી છે. શરીરની ચામડી ચીગટી છે. રોગ રહીત છે. ઉત્તમ પ્રશંસવા જેગ્ય છે. જેહને ઉપમા દેવાય નહીં એવું શરીર છે. વળી વીષા, લઘુનીત, પરસેવો ઇત્યાદિકે રહીત શરીર છે. શરીરે મેલ પ્રમુખ મળે નહીં. મનોહર વાયસમાન વેગ છે. કંક પંખીની પેરે આહાર લીએ છે. પારેવાની પેરે સર્વ પચે છે. સંકુત પંખીની પેરે નિહાર કરે છે. (જેમ તે જીવને નિહાર કરતાં પાંખ ખરડાઇ નહીં તેમ તે ભુગળને પલ્લુ લેપ લાગે નહીં.) રોગ રહીત ઉંચો હિદર દેસ છે. પદ્મ અથવા

કમળ તેના ગંધ સરખો શ્વસોશ્વાસ છે. અને મનોહર વદન છે. આસં ધનુષની ઉંચી કાયા છે. તે મનુષ્યને ચોસઠ પાંસળી છે. અહો સાધો આવખાવતો! તે મનુષ્ય પ્રકૃતિ સ્વભાવે ભદ્રીકભાવી, સ્વભાવે વનીત, સ્વભાવે ઉપસાંત ને સ્વભાવે ક્રોધ, માન, માયા, લોભ પાતંગાં છે. કામળતા અને વનીતાઇ તેણે સહીત. માયાએ અંધાય નહીં. ભદ્રક ભાવી, વનીત, પ્રેમ અંધન રહીત, ધનાદિકને સંચયે રહીત. વૃક્ષ મધ્યેના રહેનાર. વાંધીત વસ્તુના પામનાર મનોવાચ્ચીત શબ્દાદિક કામભોગને ભોગવતાથકા વીચરે છે, એવા તે મનુષ્યના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આવખાવતો ?

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે મનુષ્યને કેટલે કાળે આહારની ઇચ્છા ઉપજે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકાંતર આહારની ઇચ્છા ઉપજે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્રીપે જુગળની સ્ત્રીનો કેવો આકારભાવ સ્વભાવ સ્વરૂપ કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે મનુષ્યની સ્ત્રી રૂંડે આકારે છે. સર્વ અંગ મનોહર છે. પ્રધાન ઉત્તમ સ્ત્રીને ગુણે કરી સહીત છે. અત્યંત મનોહર કમળનીપર સુકમાળ કાચ્છ્યાનીપરે સંસ્થીત સુંદર પગ છે. સરળ, કામળ, પુષ્ટ; અંતર રહીત, માંસે સહીત એહવી પગની આંગુલી છે. ઉંચા સુખદાઇ નળીઆને આકારે ત્રાંયા વરણા પવીત્ર ચીગટા નખ છે, રોમે રહીત, વૃતાકારે, ઉત્તમ વખાણવાળેગ લક્ષણે સહીત એવું જંધાનું જુગળ છે. રૂંડે નમતાં અત્યંત રૂંડે નમતાં ગુદ ગુપ્ત બે ઠીંચણ છે. માંસે કરી સુઅધ સંધી છે. કેળના ધંભથી અધિક આકારે, વર્ણ સહીત, સુકુમાર, મૃદુ-કુંણી માંહે માંહે મળતી સમી સુનીષ્પન વૃતાકારે પુષ્ટ એવી જંધ છે. અષ્ટાપદ જીવ વિશેષ, તેને સંસ્થાને ઉત્તમ વીરતીર્ણ પહોળી તેની કટી છે. પ્રદેશ હદકાનું વદન તેનો દીર્ઘપણો પોતાના મુખથી અમણો વિરતીર્ણ માંસે પુષ્ટ સુઅધ એવી હદકાની (ગુહ્ય પ્રદેશ) ધરણુહારી છે. વઢ્ઢની પરે શોભાયમાન પ્રસસ્ત લક્ષણે સહીત કસોંદરી (પેટ) છે. ત્રીવળીએ કરી વળ્યો પાતળો નમતો ઉદરનો મધ્યભાગ છે. સરસ સમ સહીત ન્દતવંત પાતળી કાળી ચીગટી મનોહર રમણીક સુવિભક્ત ભલી મનોહર શોભાયમાન રમણીક એવી શરીરની રોમરાય છે. ગંગાવર્તનને આકારે અથવા દક્ષણવર્ત સંખને આકારે અથવા કલ્લોલની પરે ગંભીર, સૂર્યના કીરણુ ઉદય સમયના તેહવી તેજે અને વિકસ્વર કમળના સરખી ગંભીર ઊંડી વિકટા નાભી છે. અનુભટને ઉત્તમ તે સમાન પુષ્ટ કુક્ષી છે. નમતા પાસા છે સરખાં બે પાસાં છે, ભલાજ પાસા છે. મીત માત્રાએ પુષ્ટ ચાર (મનોહર) પાસાં છે. અણુદીસતાં તેના હાડ છે. સુવર્ણની કાન્તિ સમાન નિર્મળી સુનિષ્પન રોગ રહીત એવી કાયાની ધરણુહાર છે. સોનાના કળશ સરખા પ્રમાણે સહીત બે સરખા સુનિષ્પન લષ્ટ કહીન મનોહર સ્તનના મુખ છે. સમ શ્રેણે જોડલે જુગળ ગોળાકારે ઉંચા મનોહર જુગળણીના સ્તન છે. સર્પની પરે અનુક્રમે પાતળી ગાયના પુંજ સમાન વૃતાકારે સમ સરખી સહીત નમતી લગ્નાયમાન લીળાવંત એવી આંહ છે. ત્રાંયા સરખા નખ છે. માંસે કરી સહીત હાથના પંજ છે. પુષ્ટ સકામળ

શોભાયમાન ચીગટી હાથની રેખા છે. ચંદ્રમા, સૂર્ય, દક્ષણાવર્ત શંખ, ચક્ર, સાથીયા પ્રમુખની ભલે પ્રકારે રચીત હાથને વિષે રેખા છે. પુષ્ટ ઉંચી કુક્ષિ, હૃદય અને વસ્તીરૂપ પ્રદેશ પ્રતિપૂર્ણ છે. માંસે કરી પૂર્ણ ગળું અને ગાલ છે. ચાર આંગુળ પ્રમાણે કાચ્યાના સરખી ગ્રીવા (કોક) છે. માંસે કરી સહીત ભલે સંસ્થાને હડખચી છે. દાડીમના પુલ સમાન રાતે વર્ણે પુષ્ટ ભલા હોઠ છે. સુંદર હોઠ છે. દહીં, પાણી, રૂપું, ચંદ્રમા, મચકુંદનું પુલ, માલતીનું પુલ, અશોક વૃક્ષનું પુલ એવે ધોળે વર્ણે છીદ્ર રહીત નિર્મળ દાંત છે. રાતું કમળ તથા રાતું પદ્મ તે સરખી રાતે વર્ણે સુંવાળી જીભ તથા તાળવું છે કણ્ઠેર તથા અશોક વૃક્ષ તે સરખી સમી ઉંચી સરળપણે લાંબી એવી નાશીકા છે. સરદકાળના નીપના કમળ અથવા ચંદ્રવિકાસી કમળ તથા નિકોતપલ કમળ તેની પાંખડી સમાન લક્ષણે સહીત મનોહર એવા નયણ છે. લાવણ્ય સહીત તે નયણના ખુણા ત્રાંયા વરણ્યા રાતા છે. નમાઝ્યું એવું ધનુષ્ય તે સરખી મનોહર કેસે કાળી સહીત સંગત સુગત શ્યામ વર્ણે ચીગટી ભ્રુકૃટિ છે. પ્રમાણે યુક્ત એવા કાન છે. પુષ્ટ મનોહર એવા ગાલ છે. ચાર આંગુળ પ્રમાણે વિશાળ સમું નિલાહ (કપાળ) છે. કાર્તિકની પૂર્ણમાના ચંદ્રમા સમાન નિર્મળ પ્રતિપૂર્ણ સોમ્ય વદન છે. જત્રની પરે ઉંચુ ઉત્તમાંગ (મરતક) છે. વાંકા ચીગટા લાંબા શ્યામ વર્ણે એવા માથાના કેસ છે. જત્ર ૧, ધ્વજ ૨, જુગ ૩, યુલ ૪, દાંમતી ૫, કમંડળ ૬, કળશ ૭, વાવી ૮, સાથીયો ૯, મોટી ધ્વજ ૧૦, જ્ય ૧૧, માછલો ૧૨, કાચ્યો ૧૩, રથ ૧૪, મગર ૧૫, ધાળ ૧૬, અંકુશ ૧૭, અષ્ટાપદ (તે જીવ વિશેષ) ૧૮, શ્રીદામ ૧૯, સુપ્રતિષ્ઠક ૨૦, મેર ૨૧, લક્ષ્મીનો અભિષેક ૨૨, તોરણ ૨૩, પૃથ્વી ૨૪, સમુદ્ર ૨૫, દેવભવન ૨૬, પર્વત ૨૭, આરીસો ૨૮, લીળાવંતહાથી ૨૯, ખળદ ૩૦, સીહ ૩૧, ચામર ૩૨, એવા ઉત્તમ યત્રીસ લક્ષણની ધરણુહાર છે. હંસના સરખી ગત (ચાલ) છે. કાયલના સરખો મધુર સ્વર છે. મનોહર છે. સર્વને સમત વક્ષલ છે. ધવળકેશ, દુષ્ટવર્ણ, કુચેષ્ટા, વ્યાધી દોભાગ્ય, શોક. એટલાથી રહીત છે. ઉંચપણે પુરપથકી થોડી (ચાર આંગુળ) નીચી છે. સ્વભાવે સોળ શુંગાર અને આચાર તેણે કરી મનોહર વેપ છે. બોલવું, હસવું, એસવું, ને વિલાશ વાત કરવી તેણે સહીત છે. મનોહર નિવડ પુકં છે, ને વદન, હાથ, પગ, ચક્ષુ, લાવણ્ય, રૂપ, જોવન વિલાસે કરી સહીત છે. નંદન વનની રહેનારી અપસરા સમાન રૂપે આશ્ચર્યે જોવા જોગ્ય વિશેષે જોવા જોગ્ય દેખવા જોગ્ય મનોહર છે, પ્રતિબિંબ સમાન છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે જુગળની સ્ત્રીને કેટલે કાળે આહારની ધર્યા ઉપજે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એકાંતરે આહારની ધર્યા ઉપજે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે મનુષ્ય શેનો આહાર કરેછે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૃથ્વીના ઉપના પુલ ને જીન તેનો આહાર કરે છે. એવા તે મનુષ્યના સમુહ કલા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પૃથ્વીનો કેવો શ્વાદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથા દૃષ્ટાંતે ગોળ, અથવા ખાંડ, અથવા સાકર, અથવા મદિરા, અથવા ભિપકંદ (દેશવિશેષ) અથવા પર્પટ મોદક, પુષ્કેતર, અથવા પદ્મોત્તર, આક્રોસીકા, વિજ્યાપાક, મહાવિજ્યાપાક, ક્રોષક મિષ્ટાન વિશેષ, અનોપમ ગાયનું દુધ, ચાર ગાયને પાધને તેનું દુધ ત્રણ ગાયને પાય તેનું દુધ એ ગાયને પાય તેનું દુધ એક ગાયને પાય તે ગાયનું ઉત્તમ દુધ. તે મધ્યે ગોળ. ખાંડ, સાકર પ્રમુખ નાખીને તેને મંદ અહીંએ કરી પકવીએ, તે વર્ણે કરી વર્ણુવા ન્વેગ્ય નવત્ સ્પર્શે કરી વર્ણવા ન્વેગ્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પૃથ્વીનો સ્વાદ એવે વર્ણે નવત્ સ્પર્શે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે પૃથ્વીનો એથી ધૃષ્ટ નવત્ મનોજ સ્વાદ કહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પુલ ફળનો કેવો સ્વાદ કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથા દૃષ્ટાંતે ચાર દીશના અંતનો કરવાવાળો ચક્રવર્તિ તેનો પરમ કથ્યાણુ ભોજન. લાખ ગાયથી નીપનું તે ભોજન વર્ણે કરી વર્ણુવા ન્વેગ્ય, ગંધે કરી વર્ણુવા ન્વેગ્ય, રસે કરી વર્ણવવા ન્વેગ્ય, સ્પર્શે કરી વર્ણવવા ન્વેગ્ય, આસ્વાદવા ન્વેગ્ય, દીપાવવા ન્વેગ્ય, કામ વધારવા ન્વેગ્ય, સુખનું કારણુ. સર્વ ઈદ્રિ ને ગાત્ર તેને સુખનું કારણુ છે. એમ કહ્યેથકે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પુલ ફળનો સ્વાદ એવે વર્ણે નવત્ સ્પર્શે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે પુલ ફળનો એથી ધૃષ્ટર (એથી અતિશે એટલે ચક્રવર્તિના ભોજનથી ઘણો મનોહર) નવત્ સ્વાદ કહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે મનુષ્ય આહાર કરી ક્યાં રહેછે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે મનુષ્યના ગણુ ધરરૂપ ઝાડમાં વસેછે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે વ્રક્ષ કેવે આકારે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કેટલાક શિખરને આકારે, પેક્ષા (ધુમટ) ધરને આકારે છે. (નેવા ન્વેગ) છત્રને આકારે છે. ધ્વજને આકારે, થુભને આકારે, તોરણને આકારે, ગોપુર (દરવાજાને વેદિકા એસવા ન્વેગ ભૂમિ ચોપાળગઢ ઉપર એસવાનું સ્થાન) ને આકારે, ચૈલ તે દેવતાનાં ધરને આકારે, અટાલાને આકારે, મોટા અટાલાને આકારે, પ્રસાદને આકારે, ધનવંત વ્યવહારીયાના ધરને આકારે, ગોંપને આકારે, તળાવને વિષે જળ ઉપર જે પ્રાસાદતેને આકારે, વલભી ધરનું ઠાંકણું જીવને આકારે, રસોડાને આકારે વૃક્ષ છે. ખીજાં પણ ત્યાં ઘણાં વૃક્ષ, ભવન, સન્ધ્યા આસન ઉત્તમ તેને સંસ્થાને વૃક્ષ છે. બહી ટાટી છાંયાવંત તે વૃક્ષના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ધર અથવા ગ્રહવન છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. વૃક્ષજ ધર છે એવા તે મનુષ્યના સમુહ કહ્યા છે, અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ગામ અથવા નગર જવત્ સંનિવેશ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં સ્વષ્ટઞ્છાએ જ્ય એવો સ્વભાવ તેનો છે. એવા તે મનુષ્યના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે અસી (તરવાર) કર્મે જીવે તે સીપાઇ પ્રમુખ, મસી. (સાષ્ટએ લખવું તે.) કર્મે જીવે તે કસી (ખેતી પ્રમુખ) કર્મે જીવે તે કણ્ણી, અથવા લેવડ દેવડ કરી જીવે તે, અથવા વ્યાપારી લોક છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ગયા છે અસી, મસી, કસી, પ્રણીત વ્યાપાર પ્રમુખ કર્મ ઇલાદિક કાર્યે કરી રહીત તે મનુષ્ય છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે રૂપું, સુવર્ણ, કાંસુ, વસ્ત્ર, મણી, ચંદ્રકાંતાદિક, મોતી, ધણું ધન, સુવર્ણ, રત્ન, મણી, મોતી, સંખ દક્ષણાવર્ત, પ્રવાળા પ્રમુખ વસ્તુ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે વસ્તુ છે, પણ તે મનુષ્યને તે ઉપર તિવ્ર મમતભાવ ઉપજતો નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે. રાજ્ય (દેશનો ધણી) યુવરાજ્ય (પાટવી કુમાર) ઇશ્વર, તળાડી, માંડવીયા, ધનવંત, મોટા કુટુંબના ધણી, મોટા ધનવંત, વ્યવહારી, નગરશેઠ, કટકના ધણી, સાથના ચલાવનાર પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ત્યાં મનુષ્ય રૂપીના સત્કાર રહીત છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે દાસ (વેચાતો લીધેલ જન્મ પર્યંત રહે તે) પેક્ષ (સેવક કામ કરવા માટે મુકવા જોગ) અથવા શિષ્ય, અથવા ભાગીયા, અથવા ભાષલા, (ગોડીયા) ચાકર, (કામ કરનાર) ભોગીક, (સાથે ખેતી જમવા વગેરે ભોગ ભોગવનારા) પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ચાકર અને દાકર પ્રમુખ રહીત તે મનુષ્યના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે માતા, પિતા, ભાઈ, ખેત, સ્ત્રી, પૂત્ર, પૂત્રી, દીકરાની વહુ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. પણ તે મનુષ્યને ઘણો પ્રેમખંધન ઉપજતો નથી. સ્વભાવેજ તે મનુષ્યને પ્રેમખંધન પાતજો કહ્યો છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે એકબીજાના દેશી અથવા વેરી, ધાતના ફરણહાર, વધના કરનાર, પ્રત્યનિક, (છિદ્રના જ્નેનાર) પુર્વ મિત્ર ને પછે શત્રુ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર— હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે મનુષ્યના સમુહ વેરભાવ રહીત કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન— હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે મિત્ર છે, અથવા વયસ્વ છે (અતિ સ્નેહવંત) મિત્ર વિશેષ, સખી, સાહેલી પ્રમુખ સુખી અથવા મહા ભોગી પ્રમુખ એકબીજાની સંગતના ફરણહાર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે મનુષ્ય પ્રેમઅંધને રહીત કહ્યાં છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે વિવાહ મેળવવા, પરણાવવું, યજ્ઞ કરવા, સરાદ, સંવત્સરી, જમણવાર, રાંધવાની ક્રિયા તે છે? આગકને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાના, સુડામંડન સંસ્કાર ઉપનયન માથું મુંડાવવું વિગેરે ઝોતજીવ, અધરણી, પુર્વજના પીંડ, નૈવેદ્યાદિક કાર્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ત્યાં વિવાહ મેળવવા, પરણવું, યજ્ઞ, આધ, જમણવાર, વસ્ત્રોતજીવ, અધરણી. જીવત શરાદ પ્રમુખ કાર્ય રહીત તે મનુષ્યના સમુહ કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ઈંદ્ર મહોત્સવ, સ્વામી કાર્તિકનો મહોત્સવ, મહાદેવનો મહોત્સવ, શીવનો મહોત્સવ, વેપમણનો મહોત્સવ, સુકુંદનો મહોત્સવ, નાગ મહોત્સવ, જક્ષનો મહોત્સવ, ભૂતદિકનો મહોત્સવ, કુવાના મહોત્સવ, તળાવના મહોત્સવ, નદીના મહોત્સવ, દ્રહના મહોત્સવ, પર્વતના મહોત્સવ, વૃક્ષરોપણ મહોત્સવ, ચૈત્યનો મહોત્સવ, યુભનો મહોત્સવ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. મહિમાદિક કરીને રહીત તે મનુષ્યના સમુહ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે નદ તે ભવાયા પ્રમુખ, જળક્રીડા વિશેષ, મહ્તની ક્રીડા મુશ્લીમુહ પ્રમુખ, વેડઅંક, (ભાંડ ભવાઈયા) કથા કહેનાર, વાર્તાના કહેનાર, આખ્યાનના કહેનાર, લવગ તે કુદનાર, (નદી, તળાવ, કુવા કુદનાર) હાસ્યનાં વચન કહેનાર, તથા ભલા ભુડાના) રાસના ગાનાર, વાંસડા ઉપર ચડી રમે તે, વીચિત્રપટ લઈ ભીખ માગે તે. વિણાના વગ્ગડનાર, તુંગડાના વગ્ગડનાર, કળીવ તે ક્ષાતડાની રમત, માગધા તે મંગળીક કહેનાર, રતોત્રના કહેનાર, તથા કાવડના વહેનાર તે, આ સર્વ નાટક પ્રમુખ જોવાના છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે મનુષ્યને કૌતુક ખ્યાલ નથી ઉપજતો. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ગાડાં, રથ, વેલ, પાલખી, ગિલી પાલખી, થિલીપણુ, પિલીપણુ, વહાણુ, જે મધ્યે થાંભ હોય તે શિવકા (પાલખી) ચંદ્ર મણિકા, (શિવકા વિશેષ) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે મનુષ્યના ગણુ પગે કરી વિહાર કરે છે. (ચાલે છે) અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે હાથી, ઘોડા, ઉંટ, બળદ, પાડા, રાસભ (ગધેડા), બકરાં બોકડા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે, પણ તે મનુષ્યને ચડવા, ખેડવા ભોગપણુ નથી આવતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ગાય, ભેંસ, ઉંટડી, બકરી, ગાડર પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે, પણ તે મનુષ્યને દુધ પીવા નિમત્તે ભોગપણે નથી આવતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે સીંહ, વાઘ, ચિત્રા, દિપડા, અછનામા જીવ, પરસરનામા જીવ, તરછનામા જીવ, ગિલાડાં, કુતરાં, કોલ (ધુસ), લાહુરી (સ્વાંન વિશેષ), કોતંકી જીવ, સસલા, મોટા ચિત્રા, ચિલ્લનામા જીવ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે, પણ તે જીવ એક ધીન્નને માંહોમાંહે તથા ત્યાંના મનુષ્યને કાંઈ પીડા, અપાધા, ભય, તાડનાં ઉપજાવે નહીં. અગોપાંગ છેદે નહીં, કરડે નહીં. તે પશુનો ભદ્રીક સ્વભાવ કહ્યો છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે સાળા ધાનગતી, વ્રહ્મી, ગહું, જવ, તલ, સેલડી પ્રમુખછે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે, પણ તે મનુષ્યને ભોગપણે નથી આવતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ખાડ, ગુફા, ધીલામણી જગ્યા, ઉપપાતના ઠામ, વિખમઠામ, નિચાણુ પ્રમુખ ધુડ, વેળ, કચરો, રજ વિશેષ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં, એકરૂક દ્વીપને વિષે ધણુંજ સગ મનોહર ભૂમિ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ખીલા, કાંટા, રજપ્રમુખ, કાંકરા, તૂણનો કચરો, પાનડાનો કચરો, અપવીત્ર પાચ પ્રમુખ દુર્ગંધ, ધીજ અચોખી (અસુચી) વસ્તુ પ્રમુખ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ત્યાં ખીલા, કાંટા, રજ, કાંકરા, તણુ કચરો, પાનનો કચરો, અપવીત્ર પર પ્રમુખ દુર્ગંધ અચોખી વસ્તુ રહીત એકરૂક દ્વીપ કહ્યો છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે ડાંસ, મંસા, પીસુત (ચાંચડ પ્રમુખ,) ળું, લીંખ, ઢંકણુ (જીવ વિશેષ) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. એકરૂક દ્વીપ, ડાંસ, મંસા, પીસુત, ળું, લીંખ, ઢંકણુ પ્રમુખે રહીત છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે. સર્પ, અજગર, મહોરગ, મોટા સર્પ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે, પણ તે માંહો માંહે તથા ત્યાંના મનુષ્યને કાંઈ પીડા, અપાધા, છવીછેદ, પ્રમુખ શરીરે કરે નહીં. સ્વભાવે ભદ્રક એવા સર્પના સમુદ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે. ગ્રહકંડ, તે ચોટલીયાળો, છોગાળો ગ્રહ ઉગે છે તે, અનર્થ ઉત્પાત હેતુ, ગ્રહમુસલ, તે પુછડીયાળો ગ્રહ ઉગે તે મુશળની પેડે ઉત્પાત કરે તે, ગ્રહ સંઘધી ગર્જાસ્વ, ગ્રહ સંઘધી ભુદ્, ગ્રહ સંઘાટક, (તારા એકકા મળે ગ્રહભુદ્) ગ્રહ અવસથા તે ગ્રહનું વક માર્ગે ઉદયઆસન થાય તે; અભાધવા તે વાદળાં પ્રમુખ સામાન્યપણે પ્રવર્તે અબ્રવ્રક્ષ તે વૃક્ષકારે વાદળાં, પાંચવર્ણિ સંધ્યા, ગાંધર્વ નગર તે

આકાશે ગાંધર્વના નગર દિશે, દેવતાનાં ઘર, પ્રાસાદ શોભીત આકાશમાં દેખાય તે, ગર્જારવ, વીજળી, તારા પડે તે ઉલ્કાપાત, (ઉલ્કાપાતે પ્રજાપીડા, મૂકંપે ભૂપતિ ક્ષય, અનાવૃષ્ટિ ચ દિગ્દાહે, દુર્ભિક્ષં ધૂલી વર્ષણે ॥૧॥) દીસીદાહ કોષ્ઠક દીશીને વિષે મુળ વિના અગ્નીની આળ આકાશે દેખાય તે, નિર્ધાત વીજળી પડે તે, રન્નેવૃષ્ટિ, ભૂમિકંપ, જક્ષ પ્રમુખનો કોપ, ધુમ્ર, ધુયર, કોરી રન્નેવૃષ્ટિ, ચંદ્રગ્રહણ, સૂર્યગ્રહણ, (ચંદ્ર સૂર્યનું ગ્રહણ તે અનરથ જણાવવાનો હેતુ છે તેનો પણ જ્ઞેવાનો નિષેધ છે, પણ દીડાવિના રહેવાય નહિ. તે જંબુદ્રીપના ચંદ્ર, સૂર્ય તે પ્રકાશક છે. ને ગ્રહણ થયે અંધકાર થાય; ત્યારે દીડા વિના ચાલે નહિ, તે માટે ધહાંના ક્ષેત્રની પેઠે ળીજે પણ સ્વરૂપથી તે જ્ઞેવાનો સંભવ છે માટે ત્યાંપણ તે ઉપરાગ હોય અર્થાત હાની કરે નહી.) ચંદ્રપરિવેપ તે ચંદ્રને પછવાડે મંડલાકારે થાય તે, સૂર્ય પરિવેપ તે સૂર્યને પછવાડે મંડલાકારે થાય તે, પ્રતિચંદ્ર તે જે ચંદ્ર દીશે, પ્રતિસૂર્ય તે જે સૂર્ય દીશે, ઇંદ્રધનુષ, ઉદકમઠ, (વરસાદ મધ્યે માંછલાં પડે) પુર્વ દીશીનો પ્રતિકુળ વાય, પશ્ચિમદિશીનો પ્રતિકુળ વાય, જ્વલત શુદ્ધ વાય, ગામદાહ, નગરદાહ, જ્વલત સનિવેપદાહ, પ્રાણીના ક્ષય, જનલોકના ક્ષય, કુળના ક્ષય, ધનના ક્ષય, વ્યસન કષ્ટભૂત અનાર્ય માંડાં એવા ઉત્પાત છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (એ માહેલું કાંઈ નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂકદ્રીપે. ઇતિ પ્રમુખ દુકાળ, માંહોમાંહે ક્લેશ, ઘણા માણસ મરે તે ખોલ, માંહોમાંહે ખાર, માંહો માંહે વેર, રાગના માંહો માંહે વિરોધ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ત્યાં ઇતિ દુષ્ટકાળ, ક્લેશ, ખોલ, ખાર, વેર, પ્રમુખ ઇત્યાદિકે રહીત તે મનુષ્ય છે. અહો સામો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂકદ્રીપે, મોટા જુદા, મોટા સંત્રામ, મોટા સાથનાં પાડવાં, મોટા પુરૂપના પડણ મરણ, ઘણા રૂધીરના પાડવાં, નાગપાસ આણ, ખે આણ, (આકાશમાં ચાલે તે) તામસાણ, (અંધકાર રૂપ) છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશિવ કષ્ટ, કુળ મધ્યે રોગ, ગામ મધ્યે રોગ, નગર મધ્યે રોગ, મંડળ રોગ, મઃથાંતી વેદના, આંખની વેદના, કાનની વેદના, નાકની વેદના, દાંતની વેદના, નખની વેદના, ખાસી, ખેન, શ્વાસ, તાવ, દાહ જ્વર, ખરજવા, ખસ, કોહ, ડમરવાય, હરસ, અજ્ઞુ, ભગંદર, ઇંદ્રગ્રહ, અંધગ્રહ, કુમારગ્રહ, નાગગ્રહ, જક્ષગ્રહ, ભૂતગ્રહ, ઉદ્રેગ ગ્રહ, ધનુર્વાય, એકાંતરો તાવ, ખે આંતરો તાવ, ત્રિયાંતરો તાવ, ચોથાંતરો તાવ હ્રદય સુળ, મસ્તકસુળ, પાસાસુળ, કુખસુળ, જ્ઞેનિસુળ, ગામ મધ્યે મરકી, જ્વલત સનિવેપ મધ્યે મરકી, તેણે કરી પ્રાણીના ક્ષય, જ્વલત વ્યસન ભૂત એવા કષ્ટરૂપ અનાર્ય દોષ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ત્યાંના મનુષ્ય રોગ રહીત કલ્યા છે. અહો સામો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે અત્યંત ઘણો વરસાદ, મંદ વરસાદ, ઉત્તમ વૃષ્ટિ, અદ્યવૃષ્ટિ, પાણીના પ્રવાહ, (તે પાણીના પ્રવાહે ધરતી ફાટે.) પાણીની ખીડા (તે પાણીથી દુઃખ ઉપજે) ગામને તાણે, જનત્ સનીવેપને તાણે, તેમાં પાણીના ક્ષય જનત્ વ્યસનભૂત એવા માહા અનાર્થ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. પાણીના ઉપદ્રવ રહીત તે મનુષ્યના સમુહ કલ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે લોહના આગર, તાંબાના આગર, શીશાના આગર, સોનાના આગર, રત્નના આગર, હીરાના આગર, વસુધારા ધનના વરસાદ, રૂપાના વરસાદ, સોનાના વરસાદ, રત્નના વરસાદ, વજ્ર (હીરા)ના વરસાદ, આભરણુના વરસાદ, પત્રના વરસાદ, ખીજના વરસાદ, ડુલનો વરસાદ, ફળનો વરસાદ, માલ્યનો વરસાદ, ગંધનો વરસાદ, ચુર્ણનો વરસાદ, શીશાના વરસાદ, રત્નની વૃષ્ટિ, રૂપાની વૃષ્ટિ, સુવર્ણની વૃષ્ટિ, જનત્ ચૂર્ણની વૃષ્ટિ, સુઃકાળ, દુઃકાળ, સુભીક્ષ, દુર્ભીક્ષ, સોંઘી વસ્તુ, મોંઘી વસ્તુ, લેવી, તેમ વેચવી, તેમ સંગ્રહવી. સંગ્રહી વસ્તુ વેચવી, ધન પ્રમુખ, નિધાન પ્રમુખ, જીના ધન, જે ધનના ભોગવનાર મરણ પામ્યા, જે ધનના સેવનાર મરણ પામ્યા, જે ધનના સેવનારના ગોત્ર વિષેદ ગયા છે. તે જે એ ગામ, નગર, ખેડ, કર્વટ, મંડળ, દ્રોણ મુખ, પાટણ સમસ્થાનકા સંગ્રાહ, સનીવેપને વિષે, સીધોડાને આકારે ઠામ, ત્રવટે, ચોવટે, ચાચરે, ચોમુખ, ખીજે પણ રાજમાર્ગે, નગરના ખાળને વિષે, મશાણુના કામને વિષે, પર્વતની ગુફાને વિષે, શીલાને વિષે, ભૂવનને વિષે, ધરને વિષે, ધન દાઝ્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (એટલાં વાનાં સાં નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકરૂક દ્વીપે મનુષ્યને કેટલા કાળનું આયુષ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ, તે પણ પદ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણો જાણવો. તે ઉત્કૃષ્ટપણે પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ સંપૂર્ણ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે મનુષ્ય કાળ કરી કષ્ટ ગતે જાય, ક્યાં જઈ ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે મનુષ્ય છ મહીનાને શેષ આવળે એ (જીગળ) યાગક પુત્ર, પુત્રી. જણી તે જીગળની ઓગણાંએંશી દિવસ સુધી પ્રતિપાલણ કરે, સારીપેટે રાખે, સારીપેટે ગોપવે. સારીપેટે રાખતાં થકાં, ઉશ્વાસો લેતાં થકાં, નિસ્વાસો લેતાં થકાં ખુંખારતાં થકાં, છીંકતાંથકાં, અપાધાઇ દુઃખ ઉપના વિના સુખે સુખે કાળ કરીને અન્યંતર દેવલોકે. ભૂવનપતિ, અંતર દેવતાપણે આંહીનાથી એાંછે અથવા બરોબર આવળે દેવતાનો અવતાર પામે. દેવતાનો અવતાર તે મનુષ્યના સમુદાયને કલ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો ! એ એકરૂક દ્વીપ કલ્યા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષણુદીસનો આભાષિક મનુષ્યનો આભાષિક દ્વીપ નામે દ્વીપ ક્યાં કલ્યા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદીપનામા દ્વીપે મેરૂ પર્વતને દક્ષણુદીશે ચુલહીમવંત વર્ષધર

પર્વતને દક્ષણ પુર્વદીશનો ચરીમાંત અગ્નીખુણે લવણ સમુદ્રમધ્યે ત્રણસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં આભાપિક દ્વીપ છે. શેષ અધિકાર સર્વ એકરૂક દ્વીપનીપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈસાળીક મનુષ્યનો વૈસાળીક નામાદ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપે મેરૂ પર્વતને દક્ષણદીશે ચુલહેમવંત વર્ષધર પર્વતને દક્ષણ, પશ્ચિમનો ચરીમાંત તે નૈઋત્ય ખુણે લવણ સમુદ્રમધ્યે ત્રણસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં વૈસાળીક દ્વીપ છે. તે એકરૂક દ્વીપ સરખો સર્વ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષણદીશના નાગોલીક મનુષ્યનો નાગોલીકનામા દ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપે મેરૂ પર્વતના દક્ષણદીશે ચુલહીમવંત વર્ષધર પર્વતને ઉત્તર, ને પશ્ચિમનો ચરીમાંત તે વાયવ્યખુણે લવણ સમુદ્રમધ્યે ત્રણસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં નાગોલીક દ્વીપ છે. તે એકરૂક દ્વીપ સરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષણદીશના હયકર્ણ મનુષ્યનો હયકર્ણનામા દ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકરૂક દ્વીપના ઇશાનખુણાના ચરીમાંત થકી લવણ સમુદ્રમધ્યે ચારસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં દક્ષીણદીશના હયકર્ણ મનુષ્યનો હયકર્ણ નામે દ્વીપ ચારસેં જોજન લાંબપણે, પહોળપણે કહ્યો છે. તે ચારસેં પાંચઠ જોજન કાંઠક ઉણો ડરતો છે. તે એક પદ્મવર વેદિકા ને વનખંડે સહીત છે. શેષ અધિકાર જેમ એકરૂક દ્વીપનો કહ્યો તેમ જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષણદીશે ગજકર્ણ નામાદ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આભાપિક દ્વીપના અગ્નીખુણાના ચરીમાંત થકી લવણ સમુદ્રમધ્યે ચારસેં જોજન જઈએ ત્યાં ગજકર્ણ નામે દ્વીપ છે તે હયકર્ણ દ્વીપ સરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષિણ દિસે ગોકર્ણનામા દ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વૈસાળીક દ્વીપને દક્ષિણ પશ્ચિમ દિસે નૈઋત્યખુણે લવણ સમુદ્ર મધ્યે ચારસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં ગોકર્ણ નામે દ્વીપ છે. તેપણ હયકર્ણ દ્વીપ સરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સકુળીકર્ણ નામે દ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નાગોળીક દ્વીપને વાયવ્યખુણે ચરીમાંત થકી લવણ સમુદ્ર મધ્યે ચારસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં સકુળીકર્ણ નામે દ્વીપ છે. તે પણ હયકર્ણ દ્વીપ સરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર્શમુખ નામે અંતરદ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હયકર્ણ દ્વીપને ઇશાનખુણે ચરીમાંતથી લવણસમુદ્ર મધ્યે પાંચસેં જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં દક્ષિણદિસના આદર્શમુખ મનુષ્યનો આદર્શમુખ નામે દ્વીપ કહ્યો છે. તે પાંચસેં જોજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે. હવે સક્ષેપે વિચાર કહે છે.

આદર્શમુખ ૧, મેંઠામુખ ૨, અન્નેમુખ ૩, ગોમુખ ૪, એ ચાર દ્વીપ પાંચસે જોજનના લાંબા પહોળા છે.

અસ્વમુખ ૧, હસ્તીમુખ ૨, સીંહમુખ ૩ ને વ્યાઘ્રમુખ ૪, એ ચાર દ્વીપ છસે જોજનના લાંબા પહોળા છે.

અસ્વકર્ણ ૧, સીંહકર્ણ ૨, અયકર્ણ ૩, ને કર્ણમાવરણ ૪, એ ચાર દ્વીપ સાતસે જોજનના લાંબા પહોળા છે.

ઉલ્કામુખ ૧, મેઘમુખ ૨, વીજમુખ ૩, ને વિન્દ્યુદંત ૪. એ ચાર દ્વીપ આઠસે જોજનના લાંબા પહોળા છે.

ધનદંત ૧, લષ્ટદંત ૨, શુદ્ધદંત ૩, ને શુદ્ધદંત ૪. એ ચાર દ્વીપ નવસે જોજનના લાંબા પહોળા છે.

એકરૂકાદિક પહેલે ચોકે ચાર દ્વીપ નવસે ઓગણુ પચાશ જોજન પરિધિપણે ફરતા છે.

બીજે ચોકે હયકર્ણાદિક ચાર દ્વીપ ચારસે પાંચઠ જોજન ફરતા પરિધિ પણે છે.

ત્રીજે ચોકે આદર્શમુખાદીક ચાર દ્વીપ પંદરસે એકાસી જોજન કાંઈક આઠેરા પરિધિપણે છે.

ચોથે ચોકે અસ્વમુખાદિક ચાર દ્વીપ અઠારસે સતાણું જોજન કાંઈક અધીકરાં પરિધિપણે છે.

એમ અનુક્રમે ચાર ચાર દ્વીપ છાંડતાં થકાં પાંચમે ચોકે અસ્વકર્ણાદિક ચાર દ્વીપ સાતસે જોજન લાંબા પહોળા છે ને ધાંવીશસે તેર જોજન ફરતા પરિધિપણે છે.

છટે ચોકે ઉલ્કામુખાદિક અંતરદ્વીપ ચાર. આઠસે જોજન લાંબા પહોળા છે ને પચીસસે ઓગણત્રીસ જોજન ફરતા પરિધિપણે છે.

સાતમે ચોકે ધનદંતાદિક, ચાર અંતરદ્વીપ નવસે જોજન લાંબા, પહોળા છે ને એ હજાર આઠસે પીરતાળીશ જોજન ફરતા પરિધિપણે છે.

વળી નેટલો ને દ્વીપનો વિખંભપણો છે તે દ્વીપ તેટલા જોજન લવણુ સમુદ્ર મધ્યે છે. (તે એમકે પ્રથમ ચોક ત્રણસે જોજનના છે. તે જગતીયકી ત્રણસે જોજન લવણુ સમુદ્રમાં છેટે છે. એમ બીજે ચોક પ્રથમ ચોકથી ચારસે જોજન લવણુ સમુદ્રમાં છે. એમ ત્રીજે સાતમે ચોક છઠા ચોકથી નવસે જોજન લવણુ સમુદ્રમાં છેટે છે. તે ચોકની ગણત્રી એવી રીતની લેવી ને એકેક દાદા ઉપરનો એક દ્વીપ એમ ચાર દાદાના મળી અનુક્રમે એક ચોક થાય. એ ભાવાર્થ જાણવો.) પ્રથમ દ્વીપનો લાંબપણો, પહોળપણો તેથી બીજા દ્વીપ અધિકા અધિકા જાણવા. ને વિશેષ અધિકાર સર્વ જેમ એકરૂક દ્વીપનો કહ્યો તેમ જાણવો. જાવત અઠાવીશમાં સુદ્ધદંત દ્વીપ પર્યંત જાણવો. ને તે મનુષ્ય દેવલોક ગામી કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો !!

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તર દિશીનો એકરૂક નામે મનુષ્યનો એકરૂક નામા દ્વીપ ક્યાં કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, જંજુદ્વીપનામા દ્વીપના મેર પર્વતથી ઉત્તર દિશે શિખરી વર્ષધર પર્વતને ઇશાન ખૂણના ચરીમાંતથી લવણુ સમુદ્ર મધ્યે ત્રણુસેં જેજન અવગાલી જઈએ ત્યાં એકરૂકનામા દ્વીપ છે. એમ જવત જેમ દક્ષિણુ દિશે અઠાવીશ અંતરદ્વીપ કહ્યા તેમ ઉત્તર દિશે પણ અઠાવીશ અંતરદ્વીપ જાણુવા. પણ તેમાં એટલો વિશેષ જે શીખરી વર્ષધર પર્વતની ખૂણે છે. એમ જવત અઠાવીસમાં સુદ્ધંત અંતરદ્વીપ પર્યંત જાણુવું. એ છપન અંતરદ્વીપનો અધિકાર કહ્યો.

૫૦. ત્રીસ અકર્મભૂમિ મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકર્મભૂમિના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, અકર્મભૂમિના મનુષ્ય ત્યાં દશ પ્રકારના કલપવ્રક્ષથી સુખ મળે. તે અસી, મસી, કર્સીનો વ્યાપાર તથા સેવક સ્વામીનો વ્યવહાર નહીં તે અકર્મભૂમિ. તેના ત્રીસ ભેદ છે. પાંચ હેમવય, પાંચ ઐરણ્યવય, પાંચ હરીવાસ, પાંચ રમ્યક્રવાસ, પાંચ દેવકુર ને પાંચ ઉત્તરકુર એમ ત્રીસ અકર્મભૂમિ કહ્યા. (એ ત્રીસ ક્ષેત્રમાં એક હેમવય, એક ઐરણ્યવય, એક હરીવાસ, એક રમ્યક્રવાસ, એક દેવકુર ને એક ઉત્તરકુર. એ જ ક્ષેત્ર જંજુદ્વીપમાં છે, એમ જે હેમવય, જે ઐરણ્યવય, જે હરીવાસ, જે રમ્યક્રવાસ, જે દેવકુર, ને જે ઉત્તરકુર. એ ચાર ક્ષેત્ર ધાતકીખંડમાં છે. એમ એવા ચાર ક્ષેત્ર અર્ધ પુષ્કરવર દ્વીપમાં છે. એમ સર્વ ત્રીસ ક્ષેત્ર છે.)

૫૧. પંદર કર્મભૂમિ મનુષ્યનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કર્મભૂમિ મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, તેના પંદર ભેદ છે, પાંચ ભરતના મનુષ્ય, પાંચ ઐરવતના મનુષ્ય તે પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રના મનુષ્ય. (તેમાં એક ભરત, એક ઐરવત ને એક મહાવિદેહ એ ત્રણ ક્ષેત્ર જંજુ દ્વીપ મધ્યે છે. એવાં જે ભરત, જે ઐરવત ને જે મહાવિદેહ એ જ ક્ષેત્ર ધાતકીખંડ દ્વીપ મધ્યે છે. ને તેવાજ ખીજા જ ક્ષેત્ર અર્ધ પુષ્કરદ્વીપ મધ્યે છે. એમ પંદર ક્ષેત્ર છે) તેના સંક્ષેપે એ ભેદ કહ્યા છે. એક ધર્મ જાણુ તે આર્ય ને ખીજા ધર્મ ન જાણુ તે અનાર્ય (મ્હેચ્છ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મહેચ્છ (અનાર્ય) મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈાતમ, તેના અનેક ભેદ છે, સક દેશ, યવન દેશ, વિલાયત દેશ, સયાર દેશ, બયાર દેશ, મરૂદ દેશ, ભગદ દેશ, નિશગ દેશ, એકલ્પી દેશ, કુલખ દેશ, ગોડદેશ, સિંહલ દેશ. પારશ દેશ, ગોધ દેશ, દમલ દેશ, વિમલ દેશ, પુલિંદ દેશ, હારોપ દેશ, પંચ દેશ, કલુક દેશ, ગંધહાર દેશ, પહિલી દેશ, લલિત દેશ, અજલ દેશ, રોમ દેશ, પાસ દેશ, પઉશ દેશ, નય દેશ, બંધુ દેશ, સુયલી દેશ, કુંકણુ દેશ, મેયદેશ, પહલવ દેશ, માલવ દેશ, મગર દેશ, આભાપિક દેશ, નક દેશ, ચીન દેશ, લશીત દેશ, ખડગ દેશ, ધાતી દેશ

નેહરુ દેશ, મેઠ દેશ, દોબીલ દેશ, ગલ દેશ, પચોશ દેશ, કેરકેત દેશ, અછકરૂ દેશ, હુંન દેશ, ભરૂ દેશ, મરૂ દેશ, સાલી દેશ, વિપય દેશ, આશ દેશ, ઇત્યાદિક અનેક ભેદ મલ્લેચ્છ અનાર્ય મનુષ્યના છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આર્ય મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. એક રૂધિવંત આર્ય મનુષ્ય ૧, ને બીજા અરૂધિવંત આર્ય મનુષ્ય ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રૂધિવંત આર્ય મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના છ ભેદ છે. અરિહંત ૧, ચક્રવર્તી ૨, બળદેવ ૩, વાસુદેવ ૪, ચારણ ૫, ને વિદ્યાધર ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અરૂધિવંત આર્ય મનુષ્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના નવ ભેદ છે. ક્ષેત્ર આર્ય (તિથિકરાદિક બ્યાં ઉપજે તે) ૧, ગતી આર્ય (પૂજવા યોગ્ય હોય તે) ૨, કુલ આર્ય (કિત્તમ કુળ હોય તે) ૩, કર્મ આર્ય (દયા સહીત કાર્ય કરે તે) ૪, સિદ્ધાર્ય (કળાઆર્ય) ૫, ભાષા આર્ય (જેના બોલવામાં ગહાપણ હોય તે) ૬, નાણા આર્ય (જ્ઞાનને વિષે ગહા હોય તે) ૭, દર્શના આર્ય (સમકિતવંત) ૮, ને ચરિત આર્ય (ચારિત્રવંત હોય તે) ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ ક્ષેત્ર આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના સાડી પચીસ ભેદ છે. મગધ દેશ—મુખ્ય શહેર રાજગ્રહી નગરી ૧, અંગ દેશ—મુખ્ય શહેર ચંપાનગરી ૨, વંક દેશ—મુખ્ય શહેર તામલિષ્ઠ ૩, કલિંગ દેશ—મુખ્ય શહેર કંચનપુર ૪, કાશી દેશ—મુખ્ય શહેર વરાણસી નગરી ૫, કોશાળ દેશ—મુખ્ય શહેર શાકંતપુર નગર ૬, કુરુ દેશ—મુખ્ય શહેર ગજપુર નગર ૭, કોશાંત દેશ—મુખ્ય શહેર સૌરીપુર ૮, પંચાળ દેશ—મુખ્ય શહેર કંપીલપુર ૯, જંગલ દેશ—મુખ્ય શહેર અહિ-છતા નગરી ૧૦, સોરઠ દેશ—મુખ્ય શહેર દ્વારકા નગરી ૧૧, વિદેહ દેશ—મુખ્ય શહેર મિથિલા નગરી ૧૨, વચ્છ દેશ—મુખ્ય શહેર કોસંબી નગરી ૧૩, સાંડીલ્ય દેશ—મુખ્ય શહેર નંદપુર નગર ૧૪, મયલ દેશ—મુખ્ય શહેર ભદ્વિલપુર નગર ૧૫, વૈરાટ દેશ—મુખ્ય શહેર વૈરાટપુર ૧૬, વરણ દેશ—મુખ્ય શહેર અચ્છા નગરી ૧૭, દેશાણુ દેશ—મુખ્ય શહેર મૃત્ત-કાવતી નગરી ૧૮, વદ દેશ—મુખ્ય શહેર સોકિતકાવતી નગરી ૧૯, સિંધુ દેશ—મુખ્ય શહેર વિભય નગરી ૨૦, સોવીર દેશ—મુખ્ય શહેર મથુરા નગરી ૨૧, સુરસેન દેશ—મુખ્ય શહેર પાવા નગરી ૨૨, ભંગ દેશ—મુખ્ય શહેર સપુરી નગરી ૨૩, કણ્ણલ દેશ—મુખ્ય શહેર સાવર્થિ નગરી ૨૪, લાટ દેશ—મુખ્ય શહેર કોડીવર્ષી નગર ૨૫, ને કેકૈ અર્ધ દેશ—મુખ્ય શહેર સેતંબીયા નગરી ૨૫ા. (કેકૈ દેશમાં અર્ધમાં આર્ય છે ને અર્ધ દેશમાં અનાર્ય છે. તેથી અર્ધો દેશ લીધો છે). એ સાડી પચીસ દેશમાં તિથિકર, ચક્રવર્તી, બળદેવ, વાસુદેવાદિક આર્ય પુરૂષોની ઉત્પત્તિ થાય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીન્ન ગતી આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના છ ભેદ છે. અવષ્ટા નામે ૧, કર્લીદા નામે ૨, વિદેહ નામે ૩. ચંદ્રગાય નામે ૪, હરિત નામે ૫ ને ચંચુલુ નામે ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજા કુળ આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના છ ભેદ છે. ઉગ્રકુળ ૧, ભોગકુળ ૨, રાગકુળ ૩, ઇક્ષાંગકુળ ૪, સાતકુળ ૫, ને કૌરવકુળ ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચોથા કર્મ આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. વસ્ત્રના વેપારી, સુતરના વેપારી, કપાશના વેપારી, મુકનાશળ (મોતી)ના વેપારી, કરીયાણાના વેપારી, કાશી પ્રમુખ, (સોના, રૂપાના)ના વેપારી, નરવાણીકા (ગતિ વિશેષ) ના વેપારી. એ આદ્ય દેહને ધણા પ્રકારના આર્ય વેપારી તે કર્મ આર્ય કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમા સીલ્યાર્ય (કર્મા આર્ય)ના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના અનેક ભેદ છે. તુનારાનું જ્ઞાન, વસ્ત્ર વણુવાનું જ્ઞાન, રેશમી પટકુળ વણુવાનું જ્ઞાન, દર્પણ વિજ્ઞાન, કાષ્ટના વિજ્ઞાન, ચાખડી પ્રમુખનું કરવું, વંશ કાષ્ટાદિકનું જ્ઞાન (વિણાદિકનું કરવું) મુંઝ પાદુકાના કરનાર, ચર્મકારાદિક, જવકાર, ચીવકાર, વહેવાર કૌશલ્ય, પોથા લખવાનું જ્ઞાન, શંખનું જ્ઞાન, દાંતનું વિજ્ઞાન, ઘર કરવાનું જ્ઞાન, કુંભકારાદિકનું જ્ઞાન, શલાટનું જ્ઞાન, ઘરનું ચણુવું, એ આદ્ય દેહને તથા પ્રકારનું જ્ઞાન. તે સીલ્યાર્ય કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છઠા ભાષા આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પણ અનેક ભેદ છે. જે મનુષ્ય અર્થ માગધિભાષા એલે તે બ્રાહ્મી લીપી કહીએ. તેના અઠાર ભેદ છે. બ્રાહ્મી લીપી ૧, જવના લીપી ૨, દોપા લીપી ૩, પુરકાળી ૪, ખરોટી ૫, પુષ્કર શારિક ૬, ભોગવતિ ૭, પહારિ ૮, અત્યાક્ષરી ૯, અક્ષર પુટીકા ૧૦ નેવતિકા ૧૧, ત્રાહીકા ૧૨, આંક લીપી ૧૩, ગણિત ૧૪, ગંધર્વ ૧૫, આદર્શ ૧૬, મહેશ્વરિ ૧૭, ને દાવડી (પુત્રંદી) ૧૮. એ ભાષા આર્ય કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાતમા નાણુ (જ્ઞાન) આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના પાંચ ભેદ છે. મતિજ્ઞાન ૧, શ્રુતજ્ઞાન ૨, અવધિજ્ઞાન ૩, મનપર્યવ જ્ઞાન ૪, ને કેવળજ્ઞાન આર્ય ૫, તે નાણુ આર્ય કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આઠમા દર્શના આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. સરાગદર્શના આર્ય (ઉપશાંત કપાય સહિત અચારમા ગુણુસ્થાનક સુધી) ૧, ને વીતરાગ દર્શના આર્ય (ક્ષીણુ કપાય આરમા ગુણુસ્થાનકના) ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સરાગદર્શના આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના દશ ભેદ છે. નિસર્ગરૂચી ૧, ઉપદેશરૂચી ૨, આત્મારૂચી ૩, સૂત્રરૂચી ૪, ખીજરૂચી ૫, અભિગમરૂચી ૬, વિસ્તારરૂચી ૭, ક્રિયારૂચી ૮, સંક્ષેપરૂચી ૯, તે ધર્મરૂચી ૧૦.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નીસર્ગરૂચી કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જીવ ૧, અજીવ ૨, પુન્ય ૩, પાપ ૪, આશ્રવ ૫, સંવર ૬, નિર્જરા ૭, અંધ ૮, ને મોક્ષ ૯. એ નવ પદાર્થના છતા અર્થનું જાણપણું, જાતિસ્મરણાદિક જ્ઞાને કરી જાણીને યથાતથ્ય શ્રદ્ધે તે લક્ષણુ, તેમજ જે વીતરાગે પદાર્થ દીકા તે સર્વ ભાવને દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી ને ભાવથી જાતિ સ્મરણાદિક જ્ઞાને કરી યથાતથ્ય જાણીને શ્રદ્ધે તે નિસર્ગરૂચી કહીએ. ૧.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપદેશરૂચી કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુર્વોક્ત નવ પદાર્થને કેવળી તથા હ્રસ્વસ્ત ગુર્યાદિક ઉપદેશ આપે થકે યથાતથ્ય શ્રદ્ધે તે ઉપદેશરૂચી કહીએ. ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આત્મારૂચી કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, રાગ, દ્રેપ, મોહ, મિથ્યાત્વાદિક જેને ગયેલા હોય એવા પુરૂષની આત્માએ પુર્વોક્ત નવ પદાર્થને રૂચવે, શ્રદ્ધે તે ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂત્રરૂચી કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આચારંગાદિક અંગ, ને અંગ્યાદિર તે ઉત્તરાધ્યયનાદિક શાસ્ત્ર ભણે, ભણાવે તે સૂત્રરૂચી કહીએ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ખીજરૂચી તે કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ જાણીને વિષે તેલનું ખીંદુ વિસ્તાર પામે, તથા જેમ એક ખીજ-માંથી ઘણું ખીજ થાય, તેમ એક જીવાદિક પદાર્થ, એક દૃષ્ટાંત, એક હેતુ, જાણવે કરી ઘણા પદાર્થ, ઘણા દૃષ્ટાંત ને ઘણા હેતુનું જાણપણું થાય તે ખીજરૂચી કહીએ. ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભિગમ રૂચી તે કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આચારંગાદિક અચાર અંગ ને આરમું દ્રષ્ટિવાદ અંગ, પયના, કાળિક, ઉત્કાળિકાદિક સર્વ સિદ્ધાંતના અર્થ જેણે જાણ્યા છે તે અભિગમ રૂચી કહીએ ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિસ્તારરૂચી તે કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધર્માસ્તિકાયાદિક જી દ્રવ્યના સર્વ ભાવ પ્રલક્ષાદિક સર્વ પ્રમાણના જાણપણે કરી તથા નૈગમાદિક સાત નયની વિધિએ કરી જેને સિદ્ધાંતના ભાવ જાણ્યા પ્રવર્તે તે વિસ્તારરૂચી કહીએ. ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્રિયારૂચી તે કેને કહીએ ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, જ્ઞાન, દર્શન, ચારીત્ર, તપ, વિનય, સત્યપ્રતિજ્ઞા, પાંચ સુમતિ, ત્રણ ગુપ્તિ ઇલાદિક શુદ્ધ પદાર્થને વિષે ભાવથી ક્રિયા કરે તે. ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંક્ષેપરચ્ચી તે કોને કહીએ ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અનાભિગ્રહિક, મિથ્યાદ્રષ્ટિ, પરમતિ, નિન્દ્ય ને બોધમલાદિક મત જ્ઞે અંગીકાર કર્યા નથી ને જીવ પ્રવચન માર્ગને વિષે અનિપુણ છે, તેમજ કાંપિલાદિક મતને વિષે નિપુણ નથી ને તેનો મત પણુ ગ્રહણ કર્યો નથી (અર્થાત જૈનમાર્ગની શ્રદ્ધા શુદ્ધ છે, પણુ વધારે ભણેલો નથી તે સંક્ષેપરચ્ચી કહીએ. ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધર્મરચ્ચી તે કોને કહીએ ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અસ્તિકાય ધર્મ ૧, (ખટ દ્રવ્યના ગુણુ પર્યાય) શ્રુતધર્મ ૨, (અંગ ને અંગબાહિર એવા સિદ્ધાંત) ચારિત્રધર્મ ૩, (સાધુના પંચ મહાવ્રત, આર ભિક્ષુની પડિમા, શ્રાવકના આર વ્રત, અગ્યાર પડિમા) એ ત્રણુ પ્રકારના ધર્મના સ્વરૂપને જૈન તિર્થંકરે કહ્યું છે તેમ શ્રદ્ધે તે ધર્મરચ્ચી કહીએ ૧૦, (એ દશ પ્રકારની રચ્ચીથી સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સરાગદર્શન આર્ય (સમક્રિત) તેની સદહણુના કટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના ત્રણુ ભેદ છે. જીવાદિક પદાર્થરૂપ પરમાર્થ તેના સ્વરૂપના જાણુ-વાનો અભ્યાસ કરે તથા સ્તુતિ કરે ૧, પરમાર્થના જાણુ એવા આચાર્યાદિકની સેવા કરે ૨, ને સમ્યક્ત્વ વમેલા તથા નિન્દ્યાદિક ખોટી શ્રદ્ધાવાળાની સંગત તજે ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સરાગદર્શના આર્યના આચાર કેટલા છે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના આઠ આચાર છે. જૈન વચન વિષે શંકા રહિત ૧, અન્યદર્શનને વિષે મોક્ષની સાધના હશે એવી વાંચ્છા રહિત ૨, ધર્મના ફળના સંસય રહિત ૩, ધણા મત મતાંતર મિથ્યાત્વનો આડંબર દેખી તથા જુદી જુદી પદ્ધતિ દેખીને કયો માર્ગ સય હશે એમ મુંઝાય નહિ તે ૪, જૈનધર્મ પામીને દયા, અભયર્યાદિક ગુણુ આરાધે તેના ગુણુગ્રામ કરે ૫, ધર્મનુષ્ટાનને વિષે સિદ્ધાતા (દુઃખ પામતા) ધર્મિ પુરૂષને સાહ્યતા કરે, તથા ધર્મથી પડતાને સ્થિર કરે ૬. સ્વધર્મિની ભક્તિ કરે તથા તેના હિતનો કરણુ-હાર ૭, સ્વતિર્થની ઉન્નતિ કરે તથા વીતરાગનાં વચન શુદ્ધ પદ્ધતે ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વીતરાગ દર્શનાર્યના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. ઉપસાંત કપાય (અગ્યારમા ગુણુ સ્થાનકવાળા) ૧ ને ક્ષીણકપાય (આરથી અઉદમા ગુણુ સ્થાનકવાળા) ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપસાંત કપાય વીતરાગ દર્શનાર્યના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. પ્રથમ સમયના ઉપસાંત કપાય ૧, ને એક સમય ઉપસાંતના ઉપસાંત કપાય, અથવા છેલા સમયના ઉપસાંત કપાય અથવા છેલાથી હેકલા સમયના ઉપસાંત કપાય ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્ષીણ કપાય વીતરાગ દર્શનાર્થના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે હ્રસ્વસ્ત ૧, ને કેવળ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, હ્રસ્વસ્ત ક્ષીણ કપાય વીતરાગ દર્શનાર્થના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. સ્વયંબુદ્ધ ૧, ને બુદ્ધબોધિ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંબુદ્ધના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પ્રથમ સમયના સ્વયંબુદ્ધ પ્રવર્તે છે તે ૧ ને બીજા સમયથી માંડીને અનેક સમયે સ્વયંબુદ્ધ થયા હોય ને પ્રવર્તે છે તે. એમ બંને ઉપશાંત કપાય વીતરાગનીપરે કહેવું ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બુદ્ધ બોધિના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પ્રથમ સમયના સમગ્નવેલા તે ૧ ને બે આદિક સમયના સમગ્નવેલા તે. એમ બંને ઉપશાંત કપાયની પરે કહેવું ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. સન્નેગી કેવળી (તેરમા ગુણ સ્થાનક્રવાળા) ૧. ને અન્નેગી કેવળી (ચક્રદમા ગુણસ્થાનક્રવાળા) ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સન્નેગી કેવળીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પહેલે સમયે કેવળ જ્ઞાન થયું ને પ્રવર્તે છે તે ૧. ને બે આદિક સમયે કેવળજ્ઞાન ઉપનું ને પ્રવર્તે તે, એમ બંને ઉપશાંત કપાયની પરે કહેવું ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અન્નેગી કેવળીના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પહેલા સમયના અન્નેગી કેવળી ૧, ને બે આદિક સમયના અન્નેગી કેવળી, એમ બંને ઉપશાંત કપાયની પરે કહેવું ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવમા ચારિત્ર આર્થના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે, સરાગ ચારિત્ર ૧, ને વીતરાગ ચારિત્ર ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સરાગ ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ તેના બે ભેદ છે. સુક્ષ્મ સંપરાય સરાગ ચારિત્ર ૧ ને આદર સંપરાય સરાગ ચારિત્ર ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ સંપરાય સરાગ ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. પ્રથમ સમયના સુક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્ર ૧, ને બે આદિક સમયના સુક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્ર, અથવા છેલા સમયના સુક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્ર, અથવા છેલેથી પહેલા સમયના સુક્ષ્મ સંપરાય ચારિત્ર ૨. તથા વળી સુક્ષ્મ સંપરાય

ચારિત્રના એ ભેદ છે. સંકીલ સમાન (તે ઉપશમ શ્રેણીથી પડતા હોય તે) ૧ ને વિશુદ્ધ-માન (તે ક્ષપક શ્રેણીથી ચડતા હોય તે) ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર સંપરાય ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. તે જેમ સુદ્ધ સંપરાયના કલા તેમ બાલુવા ૨. તથા વળી આદર સંપરાય ચારિત્રના એ ભેદ છે. પટવાય ૧, ને અપટવાય ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વીતરાગ ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. ઉપશાંત કાપાય ૧, ને ક્ષીણ કાપાય ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપશાંત કાપાય ચારિત્રના આર્યના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. ભવત દર્શનાઆર્યની પરે બાલુવા. તેમાં એટલો વિશેષ જે ચારીત્ર પાંચ પ્રકારના છે. સામાયક ચારિત્ર-સમ અને આયિક એ એ શબ્દનો એક સામાયક શબ્દ થયો છે. સમ એટલે રાગ દ્વેષરહિતપણાને માટે અર્થ એટલે ગમણુ પ્રાપ્તુ છે, જ્યાં તે સમ કહીએ, તે જ્યાં ઉપન્યું સામાયક તે વળી સમ તે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર તેનું આયિક તે લાલ જ્યાં થાય છે, એટલે જોઈ કરી જ્ઞાન, દર્શન, તથા ચારિત્ર એ ત્રણેની પ્રાપ્તિ થાય તેને સર્વ સાવદય યોગ્ય લાગણ્ય અને નિરવદય યેગ્ય સેવનરૂપ સામાયક કહીએ. એને સમ્યક ચારિત્ર પણ કહે છે. એ સામાયક ચારિત્ર જીવને પ્રાપ્ત થયા વીના ખીજ ચારિત્રનો લાભ થાય નહીં. માટે એને આદ્યમાં કહ્યું છે. ૧. ખીજું છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર-તે પૂર્વોક્ત સર્વ વિરતિ સામાયક ચારિત્રનેજ છેદાદિ વિશેષપણે વિશેષીએ સારે શબ્દથી તથા અર્થથી નાના પ્રકારપણું ભજે સારે છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર થાય. છેદ એટલે પૂર્વ પર્યાયનો છેદ કરવો અને ઉપસ્થાન એટલે ગુરુવાદિક આપેલું પંચ મહાવ્રતરૂપપણું જે મહાવ્રતને વિષે હોય તે છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્ર કહીએ. ૨. ત્રીજું પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર-તપ વિશેષ તેણે કરી વિશુદ્ધિ એટલે કર્મની નિર્હારા જે ચારિત્રને વિષે હોય તેને પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર કહીએ. ૩. ચોથું સુદ્ધ સંપરાય ચારિત્ર-સુદ્ધ છે કાપાય જ્યાં તેને સુદ્ધસંપરાય ચારિત્ર કહીએ. તે ઉપસમ શ્રેણીએ કર્મ ઉપશમાવતાં અથવા ક્ષપક શ્રેણીએ કર્મ અપાવતાં હોય. સાં નવમે ગુણસ્થાને લોભના સંખ્યાતા ખંડ કરી તેને ઉપશમશ્રેણીવાળો જે હોય, તે ઉપશમાવે તથા ક્ષપકશ્રેણીવાળો હોય તે અપાવે, તે સંખ્યાતા ખંડ માંહેલો જ્યારે છેલ્લો એક ખંડ રહે તેના અસંખ્યાતા સુદ્ધ ખંડ કરીને દશમે ગુણસ્થાને ઉપશમવે અથવા ક્ષપક હોય તે અપાવે, તે દશમાં ગુણસ્થાનનું નામ સુદ્ધસંપરાય અને ચારિત્રનું નામ પણ સુદ્ધસંપરાય બાલુવું. ૪. પાંચમું યથાખ્યાત ચારિત્ર-તે જ્યાં તથાવિષે કરીને અકાપાયપણું અર્થાત જ્યાં સંબલનાદિકે કરી સર્વથા રહિતપણું કહીએ, તે યથાખ્યાત ચારિત્ર બાલુવું. ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સામાયક ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે. થોડા કાળનું (દેશવ્રતિપણું) સામાયક ચારિત્ર ૧. ને વણા કાળનું (સર્વ વિરતિપણું) સામાયક ચારિત્ર ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છેદોપસ્થાપનીય ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે, અતિચાર સહીત, તે મૂળગુણ ઉત્તરગુણમાં દોષ લાગે તે બીજી દિક્ષા આપે તે. ૧, ને બીજો ભેદ અતિચાર રહિત, તે વૃત્ત પચખાણમાં દોષ લાગેલ ન હોય તે બીજી દિક્ષા આપે તે જેમ પારશ્વનાથ સ્વામિના સાસનના સાધુને મહાવિર સ્વામીએ બીજી દિક્ષા આપી તેમ. તથા નવ દિક્ષિતને પહેલી દિક્ષાએ સામાન્ય ચારિત્ર આપી, પછી બીજી દિક્ષા સાત દિવસે, ચાર માસે કે છ માસે બીજી દિક્ષા આપે તે. ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે. તેમાં પહેલું જે ચાર જણ પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્રના વેહેનારા એ કલ્પમાં પ્રવર્તતા હોય તેનું ચારિત્ર તે નિર્વિશમાનસિક પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર જાણવું. ૧. ને બીજું જે ચાર જણ તેના અનુચારી હોય તેને નિર્વિશકાયિક પરિહાર વિશુદ્ધ ચારિત્ર જાણવું. ૨. તે એવી રીતે કે નવ જણાનો ગચ્છ જુદો નીકળે તે તિર્થંકર પાસે અથવા પૂર્વે જંગલે તિર્થંકર પાસેથી એ ચારિત્ર અંગીકાર કરેલ હોય તેની પાસે એ ચારિત્ર અંગીકાર કરે. હવે તે નવ સાધુમાં ચાર જણ પરિહાર એટલે તપના કરનારા થાય તે નિર્વિશમાનસિક જાણવા. અને ચાર તેના વૈયાવચ્ચના કરનારા થાય. તે નિવિષ્ટકાયિક જાણવા. તથા એકને વાંચનાચાર્ય ગુરુસ્થાનકે દરાવે પછી તે ચાર પરિહારક છ માસ સુધી તપ કરે, તેમા ઉપ્પલકાળે જઘન્યથી એક ઉપવાસ, મધ્યમથી છઠ્ઠાને ઉત્કૃષ્ટથી અઠમ તપ કરે, ને શિતકાળે જઘન્યથી છઠ્ઠા, મધ્યમથી અઠમ ને ઉત્કૃષ્ટથી ચાર ઉપવાસ. તથા વર્ષાકાળે જઘન્યથી અઠમ, મધ્યમથી ચાર ઉપવાસ ને ઉત્કૃષ્ટથી પાંચ ઉપવાસ કરે. પારણે આંગીલ કરે એમ છ મહિના તપ કરે, તે પછી દૂરી ચાર તપશ્યાના કરનાર તે વૈયાવચ્ચીયા થાય ને વૈયાવચ્ચીયા તપ કરનાર થાય તે પણ છ માસ લગે તપ કરે. ચારપછી ગુરુ વાચનાચાર્ય છ માસ લગી તપશ્યા કરે ને આઠ સાધુ ગુરુની વૈયાવચ્ચ વ્યાખ્યાન કરે. એમ અઠાર માસે તપ સંપૂર્ણ થાય. ૨. તથા વળી બીજો પ્રકારે પણ બે ભેદ—તે એક ઉપર પ્રમાણે તપ પુરો કર્યા પછી ગચ્છમાં આવે ૧. ને બીજો ભેદ ગચ્છમાં આવે નહીં ને જન કલ્પ આદરે. ૨. (પરિહારવિશુદ્ધ ચારિત્ર વચ્છપભનારાચ સંઘયજ્ઞનો ઘણી, ત્રીજા એથા આરાનો જનમેલો, જઘન્ય નવમા પુર્વની ત્રીજી આચાર વચુનો જાણુ હોય તે આદરે, તેમજ પહેલા છેલા તિર્થંકરના વારે હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મસંપરાય ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે. એક ઉપશમ કે ક્ષપક શ્રેણીએ ચડતાને વિશુદ્ધ માનસિક હોય ૧, ને બીજો ઉપશમ શ્રેણીથી પડતાને સંકલીષ્ટ માનસિક હોય ૨, (ઉપસમીકને એ ચારિત્ર આખા સંસારમાં પાંચ વાર ને એક ભવમાં બે વાર આવે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, યથાખ્યાત ચારિત્રના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેના એ બેદ છે. એક જદમસ્ત યથાખ્યાત ચારિત્ર તે અચારમા, ચારમા ગુણુસ્થાનકે હોય ૧, ને બીજો બેદ કેવળી યથાખ્યાત ચારિત્ર તે તેરમે, ચઉદમે ગુણુસ્થાનકે હોય ૨. એ ચારિત્ર આર્યના બેદ કહ્યા. એ રૂમિ રહીત આર્યના નવ બેદ કહ્યા. એ આર્ય મનુષ્ય કહ્યા. એ કર્મભૂમિના મનુષ્ય કહ્યા, એટલે એ સર્વ મનુષ્યનો અધિકાર શ્રી પનવણાસૂત્રથી કહ્યો છે.

૫૨. દેવતાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેના ચાર બેદ છે. ભવનપતિ ૧, વાણુવંતર ૨, બ્યોતીપી ૩ ને વૈમાનિક ૪.

૫૩. ભવનપતિ દેવતાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિ દેવતાના કેટલા બેદ છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેના દશ બેદ છે. અસુર કુમાર ઇત્યદિક એનો અધિકાર જેમ પનવણાસૂત્રમધ્યે છે તે આગળ કહેલ છે. તેમજ દેવતાના બેદ બાણુવા. બવત્ સવાર્યસિદ્ધના દેવતા પર્યંત બાણુવું. એમજ અનુતરૌવવાઇ દેવતાના પાંચ બેદ છે. વીજ્ય ૧, વીજ્યંત ૨, વ્યંત ૩, અપરાજીત ૪, ને સવાર્ય સિદ્ધ ૫. એ પાંચ વૈમાન છે. એ અનુતરૌવવાઇ દેવતા કહ્યા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવનપતિ દેવતાના ભવન ક્યાં છે અને ભવનપતિ દેવતા ક્યાં વશે છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એ રત્નપ્રલા પૃથ્વીએ એક લાખ ને ઓરી હજાર જોજનના પીડમાં એક હજાર જોજન ઉપર મુકીએ ને એક હજાર જોજન નીચે મુકીએ. વચ્ચે એક લાખ ને અઠ્યોતેર હજાર જોજનની પોલાણુમાં ભવનપતિના ભવન છે. તેનો વર્ણન પનવણાસૂત્રથી જાણુવો. બવત્ રમણિક છે. ત્યાં ભવનપતિ દેવતાના સાત કોડ ને બહેંતેર લાખ ભવન (ધરણ) છે. એમ અનંતે તિર્થકરે કહ્યું છે. ત્યાં ઘણા ભવનપતિ દેવતા વસે છે. બવત્ સુખમાં રહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસુર કુમાર દેવતાના ભવન ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, જેમ પનવણાસૂત્રે કહ્યું છે તેમ બાણુવું. બવત્ નિગરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષિણ દીશના અસુર કુમાર દેવતાના ભવન ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, એનો અધિકાર પનવણાસૂત્રમાં ઠાણુપદથી જાણુવો. બવત્ ચમરેંદ્ર ત્યાં અસુર કુમારનો ઈંદ્ર, અસુર કુમારનો રાજા વશે છે. બવત્ સુખમાં વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચમરેંદ્ર અસુરનો ઈંદ્ર, અસુરનો રાજા, તેને કેટલી પરખદા કહી છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેને ત્રણુ પરખદા કહી છે. સમીતા ૧, ચંડા ૨, ને બયા ૩. તેમાં માહીલી પરખદાનું નામ સમીતા, મધ્ય પરખદાનું નામ ચંડા ને બાહરલી પરખદાનું નામ બયા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચમરેંદ્ર અસુરનો ઈંદ્ર, અસુરનો રાજા, તેને માહીલી પરખદાએ કેટલા હજાર દેવતા છે? મધ્ય પરખદાએ કેટલા હજાર દેવતા છે? ને આહીરલી પરખદાએ કેટલા હજાર દેવતા છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્રને માહીલી પરખદાએ ત્રોવીશ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ અઠાવીશ હજાર દેવતા છે ને આહીરલી પરીખદાએ ત્રીશ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્ર અસુરના રાજાને માહીલી પરખદાએ કેટલી સો દેવાંજા છે, મધ્ય પરખદાએ કેટલી સો દેવાંજા છે ને આહીરલી પરખદાએ કેટલી સો દેવાંજા છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્ર અસુરનો રાજાને માહીલી પરખદાએ સાડા ત્રણસો દેવાંજા છે, મધ્ય પરખદાએ ત્રણસો દેવાંજા છે ને આહીરલી પરખદાએ અઠીસો દેવાંજા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચમરેંદ્ર અસુરનો ઈંદ્ર અસુરનો રાજા તેના માહલી પરખદાના દેવતાનું કેટલું આવખું છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાનું કેટલું આવખું છે ને આહીરલી પરખદાના દેવતાનું કેટલું આવખું છે? તેમજ વળી તેની માહીલી પરખદાની દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે, મધ્ય પરખદાની દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે ને આહીરલી પરખદાની દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્રના માહીલી પરખદાના દેવતાનું અઠી પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાનું બે પલ્યોપમનું આવખું છે. ને આહીરલી પરખદાના દેવતાનું દોઢ પલ્યોપમનું આવખું છે. તેમજ વળી માહલી પરખદાની દેવાંજાનું દોઢ પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરખદાની દેવાંજાનું એક પલ્યોપમનું આવખું છે ને આહીરલી પરખદાની દેવાંજાનું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્ર ને ત્રણ પરખદા છે તે સમીતા ૧, ચણ ૨, ને જ્યા ૩, તેમાં વળી માહીલી સમીતા, મધ્યની ચણ ને આહીરલી જ્યા. એમ શ્યે કારણે કહોછો?

ઉત્તર—હે જાતમ, ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્ર અસુરના રાજાને માહીલી પરખદાના દેવતા તેણ્યા આવે પણ અણ તેણ્યા ન આવે. મધ્ય પરખદાના દેવતા તેણ્યા પણ આવે ને અણ તેણ્યા પણ આવે ને આહીરલી પરખદાના દેવતા અણ તેણ્યા આવે ને અણ મોકલ્યા જાય. વળી બીજે કારણે પણ હે જાતમ ચમરેંદ્ર અસુરેંદ્ર અસુરનો રાજા ધણાં ઉત્તમ તથા મધ્ય કાર્યે તથા પોતાની રાજધાનીને કાર્યે ઇત્યાદિક કાર્યે ઉપનેથકે માહીલી પરખદાના દેવતા સાથે ઉત્તમમને કાર્ય પ્રમુખ પુછતાં થકાં વિચરેછે ને મધ્ય પરખદાના દેવતા સાથે સંક્ષેપે રહસ્ય વાત કરે જે અમે એ વાત એમ કરશું પણ વિસ્તારપણે વાત કરે નહીં ને આહીરલી પરખદાના દેવતા સાથે પુર્વ વાતનો લેશ માત્ર કહી હુકમ કરે જે એ કાર્ય અવસ્થમેવ તુમે કરજો. તે અર્થે હે જાતમ એમ કહીએ છીએ જે ચમરેંદ્ર

અસુરેંદ્ર અસુર કુમારના રાજ્યને ત્રણ પરબદા. સમીતા ૧, ચંડા ૨, ને જ્યા ૩ તેમાં માહીલી સમીતા ૧, મધ્યની ચંડા ૨, ને આહીરલી પરબદા જ્યા ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તરદીશના અસુરકુમાર દેવતાનાં ભવન ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનો અધિકાર પનવણા સુત્રના ઠાણુપદથી જાણવો. જવત્ સાં બલી નામે તીલાં વૈશ્યનનો ઈંદ્ર વૈશ્યનનો રાજ્ય વસે છે તે જવત્ સુખમય વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બલી નામે વૈશ્યન રાજ્યને કેટલી પરબદા કહી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ પરબદા કહી છે. સમીતા ૧, ચંડા ૨, ને જ્યા ૩. તેમાં માહીલી સમીતા, મધ્યની ચંડા ને આહીરલી પરબદા જ્યા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બલી નામે વૈશ્યનના રાજ્યને માહીલી પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતા છે, મધ્ય પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતા છે. એમ જવત્ આહીરલી પરબદાએ કેટલા સેં દેવાંજા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બળીનામે વૈશ્યેંદ્રને માહીલી પરબદાએ વીસ હગ્ગર દેવતા છે. મધ્ય પરબદાએ એવીસ હગ્ગર દેવતા છે ને આહીરલી પરબદાએ અઠાવીસ હગ્ગર દેવતા છે. તેમજ વળી માહીલી પરબદાએ સાડા ચારસેં દેવાંજા છે મધ્ય પરબદાએ ચારસેં દેવાંજા છે ને આહીરલી પરબદાએ સાડા ત્રણસેં દેવાંજા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બળેંદ્રની માહીલી પરબદાના દેવતાનું કેટલું આવખું છે, જવત્ આહીરલી પરબદાની દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બલી નામે વૈશ્યેંદ્ર તેહને માહીલી પરબદાના દેવતાનું સાડાત્રણ પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરબદાના દેવતાનું ત્રણ પલ્યોપમનું આવખું છે. ને આહીરલી પરબદાના દેવતાનું અઠી પલ્યોપમનું આવખું છે. તેમજ વળી માહીલી પરબદાની દેવાંજાનું અઠી પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરબદાની દેવાંજાનું એ પલ્યોપમનું આવખું છે ને આહીરલી પરબદાની દેવાંજાનું દોઢ પલ્યોપમનું આવખું છે. શેષ અધિકાર સર્વ ચમરેંદ્રની પરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નાગકુમાર દેવતાના ભવન ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પનવણા સુત્રના ઠાણુપદમાં કહ્યાં છે તેમ જાણવાં, જવત્ એમ દક્ષિણ દીશના પણુ ભવન પુષ્પાં. સાં દક્ષિણુ દિસે જવત્ ધરણેંદ્ર એવે નામે નાગકુમારનો ઈંદ્ર નાગકુમારનો રાજ્ય વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધરણેંદ્ર નાગકુમારનો ઈંદ્ર નાગકુમારનો રાજ્ય તેને કેટલી પરબદા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ પરબદા છે. એનો અધિકાર ચમરેંદ્રના સરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધરણેંદ્ર નાગકુમારનો ઈંદ્ર નાગકુમારના રાજ્યને માહીલી પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતા છે, જવત્ આહીરલી પરીબદાએ કેટલા સેં દેવાંજા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધરણેંદ્ર નાગકુમારનો ઈંદ્ર નાગકુમારનો રાજ્ય તેને માહીલી પરીબદાએ

સાહ હનર દેવતા છે, મધ્ય પરબદાએ સીતેર હનર દેવતા છે, ને આહીરલી પરબદાએ એસી હનર દેવતા છે. તેમજ વળી માહીલી પરબદાએ એકસો ને પંચોતેર દેવાંજા છે, મધ્ય પરબદાએ એકસો પચાસ દેવાંજા છે ને આહીરલી પરબદાએ એકસો પચવીસ દેવાંજા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધરજીંદ્રની અબ્યંતર પરબદાએ દેવતાનું કેટલું આવખું છે જવત આહીરલી પરીબદાએ દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, ધરજીંદ્રની માહીલી પરબદાએ દેવતાનું કાંઈક અઝેં અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે. મધ્ય પરબદાએ દેવતાનું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, ને આહીરલી પરબદાએ દેવતાનું દેશેઉણું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે. તેમજ વળી માહીલી પરબદાએ દેવાંજાનું દેશે ઉણું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરબદાએ દેવાંજાનું કાંઈક અઝેં પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે, ને આહીરલી પરબદાએ દેવાંજાનું પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે. શેષ અધિકાર ચમરેંદ્રના શરખો જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તર દીશીના નાગકુમારના ભવન ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, તેનો અધિકાર પનવણાસૂત્રના ઠાણુપદ્ધી જાણવો. જવત સુખે વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂતાનેંદ્ર નાગકુમારનો રાજ તેની માહીલી પરબદાએ કેટલા હનર દેવતા છે, મધ્ય પરબદાએ કેટલા હનર દેવતા છે, ને આહીરલી પરબદાએ કેટલા હનર દેવતા છે. જવત આહીરલી પરબદાએ કેટલા સેં દેવાંજા છે?

ઉત્તર—હે જૈતમ, ભૂતાનેંદ્ર નાગકુમારેંદ્ર નાગકુમારના રાજને અબ્યંતર પરબદાએ પચાસ હનર દેવતા છે, મધ્ય પરબદાએ સાહ હનર દેવતા છે, ને આહીરલી પરબદાએ સીતેર હનર દેવતા છે. તેમજ વળી અબ્યંતર પરબદાએ યસેં ને પચીસ દેવાંજાના છે, મધ્ય પરબદાએ યસેં દેવાંજા છે, ને આહીરલી પરબદાએ એકસો પંચોતેર દેવાંજા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભૂતાનેંદ્ર નાગકુમારનો ઈંદ્ર, નાગકુમારના રાજને માહીલી પરબદાએ દેવતાનું કેટલું આવખું છે, જવત આહીરલી પરબદાએ દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે.

ઉત્તર—હે જૈતમ, ભૂતાનેંદ્રને અબ્યંતર પરબદાએ દેવતાનું દેશે ઉણું પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરબદાએ દેવતાનું કાંઈક અઝેં અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, ને આહીરલી પરબદાએ દેવતાનું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે. તેમજ વળી અબ્યંતર પરબદાએ દેવાંજાનું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરબદાએ દેવાંજાનું દેશે ઉણું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, ને આહીરલી પરબદાએ દેવાંજાનું કાંઈક અર્ધીક પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે. શેષ અધિકાર ચમરેંદ્રની પરે જાણવો.

શેષ સોળ ઈંદ્ર વેણુદેવ પ્રમુખને ને મહાયોપ પર્યંતનો અધિકાર પનવણાસૂત્રના ઠાણુપદ્ધી નિરવિશેષપણે જાણવો, ને પરબદા જેમ ધરજીંદ્ર ને ભૂતાનેંદ્રને કહી તેમ જાણવી. તેમજ વળી દક્ષણ દિસના ઈંદ્રની પરબદા ધરજીંદ્રના સરખી જાણવી. ને ઉત્તર દીશીના ઈંદ્રની પરબદા ભૂતાનેંદ્રના સરખી જાણવી. તેમજ દેવતાદિકનું માત ને આવખા પ્રમુખ જાણવા. એ ભવનપતિ દેવતાનો અધિકાર કહ્યો.

૫૪. વાણવ્યંતર દેવતાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણવ્યંતર દેવતાના ભવન ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, રત્નપ્રભા પેલી નરકનો ઉપલો પીંડ એક હજાર જ્ઞેજનનો છે તેમાં એકસો જ્ઞેજન ઉપર મુકીએ તે એકસો જ્ઞેજન નીચું મુકીએ વચ્ચે આઠસો જ્ઞેજનની પોલાણમાં સોળે ભતના વાણવ્યંતરના ભવન (નગર) છે. એનો અધિકાર પનવણાસૂત્રના ઠાણપદ્ધી જાણવો. જવત્ સુખે વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પીશાચ દેવતાના ભવન ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એનો અધિકાર પનવણાસૂત્રના ઠાણપદ્ધી જાણવો. જવત્ સુખે વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દક્ષિણ દિશિના કાળ નામે પીશાચ કુમારના રાગને કેટલી પરખદા છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેને ત્રણ પરખદા છે. ઇશા ૧, ત્રીટિતા ૨, ને દદરથા ૩, તેમાં માહીલી પરખદા ઇશા, મધ્ય પરખદા ત્રીટિતા, ને આહીરલી પરખદા દદરથા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળેદ્ર પીસાચ કુમારનો ઇંદ્ર પીસાચ કુમારના રાગને માહીલી પરખદાએ કેટલા હજાર દેવતા છે. જવત્ આહીરલી પરખદાએ કેટલા સો દેવાંજા છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાળ નામે પીસાચ કુમારેંદ્ર પીસાચ કુમારના રાગને માહીલી પરખદાએ આઠ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ દશ હજાર દેવતા છે, ને આહીરલી પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે. તેમજ વળી માહીલી પરખદાએ એકસો દેવાંજા છે, મધ્ય પરખદાએ પણ એકસો દેવાંજા છે, ને આહીરલી પરખદાએ પણ એકસો દેવાંજા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળ નામે પીસાચ કુમારનો ઇંદ્ર, પીસાચ કુમારના રાગને માહીલી પરખદાએ દેવતાનું કેટલું આવખું છે, મધ્ય પરખદાએ દેવતાનું કેટલું આવખું છે, ને આહીરલી પરખદાએ દેવતાનું કેટલું આવખું છે? જવત્ આહીરલી પરખદાની દેવાંજાનું કેટલું આવખું છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાળ નામે પીસાચ કુમારનો ઇંદ્ર પીસાચ કુમારના રાગ તેની માહીલી પરખદાના દેવતાનું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાનું દેસે-ઉણું અર્ધ પલ્યોપમનું આવખું છે, ને આહીરલી પરખદાએ દેવતાનું કાંઈક જાહેરું પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે. તેમજ વળી માહીલી પરખદાએ દેવાંજાનું કાંઈક જાહેરું પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે, મધ્ય પરખદાએ દેવાંજાનું પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે, ને આહીરલી પરખદાએ દેવાંજાનું દેશે ઉણું પલ્યોપમના ચોથા ભાગનું આવખું છે.

શેષ અધિકાર સર્વ ચમરેંદ્રના સરખો જાણવો. એમ ઉત્તર દિશે પણ નિરંતર છે. જવત્ ગીતજ્ઞનામા અત્રીસમા ઇંદ્ર પર્યંત જાણવું. એ વાણવ્યંતર દેવતાનો અધિકાર કહ્યો.

૫૫. જ્યોતિષિ દેવતાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્યોતિષિ દેવતાના વિમાન ક્યાં છે, ને જ્યોતિષી દેવતા ક્યાં વસે છે?
ઉત્તર—હે જાતમ, અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર ઉપરે ને એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીએ ધણું સમ મનોહર ભૂમિ ભાગ તે મેઝ પર્વતના મુળ મધ્યે અષ્ટ પ્રદેશી ગોસ્તનાકારે રચક છે. તે સમ ભૂમિતળ જાણવું. લાંથી સાતસે ને તેવું જ્ઞેજન ઉંચા જઠએ લ્યાં એકસો ને દશ જ્ઞેજનને જાડપણે જ્યોતિષિ દેવતાના ત્રીજા અસંખ્યાતા જ્યોતિષિ વિમાન અસંખ્યાતા લાખ છે. એમ અનંતા તિથકરે કહ્યું છે. વળી તે વિમાન અર્ધ કોહના ડૂળને સંસ્થાને છે. એનો વર્ણન પનવણા સૂત્રના કાણુપદથી જાણવો. જવત્ ચંદ્રમા ને સૂર્ય એ એ લ્યાં જ્યોતિષિના ઇંદ્ર જ્યોતિષિના રાજ વસે છે. તે મોટી ર્ધીના ધણી જવત્ સુખમય વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્યનામા જ્યોતિષિનો ઇંદ્ર જ્યોતિષિનો રાજ તેને કેટલી પરખદા છે?

ઉત્તર—હે જાતમ, તેને ત્રણ પરખદા છે. તુંબા ૧, ત્રુટિતા ૨, ને પચા ૩, તેમાં વળી માહીલી તુંબા, મધ્યની ત્રુટિતા ને બાહીરલી પરખદા પચા.

શેષ અધિકાર પરખદામાન પ્રમુખ ને આવખા પ્રમુખ વાણવ્યંતરના કાળેંદ્રના સરખા જાણવો. ને પરખદાના અર્થ પ્રમુખનો અધિકાર લવનપતિના ચમરેંદ્રના સરખા જાણવો. તેમજ ચંદ્રમાને પણ એમજ સૂર્યની પરે અધિકાર જાણવો.

૫૬. દ્વીપ, સમુદ્રનો અધિકાર. તેમાં પ્રથમ જંબુદ્વીપનો અધિકાર ૧.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્યાં છે દ્વીપ, સમુદ્ર? કેટલા છે દ્વીપ સમુદ્ર? કેવડા મોટા છે દ્વીપ, સમુદ્ર? શ્યે આકારે છે દ્વીપ, સમુદ્ર? શ્યે ભાવે છે દ્વીપ, સમુદ્ર? શ્યે સ્વરૂપે છે દ્વીપ, સમુદ્ર?

ઉત્તર—હે જાતમ, જંબુદ્વીપ આદ દહને અસંખ્યાતા દ્વીપ છે ને લવણુ સમુદ્ર આદ દહને અસંખ્યાતા સમુદ્ર છે. સંસ્થાનથી એકજ આકારે છે ને વિસ્તારપણે અનેક પ્રકારના છે. વિસ્તારપણે પ્રથમ દ્વીપથી પ્રથમ સમુદ્ર જમણા તેથી બીજે દ્વીપ જમણા તેથી બીજે સમુદ્ર જમણા એમ વિસ્તારપણે જમણા જમણા પહોળાપણે છે. તે મધ્યે જે સમુદ્ર છે તે કલોલે કરી શોભતા છે. ને દ્વીપ મધ્યે દ્રહ પ્રમુખ ધણા છે. ત્યાં ઉત્પલ પદ્મ, ચંદ્રવિકાસી, સૂર્યવિકાસી કમળ નલીણુ, શુભગ તે રાતું કમળ, સોગંધીક કમળ, પુંડરીક શ્વેત કમળ, મહા પુંડરીક કમળ સત (સો) પત્ર કમળ, સહસ્ર (હજાર) પત્ર કમળ પ્રમુખ; શ્વેત અથવા રક્ત ડુલ અને તેની પીલી કેસરાં તેણે કરી સહીત છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક દ્વીપ ને સમુદ્ર પદ્મવર વેદિકાએ સહીત છે. એટલે ચોપખેર ગહની પરે પદ્મવર વેદિકા છે. વળી પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે વનખંડે સહીત છે. એટલે વેદિકા કેડે વનખંડ વીટી વજ્યું છે. એ ત્રીજાલોકે અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર છે. તે મધ્યે જંબુદ્વીપ આદિ (પેલો) છે, ને સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર અંતે છેલો છે. અહો સાધો આયુધ્યવંતો! તે મધ્યે આ જંબુદ્વીપનામા દ્વીપ. સર્વ દ્વીપ ને સર્વ સમુદ્રમાં માહીલો છે, ને સર્વ દ્વીપથી લધુ છે. તે જંબુદ્વીપ વૃતાકારે ગોળ છે (પાણીમાં તેલનું ટીપું નાખતાં તેલનું ચક્ર ગોળ કુંડાળું પડે તે) તેલના પુડલાંજેવા ગોળ હોય તેવો ગોળ છે, રચના પૈગને

આકારે ગોળ છે, કમળના ડોડાને સંસ્થાને ગોળ છે, પુર્ણિમાના ચંદ્રમા સમાન ગોળ છે. એ જ્વલુદ્વીપ એક લાખ નેજન લાંબપણે પહોળાપણે છે. તે ત્રણ લાખ, સોળ હજાર બસે સતાવીશ નેજન, તે ઉપર ત્રણ ગાઉ, એકસો અઠાવીશ ધનુષ્ય તે સાંકટર આંગુલ કાંઈકે જાહેરો ફરતો પરિહિપણે છે. તે જ્વલુદ્વીપ એક જગતી તે ગદરૂપ જેમ નગર શહેર ને ગદ કોલો હોય તે રીતે ચોપખેર વિટાણા છે.

૫૭. જ્વલુદ્વીપની જગતીના વર્ણવ.

તે જગતી (ગદરૂપ) આઠ નેજન ઉંચી ઉંચપણે છે. મુળમાં ચાર નેજન પહોળી છે, મધ્યે આઠ નેજન પહોળી છે ને ઉપરે ચાર નેજન પહોળી છે. મુળમાં પહોળી છે મધ્યે સાંકડી છે ને ઉપરે પાતળી છે. ગાયના પુંજને સંસ્થાને છે (જેમ ગાયનું પુંજ ઉંચું કરેલું મુળમાં જાડું ને પછી ઉતરતાં પાતળું હોય તેમ મુળે જાડી ને પછી પાતળી છે) સર્વ દેશે વજ્ર રત્નની છે. સ્ફટિક રત્નનીપરે નિર્મળ છે. સુકુમાળ છે ઘડારી મઠારી સ્વભાવેજ રજ સહિત, મળ સહિત, નિર્મળ છે. કર્દમે રહીત છે, નિરાવરણ, નિરૂપધાત કાન્તિ છે કાન્તિ સહીત છે જ્વેવા જ્વેગ છે. દેખવા યોગ્ય છે શાભાયમાન મનોહર છે જાવત પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે જગતી ઉપરે જ્વલુદ્વીપને પાસે એક જળાંચે કરી ચૈતરૂ સર્વદિશે વિટા-એલી છે. હૃદયારણીની પરે તે જળાંચ અર્ધ નેજન ઉંચી ઉંચપણે છે. પાંચસે ધનુષ્ય પોહોળાપણે છે. જાડપણે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. સુકુમાળ ઘસેલી, ઘડારી, મઠારી છે, રજ રહીત છે, નિર્મળ છે, પંક રહીત છે, નિરૂપધાત કાન્તિ છે, કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક (શાભ-નીક) છે, ઉદ્યોત સહીત છે, જ્વેવાજ્વેગ્ય છે, દેખવા જ્વેગ્ય છે, મનોહર છે, પ્રતિરૂપ શા-ભાયમાન છે.

વળી તે ઉપર ઘણુંજ સમ ભૂમિ ભાગ છે તેના મધ્ય ભાગે એક મોટી પદ્મવર વેદિકા છે. તે અર્ધ નેજન ઉંચી ઉંચપણે છે, પાંચસે ધનુષ્ય પહોળાપણે છે. સર્વ રત્ન-મય છે. જગતી સમાન ફરતી છે. તે પદ્મવર વેદિકા તેના એવે રૂપે વર્ણુ પ્રમુખ છે વજ્ર રત્નની તે પદ્મવર વેદિકાની ભૂમિ (પાયો) છે, ચારીષ્ટ રત્નમય પ્રતિષ્ઠાન (પાયાનો ઉપલો (ભાગ) છે, વૈકુર્ય રત્નના થાંભા છે. સોનાના ને રૂપાનાં પાટીયાં છે. તે વચ્ચે વજ્ર રત્નની સંધી પુરી છે. લોહીતાક્ષ રત્નની તે પાટિયા વચ્ચે ખીલી છે. ત્યાં નાના પ્રકારના રત્નના મનુષ્યના જીવન શરીર છે, તે એકાકી પણ મનુષ્યના રૂપ છે, નાના પ્રકારના રત્નમય રૂપ છે. તે રૂપાના સંસ્થાન યુગ્મ છે, તેના અંકરત્નમય દેશ છે. તે દેશ આંહા છે. જ્યોતીષ રત્નમય વંસ છે ડાબે ને જમણે પાસે ને વંસનીક વેગુકા ખીલી વીશેષ છે. વંસ ઉપરે રૂપાની પાટલી છે. તે ઉપરે સોનાની ઢાંકણી છે. વજ્રરત્નની તે ઉપરે વળી નિવડ ઢાંકણી છે. તે ઉપરે સર્વ સ્વેત રૂપામય આછાદાન છે. એવી પદ્મવર વેદિકા છે.

વળી તે પદ્મવર વેદિકાએ એક સૂર્યની માળા, એક શુક્રની માળા, જાવત મોતીની માળા, એક કમળની માળા, તે પણ સર્વ રત્નમય તેણે કરી સર્વ દિશે સહીત

છે. તે માળાને રક્ત સુવર્ણના કુમખાં છે. સોનાને પ્રકરણે સહીત નાનાં પ્રકારના મણી ને રત્ન તેના હાર ને અધાર તેણે શોભીત સહીત છે. લગારેક માંહોમાંહો વેગળી છે. તેને પુર્વ, પશ્ચિમ, દક્ષણ, ઉત્તરનો મંદ મંદ પવન વાય તેણે કરી કંપતીથકી, કંપતી થકી. લંબાતીથકી, લંબાતીથકી, ઝણેણાટ પ્રમુખ શબ્દ કરતીથકી, શબ્દ કરતીથકી. તે ઉદાર મનને ગમતાંથકાં ને મનને સુખના કરનાર એવા શબ્દ તેણે કરી એકફેર પુરતીથકી શોભાએ કરી અસંત શોભતીથકી રહે છે.

વળી તે પદ્મવર વેદિકાને તે તે હામે જ્યાં એક લાં પીગ્ન પણ ધણા ઘોડાના જોડલાં ધણા હાથીના જોડલાં, મનુષ્યના જોડલાં, કીંતરનામા વ્યંતરદેવના જોડલાં, કીંપુરુપનામા વ્યંતરદેવના જોડલાં મહોરગનામા વ્યંતરદેવના જોડલાં, ગાંધર્વનામા વ્યંતરદેવના જોડલાં વૃપલના જોડલાં. ઇત્યાદિક, ધણા જોડલાં સર્વ રત્નમય છે. નિર્ભળ છે, સુકમાળ છે, ધકાર્યા, મકાર્યા, રજરહીત છે, નિર્ભળ છે, કચરાદિકે રહીત છે, નિરૂપધાત છે, કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક છે, ઉદ્યોત સહીત છે, જોવા જોગ્ય છે, દેખવા જોગ્ય છે, મનોહર છે, પ્રતિર્થીય સમાન છે.

વળી તે પદ્મવર વેદિકાને તે તે હામે લાં લાં ધણા ઘોડાના રૂપની પંકિત, તેમજ પુર્વલીપરે જવત્ પ્રતિર્થીય સમાન છે. એમ ઘોડાના મૈથુનના રૂપ, એટલે સ્ત્રી સહીત છે. જવત્ મનોહર છે.

વળી તે પદ્મવર વેદિકાએ તે તે દેશે લાં લાં ધણી પદ્મ લતા, નાગવૃક્ષની લતા, એમ અશોકવૃક્ષની લતા, ચંપકવૃક્ષની લતા, આમવન પ્રમુખની લતા, વૃક્ષગ્નતિ અતીમુક્તક લતા, મચ્કુદ લતા, શ્યામ લતા પ્રમુખ નિત્યે રૂળી પુલીથકી જવત્ સુવીલકત માંજરીએ કરી સહીત છે. સર્વ રત્નમય છે, નિર્ભળ છે, સુકમાળ છે, લષ્ટ છે, ધકાર્યા, મકાર્યા છે. નિર્ભળ છે, રજ રહીત નિર્ભળ છે, કાદવે રહીત છે, નિરૂપમ કૃષ્ણ છાયા છે, કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક છે, ઉદ્યોત સહીત છે, જોવા જોગ્ય છે, દેખવા જોગ્ય છે, અભિરૂપ છે, પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે પદ્મવરવેદિકાએ તે તે હામે ત્યાં ત્યાં ધણા એખાના સાથીઆ છે. તે સર્વ રત્નમય છે. એવી તે પદ્મવરવેદિકા છે. ત્યારે જૈતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પદ્મવરવેદિકા એહલું નામ શ્યે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે જૈતમ, પદ્મવરવેદિકાએ ત્યાં ત્યાં તે તે હામે વેદિકાને વિષે, વેદિકાના પ.સ ને વિષે, વેદિકાના પાટીયાના માધાને વિષે, વેદિકાના પુટાંતરને વિષે, થાંભાને વિષે, થાંભાના પાસાને વિષે, થાંભાને માથે, થાંભાના પુટાંતરને વિષે, ખીલીને વિષે, ખીલીના મુખને વિષે, ખીલીનાં પાટીયાને વિષે, ખીલીના પુટાંતરને વિષે, ખીલીને પાસે, ખીલીના પક્ષના આંધાને વિષે, ખીલીના પક્ષના અંત્યને હામે. ધણા ઉત્પલ તથા પદ્મ તે સુર્યવિકાસી કમળ જવત્ લાખ પાંખડીના કમળ સર્વ રત્નમય છે, નિર્ભળ છે, સુકમાળ છે, લષ્ટ છે. (લીસા) ધકાર્યા, મકાર્યા છે, રજ રહીત છે, નિર્ભળ છે, કદમ રહીત છે, નિરૂપ કૃષ્ણ છાયા છે, કાન્તિ સહીત છે. સશ્રીક છે, ઉદ્યોત સહીત છે, જોવા જોગ્ય છે, દેખવા જોગ્ય છે, મ-

નોહર છે, પ્રતિર્ષીય સમાન છે. મોટા વર્ષાકાળના જળ રાખવાના ઠામ તથા છત્ર તે સરખાં મોટાં છે. તે પદ્મવરવેદિકાને વિષે રત્નમય કમળ પ્રમુખ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો! તે અર્થે હે ગૌતમ, પદ્મવરવેદિકા એવું નામ કહીએ છીએ, અથવા પદ્મવરવેદિકા એવું સાસ્વતું નામ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પદ્મવર વેદિકા સાસ્વતિ છે, કે અસાસ્વતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાસ્વતિ પણ છે, ને અસાસ્વતિ પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્થે અર્થે એમ કહો છો જે સાસ્વતિ પણ છે, ને અસાસ્વતિ પણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દ્રવ્યપણે તો સાસ્વતિ છે, પણ વર્ણને પર્યાએ, ગંધને પર્યાએ, રસને પર્યાએ સ્પર્શને પર્યાએ અસાસ્વતિ છે. તે અર્થે હે ગૌતમ એમ કહીએ છીએ જે સાસ્વતિ પણ છે, ને અસાસ્વતિ પણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ પદ્મવરવેદિકા કાળધર્મી કેટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ક્યારેક એ હતી નહીં એમ નથી. હમણાં નથી એમ પણ નથી, ને વળી ક્યારેક એ નહીં હોય એમ પણ નથી. અતિત કાળે હતી. વર્તમાનકાળે છે. ને અ. નાગત કાળે હોશે. દ્રુવ છે, નિત્ય છે, સાસ્વતિ છે, ક્ષય નથી, ચળતી નથી, અવસ્થીત છે. એહવી તે પદ્મવર વેદિકા છે. એ પદ્મવર વેદિકાનો વર્ણન કહો.

વળી તે જગતી ઉપરે ને પદ્મવર વેદિકાથી યાહીરે એક મોટું વનખંડ કહ્યું છે. તે દેશે ઉણા બે જ્ઞેજન ચોકકર ચક્રવાળપણે પોહોળું છે, ને જગતી સમાન ફરતું છે. તે કૃષ્ણ વર્ણે એટલે કૃષ્ણ શ્યામ એકજ કૃષ્ણજ શોભા છે એટલે લીલી શોભા છે. જવત અનેક ગાડાં, પ્રધાન રથ, પાલખી તેહને મુકવાને ઠામે સહીત છે. રમણીક છે, જ્ઞેવા જ્ઞેય છે, સુકમાળ છે, લષ્ટ છે, ઘૃષ્ટ છે, મૃષ્ટ છે, રજ્જરીત છે, કર્દમ રહીત છે, નિર્મળ છે, નિરૂપમ કૃષ્ણ છાંયા છે, કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક છે, ઉદ્યોતવંત છે, જ્ઞેવા જ્ઞેય છે, દેખવા જ્ઞેય છે, અભિરૂપ છે, પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વનખંડ માંહે ઘણુંક સમ મનોહર ભૂમિ ભાગ છે. તે જેહવો મુરજ (દાલ વિશેષ) તેહનો તળો, માદળનો તળો, તળાવનું તળ, હથેળી, આરીસાનો તળ, ચંદ્રમાનો મંડળ, સુર્યનો મંડળ, ઘેટાનું ચર્મ, વૃપલનું ચર્મ, વરાહનું ચર્મ, સીંહનું ચર્મ, વાઘનું ચર્મ, છાગનું ચર્મ, દીપડાનું ચર્મ, (ચામડું) તે સરખું સમ તળ છે. અનેક શંકુલ પ્રમાણે કાલક સહસ્ત્ર ગમે તેણે કરી સહીત એહવું દીસે છે. તે મણીમાં લક્ષણની શ્રેણી, પ્રસેણી સ્વસ્તીક, (લક્ષણુ વિશેષ) સરાવલાનું સંપુટ, મચ્છ, કચ્છ, મગરમચ્છ; પ્રમુખને લક્ષણે ઇલાદિક આકારે સહીત છે. પુલની. શ્રેણી તથા પુત્ર પ્રમુખ તેણે કરી ભીંત શોભે છે. પંચવર્ણે યુક્ત છે. તે કહે છે. કૃષ્ણ વર્ણ જવત સ્વેત વર્ણ છે. તારે ગૌતમ પુછેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્યાં જે કૃષ્ણ વર્ણે તુણુ ને મણી છે તેહનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણ ને શોભા કહીછે? તે યથાનામે જેહવી મેઘની ઘટા, અંજન, ખંજન, કાજળ, સાહી, ગળી, પાડાનો પૂંગ, મહિપ પૂંગ, (સીંગ) નો સમુહ, ભમરા, ભમરાનો સમુહ, ભમરાની

પાંખ, જાંબુનું ફળ, કાક (કાગડો) પક્ષી, કોયલપંખી, હરતી, હાથીનો કળલ, (ત્રીશ વરસનો હાથી તે કળલ કહીએ.) કૃષ્ણ સર્પ, કાળા કેશ, કૃષ્ણવર્ણ, પુલ વૃક્ષ, નિર્મળ આકાશનું તળ, કૃષ્ણ અશોકવૃક્ષ, કૃષ્ણ કલુયર, કૃષ્ણ અંધુજીવ (એ ત્રણ વૃક્ષના ભેદ છે) ઇલાદિક શ્યામ વર્ણ છે. તે સરખો તે તૃણ ને મણ્ડીનો શ્યામ વર્ણ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે કૃષ્ણ તૃણ ને મણ્ડી તેહનો એહથી અધિક શ્યામ વર્ણ, મનોહર વર્ણ છે. પ્રીતિકારી છે, મનોહર છે, મનને ગમતો તેનો વર્ણ કહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાં જે નીલ વર્ણ તૃણ ને મણ્ડી છે. તેહનો એહવો વર્ણ કહ્યો છે? તે યથાનામે ભુંગો જીવ, ભુંગાની પાંખ, નીલચાંસ પક્ષી, નીલચાંસની પાંખ, સુડા, સુડાની પાંખ, નીલી (ગળા) વસ્તુ (નીલ) વસ્તુનો ભેદ, નીલી વસ્તુનો સમુહ, સામો, (ધાન વિશેષ) દાંતનો કાળો રંગ, (વૃક્ષ વિશેષ) વનની ઘટા પ્રમુખ, યજ્ઞદેવના વસ્ત્ર, મોરની ગ્રીવા, (કોક) પારેવાની ગ્રીવા, અળસીના પુલ, આણ વૃક્ષના પુલ, (દેશ વિશેષ) અંજન કેસીકા; (વૃક્ષ વિશેષ) તેના પુલ, નીલા કમળ, નીલો અશોક વૃક્ષ, નીલો કલુયર, નીલો અંધુ જીવ (નામા વૃક્ષ.) ઇલાદિક નીલ વર્ણ છે. તે વર્ણ સરખો તે તૃણ ને મણ્ડીનો વર્ણ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં તે નીલ તૃણ ને મણ્ડીનો એહથી અધિક વર્ણ છે. મનોહર વર્ણ છે, જીવત સુંદર વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાં જે રાતે વર્ણ તૃણ ને મણ્ડી છે, તેનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણ કહ્યો છે? તે યથા દષ્ટાંતે. સસલાનું ઢોહી, યકરાનું ઢોહી, મનુષ્યનું ઢોહી, વરાહ તે સ્થરનું ઢોહી, પાડાનું ઢોહી, તત્કાળનો ઉપજેલ યાળ મમોલો જીવ, ઉગતો સૂર્ય, સંધ્યાનો જેહવો રાતો વાન, ચણોડીનો જેહવો અર્ધ ભાગ રાતો, જીવતંત હીંગળો જેમ રાતો, પ્રવાળા, પ્રવાળાના અંકુરા, ઢોહીતાક્ષ રત્ન, લાખનો રસ, કૃમીનો રંગ, (તે હીર વિશેષ,) પાટલ જીવતના વૃક્ષનું પુલ, લાલ પુલ, રાતો કંબલ, કેશુડાના પુલ, જાસુનાપુલ, રાતો અશોક વૃક્ષ, રાતો કલુયર, રાતો અંધુ જીવ નામા વૃક્ષ, ઇલાદિક જેમ રાતે વર્ણ છે, એહવો એ તૃણ ને મણ્ડીનો રાતો વર્ણ છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે રાતાં તૃણ ને મણ્ડીનો એહથી અધિક વર્ણ છે. જીવત સૂલ વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાં જે પીળાં તૃણ ને મણ્ડી છે. તેનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણ કહ્યો છે? તે યથા દષ્ટાંતે. ચંપક વૃક્ષ, ચંપકની જાલ, ચંપકનો છેદ કાષ્ટિ જેવો પીળો વર્ણ, હળદર, હળદરનો ભેદ, હળદરની ગોળી, હરીયાળ, હરીયાળનો ભેદ, હરીયાળની ગોળી, ચિકુરનામા વસ્તુ વિશેષ તેહનીમતે વસ્ત્ર પ્રમુખે જેહવો રંગ પીળો, સુવર્ણનો જેહવો પદ પીળો, ઉત્તમ કનકનો નિધર્ષ જેવો, સૂવર્ણના વાસણ જેવો, વાસુદેવના વસ્ત્ર જેહવાં પીળાં, સણુક વૃક્ષના જેહવાં પીળાં પુલ, ચાંપાના પુલ, કૃષ્ણમાંડી વૃક્ષના જેહવાં પીળાં પુલ, આવળ વૃક્ષના જેહવાં પીળા પુલ, ઘિસુડા તથા ચીર્લેટ તેહના જેહવાં પીળા પુલ, સુવર્ણ

યુધિકા નામે વનસ્પતિ તેહના જેહવાં પીળાં પુલ, કોરંટ વૃક્ષના પુલની જેહવી પીળી માળા, સુહીરન્યકા નામે વનસ્પતિ તેહનાં જેહવાં પીળાં પુલ, ખીજક નામે વનસ્પતિ તેહનાં જેહવાં પીળાં પુલ, પીળો અશોક વૃક્ષ, પીળો કણુચર, પીળો અંધુ જીવ નામા વૃક્ષ. ઇલાદિક જેહવાં પીળાં છે, તેહવો તે તૃણ ને મણિનો પીળો વર્ણુ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે પીળાં તૃણ ને મણિનો એહથી અધિક વલ્લભ જીવત્ સૂલ વર્ણુ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાં જે શ્વેતવર્ણુ તૃણ ને મણિ છે. તેહનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણુ કહ્યો છે ? તે યથાદ્રષ્ટાંતે. અંકરત્ન, દક્ષણ્યવર્તસંખ, ચંદ્રમા, મચકુદંતું પુલ, પાણીના પુવારા, હંસપંખીની શ્રેણી, કોચપંખીની શ્રેણી, મોતીના હારની શ્રેણી, અગલાતી શ્રેણી, ચંદ્રાવળી તે નિર્મળ જળમધ્યે ચંદ્રમાના પ્રતિબીંબની શ્રેણી, શરદ કાળના જેહવાં સ્વેત વાદળાં, અસીએ ધમ્યો જેહવો રૂપાનો પદ્મ, ઘોળા ચોખા તુસ રહીત, મચકુદંના પુલનો પુંજ, મોરપીંછનો ગર્ભ, સ્વેત કમળનો પુંજ, સુકી છીયાડીનામા વૃક્ષના પુલ, પક્ષ્તીકંદ, પક્ષતંતુયા, હાથીના દાંત, લવંગદળ (પત્ર) પોંડરીક કમળતું પત્ર, વર્ષાતું જળ, જયના પુલની માળા, ઘોળો અશોકવૃક્ષ, ઘોળો કણુચર, ઘોળો અંધુજીવનામા વૃક્ષ, (અશોક વૃક્ષ, કણુચર, ને અંધુજીવનામા વૃક્ષ, એ ત્રણે વૃક્ષ પાંચે વર્ણુ કહ્યાં છે.) ઇલાદિકનો જેમ સ્વેત વર્ણુ છે. તેહવો એ તૃણ ને મણિનો સ્વેતવર્ણુ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે સ્વેત તૃણ ને મણિનો એહથી અધિક વલ્લભ જીવત્ શુભ વર્ણુ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ ને મણિ તેહનો કેહવો ગંધ કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે યથાદ્રષ્ટાંતે કોઠના પડા, સુગંધી પાનના પડા, ચુવાના પડા, તગરના પડા, એળચીના પડા, કીર્મરાનામા દ્રવ્યના પડા, આવના ચંદનના પડા, કુંકમના પડા, ઉસીરના પડા, (ઉસીર તે ચીરણુવૃક્ષનું મુળ જાણુવું.) ચંપાના પુલના પડા, મરવાના પડા, દમણાના પડા, જયના પુલના પડા, જુદના પુલના પડા, માલતીના પુલના પડા, નવન માલતીના પુલના પડા, વાસંતીનામા વૃક્ષના પુલના પડા, કેતકીના પુલના પડા, કપુરના પડા, પાડળ વૃક્ષના પુલના પડા, તેહને મંદ વાયને વિષે મુકતે થકે, પડાને ઉખેળતે થકે, પડાને ભેદતે થકે, કક પ્રમુખ ખાંડતે થકે, છેદતે થકે, ખંડોખંડ કરતે થકે, સુગંધી દ્રવ્યનો સંજોગ મેળવતેથકે, ઉખેડતે થકે, વીખેરતેથકે, ભોગવતેથકે, વીચે દેતેથકે, એક ઠામથી ખીજ ઠામને વિષે મુકતે થકે. મનોહર મનને ગમતો. નાશીકા અને મનને સુખના કરણહાર એહવા સર્પ દીશે ચોકડેર મનોહર ગંધપ્રતે વાસે. (મુકે) તેવારે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ ને મણિનો એહવો ગંધ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે તૃણ ને મણિનો એહથી અધિક વલ્લભ ગંધ છે. જીવત્ મનને ગમતો નિચે ગંધ કહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ ને મણિનો કેહવો સ્પર્શ કહો છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તે યથાદ્રષ્ટાંતે કહે છે. મૃગચર્મ પ્રમુખ. પરશ્વના પીંખડા, હંસના બાગક, રૂ, હંસગર્ભરત્ન, માંખણ, હંસગર્ભ સેન્યાની તળાય સરખી, અર્કતુલ, સરસવના ડુલનો સમુહ, કુંભા કમળના પત્ર તેહનો સમુહ. તેનો સુવાળો સ્પર્શ હોય. એમ કહેયકે. જૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ ને મણિનો એહવો સ્પર્શ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. તે તૃણ ને મણિનો એહથી અધિક વક્ષભ જાવત્ સ્પર્શ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણના વનને પુર્વ, પશ્ચિમ, દક્ષણ, ઉત્તરદિશ પ્રમુખના મંદ મંદ વાયરા આવતેયકે. તે તૃણાદિક તે વાયરાથી કંપતેયકે, ખોભાતે થકે, ચંચળ થાતેયકે, ક્ષોભના પામતેયકે, માહોમાહે ધસાતેયકે, ઉદ્દેરાતેયકે. કેહવો સ્વર ને શબ્દ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તે યથાદ્રષ્ટાંતે. સીવકા, (પાલખી) સ્યંદમાનિકા, (શીવકાવિશેષ.) અથવા રથ. ધ્યાદિક છત્ર સહીત, ધ્વજ સહીત, ઘંટ સહીત, તોરણ સહીત, ખાર પ્રકારના વાહન સહીત, લઘુ ધુધરી ને હેમની માળા તેણેકરી એકકેર સહીત છે. હેમવંત પર્વતનાં મનોહર વિશીષ્ટ સુવર્ણે જડીત તીનસનામા વૃક્ષના કાષ્ટનો છે. ઉત્તમ સૂર્યમંડળ સમાન તેજવંત એહવે ધુંસરે કરી સહીત છે. લોહમય ભલે પ્રકારે પછડાને પાટો આંધ્યો છે. પ્રધાન ગુણે કરી સહીત તે રથને અશ્વ જ્નેતર્યા છે. વળી શુદ્ધિવંત એહવો સારથી ઘણુંજ ડાહ્યો તેણે તે અશ્વને ગ્રહ્યા છે. સરસ એકસો તીરે એક તોણ થાય એહવા બત્રીશ તોણે સહીત છે. અગતર, ટોપે સહીત યુદ્ધરથ છે, ધનુષ સહીત ળીજ પણુ છત્રીશ આયુધ્યે યુક્ત છે. ઢાલ પ્રમુખ પ્રહરણે યુક્ત યોદ્ધા પુરૂષને યુદ્ધ કરવાયુક્ત. તે રથને રાજના આંગણાને વિષે, અંતઃપુરને વિષે, મોહોલને વિષે, તથા મનોહર મણિઅંધ ભૂમિતળને વિષે, વારંવાર વેગેકરી ફેરવતેયકે, પાછો વાળતેયકે; ઉત્તમ મોટા લક્ષણોપેત અશ્વ તેહને વેગેકરી તે રથમાહેથી ધષ્ટ મનોહર મનને ગમતા કર્ણુ ને મન તેહને સુખના કરણહાર સર્વદિશે શબ્દ નિસરે. એમ કહ્યે થકે જૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ અને મણિનો એવો શબ્દ છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. વળી બીજને દ્રષ્ટાત કહે છે. તે યથા નામે પ્રભાત સમયે વૈતાળકી વિણા તે તાળ વિના વાળે તે વિણા. ગંધાર સ્વરની મુર્છાએ કરીને ખોળાને વિષે ભલે પ્રકારે મુકી આવના ચંદનની વિણા તેને કોઇ કુશળ પુરૂષ અથવા સ્ત્રીએ ઝાલીને પ્રભાત કાળ સમયે હળવે હળવે સ્વર વિશેષે વગડતે થકે, મુર્છા પ્રાપ્ત કરતે થકે, ઉદ્દેરતેયકે. ઉદ્દાર મનને ગમતા કર્ણુ ને મન તેને સુખના ઉપજાવણહાર સર્વ દિસે શબ્દ નીસરે, એવું કહ્યે થકે વળી જૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તૃણ અને મણિનો એવો સ્વર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. વળી ત્રીજો દ્રશ્યંત કહે છે. તે યથાનામે. કિન્નર-નામા દેવતા, કિંપુરૂપનામા દેવતા, મહોરગનામા વ્યંતરદેવતા, ગાંધર્વનામા વ્યંતર દેવતા તે દેવતા મેરૂ પર્વતના ભદ્રસાળ વનને વિષે અથવા મેરૂ પર્વતના નંદન વનને વિષે, અથવા મેરૂના સોમનસ વનને વિષે, અથવા મેરૂના પડંગ વનને વિષે, અથવા હીમવંત પર્વત મળ્યા-ચળ, મેરૂપર્વતની ગુફાને વિષે ગયા થકા, એકઠા એકઠામે એઠાં થકાં, સમ્યકપણે કોષ કોષના વિખવાદ રહિત રહ્યાં, પ્રસુદ્ધિત, હર્ષવંત, ક્રીડાવંત, હરપેકરી ક્રીડા કરતાં થકાં, ગીતરતી નામે ગાંધર્વ હર્ષ સહીત મને કરી ગાયન વિષે વૃતાદિક પદ્ધ કવિતાદિ ગાયને યુક્ત, પદે બંધ પદે બંધ ધુરથકી ગાયન કરતાં થકાં, પ્રવર્તતાં થકાં હળવે હળવે રચતું થકું સાત સ્વરે યુક્ત, ગ આઠ રસે સહીત, મ છ દોષે રહીત, મ અગ્યાર ગુણુના અલંકાર તેણે યુક્ત, ડ ગીતના આઠ ગુણુ તેણે યુક્ત. ગુંજતો થકા વંસની નળી એટલે વાંસળી સમાન પછા પૂર્વોક્ત સ્વરૂપ ને ત્રિ સ્થાન કરણુશુદ્ધ એટલે ઉર:શુદ્ધ ૧, કંઠશુદ્ધ ૨, શિરશુદ્ધ ૩, એ ત્રણુ ઠામે શુદ્ધ મધુર સ્વરે લલીત સહીત મનોહર-મૃદુ (કોમળ) સ્વરે સહીત, મનોહર પદને સંચારે શુભ શોભનીક સાંભળવે કરી સાંભળવાવાળાને આનંદ થાય, ઉત્તમ મનોહર રૂપ એવો દેવતા સંબંધી નાટક તત્કાળ ગીતને ગાવે તે શોભનીક સાંભળવા જોગ ગાયન કરે. એવું કલ્પેથકે. વળી ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે તુણુ ને મણિ પ્રમુખનો એવો શબ્દ છે?

J પડજ ૧, રૂપલ ૨, ગંધાર ૩, મધ્યમ ૪, પંચમ ૫, ધૈવત ૬, નિપધ ૭, એ સાત સ્વર.

N શૃંગાર પ્રમુખ સહિત.

P ભીતિ નામા દોષ—તે અધીક ત્રાસવાળા મનથી ખીહતા ખીહતા ગાવું તે ૧, દુતદોષ-ઉતાવળું ગાવું તે ૨, ઉપિપથદોષ-આકુળ વ્યાકુળ થઈ સ્વાસ યુક્ત ઉતાવળું ગાય તે ૩, ઉતાળદોષ-તાળસ્થાન અતીક્રમીને ગાય તે, ૪, કાકસ્વરદોષ-સાનુનાસિક ગાવું (પાતળે સ્વરે ગાવું) તે ૫, અનુનાસિકદોષ-નાકમાંથી સ્વર કાઢી ગાવું તે ૬, એ છ દોષ.

S આ અલંકાર તેણે સહીત તે અલંકાર પૂર્વના અંતર્ગત સ્વર પાહુડાને વિષે સારી રીતે કલા છે.

N+ પૂર્ણ ગુણુ—સ્વર કળાએ પૂર્ણ ગાય તે ૧, રક્તગુણુ-ગાયન કરવા યોગ્ય તેના રાગથી અનુરક્તપણે ગાય તે ૨, અલંકૃત ગુણુ-અન્યોન્ય સ્વર વિશેષ કરવે કરીને અલંકારની પેઠે શોભતું ગાય તે ૩, વ્યક્તગુણુ-અક્ષર સ્વર સ્પુટ કરવે કરીને વ્યક્ત પ્રગટપણે ગાય તે ૪, અવિપુષ્ટગુણુ-વિપરીત સ્વરથી બકોર ભુમો બકવાદ રહીત ગાય તે ૫, મધુર ગુણુ-જેમ વસંત માસે કોયલ સરખો મધુર સ્વર હોય તેમ મધુર સ્વરે ગાય તે ૬, સમ-ગુણુ-તાળ, વંશ સ્વરાદિકને અનુસરતું ગાય તે ૭, સ લલીતગુણુ-સ્વર ઘોળણુ પ્રકારે કરી લલિતપણુ સહિત ગાય તે ૮, એ આઠ ગુણુ.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા, એવો તે તૃણ અને મણિ પ્રમુખનો શબ્દ છે.

વળી તે વનખંડને તે તે ઠામે લાં લાં ઘણી લઘુ, મોટી, ચોખ્ખી વાવ, ગોળ વાવ, જેમાં પુલ થાય તે પુષ્કરણી, ગુન્નળીકા તે ઢાકી વાવ, લાંબી વાવ, સરપંક્તી તે એક લેન હોય તે, સરપંક્તિઓ તે એકનું જળ ખીન્નમાં જાય આવે તે. ખીલ પંક્તિ તે કુવાની પંક્તિ, તે નિર્મળ સ્ફટિકની પરે સુકુમાળ છે. રત્નમય તેના કાંઠા છે. વજ્રમય તેના પાપાણુ છે. તેણે કરી પાસા આંધ્યા છે. સુવર્ણમય તેનાં તળીયાં છે. વૈદુર્ય ને સ્ફટિક રત્ન તેના તટ છે. સુવર્ણ ને રૂપામય તેની વેળુ છે. સુખે પ્રવેશ કરવા જ્નેગ્ય છે. સુખે ઉતરવા જ્નેગ્ય છે, નાના પ્રકારના રત્ન તેણે કરી તિર્થ ભીત આંધી છે. ચોખ્ખી છે, સમ તટ છે, અનુક્રમે નમતું નમતું જળનું ઠામ છે, લાં ગંભીર શીતળ જળ છે. મૃણાલ નામે કમળ તેના પત્રે કરી ઢંકાણી છે. ઘણા ઉત્પળ, કુમુદ, નલીણુ, સુભગ, સોગંધીક, પુંડરીક, સતપત્ર, સહસ્ત્ર પત્રે ઇલાદિક કમળ તેના પત્ર ને કેસરાં તેણે કરી સહીત છે. લાં તે કમળ પ્રતે ભમરા પ્રમુખ ભોગવે છે. નિર્મળ પાણીએ કરી તે વાવ પ્રતિપૂર્ણ ભરી છે. લાં મચ્છ, કચ્છ પ્રમુખ ભમતા છે, લા અનેક પંખીના જુગળ મૈથુન ક્રીડા કરે છે. એવી તે વાવ છે. તે દરેક વાવ પ્રમુખ પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ કરી સહીત છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખંડે કરી સહીત છે. તેમાં કેટલીક વાવ પ્રમુખના પાણી ચંદ્રહાસ મદીરાના સરખાં છે. કેટલીક વાવ પ્રમુખના વાણી સમુદ્રના પાણી સરખાં પાણી છે. તે તાડી સમાન છે. કેટલીક વાવના ગો દુધ સરખાં પાણી છે. કેટલીક વાવના પાણી ધૃત સરખાં છે. કેટલીક વાવના પાણી પાણી સરખાં છે. કેટલીક વાવના પાણી શેલડીના રસ સરખાં છે. કેટલીક વાવનાં પાણી અમૃત સરખાં છે. કેટલીક વાવનાં પાણી સ્વભાવીક મોતી સરખાં ઉજ્જવળ છે. જોવા જ્નેગ્ય છે. જવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે નાની વાવ જવત્ ખીલ પંક્તિ તે કુવા પ્રમુખ તેહને તે તે ઠામે ત્યાં ત્યાં ઘણાં ચારે દીશે તેમાં અંકેકે દીશે ત્રણ ત્રણ પગથીયાં છે તે પગથીયાંનો એવો એવે રૂપે વર્ણ ને શોભા છે તે કહે છે. વજ્ર રત્નની તે પગથીયાંની ભૂમિ છે. અરીષ્ટ રત્નનાં પગથીયાંનાં મુળ છે. વૈદુર્ય રત્નનાં થંભ છે. સોનાનાં ને રૂપાના તે પગથીયાંનાં પાટીયાં છે. વજ્ર રત્નની તે પાટીયા વચ્ચે સંધી પૂરી છે, ઘોહીતાક્ષ રત્નની તે પાટીયા વચ્ચે ખીલી છે. નાના પ્રકારના ત્યાં અલવાના અવલંબન છે. ને અવલંબનની યાંહા છે. તે ત્રીસો પાન (પગથીયાં)ને આગળે પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે પગથીયાં પ્રત્યે તોરણુ કલાં છે. તે તોરણુ નાના પ્રકારનાં મણિ રત્નનાં છે. તે રત્નમય થંભને વિષે સનીવિષ્ટ છે. એટલે અધરૂપ છે. વિવિધ પ્રકારના મુકતાકળ તેણે કરી સહીત છે. વિવિધ પ્રકારના તારા જે ચંદ્રિકા તેને રૂપે કરી શોભિત છે. વળી તે તોરણુને વિષે મૃગ, વૃષભ, અસ્વ, મનુષ્ય, પંખી, મગરમચ્છ, સર્પ, કિંનરનામા વ્યંતર, ગેંડા, સીંહ, ચમરીગાય, વનહસ્તી, વનલતા, પદ્મલતા ઇત્યાદિકના મનોહર રૂપ છે. થંભ ઉપરે વજ્રમય વેદિકા એટલે કુંભી છે. તેણે કરી તે તોરણુ મનોહર છે. તે થંભનેવિષે વિદ્યાધરના જુગળ સમ શ્રેણીએ સૂર્યના સહસ્ત્ર કરીણુ તેથી પણ અધિક તેજવંત છે. સહસ્ત્રગમે રૂપે યુક્ત છે. તેને કરી દીપે છે. વિશેષે તેને કરી દે દીપમાન

છે. ચક્ષુને જોવા જોગ છે. સુખકારી સ્પર્શ છે. સશ્રીક રૂપ છે, જોવા જોગ છે, જાવત મનોહર છે.

વળી તે તોરણુ ઉપરે ઘણાં આઠ આઠ મંગળીક કહ્યાં છે સાથીઓ ૧, શ્રીવજ ૨, નંદાન પર્વત ૩, વર્ધમાન સંપૂર્ણ ૪, ભદ્રાસન ૫, કળસ ૬, મહાજુગમ ૭, ને આરીસો ૮. એ આઠે મંગળીક સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે, સુકમાળ છે. જાવત પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુને ઉપરે ઘણી કૃષ્ણ ચામરની ધ્વજ, નીલા ચામરની ધ્વજ, રાતા ચામરની ધ્વજ, પીળા ચારની ધ્વજ, ઘોળા ચામરની ધ્વજ. નિર્મળ છે, સુકમાળ છે. તે ચામરને રૂપાનો પટ છે. વજ્ર રત્નના તેના દંડ છે. કમળના સરખો તેનો ગંધ છે, સરૂપ જોવા જોગ છે. જાવત મનોહર છે.

વળી તે તોરણુને ઉપરે ઘણાં છત્ર તે ઉપરે છત્ર ને વળી તે ઉપરે છત્ર છે. ધ્વજ તે ઉપરે ધ્વજ છે. ઘંટાનાં ઘણાં જુગળ છે. ચામરનાં ઘણાં જુગળ છે. ઘણાં ઉત્પલ હસ્ત કમળના રૂપ છે. જાવત લક્ષ્મણ કમળ હસ્ત એવા સરૂપ છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે લઘુ વાવ પ્રમુખ જાવત કુવાની પંક્તિને વિષે તે તે હામે ત્યાં ત્યાં ઘણાં ઉત્પાત પર્વત છે. ત્યાં વ્યંતર પ્રમુખ દેવતા દેવીઓ વિચિત્ર ક્રીડા કરવા નિમીત્તે વૈદીય શરીર કરે છે. (જ્યાં વૈદીય શરીર કરીને ક્રીડા કરે,) તે નિયતિ પર્વત, જગતિ પર્વત, દ્વર પર્વત, સ્ફટીક રત્નના મંડપ, સ્ફટીકના મંચક, દકમાળ, (પ્રસાદ વિશેષ) સ્ફટીકનામા પ્રસાદ, તે ઉંચાં છે ને લાંબપણે પહોળપણે લઘુ છે. વળી ત્યાં અદોલકને હીડોળાખાટ, પક્ષાદોલક, તે પક્ષી એસવાના હામ ઇત્યાદિક સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે, જાવત પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ઉત્પાત પર્વતને વિષે જાવત પક્ષાદોલને વિષે ઘણાં હંસને આકારે સીંહાસન છે, ક્રોચને આકારે સીંહાસન છે, ગરૂડને આકારે સીંહાસન છે, ઉન્તાસન, નમતાસન, દીર્ઘાસન, સળ્યા પ્રમુખ ભદ્રાસન, પક્ષાસન, મયુરને આકારે આસન, વૃષભને આકારે આસન, સીંહને આકારે આસન, પદ્મને આકારે આસન, સાર્થાયાને આકારે આસન છે. તે આસન સર્વ નિર્મળ છે, સુકમાળ, લષ્ટ છે, ઘૃષ્ટ છે, મૃષ્ટ છે, રજ રહીત નિર્મળ છે, રત્નમય છે. કર્દમ રહીત નિરૂપકષ્ટ ળાંયા છે. કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક છે. ઉદ્યોતવંત છે. જોવા જોગ છે. દેખવા જોગ છે, અભિરૂપ છે, પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વનખંડને વિષે ત્યાં ત્યાં તે તે હામે ઘણાં આલી નામે વનસ્પતિના ધર, માલીનામા વનસ્પતિના ધર, કેળીના ધર, લતાના ધર, આરથાન ધર, જનધર, રનાન કરવાના ધર, પ્રધાન ધર, ગર્ભ ધર, મોહનધર, પટસાળ ધર, બળીયાના ધર, ધુલના ધર, ચીત્રામ સહીત ધર, ગાયન કરતું તેના ધર, આરીસાના ધર, ઇત્યાદિક સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે, સુકમાળ છે, ઘૃષ્ટ છે, મૃષ્ટ છે, રજ રહીત નિર્મળ છે. કર્દમ રહીત છે, નિરૂપકષ્ટ ળાંયા છે, કાન્તિ સહીત છે, સશ્રીક છે, ઉદ્યોત સહીત છે, જોવા જોગ છે. દેખવા જોગ છે. અભિરૂપ છે. પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે આળી પ્રમુખના ધરને વિષે, જવત્ આદર્શનના ધરને વિષે, ઘણાં હંસાસન છે. જવત્ દિશા સો સ્વસ્તિકાસન છે. તે સર્વ રત્નમય છે જેવાયોગ્ય છે. જવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વનખંડને વિષે, તે તે ઠામે લાં લાં ઘણાં જ્યના માંડવા, જુદના માંડવા, માલતીના માંડવા, નવમાલતીના માંડવા, વાસંતીનામા વનસ્પતિના માંડવા, દ્ધીવાસુકીનામા વનસ્પતિના માંડવા, નાગરવેલીના માંડવા, દ્રાખના માંડવા, નાગલતાના માંડવા, અતીમુક્ત મંડપ, આસ્ફોટ મંડપ, નાલેરીના માંડવા, સામળવૃક્ષના માંડવા, નિત્યે ફળ્યાં પુલ્યાં સર્વ રત્નમય છે. જવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે જ્યના માંડવાને વિષે જવત્ સામળવૃક્ષના માંડવાને વિષે ઘણા પૃથ્વીમય શીલાના પટ્ટ છે. તે કહે છે. હંસને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, ક્રોચપંખીને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, ગરૂડપંખીને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, ઉનતાસને સંસ્થીત છે, નમ્રાસને સંસ્થીત છે, દીર્ઘાસન સળ્યાને આકારે સંસ્થીત છે, લદ્રાસનને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, પક્ષાસનને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, મગરમચ્છને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, વૃષભને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, સીંહાસનને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, પદ્માસનને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, દીશા સો સ્વસ્તિકાસનને સંસ્થાને સંસ્થીત છે, વળી લાં ઘણી ઉત્તમ સળ્યા ને આસન તેહને સંસ્થાને પૃથ્વીશીલાના પટ્ટ છે. અહો સાધા આયુષ્યવંતો! તેનો સ્પર્શ સુકમાળ છે. તે જેવો મુગ્યર્થ, ૩, ચુરનામા વનસ્પતિ, માંખણ, અર્કતુલ, તે સરખો સુકુમાળ સ્પર્શ છે. તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે, જવત્ પ્રતિરૂપ છે. લાં ઘણા વ્યંતરીક દેવતા ને દેવાંસા વિશ્રામ કરે છે, સુવે છે, (શ્રી ભગવતિજ સૂત્રના પાંચમા સતકમાં દેવતાને નિંદ્રા કહી છે) ખેસે છે, પાસુ પાલટે છે, રમે છે, ઇચ્છીત સુખ ભોગવે છે. ક્રીડા કરે છે, મોહ પામે છે. પુર્વલા ભવના પુર્વલા ઉત્તમ આચરીત, ઉત્તમ મનોહર શુભ કલ્યાણકારીયા કૃતકર્મ તેહના ઉત્તમ ફળ વૃત્તિવિશેષ ભોગવતાં થકાં વીચરે છે. એ વનખંડનો વર્ણન પુરો થયો.

વળી તે જગતી ઉપર ને પદ્મવર વેદિકાને માહીલે પાસે ઇલાં એક મોટો વનખંડ કહ્યો છે. તે વનખંડ દેશેઉણા ખે જેજન પહેળપણે છે ને વેદિકા સમાન ફરતો છે. કૃષ્ણ છે. કૃષ્ણશોભા છે. તે પુર્વલા વનના વર્ણન સમાન એ વનનો વર્ણન તૃણના શબ્દ રહીત જાણવો. (મતલબ કે આ વનમાં તેટલું ઓછું છે.) તે વનને વિષે ઘણા વ્યંતરીક દેવતા ને દેવાંસા વિશ્રામ કરે છે, શયન કરે છે, ખેસે છે, નિષિધ્યા કરે છે, પાસો પાટલે છે, રમે છે, સુખ ભોગવે છે, ક્રીડા કરે છે, મોહ પામે છે. પુર્વલા ભવના પુર્વલા શુભ આચરીત શુભ કૃતકર્મ શુભ મનોહર એહવા કર્મ તેહનાં ફળ વૃત્તિવિશેષ ભોગવતાં થકાં વિચરે છે. એ જગતીનો વર્ણન પુરો થયો.

૫૮ જા'બુદ્ધીપત્ની દ્વારનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જા'બુદ્ધીપ નામાદ્ધીપ તેને કેટલાં દાર કલાં છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના ચાર દાર કલાં છે. વિજય ૧, વિજયંત ૨, જયંત ૩, ને અપરાજીત ૪ એ ચાર છે. તેમાં પ્રથમ વિજયદ્વારનું વર્ણન પુછે છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંશુદ્રીપનામા દ્વીપ તેનું વિજ્યનામા દ્વાર ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંશુદ્રીપનામા દ્વીપ ત્યાં મેરુ પર્વત તેને પૂર્વદીશે પીસ્તાલીશ હજાર જ્ઞેજન જહએ ત્યાં જંશુદ્રીપનામા દ્વીપને પુર્વદીશે ને લવણુ સગુદ્ર પુર્વદીશનાને પશ્ચિમ દીશે સીતા માહાનદીને ઉપરે ત્યાં જંશુદ્રીપનામા દ્વીપનું વિજ્યનામા દ્વાર છે. તે દ્વાર આઠ જ્ઞેજન ઉંચું ઉંચપણે છે, ચાર જ્ઞેજન પહોળપણે છે, ને તેમજ ચાર જ્ઞેજન પ્રવેશ લાંબપણે છે. સ્વેત વર્ણુ છે. ઉત્તમ સુવર્ણુનું તે તેહનું શીખર છે. ત્યાં હાથી, મૃગ, વ્રષભ, અશ્વ, મનુષ્ય, મગર, પંખી, સર્પ, કિન્નરનામા વ્યંતરદેવ, રૂઝનામા જીવ, ગેડો. ચમરીગાય, અષ્ટાપદ, વનલતા, પદ્મલતા. ઇલાદિક તેણે કરી ચિત્રામે કરી યુક્ત છે. થંભમાથે ઉત્તમ વેદિકા (કુંભી) તેણેકરી સહીત છે. મનોહર છે. વિદ્યાધરના જુગળ તેહના આકાર તેણે કરી તે થંભ યુક્ત છે. સૂર્યના હજારોગમે કારણ તેના તેજથી અધિક તેનું તેજ છે. હજારોગમે રૂપ તેણે કરી સહીત છે, તેજેકરી દેદીપમાન વિશેષે તેજે કરી દે દીપમાન ચક્ષુને જ્ઞેના યોગ્ય છે. મુખકારી સ્પર્શ છે. સશ્રીક રૂપ છે. વજ્રરત્નમય તેનો ભૂમિ ભાગ છે. ચરીઠ રત્નમય પગથીયાંના મૂળ છે. વૈદુર્ય રત્નમય થંભ છે, સુવર્ણુ કરી સહીત ઉત્તમ પંચવર્ણુ મણિ રત્ન તેણે કરી તેનું ભૂમિતળ આંધ્યું છે, હંસગર્ભ રત્નનો ભૂમિનો ઉંચરો આંધ્યો છે. ગોમધ્ય રત્નના હેઠલા ટેડલા છે ને ઉલાળો છે. લોહીતાક્ષ રત્નમય ચારસાખ છે. જ્યોતિષ રત્નમય ચારસાખનાં ઉપરલાં ચાંપણાં છે. વૈદુર્ય રત્નમય કપાટ (કમાડ) છે. વજ્રરત્નમય માંહેલી સંધી જડી છે. લોહીતાક્ષ રત્નમય બે પાટીયા વચ્ચે ખીલી છે. નાના મણિમય સમુદગક (ચણ્ણીયારાં) છે, વજ્રરત્નમય ભોગળ છે. ને ભોગળનો ઠામ પણ વજ્ર રત્નમય છે. વજ્રરત્નમય આવર્તન પીડીકા ઉલાળો છે. અંકરત્નમય દ્વારના બે પાસા છે. આંતરા રહીત નિવડ અભંગ કમાડ છે. તે દ્વારને બેઉ પાસે ચોખા બેસવાના છપન ત્રીકા ઝોટલા છે. (છપન ત્રીકા ઝોટલે એકસો અડસઠ) તે પાસે પણ એકસો અડસઠ ગોમાન સીકાં છે. નાના મણિમય સર્પના રૂપ છે. લીલાએ કરી સહીત એવી બે પાસે દ્વારને પુતળી છે. વજ્ર રત્નમય શીખર છે. રૂપામય ઉપરલો પીઠ છે. સર્વ સુવર્ણુમય ચંદ્રુયા છે, નાના મણિમય જળ પંજર જ્વાક્ષ (ગોખ) છે. મણિમય ઉપલો વંશ છે. લોહીતાક્ષ રત્નમય પ્રતિવંસ છે. રૂપામય ભૂમિ છે, અંકરત્નમય આડસરના થાંભા છે. ને ખીજ પણ થાંભા અંકરત્નમય છે. જ્યોતિષ રત્નમય વંસ તે વળા છે. અનેક વેળુકા તે ખાપ (ખપેડા છે) તે પણ જ્યોતિષ રત્નમય છે. રૂપામય તે ઉપરે પાટી છે. સુવર્ણુમય તે વચ્ચે પાતળી છોછ છે. વજ્રરત્નમય તે વચ્ચે સુક્ષ્મ તૃણ સમાન આઞાદાન હેતુ છે. તે ઉપરે સર્વ શ્વેત રૂપામય આઞાદાન છે. અંકરત્નમય પક્ષ આંહા છે. સુવર્ણુના શીખર છે. સુવર્ણુમય તે ઉપરે શુભીકા છે. શ્વેત દક્ષણાવર્ત શંખનો ઉપરલો ભાગ, નિર્મળ દધીનો પીંડ, ગાયનું દુધ, સમુદ્રના શીણુ, રૂપાના પુંજ. તે સરખો પ્રોળનો પ્રકાશ છે. તીલક રત્ન તથા અર્ધ ચંદ્ર તેણે કરી સહીત અનેક ચિત્રામ છે. નાના પ્રકારના રત્નની માળા તેણે કરી દ્વારના મુખ શોભીત છે. આહીર ને માંહે સુકુમાળ છે. વળી તે પ્રોળમધ્યે સુવર્ણુની વેળુ પાથરી છે. શુભ સ્પર્શ છે. સશ્રીક રૂપ છે, જ્ઞેવાયોગ્ય છે. જવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વિજ્ય નામે દ્વાર તેને એ પાસે ઓટલા છે, તેને વિષે એ એ ચંદને ચર્ચિત કળશ છે તે ચંદને ચર્ચિત કળશ ઉત્તમ કમળ ઉપરે ધાખ્યા છે, સુગંધી ઉત્તમ પાણીએ કરી પ્રતિપુર્ણ ભર્યા છે. વળી તે કળશને આવના ચંદનના છાંટા કીધા છે તેના ગળાને વિષે રક્ત સુત્રના દોરા યાંખ્યા છે. તેને કમળનાં ઢાંકણાં છે. એ કળશ પ્રમુખ સર્વ રત્નમય છે. નિર્ભળ છે, સુકમાળ છે, જ્વલત્ પ્રતિરૂપ છે. મોટા મોટા મહેંદ્ર કુંભ સમાન તે કળશ કહ્યા છે. અહો સાધો આવખાવંતો!

વળી તે વિજ્ય નામે દ્વારને એ પાસે એસવાને સ્થાનકે એ એ ગજદંત સરખા ખીલા છે. તે ગજદંતે ઘણી મોતીની માળા, લંયાયમાન હેમની માળા, ગવાક્ષ (ગોખ)ને આધારે રત્નની માળા ને ધુધરમાળ પ્રમુખ વળગાડી છે. તે ગજદંતા કાંચક ઉંચા છે, સન્મુખ નીકળ્યા છે. ત્રીજા ભાત પ્રદેશને વિષે રૂડીપરે રહ્યા છે. હેંદ્રે સર્પના અર્ધ આધાર સમાન છે. સર્પાર્ધ સંસ્થાને સંસ્થીત છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્ભળ છે. જ્વલત્ પ્રતિરૂપ છે. એવા મોટા મોટા નાગદંતા હાથીના દંત સમાન કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે નાગદંતાને વિષે ઘણા કૃષ્ણ સૂત્રે યાંધી લંયાયમાન પુલની માળાના સમુહ વળગાડ્યા છે, એમ નીલા, રાતા, પીળા ને ઘોળા. સૂત્રે યાંધી લંયાયમાન માળાએ કરી સહીત છે. તે માળાને સોનાના પુમકાં છે. સોનાની પાંદડીએ મંડીત છે. નાના મણિરત્ન વિવિધ હાર ને અર્ધહાર તેણે કરી સહીત છે. જ્વલત્ શોભાએ કરી અલંત અલંત શોભતાં થકાં શોભતાં થકાં રહે છે.

વળી તે નાગદંતા ઉપરે વળી ખીજ્જ એ એ નાગદંતા છે. તે નાગદંતા મોતીની માળાએ કરી શોભીત છે. તેનો વર્ણન પુર્વપરે જ્વલુવો. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે નાગદંતાને વિષે ઘણાં રત્નમય સીકાં છે. તે રત્નમય સીકાંને વિષે ઘણા સંશ્રીક સોભાવંત વૈદુર્ય રત્નમય ધુપના કડચ્છા છે. તે ધુપના કડચ્છાને વિષે કૃષ્ણાગર, ઉત્તમ કુંદરક તેહને ધુપે કરી મધ મધાયમાન ગંધને ઉત્કૃષ્ટપણે કરી મનોહર છે, સુગંધ ગંધે કરી ગંધવંત છે. ગંધની વૃત્તી ભૂત ઉદ્ધાર મનોઃસ મનોહર નાશીકા અને મન તેહને સુખ ઉપજાવે એહવે ગંધે કરી પ્રદેશપ્રતે સર્વ દીસે ચોકકેર પુરતીથકી પુરતીથકી અલંત અલંત સોભતીથકી સોભતીથકી જ્વલત્ રહે છે.

વળી તે વિજ્ય નામે દ્વાર તેને એ પાસે ચોતરા છે. તેને વિષે એ એ સાળભંજકા (પુતળી) કહીછે તે પુતળી લીળાવંત ભલે પ્રકારે થાપી છે ભલે અલંકારે અલંકૃત છે નવ નવા આધારના વસ્ત્ર છે. તે પુતળીએ નવ નવા પ્રકારની પુલની માળા કંઠે પેહેરી છે. મુશ્ટીએ ગ્રાહ્ય છે કટ્ટી પ્રદેશ પાતળો છે જેનો. શીખર સરખા સમાન સરખા વૃત્તાકારે ઉંચા પુષ્ટ માંસે યુક્ત એહવાં તેના પયોધર છે. તેના નેત્રના ખૂણા રાતા છે, કાળા છે. કેશ ક્રોમળ નીર્ભળ ભલા લક્ષણુ સહીત પ્રસરત સંવર્યો છે છેડો જેહનો એહવા મરતકના કેશ છે. થોડોક સ્યો અશોક વૃક્ષને આશ્રીત છે શરીર જેહનો. ડામે હાથે અશોક વૃક્ષની શાખા અહીંછે. થોડોક સ્યો અર્ધ કટાક્ષ તેહની ચેષ્ટાએ કરી દેવતા પ્રમુખના મનને હરતીથકી અક્ષુને

વિલોકવે કરી માંહે માંહે જાણીએ હાશ્ય કરતિ હોયની! તે પૂતળી પૃથ્વીકાયમય છે. સાસ્વતે ભાવે કરી પ્રાપ્ત છે એટલે સાસ્વતી છે. તેનો ચંદ્રમા સરખો મુખ છે. ચંદ્રમાના સરખો મનોહર વિલાસ છે. અર્ધ ચંદ્રમા સરખું તેનું નિલાડ (કપાળ) છે, ચંદ્રચક્રી અધીક શામ્ય દર્શન છે. ઉલ્કાપાતની પરે ઉદ્યોત કરતી છે. મેઘની વીજળી તેહથી દે દીપમાન, સૂર્યથી પણ દે દીપમાન અધિકતર તેહનો પ્રકાશ છે. સોળે શૃંગાર ને આકાર તેણે કરી મનોહર વેષ છે, જોવા જોગ્ય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. તેજે કરી અલંત અલંત સોભતી સોભતી થકી રહે છે.

વળી તે વિજ્યનામે દ્વાર તેહને એ પાસે ઓટલાને વિષે એ એ જાળી કટકના (કડાના) સમુહ છે. તે જાળ કટક સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વિજ્યનામે દ્વાર તેહને એ પાસે ઓટલાને વિષે એ એ ઘંટા કહી છે. તે ઘંટાનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણન કહ્યો છે તે કહે છે. જાંજુનંદ રત્નની ઘંટા છે. વજ્ર રત્નમય લાલાં (લોલક) છે. નાના મણિમય ઘંટાના પાસા છે. સુવર્ણમય તેની સાંકળ છે. રૂપામય શસડાં છે. તે ઘંટાનો ઓથ (ગંભિર) સ્વર છે. મેઘના સરખો સ્વર છે, હંસના સરખો સ્વર છે, ક્રોચના સરખો સ્વર છે, ચાર વાળાં સામટાં વાળે તે નંદીસર કહીએ તેહના સરખો સ્વર છે. તેહના સરખો ઘોસ છે. મીઠો સ્વર છે, મીઠો ઘોષ છે. ભલો સ્વર છે. ભલો સ્વરનો ઘોસ છે. તે સ્થાનકના પ્રદેસ ઉદાર મનોહર સ્વરે કાન ને મન તેને સુખનો કરણહાર એહવે શબ્દે જાવત્ રહે છે.

વળી તે વિજ્યદ્વારને એ પાસે ઓટલાને વિષે એ એ વનમાળા કહી છે. (વનમાળા તે જેમધે પત્ર, પુષ્પ, ફળ, અંકુરા ને શાખા. એ પાંચ એકઠાં ગુંથ્યા હોય તે જાણવી.) તે વનમાળા નાના પ્રકારના યુક્ત, લતા, ટીસી, અંકુરા તેણે કરી સહીત છે. ભમરા પ્રમુખ જીવે ભોગવતીથકી શોભાયમાન મનોહર છે જોવા જોગ્ય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. સાંના પ્રદેશ ઉદાર જાવત્ ગંધે કરી પુરતીથકી જાવત્ રહે છે.

વળી તે વિજ્યદ્વારને એ પાસે ઓટલાને વિષે વળી એ એ ઓખૂણા ઓટલા છે. તે ઓટલા ચાર જોજન લાંબા, પોહોળા છે. ને એ જોજન જડપણે છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ઓખૂણા ઓટલા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રાસાદાવતંસક છે તે પ્રાસાદાવતંસક ચાર જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, એ જોજન લાંબપણે ને પોહોળપણે છે. સનમુખ નીકળી સર્વ દીસે પસરી પ્રભા તેણે કરી જાણીએ કાંન્તિ ખળાતી રહેતી નથી? એહવા પ્રાસાદ છે. વિવિધ પ્રકારના મણિરત્ન તેહની ભાતે કરી ચીત્રીત છે. વાયરે કરી કંપીત વિજ્ય અને વેજ્યંતી ધ્વજા છે. છત્ર ને તે ઉપરે છત્ર તેણે કરી સહીત છે. તે પ્રાસાદના શીખર અલંત ઉંચા છે. આકાશ તળને ઉલ્લંઘે છે શીખર જેહના ભૂવનની ભાતે જાળી છે, તેહની સોભા છે, ને રત્ન જડીત છે. તે જેહવાં કરંડીયા મધ્યે રાખ્યાં હોય તે જેહવાં સોભે તેહવાં તેરત્ન શોભે, અને સુવર્ણના શીખર છે. વિકસ્વરંસત (સો) પત્ર તથા પુંડરીક કમળ

તથા તીવ્રક વૃક્ષ પ્રમુખ રત્નમય તથા અર્ધચંદ્ર ઇલાદિકના સ્વરૂપ છે. દ્વારને વિષે નાના મણિમય માળા તેણે શોભીત છે. તે પ્રાસાદનું દ્વાર તે પ્રાસાદ માંહે અને યાહીરે સુકમાળ છે. તે પ્રાસાદમાં રાતા સુવર્ણની વેળુ પાથરી છે. સુખકારી સ્પર્શ છે. સશ્રીક મનોહર રૂપ છે. જોવા જોગ્ય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે પ્રાસાદાવતંસકને પ્રત્યેક પ્રત્યેક મધ્યે ઘણુંક સમ મનોહર ભૂમિભાગ છે. તે યથાદ્રષ્ટાંતે જોહવો મુરજનામા દોલ તેહનું તળું તે સમાન સમ ભૂમિભાગ છે. જાવત્ મણિએ કરી શોભીત છે. તે મણિનો વર્ણ, ગંધ, સ્પર્શ પુર્વલીપરે જાણવો. તે પ્રાસાદાવતંસક મધ્યે અંદ્રોદ્ય અને પદ્મલતા પ્રમુખ છે. જાવત્ સામલીકા નામે વનસ્પતિ પ્રમુખના ચિત્રામણ છે. તે સર્વ સુવર્ણમય છે, નિર્મળ છે, જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ઘણુંજ સમ મનોહર ભૂમિભાગ તેહને મધ્ય દેશ ભાગને વિષે પ્રત્યેક પ્રત્યેક મણિમય મણિપીઠીકા છે. (ચોતરા રૂપ) તે મણિપીઠીકા એક જોજન લાંબપણે, પહોળપણે છે તે અર્ધ જોજન જડપણે છે. સર્વ રત્નમય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે મણિપીઠીકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક સીંહાસન છે. તે સીંહાસનનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ કહ્યો છે તે કહે છે. સુવર્ણમય તેના પાયાના હેઠલા પ્રદેશ છે. રૂપામય સીંહાસન છે. સુવર્ણમય પાયા છે. નાના રત્નમય પાયાના અંધન છે. જાંબુનંદ રત્નમય ગાત્ર છે. વજ્ર રત્નમય સંધી પુરીત છે. નાના રત્નમય સીંહાસનનું તળીયું છે. તે સીંહાસન હસ્તી, મૃગ, વૃપલ, જાવત્ પદ્મલતા પ્રમુખ ચિત્રાંમે યુક્ત છે. ઉત્તમ સાર પ્રધાન મણિ રત્નની પાદપીઠ (પગથીયાં) છે. તે માંચે કોમળ મશરૂ નવનીત (માંખણ) ની પરે સુકમાળ સીંહના કેશરાં સમાન કોમળ એહવે વસ્ત્રે ઢાંકયું છે તેણે કરી મનોહર છે. રત્ને કરી સહીત દેવદુષ્ય વસ્ત્રે કરી ઢાંકયું છે. લલા લાં રજસ્વાણ ઉપર ઢાંકવાનાં આછાદન વિશેષ તે જોમને, તથા રાતે વસ્ત્રે તે પાદપીઠ લલીપરે ઢાંક્યા છે. શભ રમણિક છે. મૃગચર્મ, રૂઠ, યુરૂ વનસ્પતિ વિશેષ માંખણ, અર્ક તુલ. તે સમાન કોમળ તેનો સ્પર્શ છે. જોવા યોગ્ય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે સીંહાસન ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક વિજય દુષ્ય છે. (ચંદ્રચારૂપ તે જાણવા.) તે વિજયદુષ્ય શ્વેત. સંખ, મયકુંદ, પાણીના ધ્રુવારા, અમૃત, સમુદ્રનાં શીણ ઇલાદિક તે સરખા શ્વેત વરણે છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વિજયદુષ્યને મધ્યદેશ ભાગે પ્રત્યેક પ્રત્યેક વજ્ર રત્નમય અંકડા અંકશરૂપ છે. તે વજ્ર રત્નમય અંકડાને વિષે પ્રત્યેક પ્રત્યેક કુંભ સમાન મોટી મોતીની માળા છે. તે કુંભ સમાન મોટી મોતીની માળા પાસે બીજી ચાર પુર્વતાથી અર્ધ સ્વરૂપે એટલે અર્ધ કુંભ સમાન મોતીની માળાએ કરી સર્વદીશે ચોકકેર પરીક્ષીત એટલે વીટેલ છે. તે માળાને સુવર્ણનાં ધુમકાં છે. સુવર્ણને પ્રકારે મંડીત શોભીત છે. જાવત્ રહે છે.

વળી તે પ્રાસાદાવતંસક ઉપરે ઘણાં આઠ આઠ મંગળીક છે તે કહે છે. સાથીયો

શ્રીવજ પ્રમુખ અધિકાર પુર્વપરે જાણવો. જીવત્ જીવપર્યંત જાણવો. વળી તે વિજયદ્વારને બે પાસે બે ઓટલે બે બે તોરણ કહ્યાં છે. તે તોરણ નાના મણિ રત્નમય છે. એહનો વર્ણન તેમજ પુર્વપરે આઠ આઠ અંગણીક છે તે ઉપરે જીવ તી જીવ છે. વળી તે તોરણ આગળે બે બે પુતળી છે. તે જ્યેમ હેઠલી પુતળી વર્ણવી તેમ ઉપરલી પણ જાણવી. વળી તે તોરણ આગળે બે બે નાગદંતા છે. તે નાગદંતાને મોતીની માળા વળગાડી છે. તેમ તે નાગદંતાને વિષે ઘણી કૃષ્ણ સૂત્રે યાંધી પુલની માળાના સમુહ જીવત્ રહે છે.

વળી તે તોરણને આગળે બે બે ઘોડાને આકારે જીવમ છે. જીવત્ વૃષભ જીવમ છે. તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. એમ પંકિત પુર્વલીપરે જાણવી. વાવની પંકિત મોહ ઉપજવે તેવી કીડાએ કરી તે સ્ત્રી સહીત સરૂપ છે. બે બે પદ્મલતા છે. જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે તોરણ આગળે બે બે ચોખાના સાથીયા છે તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે તોરણ આગળે બે બે ચંદન કળશ છે એટલે ચંદને ચર્ચિત છે. તે ચંદન ચર્ચિત કળશ ઉત્તમ કમળ ઉપરે થાપ્યા છે તેમજ પુર્વપરે સર્વ રત્નમય છે જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો! વળી તે તોરણ આગળે બે બે ભૂંગાર કહ્યા છે. તે ઉત્તમ કમળ ઉપરે થાપ્યા છે. જીવત્ સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે જીવત્ પ્રતિરૂપ છે મોટા મોટા માતા હાથીના મુખ સમાન આકાર છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે તોરણ આગળે બે બે આરીસા છે. તે આરીસાને એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ કહ્યો છે તે કહેછે. રાતા સુવર્ણમય આરીસાનો ઘડો છે. વૈકુર્ય રત્નમય જાલવાની મુઠ છે. વજ્ર રત્નમય હાથો છે. અનેક મણિમય શ્રુંખલાએ શોભીત છે. અંક રત્નમય ખાપ છે. રૂપ જોવાનું કામ તે માંજવે કરી નિર્મળ ખાપ છે. તેની છાંયાએ કરી સર્વ દીશે અનુબંધ સહીત છે. ચંદ્ર મંડળ સરખા છે. મોટા મોટા અર્ધ કાવ સમાન તે આરીસા (તકતા) કહ્યા છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે તોરણ આગળે બે બે વજ્રની નાભી સમાન થાળ છે. તે થાળ નિર્મળ સ્ફટીક સમાન ત્રણ વાર હડ્યા સાળી મધ્યના તંદુળ મુશળે (સાંબેલે) કરી ખાંજા એવે તંદુળે (ચોખે) કરી ભર્યા થકા રહે છે. તે ચોખા અને થાળ સર્વ જંજીવંદ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. મોટા મોટા રથના પૈડા સમાન તે થાળ છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે તોરણને આગળે બે બે પાત્રી કહી છે. તે પાત્રી નિર્મળ પાણીએ કરી પ્રતિપૂર્ણ છે. અનેક પ્રકારના પંચવર્ણના રૂપે કરી પ્રતિપૂર્ણ સમાન રહે છે. તે પાત્રી સર્વ રત્નમય છે. જીવત્ પ્રતિરૂપ છે. મોટા મોટા ગાયને ખાણ દેવાના સુડલા સમાન તે પાત્રી છે. અહો સાધો આયુષ્યવંતો!

વળી તે તોરણને આગળે બે બે સુપ્રતિષ્ઠક (ભાજન વિશેષ) છે. તે સુપ્રતિષ્ઠક અનેક

પ્રકારના ઉપગરણુ તેણે કરી ભર્યા છે. સમસ્ત ઓપધીએ કરી પ્રતિપૂર્ણ છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુને આગળે બે બે મનોગુલીકા પીઠીકા છે. તે પીઠીકાને વિષે ધણાં સોનામય, રૂપામય પાટીયાં છે. તે સોના રૂપાના પાટીયાંને વિષે ધણાં વજ્રમય નાગદંતા છે. તે નાગદંતાને વિષે ધણાં રૂપામય સીકાં છે. તે રૂપામય સીકાંને વિષે ધણાં વાયરો કરવાના વીંઝણા છે. તે વાયરો કરવાના વીંઝણા કૃષ્ણસૂત્રે જાવત્ શ્વેત સૂત્રે ઢાંક્યા છે. સર્વ વૈદુર્ય રત્નમય છે નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુને આગળે બે બે આશ્ચર્યકારી રત્નના કરંડીયા છે. તે યથા દૃષ્ટિ રાજા ચાર દિશીનો ધણી ચક્રવર્તિ તેનો જેવો આશ્ચર્યકારી રત્નકરંડ વૈદુર્યરત્ન ને સ્ફટિક રત્નમય ઉપરલે ઢાંકણે ઢાંક્યો છે. પોતાની કાન્તિ ત્યાંના પ્રદેશ પ્રતે સર્વ દીશે ચોકકેર બે પાસે ક્રોધાત કરે. તપે. કાન્તિ વધારે. તેમ તે પણ આશ્ચર્યકારી રત્નના કરંડીયા છે. તેના વૈદુર્યરત્નના ઢાંકણાં છે. પોતાની કાન્તે તે પ્રદેશપ્રતે સર્વદિસે ચોકકેર દીપાવેછે. જાવત્ કાન્તિ વધારે છે.

વળી તે તોરણુને આગળે બે બે હયકંઠ (તે લોક લાપાએ ઘોડલા કહીએ.) જાવત્ બે બે વૃષભના કંઠને આકારે ઠોડલા છે. તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે હયકંઠને વિષે જાવત્ વૃષભકંઠને વિષે બે બે પુલની ચંગેરી વળગાડીછે. એમ માળાની ચંગેરી, ગંધની ચંગેરી, ચુર્ણની ચંગેરી, વસ્ત્રની ચંગેરી, આભરણુ પ્રમુખની ચંગેરી, સરસવની ચંગેરી, પુંજણીની ચંગેરી, એ સર્વે રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુ આગળે બે બે પુલના પુંજ જાવત્ પુંજણીના પુંજ (ઢગલા) સર્વ રત્નમય છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુ આગળે બે બે સીંહાસન છે. તે સીંહાસનનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ છે. એહનો વર્ણુન પુર્વલીપરે જાણવો. જાવત્ જેવા યોગ્ય છે. પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુ આગળે બે બે રૂપામય છત્ર છે. તે છત્રનો વૈદુર્ય રત્નમય નિર્મળ ડંડ છે. જાંબુનંદ રત્નની કર્ણીકા છે. વજ્ર રત્નમય સધી પુરી છે. મોતીની માળાએ ચોકકેર આમ છે. એક હજાર ને આઠ સુવર્ણની સીલાકા (સળી)એ નિપનો છે. કુંડીને વિષે ઘાલ્યો શ્રીખંડનો વાસ તેહવો સર્વ રત્નને વિષે સુરભી શીતળ છાંયા છે. આવના ચંદન સમાન આઠ મંગળીકની ભ્રાંતે કરી ચીત્રીત છે. ચંદ્રમાને આકારે વૃત્ત છે.

વળી તે તોરણુ આગળે બે બે ચામર છે. તે ચામર નાના પ્રકારના મણિ સુવર્ણ તેને રત્ને કરી સહીત નિર્મળ બહુ મુલ્ય સુવર્ણ આશ્ચર્યકારી ડંડ છે. તેહના શંખ, અંક-રત્ન, મચકુંદ, પાણીના ડુવારા, અમૃત, સમુદ્રનાં શીણુ ધ્યાદિકના પુંજ સમાન શ્વેતવર્ણ સુદમ રૂપામય લાંબા વાળ છે. તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે તોરણુ આગળે બે બે સુગંધી તેલના દાખડા, કોડેના દાખડા, ચુયાના દાખડા, તગરના દાખડા, હરીયાળના દાખડા, મલુસીલના દાખડા, એળચીના દાખડા, હીંગળાના દાખડા, સોઢરા અંજનના દાખડા. તે સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે જવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વિજ્ય નામે દ્વારે એકસો ને આઠ ચક્રને ચીન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસો ને આઠ મૃગને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસો ને આઠ ગરુડને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસો ને આઠ બગલાને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસોને આઠ પીંછને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસોને આઠ છત્રને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસોને આઠ સંકુની પંખીને ચીન્હે યુક્ત ધ્વજ છે. એકસોને આઠ સીંહને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે, એકસોને આઠ વૃષભને ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે. ને એકસોને આઠ શ્વેત ચૌદંતા હસ્તીના ચિન્હે યુક્ત ધ્વજ છે. ૧૦, એમ એણી રીતે સર્વ મળીને વિજ્યદ્વારે એક હજાર ને એંસી ધ્વજ છે. એમ અનંતે તિર્થંકરે કહ્યું છે.

વળી તે વિજ્યદ્વારે નવ ભૂમિ કહી છે. તે ભૂમિ મધ્યે સમ રમણીક ભૂમિ ભાગ છે. જવત્ મણિનો સ્પર્શ જાણુવો. તે ભૂમિ ઉપરે અંદુયા છે. પદ્મલતા જવત્ શ્યામલતા તેણે કરી ભિતિ ચીત્ર ચીત્રામ યુક્ત છે. જવત્ સર્વ સુવર્ણમય છે. નિર્મળ છે જવત્ પ્રતિરૂપ છે. તે ભૂમિના મધ્યદેશ ભાગને વિષે (એટલે પાંચમી ભૂમિએ) ત્યાં એક મોટું સીંહાસન છે. તે સીંહાસનનો વર્ણન ને વિજ્ય દુષ્યનો વર્ણન જાણુવો. ત્યાં અંદુશ તેહને પુલની માળા પ્રસુખ સર્વ પુર્વપરે જાણુવું.

વળી તે સીંહાસનને વાયવ્ય ખૂણે, ને ઉત્તર દીશે, ને ઈશાન ખૂણે ત્યાં વિજ્ય દેવતાના ચાર હજાર સામાનીક દેવતાના ચાર હજાર ભદ્રાસન છે. તે સીંહાસનને પુર્વ દીસે જમણે પાસે ઇલાં વિજ્ય દેવતાની ચાર અથ્ર મહીષીના પરીવાર સહીત ચાર ભદ્રાસન છે. તે સીંહાસનને અગ્નીખૂણે ઇલાં વિજ્ય દેવતાની અભ્યંતર પરખદાના આઠ હજાર દેવતાના આઠ હજાર ભદ્રાસન છે. તે સીંહાસનને દક્ષિણ દીસે વિજ્ય દેવતાની મધ્ય પરખદાના દશ હજાર દેવતાના દશ હજાર ભદ્રાસન છે. તે મૂળ સીંહાસનથી નૈરત્ય ખૂણે ઇલાં વિજ્ય દેવતાની યાહીરલી પરખદાના ચાર હજાર દેવતાના ચાર હજાર ભદ્રાસન છે. તે મૂળ સીંહાસનથી પશ્ચિમ દીસે ઇલાં વિજ્ય દેવતાના સાત કટકના ધણીના સાત ભદ્રાસન છે. તે મૂળ સીંહાસનથી પુર્વ દીસે, દક્ષિણ દીસે, પશ્ચિમ દીસે ને ઉત્તર દીસે ઇલાં વીજ્ય દેવતાના સોળ હજાર આતમ રક્ષક દેવતાના સોળ હજાર ભદ્રાસન છે. તે વીવરીને અનુક્રમે કહેછે. પુર્વ દીસે ચાર હજાર ભદ્રાસન, એમ દક્ષણે, પશ્ચિમે, જવત્ ઉત્તરે ચાર હજાર ભદ્રાસન છે. અવશેષ આઠ ભૂમિપ્રતે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભદ્રાસન કહ્યાં છે.

વળી તે વિજ્યદ્વારનો ઉપરલો ભાગ (એટલે પ્રોળ ઉપર) સોળ પ્રકારને રુને કરી તે શોભીત છે તે કહે છે. રત્નકર્કેતનાદિ ૧, વજ્ર ૨, વૈદુર્ય ૩, લોહીતાક્ષ ૪, મસાલગર ૫, હંસગર્ભ ૬, પુલક ૭, સોગંધીક ૮, જ્યોતીરસ ૯, અંક ૧૦, અંજન ૧૧, રજત

૧૨, ભતિરૂપ ૧૩, અબ્જન પુલક, ૧૪, સ્ફટિક ૧૫, રીટ્ ૧૬, એ સોળ પ્રકારને રત્ને કરી સોભીત છે. વળી વિજયદ્વાર ઉપરે ધણું આઠ આઠ મંગલીક છે તે કહે છે. સાથીયો ૧, શ્રીવજ ૨, ભવત્ આદર્શ ૮, એ સર્વ મણિ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. ભવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી વિજયદ્વારને ઉપરે ધણું કૃષ્ણ ચામરની ધ્વજા ભવત્ સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે, ભવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી વિજયદ્વારને ઉપરે ધણું છત્રાતી છત્ર પ્રમુખ સર્વ તેમજૂર્વ પરે ભણવા. એમ કલ્પેથક હવે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્યે અર્થે વિજયદ્વાર એહવું નામ કહોછો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વિજયદ્વારે વિજયનામે દેવતા મહર્ષિક માહા કાન્તિનો ધણી ભવત્ મહાનુભાવનો ધણી પદ્યોપમને આવખે વસે છે. તે લાં ચાર હજાર સામાનીક દેવતા, ચાર અગ્રમહીપી (દેવાંજા) પરીવાર સહીત, ત્રણ પરખદા, સાત કટક, (તે ગંધવ ૧, નટ ૨, હય ૩, ગય ૪, રથ ૫, મહીપ ૬, પાયદળ ૭, એ સાત અણ્ણીકા) સાત કટકના ધણી, સોળ હજાર આત્મ રક્ષક દેવતા પ્રમુખ વિજયદ્વારને વિષે, વિજય રાજ્યધાનીએ ખીબ્જ પણુ ધણું વિજય રાજ્યધાનીના રહેનાર દેવતા ને દેવાંજા પ્રમુખ તેના ઠાકુરપણે ભવત્ દેવતા સખધીયા ભોગ ભોગવતોથકા વીચરે છે. તે અર્થે હે ગૌતમ વિજયનામે દ્વાર એમ કહીએ છીએ. વળી નિશ્ચયે હે ગૌતમ વિજયદ્વારનું સાસ્વતું નામ છે. પણુ એ વિજયદ્વારનું નામ કલ્પેથ દીધું નથી, કોઇ નામ દેતું પણુ નથી. ને તેમ કોઇ નામ દેશે પણુ નહીં. એ સાસ્વતું નામ છે. ભવત્ અવસ્થીત છે. એ વિજયનામે દ્વાર નિલ છે.

પદ વિજયદેવતાની વિજય નામે રાજ્યધાનીનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિજય નામા દેવતાની વિજયનામા રાજ્યધાની ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વિજયદ્વારને પુર્વદીશે ત્રીછા અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર મુકીને જઈએ ત્યાં ખીબ્જે જંજુદ્વીપનામા દ્વીપ આવે તે મધ્યે ચાર હજાર જ્જેજન અવગાહી જઈએ ત્યાં વિજયદેવતાની વિજય નામે રાજ્યધાની છે. તે ચાર હજાર જ્જેજન લાંખપણે, પહોળપણે છે ને સાડત્રીશ હજાર નવસે જ્જેજન કાંધક વિશેષાધિક પરિધિપણે ફરતી છે. તે રાજ્યધાની એક પ્રાકારે (ગઢ) કરી સર્વદીશે ચોકફેર વીટી છે. તે પ્રાકાર (ગઢ) સાડત્રીશ જ્જેજન ને અર્ધ જ્જેજન (સાડી સાડત્રીશ જ્જેજન) ઉંચો ઉંચપણે છે. મૂળમાં સાડા ચાર જ્જેજન (પાંચએ) પોહોળો છે, મધ્યે સવા છ જ્જેજન પોહોળો છે, ને ઉપરે ત્રણ જ્જેજન ને અર્ધ ગાઉ પોહોળપણે છે. મૂળમાં વિસ્તારપણે છે, મધ્યે સાંકડો છે ને ઉપરે પાતળો છે. વળી બાહીરે ગોળ છે ને અંદર ચોખ્ખૂલો છે. ગાયના પુંછને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. સર્વ સુવર્ણમય છે. નિર્મળ છે. ભવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ગઢને નાના પ્રકારના પંચ વર્ણુના કોસીસાં તેણે કરી શોભીત છે, તે કહે છે. કૃષ્ણ ભવત્ સુદ્ધ વર્ણુ પર્યંત કોસીસાં છે. તે કોસીસાં અર્ધ ગાઉ લાંખપણે છે, પાંચસે ધનુષ પોહોળપણે છે ને દેશે ઉણું અર્ધ કોશ ઉંચા ઉંચપણે છે. તે સર્વ રત્નમય છે નિર્મળ છે. ભવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે વિજ્ય રાજ્યધાનીએ એકેકી દીસે સવાસો સવાસો દ્વાર (પ્રોળ) છે. એમ અનંતે તિર્થકરે કહ્યું છે. તે દ્વાર સાડા બાસઠ જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, સવા એકત્રીશ જોજન પહોળપણે છે. ને સવા એકત્રીસ જોજન પ્રવેશે લાંબપણે છે. શ્વેત છે. ઉત્તમ સુવર્ણમય શીખર છે, હાથી, મૃગ ઇત્યાદિક પુર્વપરે જેવો વિજ્યદ્વાર વર્ણુઓ તેવો જાણવો. જીવત્ તે દ્વાર મધ્યે સુવર્ણમય વેળુ પાથરી છે. શુભ સ્પર્શ છે, સત્રીક છે. સરૂપ જેવા જોગ છે જીવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે દ્વારને બે પાસે બે ઝોટલે બે બે ચંદન ચર્ચિત કળશની પરીપાટી કહી છે. ઇત્યાદિક સર્વ તેમજ પુર્વપરે જાણવું. જીવત્ વનમાળા પર્યંત અધિકાર જાણવો.

વળી તે દ્વારને બે પાસે બે ઝોટલાને વિષે વળી બે બે ઝોખૂણા ઝોટલા છે. તે ઝોટલા સવા એકત્રીશ જોજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે ને પનર જોજન ને અઠી કોસ જાડપણે છે. સર્વ વજ્ર રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જીવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ઝોખૂણા ઝોટલાને ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રાસાદાવતંસક છે. પ્રાસાદાવતંસક સવા એકત્રીશ જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. પનર જોજન ને અઠી કોસ લાંબપણે, પોહોળપણે છે. શેષ અધિકાર સર્વ પુર્વલીપરે જાણવો. અંજનના દાખડા પ્રમુખ જીવત્ ઝોટલો વિશેષ જે બહુવચન કહેવું. વિજ્ય રાજ્યધાનીના દ્વારનો એ અધિકાર જાણવો.

વળી તે વિજ્ય રાજ્યધાનીને એકેકે દ્વારે એકસો આઠ અઠને ચિન્હો ધ્વજ છે. જીવત્ એકસો ને આઠ સ્વેત ચૌદતા હરતીના ચિન્હ યુક્ત ધ્વજ છે. ૧૦. એણી રીતે સરવાળે વિજ્ય રાજ્યધાનીએ એકેકે દ્વારે એક હજાર ને એસી ધ્વજ છે. એમ અનંતે તિર્થકરે કહ્યું છે.

વળી તે વિજ્ય રાજ્યધાનીએ એકેકે દ્વારે સતર સતર ભૂમિ છે. તે ભૂમિએ ચંદુલા પ્રમુખ સર્વ જાણવા. તે પણુ પદ્મલતા પ્રમુખ ચિત્રામે યુક્ત છે. તે ભૂમિના મધ્ય ભાગને વિષે ઝોટલે નવમી ભૂમિએ પ્રત્યેક પ્રત્યેક સીંહાસન કહ્યાં છે. તે સીંહાસનો વર્ણન પુર્વપરે જાણવો. જીવત્ પુલની માળા પર્યંત જાણવો. જેમ હેડલો વર્ણન કહ્યો તેમ અવશીષ (સોળ) ભૂમિએ પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભદ્રાસન કહ્યાં છે. વળી તે દ્વારનો ઉપરલો ભાગ સોળ પ્રકારને રત્ને કરી ઉપ શોભીત છે. તેમજ પુર્વપરે જીવત્ છત્રાતી છત્ર છે. એમ સર્વ સર્વાળે વિજ્ય રાજ્યધાનીએ પાંચસે દ્વાર (પ્રોળ) રૂપ છે. એમ અનંતે તિર્થકરે કહ્યું છે.

વળી તે વિજ્ય રાજ્યધાનીને ચાર દીસે પાંચ પાંચસે જોજન વેગળે ઘડાં ચાર વનખંડ કહ્યા છે. તે કહે છે. અશોક વન ૧. (તે આશો પાલવ કહીએ) સમવર્ણુ વન ૨. (તે સડસડો કહીએ.) ચંપાનું વન ૩. ને આમ્ર વન ૪. તેમાં પૂર્વદીસે અશોક વન છે. દક્ષણ દીસે સમવર્ણુ વન છે, પશ્ચિમ દીસે ચંપક વન છે, ને ઉત્તર દીસે આમ્ર વન છે. તે વનખંડ કાંઈક આજેરાં ચાર હજાર જોજન લાંબપણે છે. ને પાંચસે જોજન પોહોળપણે છે. તે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ગઢે કરી સહીત છે. કૃષ્ણ છે. કૃષ્ણ શોભા છે. એમ વનખંડનો વર્ણન જાણવો. જીવત્ ત્યાં ઘણાં વ્યંતરીક દેવતા ને દેવાંજા વિસામો કરે છે, સુવે છે, બેસે છે, નિષીધ્યા કરે છે, પાસુ પાલટે છે, રમે છે, લીળા કરે છે, ક્રીડા કરે છે, મોહ

કરે છે, પુર્વલા ભવના પુર્વલા ઉત્તમ આચરણ ઉત્તમ કૃત સુલકૃત કર્મ તેહના કલ્યાણ કારી ક્ષણ વૃત્તિ વિશેષ ભોગવતાંયકાં વિચરે છે.

વળી તે વનખંડના મધ્ય દેશ ભાગને વિષે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રાસાદાવતંસક છે. તે પ્રાસાદાવતંસક સાડા યાસઠ જ્ઞેજન ઉંચા ઉંચપણે છે, સવા એકત્રીસ જ્ઞેજન લાંબા, પોહોળા છે. આકાશમાં જાણે અડતા હોઇની? તેવા ઉંચા છે. તેજે કરી જાગવલમાન છે. તેમ જાવત તે પ્રાસાદ મધ્યે સમ મનોહર ભૂમિ ભાગ કહો છે. તે પ્રાસાદ મધ્યે ચંદ્રોદય, પદ્મલતા પ્રમુખને ચિત્રામે યુક્ત કહેવો. વળી તે પ્રાસાદાવતંસકને મધ્ય દેશ ભાગે પ્રત્યેક પ્રત્યેક સિંહાસન કહ્યાં છે. તે સિંહાસન વર્ણુ, ગંધ પરીવાર સહીત જાણવાં.

વળી તે પ્રાસાદાવતંસક ઉપરે ધણું આઠ આઠ મંગળીક છે. છત્રા તિ છત્ર છે. ત્યાં ચાર દેવતા મહર્ષિક જાવત પલ્યોપમને આવખે વસે છે. અશોકનામા દેવતા ૧, સપ્તવર્ણુ-નામા દેવતા ૨, ચંપકનામા દેવતા ૩, ને આન્નનામા દેવતા ૪. ત્યાં તે દેવતા પોતપોતાને વનખંડે, પોતપોતાને પ્રાસાદાવતંસક પ્રમુખે, પોતપોતાના સામાનીક દેવતામાં, પોતપોતાની અન્નમહીપીમાં, પોતપોતાની પરખદામાં, પોતપોતાના આત્મરક્ષક દેવતામાં ઠકુરાઇ કરતાં થકાં જાવત વિચરે છે.

વળી તે વિજયરાજ્યધાનીને વિષે માહે યહુ સમ મનોહર ભૂમિ ભાગ કહો છે. જાવત પંચ વર્ણુ મણિએ કરી ઉપશોભિત છે. તૃણાદિક શબ્દે રહીત છે. (એટલે ત્યાં તૃણાદિક શબ્દ નથી.) જાવત ત્યાં દેવતા ને દેવાંજા વિશ્રામ કરે છે, જાવત વિચરે છે.

વળી તે યહુ સમ મનોહર ભૂમિ ભાગને વિષે મધ્ય દેશ ભાગને વિષે ઇહાં એક મોટા પડથાર રૂપ ચોતરો છે. તે ચારસે જ્ઞેજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે, ને ત્રણ હજાર, સાતસે, પંચાણું જ્ઞેજન કાંઇક વિશેષાધિક કરતો પરિધિપણે છે, ને અર્ધ કાશ જાડપણે છે. તે સર્વ જંખુનંદ રત્નમય છે, નિર્મળ છે. જાવત પ્રતિરૂપ છે. તે ચોતરો એક પદ્મવર વેદિકા ને વનખંડ તેણે કરી સર્વ દીસે ચોકફેર વિટાણા છે. તે પદ્મવર વેદિકાનો વર્ણુન ને વનખંડનો વર્ણુન પુર્વ પરે જાણવો. જાવત વિચરે છે.

વળી તે વનખંડ દેસે ઉણું એ જ્ઞેજન ચક્રવાળે પહોળપણે છે, ને ચોતરા સમાન કરતો છે. તે પડથાર રૂપ ચોતરાને ચાર દીસે ચાર ચાર પગથીયાં છે. તે વર્ણુવવા જ્ઞેગ્ય છે. તે પગથીયાં આગળ પ્રત્યેક પ્રત્યેક તોરણ છે. જાવત છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે યહુ સમ રમણિક ભૂમિ ભાગને વિષે યહુ મધ્ય દેશ ભાગે ઇહાં એક મોટો મૂળ પ્રાસાદાવતંસક છે. તે પ્રાસાદાવતંસક સાડી યાસઠ જ્ઞેજન ઉંચો ઉંચપણે છે, સવા એકત્રીસ જ્ઞેજન લાંબો, પહોળો છે. જાણે આકાશ તળાને અવલંબતો ન હોય! એવો ઉંચો છે, ઉચ્રત છે. જાણીએ હસીને સાહમો આવતો ન હોય!! એમ પુર્વ પરે તેમજ અધિકારે તે પ્રાસાદાવતંસકને માહે ધણુંક સમ મનોહર ભૂમિ ભાગ છે. જાવત મણિનો સ્પર્શ રમણિક છે. ચંદુયા પણુ છે. તે યહુ સમ મનોહર ભૂમિ ભાગને વિષે યહુ મધ્ય

દેશ ભાગને વિષે ઇલાં એક મણિમય પીડીકા (ચોતરો) છે. તે મણિપીડીકા એક જોજન લાંબી, પહોળા છે, ને અર્ધ જોજન જડપણે છે. સર્વ રત્નમય છે, નિર્ભંગ છે, સુકમાળ છે, તે મણિપીડીકાને ઉપરે એક મોટું સિંહાસન છે. એમ સિંહાસનનો વર્ણન પરીવાર સહીત જાણવો. તે પ્રાસાદાવતંસક ઉપરે ઘણાં આઠ આઠ મંગળીક છે. ધ્વજ છે, છત્રા તિ છત્ર છે. વળી તે મૂળ પ્રાસાદાવતંસક પાસે ખીજા ચાર મૂળ પ્રાસાદથી અર્ધ ઉંચપણે પ્રાસાદાવતંસકે સર્વ દીસે ચોકકેર વ્યાપ્ત છે. તે ચારે પ્રાસાદાવતંસક સવા એકત્રીશ જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. સાડા પનર જોજન ને અર્ધ ગાઉ લાંબા, પોહોળા છે. તેજે કરી દે દિપમાન છે. તેમજ પુર્વપરે તે પ્રાસાદાવતંસકને મધ્યે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે. ચંદ્રોદય રમણીક છે. તે મધ્યે બહુ સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ મધ્યે પ્રત્યેક પ્રત્યેક સિંહાસન કલાં છે. તે વર્ણ કરવા જોગ્ય છે. તેહને પરીવાર સહીત લદાસન છે. ત્યાં તે પ્રાસાદ ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે, ધ્વજ પ્રમુખ છત્રા તિ છત્ર છે. વળી તે ચાર પ્રાસાદાવતંસકને પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે ખીજા વળી ચાર ચાર અર્ધ ઉંચ ને મૂળ પ્રાસાદથી ચોથે ભાગે ઉંચા એહવે પ્રાસાદાવતંસકે સર્વ દીસે ચોકકેર વ્યાપ્ત છે. તે સોળે પ્રાસાદાવતંસક સાડા પનર જોજન ને અર્ધ ગાઉ ઉંચા ઉંચપણે છે. દેસે ઉણા આઠ જોજન લાંબા, પહોળા છે. અબ્યુદગત જાવત તેમજ પૂર્વ પરે જાણવો. તે પ્રાસાદાવતંસક માંહી ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે. ત્યાં ચંદુયા પ્રમુખનો વર્ણન પુર્વ પરે જાણવો. ત્યાં ઘણુંજ સમ મનોહર ભૂમિ ભાગને વિષે મધ્ય દેશ ભાગે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્માસન કલાં છે. તે પ્રાસાદાવતંસક ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે. ધ્વજ પ્રમુખ છત્રા તિ છત્ર છે. વળી તે સોળ પ્રાસાદાવતંસકે ખીજા ચાર ચાર પ્રાસાદ અર્ધ પ્રમાણે ઉંચા ને ખીજા પ્રાસાદથી આઠમે ભાગે ઉંચા એવા ચાર ચાર પ્રાસાદાવતંસકે સર્વ દીસે ચોકકેર વ્યાપ્ત છે. તે ચોસઠે પ્રાસાદાવતંસક દેસેઉણા આઠ જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. દેસે ઉણા ચાર જોજન લાંબા, પહોળા છે. અબ્યુદગત, ભૂમિ ભાગ છે. બહુ સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે, ત્યાં ચંદ્રોદયનો વર્ણન જાણવો. તે પદ્મ લતા પ્રમુખના ચિત્રામ સહીત જાણવો. તે પ્રાસાદાવતંસક ઉપરે ઘણાં આઠ આઠ મંગળીક છે, ધ્વજ છે, છત્રા તિ છત્ર છે (એ પ્રકારે સર્વ મળીને પંચાશી પ્રાસાદ થાય. તે એમ જે મુળ મધ્યનો ૧ એક પ્રાસાદ. તે કેડે ચાર તે એકેકા કેડે વળી ચાર ચાર ત્યારે સોળ થાય. વળી તે એકેકા કેડે ચાર ચાર ત્યારે ચોસઠ થાય. એટલે ચોસઠ ને સોળ ભેળતાં એંશી. તેમાં વળી પુર્વલા ચાર ભેળતા ચોરાસી ને એક મૂળ પ્રાસાદે ભેળતાં એ પ્રકારે પંચાશી પ્રાસાદ થાય છે.)

વળી તે મૂળ પ્રાસાદાવતંસકથી ઇશાન ખૂણે ઇલાં વિજ્ય દેવતાની સુધર્મા નામે સભા કહી છે. તે સભા સાડા ચાર જોજન લાંબપણે છે, સવા છ જોજન પોહોળપણે છે ને નવ જોજન ઉંચી ઉંચપણે છે. અનેક થાંભાના સત (સૈકડા) તેણે કરી સહીત છે. અતિ ઉંચા થાંભ ઉપરે રૂડી પરે કીધી વજ્જ રત્નમય ઉપરલી કુંભી છે. ત્યાં પ્રધાન રચીત તોરણ ને પૂતળી છે. સુખ મનોહર સંસ્થાને સંસ્થીત છે. ઉત્તમ વૈકુર્ણ રત્નમય નિર્ભંગ થાંભ છે. ઇલાં નાનાં પ્રકારના રત્ન, સુવર્ણ, મણિ પ્રમુખે સહીત નિર્ભંગ વિસ્તાર-

પણે અલંત ઉત્તમ નિવડ આશ્ચર્યકારી મનોહર એહવો કુટિમ તળ તે ધરતી તળ છે. હાથી, મૃગ, વૃપલ, અશ્વ, મનુષ્ય, મગરમચ્છ, પંખી, વ્યાળ (સર્પ) કિંનરનામા વ્યંતર દેવ, ગેંડા, ચમરીગાય, વનહસ્તી, પદ્મલતા, વનલતા પ્રમુખ ઇલાહિક આકારે કરી વિચીત્ર મનોહર છે. થાંભને વિષે વજ્જરત્નની કુંભી છે. તેણે કરી મનોહર છે. સાં વિધ્યા-ધરના ભુગળના ચિત્રામણુ છે. સૂર્યના હળ્લરો કીર્ણુ તે થકી પણ અધીક તેજ છે. હળ્લરો ગમે રૂપે કરી સહીત છે. તેજે કરી દે દિપમાન છે. વિશેષે દે દિપમાન છે. ચક્ષુને પણ જોવા જોગ્ય છે. શુભ સુખકારી સ્પર્શ છે. મનોહર રૂપ છે. સુવર્ણ, મણિ ને રત્નમય તે સભાના શીખર છે. નાના પ્રકારની પંચવર્ણિ ઘંટાને ધ્વજ તેને કરી શોભાએ સકીર્ણુ તે સભા છે. અગ્ર શિખર ઘોળા મરિચિ જે કીર્ણુ તેના સમુહને મુકતી તથા ગોશીર્શ ચંદન તથા સરસ રક્તચંદન તથા દર્દર તેના પંચાંગુલીયે હાથના થાપા દીધા છે. ચંદનના કળશ જેને વિષે તથા ચંદનના ધડા તેણે ભલી રીતે કીધા જે તોરણુ તે પ્રતિદ્વાર પારણાના દેશને ભાંગ વિષે છે જેને. તથા હેડળ ઉપર ભૂમિ ભાગને લગતો વિસ્તારવંત લાંબો પસાર્યો છે. પુલમાળાનો સમુહ તેને જે ઉપચાર તેણે સહિત છે. તથા કાળાગુરૂ પ્રધાન જે કંદર પ્રમુખ તથા તુરુક એહવો જે ધૂપ તેણે મહમહાટ કરતો જે ગંધ તેણે મનોહર છે. તથા ગંધ-વૃત છે ભૂમિ જીહાં. અપસરાનો સમુદાય તેણે સમોહે કરી સહીત છે. દેવતાના વાજંત મૃદંગાદિક તેહને સ્વરે કરી સહીત છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. જવત્ પ્રતિરૂપ છે, તે સૌધર્મિ સભાએ ત્રણુ દીસે ત્રણુ દાર છે. તેમાં એક પુર્વ દિશે, ૧ દક્ષણ દિશે ૨. ને ઉત્તર દિશે ૩. છે. તે દાર પ્રત્યેક પ્રત્યેક બે બે જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. એક જોજન પહોળ-પણે છે. તેટલાજ પ્રવેશે છે (એટલે ભાતિતું જાડપણું જાણવું.) તે દાર માથે શ્વેત ઉત્તમ સુવર્ણના શીખર છે. જવત્ વનમાળા પર્યંત દારનું વર્ણન પૂર્વપરે જાણવું.

વળી તે દારને આગળે પ્રત્યેક પ્રત્યેક મુખ મંડપ છે. તે દાર મુખ મંડપ સાડા-પાર જોજન લાંબપણે છે. સવા જ જોજન પોહોળપણે છે અને કાંધક બે જોજન આંજેરાં ઉંચા ઉંચપણે છે. તે મુખ મંડપ અનેક સત થાંભે કરી સહીત છે. જવત્ સાં ચંદ્રોદય ને ભૂમિ ભાગનો વર્ણન પૂર્વપરે જાણવો. તે મુખ માંડવા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક આઠ આઠ મંગળીક છે. તે કહે છે. સાથીઓ ૧, જવત્ મચ્છ જુગમ ૮. વળી તે મુખ માંડવા આગળે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રેક્ષાધર માંડવા છે. તે પ્રેક્ષાધર માંડવા સાડા પાર જોજન લાંબપણે છે. જવત્ બે જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. જવત્ મણિ પ્રમુખનો સ્પર્શ પૂર્વપરે જાણવો. વળી તે પ્રેક્ષાધર માંડવાના મધ્યદેશ ભાગને વિષે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચોખૂણા ચોતરા કહ્યા છે. તે ચોખૂણા ચોતરાને મધ્ય દેશ ભાગે પ્રત્યેક પ્રત્યેક મણિપીઠિકા કહી છે. તે મણિપીઠિકા એક જોજન લાંબી પહોળી છે. ને અર્ધ જોજન જાડપણે છે. તે મણિપીઠિકા સર્વ મણિમય છે. વળી તે મણિપીઠિકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક સીંહાસન કહ્યાં છે. તે સીંહાસનનો વર્ણન પૂર્વપરે જાણવો. જવત્ પુલતી માળા પર્યંત પ્રીવાર સહીત જાણવો. તે પ્રેક્ષાધર માંડવા ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે, ધ્વજ છે. તે ઉપર જત્રા તિ જત્ર છે.

વળી તે પ્રેક્ષાધર માંડવા આગળે ત્રણ દીસે ત્રણ મણિપીઠીકા છે. તે મણિ-પીઠીકા બે જોજન લાંબી, પહોળી છે. તે એક જોજન જડપણે છે. સર્વ રતનમય છે. નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે મણિપીઠીકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચૈત્યથુલા કહ્યા છે. તે ચૈત્યથુલા બે જોજન લાંબા, પહોળા છે તે કાંઈક ઝાઝેરા બે જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. શ્વેત છે. તે સંખ, અંકરતન, મચકુંદના ધુલ, પાણીના ધુવારા, સમુદ્રના ફીણ, તેહના પુંજ સમાન શ્વેત વર્ણુ છે. સર્વ રતનમય છે નિર્મળ છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. તે ચૈત્યથુલને ઉપરે આઠ આઠ મંગળીકા છે. ધણી કૃપણ ચામરની ધ્વજ છે. જાવત્ છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે ચૈત્યથુલને ચારે દીસે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચાર મણિપીઠીકા કહી છે. તે મણિ-પીઠીકા એક જોજન લાંબપણે, પહોળપણે છે તે અર્ધ જોજન જડપણે છે. સર્વ મણિમય છે. તે મણિપીઠીકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચાર જીન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. તે જીન (દેવતાની) કાયા પ્રમાણે છે. પશ્ચંકાસને બેઠી છે, યુલ સાહબી બેઠી છે. તેહના નામ કહે છે. પુર્વ દીસે રૂપલા ૧, દક્ષણ દીસે વર્ધમાન ૨, પશ્ચિમ દીસે ચંદ્રાનન ૩ તે ઉત્તર દીસે વારીસેન ૪.

વળી તે ચૈત્યથુલને આગળે ત્રણ દીસે પ્રત્યેક પ્રત્યેક મણિપીઠીકા કહી છે. તે મણિ-પીઠીકા બે જોજન લાંબપણે, પહોળપણે છે. તે એક જોજન જડપણે છે. સર્વ મણિમય છે, નિર્મળ છે, સુકમાળ છે, ધૃષ્ટ છે, મૃષ્ટ છે, કર્દમ રહીત છે, રજ રહીત છે, જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે મણિપીઠીકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચૈત્ય વૃક્ષ કહ્યા છે. તે ચૈત્ય વૃક્ષ આઠ જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, અર્ધ જોજન ભૂમિ મધ્યે ઉંડા છે, બે જોજન ઉંચો સ્કંધ છે, અર્ધ જોજન તે સ્કંધ જડપણે છે, છ જોજનની શાખા છે, તે વૃક્ષની શાખા મધ્ય દેશ ભાગને વિષે અર્ધ જોજન જડી છે, કાંઈક ઝાઝેરાં આઠ જોજન સરવાળે ઉંચપણે કહ્યાં છે. તે ચૈત્યવૃક્ષનો એહવો એહવો રૂપે વર્ણુવ કહ્યો છે. વજ્રરતનમય મૂળ છે. રૂપામય સુપ્રતિષ્ઠિત શાખા છે. અરીષ્ટ રતનમય વિસ્તરણ કંદ છે. વૈદુર્ય રતનમય નિર્મળ સ્કંધ છે. ઉત્તમ પ્રધાન સુવર્ણમય મૂળથી વિસ્તરણ શાખા છે. નાના મણિમય તે રતનમય વિવિધ પ્રકારની શાખા તે પ્રતિશાખા છે. વૈદુર્ય રતનમય પત્ર છે. સુવર્ણમય પાનનાં ખીટ છે. જંથુનંદ રતનમય રાતે વર્ણુ મૃદુ (કોમળ) મનોહર સુકમાળ ટીસી પલ્લવ છે. ઉત્તમ પ્રધાન શોભતા અંકુરા છે. આશ્ચર્યકારી નાંના પ્રકારના મણિરતનમય સુગંધી ધુલ તે ફળ તેણેકરી તે વૃક્ષની શાખા નમી છે. છાંયા યુક્ત છે. કાંનિત સહીત છે, સશ્રીક છે, ઉદ્યોત સહીત છે. અમૃત રસ સમાન સરસ તે વૃક્ષના ફળ છે. અધીકપણે નયન તે મન તેહને સુખના ઉપગવનાર છે. જોવા જોગ્ય છે. દેખવા જોગ્ય છે. મનોહર છે. પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ચૈત્યવૃક્ષ; ખીજ ધણાં તીલકવૃક્ષ, લવકવૃક્ષ, છત્રોપકવૃક્ષ, સરીખવૃક્ષ, સડા-સડાદિકવૃક્ષ, દધિવર્ણુવૃક્ષ, લોદ્રવૃક્ષ, દ્રવવૃક્ષ, ચંદનવૃક્ષ, નીપવૃક્ષ, કુટજવૃક્ષ, કંદબવૃક્ષ, ફળુસવૃક્ષ, તાડવૃક્ષ, તમાલવૃક્ષ, પ્રીયાળવૃક્ષ, પ્રીયંગુવૃક્ષ, પારાપતનામાવૃક્ષ, રાજવૃક્ષ રાયણુ, નંદીવૃક્ષ, પ્રમુખે સર્વ દીસે ચોકડેર વિંટાણુ છે, વ્યાપ્ત છે. તે તીલકવૃક્ષ, જાવત્ નંદીવૃક્ષ,

મૂળવંત છે, કંદવંત છે. જાવત સુરૂપ રમણીક છે. વળી તે તિલકચક્ષ, જાવત નંદીચક્ષ, ખીજી ધણી પદ્મ લતાએ કરી જાવત સામ લતાએ કરી સર્વ દીસે ચોકરે વ્યાપ છે, વિટાંણા છે. તે પદ્મલતા જાવત સ્યામલતા નિત્યે કૃષ્ણી, કુલીચકી જાવત પ્રતિરૂપ છે. તે ચૈલ્યવક્ષ ઉપરે ધણાં આઠ આઠ મંગળીક છે, ધ્વજ છે. છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે ચૈલ્યવક્ષ આગળે ત્રણ દીસે ત્રણ મણિપીઠીકા છે. તે મણિમય પીઠીકા તે ચોતરા. એક જોજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે ને અર્ધ જોજન જડપણે છે. સર્વ મણિમય છે જાવત પ્રતિરૂપ છે. વળી તે મણિપીઠીકા ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક મહેંદ્રધ્વજ છે. તે મહેંદ્રધ્વજ સાડાસાત જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે. અર્ધ ગાઉ જડપણે છે. વજ્જ રત્નમય વ્રત નિવડ મનોર સંસ્થાને સંસ્થીત ભલે પ્રકારે લષ્ટ, ધૃષ્ટ, મૃષ્ટ સંસ્થીત વિસીષ્ટ મનોહર છે. વળી તે મહેંદ્રધ્વજ અનેક ઉત્તમ પંચવર્ણિ લઘુ ધ્વજ હજારોગમે તેણે કરી સહીત છે. તે મહેંદ્રધ્વજ વળી મનોહર છે. વાયે કરી ઉડતી વિજય ને વિજયંતી નામે ધ્વજ ને છત્રા તિ છત્ર તેણે કરી સહીત છે. ઉંચા આકાશપ્રતે ઉગંધતા તેહના શીખર છે. તે મહેંદ્રધ્વજ જોવા જોગ્ય છે. જાવત પ્રતિરૂપ છે. તે મહેંદ્રધ્વજને ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે, ધ્વજ છે, છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે મહેંદ્રધ્વજને આગળે ત્રણ દીસે ત્રણ નંદા પુષ્કરણી (વાવ) છે. તે નંદા પુષ્કરણી સાડાપ્પાર જોજન લાંબી છે. સવા છ જોજન પહોળી છે. ને દશ જોજન ઉડી છે. નિર્મળ છે. સુકુમાળ છે. તે પુષ્પકરણીનો વર્ણન પુર્વપરે જાણવો. વળી તે પુષ્પકરણી પ્રત્યેક પ્રત્યેક વેદિકા સહીત છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખંડ સહીત છે. તે પદ્મવર વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વપરે જાણવો. જાવત પ્રતિરૂપ છે. તે નંદા પુષ્પકરણીને પ્રત્યેક પ્રત્યેક ત્રણ દીસે ત્રણ ત્રણ પગથીયાં છે. તે પગથીયાંનો વર્ણન ને તોરણનો વર્ણન પુર્વપરે જાણવો. જાવત છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે સુધર્મા સલાએ છ હજાર મનોહર ચોખુણા ઓટલા છે તે કહે છે. પુર્વ-દીશે બે હજાર, પશ્ચિમ દિશે બે હજાર, દક્ષણ દીશે એક હજાર ને ઉત્તર દીશે એક હજાર. તે ઓટલાને વિષે ધણાં સુવર્ણ ને રૂપામય પાટીયાં છે. તે સુવર્ણ, રૂપામય પાટીયાંને વિષે ધણાં વજ્જ રત્નમય નાગદંતા છે. તે વજ્જ રત્નમય નાગદંતાને વિષે ધણી કૃષ્ણ સૂત્રે ખાંધી કુલની માળાના સમુદાય છે. જાવત સ્વેત સૂત્રે ખાંધી કુલની માળાના સમુહ છે. તે માળાને રાતા સુવર્ણનાં કુમકાં છે. જાવત લાં રહે છે.

વળી તે સુધર્માસલાએ છ હજાર ગોમાનસીકા સળ્યારૂપ સ્થાનક લાંબા ઓટલા કલા છે તે કહે છે. પુર્વદીશે બે હજાર. પશ્ચિમ દીશે બે હજાર, દક્ષણ દીશે એક હજાર, ને ઉત્તર દીશે એક હજાર. તે ગોમાનસીકાને વિષે ધણાં સુવર્ણ ને રૂપામય પાટીયાં કલાં છે. જાવત તે વજ્જમય રત્નના નાગદંતાને વિષે ધણાં રૂપામય સીકાં છે. તે રૂપામય સીકાંને વિષે ધણી વૈદુર્ય રત્નમય ધુપધટ્ટી છે. તે ધુપધટ્ટી કૃષ્ણાગર ઉત્તમ કુંદરૂક પ્રમુખે કરી સહીત છે. જાવત નાશીકા ને મન તેહને સુખનો ઉપજવણુહાર ગંધ. એહવે ગંધે કરી

સર્વદીશે ચોકકેર પુરતી થકી પુરતી થકી રહે છે. વળી તે સુધર્મા સભાને વિષે મધ્યે ધણુંક સમ મનોહર ભૂમિભાગ છે. જાવત મણિ પ્રમુખના સ્પર્શ પર્યંત જાણવું. અંદુયા, પદ્મલતા પ્રમુખ ભીલી વીત્રામણ યુક્ત છે, જાવત સર્વ સુવર્ણમય છે, નિર્મળા છે, જાવત પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે બહુ સમ રમણીક ભૂમિભાગને વિષે ઘણા મધ્યદેશ ભાગે મહાં એક મોટી મણિપીડીકા કહી છે. તે મણિપીડીકા એ જોજન લાંબી, પહોળી છે તે એક જોજન જાડપણે છે, સર્વ મણિમય છે. તે મણિપીડીકા ઉપરે ઇલાં માણુવક નામે ચૈત્યથંભ છે. તે માણુવક ચૈત્યથંભ સાડા સાત જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, અર્ધકોશ ભૂમિમધ્યે ઉડા છે તે અર્ધકોશ વીપંભપણે છે. તે ચૈત્યથંભને છ હાંસ છે. છ સંધી છે. તે છ સ્થાનકે શોભીત છે. વજ્ર રત્નમય વૃત્ત પુષ્ટ સંસ્થીત છે. એમ જેમ મહેંદ્રધ્વજ વર્ણુઓ તેમ થંભનો વર્ણુન જાણવો. જાવત જેવા જોગ્ય છે. પ્રતિરૂપ છે. વળી તે માણુવક ચૈત્યથંભને ઉપરે છ કોશ જમ્બએ એટલે દોઢ જોજન જમ્બએ અને હેકે પણ છ કોશ છાંડીએ એટલે દોઢ જોજન છાંડીએ લાં મધ્યે સાડા આર જોજનમાં ઘણાં સુવર્ણમય, રૂપામય પાટીયાં છે. તે સુવર્ણમય, રૂપામય પાટીયાંને વિષે લાં ઘણાં વજ્ર રત્નમય નાગદંતા છે. તે વજ્ર રત્નમય નાગદંતાને વિષે ઘણાં રૂપામય સીકાં છે. તે ઘણાં રૂપામય સીકાંને વિષે ઘણાં વજ્ર રત્નમય ગોળ વૃત્તાકારે દાખડા કહ્યા છે. તે વજ્ર રત્નમય દાખડાને વિષે ઘણી જીનદાદા છે. (તે દાદારૂપે શાશ્વતી પુદ્ગળરૂપ જાણવી પણ તિર્યંકરની દાદા નથી) તેણે કરી સનીક્ષીપ થકી રહે છે. તે દાદા વિજય દેવતાને ને ખીજ પણ ઘણાં અંતરીક દેવતા ને દેવાંરાને અર્ચવા જોગ્ય છે, વાંદવા જોગ્ય છે, પુજવા જોગ્ય છે, અંદનાદિકે, વસ્ત્રાદિકે સત્કારવા જોગ્ય છે, સન્માન બહુમાન દેવા જોગ્ય છે. કલ્યાણકારી, મંગળકારી દેવ સંબંધી. ચૈત્યનીપરે સેવા કરવા જોગ્ય છે. (જેમ ઇલ્લોકે ઇલ્લોકના સુખને અર્થે દેવતા પ્રમુખની સેવા કરે છે તેમ દેવતા પણ તે દાદાની સેવા કેવળ સંસાર નિમિત્તે કરે છે. એ જીત વેહેવાર છે. એનાં પુજવાવાળા ભવ્ય, અભવ્ય, સમકિતિ, મિથ્યાતિવ બધા દેવતા છે. વળી કહ્યું છે જે તે જીનદાદા વિજયદેવતા ને ખીજ અંતરીક દેવતા, દેવાંરાને પુજવા જોગ્ય છે વગેરે બોલ કહ્યા પણ જે દાદા પુજે કેવળી પરંપો ધર્મ હોત તો સાધુ, સાધવી, શ્રાવક, શ્રાવકા, સમદ્રષ્ટીને પુજવા જોગ્ય છે વગેરે એ બોલ કહેત તો તે તો નથી. વળી ખીજ ઘણાં સિદ્ધિતાના ન્યાયથી તે દાદાનું પુજવું જીત વહેવારે છે પણ તેમાં ધર્મ નથી, કેમકે

ધમ્મીયસથે? જિણપદિમાર. અને જિણદાદારે. એ ત્રણે એક ખાતે છે.) વળી તે માણુવક નામે ચૈત્યથંભ તે ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે ધ્વજ છે. છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે માણુવક નામે ચૈત્યથંભને પુર્વ દીસે ઇલાં એક મોટી મણિપીડીકા છે. તે મણિપીડીકા એ જોજન લાંબી પોહોળી છે, તે એક જોજન જાડપણે સર્વ મણિમય છે. જાવત પ્રતિરૂપ છે. તે મણિપીડીકા ઉપરે ઇલાં એક મોટું સીંહાસન છે. તે સીંહાસનને વર્ણન પુર્વપરે જાણવો.

વળી તે માણવક ચૈલથંભને પશ્ચિમ દીસે ઇહાં એક મોટી મણિપીઠિકા છે. તે મણિપીઠિકા એક જોજન લાંબી પોહોળી છે. તે અર્ધ જોજન ઝડપણે સર્વ મણિમય છે, નિર્મળ છે, જ્વલત્ પ્રતિરૂપ છે. તે મણિપીઠિકા ઉપરે ઇહાં એક મોટી દેવસન્યા છે. તે દેવ સન્યાનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ કહ્યો છે. નાના મણિમય ઠોલીયા હેઠે પાયાના પડ-વાયા છે. તે સુવર્ણના પાયા છે. નાના મણિમય પાયાના મસ્તક છે. જંબુનંદ રત્નમય તેની ઈસ ને ઉપળાં છે. તેની વજ્જ રત્નમય સંધી પુરી છે. તે ઠોલીયા મધ્યે નાના રત્ન મણિમય પાટી ભરી છે. રૂપામય તળાષ છે. લોહીતાક્ષ રત્નમય ઓસીકાં છે. સુવર્ણમય ગાલમસુરીયાં છે. બે પાસે બે ઓસીકાં છે. તે મસ્તક ને પાંગથીએ છે. બે પાસે ઉચી છે. મસ્તકને પાંગથને પાસે. મધ્યે ગંભીર ઉંડીછે. ત્યાં બે ગાલમસુરીયાં છે. ગંગા નદીના જે તટ તેહની વેળુ તેહનીપરે શુકભાગ નમતી સન્યા છે. તે સન્યા રકુ-નીપાવ્યું દેવ દુષ્ય વસ્ત્ર તેણે કરી ઢાંકી છે. ભલાં રચ્યાં છે રજત્રાણુરૂપ જ્યાં વસ્ત્ર તેણે કરી સહીત રાતે વસ્ત્રે કરી તે ઠોલીયો પાયા લગે ઢાંક્યો છે. મનોહર છે. જેહવું મુગ્યર્મ રૂ, પુર, (વનસ્પતિ વિશેષ) માંખણુ, અર્કતુલ્ય ઇત્યાદિકના સરખો સ્પર્શ છે. જોવા જોગ્ય છે. જ્વલત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે દેવસન્યાને ઇશાનખુણે ઇહાં એક મોટી મણિપીઠિકા કહી છે. તે મણિ-પીઠિકા એક જોજન લાંબી પોહોળી છે ને અર્ધ જોજન ઝડપણે સર્વ મણિમય છે. જ્વલત્ નિર્મળ છે. પ્રતિરૂપ છે. તે મણિપીઠિકા ઉપરે એક પુર્વલા મહેદ્ર ધ્વજની અપે-ક્ષાએ લઘુ એહવો મહેદ્ર ધ્વજ કહ્યો છે. તે મહેદ્ર ધ્વજ સાડાસાત જોજન ઉંચો ઉંચ-પણે છે. તે અર્ધ કાશ પોહોળપણે છે. વૈકુર્ય રત્નમય છે. વ્રત લષ્ટ સંસ્થીત છે. તેમજ પુર્વલીપરે જ્વલત્ આઠ આઠ મંગળીક ધ્વજ ને છત્રા તી છત્ર સહીત છે,

વળી તે લઘુ મહેદ્ર ધ્વજને પશ્ચિમદીસે વિજય દેવતાનો ચોપાળ નામે હથીયારનો ભંડાર કહ્યો છે. ત્યાં વિજય નામે દેવતાના ભોગળ, રત્ન પ્રમુખ ધણાં શસ્ત્ર રત્ન ચાખ્યાં થકાં રહે છે. તે શસ્ત્ર નિર્મળ છે. કાટ રહિત છે, તેજવંત છે. તે શસ્ત્રની તીખી ધાર છે. જોવા જોગ્ય છે. જ્વલત્ પ્રતિરૂપ છે. તે સુધર્મા સભા ઉપરે ધણાં આઠ આઠ મંગળીક, ધ્વજ ને છત્રા તી છત્ર છે.

વળી તે સુધર્મા સભાથી ઇશાન ખુણે ત્યાં એક મોટું સીધ્યાયતન કહ્યું છે. તે સીધ્યાયતન સાડા આર જોજન લાંબપણે છે, સવા છ જોજન પહોળપણે છે ને નવ જોજન ઉંચું ઉંચપણે છે. જ્વલત્ ગોમાણસીકા તે લઘુ લાંબા ઓટલા ત્યાં લગે અધિકાર જેમ સુધર્મા સભાએ વર્ણવ્યો તેમજ નિર્વિશેષપણે સીધ્યાયતન પુર્વલી પરે કહેવું. વળી જેમ દ્વારના મુખ મંડપ ને પ્રેક્ષા ધરના મંડપ, ધ્વજ, શુભ, ચૈત્ય વૃક્ષ, મહેદ્ર ધ્વજ, નંદા પુષ્પકરણી વાવ પ્રમુખ ઇત્યાદિકનું પ્રમાણુ સુધર્મા સભાના અધિકારથી જાણવું. વળી મનોગુલીકા તે ચોખણુ લઘુ ઓટલા ને ધ્રુપધરી પ્રમુખનો માન પુર્વલી પરે જાણવો. તેમજ વળી ધરતી તળ અંને અંદુયા પ્રમુખ તેહનો સ્પર્શ પુર્વલી પરે જાણવો. વળી તે.

સીદ્ધાયતન તેહને મધ્ય દેશ ભાગે ધ્વજા એક મોટી મણિપીઠીકા છે. તે બે જોજન લાંબી, પહોળી છે તે એક જોજન જડપણે સર્વ મણિમય છે, નિર્મળ છે. તે મણિપીઠીકા ઉપરે ધ્વજા એક દેવજીદો છે. તે બે જોજન લાંબો પહોળો છે તે કાંઈક જાહેરા બે જોજન ઊંચો ઉંચપણે છે. સર્વ રત્નમય છે. નિર્મળ છે. તે દેવજીદે એક સો ને આઠ જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. તે જન (દેવતાની) કાયા પ્રમાણે છે. એહવી પ્રતિમા થાપી રહે છે. તે જન (દેવતાની) પ્રતિમાનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ કહ્યો છે તે કહે છે. રાતા સુવર્ણના હાથનાં ને પગનાં તળીયાં છે. અંક રત્નમય નામ છે. તે મધ્યે લોહીતાક્ષ રત્નની રેખા છે. સુવર્ણમય ધુટણ, આંગળી ને આંગુકા છે. સુવર્ણમય જાંગ છે. સુવર્ણમય દીવણુ છે. સુવર્ણમય સાથળ છે. સુવર્ણમય શરીર છે. રક્ત સુવર્ણમય ટુટી છે. અરીષ્ટ રત્નમય શરીરની રોમરાય છે. તપનીય સુવર્ણમય છે સુચક કહેતાં રત્નના અગ્ર ભાગ તે જોનાં રાતા સુવર્ણમય હૃદય છે. કનકમય ભૂજ છે. સુવર્ણમય પાસાં છે. સુવર્ણમય શ્રીવા (ડોક) છે. અરીષ્ટ રત્નમય હડબચી (ડાટી છે). પ્રવાળામય હોઠ છે. રક્ષીક રત્નમય દાંત છે. રાતા સુવર્ણમય જીભ ને તાળવું છે. સુવર્ણમય નારીકા છે. તે મધ્યે લોહીતાક્ષ રત્નની પ્રતિસેક રેખાશ્વ કાન્તિવંત છે. અંકરત્નમય આંખ છે. તે આંખ મધ્યે લોહીતાક્ષ રત્નની રેખા છે. પુલક રત્નમય દ્રષ્ટી છે. અરીષ્ટ રત્નમય કીકી છે. અરીષ્ટ રત્નમય પાંપણુ છે, અરીષ્ટ રત્નમય ભાપણુ (ભમર) છે, સુવર્ણમય ગાલ છે. સુવર્ણમય કાન છે, સુવર્ણમય નિલાડ (કપાળ) પટ છે. વજ્રરત્નમય મસ્તક છે. રાતા સુવર્ણમય કેસ ભૂમિ તે મસ્તકની આંમડી છે. અરીષ્ટ રત્નમય મસ્તકના કેસ છે. વળી તે જન (દેવતાની) પ્રતિમાને પુરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક જીવધારકની પ્રતિમા કહી છે. તે જીવધારકની પ્રતિમા સમુદ્રના શીણુ સમાન, રૂપા સમાન, મચકુંદ પુલ તથા ચંદ્ર સમાન શ્વેત વર્ણે કારંટ વૃક્ષના પુલની માળાએ કરી ચુકત એહવા ઘોળાં જીવ ગ્રહીને લીળા સહીત ધરતીથકી રહે છે. વળી તે જન (દેવતાની) પ્રતિમાને બે પાસે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચામર ધારકની પ્રતિમા છે. તે ચામર ધારક પ્રતિમા ચંદ્રકાન્ત રત્ન, વજ્રરત્ન, વૈદુર્યરત્ન, અનેક પ્રકારના મણિ, કનક રત્ને રચીત યાહુ મુલ્ય રક્ત સુવર્ણમય ઉજ્જવળ નિર્મળ વિચીત્ર દંડે કરી સહીત શંખ તથા અંક રત્ન તથા મચકુંદ તથા પાણીના પુવારા તથા અમૃત મધ્યું તેના શીણુના સપ્ત તે સરીખાં સુક્ષ્મ શ્વેત રૂપામય જોહના લાંબા વાળ છે. એહવા ચામર ગ્રહીને લીળા સહીત વીંજતી વિંજતી થકી રહે છે. વળી તે જન (દેવતાની) પ્રતિમા આગળે બે બે નાગ દેવતાની પ્રતિમા, બે બે જક્ષ દેવતાની પ્રતિમા, બે બે ભૂત દેવતાની પ્રતિમા, બે બે કુંડધાર (દેવતા વિશેષ) તેહની પ્રતિમા છે. તે વિનયે કરી નમતી, પગે લાગતી થકી, હાથ જોડતી થકી, એહવી થકી રહે છે. તે પ્રતિમા સર્વ રત્નમય છે, નિર્મળ છે, સુકમાળ છે, ધૂષ્ટ છે, રજ રહીત છે, કદંમ રહીત છે, જવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે જન (દેવતાની) પ્રતિમા આગળે એકસો ને આઠ ઘંટા છે. એકસો ને આઠ ચંદને કરી ચર્ચિત કળશ છે. એમ એકસો ને આઠ ભૂંગાર, એકસો ને આઠ આરીસા, એકસો ને આઠ થાળ, એકસો ને આઠ પાત્રી, એકસો ને આઠ સુપ્રતિષ્ઠક, (ભાજન વિશેષ) એકસો ને આઠ મનોગુલીકા, (પીઠ વિશેષ) એકસો

ને આઠ વીજણા, એકસો ને આઠ મનોહર રત્ન કરંડ, એકસો ને આઠ હયકંઠક, (ભાજન) જાવત્ વૃષભ કંઠક, (ભાજન) એકસો ને આઠ પુલની ચંગેરી, એકસો ને આઠ પુંજણીની ચંગેરી, એકસોને આઠ પુલના પટલ, (ટગલા) જાવત્ એકસોને આઠ સુગંધી તેલના દા-અડા, જાવત્ એકસો ને આઠ ધુપના કડગા ઇત્યાદિક ધાખ્યાં થકાં રહે છે. વળી તે સીદ્ધાયતન ઉપરે ઘણાં આઠ આઠ મંગળીક છે. ધ્વજ છે છત્રા તી છત્ર છે. તે સીદ્ધાયતનના શીખર સોળ પ્રકારને રત્ને કરી શોભીત કહ્યાં છે, તે કહે છે. રત્ન ૧, જાવત્ ચરીષ્ટ રત્ન ૧૬. ઇત્યાદિકે શોભિત છે.

વળી તે સિદ્ધાયતનને ઇશાન ખુણે ઇલાં એક મોટી ઉપપાત સભા કહી છે. તે વિજય દેવતાને ઉપજવા જોગ્યનો દામ છે. તે જોહવી સુધર્મા સભા કહી તેહવી ઉપપાત સભા જાણવી. જાવત્ ગોમાણસીકા પર્યંત તેમજ જાણવું. તે ઉપપાત સભાએ પણ દ્વાર મુખ માંડવા (મુખ મંડપ) ભૂમિ ભાગ પ્રમુખ સર્વ સુધર્મા સભાની પરે જાવત્ મણિના સ્પર્શ પર્યંત અધિકાર જાણવો. તે સભાના સમ રમણીક ભૂમિ ભાગને વિષે મધ્ય દેશ ભાગે ઇલાં એક મોટી મણિપીડીકા કહી છે. તે એક જોગ્ય લાંગી પહોળી છે. ને અર્ધ જોગ્ય જાડપણે સર્વ મણિમય છે. નિર્મળ છે. તે મણિપીડીકા ઉપરે ઇલાં એક મોટી દેવતાની સભા (દોલીયાકા) છે. તે દેવ સભાનું વર્ણન પાછલીપરે જાણવું વળી તે ઉપ-પાત સભાને ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક, ધ્વજ સહીત છત્રા તી છત્ર છે. જાવત્ જ્યાં લગે ઉત્તમ આકાર છે ત્યાં લગે સર્વ કહેવું.

વળી તે ઉપપાત સભા થકી ઇશાન ખુણની દીસે ઇલાં એક મોટી દ્રહ કહ્યો છે. તે દ્રહ સાડાચાર જોગ્ય લાંબપણે છે, સવા છ જોગ્ય પોહોળાપણે છે. ને દશ જોગ્ય ઉંડા ઉંડપણે છે. આજો છે. સુકમાળ છે, તેનો સર્વ વર્ણન જેમ નંદા પુષ્પકરણીનો કહ્યો છે તેમ કહેવો. જ્યાં લગે તોરણ ત્યાં લગે કહેવો.

વળી તે દ્રહ થકી ઇશાન ખુણની દીસે ઇલાં એક મોટી અભિષેક સભા કહી છે. તેહનું વર્ણન જેમ સુધર્મા સભાનું વર્ણન પાછળ કાઠું છે તેમ નિરવિશેષપણે કહેવું. જાવત્ ગોમાણસીકા (પીઠ વિશેષ) કહ્યાં છે. તે ભૂમિ ભાગ ઉપરે ઉલેચ છે. તેમજ સર્વ કહેવું. તે ઘણું સમ રમણિક સ્થાનકે ઘણું મધ્ય દેશ ભૂમિ ભાગે લાં એક મોટી મણિપીડીકા કહી છે. તે મણિપીડીકા એક જોગ્ય લાંબપણે પોહોળાપણે છે, ને અર્ધ જોગ્ય જાડપણે સર્વ મણિમય છે. નિર્મળ છે. તે મણિપીડીકાને ઉપરે લાં એક મોટા સીંહાસન કહ્યો છે. તે સીંહાસનનો વર્ણન પરીવાર રહીત કહેવો. ત્યાં સામાનીક પ્રમુખ દેવતાને એસવાના ભદ્રાસન છે. તે અભિષેક સભાને વિષે વિજય દેવતાને અભિષેક કરવાના ઘણા અભિષેક ભાંડ, કળાશાસ્ત્રિક ધાખ્યાં થકાં રહે છે. તે અભિષેક સભા ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક છે. જાવત્ ઉત્તમ આકાર છે, ને સોળ પ્રકારના રત્ન તેણે કરી ઉપ શોભીત છે.

વળી તે અભિષેક સભા થકી ઇશાન ખુણ દીસે ત્યાં એક મોટી અલંકારની સભા કહી છે. તેહની વ્યક્તવ્યતા સર્વ અભિષેક સભાની પરે સર્વ કહેવી. જાવત્ ગોમાણસીકા

મણિપીઠીકા જેમ અભિષેક સભાએ કહી તેમ કહેવી તે મણિપીઠીકા ઉપરે સીંહાસન છે. તે પરીવાર વીના કહેવું. ત્યાં વિજય દેવતાને અલંકાર પહેરવાનાં ધણાં ભાંડ આભૂષણે ભર્યાં થાપ્યાં થકાં રહેછે. તે અલંકાર સભા ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક ધ્વજ છે. જ્વલત ઉત્તમ આકાર છે, ત્યાં લગે સર્વ કહેવું.

વળી અલંકાર સભા થકી ઉત્તર પુર્વ દીસે એટલે ઇશાન ખુણુની દીસે ત્યાં એક મોટી વ્યવસાય સભા કહી છે. તેની પણ વ્યક્તવ્યતા જેમ અભિષેક સભાની કહી તેમ કહેવી. જ્વલત સીંહાસન પરીવાર રહીત કહેવું. વળી ત્યાં વ્યવસાય સભાને મધ્યે એક મોટું પુસ્તક રત્ન થાપ્યું થકું રહે છે. ત્યાં તે પુસ્તક રત્ન તેહનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવ કહ્યો છે. તે કહે છે. રીષ્ટ રત્નમય પુકા છે. રૂપામય તે લખવાના પાનાં છે. રીષ્ટ રત્નમય અક્ષર છે. તપનીયમય તે પાંના પરોવ્યાનો દોરો છે. અનેક મણિમય તે દોરાની ગાંઠ છે (જેણે કરી પાના નીકળે નહીં ઇત્યર્થ.) વૈદુર્ય રત્નમય મસી ભાજન (તે ખડીયો દવાત) છે. તપનીય સુવર્ણમય મસી ભાજનની સાંકળ છે. રીષ્ટ રત્નમય આઝાદાન (તે દવાતનું ઢાંકણું) છે. રીષ્ટ રત્નમય મસી (તે સાહી) છે. વજ્રમય લેખણુ છે. રીષ્ટ રત્નમય અક્ષર છે. તેમાં કુળ આચાર કુળ ધર્મના શાસ્ત્ર લખ્યાં છે. તે વ્યવસાય સભાને ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક, ધ્વજ સહીત છત્રા તી છત્ર છે. ઉત્તમ તેહનો આકાર છે.

વળી તે વ્યવસાય સભાથકી ઇશાનખુણુની દીશે ત્યાં એક મોટી નંદા પુષ્પકરણી કહી છે. તેહનું વર્ણન તે જેમ પુર્વે દ્રહનું વર્ણન કહ્યું તેમજ સર્વ કહેવું. વળી તે નંદા પુષ્પકરણીથકી ઇશાનખુણુને દીશે ત્યાં એક મોટો બળીપીઠ કહ્યો છે. તે બળીપીઠ એ જ્નેજન લાખો, પહેળો છે ને એક જ્નેજન જાડપણે સર્વ રત્નમય સ્વચ્છ છે. જ્વલત પ્રતિરૂપ છે. (ચાર વિશેષણુ કહેવાં.) એ વિજય રાજ્યધાનીનું સ્વરૂપ કહ્યું. હવે જ્યારે વિજયદેવતા નવો ઉપજે સારે શી આચરણુ કરે તે દેખાડે છે.

૬૦. વિજય દેવતાનું ઉપજવું.

તે કાળે તે સમયે (ઉપજવાને સમયે) વિજયનામા દેવતા વિજય રાજ્યધાનીએ, ઉપપાત સભાએ, દેવતા સંબંધી સન્ધ્યાને વિષે, દેવદુષ્ય વસ્ત્રને અંતરે, આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે શરીરની અવગાહનાએ, વિજય રાજ્યધાનીના ઇંદ્રપણે ઉપનો. સારે તે વિજયદેવતા તત્કાળ ઉપનો થકાજ પાંચ પ્રકારની પર્યાપ્તી કરીને પર્યાપ્તી ભાવપ્રતે તે કહે છે. આહાર પર્યાપ્તી ૧, (આહાર લીએ) શરીર પર્યાપ્તી ૨, (તે શરીર આંધે) ઇંદ્રિય પર્યાપ્તી ૩, (તે પાંચે ઇંદ્રી આંધે) સાસો શ્વાસ પર્યાપ્તી ૪, (તે શ્વાસો શ્વાસ લેવાની શક્તિ) ને ભાષા, મન પર્યાપ્તી ૫. (એકઠાં આંધે તે માટે) (દેવતા, ભાષા. મન એક સમયે એકઠાં એક પર્યાપ્તી-પણે આંધે તે માટે પાંચ કહી, અન્યથા છ પર્યાપ્તી જાણવી.) સારપછી તે વિજયદેવતાને પંચવિધ પર્યાપ્તે પર્યાપ્તો થયા થકાંને એહવો એ તદરૂપ અધ્યાત્મિક, ચિંતન, પ્રાર્થિત, મનોગત, સંકલ્પ ઉપનો, જે પુર્વે પ્રથમ હમણાં મુજને શું મંગળીકકારી છે. પછી આગળે મુજને શું શ્રેયકારી, પુર્વે પ્રથમ મુજને શું કરવા જોગ્ય છે. શું મુજને પછી આગળે કરવા

નેગ્ય છે. શું મુઝને પુર્વે હમણાં અથવા પછી હીતને કાળે, સુખને કાળે, ક્ષમાને કાળે, શ્રેયકારી, આનુગામી સહચારી થાશે. એહવું મનમાં ચીંતવે. સારે તે વિજયદેવતાના સામાનીક દેવતા ને અભ્યંતર પરખદાના દેવતા. વિજય દેવતાનો એહવો તદ્દરૂપ અભ્યર્થિત, ચિંતીત, પ્રાર્થિત, ગનોગત, સંકલ્પ. ઉપનો જાણીને ન્યાં તે વિજય દેવતા છે સાં આવે. આવીને વિજય દેવતા પ્રતે હાથ જોડી માથે આવર્ત્તરૂપ અંગળી કરીને, જયે વિજયે કરીને વધાવે. વધાવીને એમ કહે. એમ નીચે હે દેવાનુપ્રીયા! તુમારી વિજયા રાજ્યધાનીને વિષે સિદ્ધાયતન છે. તેને વિષે એકસો ને આઠ જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. તે જન (દેવતાની) કાયા પ્રમાણે થાપીથકી રહે છે. ને વળી સુધર્મા સલાએ માણુવકનામા ચૈલથાંભને વિષે વજ્જ રત્નમય ગોળ વૃત્તાકારે દાખડા છે. તેહને વિષે ઘણી જનદાદા (પુદ્ગળીક વસ્તુ દાદાને રૂપે શાશ્વતે ભાવે) થાપીથકી રહે છે. તે દાદા ને પ્રતિમા, હે દેવાનુપ્રીયા! તુમને ને ળીજાએ પણ ઘણા વિજય રાજ્યધાનીના રહેનાર દેવતા, દેવાંજાને અર્ચવા નેગ્ય છે, વાંદવા નેગ્ય છે, પુજવા નેગ્ય છે, સન્કારવા યોગ્ય છે. સન્માનવા યોગ્ય છે. કલ્યાણકારી, મંગળીક, દેવ સંબંધી ચૈલનીપરે સેવવા યોગ્ય છે. એહ તુમારે પુર્વે હમણાં પણ હે દેવાનુપ્રીયા! મગગીક છે, હે દેવાનુપ્રીયા! તુમને પછે આગળે પણ મંગળીક, એહ હે દેવાનુપ્રીયા! એ તુમારી પુર્વે હમણાં પણ કરણી છે, એ તુમારી પછે પણ કરણી છે, જાવત્ અનુગામી સહચારી થાશે. એમ કહીને મોટે મોટે શબ્દે કરી જય જય શબ્દ પ્રજ્ઞાં (કહે.)

સારે તે વિજય દેવતા. તે સામાનીક ને માહીલી પરખદાના ઉપના દેવતાને સમીપે એ અર્થ સાંભળીને હીયે ધારીને પરીણમાવીને હર્ષ સંતુષ્ટ ન્યાંલગે હર્ષેકરી વિસ્તાર પામ્યો છે હીયો એહવો થઇને તે દેવસન્યાથકી ઉઠે. ઉઠીને દેવતા સંબંધીયું દેવદુષ્ય જુગમ (વસ્ત્ર) પહેરે, તે પહેરીને તે દેવસન્યાથકી ઉતરે, ઉતરીને ઉપપાત સભાના પુર્વને દારે થઇ નીકળે, નીકળીને જહાં દ્રહ છે સાં આવે, આવીને તે દ્રહને પ્રદક્ષણા કરતો થકો પુર્વને તોરણે થઇને પેસે, પેસીને પુર્વદીશને પગથીએ થઇને દ્રહને વિષે ઉતરે, ઉતરીને દ્રહને અવગાહે, અવગાહીને જળનું અવગાહવું કરે, કરીને જળમંજન કરે. જળમંજન કરીને જળક્રીડા કરે, જળક્રીડા કરીને અલંત ચોખો થઇને પરમ સુચી પવિત્રથકો દ્રહથકી પાછો નીકળે, નીકળીને ન્યાં અભિષેક સલા છે સાં આવે, આવીને અભિષેક સભાને પ્રદક્ષણા કરતો થકો પુર્વદીશને આરણે થઇને માંહે પ્રવેશ કરે, કરીને ન્યાં મણિપીડીકા છે, ન્યાં સીંહાસન છે સાં આવે, આવીને સિંહાસન વર પ્રધાન તેને પુર્વને મુખે એસે. સારે તે વિજય દેવતાના સામાનીક ને માહીલી પરખદાના ઉપના દેવતા તે પોતાના આભિયોગિક (તે આજ્ઞાકારી આકર) દેવતાને યોલાવે યોલાવીને એમ કહે સીધું (ઉતાવળા) અહો. દેવાનુપ્રીયા! તમે વિજયદેવતાને કાળે મહા અર્થવંત મહાઘં અહુમુદ્ય, વિપુળ, વિસ્તીર્ણ, ઈદ્રાભિષેકને નેગ્ય વસ્તુ આણો.

૬૧. વિજય દેવતાને રાજ્યાભિષેક.

સારે તે આજ્ઞાકારી દેવતા. વિજય દેવતાના સામાનીક ને અભ્યંતર પરખદાના દેવતા

એમ કહેયકે આજ્ઞા દીધેયકે હર્ષ સંતુષ્ટ જાવત્ હૃદય થઇને એ હાથ જોડી આવર્તનરૂપ અંજળી કરીને હે દેવાનું પ્રીયા! જેમ તૂમે કહોછો તેમ કરશું. એમ આજ્ઞાએ વિનયે કરીને વચન સાંભળે, સાંભળીને ઇશાનપુણે આવે, આવીને વૈક્રીય સમુદ્ધાતે કરીને આત્મ પ્રદેશ શરીરથકી બાહીરે કાઢે, કાઢીને સંખ્યાતા જોજનનો આત્મ પ્રદેશનો દંડ કરીને શબ્દ પુદ્ગળ સંગ્રહે તે કહેછે. રત્ન ચંદ્રકાંતાદિ ૧. જાવત્ ચરીષ્ટ રત્ન ૧૬. એહવા સોળ પ્રકારના રત્નના પુદ્ગળ તે યથા બાદર પુદ્ગળ અસાર છાંડે, છાંડીને યથા સુક્ષ્મ ઉત્તમ પુદ્ગળ ગૃહે, ગૃહીને બીજીવાર રૂપ નિપજાવવાને પણ વૈક્રીય સમુદ્ધાત કરે, કરીને એક હજાર ને આઠ સુવર્ણમય કળશ ૧, એક હજાર ને આઠ રૂપાના કળશ ૨, એક હજારને આઠ મણિમય કળશ ૩, એક હજારને આઠ સુવર્ણ, મણિમય કળશ ૪, એક હજારને આઠ રૂપા મણિમય, કળશ ૫, એક હજારને આઠ સુવર્ણ, રૂપામય કળશ ૬, એક હજારને આઠ રૂપા, સુવર્ણ, મણિમય કળશ ૭, એક હજારને આઠ (મંગળીકને અર્થે) માટીના કળશ, ૮, એહવા આઠ જાતીના કળશની વૈકૃવાણા કાઢી. વળી એક હજારને આઠ ભૂંગાર, એક હજારને આઠ ચારીસા, એક હજારને આઠ થાળ, એક હજારને આઠ પાત્રી, એક હજારને આઠ સુપ્રતિષ્ઠ, એક હજારને આઠ ચીત્ર મનોહર રત્નના કરંડીયા. એક હજારને આઠ ડુલની ચંગેરી, જાવત્ એક હજારને આઠ મોરખીંજની પુંજણીની ચંગેરી, એક હજાર ને આઠ ડુલનો પટલ, જાવત્ એક હજારને આઠ પુંજણીના પટલ, એક હજાર ને આઠ સીંહાસન, એક હજાર ને આઠ છત્ર, એક હજાર ને આઠ ચામર, એક હજાર ને આઠ ગોળવૃત તેલના દાખડા. જાવત્ એક હજાર ને આઠ ધુપના કડછા (ભાજન વિશેષ) તે દેવતા વૈકૃવે. તેમાં કેટલાએક સારવતા ને કેટલાએક વિકૃર્વાણાના કાઢા. તે ભૂંગાર, કળશ, જાવત્ ધુપના કડછા (ભાજન) તે પ્રતે લઇને વિભ્ય રાજધ્યાની થકી નીકળે. નીકળીને તેહવી ઉત્કૃષ્ટી જાવત્ અદ્ભૂત દિવ્ય દેવતાની ગતિએ ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર, મધ્યે મધ્ય થઇને જતા થકાં ન્યાં વર પ્રધાન ખીર સમુદ્ર છે. સાં આવે, સાં આવીને ખીરોદક (ખીર સમુદ્રનું પાણી) લીએ, ખીરોદક લઇને જે સાં ઉત્પલ, પદ્મ, સુભગ, સુગંધી, પુંડરીક, મહા પુંડરીકાદીક પુષ્ક (ડુલ) લીએ, લઇને પછે ન્યાં પુષ્કર સમુદ્ર છે સાં આવે, આવીને પુષ્કરોદક (પાણી) લીએ. પુષ્કરોદક લઇને જે ત્યાં ઉત્પલ, પદ્મ, સુભગ, સુગંધ, પુંડરીક, મહા પુંડરીકાદિ પુષ્પ લીએ, લઇને પછે ન્યાં મનુષ્ય ક્ષેત્ર છે. ન્યાં ભરત, ચૈરવત ક્ષેત્ર છે. ન્યાં માગધ ૧. પ્રભાસ ૨. ને વરદામ ૩. નામે ત્રણ તિર્થ છે સાં આવે. આવીને તે તિર્થનાં પાણી લીએ, લઇને તે તિર્થની માટી લીએ, લઇને પછે ન્યાં ગંગા ૧. સીંધુ, ૨. રક્તા ૩. ને રક્તવદ ૪. નામે નદી છે ત્યાં આવે, આવીને તે નદીના પાણી લીએ, લઇને એ તટ (કાંઠા) ની માટી લીએ, લઇને પછે ન્યાં ચુલહીમવંત ને શીખરી નામે વર્ષધર પર્વત છે સાં આવે, સાં આવીને સર્વ તુંબરસ, કપાયરસ, સર્વ ડુલ, સર્વ ગંધ, સર્વ મધ, સર્વ ગુચ્છા જાવત્ સર્વોપધી લીએ, સરસવ તે સર્વ લીએ, લઇને પછે ન્યાં મોટા પદ્મ ને પુંડરીક નામે એ દ્રહ છે. સાં આવે, સાં આવીને દ્રહનું પાણી લીએ. વળી જે ત્યાં ઉત્પલ જાવત્ સહશ્રપત્ર ત્યાંથી લીએ, લઇને પછે

ન્યાં હેમવંત ને ઐરણ્ણવંત જુગળ ક્ષેત્ર છે. ત્યા રોહીતા ૧, રોહીતંસા ૨, સુવર્ણ કુળા ૩, ને રૂપકુળા ૪. એ નામે જુગળ ક્ષેત્રની નદી છે ત્યાં આવે, ત્યાં આવીને ત્યાંનું પાણી લઇને એ તટ (કાંઠા) ની માટી લીએ, લઇને પછે ન્યાં સખ્દાપાતી ને માલવંત નામા એ વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે ત્યાં આવે, આવીને લાંથી સર્વ જાતના સર્વોપધી સરસવને લીએ, સરસવ લઇને પછે ન્યાં મહા હીમવંત ને રૂપી વર્ષધર પર્વત છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ પુષ્કાદિ તેમજ લીએ પુર્વલીપરે. પછે ન્યાં મહા પદ્મદ્રહ ને પુંડરીક દ્રહ છે ત્યાં આવે, આવીને જે ત્યાંના ઉત્પલને તેમજ લીએ. પછે ન્યાં હરીવર્ષ અને રમ્યકવર્ષ એ જુગળ ક્ષેત્ર છે. ત્યાં હરીકાંતા ૧, હરી સલીલા ૨, નરકાંતા ૩, ને નારીકાંતા ૪, નામે નદી છે ત્યાં આવે, આવીને તે નદીના પાણી લીએ, લેઇને પછી ન્યાં વિકટાપાતિ ને ગંધાપાતિ નામે એ વૃત્ત વૈતાલ્ય પર્વત છે. ત્યા આવે, આવીને સર્વ જાતના કુલ, પાણી, તેમજ લીએ, લેઇને પછે ન્યાં નિષધ ને નીલવંત નામે વર્ષધર પર્વત છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ રતુના ઈળ, કુલ, તેમજ લીએ, લઇને પછે ન્યાં ત્રીગણ દ્રહ ને કેસરી દ્રહ છે ત્યાં આવે, આવીને દ્રહનું પાણી, પદમ કુલ લીએ, લેઇને પછે ન્યાં પુર્વ મહાવિદેહ ને પશ્ચિમ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર છે ન્યાં સીતા, સીતોદા, મહા નદી છે. ન્યાં સર્વ ચક્રવર્તિની વિજય છે તેહને વિષે ન્યાં માગધ, વરદામ ને પ્રલાસ તિર્થ છે ત્યાં આવે, આવીને તે તિર્થનું પાણી તે તિર્થની માટી લીએ, લઇને પછે ન્યાં સર્વ અંતર નદી છે ત્યાં આવે, આવીને નદીના પાણી લીએ, લેઇને પછે ન્યાં સર્વ વખારા પર્વત છે ત્યાં આવે, આવીને લાંથી સર્વ તુંબ રસ, કપાય રસ. તેમજ લીએ, લેઇને પછે ન્યાં મેરૂ પર્વત છે, ન્યાં ભદ્રામાળ વન છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ તુંબરસ વસ્તુ જાવત્ સર્વ ઓષધી ઘોળા સરસવને લેઇને પછે ન્યાં નંદન નામે વન છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ કસાય રસ જાવત્ સર્વોપધી સરસવ, સરસ, ગોશીર્ષ, ચંદન પ્રતે ગ્રહે, ગ્રહીને પછે ન્યાં સોમનસ નામે વન છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ કપાય રસ જાવત્ સર્વોપધી સરસવ, સરસ ગોશીર્ષ, ચંદન ને દેવ સંબંધી પુષ્પમાળા લીએ, લેઇને પછે ન્યાં પંડુક નામે મેરૂને શીખરે વન છે ત્યાં આવે, આવીને સર્વ કપાય વસ્તુ જાવત્ સર્વોપધી સરસવ, સરસ, ગોશીર્ષ ચંદન ને દીવ્ય ઉત્તમ કુલની માળા ને દરદર ને મલય જાતીના સુગંધ ચંદન જાતીના તે પ્રતે લીએ, લેઇને સર્વ દેવતા એકઠા મળે, મળીને પછે જંચુદ્રીપને પુર્વ દીસને વિજયનામા ઠારે થઇને નીકળે, નીકળીને તેહવી ઉત્કૃષ્ટી જાવત્ દેવતા સંબંધી ગતે કરીને ત્રીજા અસંખ્યાતા ઠીપ, સમુદ્રને મધ્યે મધ્ય થઇને જાતાં જાતાં થકાં ન્યાં વિજય નામે રાજધાની છે ત્યાં આવે, આવીને વિજય રાજધાની પ્રતે પ્રદક્ષણા કરતા થકાં ન્યાં અભિષેક કરવાની સલા છે. ન્યાં વિજય દેવતા છે ત્યાં આવે, આવીને એ હાથ એકઠા જોડીને માથે ચઢાવી આવર્ત કરીને જ્યે વિજયે કરી વધાવે, વધાવીને વિજય દેવતાને આગળે તે માહા અર્થવંત મહાગંધં બહુ મુલ્ય વિપુળ વિસ્તીર્ણ અભિષેક જોગ જળાદિક વસ્તુ મુકે.

ત્યારે તે વિજય દેવતાને ચાર હજાર સામાનીક દેવતા. ચાર અગૃમહીષી (પટરાણી) પરીવાર સહીત, ત્રણ પરખદા, સાત કટક, સાત કટકના અધિપતિ, સોળ હજાર આત્મ

રક્ષક દેવતા પ્રમુખ, અનેરા ઘણાં વિજ્ય રાજ્યધાનીના વાસી વાણવ્યંતર દેવતા ને દેવાંસા તે સ્વાભાવીક કળશ તથા ઉત્તર વૈક્રીય ભુંગાર કળશ. વધમાન કમળની સરખી એસણીએ થાપ્યા સુગંધ વર પ્રધાન પાણીએ ભર્યા, ચંદને કરી ચર્ચિત જેહને ગળે દોરા યાંધ્યા છે એહવા કમળ પદ્મ ઉત્પલને આકારે પ્રધાન ઠાંકણે ઠાંક્યા છે. સુંહાળા કોમળ એહવા હસ્ત તળને વિષે ગૃહ્યા સર્વ કળશ એહવા. એક હળ્લરને આઠ સોનાને કળશે કરી ૧. એમ એક હળ્લરને આઠ રૂપાના ૨, એમ મણિના ૩, સોના રૂપાના ૪, સુવર્ણમણિના ૫, રૂપા મણિના ૬, રૂપા, સુવર્ણ, મણિના ૭, ને માટીના ૮. એમ આઠ હળ્લર ને ચોસઠ કળશે કરી, સર્વ પાણીએ કરી, સર્વ ઋતિકા (માટી) એ કરી, સર્વ તુળ રસ વસ્તુએ કરી, સર્વ જ્વલિના પુલે કરી, જ્વલત સર્વોપધી શ્વેત સરસવે કરીને સર્વ રૂધીએ કરી, જ્વલત સર્વ પુલ, ગંધ. માદ્ય, અલંકારની શોભાએ કરી, સર્વ દેવ સંયંધી વાજાંત્રને શબ્દે કરી, મોટી રૂધીએ કરી, મોટી કાન્તિએ કરી, મોટે બળે કરી, મોટે દેવતાને સમુદાયએ કરી, મોટી ત્રુટિત તે વાજાંત્ર જમક સમક (એક સાથે બેન્ડની પરે) નામે પડવડાં વળડયા તેહને શબ્દે કરીને, શંખ, પાણવ, વાજાંત્ર, પડલ, ભેરી, ઝાલરી, ખરમુહી, કાલ-ટીદુ, મુક વાજાંત્ર પ્રમુખ માદળ, દેવ દુંદુભી, નિર્ધોપવંત વળડવાને શબ્દે કરીને, મોટે મોટે ઈદ્રાલિષેકે કરીને અલિષેક કરે.

૬૨ વિજ્ય રાજ્યધાનીના દેવતાના આનંદીત કૃત્યં.

ત્યારે તે વિજ્ય દેવતાને મોટે મોટે ઈદ્રાલિષેક વરતતે થકે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે અત્યંત ઉદક (પાણી) નહીં. અત્યંત માટી નહીં, વિમળપણે પુવારા માત્ર અદ્ય સુગંધ રથ રેણું તે ઉડે ત્યારે એહવો સુગંધ પાણીનો મેધ વરસાવે, કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની રજ રહીત નિષ્ટ રજ, પ્રસાંત રજ, ઉપસમી છે રજ, જીહાં એહવી કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે માંહે અને યાહીરે પાણીએ છાંટી, પુંજ, લીપી, શીરી પાણીએ છાંટી પવીત્ર કરી સુદ્ધ કર્યો છે માર્ગ જીહાં એહવી કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે માંચા ઉપર માંચા માંડીને તેણે સહીત કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે અનેક પ્રકારના રંગની ઉચી કાંધી છે ધ્વજ વિજ્ય વિજ્યવંતી નામે પતાકા ઉપરે પતાકા તેણે કરી મંડીત સહીત કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે ઉપરલી ભૂમિ ચંદનના માંડલા તેણે કરી પુજીત તથા ચંદુયા સહીત કરે, કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે ગોશીર્વનામા ચંદન તથા રસ સહીત રક્ત ચંદન તથા દરદર નામા ચંદન તેના દીધા છે પંચાંગુલી તળ તે હાથા (થાપા) જીહાં એહવી કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે થાપ્યા છે ચંદને ચર્ચિત કળશ સાં ચંદનના ધણ ભરીને થાપ્યા છે તોરણે જીહાં એહવો પ્રતિદ્વાર દેસ ભાગ કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે ઉચી વળગાડી તળા લગે પોહોચે એહવી વિપુળ વિસ્તીર્ણ વૃત્તાકારે પ્રલંબાયમાન એહવી પુલની માળા કલિત કરે. કેટલાએક દેવતા વિજ્ય રાજ્યધાની પ્રતે પાંચ વરણી સરસ સુગંધ મુકયો જે પુલનો સમુહ તેહને ઉપચારે

કરીને કલિત સહીત કરે. કેટલાએક દેવતા વિજય રાજ્યધાની પ્રતે કૃષ્ણાગર, ઉત્તમ કુંદરક, સેલારસ તેહના ધુપનો મધમધાયમાન ગંધનું ઉછળવું તેણે કરી અભિરામ સુગંધવર પ્રધાન ગંધે કરી ગંધિત ગંધ વૃષ્ટી ભૂત કરે, કેટલાએક દેવતા રૂપાનો વરસાદ વરસાવે. કેટલાએક દેવતા સુવર્ણની વૃષ્ટિ કરે. એમ રત્નની વૃષ્ટી કરે, વજ્ર હીરાની વૃષ્ટી કરે, માળાની વૃષ્ટી કરે, ગંધવાસની ગંધની વૃષ્ટી કરે, ચૂર્ણની વૃષ્ટી કરે, વસ્ત્રની વૃષ્ટી કરે, આભર્ણની વૃષ્ટી કરે. કેટલાએક દેવતા હીરણુ (રૂપા) ની વીધી દીપાવે. એમ સુવર્ણની વીધી, રત્નની વિધી, વજ્ર હીરાની વિધી, યુલની વિધી, માલ્યની વિધી, ગંધની વિધી, વસ્ત્રની વિધી, આભરણની વિધી, દીપાવે. વળી કેટલાએક દેવતા ચાર પ્રકારનાં વાજ્રંત્ર વગ્ગડે તે કહેછે. તંતવિણુદિક ૧, વિતત ભેરી પ્રમુખ ૨ ધણુતાલ પ્રમુખ ૩, ઝુશિર તે માદલ પ્રમુખ ૪. વળી કેટલાએક દેવતા ચાર પ્રકારનાં ગીત ગાય તે કહેછે. ઉક્ષિત પેહેલેથી આરંભવું તે ૧, પ્રવર્તક પ્રસ્તાવીક ગાયને પ્રવર્તે ૨, મંદાયીત મુર્છના સહીત ગાય તે ૩, ને રોચીતા વસાત યથોચિત લક્ષણોપેત ગાય તે ૪. કેટલાએક દેવતા ચાર પ્રકારે અભિનય દેખાડે તે કહે છે. દ્રષ્ટાંતિક ૧, પ્રાપ્તિશ્રુતિક ૨, સામાન્યો વિનિપાતીક ૩, ને લોક મધ્યા વસાનિક ૪, (એ ચાર વિધે ડાહ્યા હોય તે નાટકીઓ કહીએ.) વળી કેટલાએક દેવતા દ્રુત નામા (આવીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા વિલંબીત નામા (ત્રેવીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા દ્રુત વિલંબીત નામા (ચોવીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા અચિત નામા (પચીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા રીભીત નામા (છવીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા અચિત રીભિત નામા (સલાવીશમે) નાટીકની વિધી દેખાડે, કેટલાએક દેવતા આર્ભટ નામા (અઠાવીશમે) નાટક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા ભસેળ નામા (ઓગણુત્રીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા આરભટ ભસોળ નામા (ત્રીશમે) નાટીક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા ઉચ્યુ ઉત્પતિને નીચે પડવું તે ઉત્પાત, નિપાત પુર્વક નીચું પડીને ઉચ્યુ ઉત્પતવું તે પાતોત્પાત પૂર્વક શરીર સંક્રાચીને પસારવું તે સંક્રુચીત પ્રસારીત જવું આવવું, ભ્રાંત સંભ્રાત નામા (એકત્રીશમે) દીવ્ય નાટક દેખાડે. કેટલાએક દેવતા પુષ્ટ થાય, કેટલાએક ભુતકાર કરે. કેટલાએક તાંડવનામા નૃત્ય કરે કેટલાએક દેવતાપુષ્ટ થાય ભુતકાર કરે, તાંડવ કરે, લારય કરે, એ ચારે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા આરક્રેટ કરે. કેટલાએક દેવતા માંહોમાંહે વળગે. કેટલાએક દેવતા ત્રિપદિ છેદે. કેટલાએક દેવતા આરક્રેટ કરે, વળગે, ને ત્રિપદી છેદે. એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા ઘોડાનીપરે હેંપારવ કરે. કેટલાએક દેવતા હાથીની પરે ગુલ ગુલાટ શબ્દ કરે. કેટલાએક દેવતા રથનીપરે ધણુ ધણુટ શબ્દ કરે. કેટલાએક દેવતા ઘોડાનો હેંપારવ, હાથીનો ગુલ ગુલાટ ને રથનો ધણુ ધણુટ એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા ઉચ્યા ઉચ્છલે. કેટલાએક દેવતા પાછા પડે. કેટલાએક દેવતા આકરો શબ્દ કરે. કેટલાએક દેવતા ઉચ્યા ઉચ્છલે, પાછા પડે ને આકરો શબ્દ કરે એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા સીંહનાદ કરે. કેટલાએક દેવમા પગે કરી દર દર શબ્દ કરે. કેટલાએક દેવતા ભૂમિ ચપેટા દીએ. કેટલાએક દેવતા સીંહનાદ, દર દર, ને ભૂમિ ચપેટા દીએ. એ ત્રણે સામટાં કરે.

કેટલાએક હકાર શબ્દ કરે. કેટલાએક યુક્તકાર શબ્દ કરે. કેટલાએક થકકાર શબ્દ કરે. કેટલાએક પુતકાર કરે. કેટલાએક વકાર શબ્દ કરે, કેટલાએક દેવતા નામ લઇ યોલાવે. કેટલાએક હંકાર, પુતકાર, થકકાર, વકાર શબ્દ ને નામ કહે. યુક્તકાર શબ્દ. એ જ વાનાં સામટાં કરે. કેટલા એક દેવતા ઉંચા ઉત્પતે, કેટલાએક દેવતા નીચા પડે. કેટલાએક દેવતા ત્રીજા પડે. વળી કેટલાએક દેવતા ઉંચા ઉત્પાતે, નીચા પડે, અને ત્રીજા પડે. એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા જ્વાળામય થાય કેટલાએક દેવતા તપે. કેટલાએક દેવતા પ્રતપે, કેટલાએક દેવતા જ્વળે, તપે ને પ્રતપે. એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા ગાજ કરે, કેટલાએક દેવતા વીજ કરે, કેટલાએક દેવતા વર્ષા કરે. વળી કેટલાએક દેવતા ગાજ, વીજ ને વર્ષા. એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા દીવ સનિપાત કરે. કેટલાએક દેવોત્કલીકા કરે. કેટલાએક દેવતા કહકહાટ કરે. કેટલાએક દેવતા દુહદુહ શબ્દ કરે. વળી કેટલાએક દેવતા સનીપાત કરે, દેવોત્કલીકા, કહકહાટ ને દુહદુહ શબ્દ, એ ચારે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા ઉધ્યોત કરે, કેટલાએક દેવતા વીક્ષતા કરે. કેટલાએક દેવતા વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરે. કેટલાએક દેવતા ઉધ્યોત, વિજળી પેઠે જ્વળકારા, અને કેટલા એક દેવતા વસ્ત્રની વૃષ્ટિ એ ત્રણે સામટાં કરે. કેટલાએક દેવતા યત્રીશ યથ નાટકની વિધિ દેખાડે તે કહે છે. સ્વસ્તિક ૧, શ્રી વત્સ ૨, નદાવર્ષા ૩, વર્ધમાન ૪, ભદ્રસન ૫, કળશ ૬, મત્સ ૭, દર્પણુ ૮, રૂપ આક્રમંગળીકને આકારે અભિનય જેહનો આકાર છે. એવા પ્રકારનો પ્રથમ નાટિક વિધિ; ૧૧૧ આવરન ૧, પ્રસાવરત ૨, શ્રેણિ ૩, પ્રશ્રેણિ ૪, સ્વસ્તિક ૫, પુષ્પમાણુ ૬, વર્ધમાન ૭, મત્સાંક ૮, મકરંક ૯, જ્વરમાર ૧૦, પુષ્પાવળી ૧૧, પદ્મપત્ર ૧૨, સાગરાતરંગ ૧૩, વાસંતિ લતા ૧૪, પદ્મ લતાની વિધિ ૧૫, એ ચિત્ર આલેખન જેહનો અભિનય પ્રકાર છે એવો ખીજો નાટિક વિધિ ૧૨૧૧ ધહાંમૃગ ૧, રૂપલ ૨, તુરંગ ૩, નર ૪, મકર ૫, વિહંગ ૬, વ્યાજ ૭, કિનર ૮, રૂ ૯, સરભ ૧૦, ભમર ૧૧, કુંજર ૧૨, વનલતા ૧૩, પદ્મ લતા ૧૪, વિચિત્ર ચિત્રનામા ૧૫, એ ત્રીજો નાટિક વિધિ. ૧૨૩૧ એકથી ચક્ર ૧, બેથી ચક્ર ૨, એકથી ચક્રવાળ ૩, બેથી ચક્રવાળ ૪, ચક્રારથી ચક્રવાળ ૫, એવા જેહનો પ્રકાર છે તે ચોથો નાટિક વિધિ. ૧૨૪૧ ચંદ્રાવળિ પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્યાવળિ પ્રવિભક્તિ ૨, વજ્રાવળિ પ્રવિભક્તિ ૩, તારાવળિ પ્રવિભક્તિ ૪. મુકતાવળિ પ્રવિભક્તિ ૫, રતનાવળિ પ્રવિભક્તિ ૬, કનકાવળિ પ્રવિભક્તિ ૭, હંશાવળિ પ્રવિભક્તિ ૮, એકાવળિ પ્રવિભક્તિ ૯, એ પાંચમે નાટિક વિધિ ૧૨૫૧ ચંદ્રોદ્ગમ પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્યોદ્ગમ પ્રવિભક્તિ ૨, એહવા પ્રકારે ઉદ્ગમન પ્રવિભક્તિ નામે છઠો નાટિક વિધિ. ૧૨૬૧ ચંદ્રોદ્ગમન પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્યોદ્ગમન પ્રવિભક્તિ ૨, એ પ્રકારે આગમનાગમન પ્રવિભક્તિ નામા સાતમે નાટિક વિધિ ૧૨૭૧ ચંદ્રાવરણુ પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્યાવરણુ પ્રવિભક્તિ ૨, એ પ્રકારે આવરણુ વરણુ પ્રવિભક્તિ નામા આઠમે નાટિક વિધિ ૧૨૮૧ ચંદ્રસ્તમન પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્યાસ્તમન પ્રવિભક્તિ ૨, એ પ્રકારે અસ્તમન પ્રવિભક્તિ નામા નવમે નાટિક વિધિ. ૧૨૯૧ ચંદ્ર મંડળ પ્રવિભક્તિ ૧, સૂર્ય મંડળ પ્રવિભક્તિ ૨, નાગ મંડળ પ્રવિભક્તિ ૩, યક્ષ મંડળ પ્રવિભક્તિ ૪, ભૂત મંડળ પ્રવિભક્તિ ૫, રાક્ષસ મંડળ પ્રવિભક્તિ ૬, મહોરગ મંડળ પ્રવિભક્તિ ૭,

गधर्व मंडल प्रविलकित ८, ऐ मंडल प्रविलकितनामा दशमो नाटिक विधि. ॥१०॥
 इषल मंडल प्रविलकित १, सिंदु मंडल प्रविलकित २, हय विलंपीत ३, गज विलंपीत ४,
 हय विलसीत ५, गज विलसित ६, मत्त हय विलसित ७, मत्त गज विलसित ८, मत्त हय
 विलंपित ९, मत्त गज विलंपित १०, द्रत विलंपित ११, नामा अग्यारमो नाटिक
 विधि. ॥११॥ सडट प्रविलकित १, सागर प्रविलकित २, नाग प्रविलकित ३, सागर
 नाग प्रविलकित ४, नामा आरमो नाटिक विधि ॥१२॥ नंद प्रविलकित १, यंद
 प्रविलकित २, नंद यंद प्रविलकित ३, नामा तेरमो नाटिक विधि. ॥१३॥ मत्सांडक
 प्रविलकित १, मडरांडक प्रविलकित २, गज प्रविलकित ३, मार प्रविलकित ४, मत्सांडक,
 मडरांडक, गज, मार, प्रविलकित ५, नामा चौदमो नाटिक विधि. ॥१४॥ डकार
 प्रविलकित १, अकार प्रविलकित २, गकार प्रविलकित ३, घकार प्रविलकित ४, ङकार
 प्रविलकित ५, नामा पंदरमो नाटिक विधि. ॥१५॥ व्यकार १, छकार २, जकार ३,
 ञकार ४, गकार प्रविलकित ५, नामा सोणमो नाटिक विधि. ॥१६॥ टकार १, ठकार २,
 डकार ३, ढकार ४, लुकार प्रविलकित ५, नामा सतरमो नाटिक विधि. ॥१७॥ तकार १,
 थकार २, दकार ३, धकार ४, नकार प्रविलकित ५. नामा अठारमो नाटिक विधि ॥१८॥
 पकार १, फकार २, बकार ३, लकार ४, मकार प्रविलकित ५, नामा ओगणीशमो नाटिक
 विधि. ॥१९॥ अशोक पक्षव प्रविलकित १, आम्रपक्षव प्रविलकित २, जंशु पक्षव प्रविलकित
 ३, कोशांय पक्षव प्रविलकित ४. ऐ प्रकारे पक्षव प्रविलकित नामा वीशमो नाटिक विधि. ॥२०॥
 पद्म लता प्रविलकित १, नाग लता प्रविलकित २, अशोक लता प्रविलकित ३, यंपक
 लता प्रविलकित ४, यूत लता प्रविलकित ५, वन लता प्रविलकित ६, वासति लता
 प्रविलकित ७, अतिमुक्त लता प्रविलकित ८, श्याम लता प्रविलकित ९, ऐ प्रकारे लता
 प्रविलकित नामा ऐकवीशमो नाटिक विधि. ॥२१॥ द्रुतनामा थावीशमो नाटिक विधि. ॥२२॥
 विलंपित नामा त्रेवीशमो नाटिक विधि. ॥२३॥ द्रुत विलंपित नामा चोवीशमो नाटिक विधि.
 ॥२४॥ अंयित नामा पचीशमो नाटिक विधि. ॥२५॥ रिलित नामा छवीशमो नाटिक विधि
 ॥२६॥ अंयित रिलित नामा सतावीशमो नाटिक विधि ॥२७॥ आलट नामा अठावीशमो
 नाटिक विधि. ॥२८॥ लशोण नामा ओगलुत्रीशमो नाटिक विधि. ॥२९॥ आरलट लशोणनामा
 त्रीशमो नाटिक विधि. ॥३०॥ उत्पात, निपात, प्रसक्त, संकुचित, प्रसारित, रयित संभ्रात
 नामा ऐकत्रीशमो नाटिक विधि. ॥३१॥ श्रमलु लगवंत महाविरना पूर्व लव नियंध
 डहेतां पाछला मनुष्य लव, देव लव, यरम (छेलो) देवलोक लव, यरम व्यवन, यरम
 लरतक्षेत्र, अयत्सर्पिल्ली, तिर्थकर जन्मालिषेक, यरम पाणलाव, यरम योवन, यरम
 कामभोग, यरम निःकमलु (दिक्षा), यरम तपनुं आयरलु, यरम खाननुं उपजनुं, यरम
 तिर्थनुं प्रवर्तावुं, यरम निर्वाणु. ऐ प्रकारे सर्व इप देभाडी नाटिक करे. ते अत्रीशमो
 नाटिक विधि (रायप्रसेलि सत्रमांथी लपी छे) (वणी अत्रीशमो नाटिक विधि छे ते जे
 टाणु जे तिर्थकरनुं शाशन होय तेनुं नाटिक करे) ॥३२॥ ऐ प्रकारे अत्रीश विधि नाटिक
 देभाडे. डेटलाअेक देवता उत्पाल हाथमां लघने. जवत् लक्षपत्र कमण हाथमां लघने; कणस

હાથમાં લઇને જવત્ ધુપના કણ્ઠા હાથમાં લઇને હર્ષવંત સંતુષ્ટકાં જવત્ હર્ષને વિષે ઉલાસ પામતું તેહનું હૃદય છે. તે વિન્યા રાજ્યધ્યાનીને વિષે સઘળે ચોકફેર દ્રોડે, વિશેષપણે દ્રોડે.

ત્યારે તે વિન્યા દેવતાપ્રતે ચાર હજાર સામાનિક દેવતા, ચાર અગ્ર મહિષી (સ્ત્રી) પરીવાર સહીત, જવત્ સોળ હજાર આત્મ રક્ષક દેવતા, ખીજ પણુ ધણાં વિન્યા રાજ્યધ્યાનીના વાસી વ્યંતરીક દેવતા ને દેવાંજાઓ તેહ કળશ વર ઉત્તમ કમળ ઉપરે થાપ્યા જવત્ એક હજાર ને આઠ સુવર્ણને કળશે, તેમજ જવત્ એક હજાર ને આઠ માટીને કળશે કરીને, સર્વ પાણીએ કરીને, સર્વ માટીએ કરીને, સર્વ પુલે, જવત્ સર્વ ઓપધીએ કરી સર્વ રૂધી સહીત જવત્ વાહનને શબ્દે કરીને મોટે મોટે ઈંદ્રાભિષેક કરે, અભિષેક કરીને પ્રત્યેક પ્રત્યેક માથે આવર્તરૂપ અંજળી કરીને એમ આશીર વચન કહે. જ્યજ્ય નંદા. જ્યજ્ય ભદ્રા. આનંદ થાઓ હે આનંદવંત! જ્યજ્ય ભદ્રા કલ્યાણુ થાઓ હે મંગળીકવંત! તમને મંગળીક હેઁને? અણુ જીત્યાને જીતજ્ને. જીત્યાને પાળજ્ને. જીત્યા માંહે વસજ્ને. અણુ જીત્યાને જીતજ્ને તે શત્રુપક્ષ જીતજ્ને. જીત્યાને પાળજ્ને તે મિત્રપક્ષ પાળજ્ને. જીત્યામાંહે વસજ્ને તે દેવતાની સભા માંહે ઉપસર્ગ રહીતથકાં વસજ્ને. દેવતા માંહે ઈંદ્રની પરે, તારા માંહે ચંદ્રમાની પરે, અસુર કુમાર માંહે ચમરેંદ્રની પરે, નાગ કુમાર માંહે ધરણેંદ્રની પરે, મનુષ્ય માંહે ભરત ચક્રવર્તિની પરે. ધણાં પલ્યોપમ લગે. ધણાં સાગરોપમ લગે. ચાર હજાર સામાનિક દેવતાનું, જવત્ સોળ હજાર આત્મ રક્ષક દેવતાનું, વિન્યાદારનું, વિન્યા રાજ્યધ્યાનીનું, વળી ખીજ એ ધણાં વિન્યા રાજ્યધ્યાનીના વસણુહાર વ્યંતરીક દેવતા ને દેવાંજાનું અધિપતિપણું જવત્ આજ્ઞા ઇસ્વર સેનાપત્યપણું કરતાંથકાં, પાળતાં થકાં વિચરજ્ને. એમ કહીને મોટે મોટે શબ્દે જ્યજ્ય શબ્દ પ્રજ્નુંજે. (ઉચરે.)

૬૩. વિન્યા દેવતાના કૃત્ય.

ત્યારે તે વિન્યા દેવતા મોટે મોટે અભિષેક કરી અભિષેક થકા સિંહાસન થકા ઉઠે, ઉઠીને અભિષેક સભાથકી પુર્વ દીસીને યારણુ થઇને યાહીર નીસરે, નીસરીને જ્યાં અલંકાર સભા છે ત્યાં આવે. આવીને અલંકારીક સભાને પ્રદક્ષિણા કરતોથકા પુર્વ દિશીને યારણુ થઇ તે માંહે પેશે. પુર્વ દિશીના યારણુ માંહે પેસીને જ્યાં સિંહાસન છે ત્યાં આવે, આવીને સિંહાસનને વિષે પુર્વ દિસી સાહમો ઝેસે.

ત્યારે તે વિન્યા દેવતાના સામાનિક ને અભ્યંતર પરબદાના દેવતા પોતાના આજ્ઞાકારી દેવતા પ્રતે તેડાવે, તેડાવીને એમ કહે. ઊતાવળા થકાં હે દેવાનું પ્રિય! વિન્યા દેવતાને અલંકારીક ભાંડ (ધરણુના કરંડીયા) આણી આપો. તેમજ તે પણુ આજ્ઞાકારીક દેવતા અલંકારીક ભાંડ (દાખડા) આણી આગળે મુકે.

ત્યારે તે વિન્યા દેવતા પ્રથમ પહેલી રોમ સહીત સુકમાળ દેવ સંબંધી સુગંધ કપાથીત વસ્ત્રે કરીને ગાત્ર, લુહે, લુહીને સરસ ઝેરીર્પ ચંદને કરી શરીરે વિલેપન કરે. ત્યાર પછી નાશીકાને વાયરે ઉડે એહવું સુદમ આંખને મનોહર શુભ વર્ણુ ને શુભ રપશં

યુક્ત ધોડાતી લાલ થકી પણ અત્યંત સુક્રમાળ ધોળું સુવર્ણમય તાંતણેકરી સહિત આકાશ તથા ફરીક રત્ન તે સરખી પ્રભા છે જેહની એહતું અખંડીત દિવ્ય ઉત્તમ એહતું દિવ્ય દુષ્ય વસ્ત્રનું જુગળ પેહેરે, પેહેરીને હાર પેહેરે (અદાર સરે હાર) પેહેરીને (નવસરે) અર્ધ હાર પેહેરે, પેહેરીને એકાવળી હાર પેહેરે. એમ એણે અલિલાષે મુક્તાવળી, કનકાવળી, રત્નાવળી, કડાં, બહીરખા, અંગદ, કેયુર, એ ચારે ભૂપણ દશ આંગુળીએ મુદ્રીકા વેદ, વીરી, કડીસૂત્ર, કટિદોરો, હૃદયને વિષે ઉત્તરી, કંઠી, ઝુમણું, કુંડળ, ચુડામણીનામા અનેક રત્નજડીત એહવો મુકુટ બાંધે, મુકુટ પેહેરે. ત્રંધીલ. માળા પ્રમુખ, વેષ્ટીમ. વિટેલા દડા પ્રમુખ, પુરીમ. વાંસની સળીએ પરોવેલા તે, સંઘાતીમ, તે માંહે માંહે નાળ ખીટ વળગાડવાં તે. એ ચારે પ્રકારને ધૃક્ષે કરીને કલ્પવૃક્ષની પરે પોતાના શરીરને અલંકૃત વિભૂષા કરે, કરીને દરદર ને મલય નામા ચંદન સુગંધ ગંધવંત તેહને સુગંધે કરી વાસે, વાસીને દિવ્ય દેવ સંબંધી પુષ્પમાળા પેહેરે, પેહેરીને ચાર પછી વિજ્ય દેવતા કેસને અલંકારે કરીને, પુલની માળાને અલંકારે કરીને, વસ્ત્રને અલંકારે કરીને, આભરણને અલંકારે કરીને, એ ચાર પ્રકારને અલંકારે કરીને અલંકૃત વિભૂષિત થયો થકો, પરીપૂર્ણ અલંકારવંત થયો થકો સીંહાસન થકી ઉઠે, ઉઠીને અલંકારીક સભા થકી પુર્વદિશીને બારણે થઇને પાછો નીકળે, નીકળીને ન્યાં વ્યવસાય સભા છે ભાં આવે, આવીને વ્યવસાય સભાને પ્રદક્ષીણા કરતો થકો પુર્વદિશને બારણે થઇને પેસે, પેસીને ન્યાં સીંહાસન છે. ભાં આવે, આવીને સીંહાસનને વિષે પુર્વ દિશી સાહમે એસે.

કટ. પુસ્તક રત્નનું વાંચનું.

ચારે તે વિજ્ય દેવતાને સેવક દેવતા પુસ્તકરત્ન આણી આગળે મુકે. ચારે તે વિજ્ય દેવતા પુસ્તકરત્ન લીએ, લેઇને પુસ્તકરત્ન છોડે, છોડીને પુસ્તકરત્ન વાંચે, વાંચીને પોતાના કુળધર્મનો વ્યવસાય કરવા જોગ્ય પદાર્થ ગૃહે, ધારે, ધારીને પુસ્તકરત્ન પાછું મુકે, મુકીને સીંહાસન થકી ઉઠે, ઉઠીને વ્યવસાય સભા થકી પુર્વ દીશીને બારણે થઇને પાછો નીકળે, નીકળીને ન્યાં નંદા પુષ્પકરણી છે. ભાં આવે, આવીને નંદા પુષ્પકરણી પ્રતે પ્રદક્ષીણા કરતો થકો પુર્વદીશીને બારણે થઇને પેસે, પેસીને પુર્વ દિશીને ત્રીસોપાન (પગથીએ) થઇને માંહે ઉત્તરે, ઉતરીને હાથ, પગ પ્રક્ષાળે, પ્રક્ષાળીને (ધોઇને) એક મોટા સ્વેત રૂપામય નિર્મળ જળે ભર્યો મોટા માતા હાથીના મુખના આકાર સરખો ભૂંગાર (ઝારીરૂપ) લીએ, લેઇને જે ભાં ઉત્પલ જવત્ લક્ષ પત્રકમળ હોય તે લીએ, લેઇને નંદા પુષ્પકરણી થકી પાછો નીકળે, નીકળીને ન્યાં સિદ્ધાયતન છે તે ભણી ચાલવા તત્પર થયો.

ચારે તે વિજ્ય દેવતાના ચાર હબર સામાનીક દેવતા જવત્ અનેરા ધણાં વ્યંતરીક દેવતા, દેવાંસા કેટલાએક કમળ હાથમાં લેઇને જવત્ લક્ષ પત્ર કમળ હાથમાં લેઇને વિજ્ય દેવતાની પાછળ પાછળ ચાલે, ચારપછી વિજ્ય દેવતાના ધણા આજ્ઞાકારી દેવતા, દેવાંસા કેટલાએક કમળ હાથમાં લેઇને જવત્ અનેરા ધુપ કડછા હાથમાં લેઇને વિજ્ય દેવતાની પાછળ પાછળ જાય.

૬૫. પ્રતિમાદીકનું પુજનું.

સારે તે વિજ્ય દેવતા ચારહજાર સામાનીક દેવતા સાથે જવત અનેરા ધણાં વ્યંતરીક દેવતા, દેવાંરા સાથે પરીવર્યો થકો શર્ય રૂધીએ કરી સર્વ દ્યુતિ કાન્તિએ કરી જવત વાજ્રને શબ્દે કરી સહીત ન્યાં સીદ્ધાયતન છે સાં આવે, આવીને સીદ્ધાયતન પ્રતે પ્રદક્ષીણા કરતો થકો પુર્વ દીસીને બારણે થઇને ન્યાં દેવચ્છદો (ગંભારો) છે સાં આવે, આવીને જન પ્રતિમાને દેખીને પ્રણામ કરે, પ્રણામ કરીને જન (દેવતાની) પ્રતિમાને મોર પીંજની પુંજણી લેઇ કરી પુંજે, પુંજને સુગંધ ગંધોદક પાણીએ કરીને નવરાવે પખાળ કરે, પખાળ કરીને દેવ સંબંધી સુગંધ કપાથીત વસ્ત્રે કરીને ગાત્ર લુહો, લુહીને સરસ ગોશીર્ષ નામા ચંદને કરીને શરીરે વિલેપન કરે, વિલેપન કરીને જન (દેવતાની) પ્રતિમાને અખંડિત શ્વેત ઉજળાં દીવ્ય ઉત્તમ દેવદુષ્ય વસ્ત્રનાં જુગળ પહીરાવે, પહીરાવીને અગ્ર ઉત્તમ પ્રધાન સુગંધ દ્રવ્ય ને પુલની માળા તેણે કરી અર્ચે, અર્ચાંને પુલ ચડાવે, સુગંધી પદાર્થ ચડાવે, ચુર્ણવાસ ચડાવે, વસ્ત્ર ચડાવે, આલરણ ચડાવે, ચડાવીને ઉચી વળગાડી થકી તીચા તળા લગે પહેાંચે એવડી વિપુળ વિસ્તીર્ણ વૃતાકારે પ્રલંબાયમાન એવી પુલની માળાને કળાપ કરે, કરીને આજા સુકમાળ શ્વેત ધોળા રૂપામય અલંત નિર્મળ એહવે ચોખે કરીને જન (દેવતાની) પ્રતિમા આગળે આઠ આઠ મંગળીક આળેખે તે કહે છે. સાથીયો ૧, શ્રીવજ ૨, જવત દર્પણ ૮. આઠ મંગળીક આળેખીને હાથેકરી ગ્રહા. ને ગ્રહતાં હાથથકી પજ્યાં હેઠા તે ઉછિષ્ટ થયા તેણે રહીત એહવા પાંચવર્ણિ પુલને મુકે. પુલનો પુંજ અંબાર કરે, કરીને ચંદ્રપ્રભ રતન, વજ્રરતન, વૈદુર્ય રતનો નિર્મળ જેહનો દંડ છે એહવો કાંચનમણિ રતની ભાંતે કરીને ચિત્રીત મનોહર કૃષ્ણાચર પ્રવર ઉલમ કુદંરક તે સેલારસ તેહના દીપની ઉત્તમ ગંધેકરી સહીત ધુપની વૃષ્ટિપ્રતે મુકતાં એહવો વૈદુર્ય રતનમય ધુપ કડછો લેઇને પ્રયત્ન ઉદ્ધમવંત થકો ધુપ દીએ, ધુપ દેઇને એકસો ને આઠ વિશુદ્ધ જંદાકિક દોષે રહિત અંથે યુક્ત મહા ચિતે કરી મોટા કાવ્ય અર્થે કરી સહીત પુનરપિ દોષે રહિત કરીને સ્તવન કરે. સ્તવન કરીને સાત આઠ પગલાં પાછો ઓશરે, (હકે) ઓશરીને ડાબો દીચણ ઉચો રાખે. રાખીને જમણો દીચણ ધરતી તળે સ્થાપે. સ્થાપીને ત્રણવાર મસ્તક ધરતીએ લગાડે. લગાડીને લગારેક ઉચો થાય, થઇને કટક ને તુટીત બાજુબંધ તેણે સ્તંભિત એહવી ભૂજપ્રતે પાછી સંહરે ઉચી લીએ, ઉચી લેઇને ખે હાથ જેડી માથે આવર્તન કરી માથે અંજળી કરીને એમ કહે. નમસ્કાર હુયો. અરીહંત ભગવંત જવત સિદ્ધગતિ નામે સ્થાનક મોક્ષપદ તે પ્રતે પહેાંચ્યા તેહને માહરો નમસ્કાર હુયો. એમ કહીને વાંદે, નમસ્કાર કરે. વાંદી નમસ્કાર કરીને ન્યાં સિદ્ધાયતનનો ઘણું મધ્યદેશ લાગ છે સાં આવે, આવીને દિવ્ય ઉદક ધારાએ પખાળે, જાંટીને પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને પંચાગુલીત હાથનું મંડળ આળેખે (થાપા) આળેખીને ચંદનની ચર્ચા કરે. (જાંટણા કરે) ચર્ચા કરીને કરચલ ગ્રહે, ગ્રહીને અને હાથથી હેઠા પજ્યા તેણે વર્જિત એહવે પંચવર્ણને પુલે કરી યુક્ત પુષ્પના પુંજ (દગલા) તેહને ઉપચારે સહીત કરે, કરીને ધુપ દીએ, ધુપ દેઇને ન્યાં સિદ્ધાયતનનું દક્ષીણ દીશીનું દ્વાર છે સાં આવે, આવીને મોરપીંજની પુંજણી લીએ, લેઇને દ્વાર,

શાખા, પુત્તળીઓ તથા વ્યાળ પ્રમુખ રૂપ છે તેને મોરપીંછની પુંજણીએ કરી પુંજે, પુંજને દિવ્ય પાણીની ધારાએ છાંટે, પખાળે, પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને કરી પંચાંગુલીત હાથે કરી લીપે વિલેપન કરે, કરીને ચંદને છાંટે, છાંટીને પુલ ચડાવે જવત્ આભણું ચડાવે, ચડાવીને ઉચ્ચ લંબાપમાન ત્રિપુળ જવત્ એહવી પુલની માળાના સમુહ કરે, કરીને હાથે ત્રહ્લા જવત્ એહવા પુલનો ઉપચાર કરે, કરીને ધુપ દીએ, ધુપ દેધને ન્યાં દક્ષીણુદીશીના મુખમંડપનો ઘણું મધ્યદેશ લાગ છે સાં આવે, આવીને ઘણું મધ્યદેશ લાગપ્રતે મોરપીંછની પુંજણીએ કરી પુંજે, પુંજને દીવ્ય પાણીની ધારાએ છાંટે, પખાળે, છાંટી પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને કરીને પંચાંગુલી તળનું મંડળ આળેખે, મંડળ આળેખીને ચંદનની ચર્યા કરે, (છાંટણાં) ચર્યા કરીને કર ત્રહ્લા પુલ ચડાવે. જવત્ ધુપ કરે, ધુપ કરીને ન્યાં મુખમંડપનું પશ્ચિમદીશીનું દ્વાર છે સાં આવે, આવીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેધને દ્વાર, શાખા, પુત્તળીઓ તથા વ્યાળ રૂપ તે પ્રતે મોરપીંછની પુંજણીએ કરી પુંજે, પુંજને દિવ્ય પાણીની ધારાએ છાંટે, છાંટીને પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને કરીને વિલેપન કરે. જવત્ ચર્યા કરે, કરીને માળા ચડાવે, પુલ પુંજ કરે, ધુપ દીએ, દેધને ન્યાં દક્ષીણુ દીશીના મુખમંડપની ઉત્તરદીશીની ધાંભાની પંકિત છે સાં આવે, આવીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેધને સાંની પુત્તળીયું દિવ્ય પાણીની ધારાએ પખાળે સરસ ગોશીર્ષ ચંદને વિલેપન કરે પુલ ચડાવે જવત્ માળા ચડાવે. પુલનો અંચાર કરે ધુપ દીએ, ધુપ દેધને ન્યાં મુખમંડપનું પુર્વદીશીનું દ્વાર છે તેમજ સર્વ કહેવું. જવત્ દ્વારદિકની પુજા કરે. પછે ન્યાં દક્ષીણુ દીશીનું દ્વાર છે સાં પણ તેમજ સર્વ પાછલીપરે કહેવું. પછે ન્યાં પ્રેક્ષાધર મંડપના ઘણું મધ્યદેશ લાગ છે ન્યાં વજ્રમય અક્ષાટક છે (પીઠ વિશેષ) ન્યાં મણિપીઠીકા છે ન્યાં સીંહાસન છે સાં આવે, આવીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેધને અક્ષાટક સિંહાસન મોરપીંછની પુંજણીએ કરીને પુંજે, પુંજને દિવ્ય પાણીની ધારાએ પખાળે, પુલ ચડાવે, જવત્ ધુપ દીએ, ધુપ દેધને પછે ન્યાં પ્રેક્ષાધર મંડપનું પશ્ચિમ દિશિનું દ્વાર છે સાં પણ પાછલી રીતે પુજા કરે, પછે ઉત્તરદિશિની સ્થંભપંકિત સાં પણ તેમજ કરે. સાંથી પુર્વદિશિનું દ્વાર સાં પણ તેમજ પુજા કરે. સાંથી ન્યાં દક્ષીણુદિશિનું દ્વાર સાં પણ તેમજ ચર્યા કરે. સાંથી પ્રેક્ષાધર મંડપને દક્ષીણુનું દ્વાર તે બાહીરે ચૈલ-સ્થુભ છે સાં આવે. આવીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેધને ચૈલસ્થુભ મોરપીંછની પુંજણીએ કરી પુંજે, પુંજને દિવ્ય પાણીની ધારાએ કરી પખાળે સરસ ચંદને પુંજે પુલ પ્રમુખ ચડાવે માળા ચડાવે જવત્ ધુપ કરે; ચારપટ્ટી તે ચૈલસ્થુભ ઉપરે ન્યાં પશ્ચિમદિશિની મણિપીઠીકા છે તે ઉપરે જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે સાં આવે, આવીને જન (દેવતાની) પ્રતિમાને દ્રષ્ટે દેખીને પ્રણામ કરે, કરીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેધને તેમજ સર્વ જેમ પુર્વે પુજાનો અધિકાર કલ્પે તેમ કહેવો. જવત્ સિદ્ધગતિનામા સ્થાનકપ્રતે પામ્યા સાંલગે કહીને વાંદે નમસ્કાર કરે. એમ ઉત્તરદિશિની મણિપીઠીકાની પ્રતિમા, એમ પુર્વદિશિની મણિપીઠીકાની પ્રતિમા, એમ દક્ષીણુદિશિની મણિપીઠીકાની પ્રતિમા પુંજે. પછે ન્યાં ચૈલવૃક્ષ છે, ન્યાં મહેંદ્રધ્વજ છે, સાં આવે, આવીને સાં દ્વારની વિધિ

પુનઃ અર્ચા કરે. પછે ન્યાં દક્ષિણદિશિની નંદા પુષ્પકરણી છે ત્યાં આવે, આવીને મોર-પીંછની પુંજણી લીએ, લેઈને વેદિકા, પગથીયાં, તોરણુ. પુતળી વ્યાગ રૂપક એ સર્વ પુંજણીએ કરી પુંજે. પુંજણીએ પુંજીને દિવ્ય પાણીની ધારાએ પખાળે, પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને વિલેપન કરે કરીને ધ્રુલ ચડાવે, જ્વલત ધ્રુપ કરે. એટલે સિદ્ધાયતનના દક્ષિણ દ્વારની અર્ચા પુરી થઈ. હવે સિદ્ધાયતનને પ્રદક્ષણા કરતો થકો. સિદ્ધાયતનને પુઠે થઈને ન્યાં ઉત્તરદિશિની નંદા પુષ્પકરણી છે ત્યાં આવે, આવીને ત્યાં અનુક્રમે મહેંદ્રધ્વજ, ચૈત્યવ્રક્ષ, ચૈત્યસ્થુભ, ત્યાં પશ્ચિમદિશિની મણિપીઠીકા ત્યાંની જીવ (દેવતાની) પ્રતિમા પુજે. એમ ઉત્તરદિશિની મણિપીઠીકાની પ્રતિમા, પુર્વદિશિની મણિપીઠીકાની અને દક્ષિણદિશિની મણિપીઠીકાની પ્રતિમા પુજે. તે પછી પ્રેક્ષાધર મંડપની અર્ચા પણ તેમજ કહેવી. જેમ પ્રેક્ષાધર મંડપની દક્ષિણદિશિની કહી તેમ. જ્વલત પશ્ચિમદિશિને ચારણે જ્વલત ઉત્તરદિશિના પ્રેક્ષાધર મંડપની દક્ષિણદિશિની સ્થંભપકિત લાગે મુખમંડપને ત્રણે દ્વાર અર્ચા કહેવી. તે દક્ષિણપ્રમુખ મંડપની પરે કહેવી. જ્વલત ત્યાંની દક્ષિણદિશિની પ્રેક્ષાસ્થંભ પકિતની અર્ચા કરે. સિદ્ધાયતન માત્ર ઉત્તર દ્વારની અર્ચા કરી ત્યાંથી સિદ્ધાયતન માંહે થઈને પુર્વદિશિને દ્વારે આવી ત્યાંની અર્ચા કરે. શેષ સર્વ તેમજ અનુક્રમે પુર્વદિશિનો મુખમંડપ, પ્રેક્ષાધર મંડપ, ચૈત્યસ્થુભ, ચારે પ્રતિમા, ચૈત્યવ્રક્ષ, મહેંદ્રધ્વજ, જ્વલત નંદા પુષ્પકરણી. એ સર્વની અર્ચા અનુક્રમે પુર્વેલીપરે કરે, કરીને પછે ત્યાંથી ન્યાં સુધર્મા સભા છે તે દિશિબંણી ચાલવા તત્પર થાય.

૬૬. દાદાદિકતું પુજવું.

ત્યારે તે વિજયદેવતાના ચાર હજાર સામાનિક દેવતા જ્વલત સેળ હજાર આત્મ-રક્ષક દેવતા સાથે સર્વ રૂપીએ કરી જ્વલત સર્વ વાહન વગરને ન્યાં સુધર્મા સભા છે ત્યાં આવે. આવીને તે સુધર્મા સભાને પ્રદક્ષણા કરતો થકો પુર્વને દ્વારે થઈને માંહે પ્રવેશ કરે, કરીને જીવદાદાને દીઠેથકે પ્રણામ કરે. કરીને પછે ન્યાં મણિપીઠીકા છે, ન્યાં માણુવકનામા ચૈત્યસ્થંભ છે, ન્યાં વજ્રમય ગોળવ્રત દાગડા છે ત્યાં આવે, આવીને મોરપીંછની પુંજણી લીએ, લેઈને વજ્રમય ગોળવ્રત દાગડાને મોરપીંછની પુંજણીએ કરીને પુંજે, પુંજીને વજ્રમય ગોળવ્રત રત્ન દાગડા ઉંધાડે, ઉંધાડીને જીવદાદાને મોરપીંછની પુંજણીએ કરીને પુંજે, પુંજીને પછે સુગંધ ગંધાદેકે એકવીશ વાર જીવદાદા પખાળે, પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને કરી વિલેપન કરે, કરીને ઉત્કૃષ્ટા વર પ્રધાન સુગંધ કપુરાદિક વ્રત ને ધ્રુવની માળાએ કરીને અર્ચા કરે, કરીને પછે ધ્રુપ દીએ, દેઈને વજ્રરત્નમય ગોળવ્રત દાગડામાંહે જીવદાદા ધાલે, ધાલીને પછે માણુવકનામા ચૈત્યસ્થંભ મોર પીંછની પુંજણીએ પુંજે, પુંજીને દિવ્ય પાણીની ધારાએ પખાળે, પખાળીને સરસ ગોશીર્ષ ચંદને કરીને અર્ચા કરે, કરીને ધ્રુલ ચડાવે, જ્વલત સરસ સર્વ રતુના ધ્રુલના પુંજ કરે જ્વલત ધ્રુપ દીએ, દેઈને પછે ન્યાં સુધર્મા સભાને ઘણું મધ્ય દેશ ભાગે તેમજ અર્ચા કરે. જ્વલત ન્યાં સીંહાસન છે ત્યાં આવે, આવીને તેમજ અર્ચે. તેમજ દ્વારની અર્ચા કરે. પછે ન્યાં દેવ રાજ્યા છે તે પણ તેમજ અર્ચે, પછે ન્યાં લઘુ

મહેદ્રધ્વજ છે ત્યાં પણ સર્વ તેમજ કહેવું. પછે ન્યાં હથીયારનો ચોકાળ નામે સહજ કાશ (ભંડાર) છે ત્યાં આવે, આવીને પ્રત્યેક પ્રત્યેક હથીયારને મોર પીંછની પુંજણીએ કરીને પુંજે, પુંજને સરસ ગોસીશી ચંદને કરીને સર્વને વિલેપન કરે. તેમજ શેષ સર્વની પણ અર્ચા પુર્વ પરે કરે. સુધર્મા સભાના દક્ષિણ દ્વારથી માંડીને તેમજ કહેવું. જવત નંદા પુષ્પકરણી લગે સિદ્ધાયતનની પરે દક્ષિણ દ્વાર મુખ મંડપ, ચૈત્યસ્થુભ, ચાર જન (દેવતાની) પ્રતિમા, ચૈત્યવૃક્ષ, મહેદ્રધ્વજ ને નંદા પુષ્પકરણી અર્ચે. (પુજે) ત્યાંથી સુધર્મા સભાને પ્રદક્ષિણાએ પુંજે કરીને ઉત્તર દીસે એણે એટલાં વાનાં અર્ચે. તેમ વળી પુર્વ દિસે પણ દ્વારથકી માંહે એટલાં વાનાં અર્ચે. જવત પુર્વ દિસીની નંદા પુષ્પકરણી લગે સર્વ સભાને વિષે જેમ સુધર્મા સભાએ અર્ચા કહી તેમજ સર્વ કહેવી. વળી ઉપપાત સભાએ પણ સર્વ અર્ચાં તેમજ કહેવી, પણ એટલો વિશેષ જે દેવ સન્ન્યાની અર્ચાં કહેવી, અને શેષ ત્રણ સભાએ સિંહાસનની અર્ચાં કહેવી. (એ ફેર દેખાડયો) વળી દ્રહની પુજા જેમ નંદા પુષ્પકરણીની કહી તેમ કહેવી. પછે ત્યાંથી વ્યવસાય સભાએ આવી પુસ્તકરતન મોરપીંછની પુંજણીએ પુંજે, પુંજને દિવ્ય પાણીની ધારાએ પખાળે, પખાળીને સરસ ગોસીશીનામા બાવના ચંદને કરી વિલેપન કરે, કરીને ઉત્કૃષ્ટ વર પ્રધાન ગંધ કપુરાદિ કુલની માળાએ કરી અર્ચે, અર્ચિને પછે સીંહાસન મોરપીંછની પુંજણીએ પુંજે. જવત ધુપ દીએ. શેષ સર્વ તેમજ પુર્વલી પરે કહેવું. પછે નંદા પુષ્પકરણીને જેમ દ્રહની અર્ચાં કહી તેમ કહેવી તેજ રીતે અર્ચાં કહેવી. પછે ન્યાં બળીપીઠ છે ત્યાં આવે, આવીને બળી વિસર્જન કરીને અભાયોગી (આજ્ઞાકારી) દેવતાને તેડાવે, તેડાવીને એમ કહે. ઉતાવળાથકાં હે દેવાનુ પ્રીયા! વિજ્ય રાજ્યધાનીને વિષે શ્રુગાટક (સિંધાડાને આકારે) ત્રીક (ન્યાં ત્રણ વાટ ભેગી થાય) તેને વિષે, ચતુષ્ક (એવટા) ને વિષે, ચાચર (ધણા માર્ગે આવી મળે) તે ને વિષે, ચતુર્મુખ તે મોટા રાજ માર્ગને વિષે, પ્રાસાદને વિષે, ગદને વિષે, અટાળાને વિષે, પ્રોળાને વિષે, તોરણને વિષે, એવે ઠેકાણે જઈને તમે તેની પુજા કરો, ને પુજા કરીને એ માહરી આજ્ઞા મુજને પાછી સુપો.

ત્યારે તે સેવક દેવતા વિજ્ય દેવતાએ એમ કહેથકે જવત હર્ષવંત સંતુષ્ટ થયા થકાં વિનએ કરીને વિજ્ય દેવતાનું વચન સાંભળે, સાંભળીને વિજ્ય રાજ્યધાનીએ ત્રીવટાદિકને ઠામે જવત અર્ચાં કરે, કરીને પછે ન્યાં વિજ્ય દેવતા છે ત્યાં આવે, આવીને એ આજ્ઞા પાછી સોપિ જે જેમ તમે કહ્યું તેમ કીધું. ત્યારે તે વિજ્ય દેવતા તે અભિયોગી દેવતાં પાસે એહવો અર્થ સાંભળીને હર્ષ ધરીને હર્ષ સંતુષ્ટ ચીતમાં આનંદ પામ્યો. જવત હર્ષવંત હૃદય થયો થકા ન્યાં નંદા પુષ્પકરણી છે લાં આવે, આવીને પુર્વ દિસીને તોરણે થઈને પેસે, પેસીને જવત હાથ, પગ ઘોષ, ઘોષને અલંત ચોકખા કરે. પરમસુચી પવિત્ર થઈને પછે નંદા પુષ્પકરણીથકી પાછો નીકળે, નીકળીને ન્યાં સુધર્મા સભા છે તે ભણી ચાલવા તત્પર થાય.

૬૭. સુધર્મા સભાને વિષે સભાનું ભરવું.

ત્યારે તે વિજ્ય દેવતા ચાર હજાર નામાનીક દેવતાએ કરી જવત સોળ હજાર

આત્મ રક્ષક દેવતાએ કરીને સર્વ ર્ધીએ કરી જવત્ વાજંતના શબ્દ વાજતે થકે ન્યાં સુષર્મા સભા છે ત્યાં આવે, આવીને સુષર્મા સભાને પુર્વને દ્વારે થઇને પેસે, પેસીને ન્યાં મણિપીઠીકા છે ત્યાં આવે, આવીને વર પ્રધાન સીંહાસન ઉપરે પુર્વ દીસી સાહમો એસે. ત્યારે તે વિજ્ય દેવતાના ચાર હજ્જર સામાનીક દેવતા અનુક્રમે ઇશાન ખૂણે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પુર્વે સ્થાપીત ભદ્રાસને એસે. ત્યાર પછી તે વિજ્ય દેવતાની ચાર અગ્રમહીપી દેવાંરા પુર્વ દીસે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પુર્વે સ્થાપીત ભદ્રાસન છે તેહને વિષે એસે. ત્યારપછી વિજ્ય દેવતાની દક્ષિણ ને પુર્વ વચ્ચે એટલે અગ્રી ખૂણે અભ્યંતર પરખદાના આઠ હજ્જર દેવતા પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભદ્રાસને એસે. એમ દક્ષિણ દીસે મધ્ય પરખદાના દશ હજ્જર દેવતા ભદ્રાસને એમે. તેમજ નૈઋત્ય ખૂણે (દક્ષિણ અને પશ્ચિમની વચ્ચે) યાહીરની પરખદાના ચાર હજ્જર દેવતા પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભદ્રાસને એસે. ત્યાર પછી વિજ્ય દેવતા થકી પશ્ચિમ દીસે સાત કટકના સ્વામી પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભદ્રાસને એસે. ત્યારપછી તે વિજ્ય દેવતા થકી પુર્વ દીસે, દક્ષિણ દિસે, પશ્ચિમ દીસે ને ઉત્તર દીસે સોળ હજ્જર આત્મ રક્ષક દેવતા પ્રત્યેક પ્રત્યેક પુર્વે સ્થાપીત ભદ્રાસનને વિષે એસે, તે વીવરીને કહેછે. પુર્વ દીસે ચાર હજ્જર, દક્ષિણ દીસે ચાર હજ્જર, પશ્ચિમ દિસે ચાર હજ્જર ને ઉત્તર દીસે ચાર હજ્જર એમ સોળ હજ્જર. વળી તે આત્મ રક્ષક દેવતા કહેવા છે. સનાહઅંધ આયુધને સજ અકતર પેહેરીને જેણે કવચ બીજાં છે. ઉંચી કાંધી છે સરાસવ ધનુષ તેહની પાટી. જેણે કંડને વિષે આભરણ પેહેર્યાં છે. રૂપ વિમળ ઉત્તમ સુભટનું ચિન્હ પટ જેહના હાથને વિષે છે. ગૃહ્યા છે આયુધ ને પ્રહરણ (આયુધ વિશેષ) જેણે. ત્રણ હામે નમ્યાં વાંકા વળ્યા ને ત્રણ જેહને વિષે સંધી છે. વજ્રમય જેહની કોટી સંધી છે એહવા ધનુષ હાથમાં ગૃહીને પર્યાપ્ત પુર્ણ તે આણ તેનાં કલાપ ભાથા જેણે ભર્યાં છે. વળી કેટલાએકના હાથમાં નીલી છડીદાર ધનુષ છે, કેટલાએકના હાથમાં પીળી છડીદાર ધનુષ છે, કેટલાએકના હાથમાં રાતી છડીદાર ધનુષ્ય છે. કેટલાએકના હાંમાં ચાર આયુધ છે, કેટલાએકના હાથમાં ચર્મ આથખા છે, કેટલાએકના હાથમાં ખડગ છે, કેટલાએકના હાથમાં દંડ છે, કેટલાએકના હાથમાં પાસ છે, નીલ, પી-ત, રક્ત, ચાંપચાર, ચર્મ, ખડગ, દંડ, પાસ, પ્રમુખ આયુધના ધરણુદાર સ્વામીના (અંગના રક્ષાના કરણુદાર ગુપ્ત રક્ષા કરી સેવકને ગુણે કરી યુક્ત.પરીવાર સહીત પ્રત્યેક પ્રત્યેક સમ માત્રાએ નમતાં થકાં કિંકર ભૂત થકાં રહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિજ્ય દેવતાને કેટલા કાળની આવખાની સ્થિતિ છે ?

ઉ-તર—હે ગૈતમ, તેની એક પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિજ્ય દેવતાના સામાનીક દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉ-તર—હે ગૈતમ, તેની પણ એક પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

એહવો મહધિક મોટો ર્ધીવંત એહવો મહા ઘુતિવંત છે. એહવો મહા બળવંત છે. એહવો મહા જશવંત છે. એહવો મહા સુખવંત છે. એહવો મોટો અનુ-ભાગવંત વિજ્ય નામે દેવતા છે. એ વિજ્ય દેવતા અને વિજ્ય દ્વારનો અધિકાર કહ્યો.

૬૮. સૂરિયાલ દેવતાનો (રાયપ્રસેણી સૂત્રથી) અધિકાર.

હવે સૂરિયાલે તથા વિજય પ્રોળીયે પ્રતિમા પુણ છે તથા ઠાઠા પુણ છે, માટે એમ પણ પુણ્યે છીએ, એમ જે કહે છે તેનો ઉત્તર.

સૂરિયાલ અને વિજય પ્રોળીયાનો અધિકાર એક સરખો છે, તે વિજય પ્રોળીયાનો અધિકાર ઉપર કહેવાઇ ગયો છે જેથી હવે પ્રસંગને લઇને આ ઠેકાણે સૂરિયાલનો અધિકાર લગતો જાણી રાયપ્રસેણી સુત્રમધ્યેથી સમજીતી સાથે અહીં દાખલ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રથમ સૂર્યાલ દેવતાએ શ્રી મહાવીર દેવને આમલકાંપા નગરીએ અંબસાલ વનમાં દીઠા ટીઠાં સામે જમ નમોથુણું કહ્યું તે ઠાણું સંપતાણું લગે કહ્યું. શેષ પદ કલ્પીત છે.

૨. પછે એમ કહ્યુંજે:—

તં મહાફલં खलु देवाणुपिया नहारुवाणं अरिहंताणं भगवंताणं नाम
गोयस्सवि सवणयाए किमंग पुण अभिगमण वंदण नमंसण पढीपुछण पजु-
वासणयाए एगसवि आयरियस्स धम्मीयस्स सुवणयस्स सवणयाए किमंग
पुण विउलस्स अठस्स गहणयाए

શબ્દાર્થ—તં તે મં મોટો ઈળ. ખં નિશ્ચે. દેં દેવતાને વહાલો. તં તિ-
થીકરને ગુણે કરી સહીત તેહનું. અં અરિહંતનું. ભં ભગવંતનું. નાં નામ ગોત્રનું
ને રૂડા ગોત્ર તે ગુણ નિસ્પત તેહનું પણ. સં સાંભળવે કરી. કીં તેહનું શું કહેવું.
પું વળી અં સાહમું બનું. વં વાંદવું ગુણગ્રામ કરવા સ્તુતિ કરવી. નં પ્રણામનું
કરવું. પં પ્રશાદિકનું વળી પુછવું. પં સેવાને કરવે કરી. એં એક પણ. આં આર્ય.
ધં ધર્મ સંબંધીનું. સું વચણનું. સં સાંભળવું. કીં તેહનું શું કહેવું! પું વળી.
વીં વિસ્તર્ણ. અં અર્થને ગં ગ્રહીને.

ભાવાર્થ—ઈહાં વાંદવાનો અને ઉપદેશ સાંભળવાનો મોટો લાભ કહ્યો, પણ સૂરિયાલે
નાટિકનો મોટો લાભ ચીતવ્યો નહીં કેમકે વાંદવો ને ઉપદેશ સાંભળવો તે ક્ષયોપસમ
ભાવ છે ને ભગવંતની આજ્ઞાનું કર્તવ્ય છે, અને નાટિક છે તે ઉદય ભાવ છે. ભગવંતની
આજ્ઞા આહારનું કર્તવ્ય છે.

૩. વળી સૂરિયાલે દેવલોકમાં રહી વંદણા કરીને એમ કહ્યું કે—

एवं मे पेक्षा हियाए सुहाए खमाए निसेसाए आणुगामियत्ताए भवि-
स्सई तिकरू.

શબ્દાર્થ—એ૦ એહ ભગવંતનું વંદનાદિક. મે૦ મુજને. પે૦ પરભવ જન્માંતરે. હિ૦ હીતભણી પથની પરે. સુ૦ સુખ ભણી. ખ૦ જોગતા ભણી રોગનો વિનાશ કરવા આપધની પરે. નિ૦ મોક્ષ ભણી. આ૦ ભવની પરંપરા લગે એહ સુખનું કારણ કેડે (પાછળ). ભ૦ હુશ્યે. ધ૦ એમ કહી.

ભાવાર્થ—પેચા કહેતાં પરલોકને વિષે હિતકારી તથા અનુગામિક કૃપા કહ્યું. પેચા શબ્દે પરલોક એ અર્થ થયે સત્રે કહ્યો છે, ઉત્તરાધ્યયન નવમે અધ્યયને અક્ષવનમી ગાથામાં પહેલા એ પદમાં કહ્યું છે કે—

इहंसि उत्तमो भंते ॥ पेचा होहिसि उत्तमो ॥

શબ્દાર્થ—ધ૦ એ ભવને વિષે. ઉ૦ પ્રધાન છે. ભ૦ હે પુત્ય. પે૦ પરભવને વિષે. હે૦ હોદ્દશ. ઉ૦ ઉત્તમ.

વળી પ્રથમ વ્યાકરણ સત્રે સંવરદ્વારે પહેલે અધ્યયને **પેચા ભાવિયં આગમેસિ ભદે** —પે૦ પરભવને વિષે. ભા૦ સુખ ઉપજવે. આ૦ આગામી કાળે. ભ૦ કલ્યાણનો કરણ હાર એહવો પાક છે, માટે તેજ રીતે સૂરિયાભે ભગવંતને વંદણા કરી તે પરલોકનો અર્થ સિદ્ધપણે ગણ્યો.

૪. ચારપટ્ટી સૂરિયાભે સેવક દેવતાને તેડીને એમ કહ્યું કે—તમે ભગવંત પાસે જાઓ. વંદણા કરી જોયણ પ્રમાણે પુંજે, (સાફ કરો) પાણી છાંટો, પુષ્પ વૃષ્ટિ કરો **“દિવ્યં સૂરવરાભિ-ગમણજોગ કરેહ”**—દી૦ પ્રધાન વૈક્રિય. સુ૦ દેવતાને આવવા જોગ મંડળો. ક૦ કરો. પે.તે જે દેવતા તેને આવવા જોગ ભૂમિકા કરો એમ કહ્યું, પણ એમ ન કહ્યું જે ભગવંતને રહેવા જોગ કરો. કારણ કે ભગવંત તો પુલ, પાણી, ધુપ, દીપના ભોગી નથી. એ આવનારની શોભા છે. પછે સૂરિયાભના કહેવા પ્રમાણે સેવક દેવતાએ કર્યું. હવે પુલને અધિકારે કેટલાએક કહે છે કે—**“જલયા થલયા ભાસુર”** જળજ તે કમળનાં પુલ, થળજ તે જાઈ જુધનાં પુલ. તે એમ સચીત પુલની વૃષ્ટિ માને છે. વળી સમવાયંગ સત્રમાં યોત્રીશમે સમવાયંગે કહ્યું કે—**“જલય થલય”** તે પણ સચીત પુલ માને છે. પણ તેમ નથી. કારણ કે જ્યારે સૂરિયાભને સેવકે પુષ્પની વૃષ્ટિ કરી ત્યાં અને પાણીની વૃષ્ટિ કરી ત્યાં કહ્યું છે કે—

अभवदूलं विउवई २ ता पुष्पवदूलं विउवई २ ता.

શબ્દાર્થ—સેવક દેવતા. અ૦, પાણીનું વાદળ. વિ૦, વૈકુવે. પુ૦, પુલનું વાદળ. વિ૦, વૈકુવે.

ભાવાર્થ—વૈકુવણા કરાંતો પાક છે. જેમ જન્મોચ્છવ કરતાં ઘણાં દ્વીપ, સમુદ્રનાં

કુલ, માટી, પાણી. આણ્યાં કહ્યાં છે. તેમ ઈલાં આણ્યાં કહ્યાં નથી. માટે ત્યાં આણ્યાં કહ્યાં છે ત્યાં સચીતજ નાહવાં. ત્યાં **અભવદ્લં પુષ્પવદ્લં વિઝવર્ઙ**—સેવક દેવતા અ.૦. પાણીનું વાદળ. અને પુ.૦. કુલનું વાદળ વૈકુવે. એહવે પાક કહ્યો નથી. માટે ત્યાં સચીતજ નાહવાં. અને ત્યાં **અભવદ્લં પુષ્પવદ્લં વિઝવર્ઙ**—અ.૦. સેવક દેવતા પાણી અને કુલના વાદળ. વૈકુવે કહ્યું ત્યાં અચીતહીજ છે, માટે ત્યાં અચીત કુલ પાણી વૈકે વાદળ કરી વરસાચ્યા.

વળી યોતીશ અતિશય મધ્યે “જલજ ઘલજ” કહ્યું તે પણ અતિશય કાંઈ દેવતા, મનુષ્યના કર્યા થાતા નથી. એતો ભગવંતના પુન્ય પ્રભાવથી સ્વભાવે પ્રગટ થાય છે. એ સ્વાભાવિક વિસસા પુદ્ગળનો પરિણામ નાહવો. ત્યારે જુગળીયાના પુન્ય પ્રભાવથી દસ જાતના કલ્પવૃક્ષ મનો વાંચ્છીત સુખ સ્વભાવે પુરે છે. ત્યારે તીર્થકરના પુન્ય પ્રભાવથી સ્વભાવે અતિશય થાય તેમાં અતિસયોક્તિ શું છે? કે તમારે દેવતાનાં અતિશય કર્યાં ફેરાવવા પડે છે, અને ત્યારે દેવતાના અતિશય કર્યાં થાય. તેમાં અતિશય શું? અતિશય તો કેનું નામ કે જે સાભળતાં કે દેખતાં હોકાને આશ્ચર્ય લાગે. ત્યારે દેવતા કરે તેમાં આશ્ચર્ય શું? તેમાં કાંઈ અતિશયની કે તીર્થકરની મહત્તા રહેતી નથી, માટે નિ:પક્ષપાતપણે વીચારવા જેવું છે.

વળી કોઈ ગોલ ઘડીલર દેવકૃત હોય એમ માનો, તોપણ અચીતજ હોય. કેમકે જે સમોસરણ મધ્યે સચીત, કુલ, પાણી હોય તો રાજ, શેક, સેનાપતિ, વીગેરે વાંદવા આવ્યા ત્યાં પાંચ અભીગમ સાચવ્યા તે મધ્યે સચીત દ્રવ્ય દુરે કેમ મુક્યાં? માટે સચીતનો સંઘટો અયુક્ત છે તેથી વર્જવા કહ્યાં.

વળી ભગવંતને ચવન ૧, જન્મ ૨, દિક્ષા ૩, કેવળ ૪, તે નિર્વાણ ૫. એ પાંચ કલ્યાણિક કહીએ. તે મધ્યે જે કલ્યાણિક ભગવંતને અવિર્તિ મધ્યે થયા છે. ત્યાં સચિત અચિત અને દ્રવ્ય હોય કોઈનો અટકાવ નહીં. કારણ કે ત્યાં સુધી ભગવંત પાંચ આશ્રવ સહીત છે અને કેવળ મહોત્સવ કલ્યાણીક તે સમયે ભગવંત સર્વવિર્તિ છે તો જુવો સ્નાન, વિલેપન, વસ્ત્ર, આભૂષણ, પુષ્પ, ઈલાદિક કાંઈપણ વગુ ભગવંતને સંઘટાવી નહીં. **(વદલં વિઝવર્ઙ)** કહ્યું. તે સંસાર અવસ્થાના મહોત્સવ મધ્યે નથી કહ્યું. એટલો ફેર છે તે વિચારી જોએ.

વળી દેવકૃત વસ્તુ તે અચીતજ હોય, કેમકે સચિત હોય તો ખીજ સાધુને સચિત સહીત સ્થાનક કેમ કલ્પે? જુઓ ત્વલકલ્પ સૂત્રને પહેલે ઉદ્દેશે કહ્યું કે—ધાન, પાણી, આહાર, ઓપધ, આભુષણ સહીત સ્થાનકે રહેવા ના કહી છે. તે માટે એ કુલ, પાણી સચિત નહીં એ નિ:સંદેહ નાહવું.

વળી કુણિક પ્રમુખ વાંદવા ગયા ત્યાં પાણી, કુલનો આરંભ કર્યો, માર્ગ છંટાવ્યા પણ સામોસરણ મધ્યે છંટકાચ્યા કહ્યાં નથી. અને નગર સજગાર્યાં, આરંભ કર્યો. તે

પોતાને છાંદે (ધ્વિજાએ) પણ તેમાં ભગવંતની આજ્ઞા નથી. તેમજ વળી કુર્ણિક રાજ્યએ માર્ગમાં પાણી છાંટી પુલ વિખેર્યાં, તે માંહીથી ભગવંતને શું કામ આવ્યું? તે કહે. એ વસ્તુ ભગવંતને ભોગ આવી નથી. એ માંહી ભગવંતની કાંઈ ભક્તિ નથી. એ તો પોતાની રૂઢિ વિસ્તારી એ પોતાની શોભા, પોતાની મોટાઈ છે.

વળી જલજ, થલજ શબ્દ તો ઉપમા વાચક શબ્દ છે, જે જલજ, થલજના સરખાં પુલ, પણ જલજ, થલજના ઉપમા સમજવાં નહીં. સારે કાંઈ કહેશે કે જે જલજ, થલજને ઉપમા વાચક શબ્દ જાણે તો જલ જામિય એહવો શબ્દ જોઈએ. તો તે શબ્દ તો નથી, માટે તમે ઉપમા વાચક શબ્દ કેમ જાણ્યો? એમ કહે. તેનું સમાધાન એ કે— ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રને ત્રેવીશમે અધ્યયને કહ્યું કે **“પાસંડા કોઝ ગામીયા”** પા૦ પાપંડી અન્ય દર્શની. કે૦ કૌતુકી. મી૦ મૃગ, પશુ સરખા, અજૈની, પર પાપંડી.—છહાં પાપંડી, કૌતુકી, મૃગ જેવા. એ ઉપમા દીધી પણ **“મીયાઈ વાઈમં”** નથી કહ્યું, પણ મૃગર્ધવ મૃગા જાણવા.

વળી દસવિકાગિક સૂત્રે નવમે અધ્યયને ખીજે ઉદ્દેશે સાતમી ગાથાના ચોથા પદમાં અવનિત શિષ્યને કહ્યું છે કે **છાગા (છાયા) તે વિગલેંદ્રિયા** છાગા (ખોડડા) સરખા તથા ઢંકાણી છે શરીરની શોભા એહવા અવનિત. **વી૦** ખોડીલા ઇંદ્રિય જેહની. એમ કહ્યું પણ **છાગાઈવ** નથી કહ્યું. છાગા શબ્દે ખોડડા સરખાજ જાણવા. તેજ રીતે **“જલજ”** તે જલજ સરખા પણ **“નતુ જલજ”** (જલથી નીપના જાણવાં નહીં). એ નિઃસંદેહ જાણવું. પણ સચિત જાણશેજ નહીં.

વળી શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં ચારમે અધ્યયને છત્રીશમી ગાથામાં હરકેશી મુનીને દાન દીધા પછી કહ્યું. તે ગાથા કહે છે—

તહિયં ગંધોદય પુષ્પવાસં, દિવ્વા તહિં વસુહારાયવુદ્ધા ॥

પહિયાઓ દુંદુહિઓ સુરેહિં ॥ આગ્ગાસે અહોદાણંચયુદ્ધં ॥૩૬॥

શબ્દાર્થ—ત૦ તે યજ્ઞ પાડાને વિષે. ગં૦ સુગંધ પાણીનો. પુ૦ પુલનો. વા૦ વરસાદ વસ્ત્રો. દિ૦ પ્રધાન. ત૦ તીલાંજ. વ૦ દ્રવ્યની ધારા પુંજ (દગલા). પ૦ વખડીયો. દુ૦ દેવ દુદ્ધલીઓ દેવતાએ. આ૦ આકાશને વિષે. અ૦ આશ્ચર્યકારી દાન દીધું. એમ નિર્ધોસ કીધો દેવતાએ.

ભાવાર્થ—હવે જુઓ! છહાં ગંધોદકની વૃષ્ટિ કરી કહી. તો વૈકીય વિના ગંધોદક કેમ હોય? સ્વભાવિક પાણી તો સુધોદક કહેવાય. માટે એ પાણી વૈકીય છે કે સચિત છે? તે વિચારી જેવા જેવું છે. એજ રીતે સર્વે ટેકાણે જાણવું કે, જ્યાં દેવકૃત વસ્તુ હોય તે અચિતજ હોય.

વળી લગવતિજ સૂત્રમાં ચઉદમા સતકના ધીજ ઉદેશમાં કહ્યું છે કે ચાર જાતના દેવતા વૃદ્ધિ કરે (જન્મ કલ્યાણીક અવશરે), ત્યાં શેવક દેવતાને કહે છે. પછે જેહનો એ અધિકાર હોય, તે દેવતા વરસાવે. એ પ્રગટ પાક વૈક્રે કરી વરસાવ્યાનો છે, તેમજ પુષ્પ, પાણી, સૂરિયાલના સેવકે વરસાવ્યાં તે પણ વૈક્રે વાદળ કરી વરસાવ્યા તે માટે અચિતજ કહ્યા.

૫. વળી સૂરિયાલ પોતે લગવંતને વાંદવા આવ્યો ને લગવંતને વંદણા કરી ત્યારે લગવંતે જ ખોલ કહ્યા તે કહે છે—

પોરાણમેયંદેવા ૧, જીયમેયંદેવા ૨, ક્રિયમેયંદેવા ૩, કરણિજમેયંદેવા ૪, આચિણમેયંદેવા ૬, અખણુનાયમેયંદેવા ૬.

શબ્દાર્થ—૫૦ જુનો એ કાર્ય પુર્વ દેવતાએ પણ એ કાર્ય કીધો અહો દેવતાઓ! ૧, ૭૦ તમારો એ આચરણુ. અહો દેવતાઓ! ૨, કી૦ તમારું એ કરતવ્ય કરવા જોગ કાર્ય તે કીધો. અહો દેવતાઓ! ૩, ક૦ તુમારી એહ કરણી છે અહો દેવતાઓ! ૪, આ૦ આચરવા જોગ છે. અહો દેવતાઓ! ૫, અ૦ મેં અને અનેરે તિર્થકરે પણ અનુઆરા દીધી. અહો દેવતાઓ! ૬.

ભાવાર્થ—એ જ ખોલ લગવંતે સૂરિયાલને વંદણા કરવા આશ્રિ કહ્યા છે, પણ નાટીકની આજ્ઞા માટે કહ્યા નથી. કારણ કે ત્યાર પછી આગળે સૂરિયાલે કહ્યું કે. ગૌતમાદિક શ્રમણુ (સાધુ) ને યત્રીશ વિધ નાટીક દેખાડું. ? એમ કહ્યું. ત્યારે લગવંત.

एयंमठं नो आढाई नो परिआणाई तुसंएणं संचिठई.

શબ્દાર્થ—એ૦ એહવા વચન પ્રત્યે નો૦ આદર નો દિએ. નો૦ અનુઆરા પણ ન દિએ. તુ૦ અણુખોલ્યા થકાં. સં૦ રહે.

ભાવાર્થ—લગવંત વગર ખોલ્યા રહ્યા, પણ આજ્ઞા દીધી નથી. કેમકે નાટકની કરણી સાવહ. (પાપકારી) છે તે માટે.

ત્યારે કોઈ કહેશે કે નાટકમાં આરંભ જાણે છે તો લગવંતે નાટકની ના કેમ કહી નહીં? તેનો ઉત્તર એ કે—સૂરિયાલ સાથે દેવતા ધણાં છે, તેહને પોત પોતાને ટેકાણે જુદા જુદા નાટીક થાય છે. હવે જે લગવંત સૂરિયાલનો નાટીક નિષેધે અને સૂરિયાલ નાટક બંધ કરે, ત્યારે સર્વ દેવતા પોત પોતાને ટેકાણે જાય ને જુદા જુદા નાટક થાય તેથી હીંસ્થા મોહ ધણો વધે. તે માટે સૂરિયાલનો નાટીક નિષેધો નહીં. એ અર્થ રાયપસેણીની ટીકા મધ્યે છે. તે જોવા જેવો છે!

વળી નાટક મધ્યે કર્મ નિર્જરા હોય તો આણુંદ, કામદેવ, કારણીક રાજ, કૃષ્ણ પ્રમુખે સાક્ષાત લગવંત આગળ કેમ નાટક ન કર્યો ?

વળી કોઈ કહે જે રાવણે અષ્ટાપદ ઉપર પ્રતિમા આગળે નાટક કરતાં તિર્થકર જોત્ર બાંધ્યું. એમ કહે, તેને કહેવું કે જ્ઞાતાજ સૂત્રમાં આદમા અધ્યયનમાં કહ્યું કે વીશ

સ્થાનકે જીવ તિર્થંકર પદ ઉપરાંતે કહ્યું તેમાં નાટક કરતાં તિર્થંકર ગોત્ર યાંધે એમ કહ્યું નથી.

૬. વળી સુરિયાલ દેવતાએ ભગવંતને ચાર ખોલ પુછ્યા તે કહે છે.

અહણં મંતે સુરિયાભેદેવે કિં ભવસિધિં કિં અભવસિધિં સમદિઠીં
મિછદિઠીં પરિત્ત સંસારીં અણંતર સંસારીં સુલભવોહીં દુલભવોહીં
આરાહં વિરાહં ચરિમે અચરિમે.

શબ્દાર્થ—અં હું. ભં હે ભગવંત. સું સુરિયાલ દેવ. કિં શું ભવ્ય. કિં
કે અભવ્ય? સં સમદ્રષ્ટિ. મીં ક મિથ્યાદ્રષ્ટિ? પં પાર પામેત્ર (ધોડો સંસાર હોય તે)
સંસારી. અં કે અનંત (જેને ઘણો સંસાર રચાવું હોય તે) સંસારી? સું સુલભ-
વોધી, (જન ધર્મની પ્રાપ્તિ સોહલી હોય તે) દું ક દુલભવોધી? (જન ધર્મની પ્રાપ્તિ
દોહલી તે) આં આરાધિક, (જૈન ધર્મનો આરાધિક તે) વીં કે વિરાધિક? (જૈન
ધર્મનો વિરાધિક હોય તે) ચં ચરિમે, (દેવતાનો છેલ્લો ભવ તે ચરિમ) અં કે અચ-
રિમે? (ઘણા ભવ કરવા હોય તે અચરિમ)

ભાવાર્થ—એ ચાર ખોલ પુછ્યા, ત્યારે ભગવંતે છ ખોલ ભલા કહ્યા. એ લેખે
સુરિયાલ વિમાને ત્યારે જાતના જીવ સુરિયાલ દેવતાપણે ઉપજે છે એમ જાણવું.

વળી ભગવતી સતક ત્યારે ઉદ્દેશે સાતમે છાળી (પકરી) ના વાડાનું દૃષ્ટાંત કહ્યું છે
કે. સો પકરીનો વાડો છે તે મધ્યે “અયા સહસ્સં પરિવયેજા” એક હમ્મર પકરી
ભરી. તે વાડાંમાં છ માસ સુધી રાખી, ત્યારે તે વાડાની ભૂમિકા પકરીને ઉચાર; (લીડી)
પાસવણ (પેસાળ) ખેળ, જળ, સંઘાણ, વાત, પિત્ત, શુક્ર, શ્રેણિત, સીંગ, મુખ, હાથ,
પગ, પુંજ, વાળ, ખૂરિએ કરી સર્વ વાડાની ભૂમિ ફરસાણી? એમ પુછ્યું, ત્યારે ભગવંતે
ઉત્તર આપ્યો કે—“હંતા ગાયમા, ” હા ગૈતમ, પણ કોઈક આકાશ પ્રદેશ માત્ર ભૂમિકા.
અણફરસી પણ રહી. પણ હે ગૈતમ!

एयंसि ए महालयंसि लोगंसि लोगस्सय सासयं भावं संसारस अणादियं
भावं जीवस्स नीच भावं कम्मबहुयं जमणं मरणं बहुलं पडुचं नथी केइ पर-
माणु पोगगले मेते वि पएसे जथणं अयं जीवेणं जाएणवा मएवा ए जीवे.

શબ્દાર્થ—એં એહને વિષે એવડા મહાલય લોકને વિષે કોઈ પ્રમાણુ પુદ્ગળ
પ્રદેશ જનમ મરણુ વિના મુકયો નથી, ઇત્યાદિક પુર્વોક્ત અભિલાષે સંબંધ કર્યા. મહત્વ-
પણા થકી એમ લોકને કેમ કહ્યું તેની આશંકા ટાળવાને અર્થે કહે છે કે. લોં લોકના
શાસ્વતા ભાવ પ્રત્યે આશ્રીને તેમજ સંસારના અનાદિ ભાવ પ્રત્યે આશ્રીને જીવના નીશ્ચલ
ભાવ પ્રત્યે આશ્રીને. કર્મના બહુળપણા આશ્રીને કર્મને બહુળપણે. જ-માદિકને અદ્યપણે

ઉકાર્ય હોય નહીં, એટલા માટે કહ્યું. જન્મ વળી જન્મ, મરણ, આહુલ્ય આશ્રીને નહીં કોઈ પરમાણુ પુદ્ગલ પ્રદેશ માત્ર પણ એવો નથી કે, જે પ્રદેશને વિષે એહ જીવ જન્મ્યો નથી, કે મુવો નથી.

લાવાર્ય—સર્વ લોક જન્મ મરણે કરી ફરસી મુક્યો છે. એક પ્રદેશ માત્ર પણ ભૂમિકા જન્મ મરણે કરી ફરસ્યા વીના રહી નથી. ચોરાસી લાખ નરકાવાસા, સાત કરોડ બહોતેર લાખ ભવનપતિના ભવન, પાંચ સ્થાવર, ત્રણ વિગલોદ્રિ, તિર્યચ, મનુષ્યના અસંખ્યાતા આવાસ, અસંખ્યાતા જ્નેતપિતા વૈમાન, ચોરાસી લાખ સતાણું હજાર ત્રેવીસ વૈમાનિક દેવતાના વૈમાન એટલે ઠેકાણે (પાંચ અનુત્તર વિમાન વરજીને) શેષ સર્વ ઠેકાણે સર્વે જીવ. ભવ્ય, અભવ્ય સર્વે ઉપજી ચુક્યા છે, “ અસઈ અદુવા અણંતચુતો ” એકેકે ઠેકાણે એકેક જીવ અનંતી અનંતીવાર ઉપનો. એ પ્રમાણે સૂરિયાલ વિમાને પણ સર્વ જીવ ભવ્ય, અભવ્ય પ્રમુખ બાર જોલવાળા (ઉપર કહ્યા તે) જીવ અનંતીવાર ઉપજી ચુક્યા છે. ત્યારે સૂરિયાલ દેવતાએ પણ જાણ્યું કે માહરે વિમાને બાર જોલના જીવ સૂરિયાલ પ્રમાણે ઉપજે છે તેમાંથી હું કેવો છું એમ નિશ્ચય કરવાને માટે પુછ્યું છે.

વળી ત્રીજે લોકે અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર છે, તે અઠી સાગરના સમા જોટલા છે (પચવીશ કોડા કોડા કુવાના ખંડ જોટલા છે) તેથી ચારગણા પ્રોળીયા છે. તે સર્વે વિજ્ય પ્રોળીયા જોવા છે. ત્યાંપણુ સર્વ જીવ વિજ્ય પ્રોળીયાપણે અનંતીવાર ઉપજી ચુક્યા છે. ત્યારે સર્વે જીવે વિજ્ય પ્રોળીયાની માફક પ્રતિમાં પુજી છે, પણ પ્રતિમા પુજ્યા થકી સર્વ જીવ ભવ્ય, અભવ્ય. સમદષ્ટિ થયા નહીં.

વળી આ શ્રીજીવાલીગમ મધ્યે ચાર પ્રકારના જીવની પડીવતીમાં કહ્યું છે જે—

સોધમીસાળે સુણંમંતે કપ્પેસુ સવ્વે પાળા સવ્વે ભૂયા સવ્વે જીવા સવ્વે સત્તા પુઢવીકાઙ્ગયત્તાણ જાવ વળસ્સઙ્કાઙ્ગયત્તાણ; દેવત્તાણ દેવિત્તાણ આસળ સયળ જાવ મંડ મત્તવગરણત્તાણ ઉવ્વન્ન પુઢ્વા હંતા ગોયમા અસઈ અદુવા અણંતચુત્તો સવ્વેસુ કપ્પેસુ એવં ચેવ ણવરં નો ચેવળં દેવિત્તાણ જાવ ગેવિજવા અણુત્તરોવ્વાઙ્ગણ સુવિણેવં નો ચેવળં દેવત્તાણ દેવિત્તાણ સેતં દેવા.

શબ્દાર્થ—સુધર્મા, ઇસાન દેવલોકને વિષે અહો ભગવંત! સર્વ પ્રાણી, સર્વ ભૂત, સર્વ જીવ, સર્વ સત્વ, પૃથ્વીકાયપણે, જીવત્ વનસ્પતિકાયપણે, દેવતાપણે, દેવાંજાપણે, સિંહાસન, સળ્યા, જ્યાન, ભાંડ, ઉપગરણુપણે અતિત કાળે ઉપના છે? ઇતિ પ્રસ્ન: ત્યારે ભગવંત ઉત્તરે દીએ છે કે—હા ગૌતમ, વારંવાર નિશ્ચયે અનંતી અનંતીવાર એમ સર્વ દેવલોક મધ્યે ઉપના છે, પણ દેવાંજાપણે સર્વ ઠેકાણે નથી ઉપના કારણુકે બીજા દેવલોક સુધીજ દેવાંજા છે તે ઉપરના દેવલોકમાં દેવાંજા નથી તે માટે. તેમજ પાંચ અણુત્તર

વિમાને પણ પૃથ્વ્યાદિકપણે અનંતીવાર ઉપના છે, પણ દેવતા અને દેવાંજ્ઞાપણે ત્યાં ઉપના નથી કારણકે દેવાંજ્ઞા ત્યાં નથી અને દેવતા ત્યાંના એકાવતારી પ્રમુખ છે માટે દેવતાપણે પણ સંસારી સર્વજીવ ત્યાં ઉપના નથી. એ દેવતાનો અધિકાર પુરો થયો.

ભાવાર્થ—ઇહાં પણ સર્વ જીવ વૈમાનીક દેવતાપણે ઉપજી સુકયા કલા. કોઇ ભવ્ય, અભવ્ય આર બોલ માંડી ટાળ્યો નહીં.

વળી ભગવતી શતક આરમે ઉદ્દેશે સાતમે કહ્યું કે:—

**અયણં મંતે જીવે ચોસઠીએ અસુરકુમારા વાસ સય સહસ્તેસુ એગમેગંસી
અસુરકુમારા વાસંસિ પુઢવીકાઙયત્તાએ જાવ વણસ્સઙકાયત્તાએ દેવત્તાએ દેવી-
ત્તાએ આસણ સયણ મંડ મત્તો વગરણતાએ ઉવન્ન પુવે હંતા ગોયમા જાવ
અણંતવુંત્તો સવ્વ જીવાવિણં મંતે એવં ચેવ.**

શબ્દાર્થ—એહ હે ભગવંત એસઠ અસુર કુમાર આવાસ સત સહસ્ત્ર (લક્ષ) ને! વિષે એકેકે અસુર કુમારના આવાસને વિશે પૃથ્વીકાયપણે, એમ જીવત્ વનસ્પતિકાયપણે, દેવપણે, દેવીપણે, આસન, સયન, ભંડ, પાત્ર, ઉપગરણપણે ઉપનો પૂર્વે? ઇતિ પ્રશ્ન: (તેનો ભગવંત ઉત્તર દીધે છે કે) હા ગૌતમ, અનેકવાર (વારંવાર નીશ્ચે અનંતીવાર) અથવા અનંતીવાર ઉપનો. સર્વ જીવો પણ હે ભગવંત ઉપના? એમ તમામ પ્રશ્ન કર્યા. તેનો ઉત્તર ભગવાને એમજ દીધો કે—હે ગૌતમ, એમજ અનંતીવાર ઉપના કલા.

એમ દેહ થણીય કુમાર સુધી પુછ્યું, તેનો પણ ઉત્તર એમજ દીધો. ચાર પછી પૃથ્વ્યાદિકથી માંડીને દેહ મનુષ્ય સુધીનું પુછ્યું. તેનો ઉત્તર પણ એમજ આપ્યો. ચારપછી

વાણવ્યંતર જોઙસયિ સોહમ્મિસાણેય જહા અસુર કુમારાણં.

શબ્દાર્થ—વાણવ્યંતર, વ્યોતિષિ, વૈમાનીક માહે સુધર્મા, ઇશાનલગે પુછ્યું. એનો જવાબ જેમ અસુર કુમારને વિષે કલા તેમજ કલા. ચારપછી એજ પ્રમાણે ત્રીજા દેવ-લોકથી માંડીને દેહ આર દેવલોક, નવ ત્રીવેક લગે પુછ્યું. તેનો ઉત્તર, એમજ અનંતીવાર ઉપનો કલા, પણ “નો ચેવાણં દેવીતાએ” નો નહીં નીશ્ચે દેવીપણે ઉપનો. કારણ કે ણીજ ઇશાન દેવલોક સુધીજ દેવી ઉપજે છે તે માટે.

એજ રીતે અણુત્તર વૈમાનને વિષે પૃથ્વ્યાદિકપણે ઉપનો કલા, પણ “નો ચેવણં દેવતાએ દેવીતાએ” અનુત્તર વૈમાનને વિષે દેવતાપણે અનંતીવાર ઉપજે નહીં કારણકે ત્યાંના દેવતા એકાવતારી પ્રમુખ છે. તેમજ દેવીપણે પણ ત્યાં ઉપજે નહીં.

ઇહાં અધે ઠેકાણે ભવ્ય, અભવ્યાદિક આર બોલના સર્વ જીવ ઉપના કલા. એ આળાવો ધણો મોટો છે, તે સૂત્રચક્રી જ્ઞેવાની ભલામણ કરી. આંહી અંથ ગૌરવના કારણથી માત્ર થોડો પરમાર્થજ લખી વીરમીએ છીએ.

૭. વળી કેટલાએક કહે છે કે—સૂરિયાલ દેવતા ન્યારે નવો ઉપજ્યો સારે તેને તેના સામાનીક દેવતાએ આવીને કહ્યું કે, તુમ્હે સિદ્ધાયતન મધ્યે જન્મને એકસો ને આઠ છન પડીમાને અને સુધર્માસલામાં છનદાદાને પુજે. એ તુમને પહેલાં કરવા જ્ઞેચ એ તુમને પછે કરવા જ્ઞેચ એ તમને—

પુત્રિ પછા હિયાણ મુહાણ સ્વમાણ નિસેસાણ આણુગામિયત્તાણ ભવિસ્સહા।

શબ્દાર્થ—પુ. પુત્રે. પ. તથા પછે પણ હીં. હીતકારી. સુ. સુખતાભણી. ખ. યોગ્યતાભણી. ની. શ્રેય કલ્યાકારી. આ. પરંપરાએ સુખભણી હુસ્યે.

ભાવાર્થ—એમ કહ્યું તે જુવો એ દેવતાએ પણ પ્રતિમા પુજવી યતાવી છે એમ કેટલાએક કહે છે તેને ઉત્તર આપે છે કે, સૂરિયાભાદિક ત્રીશ લાખ વૈમાન પ્રથમ દેવલોક છે. તે સર્વ વૈમાનતી એકજ રીત છે. વૈમાન વૈમાન પ્રત્યે પાંચ પાંચ સલા છે. એક એક સિદ્ધાયતન છે. એમ છ છ વસ્તુ સર્વ વૈમાન મધ્યે છે. ન્યારે ન્યારે નવો દેવતા ઉપજ્યે સારે સારે એકેક વાર રાજ્યાભિષેક કરતાં સર્વે પ્રતિમા પુજે છે તેમાં સમદ્રષ્ટિ, મિથ્યાદ્રષ્ટિ, ભવ્ય, અભવ્ય સર્વે ઉપજ્યે તે સર્વે પુજે છે. સર્વેને ઉપજવી વેળાએ સર્વે દેવતાને પોત પોતાના સામાનિક દેવતા એમજ કહે છે જે પ્રતિમા અને દાદા પુજે. ઘલાં કાંઈ એમ નથી કે સમુદ્રષ્ટિ હોય તેજ પુજે, અને મિથ્યાદ્રષ્ટિ હોય તે ન પુજે. છત વ્યવહાર માટે સર્વે પુજે છે.

વળી જેમ મનુષ્ય લોક મધ્યે સમુદ્રષ્ટિ હોય તે તો તિથંકર અને સાધુને વાંદે પુજે છે. અને મિથ્યાતી હોય તે. ઘોર, મરીત, મીરાં, પીર, દાંકારદારા, વિષ્ણુ, મહેશ, ગણેશ, માતા, હનુમાન, ક્ષેત્રપાઝાદિકને પુજે, પણ અન્યમતિ મનુષ્ય હોય તે છન મતના દેવ ગુરને વાંદે, પુજે, નહીં.

વળી જેમ મનુષ્ય લોકમાંહી જૈન, સીવ, મુસલમાનના દહેરાં જુદાં જુદાં છે, તેમ દેવલોક મધ્યે મત મતના દહેરાં જુદાં જુદાં નથી. લાં તો સમુદ્રષ્ટિ અને મિથ્યાદ્રષ્ટિ યનેને પુજવાને પુજવાનો સિદ્ધાયતન એકજ છે. જે તેહના દહેરાં જુદાં જુદાં કલાં હોય તો સૂત્ર સાપે દેખાડવાં જ્ઞેચએ !

વળી સમદ્રષ્ટિ, મિથ્યાદ્રષ્ટિના ધર્મ વ્યવહાર તો જુદાં જુદાં છે, પણ લોક વ્યવહાર તો એકજ છે. જેમ મનુષ્ય લોકમાં સ્નાન, દાતણ, ભોજન, વસ્ત્ર, આભૂષણ, વાહન, સયન, ભોગ. વિલાશ. સર્વે સમદ્રષ્ટિ મિથ્યાદ્રષ્ટિના એકજ છે. અને ધર્મ વ્યવહાર જુદાં જુદાં છે. તેમ દેવતા મધ્યે પણ લોક વ્યવહાર છતઆચર સમદ્રષ્ટિ, મિથ્યાદ્રષ્ટિના એકજ છે, અને છનવંદન પ્રમુખ ધર્મ વ્યવહાર જુદાં જુદાં છે.

વળી સમદ્રષ્ટિ દેવતાયકી, મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા અસંખ્યાત ગુણા અધિકા છે, સમદ્રષ્ટિ, મિથ્યાદ્રષ્ટિના વૈમાન મધ્યે સિદ્ધાયતન એક સરખાં છે. પણ મિથ્યાતીના વૈમાનમાં ક્યાંઈ ઘોર, મરીત, દાંકારદારા કલાં નથી. લાં તો વૈમાન વૈમાન પ્રત્યે સિદ્ધાયતન અને પ્રતિમા

સર્વે સુરિયાભિના જોલવી છે. તેને લવ્ય, અલવ્ય, સમદ્રષ્ટિ, મિથ્યાદ્રષ્ટિ. સર્વે એકજ રીતે પુજે છે. એમાં ધર્મ કરતવ્ય સું થયું?

વળી પ્રતિમા પુજે એટલા સમદ્રષ્ટિજ થાય તો વિજ્ય પ્રોળીયાદિક અસંખ્યાતા પ્રોળીયા સર્વ વિજ્ય પ્રોળીયાનીપરે પ્રતિમા પુજે છે તો તે સર્વે સમદ્રષ્ટિ થશે??? વળી સર્વ જીવ વિજ્ય પ્રોળીયાપણે અનંતીવાર ઉપવ્યા છે. તો પ્રતિમા પુજવાવાળાને અનંતલવ કેમ કરવા પડ્યા?? કેમકે સમ્યકૃત્યવંતને અનંતા લવ હોય નહીં એતો સૂત્ર શાખ છે.

વળી અરણ્યક શ્રાવક, કામદેવ શ્રાવકને દેવતાએ પરીસહ દીધા તે દેવતા, તેમજ ગૌશાળામતિ, જમાલીમતિ, નારિકમતિ એહવા જે મિથ્યાત્વિ દેવતા જીવધર્મના દ્રેષી, તે પણ ઉપજતી વેળાએ જીવત્યાચર માટે સિદ્ધાયતનની પ્રતિમા પુજે છે. કોષ મસીત કે ઠાકોરદ્વાર પુજતા નથી, તેમ તે ભાં છે પણ નહીં. હવે જુવો એ સિદ્ધાયતનની પ્રતિમા તિર્થંકરની હોય તો મિથ્યાત્વી કેમ પુજે? માટે એ કૃણાચાર જીવવ્યવહાર મધ્યે પ્રતિમાની પુજા જાણવી. પણ સમ્યકૃત્ય ખાતે જાણવી નહીં. કેમકે જે એક સમ્યકૃત્ય દ્રષ્ટી દેવતાજ પુજતા હોય તો તે ધર્મ ખાતે થાય પણ સર્વે સમ્યકૃત્વી, મિથ્યાત્વી ભેળી પુજે ચારે ધર્માચાર રચાને!

૮. વળી એ પ્રતિમા તિર્થંકરની નહીં એમ સિદ્ધાંત શાખથી સિદ્ધ થાય છે. ન્યારે પ્રથમ સુરિયાભ દેવતાને રાજ્યાભિષેક થયો, ચાર પછી વ્યવસાય સલામધ્યે આવ્યો ભાં

“ ધર્મીષ સથે વાણિ ” એહવો પાઠ છે. એટલે ધર્મશાસ્ત્ર વાંચ્યા. એ ધર્મશાસ્ત્ર છે, ધર્મશાસ્ત્ર કહ્યા છે, પણ કૃણધર્મની રીત સમધીયા છે પણ આચારંગાદિક દ્વાદસાંગ પ્રવચન સિદ્ધાંત નથી કેમકે જે આચારંગાદિક દ્વાદસાંગી હોય તો મિથ્યાત્વિ અલવ્ય કેમ વાંચે? કેમ સર્દહે? અને જીવવચન સાચાં કેમ જાણે? કેમકે વાંચવા તો સર્વેને પડે છે. વળી મિથ્યાત્વીના એગણુત્રીશ પાપસૂત્ર કયાંયપણ જુદા કહ્યાં નથી. તેમ કયાંય સમ્યકદ્રષ્ટિ આચારંગાદિક વાંચે અને મિથ્યાત્વિ કુરાન, પુરાન વગેરે વાંચે એમ તો કહ્યું નથી. ભાં તો જેટલા ચાર ખોલવાળા ઉપજે તે સર્વ એહીજ ધર્મશાસ્ત્ર વાંચે છે માટે એ ધર્મશાસ્ત્ર તે પણ લોકીક કૃણરીતનાં જાણવાં.

વળી કેટલાએક કહેછે કે—શ્રાવક, સમ્યકદ્રષ્ટિ સિદ્ધાંત વાંચે તો અનંત સંસારી થાય. હવે એમ કહેનારના લેખે જે આચારંગાદિક ધર્મશાસ્ત્ર હોય તો સમ્યકદ્રષ્ટિ દેવતા સિદ્ધાંત વાંચીને અનંત સંસારી શા માટે થાય? માટે નહીં એ ધર્મ શાસ્ત્ર તે કૃણ રીતનાંજ છે. જેમ મનુષ્ય લોક મધ્યે જોહોતિરે કળાના શાસ્ત્ર, તથા અર્થ, ધર્મ, કામ, સામ, દંડ, ભેદ. ઇલાદિક ગ્રંથ છે તેજ સરખા તે પણ જાણવા, અને સમ્યકદ્રષ્ટી, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી સર્વને એક સરખી રીતે કામ આવે, એક સરખી રીતે મનાય તેવાં છે, એટલે એ પ્રતિમા અને એ શાસ્ત્ર એ બંને એક લોકીક ખાતે છે. કેમકે અનંતા જીવ અનંતીવાર દેવતા થકને એ પ્રતિમા પુજી. એ પુરતક વાંચ્યાં, પણ કોષ સમ્યકૃત્ય પામ્યો નહીં.

૯. ત્યાર પછી એ પુસ્તક વાંચીને “ધર્મીયં વવસાઈયં ગિન્હિજા” ૬૦ કુળ-ધર્મ સંબંધી. ૧૦ વ્યાપાર. ગિ૦ ગૃહે એવો પાઠ છે.

ભાવાર્થ—એ ધર્મનો વ્યાપાર કહ્યો તે પદ પણ સમુચ્ચ છે. ત્યાં એમ નથી કહ્યું કે પ્રતિમા પુછ તે ધર્મ વ્યવસાય. સમુચ્ચ પદ મધ્યે તો પ્રતિમા, પુત્તળી, સ્થાંભા, હ-થીયાર, તોરણ, પ્રાણ, ખડગ, પુસ્તક એમ ૧૧૧૧૧ વાનાં પુન્યા, તે સર્વે ધર્મવ્યવસાય ગ્રહ્યા કેડે પુન્યા છે, તે માટે ધર્મવ્યવસાય પદ તે પણ સાધારણ પાઠ છે.

ત્યાર પછી ઉદીને ઇશાન ખૂણે સિદ્ધાયતન મધ્યે ગયો. ન્યાં એકસો ને આઠ છન પડીમા છે ત્યાં આવ્યો, અને પ્રતિમાનો શરીર ચરચ્યો.

હવે પ્રતિમાદિક એક બીજાથી વિરૂદ્ધ પડે છે તે સૂત્ર થકી કહે છે.

૧. ન્યાં વિન્ય દેવતાની પ્રતિમા (જીવાભિગમ મધ્યે) પાછળ વરણવી ભાં “**રીઠ મયામસું**” રીષ્ટરત્નમય ડાઢી કહી છે. અને રાયપસેણીમાં સૂરિયાલે પ્રતિમા પુછ તેને ઠાઢી નથી કહી. એ ફેર.

૨. “**કળગમયા ચુચુબા**” એટલે કનકમય સ્તન છે. હવે જુઓ એ સ્તન જુગળ કેને હોય? શ્રી ઊવ્વાઠ મધ્યે શ્રી વિતરાગનું શરીર વખાણ્યું ભાં સ્તન જુગળ મુળથીજ કહ્યાં નથી, કેમકે તિર્થંકર, ચક્રવર્તિ, બળદેવ, વાસુદેવ, ઉત્તમ પુરુષ, સામંત, ઘોડો. એટલાને સ્તન હોય નહિ. માટે તે પ્રતિમા જે છન તિર્થંકરની હોય તો સ્તન હોય નહીં. એ સ્તન કહ્યાં તે ફેર.

૩. વળી તે પ્રતિમાને પાશે (પડખે) એ એ ચામરધારની પડીમા, એક એક છત્ર-ધારની પડીમા, અને મુખ (મોઢા) આગળે એ એ નાગપડીમા, એ એ જક્ષપડીમા હાય જેડીને વિનય કરતી રહે છે. હવે જુઓ એ નાગ, ભૂત અને જક્ષની પડીમા કોના પરીવાર મધ્યે હોય? તિર્થંકરની પાસે તો સૂત્ર મધ્યે હામ હામ કહ્યું છે કે “**ઈસીપરી-સાણ જઈપરીસાણ**” કહ્યું છે. જે એ પ્રતિમા પાસે ગણુધર, સાધુની પ્રતિમા હોત તો જાણુત કે એ તિર્થંકરની પ્રતિમા ખરી, પણ તે તો નથી માટે એમ જાણુવું જે કાષ ભોગીદેવ કામદેવાદિકની પ્રતિમા છે.

વળી આજે પણ પ્રતિમા જે કરાવે છે તેની પાસે કાઉસગીયા સાધુની પ્રતિમા કરાવે છે, પણ નાગ, ભૂત, જક્ષની પ્રતિમા કરાવતા નથી, તો એ એ પ્રતિમા મધ્યે સાચી કઈ ને જુઠી કઈ? માટે એ પ્રતિમા નાગ, ભૂત, જક્ષ, ઠાકુર, વેસમણ, ક્ષેત્રપાળ, મહેશ, કામદેવાદિકની નિસંદેહ જાણવી.

૪. વિશેષમાં વળી સૂરિયાલે પુજતાં પહેલાં થકી “**લોમહેયણં પમજઈ**” કહ્યું છે. એટલે કે મોરખીજની પુંજણી થકી પુંજ કહી. જેમ ધ્રુપતીએ. ભદ્રાસાર્થવાહણીએ જક્ષની

પ્રતિમા મોરખીંછ થકી પુછ તે રીતે. પુછ છે તો મોરખીંછની પુંગ્ણી જૈનલીંગ નથી, તે ઠાણાંગસત્રે પાંચમે ઠાણે ત્રીજે ઉદ્દેશે કહ્યું છે કે—

**કપ્પઈ નિગ્ગાંયાણવા નિગાંથીણવા પંચ રયહરણાઈં ધારીત્તણવા પરિહરિત્ત-
ણવા તંજહા. ઉન્નણ ૧, ઉટ્ટિણ ૨, સાંણણ ૩, પજ્ઞાપિચિણ ૪, મુંજાપિચિણ ૫.**

શબ્દાર્થ—ક૦ કહ્યે નિ૦ નિગ્રંથ. નિ૦ નિગ્રંથીતે. ૫૦ પાંચ ૨૦ રજ્જેહણા. ૫૦ ધારવા. ૫૦ રાખવા. તં૦ તે કહે છે. ઉ૦ કંપવ ઉતનો ૧. ઉ૦ ઉટના રોમનો ૨. સા૦ સાણનો ૩. પ૦ તણુ વિશેષ કુટિત્ત તેહનો ૪. મુ૦ મુંજનો કુટિત્તનો ૫.

ભાવાર્થ—એ મધ્યે ભીંડી તથા મુંજના રજ્જેહરણા અપવાદે રાખવા કહ્યા. પણ મોરખીંછ રાખવાની ના કહી. કેમકે જનસારગ મધ્યે મોરખીંછ નિષેધ્યો છે. જ્ઞે કે અતિ સુકમાળા છે. પણ ભગવંતે અશ્રેય બ્રહ્મચું-વળી અન્યતિર્થિની સાથે મળતો એક સરખો વેષ થાય તે માટે નિષેધ્યો છે.

હવે જુઓ સાધુને મોરખીંછ રાખવાની ના કહી, તો સાધુના સ્વામી ભગવંતને શરીરે મોરખીંછનું પુંગ્ણું ક્યાંથી હોય? વળી ભગવંતને તો મૂળથીજ રજ્જેહરણો નથી તો ભગવંતની પ્રતિમાને મોરખીંછ કેમ કહ્યે? એ લેખે પણ શ્રી વિતરાગની એ પ્રતિમા નહીં.

૫. વળી સુરિયાભે પ્રતિમા પુછ ચારે પ્રથમથકી પ્રતિમાને નવરાવી પછે—

“ અહયાઈં દેવદુસ જુયલાઈં નિયસેઈ ૨ ત્તા ”

અ૦ મોંઘા મુલ્યના દે૦ દેવદુપ. જુ૦ જુગળ વસ્ત્ર. નિ૦ પહીરાવે, પહીરાવીને.

ભાવાર્થ—એમ પાઠ કહ્યો કે જનપ્રતિમાને ચીગટ રહિત, ઉદરની ચાંચ રહીત એટલે અપાંડ વસ્ત્રનાં જ્ઞેટો પહેરાવ્યો. એમ પાઠ બોલ્યો. હવે જુવો તિર્થકર તો અચેળ છે, તે વસ્ત્ર પહેરે નહીં તો તિર્થકરની પ્રતિમાને ધોતી જ્ઞેટો કેમ પહેરાવ્યો? એ લેખે તે પ્રતિમા ક્યા જનની ઠરી તે વીચારવું, કેમકે આબ્રણને વસ્ત્ર તો એક રીતે છે. માટે જ્ઞે કહ્યે તો તે યનેને કહ્યે, અને ન કહ્યે તો એકને ન કહ્યે.

વળી આજે જે પ્રતિમા પુજે છે તે પણ વસ્ત્ર નથી પહેરાવતા, તો દેવના ભગવંતને અચેળ જાણીને વસ્ત્ર કેમ પહેરાવે? માટે એમ બ્રહ્મચું કે એ પ્રતિમા વસ્ત્રના પહીરણુદાર દેવતાની છે, પણ જનદેવ તિર્થકર નથી.

વળી કોઇ કહેશે કે એ તો વસ્ત્ર ભગવંતના મુખ આગળે મુક્યાં છે, એમ કહે તો તે વાત ખોટી કહે છે, કારણકે મુખ આગળ વસ્ત્ર મુક્યા તે તો **“વથારુહણં”** પાઠ જુદો છે. **“વન્નારુહણં ચુન્નારુહણં પુપ્ફારુહણં વથારુહણં આભરણારુહણં”** અર્થ—૧૦ વાના આરોપણુ. ચુ૦ ચૂર્ણવાસખેપ ચઢાવે. પુ૦ પુલ ચઢાવે. ૧૦ વસ્ત્ર ચઢાવે. આ૦ આભરણુ ચઢાવે. તેમાં આવ્યો, પણ ધણાં તો **“દેવદુસા જુયલીયં નિયસેઈ ૨ ત્તા”**

કહેતાં દે૦ દેવદુપય. જુ૦ જુગળ વસ્ત્ર. ની૦ પહીરાવે, પહીરાવીને. કહ્યું નિર્વેર્યા પહી-
રાવ્યા કહ્યાં છે. એમ આભરણુ ચઢાવ્યાં તે જુદાં અને પહેરાવ્યાં તે પણ જુદાં. માટે એ
આભરણુ અને વસ્ત્ર અને વસ્તુ ભગવંતને અયોગ્ય, તેમ ભગવંતની પ્રતિમા હોય તો તેને
પણુ અયોગ્ય.

વળી કાંઈ કહેશે કે ભગવંતને તો એ એ વસ્તુ અયોગ્ય છે. પણુ ભક્તિવંતની
ભક્તિ છે કે જે સાર વસ્તુ હોય તે પ્રતિમાને ભગવંત નિમિત્તે કરેજ. એમ કહે તેને
ઉત્તર જે, જે સાગી પુરૂપતી ભક્તિ ભોગવડે થાય તો સ્ત્રી કેમ ન ચઢાવીએ? કેમકે સર્વ
ભોગમાં સ્ત્રી પ્રધાન છે. જેમ વસ્ત્ર આભૂપણુ તેમ સ્ત્રી! પણુ દયાળુ પ્રભુ દેવાધીદેવને એવી
ભક્તિ જીનમારગમધ્યે ક્યાંઈ કહી નથી.

૬. વળી પ્રસ્તવ્યાકરણુ સૂત્રને પાંચમે અધ્યયને આશ્વકારે દેવતાના ચૈલ અને દેવ-
કૃગ પરીગૃહ મધ્યે કહ્યાં છે તે પાઠ કહે છે.

एवंचेते चउविहा सपरिसावि देवा ममायंति भवण वाहण जाण विमाण
सयणा सणाणियं नाना विह वत्थ भूसणाणीय पवर पहरणाणिय णाणामणी
पंचवण दिवंच भायणविहं णाणाविहं कामरुव वेउव्विया अच्छर गणा संघाए
दिव समुहे दिसाओ विदिसाओ चेइयाणिय वणसंडे पवते गाम नगराणीय
आरामु जाण काणणाणीय कुव सर तलाग वावि दिहाय देवकुल सभ पच्चा
वसही माइयाइं बहुयाइं कित्तणाणिय परिगेन्हवा परिग्रहं, विपुलं दच्च सारं
देवावि सइंदगा नव्वित्ति नत्तुट्ठि उवलभंति.

શબ્દાર્થ—એ૦ એણિપરે. તે૦ તે દેવતા. ચ૦ ભવનપ્રલાદિક ચાર પ્રકારના. સ૦
પરિખદા સહીત એ પુરવે કહ્યા તે. દે૦ દેવ તે. મ૦ મહારા એવી મમતા કરે. (તે કયા
એમ ઉપર મહારા એવી મમતા કરે તે એલ કહે છે) ભ૦ ઘર ૧. વા૦ અશ્વાદિક ૨.
જા૦ સકટાદિક ૩. વિ૦ વૈમાન ૪. સ૦ પલ્લકાદિક ૫. સ૦ સિંધારનાદિક પ્રત્યે મમતા
કરે ૬. ના૦ નાના પ્રકારના. વ૦ વસ્ત્ર ૭. જુ૦ જૂપણુ પ્રત્યે ૮. પ૦ પ્રધાન. ૫૦ હથી-
ચાર પ્રતે મમતા કરે ૯. જા૦ નાના પ્રકારના મણી ૧૦. ૫૦ પાંચ વર્ણ. દિ૦ પ્રધાન.
ભા૦ ભાજન ૧૧. તા૦ નાના પ્રકારના કા૦ કંદર્પાવતારૂપ ૧૨. વે૦ વૈકીય કીધા એવા.
અ૦ અપચ્છરાના ૧૩. ગ૦ સમોલ તેહના વૃંદ પ્રત્યે. દી૦ દીપ ૧૪. સ૦ સમુદ્રપ્રતે
૧૫. દી૦ ચાર દિશાપ્રતે ૧૬. વી૦ ચાર વિદિસપ્રતે ૧૭. ચૈ૦ ચૈલ પ્રતિમા પ્રત્યે ૧૮.
(અન્ય તિર્થિની પ્રતિમા પણુ પરિગ્રહ મધ્યે જાણવી) વ૦ વનખડે ૧૯. ૫૦ પર્વત ૨૦.
ગા૦ ગામ ૨૧. ન૦ નગર પ્રત્યે ૨૨. આ૦ આરામ ૨૩. ઉ૦ ઉદ્યાન ૨૪. કા૦ કાનન
તે વન પ્રતે ૨૫. કુ૦ કુપ (કુવા) ૨૬. સ૦ સરોવર ૨૭. ત૦ તળાવ ૨૮. વા૦ વાવ

૨૯. દી૦ દિર્ઘિકા ૩૦. (લાંબી વાવ નાળાલી) ૬૦ શીખરચંધ દહેરાં ૩૧. સ૦ સભા. ૫૦ પર્વ ૩૨. ૧૦ તાપસના આરામ ૩૩. આ૦ એ આદિ દેષને. ૫૦ ધણા પદાર્થ પ્રતે. કી૦ એમ કહે જે એ માહરા, એ માહરા એવી મમતા કરે. ૫૦ ગ્રહીને એવા. ૫૦ પરિગ્રહને પરીગ્રહ કેલવા છે તે ક. વી૦ વિસ્તીર્ણ. ૬૦ દ્રવ્યે કરી. સા૦ પ્રધાન. એવા પરિગ્રહને આદરીને ૬૦ દેવતા પણ. સ૦ ઈંદ્ર સહિત દેવ ન૦ તૃપ્તિ ન પામે. તે દેવતા ધણા વિસ્તીર્ણ લોભે પરાભવ્યા થકાં.

ભાવાર્થ—એ પાઠ મધ્યે જે જે વસ્તુ કહી તે તે વસ્તુ દેવતાને પરિગ્રહ મધ્યે કહી તેમાં દેવકુળ (દેહરા) પ્રતિમા તે પણ પરિગ્રહમાં ગણ્યા છે માટે પરિગ્રહ પુનઃ ધર્મ હોય નહીં. એ નષ્ટી જાણવું.

વળી ક્રાઇ કહેશે કે પૂર્ણ ભદ્રાદિક જ્ઞક છે તે જ્ઞકની પ્રતિમા પરિગ્રહ ખાતે છે, શેષ પ્રતિમા પરિગ્રહમાં નહીં. એમ કહે તેનો ઉત્તર—જે ત્રીજા લોકે વ્યંતરની પ્રતિમા છે તે પ્રતિમા પરિગ્રહ મધ્યે કહેશે તે કહાં તે “**ચતુર્વિહારીદેવા**” ચાર પ્રકારના દેવતા કહ્યા છે. વળી ઈંદ્ર સહિત તે તેની પ્રતિમા ત્રીજા લોક માંહી કહ્યા છે? અને કાણુ પુનઃ છે? અને “**દિવ સમુદે ચેડયાણીયં**” કહ્યું તે કયા વ્યંતરની પ્રતિમા છે? વળી સર્વ દ્વીપ, સમુદ્રની પ્રતિમા તિર્થંકરની માને છે તે કહાં તે તે પણ ભેળી આવી છે. વળી દેવલોક મધ્યે વૈમાનદીક પ્રતિમા છે તે પણ વૈમાનવાસીને પરિગ્રહ ખાતે છે. કારણ કે પોત પોતાના વૈમાનની સર્વે પુનઃ છે. ક્રાઇ ધીજ્ઞની પુજતા નથી. વળી સુરિયાભને સામાનિકે પુજવાનું કહ્યું છે તેણે પણ સુરિયાભ વૈમાનના સિદ્ધાયતનની પ્રતિમા સુરિયાભ દેવને પુજવી કહી દેખાડી, અને તેણે તેહીજ પુજ્ય છે, પણ અન્ય સ્થાનકની, મેરની, નંદીસર દ્વીપની પુજવી યતાવી નથી. જે પહીલા જીવ આચારમાં પુજવાની છે તેજ યતાવી એટલે પોતાની કરી યતાવે છે, તે માટે પરિગ્રહ ખાતેજ કહી. વળી તિર્થંકરના જન્માદિક મહોત્સવ કરતાં સર્વે ઈંદ્ર ભેળા થાય છે, તેમાં ક્રાઇ એમ નથી કહેવું કે અમુક તિર્થંકર તે મારી હદના ને મારા છે, માટે હું જન્માદિક મહોત્સવ કરીશ. એમ ક્રાઇ મમતા કરતા નથી. ત્યાં તે ભરત, ઐરવત, મહાવિદેહના જેટલા છે તેટલાનો સહુ જન્મ મહોત્સવાદિક કરે છે, માટે તે ક્રાઇ દેવતાના પરિગ્રહમાં નથી, અને પ્રતિમા તે જેની હદ મર્યાદા વૈમાન માંહી આવી તેનેજ પોતાની જાણી મમતા છે જેથી પુનઃ છે, તે માટે તે પરીગ્રહ ખાતે કહી છે, પણ તિર્થંકર કે સાધુ ક્રાઇની હદમધ્યે કહ્યા નથી. એ મોટો ફેર છે.

૭. ત્યારે ક્રાઇ કહેશે કે સુરિયાભની પ્રતિમા તિર્થંકરની નથી એવું તમે કેમ જાણ્યું? એમ કહે તેનો ઉત્તર—કે એ પ્રતિમાના લક્ષણુ છ ભગવંતથકી જુદા પડ્યા તે કહે છે. પ્રથમ દાદી ૧, સ્તન ૨, મોરખીંછ ૩, નાગ, ભૂતનો પરિવાર ૪, કપડાં પહેરાવ્યાં ૫, ને આભૂષણુ પહેરાવ્યાં ૬. તેણુ કરી જાણ્યું કે એ ભગવંતની પ્રતિમા નથી. એ છ ઓલ

વિરૂદ્ધનો વિસ્તાર ઉપર કહેવાઈ ગયો છે. વળી દ્રુપતિની પ્રતિમા ને સ્ત્રીનો સંબંધ એ સાતમો વીરૂદ્ધ.

૮. ત્યારે કોઈ કહેશે કે જન પ્રતિમા વીતરાગની નથી તો “ધ્રુવદાહન જીવ-વરાણ” કેમ કહ્યું? એમ કહે તેને ઉત્તર કે—જે જનવર ધ્રુવ, સુગંધ લ્યે તો સુરિયાભે પ્રત્યક્ષ ભગવંતને ધ્રુવ કેમ ન કર્યો? તે કહેા. માટે જે ધ્રુવ, સુગંધના ભોગી દેવ છે તે માટે દેવતા રૂપ જનની પ્રતિમા જાણવી, પણ તિર્થંકરની પ્રતિમા જાણવી નહીં. એ આક પ્રશ્ન થયા.

ત્યારે કોઈ કહેશે કે એ બધી વાત તો ઠીક પણ જે તિર્થંકરની પ્રતિમા નથી તો સુરિયાભે નમોયુજ્ઞ કેમ કહ્યું? એમ કહે તેને ઉત્તર કે—સુરિયાભનું નમોયુજ્ઞ ધર્મ ખાતે નથી. એ તો કુળાચાર વ્યવહાર ખાતે છે કેમકે નમોયુજ્ઞ ત્રણ પ્રકારે કહે છે. લોકીક રીતે ૧, કુપ્રાવચનીક રીતે ૨, અને લોકોત્તર રીતે ૩. એ ત્રણ પ્રકારે. તેની સમજૂતી કહે છે.

૧. લોકીક તે લોકીક દેવ, ગુરૂ. દેવ, ગુરૂના ગુણ રહીતની આગળે નમોયુજ્ઞ કહે તે. જેમ દ્રુપતિ પોતે મિથ્યાત્વી અને નિયાણા સહીત થકી ભોગી દેવની પ્રતિમા આગળે નમોયુજ્ઞ કહ્યું તેમ. તેમજ અંતગડ સૂત્રે છઠ્ઠા વર્ગના ત્રીજા અધ્યયનમાં અર્જુન માળીએ મોગરપાણી જક્ષને કહ્યું કે—

“एवं खलु अहं बाल पभिए चेव मोगरपाणीस्स भगवओ कल्लकल्लिं जाव कप्पेमाणे विहरामि”

આંહી અર્જુન માળીએ મોગરપાણી જક્ષને ભગવંત કહી ઓલાઓ તેથી શું તે ભગવંત થયો? અર્થાત રાગી હોય તે તેના ગુણગ્રામ કરે. વળી જેમ ઓશવાળ મહાજન આગળે પોકરણા ભોજક ચોવીશ જનના નામ સંભળાવે, પણ પોતે સદેહે નહીં ફક્ત આજીવકા અર્થે કહે તેમ જાણવું માટે એમાં ધર્મ નથી.

૨. કુપ્રાવચનીક તે ગોસાળા જમાલીના શિષ્ય, શ્રાવક, ગોસાળા, જમાલીને નમો-યુજ્ઞ કહે તે કુપ્રાવચનીક, તથા અનુજ્ઞેગદારે દ્રવ્યાસકના કરણહાર વેપધારી તથા દીગંચર નમોયુજ્ઞ કહે તે સર્વે કુપ્રાવચનીક જાણવા.

૩. લોકોત્તર નમોયુજ્ઞ તે સાધુ, શ્રાવક, શ્રી વીતરાગને ઓળખી ગુણ જાણીને કહ્યું તે એકાંત મુક્તિ હેતુ જાણવું.

વળી જેમ સુરિયાભે પ્રતિમા આગળ નમોયુજ્ઞ કહ્યું તેમ અસંખ્યાતા વિજય દેવતા અસંખ્યાતા વિજયંત દેવતા, અસંખ્યાતા જયંત દેવતા અને અસંખ્યાતા અપરાજીત દેવતા. અકેકને ટેકાણે અનંતા થયા અને અનંતા થશે તે સમ્યક્ત્વી, મિથ્યાત્વી, ભવ્ય, અભવ્ય, સર્વે નામોયુજ્ઞકરે. તેમજ અસંખ્યાતા ભવનપતિ, અસંખ્યાતા વ્યંતર, અસંખ્યાતા જ્યોતિષી અને અસંખ્યાતા વૈમાનિક. તે સર્વે સુરિયાભની રીતે પ્રતિમા પુજે છે,

દાદા પુત્ર છે, અને ધર્મ શાસ્ત્ર વાંચે છે. ભવ્ય, અભવ્ય સર્વ દેવતાની એ કરણી છે માટે તે લોકીક રીતમાં નમોથુણું ગણાય. જો એકલા સમદ્રષ્ટીજ પુત્ર કરે તો સમ્યક્ત્વ ખાતે હોય પણ તેમ તો નથી માટે સમ્યક્ત્વ ખાતે નહીં.

વળી જો પ્રતિમાની પુત્ર ધર્મ ખાતે હોય તો મનુષ્ય લોકે રાગ, શેદ, સેનાપતિ. શ્રાવકે પ્રતિમા પુત્ર, ધરમાં માંડી, દહેરાં કરાવ્યાં, સંધ કાટયા એમ કેમ ક્યાંય ન કહ્યું?

વળી દેવતાએ પ્રતિમા આગળે નમોથુણું કહ્યું, તેમજ ગર્ભમાં રહ્યા. અવિરતી તિ-થંકર તેહને નમોથુણું કહ્યું, પણ સાક્ષાત કેવળી ભગવંતને વંદણા કરવા આવ્યો ત્યાં નમોથુણું કેમ ન કહ્યું? તો શું પ્રતિમાથકી ભગવંત ઉતરતા હતા? પણ એમ કાંઈ નહીં, દેવતાની જેલવી રીતિ છે. કુળાચાર જીવવ્યવહાર છે તે પ્રમાણે કરે છે એમાં કાંઈ ધર્મ કર્મનો વિચાર જીવુદાનો નથી.

૧૦. વળી સુરિયાભે પ્રતિમાને નમોથુણું કહ્યું તે છલ લોક ખાતે છે, પણ પર-લોક ખાતે નથી. તેહની ખાત્રીને માટે સુત્રસાખ ભગવતી સતક યીજે ઉદેશે પહેલે છે કે, તે અંધક સન્યાસીએ શ્રી મહાતીર સ્વામી પ્રત્યે કહ્યું કે જેમ કાંઈ ગાથાપતિ ઘર અપતું દેખી ધન કાટે તે એમ જાણે કે એ સમયે.

**નિચારિણ સંમાણે પુલ્લિ પછા હિયાણ સુહાણ સ્વમાણ નિસેસાણ અણુગા-
મીય-તાણ ભવિસ્સઈ ॥**

શબ્દાર્થ—નિ૦ નિસ્તાર પામ્યો એ મહારો આત્મા અને કેડે શું નિકળ્યાથકાં પુ૦ પહીલા. પ૦ અને પછે પણ. હી૦ હીતને કાળે. સુ૦ સુખને કાળે. ખ૦ ક્ષમાને કાળે. નિ૦ મુક્તિ હેતુ. અ૦ અનુગામીકપણે. ભ૦ હુંરયે.

ભાવાર્થ—એ ધન કાઢયું થકું મુજને પહેલાં અને પછી પણ હીતકારી પ્રમુખ થાશે. એણે દ્રણ્ણિ અંધક કહે છે કે લોકમધ્યે આદીમ પ્રદીપ, જરા, મરણરૂપ અગ્ની લાગી છે તે માહેથી સાર ભંડ હુંમાહરો આત્મા કાટું છું, જેથી એ આત્મા સંસારથકી કાઢ્યે થકે મુજને.

પેચા હિયાણ સુહાણ સ્વમાણ નિસેસાણ અણુગામીય તાણ ભવિસ્સઈ ॥

શબ્દાર્થ—પે૦ પર ભવ જન્માંતરે. હી૦ હીત ભણી પથ્યની પરે. સુ૦ સુખ ભણી. ખ૦ જોગતા ભણી રોગનો વિનાશ કરવા યોપધની પરે. નિ૦ મેક્ષ ભણી. અ૦ ભવની પરંપરા લગે એહ સુખનું કારણ કેડે ભ૦ હુંરયે.

ભાવાર્થ—પેચા કહેતાં પરલોકે હીયયે પ્રમુખ થાશે. પલાં હીયાયે પ્રમુખ પાંચ યોલ તો સરખા છે. પણ ધન કાઢયું લાં “પુલ્લિ પછા” કહ્યું જે એ લોક મધ્યે એ ધન કાઢયું થકું પહીલા અને પછી ધન “હિયાણ” પ્રમુખ પાંચ યોલ થાશે કહ્યું તેમજ સંજમ લેતા પણ પાંચ યોલ તો તેહીજ પણ “પેચા” કહેતાં પરલોકને વિષે

“હિયાઈ” પ્રમુખ ઘાશે એમ કહ્યું એટલા શબ્દનો ફેર છે, તેમ સૂરિયાલે ભગવંતને નમોથુલું કહ્યું ત્યાં “પેચા હિયાઈ” પ્રમુખ પાંચ ગોલ કહ્યા, જેમ સંજમ લેતાં ખંધકે કહ્યા તેમ, અને પ્રતિમા પુજવી સામાનિક દેવતાએ યતાવી ત્યાં “પુગ્વિ પછા હિયાઈ” પ્રમુખ પાંચ ગોલ કહ્યા. એ ધન કાઢવાના આખાવાની પરે જાણવા. એ લેખે ખંધકનો સંજમ અને સૂરિયાલનું ભગવંતને કરેલ નમોથુલું એ એ પરલોક ખાતે, અને ધન કાઢવું અને પ્રતિમા પુજવી એ એ દલ લોક ખાતે થયા. એ પરમાર્થ જાણવો.

૧૧. વળી ટોણ કહે કે પ્રતિમા પુજ ત્યાં “નિસેસાઈ” કહ્યું છે, માટે નિશેપ શબ્દનો અર્થ મોક્ષનો હેતુ એવો થાય છે, માટે પ્રતિમાની પુજ મોક્ષ હેતુ થઈ એમ કહે, તેને ઉત્તર કે—ભગવતી સતક પંદરમે ચોથા રાફરને ફેડતા એક પુરૂષે વાર્યા. તે પુરૂષ રાફરના ફેડવાવાળા પુરૂષનો.

હિયાકામઈ સુહકામઈ પથકામઈ નિસેસિયાઈ ॥

હીતનો વાંચક, આનંદરૂપ તેહનો વાંચક, પથની પરે પથ તેહનો વાંચક, મોક્ષનો વાંચક.

અસ્યાર્થ ટીકાયાં હિયાકામઈ હિંદુહિતમપાયાભાવં સુહકામઈ ત્તિસુખમાદનં
રૂપં પથકામઈ ત્તિપથમિવપથ્યં આનંદ કારણં વસ્તુ અણુકંપઈતિ અનુકંપાયા
વરતિત્યાનુકંપીકઃ નિસેસિયાઈતિનિઃ શ્રેયં સયન્મોક્ષમિચ્છતિ તિનિશ્રેયિઃ :

ભાવાર્થ—દહાં નિશેપ શબ્દ મોક્ષ અર્થ કર્યો તો દહાં મોક્ષનો અર્થ કરવાનું કારણ શું હતું? ખંધકને અધિકારે “નિશેસ” કહ્યું. વળી ધન કાઢવું ત્યાં પણ “નિશેસ” કહ્યું તો ધન કાઢવામાં મોક્ષનો અર્થ શું હતો? કેમકે ધન તો પ્રત્યક્ષ દલ લોકનોજ અર્થ છે, માટે શબ્દ સરખો પણ ભાવાર્થ વિચારવો.

વળી પ્રતિમાની પુજ તે મોક્ષનો અર્થ હોય તો ભવ્ય, અભવ્ય, પુજવાવળા સર્વ મુક્તિ જાય પણ તેમ તો નથી.

વળી ટોણ કહેશે કે અભવ્ય દેવતાએ પ્રતિમા પુજ તેની સાખ સૂત્રમાં ક્યાં છે? એમ કહે તેને ઉત્તર કે—સિદ્ધાંત મધ્યે તો અભવ્ય જીવ સર્વ દેવલોકે ઉપના જેથી ત્યાંની સ્થિતિ રાખવા માટે સર્વે જણે પ્રતિમા પુજ છે એ સૂત્ર સાખ છે તે છતાં પણ પ્રત્યક્ષ પાઠ જોવો! હોય તો (જે પ્રતિમામતી) ઓઘનિયુક્તિની ટીકા માને છે. તે મધ્યેજ કહ્યું છે કે—

હૃવાંમિ જિણહરાઈ તિવાર્યા દ્રવ્યલિંગિ પરિમૃહિતાનિ ચૈત્યાનિસમ્યક્કદૃષ્ટી
નસંભાવિતાનિ ઈતિકસ્માતજસ્માત દ્રવ્યલિંગી મિથ્યાદૃષ્ટી ત્વાત્ં યચૈવં તર્હિ

દિગંબરસંમંધીનિ ચૈત્યાનિ અઘૈતત્સત્યં તર્હિ સ્વર્ગલોકે પુસશ્વિતાનિ ચૈત્યાનિ સુર્યાભાગ્યાદેવા સમ્યગદષ્ટ્ય પ્રપૂજ્યંતે તત્ ચૈત્યાનિસંગમકવત્ અભવ્યદેવા મદીયં મદીયં મિતિબ્રહ્માનાત્ પ્રપૂજ્યંતે પુર્વાપરં વિરુદ્ધં નસ્યાત્ નતુસુર્યાગ્યાદેવા સ્વર્ગલોકે પુસાસ્વતાનિ ચૈત્યાનિ પ્રજ્યુંતે તત્કલ્પ સ્થિતિવશાનુરોધાત અત્પવ્ વિરુધ ન સંભવતિ.

એમ કહ્યું. ઇલાં અભવ્ય સંગમક દેવતાની પુજા પ્રતિમા સુરિયાભાદ્રિક દેવતા કેમ પુજે? એમ પુછ્યું ત્યારે કહ્યું કે દેવતાની સ્થિતિ છે માટે પુજે. સ્થિતિનો કલ્પ (આચાર, વ્યવહાર) એહવોજ છે એ તત્વ જાણવો. એ લેખે અભવ્ય સરખા તે પણ પ્રતિમા પુજે. એ ધર્મશુદ્ધિ રહીત છે તો પણ જીવ વ્યવહાર માટે પુજે તો હવે તે લોકીક રીત ઠરી કે ધર્મ રીત ઠરી?

૧૨. વળી કેટલાક કહે છે કે સુરિયાભે અને વિજય પોળીયે જીવ દાદા પુજી છે અને તે દાદાના મહાત્મને લીધે સુધર્મા સભા મધ્યે ભોગ ભાગવતા નથી તે માટે દાદાની પુજા મુક્તિ હેતુ છે. એમ કહે છે તેને ઉત્તર કે—દાદાનું પુજવું સમ્યક્ત્વ ખાતે નથી. કેમકે “ ધર્મીયસથે ૧, જીણપડીમા ૨, જીણદાદા ૩, ” એ ત્રણે એક ખાતે છે કારણ—દાદાને પણ ભવ્ય, અભવ્ય, સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટી, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી સર્વે પુજે છે સર્વેના ભવન મધ્યે. સર્વેના વૈમાન મધ્યે છે. મતલબ કે ચારે જીવના દેવતા તે સર્વેને છે. અનંતા તિર્થંકર મુક્તે ગયા તેહને સર્વેને ચાર ચાર દાદા હતી, અને તેના લેવાચણા પણ ચાર જણા છે તે કહે છે. સક્રેદ્ર ૧, ઇશાનેદ્ર ૨, ચમરેદ્ર ૩, અને જળેદ્ર ૪. એજ લીએ છે, ને તેને દાખલામાં ધાલી પુજે છે. એ દાદા ધર્મ જાણીને લેતા હોય તો તે ધર્મ પણ કુળ ધર્મ, જીવ વ્યવહાર રૂપ જાણીને લીએ ત્યાં ધર્મ નહીં. વળી તે દેવતા ઇલાં શ્રુત, ચારીત્ર રૂપ ધર્મ જાણીને લેતા નથી. જે ધર્મ જાણીને લેતા હોય તો અચ્યુતેદ્ર તે સર્વ ઈદ્રદિકથકી મોટા છે તે કેમ લેતા નથી? એ લીએ તો તેને કાણુ ના કહી શકે? પણ જેહને લેવાનો જીવ વ્યવહાર છે, જે રીત લેવાની છે તેજ રીતે તેહજ લ્યે છે. તેમાં જુવો, ઉપરની જમણી દાદા સક્રેદ્ર લ્યે છે ૧, હેહલી ડાળી દાદા ઇશાનેદ્ર લ્યે છે ૨, હેહલી જમણી દાદા ચમરેદ્ર લ્યે છે ૩, ને હેહલી ડાળી દાદા જળેદ્ર લ્યે છે. એ રીતે લ્યે છે. એ ચાર દાદા ઉદારીક પરીણામે છે તે અસંખ્યાતા કાળ ઉપરાંત રહે નહીં, તેમ ચાર ઈદ્રને વૈમાનેજ છે. એ ખીજને લાં નથી. વળી દાદાની પુજા તો સક્રદિ ઈદ્ર તથા સુરિયાભાદ્રિક સામાનીક તથા વિજયાદ્રિક પ્રોળીયા તથા અસંખ્યાતા ભવનપલાદિક સર્વે પુજે છે તો તે સર્વેને જીવદાદા ક્યાંથી આવી? પણ એમ નથી, એની હકીકત એવી છે કે— જે શાસ્ત્રતા પુહગળ દાદાને આકારે પરીણમા છે તેને પુજે છે એનું નામ જીવદાદા છે પણ કાંઈ આંહીથી લઈ જવ્ય તે સદાકાળ રહે ને સર્વેને કેકાણે હોય એમ અનેજ નહીં. જેમ જમણી, મેચકુમારે દીક્ષા લીધી ત્યારે તેની માતાએ

મસ્તકના કેશ લીધા, એ સમયે “અપછીમે દરસણે ભવિસ્સઈ” કહ્યું, તે મોહની કર્મનો ઉદય તેમ છતાં પણ મોહની કર્મજનીત છત આચાર માટે લ્યે તેમ એ દાદાનું લેવું તથા પુજવું તે ધર્મને ખાતે નથી. કારણ કે જે ધર્મ ખાતે હોત તે દેવતા દાદા ઘઘ બ્ધ્ય ત્યારે મનુષ્ય શ્રાવક, સમ્યકદ્રષ્ટિ રખ્યા (રાખ) તો લ્યે? પણ એમાં કાંઈ ધર્મ ખાતું છેજ નહિ. એ તો દેવતાનો છત વ્યવહાર છે, માટે લ્યે છે. જે દાદાને પુજ્યે કેવળી પરખો ધર્મ હોય તો ભવ્ય, અભવ્ય. સમ્યકદ્રષ્ટિ, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ સર્વે કેમ પુજે? કેમકે અભવ્ય, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિને છત મારગની રચી પણ ન હોય. વળી જેમ મનુષ્ય લોકમાં સમ્યકદ્રષ્ટિ, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ જુદા જુદા છે તેમ દેવલોકમાં પણ દેવતા સમ્યકદ્રષ્ટિ, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ જુદા જુદા છે; પણ છતમાર્ગના અને અન્યમાર્ગના પુસ્તક જુદાં જુદાં નથી. કે છતમાર્ગી સીદ્ધાંત વાંચે છે ને અન્યમાર્ગી કુરાન, પુરાન વાંચે છે! એમ તો કાંઈ છે નહીં. સર્વને “ધમ્મીણસથે” એકજ છે તે લોકિક માર્ગે સર્વને સરખા માનવા યોગ્ય છે.

વળી પ્રતિમા દહેરાં મનુષ્ય લોકમાં હિંદુ મુસલમાનનાં જુદાં જુદાં છે. તેમ દેવ. લોકમાં સમ્યકદ્રષ્ટિ મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિના દહેરાં પ્રતિમા જુદા જુદા નથી. દરેક વૈમાન પ્રત્યે એકેક સિદ્ધાંતન અને છતપરીમા છે તેહીજ છે અને તેનેજ સર્વે પુજે છે.

વળી જેમ મનુષ્ય લોકમાં છતમતિ, અન્યમતિ જુદા જુદા સહુ પોતપોતાના ગુરના અંગ પુજવા યોગ્ય માને છે તેમ દેવલોકમાં છતમતી છતદાદા પુજે છે અને અનમતિ અન્ય દેવની દાદા પુજે છે એમ તો કાંઈ છે નહીં. સર્વે એહીજ છતદાદા પુજે છે તે માટે.

૧. જે કામ સમ્યકદ્રષ્ટિજ કરે તે કામ તો લોકાત્તર ખાતે એટલે ધર્મખાતે જાણવું.
૨. જે કામ એકલા મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિજ કરે તે કામ કુપ્રાવચનીક મિથ્યાત્વ ખાતેજ જાણવું.

૩. અને જે કામ સમ્યકદ્રષ્ટી, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ અને કરે તે કામ લોકીકે છતવ્યવહાર તથા પોતાના સ્વાર્થહેતે જાણવું એ લકીકત આગળ પણ કહેવાઈ ગઈ છે. વળી પાપ પણ કરવું પડે તે સહુ લોકીક રીત જાણવી, તેમ એ દાદા સમ્યકત્વી મિથ્યાત્વી સર્વે પુજે માટે લોકીક કરણી ફરી. એ ત્રણે વસ્તુ અનંતે જીવે અનંતી વાર પુજ, પણ કોઈ સમ્યકત્વ પામ્યો નહીં.

વળી સુધર્મા સભામાંહી દેવતા ભોગ નથી ભોગવતા એ દાદાનો મહિમા છે એમ કહે છે. તેનો ઉત્તર કે—જાતા સોળમે અધ્યયને કૃષ્ણ વાસુદેવને પણ સુધર્મા સભા કહી છે, સાં છતદાદા તો નથી તો શું તે સુધર્મા સભા મધ્યે ભોગ કરતા હશે? કદાપિ ન કરે. છતાં દાદાનું મહાત્મ દેખાડ્યું તે કીક, પણ છતપરીમા, છતદાદા, રાજસભા, દર-આર, અખર, હાટ, પ્રમુખ દેકાણે નથી તો શું સાં ભોગ કરતા હશે? પણ નહીં. ભોગ તો ભોગને દેકાણે હોય. પણ તેહીજ સુધર્મા સભામાં જ્યાં દાદા છે સાં એકા દેવતા ત્યારે ભાષા એલે છે. તથા સાવધ્ય ભાષા તે જીવ વિરાધના રૂપ ભાષા એલે છે તથા સર્વે

ઈંદ્ર, સુધર્મેંદ્ર સભામાં એકા થકાં હાસ્ય, વિનોદ, વિલાસ, નેત્રકટાક્ષ, કામચેષ્ટા, નાટિક, નીરીક્ષણ, ગીત, શ્રવણ ઇલાદિક તેો કરે છે તે સંસારી જીવનો છાંદો છે એમાં ભવ્ય, અભવ્ય, સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટિ, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિનો સરખો આચાર છે એમાં કાંઈ મુક્તિનું કારણ સમજવાનું નથી.

૧૩. વળી કેટલાક કહેછે કે સર્વ જીવ દેવતાપણે ઉપના તેણે વિધી પુર્વક પુસ્તક, પ્રતિમા, દાદા પોતાના જીવ આચાર માટે પુછ છે તેમાં ક્યાંઈ ભવ્ય, અભવ્ય, સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટી મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી બુદ્ધાં પશ્યાં નહિ એ વાત તેો કીક પણુ ને વૈમાનના અધિપતિએ પ્રતિમા પુછ છે. તે તેો એકાંત સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટી હોય, કેમકે મિથ્યાત્વી વૈમાનના અધિપતિ પણે ઉપને નહીં એમ કહેછે. તે વાતપણુ સત્ર વિરહ છે. કેમકે બુદ્ધો સત્ર મધ્યે તામલી તાપસ, આળ તપસી, પુરણુ આળ તપસી. મિથ્યાત્વ કાળ કરી ઇસાનેંદ્ર, ચમરેંદ્રપણે ઉપના કહ્યા. તે તેણે પોતાની સ્થિતિ જીવ આચાર માટે પ્રતિમા પુછ હશે કે નહીં પુછ હોય? કેમકે સમ્યક્ત્વ તેો પછે પામ્યા છે અને પ્રતિમા તેો ઉત્પાત સીલ્યામાંડીથી ઉઠતોથકા તરતજ પુને છે તે માટે એમ નથી કે સમદ્રષ્ટિજ પુને.

વળી હરીભદ્ર સૂરીનો કરેલો અભવ્ય કુળક છે તેમાં કહ્યું છે કે ઇંદ્રપણે, સામાનિક ઇંદ્રપણે. ત્રાય ત્રિસકપણે, લોકપાળપણે, પરમાધ્યામીપણે, તથા પ્રતિમા થાય તે પાપાણુપણે, પ્રતિમાના ભોગના કુળ, પાણીપણે એટલા મધ્યે અભવ્ય જીવ ઉપને નહિ એહવું કહ્યું છે. તેનો ઉત્તર કે—

૧. ઇંદ્રપણે ન ઉપને, વૈમાનના ધણીપણે ન ઉપને. તેો યારમા દેવલોકના ઇંદ્ર-થકી પણુ નવ ઐવેકના દેવતા અધિકા છે, અહિમેંદ્ર છે. તે મધ્યે અધીકી ન્યોતી, કાન્તિ, પુનાઇ તે એસઠ ઇંદ્ર થકી પણુ અધિક છે, તે તે મધ્યે તેો અભવ્ય અને મિથ્યાદ્રષ્ટિ ઉપજતા સત્ર મધ્યે કહ્યા છે. ભગવતી સત્ર મધ્યે સર્વ જીવ નવ ઐવેકપણે અનંતીવાર ઉપના કહ્યા છે તે માટે ઇલાં નવઐવેક સુધી અભવ્યનું ઉપજનું કહ્યું તે વિચારના નેયું છે !

૨. વળી આવશ્યકની વૃતિ યાવીશ હગ્નરી હરીભદ્ર સૂરીની કરેલી તેમાં સામાયેક નામા અધ્યયનની કીકામાં અભવ્ય સંગામો દેવતાનો અધિકાર છે કે શી મહાવીરને ઉપ-સર્ગ કરવા આવ્યો ત્યાં પહેલા સકેંદ્ર યોલ્યો કે મહાવીરને કોઇ ચળાવી ન શકે ત્યારે સંગામો અભવ્ય દેવતા સકનો સામાનીક છે. તે યોલ્યો કે—

अहं सगामो नाम सोहम्म कृष्णवासी देवो सकसामाणिओ सोभणीइ देव-
राया अहोरागे नउल्लवईको माणुसो देवो न चालीसई अहं चालेमि नाहे
सकातं भवारेति मांजाणिहिति परनिसाए भगवंतवोकम्मं करोति एसो आगतो.

ભાવાર્થ— ઇલાં સકેંદ્રનો સામાનીક ઇંદ્ર સંગામો દેવતા કહ્યો અને અભવ્ય કહ્યો.

૩. વળી સંદેહ દોલાવળી નામે ગ્રંથ છે તેહની વૃત્તિમાં કહ્યું છે કે—

મન્વેવંતર્હિ સંગમક્રઃપ્રાય માહા મિથ્યાદિષ્ટિ દેવે વિમાન સ્થં સિદ્ધાયતનં
પ્રતિમા અપીનાતનમિતિ ચેત્નન્યેત્પચ્યુપુદિ સંગમં વત્ અભવ્ય અપીદેવા મદિ-
યમિતિ बहुमानात् कल्प स्थितिब्रह्मानुरोधत् तदभूत् प्रभावाद्दानं कदाचित्
असमंजस क्रिया आरभ्यते. ॥

ભાવાર્થ—એ સંગમો દેવતા અભવ્ય કહ્યો, અને ઇંદનો સામાનીક પણ કહ્યો. સામાનીક દેવતા ઇંદ્ર સરખા વૈમાનનો ધણી ઉપજતી વેળાએ સૂરિયાલની પેરે પ્રતિમા દાદા પુજે પોતાની કલ્પ સ્થિતિ માટે. એ ગ્રંથની સાખ આપી.

૪. વળી સિદ્ધાંત સાખ આપણે જ્ઞેષ્ઠએ અભવ્ય અને મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ સામાનીક દેવતાપણે ઉપજે નહીં તો શ્રી મહાવીર પ્રત્યે સૂરિયાલે કેમ પુછ્યું કે સ્વામી હું ભવ્ય, અભવ્ય, સમ્યકદ્રષ્ટી, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી ઇલાદિક બાર બોલ કેમ પુછ્યા ? બ્યારે સૂરિયાલ વૈમાને મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી, અભવ્ય ઉપજે નહીંતો સંદેહ શેનો ઉપનો?

વળી કહે છે કે જેમ અનુત્તર વૈમાને અભવ્ય મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી હોય નહીં તેમ વૈમા-
નના અધિપતિપણે પણ જાણવું કહે. તેનો ઉત્તર કે—જ્ઞે પ્રતિમા પુજતા સમ્યકદ્રષ્ટી
હોય તો સૂરિયાલે તો ઉપજતાવેંતજ પ્રતિમા પુજ છે અને લારપછી ભગવંત પાસે
વાંદવા આવ્યો છે તો પ્રતિમા પુજતાંજ સમ્યક્તદ્રષ્ટિ ને ભવ્ય તો થઈ ચુક્યો સંદેહ ન
રહ્યો ભારે પછી ભગવંતને પુછવાનું શું કારણ હતું? ભારે કોઈ કહેશે કે એણે જાણ્યતા
છતાં પણ નિઃસંદેહ થવા માટે પુછ્યું એમ કહે. તેનો ઉત્તર કે—જ્ઞે જાણ્યો તો નિઃસંદેહ
થવા માટે પુછે તો આ મનુષ્ય કોઈમાં ગણુધર, સાધુ, શ્રાવક, સમ્યક્તદ્રષ્ટિ, રાજા, શેઠ,
સેનાપતિ. પોતાના જીવ આશ્રી તથા મનુષ્ય આશ્રી એ બાર બોલ ક્યાંઈ પુછ્યા કહ્યા
નથી. બ્યાં ભ્યાં બાર બોલની પુછા દેવતા આશ્રીયજ છે. જીવો. ભગવતી સતક સોળમે
બીજે ઉદ્દેશે સકુંદના બાર બોલ જૈતમે પુછ્યા. વળી ભગવતી સતક ત્રીજે પહેલે ઉદ્દેશે
સનતકુમારના બાર બોલ પણ જૈતમે પુછ્યા. રાયપ્રસેણી મધ્યે સૂરિયાલે બાર બોલ
પોતે પુછ્યા. એમ જાવ શબ્દ મધ્યે બાર બોલની પુછા ધણે ટેકાણે આવી છે, પણ
ગણુધર, સાધુ, શ્રાવક, મનુષ્યના પુછ્યા નથી. એટલાજ માટે એમજ જાણવું કે વૈમાનના
ધણીપણે પણ બાર બોલવાળા ઉપજે છે. તે સર્વે પ્રતિમાને દાદાને પુજે છે, તે માટે
પ્રતિમા, દાદાની પુજા સંસાર હેતે જીવ આચારમાં જાણવી, પણ સત્ર ધર્મને ચારીવ
ધર્મ મધ્યે જાણવી નહીં.

૧૪. વળી કોઈ કહે છે કે પ્રતિમાની પુજા દેવતાને ધર્મ ખાતે છે. એમ કહે
છે તેનો ઉત્તર કે—પ્રતિમા તો ભગવંતના શરીર થકી જુદી છે. પણ સાક્ષાત ભગવંતનું

શરીર તેનો મહોત્સવ તે પણ દેવતાના જીવ આચારમાં કહ્યો છે તો પ્રતિમાની પુનઃ ધર્મ વ્યવહાર મધ્યે ક્યાંથી થાશે?

શ્રી જંબુદ્વીપ પત્રતિ મધ્યે જીવન દિસા કુમારી સાક્ષાત ભગવંતના શરીરનો મહોત્સવ કરવા આવી લાં પણ જીવ આચાર કહ્યો છે તે પાઠ કહેજે.

**उपन्ने खलु भो जंबुद्वीवे २ भगवंं तिथयरे तंजीय मेयं तीय पच्चुपन्न मणा-
गयाणं अहोलोगं वथवाणं अठन्हं दिसाकुमारीणं भगवओ तिथयरस्स जम्मणं
महिमं करित्तए. ॥**

શબ્દાર્થ—ઉં ઉપનો. ખં રિચે. ભોં અહો! ધતિ આમંત્રણે. જં જંબુદ્વીપ-
નામા દ્વીપને વિષે. ભં ભગવંત. તિં તિર્થંકર. તં તેહ ભણી. જીવ જીવ આચાર
છે. એં એહ. અં અતીત કાળ થયો. પં હમણાં વર્તમાન કાળ છે. મં અને
આગળે અનાગત કાળે થાશે. અં અધોલોકની વસનારી. અં આઠ દિશા કુમારી. ભં
ભગવંત તિં તિર્થંકરનો. જં જન્મ મહોત્સવ (મહીમા) કં કરવાનો આચાર છે.

વળી રૂપભદ્રેવ શ્વામીના નિર્વાણ સમયને અધિકારે જંબુદ્વીપ પત્રંતીમાં. સકુંદ્રે
એમ વિચાર્યું કે—

**परिनिवृए खलु जंबुद्वीवे २ भारहेवासे उसभे अरहा कोसलीये तं जीयं
मेयं तीय पच्चुपन्न मणागयाणं सक्राणं देविंदाणं देवराया तिणं तिथगराणं
परिनिव्वाणं महिमं करित्तए ॥**

શબ્દાર્થ—પં પરીનીવૃત્ત મોક્ષ પોહતા. ખં નિરચે. જં જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને
વિષે. ભં ભરતક્ષેત્રે. ઉં રૂપભદ્રેવ. અં અરીહંત. કોં કોસળીક. તં તે માટે
જીવ આચાર છે માહરો. વળી અં એહ અતીત કાળના. પં વર્તમાન કાળના અને અં
અનાગત કાળના. સં સુધમંદ્ર તે. દેં દેવતાનો ઇંદ્ર. દેં દેવતાનો રાજા હોય તે. તીં
તિર્થંકરનો. પં પરિનિર્વાણ. મં મહિમા. (નીર્વાણ મોહોત્સવ) કં કરે.

ભાવાર્થ—એ જ રીતે સર્વ ઇંદ્રને સકુંદ્રની પરે વિચારણા થઇ. હવે જીવો સાક્ષાત
જીવનના શરીરનો મહોત્સવ જીવ વ્યવહાર મધ્યે કહ્યો છે, તો પછે પ્રતિમાની પુનઃ ધર્મ
વ્યવહાર મધ્યે ક્યાંથી થાશે? જન્મ મહોત્સવ, દિક્ષા મહોત્સવ અને નિર્વાણ મહોત્સવ
મધ્યે અનેક કોટોગમે દેવતા આવે તે સર્વે જીવ વ્યવહાર મધ્યે ગણ્યા છે. અને ન્યાં
જીવ વ્યવહાર કહ્યો લાં સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટિ, મિથ્યાત્વદ્રષ્ટિ, ભવ્ય અભવ્યનું શું કારણ રહ્યું?

વળી સક, સૂરિયાભ દદુરદેવતા પ્રમુખ સહીત જે ભગવંતને વાંડવા આવ્યા લાં
જીવ વ્યવહાર નથી કહ્યો માટે એમ જાણુને જે દેવતા જે જે કરતવ્ય કરે. નમોથુણું,
પુબ્ન, જન્મ મહોત્સવ, દિક્ષા મહોત્સવ, નિર્વાણ મહોત્સવ, ઘટા લેવી, સ્તુતિ કરાવવાં

એ સર્વે કામ છત વ્યવહારનાં છે. જો ધર્મ વ્યવસાયના હોય તો મનુષ્ય, શ્રાવક, સમ્યક-ત્વદ્રષ્ટિ, રાગ, શેક, સાર્થવાહાદિક કેમ ન કરે ?

વળી કોઈ કહે કે શ્વભદેવ સ્વામી તથા નવાણું ભાષ મુકિત ગયા તેહના ચૈલસ્યુલ ભરથેશ્વરે કરાવ્યાં એમ કહે છે તે વાત ખોટી છે. કેમકે જાંબુદ્વીપ પન્નતિ મધ્યે શ્વભ-દેવનો એક સ્યુલ દેવતાએ કર્યો કહ્યું છે. તેમાં ભરથેશ્વરનું નામ પણ નથી અને ત્રેવીશ તિથેકરના સ્યુભે ઈંદ્રે કર્યા, તે પોતાના છત આચાર માટે પણ કોઈ મનુષ્ય શ્રાવકે કર્યા નથી કહ્યા. વળી ઈંદ્ર સરખે પણ ગર્ભમાં રહ્યા તિથેકરને નમોયુણું કર્યા, પ્રતિમા આગળ નમોયુણું કર્યા, પણ શ્રી વીત્તરાગને વાંદવા આવ્યા લાં સાક્ષાત ભગવંતને નમોયુણું કોઈ દેવતાએ કહ્યું નહીં. તો શું પ્રતિમા થકી ભગવંત કાંઈ ઉતરતા હતા? પણ એમ જાણવું કે દેવતાનો છત વ્યવહાર એહવોજ જાણ્ય છે.

વળી ભગવતી શતક સતરમે ઉદેશે ખીજે કહ્યું કે—

જીવાણં મંતે કિં ધમ્મેઠિયા અધમ્મેઠિયા ધમ્માધમ્મેઠિયા પુછા ગોયમા
જીવા ધમ્મેવિઠિયા અધમ્મેવિઠિયા ધમ્માધમ્મેવિઠિયા નેરહ્યાણં પુછા ગોયમા
નેરહ્યા નો ધમ્મેઠિયા અધમ્મેઠિયા નો ધમ્માધમ્મેઠિયા एवं જાવ ચઝરિંદિયાણં
પચંદિય તિરિસ્વજોણીયાણં પુછા ગોયમા નો ધમ્મેઠિયા અધમ્મેઠિયા ધમ્માધમ્મે-
ઠિયા મણુસા જહા જીવા વાણમંતર જોહસિય વેમાણીયા જહા નેરેહ્યા. ॥

અર્થ—છવ હે ભગવંત શું ધર્મને વિષે રહ્યા કહીએ? અથવા અધર્મને વિષે રહ્યા કહીએ? કે ધર્માધર્મને વિષે રહ્યા કહીએ? ઇતિપ્રશ્ન ઉત્તર—હે ગૌતમ છવ ધર્મને વિષે પણ રહ્યા કહીએ. અધર્મને વિષે પણ રહ્યા કહીએ. અને ધર્માધર્મને વિષે પણ રહ્યા કહીએ.—નારકી હે ભગવંત ઇલાદિક પ્રશ્ન પુર્વપરે. ઉત્તર હે ગૌતમ નારકીને સર્વ વીરતીના અભાવથકી ધર્માસ્થિત ન કહીએ, અધર્માસ્થિતજ કહીએ, તેમજ દેસવીરતીના અભાવથકી ધર્માધર્માસ્થિત પણ ન કહીએ. એમ જાવત્ કેક ચઉરેંદ્રિય સુધી કહેવું. પછી પચેંદ્રિય તિથેચ્ચોનીતો પ્રશ્ન પણ ઉપર પ્રમાણે પુછ્યો. તેનો ઉત્તર કે હે ગૌતમ ધર્મને વિષે રહ્યા ન કહીએ. અધર્મસ્થિત કહીએ. ધર્માધર્મને વિષે પણ દેસવરતીના સભાવથકી રહ્યા કહીએ. મનુષ્યના પ્રશ્નમાં હે ગૌતમ જેમ સમયે છવ કહ્યા તેમ કહેવા. પછી વાણવ્યંતર, લ્યો-તિષી અને વૈમાનિકનો પ્રશ્ન પણ ઉપર પ્રમાણે કર્યો. તે ઉત્તર જેમ નારકી કહ્યા તેમ કહેવા.

ભાવાર્થ—એ લેખે દેવતાને ભગવંતે અધર્માસ્થિત કહ્યા તે કર્તવ્યરૂપ ધર્મ નથી, પણ સમ્યકત્વ આશ્રી તથા શુભ જ્ઞેગ આશ્રી દેવતા ધરમી કહીએ. વળી રાયપ્રસેણી સૂત્ર મધ્યે પુસ્તક વાંચીને દેવતા ઉહ્યો ત્યારે “ ધમ્મીયં વવસાહ ગીન્હિજા ” કહ્યું તે પાઠ ઉપર કોઈ કહે છે કે—પ્રતિમા પુછ તે ધર્મ વ્યવસાય મધ્યે છે. તેનો ઉત્તર કે—

એ ધર્મ વ્યવસાય ગ્રહો કહ્યું. તે પ્રતિમા પુજવા આશ્રીજ કહ્યું એમ નથી, પણ એ ધર્મ વ્યવસાય ગ્રહો, ત્યાર પછી જે જે વસ્તુ પુછ તે તે પોતાના જીવ આચારની વિધિ તે સર્વ ધર્મ વ્યવસાયમાં આવી, તે તેરણુ, ખડગ પ્રમુખ પુજ્યા તે સર્વ ધર્મ વ્યવસાય ગ્રહો કહે તે તથા પુસ્તક વાંચ્યા કહે જે જે વસ્તુ પુછ તેજ વસ્તુ જે ધર્મ વ્યવસાયમાં ગણુશો તે પુસ્તક પુજવો અને વાંચવો એ સ્યામાં ગણુવો ?

વળી ધર્મ વ્યવસાય કહ્યો, તે મધ્યે તે શ્રી ઠાણુંગ સૂત્રમાં દશમે ઠાણું દશ પ્રકારે ધર્મ કહ્યો છે તે કહે છે.

**દસ વિદે ધમ્મે પન્નંતે તંજહા ગામધમ્મે નગરધમ્મે રઠધમ્મે પાસંડધમ્મે
કુલધમ્મે ગણધમ્મે સંગ્રધમ્મે સૂયધમ્મે ચરિતધમ્મે અધિકાયધમ્મે ॥**

શબ્દાર્થ—૬૦ દશ પ્રકારે. ૫૦ ધર્મ. ૫૦ કહ્યા. તં તે કહે છે. ગામ ગ્રામ ધર્મ તે લોકાનું સ્થાનક તેહનો ધર્મ આચાર તે સ્થિતિ ગ્રામ ગ્રામ પ્રત્યે જુદી જુદી અથવા ગામ ઇંદ્રિય ગ્રામ તેહનો ૧, ન૦ નગર ધર્મ તે નગરાચાર તે નગર પ્રત્યે જુદો જુદો હોય તે ૨, ૨૦ રાષ્ટ્ર (દેશ) ધર્મ તે દેશાચાર ૩, ૫૦ પાખંડ ધર્મ તે ૩૬૩ પાખંડીનો આચાર ૪, ૬૦ કુળધર્મ તે ઉગ્રાદિક કુળનો આચાર ૫. ગ૦ ગણુ ધર્મ તે ગચ્છ ધર્મ ગચ્છાચાર ૬, ૮૦ સંઘ ધર્મ તે ચતુરવિધિ સંઘ તેહનો ધર્મ ૭. ૯૦ સૂત્રધર્મ તે આચાર-ગાદિક દાદસાંગીનો ધર્મ જે દૂરગતિ પડતાં જાણી પ્રાણી ને ધરી રાખે તે જાણી ધર્મ ૮. ૧૦ ચારીત્ર ધર્મ તે પાંચ મહાવ્રત ૩૫. ૯. ૧૦ અસ્તિકાય ધર્મ તે ધર્માસ્તિ- (અધર્માસ્તિ, આકાસ્તિ, જીવાસ્તિ, પુદ્ગલાસ્તિ.) કાયાદિકનો સ્વભાવ તે ધર્મ. ૧૦.

ભાવાર્થ—એહ વાવ, હથીયાર, પ્રતિમા, દાદા પ્રમુખ પુજ્યા તે સર્વ કુળ ધર્મ રીત મધ્યે તે માટે “ધમ્મીયં વવસાય” કહ્યો પણ કાંઈ સૂત્રધર્મ શ્રધારૂપ ધર્મ નહીં તેમ ચારીત્રની કરણીરૂપ પણ ધર્મ નહીં. કેમકે ચારીત્ર ધર્મ અનુષ્ઠાન પાળવાં તે વિરતી રૂપ. તે તે દેવતાને નથી અને શ્રુતધર્મ તે શ્રધારૂપ છે, તે કાંઈ કરતવ્યરૂપ નથી. વળી સૂત્રધર્મમધ્યે. એ વાવ, હથીયાર, પ્રતિમા, દાદા, વૃદ્ધ, વાવડી, પુજવા કહ્યાં નથી, કેમકે જે સૂત્ર ધર્મ મધ્યે એહવા જોલ પુજવા કહ્યા હોય તે મનુષ્ય રાગદિક શ્રાવકે કેમ ન પુજ્યા? કેમકે શ્રુત, ચારીત્ર ધર્મના સ્વામી તે મનુષ્ય છે. તે તે પુજતા નથી.

વળી સૂરિયાલ શ્રી મહાવીર સ્વામી પાસે આવ્યો ત્યાં પુલ, પાણી, વસ્ત્ર, આભરણુ થકી જેમ પ્રતિમા પુછ તેમ શ્રી મહાવીરને કેમ પુજ્યા નહિ? વળી પ્રતિમા આગળ કહ્યું છે કે “ધુવંદાઉણ જીણવરાણ” સારે સાક્ષાત જીવવરને કેમ ધુપ દીધો નહીં? તે કહ્યો. સારે કોઈ કહેશે કે પહેલાંથી સેવક દેવતા આવ્યા તેણે માંડલો પુજ્યો, છાંટ્યો, વરસાવ્યો, ધુપ્યો એટલા કામ કર્યાં છે કહે. તેનો ઉત્તર કે—ત્યાં તે એમ કહ્યું છે કે માંડલો સોધ્યો, વરસાદ કર્યો, ધુપ ધરીનેયો “દીવં સુરાભિ ગમન જોગં કરેહ”

કહેતાં દેવતાને આવવા ભેગ કરો એમ કહ્યું, પણ એમ નથી કહ્યું કે ભગવંતને રહેવા ભેગ કરો. તે વિચારવા યોગ્ય છે.

એ ચક્ર પ્રશ્નોત્તરે કરી રાયપ્રસેણી ૧. ઉત્તરાધ્યયન ૨. પ્રશ્નવ્યકાકરણ ૩. સમવાયંગ ૪. ભગવતી ૫. જ્વાલિગમ ૬. જંબુદ્વીપપત્તિ ૭. ઠાણાંગ ૮. વૃહત્-કલ્પ ૯. અંતગડ ૧૦. ઉવવાઇ ૧૧ ને જ્ઞાતા ૧૨. સૂત્રની સામે કરી તથા આવશ્યક નિર્ણયિતની વૃત્તિ ૧ અને સંદેહ દોલાવલી ગ્રંથોની સામે કરી. એક સૂરિયાભનો પ્રશ્ન કહ્યો તે ધર્માભિલાષી હશે. તે વીચારી અનુભવમાં લેશે.

આ પ્રશ્નોત્તરમાં એક વાત ખીજવાર આવી હશે તેને પુનરપી દોષ ગણવાનો નથી, માત્ર વાતને દ્રઢાવવાને વારંવાર સમગ્નુત કરેલ છે એટલું કહી હવે મુળ ભાષાંતર આગળે શરૂ થાય છે.

૬૯ જંબુદ્વીપના દ્વારનો અધિકાર ચાલુ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનું વિજયંત નામે ખીજું દ્વાર ક્યાં કહ્યું છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મધ્ય જંબુદ્વીપના મેરૂ પર્વતથકી દક્ષીણ દીસે પીસ્તાલીસ હજાર જોજનની અયાધાએ (છેટે) જંબુદ્વીપે દક્ષીણ દીસને છેડે ને દક્ષીણ દીસીના લવણુ સમુદ્રને ઉત્તર દીસે ઇલાં જંબુદ્વીપનામા દ્વીપનું વિજયંતનામા દ્વાર કહ્યું છે. તે દ્વાર આઠ જોજન ઉંચું ઉંચપણુ છે. તે ચાર જોજન પહોળપણુ છે. તેની વ્યકત્યતા જેમ વિજયદ્વારની કહી. તેમજ સર્વ કહેવી. જાવત્ નિલ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિજયંતનામા દેવતાની વિજયંતનામા રાજધાની ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની દક્ષીણુદીસે અનેરે અસંખ્યાતમે જંબુદ્વીપે વિજયંતનામા રાજધાની છે. તે વિજય રાજધાની સરખી છે. તે વિજયંતનામા દ્વાર અને વિજયંત રાજધાનીનો સ્વામી વિજયંતનામા દેવતા વિજય દેવતાનીપરે વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપનું જયંતનામા (ત્રોજું) દ્વાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિષે મેરૂપર્વતને પશ્ચિમ દીસે પીસ્તાલીસ હજાર જોજનની અયાધાએ (વેગળું) જંબુદ્વીપને પશ્ચિમ દીસીને છેડે અને પશ્ચિમ દીસીના લવણુ સમુદ્રને પુર્વની દીસે સીતોદા મહા નદીને ઉપરે ઇલાં જંબુદ્વીપનામા દ્વીપનું જયંત નામા દ્વાર છે. તેનું સર્વ પ્રમાણુ વિજયદ્વારનીપરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેની જયંતનામા રાજધાની ક્યાં કહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપથકી અનેરે અસંખ્યાતમે જંબુદ્વીપે પશ્ચિમ દીસે જયંતનામા રાજધાની છે. જાવત્ ત્યાં જયંતનામા દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનું ચોથું અપરાજીતનામા દ્વાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેરૂપર્વતથકી ઉત્તર દીસે પીસ્તાલીસ હજાર જોજનની

અપાધાએ (મર્યાદાએ) જંબુદ્વીપને ઉત્તરને છેડે ને લવણ સમુદ્રના ઉત્તરાર્ધથકી દક્ષીણ દીસે છઠ્ઠાં જંબુદ્વીપનું અપરાજીતનામા દ્વાર કહ્યું છે. તેનું પ્રમાણ તેમજ વિજ્યદ્વારની પરે સર્વ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેહની અપરાજીતનામા રાજ્યધાની કયાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપથકી ઉત્તર દીસે અનેરે અસંખ્યાતમે જંબુદ્વીપે તેહની અપરાજીતનામા રાજ્યધાની છે. ત્યાં અપરાજીતનામા દેવતા વસેછે જવત્ નિલ છે. એની વ્યક્તવ્યતા વિજ્ય રાજ્યધાનીપરે કહેવી. (ચારે રાજ્યધાની અનેરે અસંખ્યાતમે જંબુદ્વીપેછે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપના દ્વાર દ્વારને (એટલે એક દ્વારથી ખીજા દ્વારને કેટલું અપાધાએ અંતર (છેડું) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઓંગણાએંસી હજાર. ધાવન જોજન ને તે ઉપર કાંઈક ઉણું અર્ધ જોજન એટલું એક દ્વારથી ખીજા દ્વારને અપાધાએ અંતર છે (તે કેમ. તેનો વીવરો કરે છે. જંબુદ્વીપની પરિધી ત્રણ લાખ, સોળ હજાર યસેં સતાવીશ જોજન ત્રણ ગાઉ એકસો અઠાવીશ ધનુષ ને સાડાતેર આંગુલ કાંઈક ઝાઝેરાની છે. તેમાંથી ચાર ચાર જોજન દ્વારના પોહોળપણાના એટલે ચાર દ્વારના મળી સોળ જોજન ને ધારસાકનો વિસ્તાર એ કાસનો એટલે ચારે ધારસાકનો વિસ્તાર મળીને આઠ કાસનો થયો તેના જોજન એ તે સોળમાં ભેળતાં અઠાર જોજન ઉપરની પરિધીમાંથી યાદ કરતાં ખાકી ત્રણ લાખ, સોળ હજાર, યસેં નવ જોજન ત્રણ ગાઉ, એકસો અઠાવીશ ધનુષ ને સાડાતેર આંગુલ કાંઈક ઝાઝેરાં પરિધી રહી. તે ચાર ભાગે વહેંચતાં એકેકે ભાગે ઓંગણાએંસી હજાર ધાવન જોજન ને એક કાસ આવે. હવે ઉપરલાં પરીધીના જે ત્રણ ગાઉ છે તેના છ હજાર ધનુષ્ય થાય તેમાં પરિધીનાં ઉપરલાં એકસો અઠાવીશ ધનુષ્ય ભેળતાં છ હજાર એકસો અઠાવીશ ધનુષ થાય. તેને ચાર ભાગે વહેંચતાં પંદરસેં યત્રીસ ધનુષ એકેકે ભાગે આવે. હવે ઉપરલાં સાડાતેર આંગુલ કાંઈક ઝાઝેરાં છે તેહને ચાર ભાગે વહેંચતાં દરેક ભાગે ત્રણ ત્રણ આંગુલ આવે. હવે એક આંગુલના આઠ જવ તેમાં પરિધીના પાંચ જવ ભેળતાં તેર જવ થાય. તે ચાર ભાગે વહેંચતાં એકેકે ભાગે ત્રણ ત્રણ જવ આવે ને ઉપર વધ્યો એક જવ. તે એક જવની જુકા (જુ) આઠ થાય તેને ચારે ભાગે વહેંચતાં એકેકે ભાગે એ જુકા આવે. એટલે સર્વ સરવાળે ઓંગણાએંસી હજાર ધાવન જોજન. એક કાસ પંદરસેં યત્રીસ ધનુષ્ય ત્રણ આંગુલ ત્રણ જવ ને એ જુકા. એટલો એક દ્વારથી ખીજા દ્વારને અંતર જાણવો. એ ભાવ) એ જંબુદ્વીપના દ્વારનો વર્ણન થયો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપના પ્રદેશ લવણ સમુદ્રને સ્પર્શા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. સ્પર્શા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પ્રદેશ જંબુદ્વીપમાંહે કહીએ, કે લવણ સમુદ્રમાંહે કહીએ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પ્રદેશ જંબુદ્વીપમાંહે કહીએ પણ તે પ્રદેશ લવણ સમુદ્રમાંહે ન કહીએ. (તે કેમ જે હસ્તને વિષે રહી જે તર્જની, જેષ્ટાંગુલી સ્પર્શી છે તે પોતાના પ્રદેશને ભજો પણ પરપ્રદેશને ન ભજો. તેણે ન્યાયે જંબુદ્વીપ ને લવણસમુદ્રના પ્રદેશ અનેરા કહીએ એ ભાવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રના પ્રદેશ જંબુદ્વીપને સ્પર્શા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા સ્પર્શ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે પ્રદેશ લવણ સમુદ્રમાંહે કહીએ, કે જંબુદ્વીપમાંહે કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પ્રદેશ લવણ સમુદ્રમાંહે કહીએ પણ તે પ્રદેશ જંબુદ્વીપમાંહે ન કહીએ (પુર્વરીતે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપના જીવ એકંદ્રિયાદિક મરીને લવણ સમુદ્રમાંહે ઉપજે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કેટલાએક જીવ ઉપજે છે ને કેટલાએક જીવ નથી ઉપજતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રના જીવ એકંદ્રિયાદિક મરીને જંબુદ્વીપમાંહે ઉપજે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કેટલાએક જીવ ઉપજે છે ને કેટલાએક જીવ નથી ઉપજતા.

૩૦. ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રનો આધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપ એહવું નામ રયે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિષે મેરૂ પર્વતચક્રી ઉત્તર દિશે, નીલવંત વર્ષધર પર્વતને દક્ષિણદિશે, માલવંતનામા ગજદંતા (હાથીદંતને આકારે) વખારા પર્વતને પશ્ચિમદિશે, ગંધમાદનનામા ગજદંતા વખારા પર્વતને પુર્વદિશે ધહાં ઉત્તરકુરૂ નામે કુરૂક્ષેત્ર છે. તે ક્ષેત્ર પુર્વ, પશ્ચિમદિશે લાંબુ છે ને ઉત્તર, દક્ષિણદિશે પોહોળું છે. અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે સંસ્થીત છે. તેહનો પ્રમાણુ. અગ્યાર હજાર, આઠસેં, એતાળીશ જોજન ને એક જોજનના ઓગણીશ ભાગ કરીએ એહવા એ ભાગ એટલું દક્ષિણ, ઉત્તરે પહોળું છે. (એટલો પ્રમાણુ કેમ હોય તે કહે છે. મહાવિદેહ ક્ષેત્રનું પહોળપણું તેત્રીશ હજાર છસેં ચોરાશી જોજન ને ચાર કળા. તેમાંથી મેરૂનું વિધંભપણું દશ હજાર જોજન આદ કરતાં બાકી ત્રેવીશ હજાર, છસેં, ચોરાશી જોજન અને ચાર કળા રહે. તેહને એ ભાગે વહેંચતાં એટલે તેનું અર્ધ અગ્યાર હજાર, આઠસેં, એતાળીશ જોજન ને ઉપરે એ કળા એટલો પ્રમાણુ હોય.) તેહની જીવા (પણુજરૂપ) તે ઉત્તર દક્ષિણે (નીલવંત તરફ) પહોળા છે. ને પુર્વ પશ્ચિમે એ છેહડે એ લાંબપણે છે વખારા પર્વતને સ્પર્શી છે. તે કહે છે. પુર્વ, પશ્ચિમને છેહડે. તેમાં પુર્વદિશે જીવાનો છેહડો માલવંત ગજદંતા વખારા પર્વતને સ્પર્શ્યો છે. અને પશ્ચિમદિશે જીવાનો છેહડો પશ્ચિમ દિશીના ગંધમાદન ગજદંતા વખારા પર્વતને સ્પર્શ્યો છે. તે જીવા ત્રેપન હજાર જોજન પુર્વ, પશ્ચિમે લાંબપણે છે. (તે કેમ તેના પ્રમાણુ

કહે છે. મેરૂ પર્વતથી પુર્વ ને પશ્ચિમે ભદ્રસાળ વનનો દીર્ઘપણો યાત્રીશ યાત્રીશ હજાર જોજનનો છે. તે બે પાસેનો દીર્ઘપણો ભેગો કરતાં ચઉમાલીશ હજાર જોજન થાય તેમાં મેરૂ પર્વતનું પહોળાપણું દશ હજાર જોજન ભેગતાં ચોપન હજાર જોજન થાય તેમાંથી માલવંત અને ગંધમાદન બે ગજદંતા વખારા પર્વત પાંચસે પાંચસે જોજનના એટલે બંને મળી એક હજાર જોજન થાય તે કાઠતાં યાત્રી પ્રમાણુ ત્રેપન હજાર જોજન રહે. એ ભાવ). તેની ધનુષપીઠ દક્ષિણુ દિશે સાઠ હજાર ચારસે અઠાર જોજન ને એક જોજનના ઓગણીશ ભાગ કરીએ એહવા ચાર ભાગની કહી છે. એટલે એટલી પરધી છે. (ગંધમાદન અને માલવંતનો જુદો જુદો પ્રમાણુ કહે છે. ત્રીશ હજાર બસે નવ જોજન અને છ કળા એટલા લાંબાપણુ છે એટલે બંને મળી સાઠ હજાર ચારસે અઠાર જોજન અને ચાર કળાના જાણુવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તર કુરૂક્ષેત્રનો કેહવો આકાર ભાવ (સ્વરૂપ) કહો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનો ઘણો સમ રમણીક ભૂમિભાગ છે. તે જેમ કોઇ આલીંગનામા (ટોલ) વાજાંત્રનું પકું હોય. જાવત્ જેમ એકરૂક અંતરદ્વીપની વ્યક્તવ્યતા કહી તેમ સર્વ જાણુવી. જાવત્ દેવલોક ગતિના જાણુહાર (જનાર) સર્વ મનુષ્યના સમુહ છે. અહો શ્રમણો આવખાવંતો! પણ એટલો વિશેષ છે જે ઉત્તરકુરૂના મનુષ્ય છ હજાર ધનુષ (ત્રણ ગાઉ) કયાએ ઉંચા છે અને બસે ને જાપન પાંસળી છે. વળી તે જુગળને અક્રમ ભકતે એટલે ત્રણ દિવસને અંતરે એથે દિવસે આહારની ઇચ્છા ઉપજે છે. તેનું આયુષ જઘન્યથી દેશેઉણુ ત્રણ પલ્યોપમનું છે તે પણ પલ્યોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઉણુ છે ને ઉત્કૃષ્ટપણુ ત્રણ પલ્યોપમ પુરૂં છે. તે જુગળ પોતાના યાગકની ઓગણુપચાશ દીન પ્રતિપાલણુ કરે. શેષ સર્વ અધિકાર એકરૂક અંતરદ્વીપની પરે જાણુવો. વળી ઉત્તર કુરૂક્ષેત્રને વિષે છ પ્રકારના મનુષ્ય ઉપજે તે કહે છે. પદ્મગંધા ૧, (પદ્મ કમળ સમાન જેના શરીરની સુગંધ તે) મૃગગંધા ૨, (કસ્તુરીના જેવી જેના શરીરની ગંધ આવે તે) અમમા ૩, (મમતા રહિત.) અસહ ૪, (ભાઇબંધના પ્રતિબંધ રહિત) તેયલી ૫, ને સનીચારી ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તરકુરૂ ક્ષેત્રને વિષે જમકનામા બે પર્વત કયાં કહ્યા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નીલવંત વર્ષધર પર્વતથી દક્ષિણુ દીસે આઠસે ચોત્રીસ જોજન ને એક જોજનના સાત ભાગ કરીએ એહવા ચાર ભાગ એટલી આખાધાએ (વેગળા) સીતા માહા નદીને બે પાસે (બે કાંઠે) ઇહાં ઉત્તરકુરૂને વિષે બે જમક નામે પર્વત કહ્યા છે તે એક પૂર્વને કાંઠે ને એક પશ્ચિમને કાંઠે છે. તે પર્વત એકેક હજાર જોજન ઉંચા ઉંચપણુ છે, અઠીસે જોજન ભૂમિ માહે ઉંડા છે, મૂળે એક હજાર જોજન લાંબાપણુ, પહોળાપણુ છે, વચ્ચે સાડા સાતસે જોજન લાંબાપણુ, પહોળાપણુ છે, ને ઉપરે પાંચસો જોજન લાંબાપણુ, પહોળાપણુ છે. મૂળે ત્રણ હજાર એકસો આસઠ જોજન કાંઇક અઝેરાં પરિધીપણુ છે, વચ્ચે બે હજાર ત્રણસે અહોતેર જોજન કાંઇક અઝેરાં પરિધીપણુ છે, ને ઉપરે પંદરસે એકારી જોજન કાંઇક અઝેરાં પરિધીપણુ છે. મૂળે વિસ્તીર્ણુ છે, મધ્યે સંક્ષીપ્ત

(સાંકડો) છે ને ઉપરે પાતળો છે, ગોપુંછને સંસ્થાને સસ્થિત છે. સર્વ સુવર્ણમય છે. આઝા સુકુમાળ જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદીકાએ વીટયા છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખંડે વીટયા છે. તે વેદીકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વલી રીતે કરવો. વળી તે જમક પર્વતને ઉપરે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે, જાવત્ ત્યાં દેવતા બેસે છે. તે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગને મધ્ય ભાગે (સમેવિચ્છે) પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રાસાદાવતંસક છે તે પ્રાસાદાવતંસક સાડી યાસક જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, ને સવા એકત્રીસ જોજન લાંબપણે, પહોળપણે છે. અત્યંત ઉંચા નિકળતા શિખર છે. તે પ્રાસાદાનું વર્ણન ભૂમિ ભાગ ઉદ્દેશ્ય સર્વ પુર્વલી રીતે કરવું. વળી તે પ્રાસાદ માહે બે જોજનની મણિપીઠીકા છે, તે ઉપરે સીલાસન પરીવાર સહીત કહેવું. જાવત્ ત્યાં જમક નામે દેવતા વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શ્યામાટે જમક પર્વત એહવું નામ કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જમકનામા પર્વતને વિષે તે તે દામે ત્યાં ત્યાં ઘણી નાની નાની વાવ જાવત્ ખીલપંકિત છે તે નાની નાની વાવને વિષે જાવત્ ખીલપંકીને વિષે ઘણાં ઉત્પલ જાવત્ લક્ષપત્ર કમળ છે. તે જમક સરખાં પ્રભાએ છે, જમકને વર્ણુ છે. ને વળી ઇહાં જમક નામે બે દેવતા મહર્ધિક (મોટી રૂધીના ઘણી) છે. જાવત્ પલ્યોપમની સ્થિતિના વસે છે. તે દેવતા ત્યાં પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચાર હજાર સામાનિક દેવતાનું, ચાર અગ્ર મહીષીનું, સોળ હજાર આતમ રક્ષક દેવતાનું, જાવત્ જમક પર્વતનું, જમક રાજ્યધાનીનું, અંતેરાં ઘણાં અંતરીક દેવતા ને દેવાંજાનું અધિપતિપણું જાવત્ પાળતાંથકાં વિચરે છે. તે કારણે હે ગૌતમ જમક પર્વત એહવું નામ કહીએ છીએ. વળી હે ગૌતમ નિરંતરપણે નિશ્ચે એ જમક નામ સારવતું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જમક દેવતાની જમક નામે રાજ્યધાનીયું ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જમક પર્વતને ઉત્તર દીસે ત્રીજા અસાંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર અતિક્રમી જમકે ત્યાં અંતેરા જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિષે ચાર હજાર જોજન અવમાહીને જમકે, ઇહાં જમક દેવતાની જમક નામે બે રાજ્યધાની છે, તે રાજ્યધાની ચાર હજાર જોજન લાંબી, પહોળી છે. તે જોમ વિજય દેવતાની વિજય રાજ્યધાની કહી તેમ સર્વ કહેવી. જાવત્ એહવા મહર્ધિક બે જમક દેવતા છે.

૭૧. નિલવંત દ્રહનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તરકુર ક્ષેત્રને વિષે નીલવંત દ્રહ નામે દ્રહ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જમક પર્વતથકી દક્ષિણ દીસે આદ્યે એકત્રીસ જોજન ને એક જોજનના સાત ભાગ કરીએ એહવા ચાર ભાગની અયાધાએ (વેગળો) સીતા મહા નદીને ઘણુ મધ્ય દેશ ભાગે ઇહાં ઉત્તરકુર ક્ષેત્રે નીલવંત દ્રહનામા દ્રહ છે. તે ઉત્તર દક્ષિણે લાંબો છે ને પૂર્વ, પશ્ચિમે પહોળો છે. એક હજાર જોજન ઉત્તર દક્ષિણે લાંબપણે છે ને પાંચસે જોજન પુર્વ પશ્ચિમે પહોળપણે છે. દશ જોજન ઉંડો છે. આઝો સુકુમાળ રૂપમય તટ છે

ઓખ્ણુ સમો તટ (કાકા) છે. જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. એ પાસે પુર્વ પશ્ચિમે એ પદ્મવર વેદિકાએ તે એ વનખંડે કરીને સઘળે ચોકકર પરીક્ષીત (વિટયો) છે. એ વેદિકા તે વનખંડનો વર્ણન પુર્વ પરે કહેવો. વળી નીલવંત દ્રહને તે તે દેસે ત્યાં ત્યાં ધણું પગથીયાં છે તેહનો વર્ણન પુર્વલી પરે કહેવો. જાવત્ તોરણુ લગે કહેવો.

૭૨. પદ્મ કમળનો અધિકાર વિસ્તાર સાથે.

વળી નીલવંત દ્રહને ધણું મધ્ય દેસ ભાગે (વચે) ત્યાં એક મોટું પદ્મ (કમળ) છે. તે કમળ (પુલ) એક જોજન લાંબપણે પોહોળા પણે છે. ત્રીગુણી વિશેષ એટલે ત્રણ જોજન ઝાઝેરી તેની પરધી છે. અર્ધ જોજન જડ પણે છે, દશ જોજન ઊંડપણે (પાણીમાં) છે તે એ કાસ પાણીથકી ઉંચું છે. સર્વ મળી સાડા દશ જોજન સર્વાંગે ઉંચપણે છે. તે કમળનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણવાસ કહેવો છે. તે કહે છે. વજ્જ રત્નમય મૂળ છે. અરીષ્ટ રત્નમય કંદ છે. વૈદુર્ય રત્નમય નાળ છે. વૈદુર્ય રત્નમય યાહીરલાં હેંદલાં પત્ર છે. જાંબુનંદ રત્નમય માહીલાં પત્ર પાંખડી છે. રાતા સુવર્ણમય કેસરાં છે. સુવર્ણમય કર્ણિકા (ડોડો) છે. અનેક મણિમય કમળના કણીયા (ખીજ) છે. તે કર્ણિકા અર્ધ જોજન લાંબી પોહોળી છે, તેથી ત્રીગુણી ઝાઝેરી પરધીપણે છે. એક કાસ જડપણે છે, સર્વ સુવર્ણમય છે. આઠા સુકમાળ જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે કર્ણિકા ઉપરે ધણો સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે. જાવત્ મણિએ કરી ઉપસોભીત છે. તે ધણું સમ રમણીક ભૂમિ ભાગને ધણું મધ્ય દેશ ભાગે ધલાં એક મોટું ભવન છે. તે એક કાસ લાંબપણે છે, અર્ધ કાસ પહોળાપણે છે તે દેશેઉણું એક કાસ ઉંચુ ઉંચપણે છે. અનેક સૈકડા ગમે સ્થાને કરી સનિવિષ્ટ (સહીત) છે. જાવત્ તેનો વર્ણન પાછલીપરે કહેવો. તે ભવનને ત્રણ દીસે ત્રણ દાર છે. પુર્વ ૧. દક્ષિણ ૨. ઉત્તર ૩. તે દાર પાંચસે ધનુષ ઉંચા ઉંચપણે છે, અદીસે ધનુષ પોહોળાપણે છે, તે તેટલુંજ (અદીસે ધનુષ) પ્રવેશપણે છે. રવેત છે. વર પ્રધાન કનકની શૂલિકા શીખર છે. જાવત્ વનમાળા લગે વર્ણન કહેવો. વળી તે ભવનની માહે ધણું સમો રમણિક ભૂમિ ભાગ છે તે જોમ કોઇ માદળનું પડું હોય જાવત્ મણિલગે વર્ણન કહેવો. વળી તે ધણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગના ધણું મધ્ય દેસ ભાગને વિષે ધલાં એક મોટી મણિપીકીકા છે. તે પાંચસે ધનુષ લાંબપણે પોહોળાપણે છે. તે અદીસે ધનુષ જડપણે છે. સર્વ મણિમય છે. તે મણિપીકીકાને ઉપરે ધલાં એક મોટી દેવસભ્યા છે તે દેવસભ્યાનો વર્ણન પુર્વલીપરે કહેવો.

વળી તે મુખ્ય પદ્મ કમળને અનેરાં એકસો આઠ તે મુખ્ય કમળથી અર્ધ ઉંચ પ્રમાણમાત્રે કમળે કરીને સઘળે ચોકકર વિટયું છે. તે એકસો આઠ કમળ અર્ધ જોજન લાંબપણે પહોળાપણે છે. તેથી ત્રીગુણી ઝાઝેરી પરધીપણે છે, કાસ જડપણે છે, દશ જોજન પાણી માહે ઉંડપણે છે તે એક કાસ પાણી ઉપરે ઉંચા છે. સવાદશ જોજન સર્વાંગે ઉંચપણે છે. તે એકસો આઠ કમળનો એહવો એહવે રૂપે વર્ણન કહેવો છે તે કહે છે. વજ્જમય મૂળ છે. જાવત્ અનેક મણિમય કમળ ખીજ છે. તે એકસો આઠ કમળની કર્ણિકા એક કાસ

લાંબી પહોળી છે. તેથી ત્રીજી ઝાંઝેરી પરિધીપણે છે, અર્ધકોસ બડપણે છે. સર્વ કનક મય છે. આજા બવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી તે કર્ણિકાને ઉપરે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે. બવત્ મણિનો વર્ણ, ગંધ, સ્પર્શ પુર્વપરે કહેવો. વળી તે મુખ્ય કમળને વાયવ્ય ખૂણે ઉત્તર દીસે ને ધશાન ખૂણે નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાના ચાર હળ્લર સામાનીકના ચાર હળ્લર કમળ છે. એમ સર્વે પરીવારનાં કમળ કહેવાં. વળી તે મુખ્ય કમળ અર્નેરી. ખીજી ત્રણ કમળની પરિધીએ કરીને સધળે ચોકકેર વીટયું છે તે કહે છે. અભ્યંતરની પરિધી ૧, મધ્ય પરિધી ૨ ને આહીરલી પરિધી ૩ તેમાં અભ્યંતરની પરિધીએ યત્રીસ લાખ કમળ છે., મધ્ય પરિધીએ ચાલીસ લાખ કમળ છે. ને આહીરલી પરિધીએ અડ-તાલીસ લાખ કમળ છે. એ ત્રણે પરિધીના મળીને એક કોડ ને વીસ લાખ કમળ હોય એમ તિર્થકરે કહ્યું છે.

(હવે સર્વ કમળ પરીવાર નીલવંત દ્રહમાં છે તે કહે છે. મુખ્ય કમળ ૧ તેને પરિધી ૧૦૮ની તેને પરિધી ૩૪,૦૧૧ની તેને પરિધી ૩૨,૦૦,૦૦૦ની તેને પરિધી ૪૦,૦૦,૦૦૦ની તેને પરિધી ૪૮,૦૦,૦૦૦ની સર્વ મળીને ૧,૨૦,૫૦,૧૨૦ એક કોડ વીસ લાખ પચાસ હળ્લર એકસો વીસ કમળ થાય. હવે તેનો વીવરો કહી યતાવે છે.

- ૧ મુખ્ય કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાનું છે.
- ૧૦૮ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાના ભંડારના છે.
- ૪ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાની ચાર અગ્રમહીવીનાં છે.
- ૭ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાની અણીકા (કટક) સાત તેના સ્વામીના છે.
- ૧૬,૦૦૦ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાના આત્મ રક્ષકનાં છે.
- ૪,૦૦૦ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાના સામાનીક દેવતાના છે.
- ૮,૦૦૦ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાની અભ્યંતર પરખદાના દેવતાના છે.
- ૧૦,૦૦૦ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાની મધ્ય પરખદાના દેવતાના છે.
- ૧૨,૦૦૦ કમળ નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતાની આહીરલી પરખદાના દેવતાના છે.
- ૩૨,૦૦,૦૦૦ કમળ ત્રણ કોટ છે તેમાં પહેલે કોટે એટલે પહેલી પરિધીએ છે.
- ૪૦,૦૦,૦૦૦ કમળ ખીજે કોટે એટલે મુખ્ય કમળ થકી પાંચમી પરિધીએ છે.
- ૪૮,૦૦,૦૦૦ કમળ ત્રીજે કોટે એટલે છઠી પરિધીએ છે એમ.
- ૧,૨૦,૫૦,૧૨૦ સર્વાંગો ૧ કરોડ ૨૦ લાખ ૫૦ હળ્લર એકસોવીસ કમળ છે.

એ સર્વ કમળ સાસ્વતાં પ્રથવી પરીણામે છે. ત્યાં મુખ્ય કમળને વિષે નીલવંત દ્રહકુમાર દેવતા રહે છે. તેની પ્રથમ પરિધીએ ઉપરકર તેના ભાંડાદિક છે. ખીજી પરિધીએ તેનો પરિવાર છે. ત્રીજી પરિધીએ તેના આત્મરક્ષક દેવતા છે. ચોથી, પાંચમી અને છઠી પરિધીએ તેના કીંકર દેવતા રહે છે. વળી અભ્યંતર પરખદાના દેવતાના આઠ હળ્લર કમળ દક્ષિણે છે. મધ્ય પરખદાના દેવતાના દસ હળ્લર કમળ નૈરત્ય ખૂણે છે. ને આહીરલી પરખદાના દેવતાના ચાર હળ્લર કમળ પશ્ચિમને સાત કમળ એવા ચોત્રીસ હળ્લર અગીચાર

કમળ ખીજ પરિધીએ છે. ને ત્રીજી પરિધીએ ચારે દીસે ચાર ચાર હજાર આત્મ રક્ષક દેવતાના કમળ એમ સોળ હજાર કમળ એ પરીવાર બજાવેા. એ કમળનો વીવરો કરી બતાવ્યો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે સ્યામાટે નીલવંત દ્રહ એહવું નામ કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નીલવંત દ્રહને વિષે ત્યાં જે ઉત્પલ કમળ છે. બવત્ લક્ષપત્ર કમળ છે. તે સર્વ નીલે વર્ણે, નીલી પ્રભાએ છે, નીલી પ્રભા કાન્તિ છે. વળી નીલવંત દ્રહકુમાર નામે ધહાં નાગકુમાર દેવતા વસે છે. તે જમક દેવતા સરીખો કહેવો. બવત્ તે માટે નીલવંત દ્રહ એહવું નામ કહીએ છીએ.

વળી તે નીલવંત દ્રહને પૂર્વદીસે ને પશ્ચિમદીસે એ પાસે દશ દશ જ્ઞેજનને આંતરે ધહાં દશ દશ કાંચનગીરી પર્વત છે. એ પાસે થકને વીસ છે. તે કાંચનગીરી સો સો જ્ઞેજન ઉંચા ધરતીથકી ઉંચપણે છે. ને પચવીશ જ્ઞેજન ઉડા ધરતી માંહે છે. મૂળે એકકા સો સો જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે, વચ્ચે પચોતેર પચોતેર જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળ પણે છે ને ઉપરે પચાસ પચાસ જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. મૂળે ત્રણસેં સોળ જ્ઞેજન કાંધક ઝાંઝેરાં પરિધીપણે છે, વચ્ચે યસેં સાડત્રીશ જ્ઞેજન કાંધક ઝાંઝેરા પરિધીપણે છે ને ઉપરે એકસો અઠાવન જ્ઞેજન કાંધક ઝાંઝેરા પરિધીપણે છે, મૂળે વિસ્તીર્ણુ છે (સો જ્ઞેજન માટે) વચ્ચે સાંકડા છે. (પચોતેર જ્ઞેજન માટે) ને ઉપરે પાતળા છે (પચાસ જ્ઞેજન માટે) ગોચુંજને સંસ્થાને (આકારે) સંસ્થીત છે. સર્વ કનકમય છે. આઠા પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ ને પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખાંડે વીટયા છે. તે કાંચનગીરી પર્વતને ઉપરે ઘણું સમો રમણિક ભૂમિભાગ છે. બવત્ ત્યાં દેવતા, દેવાંરા રમે છે, વસે છે, ક્રીડા કરે છે. વળી તે કાંચન પર્વતે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પ્રાસાદાવતંસક છે. તે સાડીઆસક જ્ઞેજન ઉંચા ઉંચપણે છે ને સવાએકત્રીશ જ્ઞેજન લાંબપણે પહોળપણે છે. તે પ્રાસાદમાંહે મણિપીઠીકા છે તે એ જ્ઞેજનની છે. તે ઉપરે સીંહાસન પરીવાર સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે સ્યા માટે કાંચનગીરી પર્વત એહવું નામ કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાંચનગીરી પર્વતને વિષે તે તે કામે વાવી પ્રમુખે ઉત્પલ પ્રમુખ કાંચનને વર્ણે કમળ છે. બવત્ ત્યાં કાંચનગીરીનામા દેવતા મહર્ધિક બવત્ વસે છે તે કારણે હે ગૌતમ, કાંચનગીરી પર્વત એહવું નામ કહીએ છીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાંચન દેવતાની કાંચનનામા રાજ્યધાની કયાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાંચન પર્વત થકી ઉત્તર દીસે કાંચન નામા રાજ્યધાની ત્રીજા અસંખ્યાતમે અનેરે જંબુદ્વીપને વિષે છે. તેહનો વર્ણુન સર્વ વિજ્ય રાજ્યધાનીની પરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપે ઉત્તર કુશ્મેત્રે ઉત્તરકુશ્નામા દ્રહ કયાં કહયો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નીલવંત દ્રહથકી દક્ષીણુ દીસે આઠસેં ચોત્રીસ જ્ઞેજન ને એક જ્ઞેજનના સાત ભાગ કરીએ એહવા ચાર ભાગ એટલી અબાધાએ (છેટ) ઉત્તરકુશ્ દ્રહ છે. તે જેમ નીલવંત દ્રહ કહયો તેમ સર્વ અધિકાર તેના સરખો કહેવો. દ્રહના નામે દેવતા છે. સર્વ

દ્રહને પુર્વ દીસે ને પશ્ચિમ દીસે કાંચન ગીરી પર્વત દસ દસ છે. તે સર્વ પર્વત એક પ્રમાણે જાણવા તે સર્વની રાજ્યધાની અસંખ્યતમે અનેરા જાંબુદ્રીપને વિષે ઉત્તર દીસે છે એ એ દ્રહ કહયા હવે ચંદ્ર દ્રહ ત્રીજે ઐરાવત દ્રહ ચોથો અને માલવંત દ્રહ પાંચમો. એમ એકેકા દ્રહ નીલવંત દ્રહ સરખો જાણવો. એ દ્રહના અધિપતિ દેવતા તેની રાજ્યધાની એ એ સર્વ જાણવું.

(ત્રીજે ચંદ્ર દ્રહ ઉત્તર કુર દ્રહને દક્ષિણ દિશાના છેહગાથી ઉત્તર દક્ષિણ દિશે આઠ શો ચોત્રીશ જ્ઞેજન ને જ્ઞેજનના સાતીયા ચ્યાર ભાગ એટલે છેટે, સીતાનામે મહા નદીનાં ધણા મધ્ય ભાગે ઉત્તરકુર ક્ષેત્રને વિષે ચંદ્ર દ્રહ નામે દ્રહ કહ્યો છે. એહનો વર્ણવ નીલવંત દ્રહની પરે લાંબપણે, પોહોળપણે, એ પદમવર વેદિકા, વનખંડ, ત્રીસોપાન, (પગથીયાં) તોરણ, મૂળભૂત, પદમકમળ, પરિવારનાં કમળ સર્વ જાણવાં, પણ એટલો વિશેષ જે તેહના કમળાદિક ચંદ્રમાની પ્રભા કાન્તિ વાળા છે. ચંદ્રને આકારે છે. ચંદ્રનામે લાં દેવતા વસેછે. તે માટે ચંદ્ર દ્રહ કહીએ જવત્ ચંદ્ર રાજ્યધાની, કાચન ગીરી પર્વત રાજ્યધાની લગે સર્વ પૂર્વની પરે કહેવું.

ચોથો ઐરાવત દ્રહ તે ચંદ્ર દ્રહના દક્ષિણના છેહગાથી દક્ષિણ દિશે આઠશો ચોત્રીશ જ્ઞેજન ને જ્ઞેજનના સાતીયા ચાર ભાગ અધિક એટલે છેટે સીતા મહા નદીના બહુ મધ્ય ભાગે ઐરાવત દ્રહ છે. એહની હકીકત નીલવંત દ્રહની પરે લાંબપણે પોહોળપણે સર્વ કહેવી. જવત્ ઐરાવત રાજ્યધાની ઐરાવત દેવતા વીગેરે સર્વ પૂર્વની પરે જાણવું.

પાંચમો માલવંત દ્રહ. તે ઐરાવત દ્રહના દક્ષિણના છેહગાથી ઐરા દક્ષિણદિશે આઠશો ચોત્રીસ જ્ઞેજન ને જ્ઞેજનના સાતીયા ચાર ભાગ અધિક, એટલે છેટે સીતા મહાનદીના ધણા મધ્ય દેશ ભાગે એટલે અંતરે ઉત્તરકુરને વિષે માલવંત નામા દ્રહ છે. તેનો સર્વ વર્ણવ. નીલવંત દ્રહના સરખો જાણવો. જવત્ પદમ કમળ માલવંત નામે દેવતા, માલવંત રાજ્યધાની સર્વ તેમજ કહેવું. એ પાંચે દ્રહના એકશો કાંચનગીરી પર્વત થાય છે. તે એમકે એકેકા દ્રહને એકેકે કાંઠે દસ, દસ કાંચનગીરી પર્વત છે. એમ અને કાંઠાના મળી વીશ થાય. એમ પાંચે દ્રહના મળી સો કાંચનગીરી પર્વત છે. તેનો વર્ણવ પૂર્વ પરે જાણવો.)

૭૩. જાંબુપીઠ ને જાંબુસુદર્શન વૃક્ષ. વિસ્તાર સાથે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉત્તર કુરક્ષેત્રને વિષે જાંબુસુદર્શન વૃક્ષનો જાંબુપીઠનામા પીઠ ક્યાં છે? **ઉત્તર**—હે ગૌતમ, જાંબુદ્રીપનામા દ્વીપને વિષે મેઝ પર્વતથકી ઇશાન ખૂણે, નીલવંત વખારા પર્વતથકી દક્ષીણ દીસે, માલવંત નામા ગજદંતાકારે વખારા પર્વતથકી પશ્ચિમ દીસે, ગંધમાદન નામા ગજદંતાકારે વખારા પર્વતથકી પૂર્વદીસે, સીતામહા નદીને પૂર્વદીસીને કાંઠે. ઇહાં ઉત્તરકુરને વિષે જાંબુપીઠ નામાપીઠ છે. તે પીઠ પાંચસે જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. પંદરસે એકાસી જ્ઞેજન કાંઠકે આઝેરો પરિધી પણે છે. તેહને ધણું મધ્ય દેસ ભાગે

(વચ્ચે) ચાર જ્ઞેજન જાડપણે છે. ત્યાર પછી માત્રાએ માત્રાએ પ્રદેશની હાણીએ ઘટતું ઘટતું થકું સઘળે છેલ્લે ચોકફેર એ ક્રાસ જાડપણે છે. તે સર્વ જંજુનંદમય છે. આજો જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. તે જંજુપીઠ એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરીને સઘળે ચોકફેર વિટેલ છે. તે વનખંડ ને વેદિકાનું વર્ણન પૂર્વલીપરે કહેવું તે જંજુપીઠને ચારે દીસે ચાર ત્રીસોપાન (પગથીયાં) છે. તેનો વર્ણન પૂર્વલીનીરે જાવત્ તોરણ, ધ્વજ છત્રા તિ છત્રસુધી કહેવો. તે જંજુપીઠને ઉપરે ઘણું સમ રમણીક ભૂમિભાગ છે. તે જેમ કાઈ માદળનું પડ હોય જાવત્ મણિના સ્પર્શલગે કહેવું. તે ઘણું સમ રમણીક ભૂમિભાગને ઘણું મધ્ય દેશ ભાગે ધલાં એક મોટી મણિપીઠીકા છે. તે મણિપીઠીકા આઠ જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે ને ચાર જ્ઞેજન જાડપણે છે. સર્વ મણિમય આઠી સુકમાળ જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે મણિપીઠીકાને ઉપરે ધલાં એક મોટો જંજુસુદર્શના નામા વૃક્ષ કહ્યો છે. તે આઠ જ્ઞેજન ઉચો ઉચપણે છે અર્ધ જ્ઞેજન ભૂમિમાહે ઉડપણે છે. એ જ્ઞેજનનો સ્કંધ પ્રદેશ તે થડ છે. તે થડ અર્ધ જ્ઞેજન પોહોળપણે છે ને જ જ્ઞેજનની ઉંચી નીકળતી તેની શાખા છે. તે જંજુસુદર્શન નામા વૃક્ષનો એલવો એલવે રૂપે વર્ણવાસ કહ્યો છે. તે કહેછે. વજ્ર રત્નમય મૂળ છે. રૂપામય સુપ્રતિષ્ઠ મૂળના અંકુર છે. ચરિષ્ટ રત્નમય વિસ્તીણું કંદ છે. વૈદુર્ય રત્નમય મનોહર સ્કંધ તે થડ છે. સુન્નત ઉત્તમ રૂપામય ધુરધી વિસ્તીણું શાખા છે. અનેક મણિરત્નમય વિવિધ પ્રકારની શાખા પ્રશાખા છે. વૈદુર્ય રત્નમય પત્ર છે. રક્ત સુવર્ણમય પાંતનાં ખીટ છે. જંજુનંદ રત્નમય રાતા મૃદુ સુકમાળ પ્રવાળ કુંપલ ને અંકુર તેનો ધરણુહાર છે. વિચિત્ર પ્રકારના મણિરત્નમય સુગંધી પુલ છે. ફળને ભારે કરીને તેહની શાખા નમી છે. જાંયાવંત છે, કાંન્તિવંત છે, સંશ્રીક છે, ઉધ્યોતવંત છે, અલ્યંત મનને સુખકારી મન પ્રસન્નકારી છે. તે જંજુસુદર્શનાને ચાર દીસે ચાર શાખા છે. તે કહે છે. પુર્વદીસે ૧. દક્ષણદીસે ૨. પશ્ચિમદીસે ૩. ને ઉત્તરદીસે ૪.

ત્યાં જે પુર્વ દીસીની સાખા છે ધલાં એક મોટું લવન (ધર) છે, તે એક ક્રાસ લાંબપણે છે, અર્ધ ક્રાસ પહોળપણે છે ને દેસે ઉણું એક ક્રાસ ઉંચું ઉંચપણે છે અનેક સ્થંભે કરી સહીત છે. તેનો વર્ણન કહેવો. જાવત્ લવનનું દાર તેહજ પ્રમાણે પાંચસે ધનુષ ઉંચું ઉંચપણે છે, અદીસે ધનુષ પહોળપણે છે. જાવત્ ત્યાં વનમાળા ભૂમિ ભાગ ઉલ્લેચનો વર્ણન પુર્વલી પરે કહેવો. મણિપીઠીકા પાંચસે ધનુષની ઉંચી ઉંચપણે છે. દેવ સન્યા સર્વ પુર્વલી રીતે વર્ણન કહેવો.

વળી ત્યાં જે દક્ષિણ દીસીની સાખા છે. ધલાં એક મોટો પ્રાસાદાવતંસક છે, તે એક ક્રાસ ઉચો ઉંચપણે છે, ને અર્ધ ક્રાસ લાંબપણે, પહોળપણે છે અત્યંત ઉંચો મનોહર છે માંહે ઘણું સમો રમણીક ભૂમિ ભાગ છે. ઉલ્લેચનો વર્ણન કહેવો. તે ઘણું સમ રમણીક ભૂમિ ભાગને ઘણું મધ્ય દેસ ભાગે સીલાસન પરીવાર સહીત વર્ણન કહેવું.

વળી ત્યાં જે પશ્ચિમ દીસીની સાખા છે, ધલાં એક મોટો પ્રાસાદાવતંસક છે તેનું પણ તેહજ પ્રમાણે જાણવું. સિંહાસન પરીવાર સહીત કહેવું.

વળી ત્યાં જે ઉત્તર દીસીની શાખા છે, ઇહાં એક મોટો પ્રાસાદાવતંસક છે. તેનું પણ તેહજ પ્રમાણુ જાણવું. ત્યાં પણ સિંહાસન પરીવાર સહીત કહેવું.

વળી ત્યાં જે રકંધ (થડ) ઉપરે મધ્ય ભાગે ઉંચી શાખા છે, ઇહાં એક મોટું સિદ્ધાયતન છે તે એક કોસ લાંબપણે છે, અર્ધ કોસ પહોળપણે છે ને દેસે ઉણું એક કોસ (પોણો કોસ) ઉંચું ઉંચપણે છે. અનેક સૈકડગમે સ્થંભે કરી સહીત છે. તેહનો વર્ણન પાછલી પરે કહેવો. તેહને ત્રણ દીસે ત્રણ દ્વાર છે. તે પાંચસે ધનુષ ઉંચા ઉંચપણે છે, ને અદીસે ધનુષ પહોળપણે છે. તે માંહે મણિપીઠીકા છે. તે પાંચસે ધનુષની લાંબી, પહોળા છે, તેની ઉપરે એક દેવજંદો પાંચસે ધનુષ પહોળો છે. કાંઇક અધીકરાં પાંચસે ધનુષ ઉંચો છે. ત્યાં દેવજંદાને વિષે એકસો આઠ જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે, તે જન (દેવતાની) કાયા પ્રમાણે છે. એમ સર્વ સિદ્ધાયતનની વ્યક્તવ્યતા પુર્વલી પરે કહેવી. જવત ધુપના કડજા છે. તે સિદ્ધાયતનનો ઉપરલો ભાગ સોળ પ્રકારને રતને કરી ઉપશોભીત છે.

વળી તે જાંબુ સુદર્શનને મૂળે ચાર પદ્મવર વેદિકાએ કરી સઘજે ચોક્રેર વેષ્ટીત છે. તે પદ્મવર વેદિકા અર્ધ જોજન ઉંચી ઉંચપણે છે પાંચસે ધનુષ પહોળપણે છે, તેનો વર્ણન પુર્વલી પરે કહેવો.

વળી તે જાંબુ સુદર્શન વૃક્ષ અનેરાં એકસો આઠ જાંબુ મૂળ જાંબુચક્રી અર્ધ ઉંચપણે તેણે કરી સઘજે ચોક્રેર વ્યાપ છે. તે જાંબુ વૃક્ષ ચાર જોજન ઉંચા ઉંચપણે છે, એક કોસ ઉંડપણે છે, એક જોજનનો રકંધ તે થડ છે. તે થડ એક કોસ પહોળપણે છે. ત્રણ જોજનની નીકળતી ઉંચી શાખા છે ઘણું મધ્ય દેશ ભાગે ચાર જોજન લાંબપણે પહોળપણે છે. સવાચાર જોજન સર્વાંગે ઉંચપણે છે. તેના વજ્રમય મૂળ છે. તેહનો વર્ણન ચૈત્યવૃક્ષના સરખો કરવો.

વળી તે જાંબુ સુદર્શનાને વાયવ્ય ખૂણે ઉત્તર દીસે ઇશાન ખૂણે ઇહાં અનાધૃત દેવતાના, ચાર હજાર સામાનીક દેવતાના, ચાર હજાર જાંબુ છે. જાંબુ સુદર્શનને પુર્વ દીસે ઇહાં અનાધૃત દેવતાની ચાર અગ્ર મહીપીના ચાર જાંબુ છે. એમ સર્વ પરીવાર કહેવો. જાંબુને જવત ચારે દીસે આત્મ રક્ષકના સોળ હજાર જાંબુ છે. હવે તેનો વિસ્તાર કહેછે. મૂળ જાંબુ ૧. તેને ફરતાં ૧૦૮, તેને ફરતાં ૩૪,૦૧૧, તેને ફરતાં ૧૬,૦૦૦, સર્વ મળીને ૫૦,૧૨૦ જાંબુ છે તે સર્વ પૃથ્વીકાય ૩૫ છે સારવતે ભાવે છે તે મૂળ જાંબુએ આનાધૃત દેવતા પોતે રહે છે, ને તેની પહેલી પરિધીએ તેહના જૂપણાદિ ઉપકરણ છે. પીછ પરિધીએ પરીવાર રહે છે, ને ત્રીજી પરિધીએ આત્મ રક્ષક દેવતા રહે છે. હવે સહુ સહુના જુદા જુદા જાંબુ કહે છે.

૧ મૂળ જાંબુસુદર્શન અનાધૃત દેવતાનું છે.

૧૦૮ જાંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાના ભંડારનાં છે.

૪ જાંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાની ચાર અગ્રમહીપીનાં છે.

૭ જાંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાના સાત કટકના સાત સ્વામીનાં છે.

- ૪,૦૦૦ જંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાના સામાનિક દેવતાનાં છે.
 ૮,૦૦૦ જંબુ અનાધૃત દેવતાની અભ્યંતરની પરખદાના આઠ હજાર દેવતાનાં છે.
 ૧૦,૦૦૦ જંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાની મધ્ય પરખદાના દશ હજાર દેવતાનાં છે.
 ૧૨,૦૦૦ જંબુ અનાધૃત દેવતાની બાહીરલી પરખદાના બાર હજાર દેવતાનાં છે.
 ૧૬,૦૦૦ જંબુ સુદર્શન અનાધૃત દેવતાના આત્મ રક્ષક દેવતાના ત્રીજી પરિધીએ છે.
 ૫૦,૧૨૦ સર્વ સર્વાળે પચાશ હજાર એકસો વીશ જંબુ સુદર્શન વૃક્ષ છે.

એ વિસ્તાર કરી બતાવ્યો. વળી જંબુ સુદર્શનને સો સો જ્ઞેજનનાં ત્રણ વનખંડ છે. તેણે કરીને સઘળે ચોકફર પરીક્ષીત વેષ્ટીત (વીટેલ) છે તે કહે છે. પહીલું ૧, ખીલું ૨, ને ત્રીજું ૩. એ પ્રત્યેક સો સો જ્ઞેજનનાં બણવાં.

વળી તે જંબુ સુદર્શનને પુર્વદીશે પહેલું વનખંડ પચાશ જ્ઞેજન અવગાહીને જંબુએ ધહાં એક મોટું ભવન છે. તેનો વર્ણન જેમ જંબુ સુદર્શન ઉપરે પૂર્વશાખાએ ભવન કહ્યું તેમ કહેવો. જાવત દેવસભ્યા લાંબગે સર્વ કહેવું, એમ દક્ષિણે, પશ્ચિમે, ને ઉત્તર દીશે ચાર ભવન કહેવાં.

વળી તે જંબુ સુદર્શનથી ઉત્તર પૂર્વે ઇશાનખૂણે પહેલું વનખંડ પચાશ જ્ઞેજન અવગાહી જંબુએ ધહાં ચાર નંદા પુષ્પકરણી છે તેનાં નામ કહે છે. પદ્મા ૧, પદ્મપ્રભા ૨, કુમુદા ૩, ને કુમુદપ્રભા ૪. તે એક કોશ લાંબી છે, અર્ધકોશ પહોળી છે ને પાંચસે' ધનુષ ઉંડી છે. આછી સુકમાળ લટ, ધુટ, સૂટ, પંક રહીત, રજ રહીત જાવત પ્રતિરૂપ છે. તેનો વર્ણન પૂર્વલીપરે જાવત તોરણલગે કહેવો. વળી તે ચાર નંદા પુષ્પકરણીને ઘણું મધ્ય દેશલાગે ધહાં એક પ્રાસાદાવતંસક છે, તે એક કોશ લાંબપણે છે, અર્ધકોશ પહોળપણે છે તેનો વર્ણન પુર્વલીપરે કહેવો. જાવત લા સિંહાસન પરીવાર રહીત કહેવું. એમ દક્ષિણ, પૂર્વે અચીખૂણે પણ પચાસ જ્ઞેજન અવગાહી જંબુએ લાં વનખંડમાહે ચાર નંદા પુષ્પકરણી છે તે કહે છે. ઉત્પલ ગુદમા ૧, નલીના ૨, ઉત્પલા ૩. ને ઉત્પલજવલા ૪. તેહનું પ્રમાણ પુર્વલીપરે તેમજ પ્રાસાદાવતંસક તેહનું પ્રમાણ પૂર્વપરે કરવું. એમ દક્ષિણ, પશ્ચિમ ને નૈઋત્યખૂણે પણ વનખંડમાહે પચાસ જ્ઞેજન અવગાહી જંબુએ લાં પણ ચાર નંદા પુષ્પકરણી છે તેહનાં નામ કહે છે. ભૂંગા ૧, ભૂંગનિલા ૨, અંજના ૩, ને કળ્પપ્રભા ૪. શેષ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે કહેવું. વળી જંબુ સુદર્શનાથકી ઉત્તર પશ્ચિમે વાયવ્યખૂણે પહેલું વનખંડ પચાસ જ્ઞેજન અવગાહી જંબુએ ધહાં ચાર નંદા પુષ્પકરણી છે. તેનાં નામ શ્રીકંતા ૧, શ્રીમહિતા ૨, શ્રીચંદ્રા ૩, તેમજ શ્રીનિલયા ૪. તેનું પ્રમાણ પણ તેમજ બણવું. ને તેમજ વીચે એક પ્રાસાદાવતંસક છે.

વળી તે જંબુ સુદર્શનાએ પુર્વદીશીના ભવનને ઉત્તરદીશે ને ઇશાનખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને દક્ષિણ દિશે ધહાં એક મોટો ફૂટ કહ્યો છે તે આઠ જ્ઞેજન ઉચો ઉચપણે છે મૂળે બાર જ્ઞેજન લાંબપણે, પહોળપણે છે, મધ્યવચે આઠ જ્ઞેજન લાંબપણે પહોળપણે છે ને ઉપરે ચાર જ્ઞેજન લાંબપણે પહોળપણે છે. મૂળે કાંધક ઝાઝેરાં સાડત્રીશ જ્ઞેજન

પરિધીપણે છે, વચ્ચે કાંઈક અંતરે પચવીશ જોગન પરિધીપણે છે તે ઉપરે કાંઈક અંતરે પચાર જોગન પરિધીપણે છે. મૂળે વિસ્તીર્ણુ છે (પચાર જોગન માટે) વચ્ચે સાંકડો છે (આઠ જોગન માટે) ને ઉપરે પાતળો છે (પચાર જોગન માટે) ગોખુંછને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. સર્વ જાંબુનંદમય છે. આછો જાવત્ પ્રતિરૂપ છે. તે ફૂટ એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરી સધળે ચોકફેર વિટયો છે. તે વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વપરે કહેવો. જાવત્ દેવતા ખેસે છે. વળી તે ફૂટને ધણું મધ્યદેશભાગે ધિહાં એક મોટું સિદ્ધાયતન છે. તે એક કોશ લાંબપણે છે, અર્ધકોશ પહોળાપણે છે ને દેશેકલું એક કોશ (પોણા કોશ) ઉંચું ઉંચપણે છે. જાવત્ એકસો આઠ છન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. જાવત્ તેની વ્યક્તવ્યતા સર્વ પુર્વલીપરે કહેવી.

વળી તે જાંબુ સુદર્શનાએ પુર્વદીશીના ભવનને દક્ષિણુદીશે ને અશીખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને ઉત્તરદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ કહ્યો છે. (એ ખીજે ફૂટ) તેહજ પ્રમાણુ પહેલા ફૂટનીપરે ત્યાં સિદ્ધાયતન છે.

વળી જાંબુ સુદર્શનાના વનખંડમાંહે દક્ષિણુદીશીના ભવનને પુર્વદીશે ને દક્ષીણુ પુર્વ અશીખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને પશ્ચિમદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ કહ્યો છે. તેનું તેહજ પ્રમાણુ ને સિદ્ધાયતન કહેવું (એ ત્રીજે ફૂટ).

વળી જાંબુસુદર્શનાના વનમાં દક્ષિણુદીશીના ભવનને પશ્ચિમદીશે ને દક્ષિણુ પશ્ચિમ નૈરલ્ય ખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને પુર્વદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ કહ્યો છે (એ ચોથો ફૂટ) તેહજ પ્રમાણુ ને સિદ્ધાયતન કહેવું.

વળી જાંબુસુદર્શનાના વનમાં પશ્ચિમ દીશીના ભવનને દક્ષિણુદીશે ને દક્ષિણુ પશ્ચિમ નૈરલ્યખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને ઉત્તરદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ છે. (એ પાંચમો ફૂટ.) તેહજ પ્રમાણુ ને સિદ્ધાયતન કહેવું.

વળી જાંબુસુદર્શનાના વનમાં પશ્ચિમ દીશીના ભવનને ઉત્તરદીશે ને ઉત્તર પશ્ચિમ વાયવ્યખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને દક્ષિણુદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ છે. (એ છઠો ફૂટ.) તેહજ ફૂટનું પ્રમાણુ ને ત્યાં સિદ્ધાયતન કહેવું.

વળી જાંબુસુદર્શનાના વનમાં ઉત્તરદીશીના ભવનને પશ્ચિમદીશે ને ઉત્તર પશ્ચિમ વાયવ્યખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકને પુર્વદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ છે. (એ સાતમો ફૂટ.) તેહજ પ્રમાણુ ને સિદ્ધાયતન કહેવું.

વળી તે જાંબુસુદર્શનાના વનમાંહે ઉત્તરદીશીના ભવનને પુર્વદીશે ને ઉત્તર પુર્વ ધશાન ખૂણાના પ્રાસાદાવતંસકે પશ્ચિમદીશે ધિહાં એક મોટો ફૂટ છે. (એ આઠમો ફૂટ) તેહજ પ્રમાણુ પહેલા ફૂટની પરે અને ઉપરે તેમજ સિદ્ધાયતન કહેવું.

વળી તે સુદર્શના અનેરે ધણે તિલક વૃક્ષે કરી, લકુચ વૃક્ષે કરી જાવત્ રાજવૃક્ષે કરી જાવત્ ચોકફેર વીટેલ છે. તે જાંબુસુદર્શનાને ઉપરે ધણાં આઠ આઠ મંગળીક છે તે

કહે છે. સાથીઓ ૧, શ્રીવજ્ર ૨, જ્વલત દર્પણ ૮, કુબ્જચામર ધ્વજ જ્વલત છત્રા તિ છત્ર છે.

વળી તે જંબુ સુદર્શનાના ચાર નામ કહ્યાં છે તે કહે છે. સલકાર દર્શન માટે સુદર્શના ૧, નિષ્ક્રાંત નહીં શાસ્વતા છે માટે અમોધાર, મણિરત્ન બંધ માટે. સુપ્રયદ્ધા ૩, જસવંત માટે. જસોધરા ૪, જંબુદ્વીપનું નામ વિસ્તારે માટે વિદેહ જંબુ ૫, ઉત્તમ વૃક્ષ માટે સોમનસ ૬. સાસ્વતા માટે નિયતા ૭, સ્થિર માટે નિત્યમંડીતા ૮, ભદ્રકારી માટે સુભદ્રા ૯, વિસ્તીર્ણુ માટે વિશાળા ૧૦. ભક્ષો તે સુભયા ૧૧, ને દેખતાં મન પ્રશ્ન થાય માટે સુમના ૧૨, એ ચાર ભેદ. એટલે સુદર્શના જંબુવૃક્ષના એ ચાર નામ કહ્યાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે શ્યા માટે જંબુ સુદર્શના એહવું નામ કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુ સુદર્શનાને વિષે જંબુદ્વીપનો અધિપતિ (સ્વામી) અનાધૃત નામે દેવતા મહર્ષિક જ્વલત પદ્મોપમના આવખાવંત વસે છે. તે દેવતા ત્યાં ચાર હજાર સામાનીક દેવતાનું જ્વલત જંબુદ્વીપનું, જંબુ સુદર્શનાનું, અનાધૃત રાજ્યધાનીનું અધિપતિપણું કરતો થકો જ્વલત વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનાધૃત દેવતાની અનાધૃત નામે રાજ્યધાની ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેઝ પર્વતથકી ઉત્તર દીશે ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ સમુદ્ર પછી અનેરો જંબુદ્વીપ આવે ત્યાં અનાધૃત રાજ્યધાની છે. જ્વલત મહર્ષિક એમ સર્વ વ્યક્તવ્યતા વિજ્ય રાજ્યધાનીની પરે કહેવી. તેમ વળી હે ગૌતમ જંબુદ્વીપનામા દ્વીપે ઉત્તર કુર ક્ષેત્રને વિષે તે તે ઠામે ત્યાં ત્યાં ઘણાં જંબુવૃક્ષ. જંબુના વર્ણ, જંબુના વનખંડ. નિત્ય કૃત્યાં પુત્યાં જ્વલત શોભાએ કરી અસંત અસંત ઉપ શોભતાં થકાં રહે છે. તેણે અર્થે હે ગૌતમ જંબુદ્વીપનામા દ્વીપ એહવું નામ કહીએ છીએ. તેમ વળી સદાઘ નિરંતર છે. હે ગૌતમ જંબુદ્વીપનામા દ્વીપનું નામ સાસ્વતું છે. જે કોઈ કાળે એ નામ હતું નહીં એમ નથી. જ્વલત નિલ સાસ્વતું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિષે કેટલા ચંદ્રમા પ્રભાસ્યા, પ્રભાસે છે ને પ્રભાસશે. કેટલા સૂર્ય તપ્યા, તપે છે ને તપશે. કેટલા નક્ષત્ર ચંદ્રમાદિ ગ્રહો સાથે જ્નેગ જ્નેડ્યા, જ્નેડે છે ને જ્નેડશે. કેટલા મહાગૃહ ચાર ચરતા હુયા, ચરે છે ને ચરશે. કેટલા તારાના સમુહની ક્રોડાક્રોડીઓ શોભતી હુધ, શોભે છે, ને શોભશે. (એ પાંચે પ્રકારના જ્યોતીર્ષીની ત્રણે કાળની પુછા કરી.)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિશે એ ચંદ્રમા પ્રભાસ્યા, પ્રભાસે છે ને પ્રભાસશે. એ સૂર્ય તપ્યા, તપે છે, ને તપસે. છપન નક્ષત્ર ચંદ્રમા સાથે જ્નેગ જ્નેડ્યા, જ્નેડે છે ને જ્નેડશે. એકસો છાંતેર મહાગૃહ ચાર ચરતા હુયા. ચરે છે, ને ચરશે. એક લાખ, તેત્રીશ હજાર, નવસે ને પચાશ એટલી ક્રોડાક્રોડી ૧,૩૩,૯૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ તારાગણુ સમુહ શોભતા હુયા, શોભે છે, ને શોભશે. એટલે એ જંબુ દ્વીપનો અધિકાર સક્ષેપ માત્ર પુરો થયો.

તે જંબુદ્વીપનામા દ્વીપ પ્રતે લવણુનામા સમુદ્ર વૃત્ત વળીયાને આકારે રહ્યોથકો જંબુ-
દ્વીપને સધળે ચોકફેર વીટીને રહ્યો છે જેથી કરી લવણુ સમુદ્રનો અધિકાર હવે કહે છે.

૭૪. લવણુ સમુદ્રનો અધિકાર. ॥૨॥

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્ર શું સમ ચક્રવાળે સંસ્થિત છે કે વિષમ ચક્રવાળે
સંસ્થિત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળે સંસ્થિત છે, પણ વિષમ ચક્રવાળે સંસ્થિત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુનામા સમુદ્ર કેટલો ચક્રવાળે પહોળાપણે ફરતો છે? ને કેટલો
પરિધીપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્ર બે લાખ જ્વેન ચક્રવાળા ફરતો પહોળાપણે છે ને પંદર
લાખ એકાસી હજાર એકસો ઓગણપચાસ જ્વેન કાંધક ઝાંઝેરા પરિધીપણે છે.

તે લવણુ સમુદ્ર એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરી સધળે ચોકફેર વીટ્યો
થકો રહે છે. તે પદ્મવર વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વે કરવો. તે પદ્મવર વેદિકા
અર્ધ જ્વેન ઉંચી ઉંચપણે છે. પાંચસે ધનુષ પહોળાપણે છે, ને લવણુ સમુદ્ર જેવડી
પરિધીપણે છે. શેષ સર્વ તેમજ પુર્વપરે કહેવું. તે વનખંડ દેસે ઉણા બે જ્વેન પહોળા-
પણે છે. જ્યત દેવતા વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રનાં કેટલાં દ્વાર કલાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનાં ચાર દ્વાર કલાં છે. વિજ્ય ૧, વિજ્યંત ૨, જ્યંત ૩, ને અપ-
રાજ્ય ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રનું વિજ્ય નામે દ્વાર ક્યાં કહ્યું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રને પુર્વને અંતે ને ધાતકીખંડ દ્વીપને પુર્વાર્ધે પશ્ચિમની
દીસે સીતા મહા નદીને ઉપરે ત્યાં લવણુ સમુદ્રનું વિજ્યનામા દ્વાર કહ્યું છે, તે દ્વાર આઠ
જ્વેન ઉંચું ઉંચપણે છે ને ચાર જ્વેન પહોળાપણે છે. એમ જણું દ્વીપના વિજ્યદ્વાર
ની પરે સર્વ સરખો વર્ણવ જ્યત આઠ આઠ મંગલિકના વર્ણવ સુધી કહેવો પણ એટલો
વિશેષ જે રાજ્યધાની પુર્વને દીસે અંતે લવણુ સમુદ્રે કહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રનું વિજ્યંતનામા દ્વાર ક્યાં કહ્યું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રને દક્ષિણ દીસને અંતે ને ધાતકીખંડ દ્વીપને પાંતે
દક્ષિણાર્ધકી ઉત્તરે વિજ્યંતનામા દ્વાર કહ્યું છે. શેષ સર્વ વિજ્યદ્વારની પરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રનું જ્યંતનામા દ્વાર ક્યાં કહ્યું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રની પશ્ચિમ દીસીને અંતે ને ધાતકીખંડ દ્વીપને પાંતે
પશ્ચિમાર્ધકી પુર્વે સીતા મહા નદીને ઉપરે જ્યંતનામા દ્વાર કહ્યું છે. શેષ સર્વ તેમજ
પુર્વ પરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનું અપરાજીતનામા દ્વાર કયાં કહ્યું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રની ઉત્તર દીસીને અંતે ને ધાતકીખંડ દ્વીપને પાંતે ઉત્તરાર્ધથકી દક્ષિણે અપરાજીતનામા દ્વાર છે. શેષ સર્વ પુર્વ પરે વિજયદ્વાર જેવું કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનાં દ્વાર દ્વારને એટલે એક દ્વારથી ખીજા દ્વારને આખા-ધાએ કેટલું અંતર કહ્યું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ લાખ, પંચાણું હજાર, અસેં એંશી જોજન ને તે ઉપર એક કોસ એટલું આંતર કહ્યું છે, (તે કેમજે એકેક દ્વારનું પહોળાપણું ચાર ચાર જોજનનું એટલે ચારે દ્વાર થઇને સોળ જોજન થાય. વળી એકેક દ્વાર બારશાખની શાખા એકેક કોસની એટલે ચાર દ્વારની શાખા ગણતાં ચાર દુ આઠ કોસ થાય. તે આઠ કોસના જે જોજનને પુર્વજા સોળ જોજનમાં ભેળતાં અઢાર જોજન થાય, તે લવણની મૂળગી પરિધી માહેથી બાદ કરીએ ને બાકી રહેલાને ચાર ભાગે વહેંચીએ ત્યારે ત્રણ લાખ, પંચાણું હજાર, અસેં એંશી જોજન એક કોસ એટલું એક દ્વારથી ખીજા દ્વારને આંતર (છેટું) જાણવું. એ ભાવાર્થ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રના પ્રદેશ ધાતકીખંડને સ્પર્શ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ જંબુદ્વીપનું વ્યાખ્યાન કર્યું તેમ ધાતકીનામને આળાવે પણ સર્વ તેમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રના જીવ મરીને ધાતકીખંડે ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપની પરે સર્વ આળાવા સહીત કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્ર એહવું નામ શ્યામાટે કહો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રનું ઉદક (પાણી) આંખીલ, રજવંત, વેળેકરી કાળે વર્ણ, સ્વભાવે નિષ્પર કડુય લવણ (મીઠા) સરખું અપ્રીય છે. ધણા દુષ્ક, ચતુષ્પદ. મૃગ, પશુ, પંખીયા, સરીસપાદિ તેહને પીવા જોગ્ય નથી. પણ એટલો વિશેષ જે લાંબા ઉપના મચ્છાદિક તેહને અપ્રીય નથી (લવણ સમુદ્ર થકી ઉપના તે સ્વયોની માટે તેહને પ્રીય છે.) વળી સુસ્થિત એહવે નામે મહર્ષિક ત્યાં લવણાધિપતિ દેવતા જાવત્ પલ્યોપમની સ્થિતિવંત છે. તે ત્યાં ચાર હજાર સામાનીક દેવતાનું જાવત્ લવણ સમુદ્રનું, સુસ્થિત રાજ્યધાનીનું, અનેરા ધણાનું અધિપતિપણું કરતો થકો વીચરે છે. તેણે અર્થે લવણ સમુદ્ર એહવું નામ કહીએ. વળી લવણ સમુદ્ર એહવું સાસ્વતું નામ કહ્યું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રને વિષે કેટલા ચંદ્રમા કાન્તિએ કરી દીપતા હુવા, દીપે છે ને દીપસે? એમ સૂર્ય, નક્ષત્ર, ગ્રહ, તારા. એ પાંચે જ્યોતિષી પુછ્યા.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રને વિષે ચાર ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે ને દીપશે. ચાર સૂર્ય તપતા હુવા, તપે છે ને તપશે. એકસો બાર નક્ષત્ર ચંદ્રમાદિક સાથે જોગ જોડયા. જોડે છે, ને જોડશે. ત્રણસં આવન ગૃહ ક્ષેત્ર પ્રતે ચાર ચરતા હુવા, ચરે છે ને ચરશે. જે

લાખ, સતસઠ હજાર ને નવસેં એટલી કોડા કોડી એટલા તારાના સમુહ (જથ્થો) લવણ સમુદ્ર માંહે શોભતા હુવા, શોભેછે ને શોભશે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનું જળ (પાણી) શ્યા કારણે ચઉદશ, આઠમ, અમાવાસ્યા, પુનમે. અત્યંત અધિક અધિક વધે ઘટે (ભરતી એટ થાય) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપની ચારે દીસે બાહીરલી વેદિકાના અંતઘટી લવણ સમુદ્ર પંચાણું પંચાણું હજાર જોજન અવગાહી જઠએ ત્યાં ચાર અત્યંત મોટા આલયવંત મોટા અલંજર (ભાજન વિશેષ) તેહને સંસ્થાને સંસ્થિત માહા પાતાળા કળશા છે. તેના નામ. પૂર્વ દીસે વળયા મુખ ૧, દક્ષિણે કેતુમુખ ૨, પશ્ચિમે યુપ ૩, ને ઉત્તરે ઇશ્વર ૪. તે માહા પાતાળા કળશા એકેક લાખ, લાખ જોજન જળ માંહે ઉડપણે છે. મૂળે દશ હજાર જોજન પોહોળપણે છે. ત્યારપછી એકેક પ્રદેશે વધતા વધતા થકા વીચે એક પ્રદેશની શ્રેણીએ એક લાખ જોજન પોહોળપણે છે. ને ત્યારપછી વળી પ્રદેશ પ્રદેશ ઘટતાં ઘટતાં થકાં ઉપરે મુખને મૂળે દશ હજાર જોજન પોહોળપણે છે. વળી તે માહા પાતાળા કળશાની કૂટીને કડાહ દીકરી સઘળે સરખી એક હજાર જોજન જડપણે છે. તે સર્વ વજ્ર રત્નમય નિર્મળ જવત્ પ્રતિરૂપ છે. ત્યાં ધણા જીવ, ધણા પુદ્ગળ આશ્રય છે, ઉપજે છે, ચવે છે. તે દીકરી દ્રવ્યાર્થપણે સારવતિ છે. ને વર્ણાદિકને પર્યાયે કરી અસારવતિ છે. વળી તે ચાર પાતાળા કળશે ચાર દેવતા મહર્ધિક જવત્ એક પલ્થોપમની સ્થિતિએ વસે છે. તેનાં નામ. વડવા મુખે કાળ ૧, કેયુપે મહાકાળ ૨, યુપે વૈલંબ ૩, ને ઇશ્વરે પ્રલંબ ૪. તે માહા પાતાળા કળશાને ત્રણ ત્રણ ભાગ છે. તે કહેછે. હેડલો ત્રીભાગ ૧, મધ્યનો ત્રીભાગ ૨, ને ઉપરલો ત્રીભાગ ૩, તે ત્રણ ભાગ માહીલો એકેક ત્રીભાગ તેત્રીશ હજાર, ત્રણસેં તેત્રીશ જોજન ને એક જોજનનો ત્રીજો ભાગ એટલો જડપણે છે. (લાખના ત્રણ ભાગ કરવા.) ત્યાં જે હેડલો ત્રીભાગ તેમાં વાયુકાય કેવળ વાયરો છે. ને જે વચલો ત્રીભાગ તેમાં વાયુકાય ને અપકાય (વાયરો, પાણી.) ભેળો રહે છે ને જે ઉપરલો ત્રીજો ભાગ છે ત્યાં કેવળ અપકાય (પાણી) છે.

તેમ વળી હે ગૌતમ લવણ સમુદ્રને વિષે તે તે હામે ધણા નાહના અલંજર ભાજનને સંસ્થાને સંસ્થિત તે નાહના પાતાળા કળશા છે. તે નાના પાતાળા કળશા એક હજાર જોજન ઉડા છે. મૂળે સો જોજન પોહોળા છે. ત્યાર પછી પ્રદેસે પ્રદેસે વધતા વધતાથકાં વચ્ચે એક પ્રદેશની શ્રેણીએ એકેક હજાર જોજન પોહોળા છે. ત્યાર પછી પ્રદેસે પ્રદેસે ઘટતાં ઘટતાંથકાં ઉપરે મુખને હામે સો જોજન પોહોળા છે, તે લઘુ (નાના) પાતાળા કળશા ની દીકરી સઘળે સરીખી દશ જોજન જડી છે. તે સર્વ વજ્રમય નિર્મળ જવત્ પ્રતિરૂપ છે. ત્યાં ધણાં જીવ, ધણા પુદ્ગળ ઉપજે છે, ચવે છે. તે દીકરી દ્રવ્યપણે સારવતિ છે. ને વર્ણાદિકને પર્યાયે કરી અસારવતિ છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક અર્ધ પલ્થોપમની સ્થિતિના દેવતાએ સહીત છે. તે લઘુ પાતાળા કળશાને પણ ત્રણ ત્રણ ભાગ છે. તે કહે છે. હેડલો ત્રીભાગ ૧, વચલો ત્રીભાગ ૨, ને ઉપરલો ત્રીભાગ ૩. તે એકેક ત્રીભાગ ત્રણસેં, તેત્રીશ જોજન

ને એક જોજનનો ત્રીજો ભાગ એટલું જડપણે છે. (હજાર જોજનના ત્રણ ભાગ કરવા) ત્યાં જે હેડલો ત્રીભાગ છે ત્યાં કેવળ વાયરો છે. ને વચ્ચે ત્રીભાગે વાયરો ને પાણી છે. ને ઉપરલે ત્રીભાગે કેવળ પાણી છે. એમ સર્વ નાહના મોટા મળીને લવણુ સમુદ્રને વિષે સાત હજાર, આઠસં, ચોરાશી પાતાળા કળશા હોય એમ તિર્થંકરે કહ્યું છે. હવે ન્યારે તે મોટા પાતાળા કળશા ને નાહના પાતાળા કળશાને હેડલા ને વચ્ચે ત્રીભાગને વિષે ધણા ઉદાર ઉર્ધ્વ (ઉંચા) ગમન સ્વભાવવંત વાયરા ઉપજે છે, મુર્છના પામે છે, હાલે છે, ચાલે છે, કંપે છે, ક્ષોભાય છે, સંઘટ પામે છે માંહોમાંહે આથડે છે, તે તે ભાવપ્રત્યે પરીણમે છે. ત્યારે તે પાણી ઉંચું ઉછળે છે, ઉભરાય છે, ને ન્યારે તે નાહના પાતાળા કળશા ને મોટા પાતાળા કળશા હેડલા ને વચ્ચે ત્રીભાગને વિષે ધણા ઉદાર ઉર્ધ્વ ગમન સ્વભાવવંત વાયરા નથી હાલતા જવત તે તે ભાવપ્રતે ન પરીણમે ત્યારે તે ઉદક (પાણી) ઉંચું ઉછળે નહીં, ઉભરાય નહીં. વળી તે પાતાળા કળશાના વાયરા અહોરાત્રી મધ્યે જેવાર તે વાયુ પ્રેરે છે ત્યારે અહોરાત્રી મધ્યે જેવાર પાણી ઉંચું ઉછળે છે તે કારણે અહોરાત્રી મધ્યે જેવાર વેળ ભરાય છે (ભરતી એટ થાય છે) ને ન્યારે તે કળશાના વાયરા અધવચાળે અનેરા વાયરાપ્રતે ઉદેરે નહીં ત્યારે અધવચાળેથી તે પાણી ઉભરાય નહીં, ઉછળે નહીં. એમ નિચ્ચે હે ગૌતમ લવણુ સમુદ્ર ચઉદસ, આઠમ, અમાવાસ્યા, પુનમને વિષે અત્યંત અર્ધકા વધે તથા ઘટે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રનું પાણી અહોરાત્રના (દીવસ રાત્રી થઇને) ત્રીશ મુહુર્ત માંહે કેટલી વાર અત્યંત વધે, ઘટે છે? (ભરતી એટ થાય છે).

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રનું પાણી ત્રીશ મુહુર્તમાંહે જેવાર અત્યંત વધે ઘટે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શ્યામાટે એમ કહો છો જે લવણુ સમુદ્રનું પાણી દિવસ રાત્રમાંહે જે વાર વધે, ઘટે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રે ત્રીશ મુહુર્તમાંહે જેવાર અધવચાળેથી વાયરો ઉઠે છે (પાતાળા કળશાની વાયરે કરીને ચઉદસ, આઠમ, પુનમ, અમાવાસ્યાએ પાણી ઉભરે છે. પાણી અધવચાળે સમુદ્રમાંહે અનેરા વાયરા પાતાળા કળશાને વાયરે પ્રેર્યાથકાં અહોરાત્રમાં જે વાર ઉઠે છે તેણે કરી અહોરાત્રમાં જેવાર વેળ ભરાય છે ઇતિભાવ.) ત્યારે અધવચાળેથી જ પાણી ઉછળે તે માટે હે ગૌતમ દીવસની ત્રીશ મુહુર્તમાંહે તે વાયરાની અપેક્ષાએ કરીને જેવાર વધે, ઘટે છે. જવત વાયુને પ્રકોપે લવણુ સમુદ્રને વિષે સીખા ઉડતી છે. ચક્રવાળની વિપંભ ગતિ છે. આવર્ત આકારે અથવા વૃત્તાકારે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રની સીખા કેટલી ચક્રવાળે ફરતી પહોળાપણે છે, ને કેટલી વધે ઘટે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રની સીખા દશ હજાર જોજન ચક્રવાળ ફરતી પોહોળાપણે છે. ને કાંઈક ઉણું અર્ધ જોજન તે સીખા ઉપરે વેળ વધે, ઘટે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રની કેટલા હજાર નાગ કુમાર દેવતા અભ્યંતર (માહીલી) વેળ (જંશુદ્ધીપ તરફ) ધરે છે, કેટલા હજાર નાગકુમાર દેવતા આહીરલી વેળ (ઘાતકી ખંડ તરફ) ધરે છે, ને કેટલા હજાર નાગકુમાર દેવતા અગ્રોદક (શીખા ઉપરલું પાણી) લવણ સમુદ્રનું ધરે છે? (દયાવે છે)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ખેતાળીસ હજાર નાગકુમાર દેવતા અભ્યંતર (જંશુદ્ધીપમાં માહીલી) વેળ ધરે છે. ઘોંહોતેર હજાર નાગકુમાર દેવતા આહીરલી (ઘાતકી ખંડમાં) વેળ ધરે છે, ને સાઠ હજાર નાગકુમાર દેવતા અગ્રોદક (સીખા ઉપરલું પાણી) ધરે છે. એણી રીતે સર્વ મળીને એક લાખ, ચમોતેર હજાર, નાગકુમાર દેવતા હોય એમ તિથંકરે કહ્યું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા વેળ'ધર નાગકુમાર રાગ્ન છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર વેળ'ધર નાગકુમાર રાગ્ન છે તેના નામ-ગોથુભ ૧, સીવક ૨, શંખ ૩, ને મનોસીલક ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ચાર વેળ'ધર નાગ રાગ્નના કેટલા આવાસ પર્વત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ચાર આવાસ પર્વત છે તેના નામ-ગોથુભ ૧, દગભાસ ૨, શંખ ૩, ને દગસીમક ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગોથુભનામા વેળ'ધર નાગરાગ્નનો ગોથુભનામા આવાસ પર્વત ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંશુદ્ધીપના મેરૂ પર્વતને પુર્વ દીસે લવણ સમુદ્ર પ્રતે ખેતાળીસ હજાર નેજન અવગાહી જંધએ લાં ગોસ્થુભનામા વેળ'ધર નાગરાગ્નનો ગોસ્થુભ નામા આવાસ પર્વત છે. તે સતરસે' ને એકવીસ નેજન ઉચો ઉચપણે છે. ચારસે' ને સવાત્રીસ નેજન ઉંડો ઉંડપણે છે. મૂળે એક હજાર આવીસ નેજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે. વીચે સાતસે' ત્રેવીસ નેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે ને ઉપરે ચારસે' ચોવીસ નેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. મૂળે ત્રણ હજાર યસે' ને યત્રીસ નેજન કાંઠક ઉંચા પરિધીપણે છે, વીચે બે હજાર યસે' ને અઠ્યાસી નેજન કાંઠક અધીકેરાં પરિધીપણે છે ને ઉપરે એક હજાર, ત્રણસે' ને એકતાલીસ નેજન કાંઠક ઉંચા પરિધીપણે છે મૂળે વિસ્તીર્ણ છે; વચે સંક્ષીપ્ત (સાંકડો) છે, ને ઉપરે સંકીર્ણ (સાંકડો) છે. ગોપુંજને સંસ્થાને સંસ્થિત છે. સર્વ કનકમય છે નિર્મળગ્નવત્ પ્રતિરૂપ છે.

વળી તે ગોસ્થુભ પર્વત એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરીને સધળે ચોક-કેર વીંટયો છે. તે વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વપરે કહેવો. તે ગોસ્થુભનામા આવાસ પર્વતને ઉપરે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિભાગ છે. ગ્નવત્ દેવતા વસે છે. તે ઘણું સમ-રમણિક ભૂમિ ભાગને મધ્ય ભાગે લાં એક મોટો પ્રાસાદવતંસક છે તે પ્રાસાદવતંસક સાડાખાસઠ નેજન ઉચપણે છે, તેમજ ઉચપણાનું અર્ધ સવા એકત્રીસ નેજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે. તેનો વર્ણન કહેવો ગ્નવત્ સિંહાસન પરીવાર સહીત કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગોસ્થુભનામા આવાસ પર્વત એવું નામ ક્યે અર્થે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ગોસ્થુભનામા આવાસ પર્વતને વિષે તે તે હામે ત્યાં ત્યાં ધણી નાની મોટી વાવ છે. જ્યવત્ ત્યાં ગોસ્થુભને વર્ણુ ધણું કમળ છે. તેમજ પુર્વલી પરે જ્યવત્ ગોસ્થુભ નામે ત્યાં દેવતા મહર્ધિકે જ્યવત્ એક પત્યોપમની સ્થિતિના વસે છે તે દેવતા ત્યાં ચાર હજાર સામાનિક દેવતાનું જ્યવત્ ગોસ્થુભનામા આવાસ પર્વતનું, ગોસ્થુભનામા રાત્યધાનીનું જ્યવત્ અધિપતિપણુ કરતો વિચરે છે તેને અર્થે હે ગૌતમ ગોસ્થુભ આવાસ પર્વત નામ કહીએ જ્યવત્ એ નામ નિત્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગોસ્થુભનામા દેવતાની ગોસ્થુભનામા રાત્યધાની ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ગોસ્થુભ પર્વતને પૂર્વદીસે ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર વ્યતીક્રમીને અનેરા લવણુ સમુદ્રને વિષે ગોસ્થુભ રાત્યધાની છે તેહીજ પ્રમાણુ કહેવું. તેમજ સર્વ વર્ણુન જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સીવકનામા વેળંધર નાગરાજનો દગભાસનામા આવાસ પર્વત ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંભુદ્વીપના મેરૂપર્વતને દક્ષિણુદીસે લવણુ સમુદ્ર એતાલીસ હજાર જ્નેજન અવગાહી જંઘએ ત્યાં સીવકનામા વેળંધર નાગરાજનો દગભાસનામા આવાસ પર્વત છે. તેનું પ્રમાણુ જેમ ગોસ્થુભનું કહ્યું તેમ જાણવું પણુ એટલો વિશેષ જે સર્વ અંક રત્નમય છે. નિર્ભળ છે જ્યવત્ પ્રતિરૂપ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દગભાસનામા આવાસ પર્વત એહવું નામ ક્યે અર્થે કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દગભાસનામા આવાસ પર્વત લવણુ સમુદ્રમાંહે આઠ જ્નેજન પ્રમાણુ ક્ષેત્રમાંહે પાણીપ્રતે સઘજે ચોકડેર દીપાવે છે, ઉદ્યોત કરે છે, તપે છે, કાન્તિ વધારે છે. ને સીવકનામા ત્યાં દેવતા મહર્ધિકે છે તે કારણે એ નામ કહીએ જ્યવત્ તેની રાત્યધાની દક્ષીણુ દીસે અસંખ્યાતમે લવણુ સમુદ્રે સીવક નામે દગભાસની સેપ સર્વ તેમજ પુર્વલી પરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંખનામા વેળંધર નાગરાજનો સંખનામા આવાસ પર્વત ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંભુ દ્વીપના મેરૂ પર્વતને પશ્ચિમ દીસે લવણુ સમુદ્રપ્રતે એતાળીસ હજાર જ્નેજન અવગાહી જંઘએ ત્યાં સંખનામા વેળંધર નાગરાજનો સંખનામા આવાસ પર્વત છે તેનું પ્રમાણુ ગોસ્થુભનીપરે કહેવું. પણુ એટલો વિશેષ જે સર્વ રૂપામય છે નિર્ભળ છે તે એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરી સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંખનામા આવાસ પર્વત એહવું નામ ક્યે અર્થે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખનામા આવાસ પર્વતને વિષે તે તે હામે ત્યાં ત્યાં ધણી નાની વાવ પ્રમુખને વિષે જ્યવત્ ધણું કમળ પ્રમુખ સંખની પ્રભા સરીખાં છે. સંખને વર્ણુ ધોળાં

છે, સંખવર્ણુની પ્રભાવંત છે. સંખનામા દેવતા મહર્ધિક જવત્ રાજ્યધાની પશ્ચિમદીસે સંખપર્વતને સંખનામા રાજ્યધાની છે. તેહીજ પ્રમાણુ સર્વ પુર્વપરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનોસીલક વેળંધર નાગરાજનો દગસીમક આવાસ પર્વત કયાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેરૂપર્વતને ઉત્તરદીસે લવણુ સમુદ્ર એતાલીસ હજાર નેજન અવગાહીને જઇએ ત્યાં મનોસીલકનામા વેળંધર નાગરાજનો દગસીમકનામા આવાસ પર્વત છે તેહીજ પ્રમાણુ પૂર્વક્ષી રીતે કહેવું પણ એટલો વિશેષ ને સર્વ સ્ફટીક રત્નમય આછો નિર્મળ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દગસીમકનામા આવાસ પર્વત એહવું નામ સ્યે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દગસીમકનામા આવાસ પર્વત છે તે સીતા, સીતોદા મહાનદીનો પ્રવાહ તે પર્વતલગે સમદ્રમાં જુગુઓ ચાલે છે ને તે પર્વતને આથડીને સમુદ્રના પાણીમાં ભળી જાય છે તેણે અર્થે દગસીમક નામ કહીએ. જવત્ એ નામ નિલ છે. ત્યાં મનોસીલક નામા દેવતા મહર્ધિક છે જવત્ ત્યાં ચાર હજાર સામાનીક જવત્ વીચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનોસીલક વેળંધર નાગરાજની મનોસીલક રાજ્યધાની કયાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દગસીમક આવાસ પર્વતને ઉત્તરદીસે ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર મુકી જઇએ ત્યાં અનેરા લવણુ સમુદ્રને વિષે ત્યાં મનોસીલક નામે રાજ્યધાની છે. તેહીજ પ્રમાણુ પૂર્વપરે જાણવું જવત્ મનોસીલકનામે દેવતા ત્યાં રહે છે.

(ચારેની વ્યાખ્યા) પેહેલો કનકમય ૧, બીજો અંકરત્નમય ૨, ત્રીજો રૂપામય ૩, ને ચોથો સ્ફટીક રત્નમય ૪, એ ચાર વેળંધર દેવતાના આવાસ પર્વત ગોસ્થુભાદિક જાણવા ને અનુવેળંધર રાજના પર્વત છે તે ચારે રત્નમય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુવેળંધર નાગદેવતાના રાજ કટલા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર અનુવેળંધર નાગદેવતાના રાજ છે. કકોટક ૧. કદમક ૨. કૈલાસ ૩. ને અરણ્યપ્રભ ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કકોટક અનુવેળંધર નાગરાજનો કકોટક આવાસ પર્વત કયાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેરૂપર્વતને ઇશાનખૂણે લવણુસમુદ્ર એતાલીસ હજાર નેજન અવગાહીને જઇએ ત્યાં કકોટકનામા અનુવેળંધર નાગરાજનો કકોટકનામા આવાસ પર્વત છે તે સતરસે, એકવીસ નેજન ઉંચો છે તેહીજ પ્રમાણુ જેમ ગોસ્થુભનું કહું તેમજ જાણવું પણ એટલો વિશેષ ને સર્વ રત્નમય છે નિર્મળ જવત્ નિરવિશેષપણે સર્વ કહેવું જવત્ સિંહાસન પરીવાર સહીત કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કકોટકનામા આવાસ પર્વત એહવું નામ સ્યે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્યાં ઘણાં ઉત્પલ કમળ કકોટક સરખાં છે પ્રભાએ કરી સેપ સર્વ તેમજ કહેવું. પણ એટલો વિશેષ ને તેની કકોટા રાજ્યધાની કકોટક પર્વતને ઇશાનખૂણે અનેરે લવણુ સમુદ્રે છે તેમજ સર્વ કહેવું.

વળી કર્દમનામા અનુવેળધર નાગરાબ્દનો પણ તેહજ ગમે અપરીશેષપણે કડાટકનીપરે કહેવો. પણ એટલો વિશેષ જે અત્તીખૂણે છે. કર્દમનામા આવાસ પર્વત એહની વિદ્યુત્પ્રભા રાજ્યધાની તે પણ અત્તીખૂણે અસંખ્યાતમે લવણ સમુદ્રે છે.

વળી કૈલાસનામા અનુવેળધર નાગરાબ્દ પણ એમજ કહેવો. પણ એટલો વિશેષ જે નૈરલખૂણે કૈલાસનામા પર્વત છે ને તેહની કૈલાસીકાનામા રાજ્યધાની તે પણ તેજ દીસે નૈરલખૂણે અનેરે અસંખ્યાતમે લવણ સમુદ્રે છે.

વળી અરણ્યપ્રભનામા અનુવેળધર નાગરાબ્દનો આવાસ પર્વત પણ એમજ કહેવો પણ એટલો વિશેષ જે વાયુખૂણે છે ને તેહની અરણ્યપ્રભનામા રાજ્યધાની તે પણ તેહજ વાયુખૂણે અનેરે અસંખ્યાતમે લવણ સમુદ્રે જાણવી.

એ ચારે આવાસપર્વત એક પ્રમાણે સરખા છે અને સર્વ રત્નમય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુસ્થિત લવણ સમુદ્રનો અધિપતિ દેવતા તેહનો ગૌતમ દ્વીપ કયાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેરૂ પર્વતને પશ્ચિમદીસે લવણ સમુદ્ર ધાર હગ્ગર જોજન અવગાહી જમ્બે લાં સુસ્થિતનામા લવણ સમુદ્રના અધિપતિ દેવતાનો ગૌતમ દ્વીપનામા દ્વીપ છે તે ધાર હગ્ગર જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. સાડનીસ હગ્ગર નવસે અડતાળીશ જોજન કાંઈકે ઊંચા પરધીપણે છે. તે દ્વીપ જંબુદ્વીપની દીસે સાડી અડધાસી જોજન ને એક જોજનના પંચાણું ભાગ કરીએ એહવા આળીશ ભાગ એટલો જળથકી ઊંચો છે. ને લવણ સમુદ્રની દીસે એ કાસ જળથકી ઊંચો છે. વળી તે ગૌતમદ્વીપ એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરી સધળે ચોકકર વિટયો છે. તે વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વલીપરે કહેવો. તે ગૌતમદ્વીપનામા દ્વીપને ઉપરે ધણું સમો રમણિક ભૂમિ ભાગ છે. તે જેમ કાષ્ઠ માદળનું તળું જવત્ લાં દેવતા એસે છે. તે ધણું સમોરમણિક ભૂમિભાગને મધ્ય ભાગે લાં સુસ્થિત લવણાધિપતિ દેવતાનો એક મોટો આઠીડાવાસનામા ભૂમિ વિહાર છે તે ક્રીડા કરવાનો પ્રાસાદ છે. તે સાડીઆસઠ જોજન ઊંચપણે છે તે થકી અર્ધ એટલો સવા એકત્રીશ જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. અનેક સૈંકડા સ્થંભ તેણે કરી સહીત છે. ભવનનો વર્ણન કહેવો. તે આઠીડાવાસ ભૂમિ વિહારને માંહે ધણું સમો રમણિક ભૂમિભાગ છે જવત્ મણિના સ્પર્શ લગે કહેવું. તે ધણું મધ્યભાગે તીલાં એક મણિપીડીકા છે તે મણિપીડીકા જે જોજન લાંબી પોહોળી છે ને એક જોજન જડપણે છે. સર્વ મણિમય છે નિર્ભળ છે. તે મણિપીડીકાને ઉપરે તીલાં એક દેવસયની (દેવતાની સબ્યા ઢોલીયારૂપ) છે તેનો વર્ણન પુર્વલીપરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગૌતમ દ્વીપનામા દ્વીપ એહવું નામ શ્યે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે ગૌતમ દ્વીપે તે તે ઠામે ત્યાં ત્યાં ધણું કમળ જવત્ ગૌતમની કાન્તિવંત છે (ગૌતમ નામે કાષ્ઠક વસ્તુ વિશેષ જાણવી). તેણે અર્થે હે ગૌતમ, ગૌતમ દ્વીપ એહવું નામ કહીએ છીએ. જવત્ એ નામ નિત્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુસ્થિતનામા લવણાધિપતિ દેવતાની સુસ્થિતનામા રાજ્યધાની ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ગૌતમ દ્વીપને પશ્ચિમ દીશે ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર મુકીને જવત્ અનેરા લવણ સમુદ્રને વિષે યાર હજાર જ્ઞેજન અવગાહી જઈએ ત્યાં સુસ્થિતા રાજ્યધાની છે, એણી પરે તેમજ સર્વ પુર્વવત્ જાણવું. જવત્ સુસ્થિત દેવતા વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંજુદ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપનામા દ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંજુ દ્વીપના મેરૂ પર્વતને પુર્વ દીશે લવણ સમુદ્ર યાર હજાર જ્ઞેજન અવગાહી જઈએ ત્યાં જંજુ દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ નામે દ્વીપ છે, તે દ્વીપ જંજુ દ્વીપની દીશે સાડી અઠવાસી જ્ઞેજન ને એક જ્ઞેજનના પંચાણું ભાગ કરીએ એહવા ચાળીશ ભાગ એટલા જળથકી ઉંચા છે, અને લવણ સમુદ્રની દીશે એ કોશ જળથકી ઉંચા છે. તે દ્વીપ યાર હજાર જ્ઞેજન લાંબપણે, પહોળપણે છે. શેષ સર્વ તેમજ જેમ ગૌતમ દ્વીપની પરિધી કહી તેમજ કહેવી. વળી તે દ્વીપ પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ ને પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખંડે કરી સહીત છે. તે વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણન પુર્વલી પરે કહેવો. તે દ્વીપ ઉપર ધણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે જવત્ ત્યાં ધણા જ્યોતિષી દેવતા એશે છે. તે ધણું સમરમણિક ભૂમિ ભાગને મધ્ય ભાગે પ્રાસાદાવતંસક છે. તે સાડી આસઠ જ્ઞેજન ઉંચા તેહને મધ્ય ભાગે મણિપીઠીકા એ જ્ઞેજનની છે જવત્ ત્યાં સિંહાસન પરિવાર સહીત કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રદ્વીપનામા દ્વીપ એહવું નામ શ્વે અર્થે કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્યાં ધણી નાની મોટી વાવને વિષે ધણાં કમળ ચંદ્રમાને વર્ણ છે. ચંદ્રમા શરપી કાન્તિવંત છે. ચંદ્રનામે ત્યાં જ્યાતિપીના ઈંદ્ર દેવતા મહર્ષિક જવત્ એક પલ્યોપમની સ્થિતિવંત વસે છે. તે તે ત્યાં ત્યાં પ્રત્યેક પ્રત્યેક ચાર હજાર સામાનીક દેવતાનું જવત્ ચંદ્રદ્વીપનું ચંદ્ર રાજ્યધાનીનું અનેરા ધણા જ્યોતિષી દેવતા દેવાંજાનું અધિપતિપાણું કરતાં થકાં જવત્ વિચરે છે તેણે અર્થે હે ગૌતમ ચંદ્રદ્વીપ એહવું નામ કહીએ. જવત્ એ નામ નિત્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંજુ દ્વીપના ચંદ્રમાની ચંદ્ર નામે રાજ્યધાનીયું ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રના ચંદ્રદ્વીપને પૂર્વ દીશે ત્રીજા અસંખ્યાતા દ્વીપ છાંડીને જવત્ અનેરા જંજુ દ્વીપને વિષે યાર હજાર જ્ઞેજન અવગાહી જઈએ ત્યાં ચંદ્રા રાજ્યધાની છે તેહીજ પ્રમાણ જવત્ એહવા મહર્ષિક ચંદ્ર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંજુ દ્વીપના સૂર્યના સૂર્યનામા દ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંજુ દ્વીપના મેરૂ પર્વતને પશ્ચિમ દીશે લવણ સમુદ્ર યાર હજાર જ્ઞેજન અવગાહી જઈએ ત્યાં સૂર્ય દ્વીપ છે. તેમજ પુર્વલી (ચંદ્રદ્વીપની) પરે ઉંચપણું લાંબપણું, પહોળપણું, પરિધીપણું કહેવું. વળી પદ્મવર વેદિકા, વનખંડ, ભૂમિ ભાગ તેમજ કહેવો જવત્ જ્યોતિષી દેવતા વસે છે. વળી પ્રાસાદાવતંસકનું પણ તેહીજ પ્રમાણ કહેવું. મણિપીઠીકા સિંહાસન પરિવાર સહીત કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્યદ્વીપનામા દ્વીપ એહવું નામ શ્યે અર્થે કહીએ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્યાંના કમળ સૂર્યની કાન્તિ સરખાં છે જાવત્ જ્યોતિષી દેવતા વસે છે સૂર્યનામા ત્યાં જ્યોતિષીના ઈંદ્ર દેવતા વસે છે. તેણે અર્થે સૂર્યદ્વીપ એહવું નામ કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંબુદ્વીપના સૂર્યની સૂર્યનામે રાજ્યધાનીયું ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહની રાજ્યધાની લવણુ સમુદ્રના સૂર્ય દ્વીપને પશ્ચિમ દિસે અનેરા અસંખ્યાતમે જંબુદ્વીપે છે. શેષ સર્વ તેમજ જાવત્ સૂર્ય દેવતા ત્યાં વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રની શીખા માંહી જંબુદ્વીપની દીસે ફરે છે તે અભ્યંતર લાવણીક ચંદ્રમાના ચંદ્ર દ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપના મેરૂ પર્વતને પૂર્વ દીસે લવણુ સમુદ્ર યાર હજાર જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં અભ્યંતર લવણુ સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપનામા દ્વીપ છે તે જેમ જંબુદ્વીપના ચંદ્રમાના દ્વીપ કહ્યા તેમજ કહેવા. પણ એટલો વિશેષ જે રાજ્યધાનીયું અનેરા લવણુ સમુદ્રને વિષે કહેવી. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું એમ અભ્યંતર લવણુ સમુદ્રના સૂર્યના દ્વીપ તે પશ્ચિમ દિશે લવણુ સમુદ્ર યાર હજાર જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં છે. તેમજ સર્વ રાજ્યધાની પણ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રની શીખા યાહીર અને ધાતકીખંડ દીસે ફરે છે તે યાહી લાવણીક ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રની પૂર્વ દીસેની વેદિકાથકી લવણુ સમુદ્ર પશ્ચિમ દીશે યાર હજાર જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં યાહીરલા લવણુ સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્ર દ્વીપ છે. તે દ્વીપ ધાતકી ખંડ દીસે સાડા અઠ્યાસી જોજન ને એક જોજનના પંચાણું ભાગ કરીએ એવા ચાળીશ ભાગ એટલા જળ થકી ઉંચા છે અને લવણુ સમુદ્ર દીસે જે કોસ જળથકી ઉંચા છે. યાર હજાર જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે તે દ્વીપે પચાવર વેદિકા, વનખંડ, ધાણું સમરમણિક ભૂમિભાગ, મણિપીટીકા, સિંહાશન પરીવાર સહીત તેમજ નામનો અર્થ પુર્વપરે કહેવો. તેની રાજ્યધાની યાહીરલા લવણુ સમુદ્રના ચંદ્ર દ્વીપને પૂર્વ દીસે ત્રીજા અસંખ્યાતમા અનેરા લવણુ સમુદ્રને વિષે છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, યાહીરલા લવણુ સમુદ્રના સૂર્યના સૂર્યદ્વીપનામા દ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રની પશ્ચિમ દિસેની વેદિકાથકી લવણુ સમુદ્ર પૂર્વ દીસે યાર હજાર જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં સૂર્ય દ્વીપ છે. જાવત્ ધાતકીખંડ દીસે તે દ્વીપ સાડા અઠ્યાસી જોજન ને એક જોજનના પંચાણું ભાગ કરીએ એહવા ચાળીશ ભાગ જળ થકી ઉંચા છે અને લવણુ સમુદ્રની દિસે જે કોસ જળથકી ઉંચા છે. જાવત્ રાજ્યધાની યાહીરલા લવણુના સૂર્ય દ્વીપથકી પશ્ચિમ દિસે ત્રીજા અસંખ્યાતમે લવણુ સમુદ્રે યાર હજાર જોજન અવગાહી જઈએ ત્યાં છે. તેમજ સર્વ પૂર્વપરે કહેવું.

૭૫. ઘાતકી ખંડથી માંડીને સ્વયંભૂમરણ સમુદ્ર. તેના ચંદ્ર, સૂર્યના
ચંદ્ર, સૂર્યદ્વીપ ને ચંદ્ર, સૂર્ય રાજ્યધાનીની આરના.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઘાતકીખંડ દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઘાતકીખંડ દ્વીપના પૂર્વ દિસીની વેદિકા થકી કાળોદધી સમુદ્ર ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઠએ લાં ઘાતકીખંડ દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્ર દ્વીપનામા દ્વીપ છે. તે સઘળે ચોકકર એ કાસ પાણીથકી ઉચા છે. (કાળોદધી સમુદ્ર સરખે સમો છે તે માટે.) ધાર હજાર જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે તેમજ વિપલ, પરિધિ ભૂમિ ભાગ, પ્રાસાદાવતંસક, મણિપીટીકા, સિંહાસન પરીવાર સહીત, અર્થ પણુ તેમજ કહેવો. ને તેની રાજ્યધાની પોતાના દ્વીપથકી પૂર્વ દીસે અનેરા અસંખ્યાતમે ઘાતકીખંડ દ્વીપને વિશે છે. શેપ સર્વ તેમજ પૂર્વપરે કહેવું એમ સૂર્ય દ્વીપ પણુ કહેવો. પણુ એટલો વિશેષ જે ઘાતકીખંડ દ્વીપની પશ્ચિમ દિસની વેદિકા થકી કાળોદધી સમુદ્ર ધાર હજાર જોજને તેમજ સર્વે કહેવું જાવત તેહની રાજ્યધાની સૂર્ય દ્વીપને પશ્ચિમ દિસે અનેરે ઘાતકીખંડ દ્વીપે છે શેપ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાળોદધી સમુદ્રની પૂર્વ દિસીની વેદિકાના અંતથકી (અબ્યંતર) કાળોદધિ સમુદ્ર પશ્ચિમ દિશે ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઠએ લાં કાળોદધિ સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ છે. તે સઘળે ચોકકર એ કાસ જળથકી ઉચા છે. શેપ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે કહેવું. જાવત રાજ્યધાની તે પોતાના દ્વીપથકી પૂર્વદીસે અનેરે અસંખ્યાતમે કાળોદધી સમુદ્રે ધાર હજાર જોજન અવગાહીને શેપ સર્વ તેમજ કહેવું. જાવત લાં ચંદ્ર દેવતા રહે છે. એમ સૂર્યના દ્વીપા પણુ કહેવો. પણુ એટલો વિશેષ જે કાળોદધી સમુદ્રની પશ્ચિમ દીસીની વેદિકાના અંતથકી કાળોદધી સમુદ્ર પૂર્વદીસે ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઠએ લાં સૂર્યદ્વીપ છે. ને તેની રાજ્યધાની પોતાના દ્વીપને પશ્ચિમદીસે અનેરા કાળોદધી સમુદ્રને વિશે શેપ સર્વ તેમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરવર દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ પુષ્કરવર દ્વીપની પૂર્વદીસીની વેદિકાના અંતથકી પુષ્કરવર સમુદ્ર ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઠએ લાં છે અને તેની રાજ્યધાની અનેરા પુષ્કરવર દ્વીપે છે તેમજ સર્વે કહેવું ને સૂર્યદ્વીપ પુષ્કરવર દ્વીપની પશ્ચિમ દીસીની વેદિકાના અંતથકી પુષ્કરોદધી સમુદ્ર ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઠએ લાં છે તેમજ સર્વે જાવત રાજ્યધાની અનેરા પુષ્કરોદધી સમુદ્રે છે.

હવે સર્વ દ્વીપના જે ચંદ્રમા, સૂર્ય. તેહના દ્વીપ આગળેજ સમુદ્રને યાહીરલે પાસે છે. તેમાં વળી ચંદ્રદ્વીપ સર્વ પૂર્વદીસે છે ને સૂર્યદ્વીપ સર્વ પશ્ચિમદીસે છે. ને સર્વ સમુદ્રના જે ચંદ્રમા, સૂર્ય તેહના દ્વીપ તેહજ સમુદ્રે છે. દ્વીપના ચંદ્રમા, સૂર્યના દ્વીપ તે આગલા

સમુદ્રને માહીસે પાસે છે ને સમુદ્રના ચંદ્રમા, સૂર્યના દ્વીપ તેહીજ સમુદ્રે છે. તેહની રાજ્યધાનીયું દ્વીપના ચંદ્રમા, સૂર્યની પોતાના સરીખા નામને દ્વીપે છે અને સમુદ્રના ચંદ્રમા, સૂર્યની પોતાના સરીખા નામને સમુદ્રે છે. તેમા પણુ વળી ચંદ્રની રાજ્યધાની પૂર્વદીસે અને સૂર્યની રાજ્યધાની પશ્ચિમ દીસે છે.

હવે દ્વીપ, સમુદ્રના નામ જાણવાને અર્થે એ ગાથાનો અર્થ કહે છે. પેહેલો જાણુદ્વીપ, લવણુ સમુદ્ર, ધાતકી દ્વીપ, કાળોદધી સમુદ્ર, પુષ્કરવર દ્વીપ, પુષ્કરવર સમુદ્ર, વાણુણીવર દ્વીપ, વાણુણીવર સમુદ્ર, ક્ષીરવર દ્વીપ, ક્ષીરવર સમુદ્ર, ધૃતવર દ્વીપ, ધૃતવર સમુદ્ર, ધક્ષુવર દ્વીપ, ધક્ષુવર સમુદ્ર, નંદીસ્વર દ્વીપ, નંદીસ્વર સમુદ્ર, અણુ દ્વીપ, અણુ સમુદ્ર, અણુવર દ્વીપ, અણુવર સમુદ્ર, કુંડળ દ્વીપ, કુંડળ સમુદ્ર, રચક દ્વીપ, રચક સમુદ્ર, આભરણુને નામે, વસ્ત્રને નામે, ગંધને નામે, કમળને નામે, તીલકને નામે, પૃથ્વીને નામે, નિધાનને નામે, રત્નને નામે, વર્ષધરને નામે, દ્રહને નામે, નદીને નામે, વિજયને નામે, વખારાને નામે, ધાર દેવલોકને નામે, ઝોસઠ ઇંદ્રને નામે, દેવકુર, ઉત્તર કુરને નામે, મેરને નામે, આવાસને નામે, શીખરને નામે, અક્ષવીશ નક્ષત્રને નામે, ચંદ્રને નામે, સૂર્યને નામે, એમ સર્વ ઉત્તમ વસ્તુને નામે, અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવદ્વીપ (છેલ્લા સ્વયંભૂરમણુથકી પુંડે (વાંસે) પાંચમો દ્વીપ) તેના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપનામા દ્વીપ ક્યાં છે ?

હિન્તર—હે ગૌતમ, દેવદ્વીપની પૂર્વ દિશીની વેદિકાના અંતથકી દેવોદધી સમુદ્ર ધાર હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહી જઘએ ત્યાં ચંદ્રમાના દ્વીપ છે. તે પૂર્વલી રીતે જાણુવા. જાવત્ રાજ્યધાની પોતાના દ્વીપથકી પૂર્વ દીસે આગે દેવ સમુદ્ર અસંખ્યાતા હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહી જઘએ ત્યાં દેવદ્વીપના ચંદ્રમાની ચંદ્રમા નામે રાજ્યધાનીઓ કહી છે. શેષ સર્વ તેમજ પૂર્વલી પરે જાણુવું. દેવદ્વીપના ચંદ્રમાના એમ એ દ્વીપ કહ્યા તેમજ દેવદ્વીપના સૂર્યના પણુ દ્વીપ કહેવા, પણુ એટલો વિશેષ જે પશ્ચિમ દીશે તેહીજ સમુદ્રમાં કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવ સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે ?

હિન્તર—હે ગૌતમ, દેવોદધી સમુદ્રની પૂર્વ દીસીની વેદિકાના અંતથકી દેવોદધી સમુદ્ર પશ્ચિમ દીશે ધાર હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહી જઘએ તેમજ અનુક્રમે જાવત્ રાજ્યધાની પોતાના ચંદ્રદ્વીપથકી પશ્ચિમ દિશે દેવોદધી સમુદ્ર અસંખ્યાતા હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહી જઘએ ત્યાં દેવોદધી સમુદ્રના ચંદ્રમાની ચંદ્રમાનામે રાજ્યધાની છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું. એમ સૂર્યના દ્વીપ પણુ કહેવા પણુ એટલો વિશેષ જે દેવોદધી સમુદ્રની પશ્ચિમ દિશીની વેદિકાના અંત થકી દેવોદધી સમુદ્ર પૂર્વ દિશે ધાર હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહી જઘએ ત્યાં સૂર્યદ્વીપ છે. અને તેની રાજ્યધાનીઓ પોતાના દ્વીપને પૂર્વ દિશે દેવોદધી સમુદ્ર અસંખ્યાતા હગ્ગર જોગ્ગર અવગાહીને જઘએ ત્યાં છે.

વળી એમ નાગ દ્વીપ, નાગ સમુદ્ર. જક્ષ દ્વીપ, જક્ષ સમુદ્ર, ભૂત દ્વીપ, ભૂત સમુદ્ર,

તેના ચંદ્રમા, સૂર્યના ચંદ્ર, સૂર્યદ્વીપ ને તેની રાજ્યધાની તે જન્મ દેવોદધી દ્વીપ, સમુદ્રની કહી તેમજ કહેવી. એટલે એ ચારે દ્વીપ, સમુદ્રની એક રીત કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ નામે દ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપના પૂર્વ દિશીની વેદિકાના અંતથકી સ્વયંભૂરમણોદક સમુદ્ર ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઘએ લાં ચંદ્રદ્વીપ છે અને તેની રાજ્યધાની પોત-પોતાના ચંદ્રદ્વીપને પૂર્વદિશે સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર અસંખ્યાતા હજાર જોજન અવગાહી જઘએ લાં છે તેમજ પૂર્વવત કહેવું. એમ સૂર્યના દ્વીપ સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપના પશ્ચિમ દિશીની વેદિકાના અંતથકી સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રમાં ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઘએ લાં છે અને તેની રાજ્યધાની પોતપોતાના દ્વીપકી પશ્ચિમદિશે સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રમાં અસંખ્યાતા જોજન જઘએ લાં છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રના ચંદ્રમાના ચંદ્રદ્વીપ ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રના પૂર્વદિશીની વેદિકાના અંતથકી સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર પશ્ચિમદિશે ધાર હજાર જોજન જઘએ લાં ચંદ્રદ્વીપ છે. શેષ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે કહેવું. ને તેની રાજ્યધાનીયું પોતપોતાના દ્વીપને પશ્ચિમદિશે સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રમાંહે અસંખ્યાતા જોજન અવગાહી જઘએ લાં છે. તેમજ સર્વ કહેવું. એમ સૂર્યના દ્વીપ પણ સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રમાંહે પશ્ચિમાંતથકી પૂર્વદિશે ધાર હજાર જોજન અવગાહી જઘએ લાં સૂર્યદ્વીપ છે ને તેની રાજ્યધાનીયું પોતપોતાના દ્વીપકી પૂર્વદિશે સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર અસંખ્યાતા હજાર જોજન અવગાહી જઘએ લાં સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રના સૂર્યની રાજ્ય-ધાનીઓ છે. જવત્ લાં સૂર્યદેવતા ઈંદ્ર છે. એ દ્વીપ સમુદ્ર તેના ચંદ્ર સૂર્યના દ્વીપ અને રાજ્યધાનીનો અધિકાર પુરો થયો. હવે લવણનો તો અધિકાર ચાલેછે તેજ હવે કહે છે.

૭૬. લવણ સમુદ્રની સાથે ઊભી સમુદ્રનો સુકાબલો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રમાંહે વેળંધરનામા નાગરાજ, અગ્ર, સીખા, નમણુ, (નીચાણુ) અને ગ્રાસ, વૃદ્ધિ (વધ, ઘટ) છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા છે. (નીચાણુ, વધ, ઘટ છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જન્મ લવણ સમુદ્રે વેળંધરનામા નાગરાજ, અગ્ર, સીખા, નમણુ, ગ્રાસ, વૃદ્ધિ છે. તેમ યાહીરલા જે કોળોદધી પ્રમુખ અસંખ્યાતા સમુદ્ર છે લાં વેળંધર-નામા નાગરાજ, અગ્ર, સીખા, નમણુ, તે ગ્રાસ, વૃદ્ધિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (એટલે એહવા નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનું શું ઉચું સીખાવંત પાણી છે? કે પ્રસ્તારવંત સમું પાણી છે? કે શું વાયરે ક્ષોભાતું પાણી છે? કે અણુક્ષોભાતું પાણી છે?.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રનું ઉચું સીખાવંત પાણી છે, પણ સમું પ્રસ્તારવંત

પાણી નથી. વાયરે કરી ક્ષોભાતું જળ (પાણી) છે, પણ અણુક્ષોભાતું સ્થિર પાણી નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જેમ લવણ સમુદ્રનું ઉંચું સીખાવંત પાણી છે, પણ સમું પ્રસ્તારવંત પાણી નથી. વાયરે કરી ક્ષોભાતું પાણી છે, પણ અણુક્ષોભાતું સ્થિર પાણી નથી. તેમ આહીરલા જે અસંખ્યાતા સમુદ્ર છે તેનું પાણી શું ઉંચું સીખાવંત છે, કે પ્રસ્તારવંત સમું પાણી છે? વાયરે કરી ક્ષોભાતું પાણી છે, કે અણુક્ષોભાતું સ્થિર પાણી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આહીરલા કાળોદધી પ્રમુખ સર્વ સમુદ્રનું સીખાવંત ઉંચું પાણી નથી, પણ પ્રસ્તારવંત સમું પાણી છે. વાયરે કરી ક્ષોભાતું પાણી નથી, પણ અણુક્ષોભાતું સ્થિર પાણી છે. (પાતાળા કળશાના અભાવ મારે.) જળેકરી પૂર્ણ છે. પૂર્ણ પ્રમાણુ ભર્યાં છે જળતા નથી. અને ઉણા પણ નથી સમા ભર્યાં ઘડાની પરે રહ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રને વિષે ઘણા ઉદાર અપકાયરૂપ મેઘ ઉપજે છે? વરસે છે? **ઉત્તર**—હે ગૌતમ, હા, ઉપજે છે, વરસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જેમ લવણ સમુદ્રને વિષે ઘણા ઉદાર આદર અપકાયરૂપ મેઘ ઉપજે છે, સમુદ્રના પામે છે, વરસે છે તેમ આહીરલા જે કાળોદધિ પ્રમુખ અસંખ્યાતા સમુદ્ર છે તેને વિષે ઘણા ઉદાર અપકાયરૂપ મેઘ ઉપજે છે? સમુદ્રના પામે છે? વરસે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં (એટલે મેઘ વરસતા નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આહીરલા સમુદ્ર મેઘની વૃષ્ટિવિના જળે કરી પૂર્ણ પૂર્ણ પ્રમાણુ ભર્યાં છે ચાલુ મેઘ વરસતા નથી, જળતા નથી, ઉણાપણુ નથી, સમા ભર્યાં ઘડાની પરે રહે છે. એમ શ્યે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આહીરલા સમુદ્રને વિષે મેઘની વૃષ્ટિ વિના ઘણા આદર અપકાયા ઉદક નેત્રીયા જીવ પુદ્ગળ પાણીપણુ આશ્રય છે, ઉપજે છે, પૂષ્ટ થાય છે, ઉપચય પ્રતે પામે છે. તેણે અર્થે હે ગૌતમ એમ કહીએ છીએ જે આહીરલા સમુદ્ર મેઘવૃષ્ટિ વિના પાણીએ ભર્યાં નવત્ સમા ભર્યાં ઘડાની પરે રહે છે.

૭૭. લવણ સમુદ્રના ઊગમાળાનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્ર કેટલો ઉંડપણુ વૃદ્ધિએ વધતો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રને એ પાસેથી (જંબુદ્વીપની જગતીથી તે ધાતકી ખંડ તરફથી) માંહે પંચાણું પંચાણું પ્રદેશ જન્મ્યે ત્યારે એકેક પ્રદેશ ઉંડપણુ વધે. પંચાણું પંચાણું વાળાજ જન્મ્યે ત્યારે એકેક વાળાજ ઉંડો વધે છે. એમ પંચાણું પંચાણું લીક્ષા જન્મ્યે ત્યારે એકેક લીક્ષા પ્રમાણુ ઉંડો છે. એમ પંચાણું નુંએ એક નું વધે. એમ એણુ અભિપ્રાયે પંચાણું જવે એક જવ. પંચાણું આંગુલે એક આંગુલ. પંચાણું વિહથે (વેતે) એક વિહથ. પંચાણું હાથે એક હાથ. પંચાણું કુક્ષીએ (છાતીના મધ્ય ભાગ સુધી એટલે એ હાથનું નામ) એક કુક્ષી. પંચાણું ધનુષે (વાંભે) એક ધનુષ. પંચાણું ગાઉએ એક ગાઉ. પંચાણું નેજને એક નેજન. પંચાણું સતે (સેંકડે) એક સત. નવત્ પંચાણું હગ્ગર

નેજન જમ્બએ સારે એક હજાર નેજન ઉંડપણે વધે છે. (ને ગણત્રી લેવી તે તમામ જગતીના કાંઠેથી લેવી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્ર કેટલો ઉંચપણે શિખાએ વધતો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રને બે પાસે પંચાણું પંચાણું પ્રદેશ જમ્બએ સારે સોળ સોળ પ્રદેશ શીખા ઉંચપણે વધે છે. એમ અનુક્રમે નવત્ પંચાણું પંચાણું હજાર નેજન જમ્બએ સારે સોળ હજાર નેજન ઉંચપણે શીખા વધે છે* (નેમ પ્રથમથી ગણત્રી તેમજ લેવી પણ એટલો વિશેષ ને ઉંચપણું સોળગણું લેવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનો કેવડો મોટો ગોતિર્થ કહો છે? (ગોતિર્થ તે ચડતું ઉતરતું પાણી.)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રને બે પાસે પંચાણું પંચાણું હજાર નેજન ગોતિર્થ છે.

* આ રીતની જળ વૃદ્ધિથી કેટલાએકના મનમાં એમ શંકા થાય ને આમ જળ વૃદ્ધિ ગણતાં લવણ સમુદ્ર મધ્યેના ભુગળીયાના અંતરદ્વીપા, ગોતમદ્વીપ, ચંદ્ર, સૂર્યના દ્વીપા, વેળધર પર્વતો વગેરે ડુબી જવા નેજમ્બએ, પણ તેમ નથી. કારણકે ભગવંતે ને જળવૃદ્ધિ ખતાવી છે તે અપેક્ષા વચનથીજ સસજ છે. તેનું એમ સમગ્નય છે કે—તે ગણત્રી લવણ સમુદ્રના કાંઠેથી તે ડગમાળાના અગ્ર ભાગની દોરીછંટ એકંદર ગણત્રી જણાય છે.

હવે જળવૃદ્ધિ ગણતાં દ્વીપા વગેરેને હરકત આવે નહીં તે સંબંધમાં સમાધાન એ છે કે જગતીથકી પાંચસેં નેજન લવણ સમુદ્રમાં જમ્બએ સારે ભુગળીયાનો પાંચશો નેજનનો લાંબો, પહોળો ત્રીજો અંતરદ્વીપો આવે. તે દ્વીપો જંબુદ્વીપ તરફ સાડાત્રણ નેજનને પંચાણુયા પાંસઠ ભાગ એટલો જળથકી ઉંચો દેખાય છે, ને લવણ સમુદ્રમાં ડગમાળા તરફ અર્ધ નેજન (બે કોશ) જળથકી ઉંચો દેખાય છે. એ હીશામે પાંચસેં નેજને ત્રણ નેજનને પંચાણુયા પાંસઠ ભાગ જળ વૃદ્ધિ થઇ. તેને ખમણા કરતાં એટલે એક હજાર ને સાત નેજનને નેજનના પંચાણુયા પાંત્રીશ ભાગની જળ વૃદ્ધિ થઇ. તેને પંચાણુયે ગુણતાં સાતસેં નેજન થાય એટલે પંચાણુ હજાર લવણ સમુદ્રમાં જમ્બએ સાં સાતસેં નેજનની જળ વૃદ્ધિ થાય.

વળી જગતીથકી લવણ સમુદ્રમધ્યે બાર હજાર નેજન જમ્બએ સારે બાર હજાર નેજનનો લાંબો, પોહોળો, ગૌતમદ્વીપો આવે છે તે દ્વીપો જગતી તરફ જળથી સાડી અડધાશી નેજનને પંચાણુયા ચાળીશ ભાગ ઉંચો દેખાય છે ને લવણ સમુદ્રના ડગમાળા તરફ અર્ધ નેજન જળથકી ઉંચો દેખાય છે. એ હિસાબે પણ બાર હજાર નેજનમાં જળવૃદ્ધિ અડધાશી નેજનને પંચાણુયા ચાળીશ ભાગ થાય. એ સૂત્રના ન્યાયથી એક હજાર ને સાત નેજનને નેજનના પંચાણુયા પાંત્રીશ ભાગની જળવૃદ્ધિ થાય. એટલે પંચાણું હજાર નેજન લવણ સમુદ્રમાં જમ્બએ સારે સાતસેં નેજનની જળવૃદ્ધિ થાય છે. એ હકીકત ન્યાયપૂર્વક સાચી જણાય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનું કેવડું મોટું ગોતિર્થ રહીત સમુ (સરખું) પાણી ક્ષેત્ર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્રનું દશ હજાર જોગન પ્રમાણ ચક્રવાળ વિષભે ગોતિર્થ રહીત સમુક્ષેત્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્રનો કેવડો મોટો ઉદકમાળ પાણીનો ઉચો માળ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દશ હજાર જોગન ચક્રવાળે પોહોળપણે ઉચો ઉપર સમો ઉદકમાળ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્ર શ્યે સંસ્થાને (આકારે) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ગોતિર્થને સંસ્થાને છે, નાવાને સંસ્થાને છે, ધીપ સંપૂટને સંસ્થાને વચે ઉચો છે, અસ્વના સ્કંધને સંસ્થાને છે, વલભીધરને સંસ્થાને એ પાસે નમતો છે, વચે ભચો, વૃત્ત વાટલો ફીરતો વળીયાને સંસ્થાને સંરિચત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણ સમુદ્ર કેટલો ચક્રવાળે ફરતો પોહોળપણે છે? કેટલો પરિધી-પણે છે? કેટલો ઉંડપણે છે? કેટલો ઉંચપણે છે? ને કેટલો સર્વાંગે ઉંડપણે, ઉંચપણે થઇને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણ સમુદ્ર એ લાખ જોગન ચક્રવાળે સઘળે ફરતો પોહોળપણે છે. પંદર લાખ, એકાસી હજાર, એકસો ઓગણચાળીસ જોગન કાંઇક ઉંચા પરિધિપણે છે. એક હજાર જોગન ઉંડપણે છે. સોળ હજાર જોગન ઉંચપણે શીખા છે. સત્તર હજાર જોગન ઉંડપણે, ઉંચપણે મળીને સર્વાંગે પાણીનો પીંડ જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, યદ્યપી જે તે લવણ સમુદ્ર એ લાખ જોગન ચક્રવાળ સઘળે પોહોળ પણે છે; પંદર લાખ, એકાસી હજાર, એકસો, ઓગણ ચાળીસ જોગન કાંઇક ઉંચા પરિધીપણે છે. એક હજાર જોગન ઉંડપણે છે સોળ હજાર જોગન ઉંચપણે શીખા છે. સત્તર હજાર જોગન ઉંડપણે, ઉંચપણે મળીને સર્વાંગે જળપીંડ છે. તે શ્યે કારણે હે ભગવંત લવણ સમુદ્ર જંશુદ્રીપનામા દ્વીપપ્રતે પાણીએ કરી રેલતો નથી? પીંડા ઉપજવતો નથી? તેમ વળી નિશ્ચયે એકાદક જળમય (જળાકાર) કેમ કરતો નથી?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંશુદ્રીપનામા દ્વીપને વિષે ભરત, ઐરવત ક્ષેત્રે અરીહંત, ચક્રવર્તિ, યજ્ઞદેવ, વાસુદેવ, જંધા ચારણ સાધુ વિધ્યાચારણ સાધુ, વિધ્યાધર, સાધુ, સાધવી, શ્રાવક, શ્રાવિકા, ખીન્નએ મનુષ્ય છે. તે પ્રકૃતિ સ્વભાવેજ ભદ્રિક છે, સ્વભાવેજ વનિત છે, સ્વભાવેજ જોહને પાતળા અદ્ય (થોડો) ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ છે. જોહને મૃદુ સુકુમાળ, માર્દવ કોમળતા તેણે કરી સહીત છે. વૈરાગ્યથી સંસારમાં લેપાયેલ નથી, ભદ્રક છે, વનિત છે. તેહની નેશ્રાએ તેહને પ્રભાવે કરી લવણ સમુદ્ર જંશુદ્રીપ પ્રતે પાણીએ રેલતો નથી, પીંડતો નથી, જળમય કરતો નથી જોળતો નથી.

વળી ગંગા ૧, સિંધુ ૨, રક્તા ૩, અને રક્તવદ્ધ ૪, એ નદીને વિષે અધિપ્રાયક દેવીઓ મહર્ષિક જાવત્ એક પદ્યોપમની સ્થિતિવંત વસેછે. તેહની નેશ્રાએ કરી તેહને પ્રભાવે કરી લવણ સમુદ્ર જાવત્ એકાદક કરતો નથી, જોળતો નથી.

વળી સુલહિમવંત અને શિખરીનામા વર્ષધર પર્વતને વિષે દેવતા મહર્ષિક વસે છે તેહની નેશ્રાયે તેહને પ્રભાવે કરીને લવણ સમુદ્ર રેલતો નથી.

વળી હીમવંત, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્રને વિષે ભુગળીયા મનુષ્ય પ્રમુખ પ્રકૃતિ સ્વભાવેજ ભદ્રિક છે તેહને પ્રભાવે કરી રેલતો નથી.

વળી રોહીતા ૧, રોહીતંસા ૨, સૂવર્ણકૂળા ૩, ને રૂપકૂળા ૪, એ નદીને વિષે દેવીઓ મહર્ષિક વસે છે જાવત્ તેહની નેશ્રાયે, પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી શબ્દ.પાતિ, વિકટાપાતિ. વૃત વૈતાલ્ય પર્વતને વિષે દેવતા મહર્ષિક જાવત્ પદ્યોપમની સ્થિતિવંત વસે છે તેહને પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી મહા હેમવંત, રૂપી. વર્ષધર પર્વતને વિષે દેવતા મહર્ષિક છે જાવત્ પદ્યોપમની સ્થિતિવંત વસે છે તેહને પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી હરીવાસ, રમ્યકવાસ. ક્ષેત્રને વિષે ભુગળીયા મનુષ્ય પ્રમુખ પ્રકૃતિ સ્વભાવે ભદ્રિક છે તેહને પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી નરકંતા ૧, નારીકંતા ૨, હરીકંતા ૩, ને હરીસલીલા ૪, એ મહા નદીને વિષે દેવીઓ મહર્ષિક છે. જાવત્ તેહની નેશ્રાયે, પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી ગંધાપાતી માલવંતનામા વૃત વૈતાલ્ય પર્વતને વિષે દેવતા મહર્ષિક છે તેહને પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી નીપથ. નીલવંત નામા વર્ષધર પર્વતને વિષે દેવતા મહર્ષિક છે તેહને પ્રભાવે કરીને રેલતો નથી.

વળી પદ્મદ્રહ ૧, માહા પદ્મ દ્રહ ૨, પુંડરીક દ્રહ ૩, મહા પંડરીક દ્રહ ૪, તીગચ દ્રહ ૫, ને કેસરી દ્રહ ૬, એને વિષે શ્રી ૧, હી ૨, ધૃત્તિ ૩, કિર્તિ ૪, યુદ્ધિ ૫, ને લક્ષ્મી ૬. એ છ દેવીઓ મહર્ષિક છે તેહની નેશ્રાયે, પ્રભાવે કરી રેલતો નથી.

વળી પૂર્વ માહાવિદેહ, પશ્ચિમ માહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે અરિહંત, ચક્રવર્તિ, બળદેવ, વાસુદેવ, જંધાચારણ, વિધ્યાચારણ સાધુ, વિધ્યાધર, સાધુ, સાધવી, શ્રાવક, શ્રાવિકા, બીજાંએ મનુષ્ય પ્રકૃતિ સ્વભાવે ભદ્રિક છે તેહની નેશ્રાયે, પ્રભાવે લવણ સમુદ્ર લોપે નહીં.

વળી સીતા, સીતોદા. મહા નદીને વિષે દેવીઓ મહર્ષિક છે. તેહને પ્રભાવે કરી રેલતો નથી.

વળી દેવકુર, ઉત્તરકુર ક્ષેત્રને વિષે ભુગળીયા મનુષ્ય પ્રકૃતિએ ભદ્રિક છે તેહને પ્રભાવે કરી રેલતો નથી.

વળી મેરૂ પર્વતે દેવતા મહર્ષિક વસે છે તેહને પ્રભાવે કરી રેલતો નથી.

વળી જંબુ સુદર્શના વૃક્ષે જંબુદ્વીપનો અધિપતિ અનાધૃતનામા દેવતા મહર્ષિક વસે છે. તેહની નેશ્રાયે, પ્રભાવે કરી લવણ સમુદ્ર રેલતો નથી, પીડતો નથી, નિશ્ચય જળમય

ફરતો નથી. તેમ વળી હે ગૌતમ એ લોકની સ્થિતિ છે, એ લોકનોજ સ્વભાવ છે, જેથી કરી લવણ સમુદ્ર જંબુદ્વીપ પ્રતે રેલતો નથી, પાણીએ કરી પીડતો નથી, નિશ્ચય એકાદક જળમય ફરતો નથી, ઝાળતો નથી. એ લવણ સમુદ્રનો અધિકાર સંપૂર્ણ થયો. એ મંદર-નામા ઉદ્દેશો ત્રીજી પડિવતિનો સંપૂર્ણ થયો.

૭૮. ધાતકીખંડ દ્વીપનો અધિકાર. ॥૨॥

હવે તે લવણ સમુદ્ર પ્રતે ધાતકીખંડનામા દ્વીપ વૃત વળ્યાને આકારે રહ્યોથકો. સઘળે ચોકફેર વીટીને રહ્યો છે. (જેથી તેનો અધિકાર કહે છે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડનામા દ્વીપ શું સમ ચક્રવાળે સંસ્થીત છે (સમ ગોળ છે) કે વિષમ ચક્રવાળે સંસ્થીત (વિષમ ગોળ) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે, પણ વિષમ ચક્રવાળ સંસ્થીત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડનામા દ્વીપ કેટલો ચક્રવાળે ફરતો પહોળપણે છે? ને કેટલો પરિધીપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર લાખ જોજન ચક્રવાળ પહોળપણે છે, ને એકતાલીસ લાખ, દશ હજાર, નવસોં એકસઠ જોજન કાંઠક ઉણા પરિધીપણે છે, (તે એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વીપ, એ લાખ જોજનનો લવણ સમુદ્ર છે, તે પુર્વ પશ્ચિમના મળી ચાર લાખ જોજન ને ચાર લાખ જોજન ધાતકીખંડના પૂર્વ પશ્ચિમના મળી આઠ લાખ, ને લવણના ચાર લાખ, ને જંબુદ્વીપ એક લાખ જોજન. કુલ તેર લાખ જોજનને ત્રણગણા ઊંઝેરા કરતાં થાય.) તે ધાતકીખંડનામા દ્વીપ એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખંડે કરી સઘળે ચોકફેર ચિટયો છે. તે વેદિકા ને વનખંડનો વર્ણવ સર્વ પૂર્વલી પરે કહેવો, અને તેની દ્વીપ સમાન પરિધીએ ફરતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડ દ્વીપનાં કેટલાં દ્વાર કહ્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેનાં ચાર દ્વાર કહ્યાં છે. વિજ્ય ૧, વિજ્યંત ૨, જ્યંત ૩ ને અપરાજ્ય ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડ દ્વીપનું વિજ્યનામા દ્વાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધાતકીખંડને પૂર્વ દિસીને છેડે અને કાજોદ્ધી સમુદ્રના પૂર્વાર્ધ ને પશ્ચિમ દિશે સીતામહા નદીને ઉપરે ઇલાં ધાતકીખંડનું વિજ્યનામા દ્વાર છે તેનો વર્ણન સર્વ જંબુદ્વીપના દ્વારની પરે કહેવો. ને તેની રાજ્યધાની અનેરા ધાતકીખંડ દ્વીપે છે તેની વ્યક્તવ્યતા સર્વ વિજ્ય રાજ્યધાનીની પરે કહેવી. એમ ચારે દ્વાર અને રાજ્યધાનીનો સર્વ વર્ણવ પૂર્વ પરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડનામા દ્વીપના દ્વાર દ્વારને કેટલું અપાધાએ અંતર (છેટું) છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દશ લાખ, સત્યાવીશ હજાર, સાતસોં પાંત્રીશ જોજન અને ત્રણ કોસ એટલું દ્વાર દ્વારને એટલે એક દ્વારથી ખીગ્ન દ્વારને આંતરું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડ દ્વીપના પ્રદેશ કાળોદધી સમુદ્રને સ્પર્શ્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. સ્પર્શ્યાં છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્યારે તે પ્રદેશ ધાતકીખંડ કહીએ, કે કાળોદધી સમુદ્ર કહીએ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પ્રદેશ ધાતકીખંડ કહીએ, પણ કાળોદધી સમુદ્ર કહીએ નહીં. એમ કાળોદધી સમુદ્ર તેના પ્રદેશ પણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડ દ્વીપના જીવ મરીને કાળોદધી સમુદ્રે ઉપજે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કેટલાએક ઉપજે છે, ને કેટલાએક નથી ઉપજતા. એમ કાળોદધી સમુદ્રના જીવ પણ ધાતકીખંડમાં કેટલાએક ઉપજે છે, ને કેટલાએક નથી ઉપજતા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડનામા દ્વીપ એહવું નામ સ્યે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધાતકીખંડ દ્વીપને વિષે તે તે દેશે તીહાં તીહાં ધણાં ધાતકીના વૃક્ષ, ધાતકી વૃક્ષના વન છે, ધાતકીખંડે ધાતકી વૃક્ષના વનખંડ છે તે નિત્યે ડૂબ્યાં પુલ્યાં જાવત્ શોભતાંચકાં રહે છે. અને વળી ધાતકીખંડને પુર્વાર્ધે ઉતરકુરૂ ક્ષેત્રે ધાતકી વૃક્ષ છે, અને પશ્ચિમાર્ધે ઉતરકુરૂ ક્ષેત્રે મહા ધાતકી વૃક્ષ છે. તે જાંબુ વૃક્ષ જેહવા સાસ્વતા છે ત્યાં સુદર્શન અને પ્રીયદર્શન એહવે નામે એ દેવતા મહર્ષિક જાવત્ પલ્યોપમની સ્થિતિના વસે છે. તેણે અર્થે હે ગૌતમ ધાતકીખંડ દ્વીપ એહવું નામ કહીએ. તેમ વળી હે ગૌતમ! નિલ સાસ્વતું એ નામ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાતકીખંડ દ્વીપે કેટલા ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે અને દીપશે? કેટલા સૂર્ય તપતા હુવા, તપે છે, અને તપશે? કેટલા માહાગૃહ ચારપ્રતે ચરતા હુવા, ચરે છે, અને ચરશે? કેટલા નક્ષત્ર જોગ જાંબજતા હુવા, જાંબજે છે, અને જાંબજશે? કેટલી કોડાકોડી તારા શોભતા હુવા, શોભે છે, અને શોભશે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધાતકીખંડ દ્વીપે ચાર ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે, અને દીપશે. ચાર સૂર્ય તપતા હુવા, તપે છે, અને તપશે. (સૂર્ય, ચંદ્ર મળીને ચોવીશ છે.) ત્રણસેં, છત્રીશ નક્ષત્ર છે. એક હગ્ગર, છપન ગૃહ છે. અને આઠ લાખ, ત્રણ હગ્ગર, સાતસેં એટલી કોડાકોડી તારા શોભતા હુવા, શોભે છે, અને શોભશે. એ ધાતકીખંડનો અધિકાર થયો.

૭૮. કાળોદધી સમુદ્રનો અધિકાર. ૥૨૥

તે ધાતકીખંડ દ્વીપપ્રતે કાળોદધીનામા સમુદ્ર વ્રત વળીયાકારે સંસ્થિત સધજે ચોક્કર વિંટીને રહો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી સમુદ્ર શું સમ ચક્રવાળે સંસ્થિત છે, કે વિપમ ચક્રવાળે સંસ્થિત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળે સંસ્થિત છે, પણ વિપમ ચક્રવાળે સંસ્થિત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્ર કેટલો ચક્રવાળે પોહોળપણે છે અને કેટલો પરિધિપણે છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, આઠ લાખ, જ્નેજન ચક્રવાળે પોહોળપણે છે. અને એકાણું લાખ, સીંતર હજાર છસેં, પચોતેર જ્નેજન કાંઇક અધિકરં પરિધિપણે છે (સર્વ અભ્યંતરના દ્વીપ, સમુદ્રના મળીને થાય) તે કાજોદધી સમુદ્ર એક પન્નવર વેદિકાએ અને એક વનખંડે કરી ચોકકર વિંટયો છે. તે વેદિકા અને વનખંડનો વર્ણન પૂર્વપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્ર તેને કેટલાં દાર છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તેના ચાર દાર છે. વિજ્ય ૧, વિજ્યંત ૨. જ્યંત ૩. ને અપરાજીત ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધિ સમુદ્રનું વિજ્યનામા દાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાજોદધી સમુદ્રના પૂર્વદિશીને અંતે ને પુષ્કરવર દ્વીપના પૂર્વાર્ધને પશ્ચિમ દિસે સીતોદા મહા નદીને ઉપરે ઇલાં કાજોદધી સમુદ્રનું વિજ્યનામા દાર છે. તે આઠ જ્નેજન ઉંચપણે છે તેહીજ પ્રમાણુ પૂર્વલીપરે કહેવું જાવત્ રાજ્યધાની લગે અધિકાર કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્રનું વિજ્યંતનામા દાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાજોદધી સમુદ્રની દક્ષિણ દિશીને છેડે અને પુષ્કરવર દ્વીપના દક્ષિણાર્ધ ને ઉત્તર દિસે ઇલાં કાજોદધી સમુદ્રનું વિજ્યંતનામા દાર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્રનું જ્યંતનામા દાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાજોદધી સમુદ્રની પશ્ચિમ દિશીને અંતે ને પુષ્કરવર દ્વીપના પશ્ચિમાર્ધ ને પૂર્વ દિસે સીતા માહા નદીને ઉપરે ઇલાં કાજોદધી સમુદ્રનું જ્યંતનામા દાર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્રનું અપરાજીતનામા દાર ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, કાજોદધી સમુદ્રની ઉત્તર દિશીને અંતે ને પુષ્કરવર દ્વીપના ઉત્તરાર્ધ ને દક્ષિણ દીશે ઇલાં કાજોદધી સમુદ્રનું અપરાજીતનામા દાર છે. શેષ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે દારનું માન ને રાજ્યધાની તમામ જંબુદ્વીપના વિજ્યદ્વારની પરે નિરવિશેષપણે અધિકાર કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્રનાં એક દારથી બીજા દારને કેટલું અપાધાએ અંતર છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, આવીશ લાખ, આણું હજાર, છસેં જેતાલીસ જ્નેજન ને ત્રણ કોસ એટલો દારાંતર છે (એટલે એક દારથી બીજા દારને એટલું છેડું છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાજોદધી સમુદ્રના પ્રદેશ પુષ્કરવર દ્વીપને સ્પર્શ્યા છે ?

ઉત્તર—હે જૌતમ, પૂર્વલીપરે કહેવું. એમ પુષ્કરવર દ્વીપના પણુ પ્રદેશ સ્પર્શ્યા કહેવા, ને જીવ ઉપજવાનું પ્રશ્ન પણુ સર્વ પૂર્વલી રીતે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી સમુદ્ર એહતું નામ શ્યે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાળોદધી સમુદ્રતું પાણી આસ્વાદવા જ્ઞેય્ય છે, પુષ્ટ ભારે પાણી છે, મનોહર છે, કાળો વર્ણુ છે, અડદના ઢગલાને વર્ણુ છે, ને સ્વભાવિક પાણીના રસ સમાન સ્વાદ છે. વળી કાળોદધી સમુદ્રે કાળ અને મહા કાળ નામે ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક જાવત એક પલ્યોપમની સ્થિતિવંત વસે છે તેણે અર્થે હે ગૌતમ કાળોદધી સમુદ્ર એહતું નામ કહીએ. જાવત કાળોદધી સમુદ્ર એ નામ નિત્ય છે. સાસ્વતું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી સમુદ્રને વિષે કેટલા ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે, અને દીપશે ? એમ પાંચે જ્ઞેયોતિધી પુછ્યા ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાળોદધી સમુદ્રે જેતાલીશ ચંદ્રમા, ને જેતાલીશ સૂર્ય દીપતા હુવા, દીપે છે ને દીપશે. સપ્તધ લેશ્યાવંત છે એમ એક હજાર, એકસો છોતિર નક્ષત્ર ચાર ચરે છે. ત્રણુ હજાર, છસે ને છતું એટલા માહા ગૃહ છે. અક્ષવીશ લાખ, બાર હજાર, નવસે પચાશ એટલી કોડાકોડી તારા કાળોદધી સમુદ્રને વિષે શોભતા હુવા, શોભે છે, ને શોભશે, એ કાળોદધી સમુદ્ર કહયો.

૮૦. પુષ્કરવર દ્વીપનો અધિકાર. ॥૩૩॥

તે કાળોદધી સમુદ્રને પુષ્કરવર દ્વીપ વૃત વળીયાકારે સંસ્થીતથકો ચોકકેર વીટીને રહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપ ચું સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે, કે વિપમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે, પણ વિપમ ચક્રવાળ સંસ્થીત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવરનામા દ્વીપ કેટલો ચક્રવાળ પહોળાપણે છે, અને કેટલો પરિધીપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સોળ લાખ જ્ઞેજન ચક્રવાળ પહોળાપણે છે અને એક કોડી, બાણુ લાખ, નેવાશી હજાર, આઠસે ચોરાણુ જ્ઞેજન એટલો પરિધીપણે છે. તે પુષ્કરવર દ્વીપ એક પદ્મવર વેદિકાએ ને એક વનખડે કરી ચોકકેર વિટયો છે, તે વેદિકા અને વનખડનો વર્ણવ સર્વ પૂર્વપરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપને કેટલાં દ્વાર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ચાર દ્વાર છે. વિજ્ય ૧, વિજ્યંત ૨, જ્યંત ૩. ને અપરાછત ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપનું વિજ્યનામા દ્વાર ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરવર દ્વીપની પૂર્વ દિશીને અંતે અને પુષ્કરોદધી સમુદ્રના પૂર્વાર્ધને પશ્ચિમ દિશે ધહાં પુષ્કરવર દ્વીપનું વિજ્યનામા દ્વાર છે. તેનો વર્ણવ પૂર્વપરે કહેવો. એમ ચારે દ્વાર કહેવાં, પણ સીતા, સીતોદા મહા નદીને ઉપરે કહેવાં નહીં. (જે ભણી પુષ્કરવર દ્વીપના બાહીરલા અર્ધમાં સીતા, સીતોદા પ્રમુખ કોઇ નદી નથી તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપના દ્વાર દ્વારને કેટલું અગ્નાધાએ વચ્ચે અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અડતાલીશ લાખ, બાવીશ હજાર, ચારસેં ઓગણોતેર જોગન એટલું દ્વાર દ્વારને અંતર છે.

પુષ્કરવર દ્વીપ અને પુષ્કરવર સમુદ્ર બંનેના પ્રદેશ પરસ્પરે સ્પર્શ્યા છે. તેમજ જીવ બંનેના પરસ્પરે કેટલાએક ઉપજે, ચલે છે ને કેટલાએક નથી ઉપજતા, ચલતા. તેમજ સર્વ પૂર્વ પરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપ એહવું નામ શ્ચે અર્થે કહો છો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરવરદ્વીપને વિષે તે તે કામે તીલાં તીલાં ઘણાં પદ્મના વૃક્ષ છે, પદ્મના વનખંડ છે. તે નિત્યે ફળ્યા પુલ્યા જાવત રહે છે. ને ઉત્તરકુરુ ક્ષેત્રે પદ્મ ને મહા પદ્મ એ લાં વૃક્ષ છે તે જંબુવૃક્ષ સરખાં સાસ્વતાં છે તેને વિષે પદ્મ અને પુંડરીક નામે એ દેવતા મહર્ષિક છે જાવત એક પલ્યોપમની સ્થિતિવંત વસે છે તેણે અર્થે હે ગૌતમ! પુષ્કરવરદ્વીપ એવું નામ કહીએ છીએ. જાવત એ નામ નિલ છે. સાસ્વતું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપે કેટલા ચંદ્રમા પ્રભાએકરી દીપતા હુવા, દીપ છે અને દીપશે? એમ પાંચે જ્યોતીષી (ત્રણ કાળ આશ્રી) પુછ્યા?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકસો ચમાલીશ ચંદ્રમા ને એકસો ચમાલીશ સૂર્ય પુષ્કરવર દ્વીપને વિષે ચાલે છે. પ્રકાશ કરે છે. ચાર હજાર બત્રીસ નક્ષત્ર છે. ચાર હજાર છસેં બહોંતેર મહા ગૃહ છે. જીન લાખ ચમાળીશ હજાર ચારસેં એટલી કોડાકોડી તારા શોભતા હુવા, શોભે છે ને શોભશે. એ પુષ્કરવર દ્વીપ કહો.

૮૧. માનુષોત્તર પર્વત ને મનુષ્ય ક્ષેત્ર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરવર દ્વીપે માનુષોત્તરનામા પર્વત ક્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરવર દ્વીપને મધ્ય ભાગે છલાં માનુષોત્તરનામા પર્વત છે. તે વૃત વળીયાને આકારે રહો છે. તે માનુષોત્તર પર્વત પુષ્કરવર દ્વીપ પ્રતે બે ભાગે વહેંચીને મધ્ય ભાગ વચ્ચે રહો છે તે કેમ એક અભ્યંતર પુષ્કરાર્ધ માનુષોત્તર માહીલો ૧, ને માનુષોત્તર બાહીરે તે બાહ્ય પુષ્કરાર્ધ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભ્યંતર પુષ્કરાર્ધ કેટલો ચક્રવાળે પોહોળપણે છે અને કેટલો પરિધિપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આઠ લાખ જોગન ચક્રવાળ પહોળપણે છે. અને એક કોડ, બેતાલીસ લાખ ત્રીસ હજાર, અસેં ઓગણપચાશ જોગન એટલી પુષ્કરવરદ્વીપના માહીલા અર્ધ પુષ્કરવરની પરિધિ જાણવી. એમ એ મનુષ્ય ક્ષેત્રની પણ પરિધિ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે અભ્યંતર પુષ્કરાર્ધ એવું નામ શ્ચે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરવર દ્વીપનો માહીલો અર્ધ માનુષોત્તર પર્વતે ચોકકર વિટયો છે

તેણે અર્થે હે ગૌતમ! અભ્યંતર માહીલો પુષ્કરાર્થ એવું નામ કહીએ છીએ તેમ વળી હે ગૌતમ! જ્વલત એ નામ નિલ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભ્યંતર પુષ્કરાર્થે કેટલા ચંદ્ર પ્રકાશ કરે છે? તેમજ પાંચે પુષ્પયા જ્વલત કેટલા કોડાકોડી તારા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, યોહોતેર ચંદ્રમા છે ને યોહોતેર સૂર્ય દીપે છે. છ હજાર ત્રણસેં છત્રીસ મહાગૃહ પુષ્કરવર દ્વીપને માહીલે અર્થે ચાર ચરે છે. એ હજાર, સોળ નક્ષત્ર છે. ને અડતાલીસ લાખ, આવીસ હજાર અસેં એટલી કોડાકોડી તારા પુષ્કરાર્થને વિષે શોભતા હુવા, શોભે છે અને શોભશે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમયક્ષેત્ર કેટલું લાંબપણે, પોહોળપણે અને કેટલું પરિધિપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પીસ્તાળીશ લાખ જ્વેજન લાંબપણે, પોહોળપણે છે અને એક કોડા બેતાલીસ લાખ, ત્રીસ હજાર, અસેં ઓગણપચાસ જ્વેજન પરિધિપણે છે. (જેટલી અભ્યંતર પુષ્કરાર્થની પરિધિ તેટલી ઘડાં પણ કહેવી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યક્ષેત્ર એવું નામ શ્યે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અદી દ્વીપ પ્રમાણ મનુષ્ય ક્ષેત્રને વિષે ત્રણ પ્રકારના મનુષ્ય વસે છે કર્મભૂમિના ૧, અકર્મભૂમિના ૨, ને અંતરદ્વીપના ૩, તેણે અર્થે હે ગૌતમ મનુષ્યક્ષેત્ર એવું નામ કહીએ છીએ. (વળી મનુષ્યના જન્મ, મરણ પણ મનુષ્ય ક્ષેત્રને વિષેજ થાય છે, પણ બહીર થતાં નથી. એટલુંજ નહિ પણ પૂર્વે જન્મ મરણ થયાં નથી, હમણા થતાં નથી ને આગળે થશે નહીં. કદાપી કોઇ મનુષ્યને કોઇ દેવ, દાનવ, વિધ્યાધર પૂર્વે વૈર વાળવાને અર્થે એમ વિચારે જે આ મનુષ્યને આંહીથી ઉપાડી મનુષ્ય ક્ષેત્ર બહીર નાખું તો સુકાઇ સુકાઇને મરી જાય. પણ લોકના સ્થીતી ભાવથી મહીમાથી તેવી બુદ્ધિ પાછી ફરી જાય તેથી કરી સંહરણ થાયજ નહિ. તેમ છતાં વખતે સંહરણ કરે તો પણ પાછો લાવી મનુષ્ય ક્ષેત્રમાં સુકવાની બુદ્ધિ થઇ જાય. પણ સંહરણ આશ્રી પણ કોઇ મનુષ્યનું મરણ મનુષ્ય ક્ષેત્ર બહીર થયું નથી, થતું નથી ને થશે પણ નહીં. વળી જંઘા ચારણ વિધ્યા ચારણ સાધુ લગ્ધીથી નંદીશ્વરાદિક દ્વીપ સુધી અધ્યપી જાય છે પણ સાં મરણ પામે નહીં એટલુંજ નહીં પણ ઉચાર પાસવણાદિક પણ થઇ શકે નહીં જે ક્ષેત્રની મર્યાદા માનુષોત્તર પર્વત સીમા કરીને રહો છે, સાં સુધી મનુષ્યક્ષેત્ર કહીએ. જ્વલત હે ગૌતમ! મનુષ્યક્ષેત્ર એવું નીલ સાસ્વતું નામ છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યક્ષેત્રને વિષે કેટલા ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે ને દીપસે? કેટલા સૂર્ય તપતા હુવા, તપે છે ને તપશે? એમ પાંચે જ્યોતિષી પુષ્પયા ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકસો બત્રીસ ચંદ્રમા છે ને એકસો બત્રીસ સૂર્ય છે. સર્વ મનુષ્ય લોકને વિષે. (અદી દ્વીપ અને એ સમુદ્રના થઇને તે કેમ થાય તે કહે છે. એ ચંદ્ર ને એ સૂર્ય જંબુદ્વીપના, ચાર ચંદ્ર ને ચાર સૂર્ય લવણ સમુદ્રના, આર ચંદ્ર ને આર સૂર્ય ધાતકી ખંડના

એતાળીશ ચંદ્ર ને એતાળીશ સૂર્ય કાળોદધી સમુદ્રના, બહોતેર ચંદ્ર ને બહોતેર સૂર્ય અભ્યંતર પુષ્કરાધના. એ સર્વ એકસો બત્રીસ ચંદ્ર ને એકસો બત્રીશ સૂર્ય થાય તેને અકાસી ગુણા કરતા ગ્રહ થાય. અકાવીશ ગુણા કરતા નક્ષત્ર થાય.) ચાલે છે ને પ્રકાશ કરેછે, અગ્યાર હબ્બર છેસેં સોળ. એટલા માહા ગૃહ ચાર પ્રતે ચરે છે. ત્રણ હબ્બર, છેસેં જનું એટલા નક્ષત્ર છે. અકાસી લાખ ચાળીશ હબ્બર, સાતસેં એટલી કોડાકોડી તારા શેલતા હુવા, શેભે છે ને શેભશે.

એ તારાનો ખીંડ સર્વ સમુદાયે મળીને મનુષ્યલોક માંહી છે, અને મનુષ્યક્ષેત્ર બાહીરે તારા તિર્યકરે અસંખ્યાતા કહ્યા છે. એટલો તારાનો સમુહ કહ્યો છે. મનુષ્ય લોક માંહી તે સર્વ કદંબ પુષ્પને સંસ્થાને સંસ્થિત ન્યોતીવંત ચાર ચરે છે તે મેરૂ પર્વત દીસે સંકિર્ણુ (સાંકડા) અને બાહીરલી તરફ વિસ્તિર્ણુ પ્રકાશવંત છે. સૂર્ય, ચંદ્રમા, ગૃહ, નક્ષત્ર. એટલા કહ્યા છે. મનુષ્યલોક માંહી જેલના નામ અને ગોત્ર પ્રગટપણે કહ્યા છે. જાસઠ પીટક (પરિધીરૂપ પંક્તિ) ચંદ્રમા, સૂર્યના મનુષ્યલોક માંહી છે. એ ચંદ્રમા, એ સૂર્ય એકેક પીટકે હોય. જાસઠ પીટક (પરિધીરૂપે પંક્તિ) છે. નક્ષત્રના મનુષ્ય લોકને વિષે જપન નક્ષત્ર એકેક પીટકે હોય. જાસઠ પીટક (પરિધીરૂપે પંક્તિ) છે. માહા ગૃહના મનુષ્ય લોકને વિષે એકસો છેતેર ગૃહ એકેકે પીટકે હોય. ચાર પંક્તિ છે. મેરૂથકી માનુષોત્તર સાહમી ચંદ્રમા, સૂર્યની મનુષ્ય લોકને વિષે જાસઠ જાસઠ ચંદ્ર, સૂર્ય એકેકી પંકતે હોય. જપન પંક્તિ મેરૂથી માનુષોત્તર સાહમી નક્ષત્રની મનુષ્ય લોકને વિષે જાસઠ જાસઠ નક્ષત્ર એકેકી પંકતે હોય. એકસો છેતેર પંક્તિ છે ગૃહની મેરૂથકી માનુષોત્તર સાહમી મનુષ્ય લોકને વિષે જાસઠ જાસઠ ગ્રહની એકેકી પંકતે હોય. તે સર્વ ન્યોતિપી મેરૂ પર્વતને ફરેછે પ્રદક્ષણાવર્તે સવળે ફેરે ફેરે છે. (પરિધી ફરતાંથકાં જમણો હાથ મંડળ માંહી રહે ને ડાબો હાથ બાહીરલી તરફ રહે તે પ્રદક્ષણાવ્રત સવળો ફેર કહીએ.) અનવસ્થિત જોગે કરીને જુલુઆ નક્ષત્ર સાથે જોગે કરીને તથા વક્રઅતિચાર પ્રમુખ અનવસ્થિત જોગે ચંદ્રમા, સૂર્ય અને ગૃહના સમુહ અને નક્ષત્ર તારાના મંડળ તે સદાઇ અવસ્થિત જાણુવા. સદાઈ સરખી ગતીવંત છે. તે પણ પ્રદક્ષણાવર્તે સવળે ફેરે મેરૂ પુટેજ ફેરે છે. ચંદ્રમા અને સૂર્યનો હેંડો તથા ઉંચો સંક્રમ નથી. સમભૂ તળથકી જેટલા ઉંચા છે તેટલેજ ચાલે છે પણ તેથી ઉંચો નીચો ચાર કરતા નથી, અને ત્રીષ્ટું મંડળનું સંક્રમ છે. માહીલે, બાહીરલે માંડલે ત્રીજા આવે જાય છે. સૂર્ય, ચંદ્રમા. ચંદ્રમા, સૂર્ય, નક્ષત્ર અને માહાગૃહ. એ ચારને વિષે રાસીભોગ નક્ષત્ર જોગે કરીને ઇહાં મનુષ્યને સુખ, દુઃખ ફળની પ્રાપ્તિ થાય. વળી તે ચંદ્ર, સૂર્યાદિક બાહ્ય મંડળથકી જેમ જેમ માહીલે મંડળે પેસે તેમ તેમ તાપક્ષેત્ર વધે. નિશ્ચે દીનમાન મોટું થાય, અને તેહીજ વળી અનુક્રમે અભ્યંતર મંડળથકી બાહ્ય મંડળે જેમ જેમ નીકળે તેમ તેમ તાપક્ષેત્ર ઘટે રાત્રમાન વધે. તે સૂર્યાદિકને કદંબ વૃક્ષના પુલને આકા તાપક્ષેત્રનો માર્ગ હોય. સકટ (ગાડા)ને આકારે એટલે માંહી મેરૂ દીશે સાંકડો અને બાહીર લવણ સમુદ્ર દીશે પહેળો હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શ્યે કારણે ચંદ્રમા શુકલપક્ષે વધે છે? ને શ્યે કારણે ચંદ્રમા કૃણુ-

પક્ષે ઘટે છે? દીવસે દીનસે એક કૃષ્ણપક્ષ અને એક શુકલપક્ષ તે સ્થે કારણે ચંદ્રમાનો થાય છે? ઉત્તર—હે ગૌતમ, અંજન રત્નમય કાળું રાહુનું વૈમાન છે તે નિત્ય સદાઇ ચંદ્રમા સાથે વિરહ રહીત રહે છે. તે ચાર આંગુલ નીચું ચંદ્ર વૈમાનની હેડે ચાલે છે. ચંદ્ર વૈમાનના બાસઠ ભાગ કરીએ એહવા ચાર ચાર ભાગ દીવસે દીવસે અંજવાણીએ પખવાડે ચંદ્રમા વધે છે, અને તેહજ ચાર ચાર ભાગ અંધારે પખવાડે રાહુ ચંદ્રમાને ઢાંકે, અને બે ભાગ સદાઇ અમાવાસ્યાએ પણ ઉઘાડા રહે. ચંદ્રબીંબના પંદર ભાગ કરીએ એહવો એકેકો ભાગ દીન દીન પ્રતે અંધારે પખવાડે રાહુ ચંદ્રમાને ઢાંકે એમ કરતાં અમાવાસ્યાએ સમગ્રહ ચંદ્રમા ઢાંકે. તેવીજ રીતે એકેકો ભાગ અંજવાળે પખવાડે રાહુ ચંદ્રમાને મુકે. એમ કરતાં પુનઃ સમગ્ર ચંદ્રમા મુકે. એણી રીતેજ ચંદ્રમા શુકલપક્ષે વધે છે. અને એણી રીતેજ ચંદ્રમા કૃષ્ણપક્ષે ઘટે છે તેણે કારણે ચંદ્રમાનો કૃષ્ણપક્ષ, અને શુકલપક્ષ થાય છે.

મનુષ્યક્ષેત્ર અઠીદ્વીપ માંહે ચારોવવન છે. તે ચાર પ્રત્યે ઉત્પન કહેતાં પામેલા એટલે ફરતા રહેછે. પાંચે પ્રકારના ન્યોતિષિ દેવતા. ચંદ્રમા ૧, સૂર્ય ૨, ગૃહ ૩, નક્ષત્ર ૪, અને તારા ૫. તે અઠીદ્વીપ ઉપરાંત જે શેષ ચંદ્રમા, સૂર્ય, ગૃહ, નક્ષત્ર અને તારા. જે અસંખ્યાતે દ્વીપ, સમુદ્રે છે. તેહને ગતિ નથી અને ચાર પણ નથી. એટલે તે ન્યોતિષિ અવસ્થિત સ્થિર છે, હાલતા નથી.

હવે દ્વીપ સમુદ્ર ગત ચંદ્ર, સૂર્યાદિ સંખ્યાની સંકલના જાણવા કારણ કહે છે. બે ચંદ્રમા અને બે સૂર્ય જંબુદ્વીપે છે. તેહથી બમણા લવણ સમુદ્રે છે. લવણ સમુદ્રના ચંદ્ર, સૂર્ય તે થકી ત્રીગુણા ચંદ્રમા, સૂર્ય ધાતકીખંડે છે. બે ચંદ્રમા અને બે સૂર્ય એ જંબુદ્વીપે છે. અને ચાર ચંદ્રમા ચાર સૂર્ય લવણ સમુદ્રે છે. અને ધાતકીખંડ દ્વીપે બાર ચંદ્રમા બાર સૂર્ય છે. ધાતકીખંડ દ્વીપ થકી આગળે પૂર્વલાદ્વીપ, સમુદ્રના ચંદ્ર, સૂર્ય ત્રીગુણા કરીએ અને તે પૂર્વે જે દ્વીપ, સમુદ્રના સૂર્ય, ચંદ્ર હોય તે સહીત કરીએ ત્યારે આગળે દ્વીપ સમુદ્રે સૂર્ય, ચંદ્રની સંખ્યા થાય. (ઉદાહરણુ યથા:-ધાતકીખંડે બાર ચંદ્રમાને ત્રીગુણા કરતાં છત્રીશ થાય તેમાં પૂર્વલા જંબુના બે અને લવણના ચાર એ છ મેળવતાં બેતાલીસ ચંદ્ર, સૂર્ય કાળોદધિએ થાય. તે કાળોદધીના બેતાલીશ ચંદ્ર, સૂર્યને ત્રીગુણા કરતાં એકસો છવીસ થાય. તેમાં પૂર્વલા જંબુના બે, લવણના ચાર, ધાતકીના બાર. એ અદાર મેળવતાં એકસો, ચમાલીસ પુષ્કરવર દ્વીપે થાય. તેમાંથી અર્ધ એટલે બોહોતેર ચંદ્ર, સૂર્ય પુષ્કરવર દ્વીપ અભ્યંતરાર્ધે થાય. તે આગળે તો જુદી રીતે છે તે આગળે કહેશે. નક્ષત્ર, ગ્રહ અને તારાની સંખ્યા જે દ્વીપે તથા સમુદ્રે જાણવા વાંછીએ તે દ્વીપે તથા સમુદ્રે જેટલા ચંદ્રમા હોય તેટલા ગુણે એક ચંદ્રમાનો પરીવાર કરીએ ત્યારે તે દ્વીપ તથા સમુદ્રના નક્ષત્ર, ગ્રહ, તારાની સંખ્યા થાય.) માનુષોત્તર પર્વત બાહીરે ચંદ્રમાથકી સૂર્યને અને સૂર્યથકી ચંદ્રમાને પચાસ હજાર જોજન પુરાં અંતર (છેટું) હોય. અને સૂર્યથકી સૂર્યને અને ચંદ્રમાથકી ચંદ્રમાને માનુષોત્તર પર્વત બાહીરે એક લાખ જોજનનું અંતર છે. સૂર્યને અંતરે ચંદ્રમા છે અને ચંદ્રમાને અંતરે સૂર્ય છે. તે આપાપણી મર્યાદાએ તેજવંત છે. સુખકારી અને મંદ લેશ્યાવંત છે. એટલે ચંદ્રમા અતી સીતળ નથી અને સૂર્ય અતી તપતા નથી. હવે એક

ચંદ્રમાનો પરિવાર કહેછે. અઠ્યાસી ગૃહ, અઠ્યાવીશ નક્ષત્ર અને છાસઠ હજાર, નવસેં પંચોતેર. એટલા કોડા કોડી તારા. એટલો એક ચંદ્રમાનો પરિવાર જાણવો. (સૂર્યનો જીવો પરિવાર સમજવો નહીં. એ જે પરિવાર કહ્યો તેમાં સૂર્ય, ચંદ્રનો સમાવેશ સમજવો એટલે એ પરિવાર એક સૂર્ય, ચંદ્રમાનો જાણવો પણ કહેવાય ચંદ્રમાનો. એ લાવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માનુષોત્તરનામા પર્વત કેટલો ઉંચપણે છે? કેટલો ઉંડપણે ધરતીમાં છે? કેટલો મૂળે પોહોળપણે છે? કેટલો વચ્ચે પોહોળપણે છે? કેટલો શીખરે (ઉપરે) પોહોળપણે છે? કેટલો માહીલી (ધરતીમાં) પરીધે ફરતો છે? કેટલો આહીરલી તરફ મૂળે (જમીનના થડમાં) ફરતો છે? કેટલો આહીરલી તરફ વચ્ચે પરીધે પણે ફરતો છે? અને કેટલો આહીરલી તરફ શીખરે (ઉપરે) પરીધે પણે ફરતો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, માનુષોત્તરનામા પર્વત સત્તરસેં, એકવીસ જોજન (ધરતી થકી) ઉંચો છે. ચારસેં, ત્રીશ જોજન અને એક કોશ ઉંડો (ધરતીમાં) છે. મૂળે એક હજાર, આવીસ જોજન પોહોળો છે. વચ્ચે સાતસેં, ત્રેવીશ જોજન પોહોળો છે. ઉપરે ચારસેં, ચોવીસ જોજન પોહોળો છે. હવે માહીલી પરીધે (ધરતી માંહે) એક કોડ, એતાલીસ લાખ, ત્રીસ હજાર બસેં, એગણુ પંચાસ જોજન કાંઈક અધિકરી માહીલી પરીધે છે. હવે આહીરલી હેડલી પરીધે એક કોડ, એતાલીશ લાખ, છત્રીશ હજાર, સાતસેં ચઉદ જોજનની છે. હવે આહીરલી મધ્ય ભાગની પરિધી એક કોડ, એતાલીશ લાખ, ચોત્રીસ હજાર, આઠસેં, ત્રેવીશ જોજનની છે. હવે આહીરલી તરફ ઉપરની પરિધિ એક કોડ, એતાલીશ લાખ, છત્રીશ હજાર, નવસેં, અત્રીશ જોજન આહીરલી ગમા ઉપરે એટલો પરિધિ પણે છે. મૂળે વિસ્તિર્ણુ (પહોળો) છે, વચ્ચે સંક્ષીપ્ત (સાંકડો) છે અને ઉપરે પાતળો છે. મધ્યભાગે ઉંચો છે. આહીરલે પાસે દેખવા જોગ્ય મનોહર છે. લગારેક શ્લક્ષણુ છે. ખેડો ઢળતો છે. ખેડા સીંહને સંસ્થાને છે. અર્ધા જવની રાસને સંસ્થાને સંસ્થિત છે. (જેમ અર્ધા અર્ધા જવ કરીને જેડે માંડીએ જડા પાસા આહીરલી તરફ રાખીએ તે સંસ્થાને છે.) માહીલે પાસે સુક્રમાળ ભિતિ ચિત્તરૂપ પાધરો છે સર્વ જાંબુનંદનામા રક્ત સુવર્ણમય છે. નિર્મળ સુક્રમાળ જાવત પ્રતિરૂપ છે. એ પાસે એટલે માંહે અને આહીરે એ પદ્મવર વેદિકાએ ને એ વનખડે કરીને સઘળે ચોકફેર વિંટ્યો છે. તે વેદિકા ને વનખડનો વર્ણન પૂર્વપરે કરવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત. માનુષોત્તર પર્વત એહવું નામ શ્યે કારણે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, માનુષોત્તર પર્વતને માંહે મનુષ્ય છે ઉપરે સ્વર્ણુદ્રુમાર દેવતા છે ને આહીરે દેવતા છે. તેમ વળી નિશ્ચયે હે ગૌતમ! માનુષોત્તર પર્વતપ્રતે મનુષ્ય ક્યારેય પણ પોતાની શક્તિ વ્યક્તિક્રમી (ઉલ્લંઘી) ગયા નથી, વ્યતીક્રમી જતા નથી ને વ્યતીક્રમી જશે પણ નહીં. પણ એટલો વિશેષ જે જંધાચારણુ, વિદ્યાચારણુ સાધુ તથા વિદ્યાધર તથા દેવ પ્રયોગે મનુષ્ય માનુષોત્તર પર્વત ઉલ્લંઘી આહીર જાય પણ અન્યથા ન જાય. કદાચિત વિદ્યાબળે તથા દેવપ્રયોગે માનુષોત્તર આહીરે જાય, અન્યથા ન જાય તોપણ ત્યાં રહ્યાંધકાં

આહાર, નિહાર, જન્મ, મરણ. એ ચાર વાનાં થાય નહીં. તેણે અર્થે હે ગૌતમ! માનુ-
ષોત્તર પર્વત એહતું નામ કહીએ. તેમ વળી નિલ શાશ્વતું નામ છે.

વળી ન્યાંલગી ધર છે, ધર હાટ છે. લાંલગી એ મનુષ્યલોક કહીએ. ન્યાંલગે
ગામ, નગર જ્વત્ રાજ્યધાની છે. લાંલગે એ મનુષ્યલોક કહીએ. ન્યાંલગી અરીહંતં,
અકર્ત્તિ યજ્ઞદેવ, વાસુદેવ, જંધાચારણ વિદ્યાચારણ સાધુ, વિદ્યાધર, સાધુ, સાધવી,
શ્રાવક, શ્રાવિકા, મનુષ્ય પ્રકૃતિ ભદ્રક, વનીત લાંલગે એ મનુષ્યલોક કહીએ.

વળી ન્યાંલગે સમય, (અતી સુક્ષ્મ કાળ) અસંખ્યાતા સમયની આવળીકા, ચાર
હજાર, ચારસેં, એતાલીસ. આવળીકાનો શ્વાસોશ્વાસ. સાત શ્વાસે સ્તોક. સાત સ્તોકે લવ.
સીતોતેર લવે મુહુર્ત. પંદર મુહુર્તે દીવસ. ત્રીશ મુહુર્તે અહોરાત્ર. પંદર અહોરાત્રે પક્ષ.
એ પક્ષે માસ. એ માસની ર્શુ. ત્રણ ર્શુએ અયન. એ અયને સંવત્સર. પાંચ સંવત્સરનો
શુભ. વીશ શુભે સત (સો) વર્ષ. દશ સત વર્ષે સહસ્ર (હજાર) વર્ષ. સો સહસ્રે લક્ષ
(લાખ) વર્ષ. ચોરાશી લાખ વર્ષે એક પુર્વાંગ ૧, ચોરાશી લાખ પુર્વાંગે એક પુર્વ ૨,
ચોરાસી લાખ પુર્વે એક ત્રુટિતાંગ ૩, ચોરાસી લાખ ત્રુટિતાંગે એક ત્રુટિત ૪, ચોરાસી
લાખ ત્રુટિતે એક અડાંગ ૫, ચોરાસી લાખ અડાંગે એક અડ ૬, ચોરાસી લાખ
અડે એક અવવાંગ ૭, ચોરાસી લાખ અવવાંગે એક અવવ ૮, ચોરાસી લાખ અવવે
એક હુહુતાંગ ૯, ચોરાસી લાખ હુહુતાંગે એક હુહુત ૧૦, ચોરાસી લાખ હુહુતે એક ઉત્પલાંગ
૧૧, ચોરાસી લાખ ઉત્પલાંગે એક ઉત્પલ ૧૨, ચોરાસી લાખ ઉત્પલે એક પદ્માંગ ૧૩,
ચોરાસી લાખ પદ્માંગે એક પદ્મ ૧૪, ચોરાસી લાખ પદ્મને એક નલિનાંગ ૧૫, ચોરાસી
લાખ નલિનાંગે એક નલિન ૧૬, ચોરાસી લાખ નલિને એક અર્થનિકુરાંગ ૧૭, ચોરાસી લાખ
અર્થનિકુરાંગે એક અર્થનિકુર ૧૮. ચોરાસી લાખ અર્થનિકુરે એક અયુતાંગ ૧૯. ચોરાસી
લાખ અયુતાંગે એક અયુત ૨૦ ચોરાસી લાખ અયુતે એક પ્રયુતાંગ ૨૧. ચોરાસી લાખ
પ્રયુતાંગે એક પ્રયુત ૨૨. ચોરાસી લાખ પ્રયુતે એક નયુતાંગ ૨૩. ચોરાસી લાખ
નયુતાંગે એક નયુત ૨૪. ચોરાસી લાખ નયુતે એક ચૂલીકાંગ ૨૫. ચોરાસી લાખ
ચૂલીકાંગે એક ચૂલિકા ૨૬. ચોરાસી લાખ ચૂલિકાએ એક શીર્ષ પ્રહેલીકાંગ ૨૭.
ચોરાસી લાખ શીર્ષ પ્રહેલીકાંગે એક શીર્ષ પ્રહેલીકા થાય. ૨૮. (એકસો જનુ આંકે એક
શીર્ષ પ્રહેલીકા થાય) તે ઉપરાંત ગણીત નથી. અસંખ્યાતે વર્ષે એક પલ્યોપમ થાય.
(પાલાની ઓપમાએ) દશ કોડાકોડ પલ્યોપમે એક સાગરોપમ થાય. દશ કોડાકોડી
સાગરોપમે એક અવસર્પિણી થાય. અને દશ કોડાકોડી સાગરોપમે એક ઉત્સર્પિણી
થાય. વીશ કોડાકોડ સાગરોપમે એક કાળ ચક્ર થાય એતું કાળગાન જહાં છે તે એહ
મનુષ્યલોક કહીએ. સમયક્ષેત્ર કહીએ.

વળી ન્યાં આદર વીજળી અને આદર સ્થનીત ગર્જાવ શબ્દ છે ત્યાં એ મનુષ્ય
લોક કહીએ. સમયક્ષેત્ર કહીએ. વળી ન્યાં લગે ઉદાર ધણુ આદર મેઘ વરસાદ ઉપજે
છે. સંમૂર્છના પામે જમાવ કરે છે, વરસે છે ત્યાં એ મનુષ્ય લોક કહીએ. વળી ન્યાં

લગે બાદર તેજકાય (અગ્ની) છે ત્યાંલગે એ મનુષ્ય લોક કહીએ. વળી ન્યાં લગે સૂવર્ણાદિકના આગર છે, નિધાન ભૂમિગત ધન છે. ભ્યાં લગે એ મનુષ્ય લોક કહીએ. વળી ન્યાં લગે અગડ, કુવા, ખાડ, નદી વહે છે ભ્યાં લગે એ મનુષ્યલોક કહીએ. વળી ન્યાં લગે ચંદ્રગ્રહણ સૂર્યગ્રહણ, ચંદ્રમા પુકે પરિધિ હોય (કુંડાળ) સૂર્યને પરિધિ હોય પ્રતિચંદ્રમા (પ્રતિચિંત્ર) દીસે છે પ્રતિસૂર્ય (પ્રતિચિંત્ર) દીસે છે, ઇંદ્ર ધનુષ્ય, ઉદકમચ્છ, કપિહસિત પૂર્વે વર્ણુન કરેલ છે તે સર્વે છે ભ્યાં લગે એ મનુષ્યલોક કહીએ. વળી ન્યાં લગે ચંદ્રમા, સૂર્ય, ગ્રહ ગણુ, નક્ષત્ર, તારાને અતી ગમન વક્રગતી ચાર પ્રમુખ નિર્ગમન બાહ્ય અભ્યંતર મંડલે સંક્રમણુ ચંદ્ર ખીચની હાણી, વૃદ્ધિ શુકલ પક્ષ, કૃષ્ણપક્ષાદિકે ધ્યાદિક અવસ્થીત સંસ્થાનક કહીએ છીએ ભ્યાં લગે એ મનુષ્યલોક કહીએ સમયક્ષેત્ર કહીએ. અઠી દ્વીપ પીસ્તાલીસ લાખ જ્ઞેજન પ્રમાણુ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય ક્ષેત્ર માંહે જે ચંદ્રમા, સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા છે. તે દેવતા શું ઉંચા ઉર્ધ્વ લોકે (કલ્પાતીતમાં) ઉત્તપન છે એટલે ઉર્ધ્વલોક વાસી છે, કે કલ્પ (સૌધ-માદિક) દેવલોકના વસણુહાર છે, કે વૈમાનના વસણુહાર છે, કે ચારોપપન તે ચાર પ્રત્યે (મંડળ ગતિયે પરિભ્રમણુ કરવું) પામ્યા છે, કે ચાર સ્થીતીક સ્થીર છે, કે ગતિને વિષે આશક્તિ છે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, તે દેવતા ઉર્ધ્વ લોક ઉત્તપન નથી, તેમ કલ્પોપન પણ નથી. એટલે દેવલોકવાસી નથી. ત્રીજા લોકમાં પોતાના જ્યોતિષીના વૈમાનને વિષે ઉત્તપન છે. ચારોપપન છે, ચાર ચરે છે. પણ સ્થિર ચારી નથી. ગતીને વિષે આશક્ત છે. ગતીપ્રતેજ આશ્રય છે. ઉર્ધ્વમૂખ કલંજુકા પુષ્પને સંસ્થાને સંસ્થીત અનેક સહસ્ત્રગમે જ્ઞેજન પ્રમાણુ તાપ ક્ષેત્રે કરી સહીત થકાં અનેક સહસ્ત્ર ગમે બાહીરલી વૈકુર્વિત પરબ્રહ્મએ કરી સહીત થકાં મોટે મોટે સ્વરે વનડતાં નક્કર મેંચ ગીત, વાજ્રંત્ર, વીણા, હસ્તતાળ, કાંસ્યતાલ, તુટિત, મોટું મૃદંગ, પડલ: એવે વાજ્રંત્રને શબ્દે કરીને મોટા ઉત્કૃષ્ટા સીહનાદ બોલ કલકલ હર્ષને કાળાહળ શબ્દે કરી વિપુળ વિસ્તીર્ણુ દેવસંબંધી ભોગ પ્રતે ભોગવતાં થકાં આછો નિર્ભગ પર્વતનો રાજ (મેર) પ્રતે દક્ષણાવર્ત સવળે ફેરે મંડળ કરતાં થકાં મેર પર્વતે પુકે પર્યંટણુ કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્યારે તે જ્યોતિષી દેવતાનો ઇંદ્ર ચવે ત્યારે દેવતા ઇંદ્ર સહીત દેવ-કાર્ય કેમ કરે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, ત્યારે ચાર પાંચ સામાનીક દેવતા તે ઇંદ્ર સ્થાનક અંગીકાર કરીને વિચરે ન્યાં લગે ભ્યાં અનેરો ઇંદ્ર ઉપજે ભ્યાં લગે તે દેવકાર્ય પ્રતે કરે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ઇંદ્રની ઉપજવાની સજ્યા કેટલા કાળ લગે ઇંદ્ર વીરહીત રહે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, જઘન્યથી એક સમય ને ઉત્કૃષ્ટપણુ છ માસનો વિરહ હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યક્ષેત્ર બાહીરલા જે ચંદ્રમા, સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા છે. તે

દેવતા ચું ઉર્ધ્વ લોકે ઉત્પન્ન છે, કે કલ્પના છે, ચાર કરે છે, કે સ્થીર ચારવંત છે, કે ગતીને વિષે આસક્ત છે, ગતી પ્રતે આશ્રય છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે દેવતા ઉર્ધ્વ લોકે ઉત્પન્ન નથી, (ત્રીજી લોકે વસે છે.) તેમ દેવલોકના રહેણુહાર પણ નથી. વૈમાનોમ્ન છે. પોતાને વૈમાને રહે છે. ચારોમ્ન નથી. ચાર સ્થીતીક છે, સ્થીર છે. ગતીને વિષે આસક્ત નથી. ગતી પ્રતે આશ્રયા નથી. પાકી ઇટને સંસ્થાને સંથીત (ચોખ્ખા) છે. લક્ષ જ્ઞેજન પ્રમાણુ તાપ ક્ષેત્રે કરી સહીતથકાં અને સહશ્રગમે યાહીરક્ષી વૈકુન્ઠિ પરખદાયે સહીતથકાં મોટે મોટે શબ્દે વજ્જડતાં નાટીક યોગ્ય ગીત વાજ્જત્રને શબ્દે કરીને દેવ સયધી ભોગ ભોગવતાથકાં સુભ કાન્તિવંત સીતળ લેશ્યાવંત મંદ છે, આતાપ જ્ઞેહનો એહવી લેશ્યાવંત વિચીત્ર મનોહર છે. એ ને અંતરે કીરણુ જ્ઞેહના શીખરની પરે સ્થાને સ્થીર રજ્ઞાંથકાં માહો માહો ભક્તી રીતે અવગાઠ કરી રહી. લેશ્યાઓ તેણુ સહીત છે. એટલે ચંદ્ર, સૂર્યની પ્રત્યેક લેશ્યાનો વિસ્તાર લાખ જ્ઞેજનનો છે, ને ચંદ્ર, સૂર્યને સુચી પંકિતએ રહેલાને પરસ્પર અંતર પચાશ હજાર જ્ઞેજનનું છે, માટે ચંદ્રની પ્રભાએ સમિશ્ર મળેલી સૂર્યની પ્રભા છે, ને સૂર્યની પ્રભાએ સમિશ્ર મળેલી ચંદ્રપ્રભા છે. એમ પરસ્પર અવગાઠ કરી રહી લેશ્યા સહીત છે. એહવે કીરણુ કરીને તે ક્ષેત્રના પ્રદેશ પ્રતે સદ્યજે ચોકકેર ઉધ્યોત કરે છે. અવભાસે છે, તપે છે, કાન્તિએ કરી દીપાવે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ન્યારે તે દેવતાનો ઇંદ્ર ચવે ત્યારે દેવતા દેવકાર્ય કેમ કરે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ન્યાં લગે ત્યાં અનેરો ઇંદ્ર ઉપજે ત્યાં લગે ચાર પાંચ સામાનીક દેવતા તે ઇંદ્ર સ્થાનક અંગીકાર કરીને વિચરે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇંદ્ર સ્થાનક દેવ સન્ન્યા કેટલો કાળ ઇંદ્ર રહીત રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જન્મન્યથી એક સમય ને ઉત્કૃષ્ટપણે છ માસનો વીરલ હોય. એ મનુષ્યક્ષેત્ર ને માનુષોત્તર પર્વતનો પ્રસંગે આવેલ અધિકાર કલ્પો.

૮૨. પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્ર. ॥૩૩॥

હવે તે પુષ્કરવર દ્વીપપ્રતે પુષ્કરોદ્ધી નામે સમુદ્ર વૃત્ત વળીયાને આકારે જ્ઞવત્ વીટીને રહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરોદ્ધીનામા સમુદ્ર કેટલો ચક્રવાળે પહોળાપણે પહોળો છે, અને કેટલો પરિધીપણે ફરતો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન (અત્રીસ લાખ જ્ઞેજન) ચક્રવાળે પહોળાપણે છે અને સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન (ત્રણ કોડ, પંચાણું લાખ, અઠ્યાવીશ હજાર, ચારસેં ઇકાતેર જ્ઞેજન) પરિધીપણે ફરતો છે, તેને એક પદ્મવર વેદિકા ને એક વનખંડે કરી ચોતરફ વીરલ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રને કેટલાં દ્વાર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર દ્વાર છે તેમજ સર્વ કહેવું. પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રને પૂર્વ દીક્ષીને અંતે અને વાણીવર દ્વીપના પૂર્વાર્ધને પશ્ચિમ દીશે છતાં પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રનું વિન્યનામા દ્વાર છે. એમ શેષ ત્રણ દ્વાર પણ કહેવાં. દ્વાર દ્વારનું અંતર સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજનનું અપાધાએ વચ્ચે અંતર છે. પ્રદેશ અને જીવ તેમજ કહેવા માહોમાહો સ્પર્શ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શ્યે અર્થે એમ કહો છો જે પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્ર એહવું નામ ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી નિર્મળ છે, પથ્ય નિરોગ જ્ઞતવંત હજવું છે. સ્ફટિક રત્ન સરખું વરણું છે. સ્વભાવીક પાણી સમાન સ્વાદવંત છે. શ્રીધર ૧, ને શ્રીપ્રભ ૨, નામે એ દેવતા મહર્ધિક છે. જ્ઞવત્ પલ્યોપમની સ્થિતીવંત વસે છે તેણે અર્થે હે ગૌતમ ! જ્ઞવત્ એ નામ નિત્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રને વિષે કેટલા ચંદ્રમા પ્રકાશ કરતા હુવા, કરે છે ને કરશે જ્ઞવત્ કેટલી ક્રોડા ક્રોડી તારાગણુ શોભતા હુવા, શોભે છે અને શોભશે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા ચંદ્રમા દીપતા હુવા, દીપે છે ને દીપશે. જ્ઞવત્ સંખ્યાતી ક્રોડા ક્રોડી તારાગણુ શોભતા હુવા, શોભે છે ને શોભશે.

૮૩. વાણીવર દ્વીપ. ॥૪॥

તે પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રપ્રતે વાણીવરનામા દ્વીપ વૃત્ત વળીયાકારે જ્ઞવત્ વીંટીને રહ્યો છે. તેમજ સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણીવર દ્વીપ કેટલો ચક્રવાળ પોહોળો છે ને કેટલો પરીધિપણું છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન (ચોસઠ લાખ જ્ઞેજન) ચક્રવાળ પોહોળપણું છે અને સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન (આઠ ક્રોડ, પાંચ હજાર, છસે પચવીસ જ્ઞેજન) પરિધિપણું છે. તે વાણીવર દ્વીપ પદ્મવર વેદિકાએ ને વનખંડે વીટેલ છે તેનો વર્ણન પૂર્વપરે કહેવો. દ્વારાંતર, પ્રદેશ, જીવ તેમજ સર્વ પૂર્વપરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણીવર દ્વીપ એહવું નામ શ્યે અર્થે કહોછો ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વાણીવરનામા દ્વીપે તે તે કામે તીહાં તીહાં ઘણી નાની મોટી વાવ જ્ઞવત્ ખીલ પંકિત છે આછી છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ અને વનખંડે પરીક્ષીત છે. તે વાણી સરખી પાણીએ ભરી છે તે દેખવા જ્ઞેજ્ય મનને પ્રશ્નકારી છે. તે નાની મોટી વાવને વિષે જ્ઞવત્ ખીલ પંકિતને વિષે ઘણા ઉત્પાત પર્વત છે. જ્ઞવત્ ખડ હડક સ્થાનક વિશેષ તે સર્વ સ્ફટિક રત્નમય છે. આજા તેમજ કહેવા. વણુ ૧, અને વણુપ્રભ ૨. એ એ છતાં દેવતા મહર્ધિક છે જ્ઞવત્ વસેછે તેણે અર્થે એમ કહીએ છીએ જ્ઞવત્ એ નામ નિત્ય સારવતું છે.

જ્યોતીષી સર્વ સંખ્યાતા કહેવા જ્ઞવત્ તારા ગણુ સંખ્યાતી ક્રોડા ક્રોડીએ છે.

૮૪. વારણોદધી સમુદ્ર. ॥૪॥

તે વારણીવર દ્વીપપ્રતે વારણોદધી સમુદ્ર વૃત વળીયાકારે જવત્ વીટીને રહ્યો છે. સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે. તેમજ સર્વ કહેવું. પોહોળપણે અને પરધીપણે સંખ્યાતા લાખ જોજન છે. (એક કોડ, અઠ્યાવીશ લાખ જોજન પોહોળો છે અને સોળ કોડ, નવ લાખ, ઓગણસાઠ હજાર, નવસે તેત્રીશ જોજન પરિધી છે.) દ્વારાંતર પણુ એમજ કહેવું. પદ્મ-વર વેદિકા, વનખંડ, પ્રદેશ, જીવ. એ સર્વ પૂર્વલીપરે કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વારણોદધી સમુદ્ર એહવું નામ ક્યે અર્થે કહોછો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વારણોદધી સમુદ્રનું પાણી જેમ કોઇ ચંદ્રપ્રભા મદિરા , મણીસીલાકા મદિરા, પ્રધાન સીંધુ, (મઘ વિશેષ) વર ઉત્તમ વારણી (મઘ વિશેષ) પવનો આસવ, (રસ) પુલનો આસવ, ચુઆનો આસવ, ફળનો આસવ, મધુ મેરક, (મઘ જાતી) જાતવંત રસના મદિરા, ખજુર સાર, ધ્રાખનો સાર, કાપીસાયન (મઘ જાતી) તથા લલી રીતે પાકા કર્યો જે તાડીનો રસ તે સરખો મઘ વિશેષ તથા ધણુા સંસ્કારે ધણી વસ્તુના સમોહ યુક્ત પોસ માસે નીપજવવા યોગ્ય નિપહત કોઇ રીતે જેનો અટકાવ ન થઇ શકે, હણુાય નહિ, ધણુે કાળે, ધણુા ઉપચારે નીપજવેલી સૂરા સુધી અમૃત સરખી તથા ઉત્કૃષ્ટે કરી અષ્ટ પ્રકારના પીષ્ટ પીઠે નીપજવેલી સુખે કાધો પ્રધાન કોઇ કર્દમ વિશેષ તે સરખી એલચી પ્રમુખ વસ્તુ વતે કાળી પ્રશ્નરૂપ નિર્મળ પ્રધાન વારણી સૂરા અતી રસે યુક્ત જાંજુના ફળ સમાન વર્ણવંત સૂવત લલી લીગારેક હોઠે પીતાં અવલંબ કરે (મીઠી માટે) અલંત મધુર મીઠી પીવા જોગ્ય લગારેક રાતી આંખ કરે (ચડાહે કરી) કપોળ સ્થળને કોમળ કરે એહવી જે મદિરા હીતની કરણહારી અનેહુત અન્યાય કરણુ તે અનોપમ કાર્યની કરણહાર, હર્ષપ્રતે ઉપજવણહાર સંતોષ વિભૂમ વિલાસની કરણહાર, વલભ મનની કરણહાર, વિશેષ અધિક સત્વની ઉપજવણહાર એહવી મદિરા હોય, સંત્રામને દેસે તે હામે રણુસંત્રામને રસે મદે કરી યુક્ત હૃદયને કોમળની કરણહાર હોય. ઉપવેસીત કાધીથકી સહકાર (આંખા) નો સુગંધ રસ તેણુે દીપાવી સુગંધી ગંધવંત આસ્વાદવા જોગ્ય, વિશેષે સ્વાદવા જોગ્ય, શરીરની વૃદ્ધિની કરણહાર, પુષ્ટીની કરણહાર, દર્પની વધારણહાર, કંદર્પની વધારણહાર, સર્વ ઈંદ્રી અને ગાત્ર જે શરીર તેહને પ્રહલાદની કરણહારી સ્વાદવા જોગ્ય, પુષ્ટીકારી મનોહર શુભ વર્ણુે કરી સહીત, ગંધે કરી સહીત, રસે કરી સહીત, સ્પર્શે કરી સહીત એહવી હોય. ત્યારે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એહવે સ્વાદે વારણોદધી સમુદ્રનું પાણી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. વારણોદધી સમુદ્રનું પાણી એધકી અલંત ઇષ્ટ મનોહર જવત્ સ્વાદે કરીને છે. વળી તે વારણોદધી સમુદ્રે વારણી ને વારણીકાંત નામે બે દેવતા મહર્ધિક વસે છે તેણુે અર્થે હે ગૌતમ! વારણોદધી નામ છે. જવત્ નિલ્ય સારવતું નામ છે. ચંદ્રાદિક સર્વ જ્યોતિષી સંખ્યાતે આંકે જાણવા.

૮૫. ક્ષીરવર દ્વીપ. ॥૫૫॥

તે વાશ્ણીવર સમુદ્રપ્રતે ક્ષીરવરનામા દ્વીપ વૃત્ત વર્ણીયાને આકારે ચોકકેર વીટીને રહ્યો છે. તે સંખ્યાતા નેજન પોહોળપણે અને પરિધિપણે જાણવો. (એ પાંચમે ક્ષીરવર દ્વીપ એ કોડ, છપન લાખ નેજન પોહોળો છે ને અત્રીશ કોડ, અઠ્યાવીશ લાખ, અડસઠ હજાર, પાંચસેં, ઓગણપચાશ નેજન પરિધિપણે છે) જાવત્ અર્થ કહે છે. સાં ઘણી નાની મોટી વાવ જાવત્ સરોવરની પંકિત છે તે દુધ સમાન પાણીએ ભરી છે. મન પ્રસન્નકારી છે. તે નાની મોટી વાવને વિષે જાવત્ બિલપંકિતને વિષે ઘણા ઉત્પાત્ત પર્વત છે. તે સર્વ રૂપામય છે. જાવત્ પ્રનિરૂપ છે. સાં પુંડરીક અને પુષ્કદંત નામે એ દેવતા મહર્ધિક (મોટી રૂદ્ધિના ઘણી) જાવત્ વસે છે તેણે અર્થે ક્ષીરવર દ્વીપ નામ કહીએ છીએ જાવત્ નિલ શાશ્વતું છે. ચંદ્રાદિક જ્યોતિષી સર્વ સંખ્યાતા કહેવા.

૮૬. ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્ર. ॥૫૫॥

તે ક્ષીરવર દ્વીપપ્રતે ક્ષીરોદ્ધીનામા સમુદ્ર વૃત્ત વર્ણીયાને આકારે સંસ્થિત જાવત્ ચોકકેર વીટીને રહ્યો છે. સમ ચક્રવાળ સંસ્થિત છે પણ વિપમ ચક્રવાળ સંસ્થિત નથી. સંખ્યાતા નેજન પોહોળપણે અને પરિધિપણે છે. (એ પાંચમે ક્ષીર સમુદ્ર પાંચ કોડ, આર લાખ નેજન પોહોળો છે અને ચોસઠ કોડ, છાસઠ લાખ, પંચાસી હજાર, સાતસેં, એકાસી નેજન પરિધિપણે છે.) તેમજ સર્વ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્ર એહવું નામ શ્યે અર્થે કહે છે ?

ઉત્તર—હે જોતમ, ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી જેમ કોઠ યથા દ્રષ્ટાંતે ઔપધિ સર્વ ઔપધિ દેશ વિશેષ જાણવી. અર્જુન નામે તરણ રસે સહિત, કોમળ પત્રે સહિત છેદ્યા નથી તૃણના આગલા ભાગ જેના તેનો રસ તથા પોડગ નામે વનસ્પતિ વરિત્યુ દેશ વિશેષ જાણવી વર વાશ્ણિ તથા લવંગ વૃક્ષનાં પાન, પુલ, ફળ કુંપલવંત અંકુરા તથા કકોલનામા ફળ વૃક્ષ તથા ઘણા ગુચ, ગુદ્ગે સહીત એલચીની લાકડીનો રસ જેડીમધ તથા પ્રચુર પીપરફળી પુત્રી વેલડી છે જહાં તેનો રસ તથા પ્રધાન વાશ્ણી સૂરા વિશેષ એહવી વર પ્રધાન વિવર ભૂમિભાગની વીચરણુહારી અદ્વ ઉદકવંત કાદવ રહીત સરસ ભૂમિભાગને વિષે નિર્ભયપણે સુખે એસણુહારી રોગેકરી વર્જિત એહવી નિરૂપહત તે નિર્ભય સુખસ્થાને લલી રીતે રહેલી, ઉપદ્રવ રહીત છે. અખંડ શરીરવંત ક્રીડાએ સુખે પ્રસવ છે જેહને એહવી ખીજવાર ત્રીજવાર પ્રસવી (વીઆણી) હોય એહવી. વર્ણી જેહવું અંજન હોય તથા વર પ્રધાન મહીષ શ્રંગનું (પાડાના શીંગનું) વળય તથા મેઘ તથા જાંબુ અંજન તથા અરીષ્ટ તથા ભ્રમર એ સરખી કાળી ગાય. (કાળી ગાયનું દૂધ વિશેષ વખાણુવા નેજ્ય છે તે માટે. વર્ણી શાસ્ત્રમાં ઠેકાણે ઠેકાણે કાળી ગાયની વાત આવે છે પણ ભેંસની વાત ક્યાંઈ આવતી નથી જેથી ભેંસને કાળી ગાય કહીને ઓલાવી હોય એમ સંભવ થાય છે.) તેનું કુંડા સરીખું મોટું આઉ છે અથવા ચાર સ્થાનકે પરીણુમીત (તે કેમ દશ હજાર ગાયનું દૂધ એક હજાર ગાયને પાઇએ. તે એક હજાર ગાયનું દૂધ એકસો ગાયને પાઇએ તે

એકસો ગાયનું દૂધ દશ ગાયને પાષ્ટએ. તે દશ ગાયનું દૂધ એક ગાયને પાષ્ટએ. એ ચાર સ્થાનક.) એહવું કાળી ગાયનું દૂધ મધુર રસ તેહને ઘણે દ્રવ્યે સહીત ઉદ્યમે કરી મંદાસીએ કટેલું આયુક્ત ખાંડ, ગોળ, સાકરની પાચ તેણે યુક્ત રાગ આતુરંત ચક્રવર્તિ તેહને અર્થે નીપળવેલ તે ખીર (દૂધપાક) આસ્વાદવા ન્વેગ્ય. વિશેષે સ્વાદ લેવા ન્વેગ્ય શરીરને પુષ્ટ કરે નવત્ સર્વ ઇદ્રિ ને ગાત્ર જે શરીર તેહને પ્રમોદ કરે. શુભવર્ણુ કરી સહીત નવત્ સ્પર્શે કરી સહીત હોય ત્યારે ગૌતમ પુષ્ટ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એહવું તે ક્ષીર સમુદ્રનું પાણી હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ક્ષીરોદધી સમુદ્રનું પાણી એ થકી અત્યંત ઇષ્ટ છે. નવત્ આસ્વાદે કરીને છે. વળી વિમળ અને વિમળપ્રલ નામે ઇલાં એ દેવતા મહર્ષિક નવત્ વસે છે. તેણે અર્થે ક્ષીરોદધી સમુદ્ર એહવું નામ કહીએ. સંખ્યાતા ચંદ્રમા નવત્ સંખ્યાતા તારા છે.

૮૭. ધૃતવર દ્વીપ. ॥૬૧॥

તે ક્ષીરોદધી સમુદ્ર પ્રતે ધૃતવરનામા દ્વીપ વૃત વળીયાને આકારે નવત્ ચોકેર વીટીને રહો છે. તે સમ ચક્રવાળ સંસ્થીત છે પણ વિષમ ચક્રવાળે નથી. સંખ્યાતા ન્વેગ્ન પોહોળપણે ને પરિધિપણે છે. (એ જહો ધૃતવર દ્વીપ દશ કોડ ચોવીસ લાખ ન્વેગ્ન પોહોળપણે છે ને એકસો ઓગણત્રીસ કોડ, ત્રેતાણીસ લાખ, વીશ હજાર, બસે પીસ્તાલીસ ન્વેગ્ન પરિધિપણે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધૃતવરનામા દ્વીપ એવું નામ શ્યે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે ધૃતવર દ્વીપે તે તે ઠામે ત્યાં ત્યાં ઘણી નાની મોટી વાવ છે નવત્ ધૃત સમાન પાણીએ ભરી છે તે વાવમાંહી ઉત્પાત પર્વત છે નવત્ ખડહડક તે સર્વ કાંચનમય છે આજ નવત્ પ્રતિરૂપ છે. વળી કનક અને કનકપ્રલ નામે ઇલાં એ દેવતા મહર્ષિક છે તે અર્થે ધૃતવર દ્વીપ એવું નામ કહીએ. ત્યાં ચંદ્રાદિક ન્યોતિધી સર્વ સંખ્યાતા છે.

૮૮. ધૃતોદધિ સમુદ્ર. ॥૬૨॥

તે ધૃતવર દ્વીપ પ્રતે ધૃતોદધી નામા સમુદ્ર વૃત વળીયાને આકારે નવત્ વીટીને રહો છે. સમ ચક્રવાળ છે તેમજ વિખંભ, પરિધિ, દ્વારાંતર પ્રદેશ, જીવ કહેવા. (એ જહો ધૃતવર સમુદ્ર વીશ કોડ ને અડતાલીસ લાખ ન્વેગ્ન પોહોળપણે છે અને બસે અઠાવન કોડ, પંચાણું લાખ, નેવાસી હજાર, એકસો તોતેર ન્વેગ્ન પરિધિપણે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધૃતવર સમુદ્ર એવું નામ શ્યે અર્થે કહો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધૃતોદધી સમુદ્રનું પાણી જેમ કોષ પુલ્યા વિકસ્વર કલુચરના પુલ જેવાં હોય તથા સરસ તાળું વિકસ્વર કોરંદ વૃક્ષના પુલની માળા સરખો સ્વેત પીંડ છે. જેનો ચીગટ તે ગુણે અને તેજે કરી દીપમાન નિરૂપમહત ઉત્તમ સુંદર અત્યંત એવું દધી જાતીવંત મથીને તેજ દીવસનું ગૃહીત માંખણુ ભલે પ્રકારે તાલ્યું અત્યંત પુષ્ટ સુગંધી

ગંધ મુકતું મનોહર મધુર પરણામે કરી દેખવા જોગ્ય પ્રસસ્થ નિર્મળ સુખે ઉપભોગ શરદ કાળને વિષે ગૌઘૃતનો મંડ એટલે ઘૃતના સમૂહ ઉપર રહેલું પ્રધાન ઘીઘ (ગાયના ઘીથી પણ અધીક) હોય ત્યારે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એવું ઘી જેવું ઘૃતોદધી સમુદ્રનું પાણી સ્વાદવંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ઘૃતોદધી સમુદ્રનું પાણી એ થકી અલંત ઇષ્ટ છે. આસ્વાદે કરીને. વળી કાંત અને સુકાંત નામે ઇલાં એ દેવતા મહર્ષિક જનવત વસે છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું. ચંદ્રાદિક જ્યોતિષી સંખ્યાતા છે. જનવત સંખ્યાતી કોડકોડી તારાગણ છે.

૮૯. ઇક્ષુવર દ્વીપ. ॥૭૧॥

તે ઘૃતોદધી સમુદ્રપ્રતે ઇક્ષુવરનામા દ્વીપ વૃત વળીયાને આકારે જનવત વીટીને રહ્યો છે તેમજ સર્વ કહેવું. (એ સાતમો ઇક્ષુવર દ્વીપ ચાલીસ કોડ ને જીનુ લાખ જોજન પોહોળપણે છે અને પાંચસે અઠાર કોડ, એકલાખ, સતાવીસ હજાર, ને ઓગણત્રીસ જોજન પરિધિપણે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇક્ષુવર દ્વીપ એવું નામ શ્યે અર્થે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઇક્ષુવર દ્વીપને વિષે તે તે કામે ત્યાં ત્યાં નાની મોટી વાવ છે. જનવત તે ઇક્ષુરસ શરખે પાણીએ ભરી છે. ત્યાં ઉત્પાત પર્વત છે. તે સર્વ વૈદુર્ય રત્નમય છે જનવત પ્રતિરૂપ છે. વળી સુપ્રલ અને મહાપ્રલ એ એ દેવતા ઇલાં મહર્ષિક છે જનવત વસે છે. તેણે અર્થે ઇક્ષુવર દ્વીપ નામ કહીએ.

સર્વ જ્યોતિષી ચંદ્રાદિક જનવત તારા લાગે સર્વ સંખ્યાતા છે.

૯૦. ઇક્ષુવર સમુદ્ર. ॥૭૧॥

તે ઇક્ષુવર દ્વીપ પ્રતે ઇક્ષુવરનામા સમુદ્ર વૃત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યો છે. જનવત સંખ્યાતા જોજન પોહોળપણે અને પરિધિપણે છે. (એ સાતમો ઇક્ષુવર સમુદ્ર એકાસી કોડ ને આણું લાખ જોજન પોહોળપણે છે, અને એક હજાર જત્રીસ કોડ ચાર લાખ, એ હજાર સાતસે એકતાલીસ જોજન પરિધિપણે છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇક્ષુવર સમુદ્ર એવું નામ શ્યે અર્થે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઇક્ષુવર સમુદ્રનું પાણી જેમ કોઇ મનોહર પ્રસસ્ત વિશ્રાંત સ્નીગ્ધ સુકમાળ એહવો ભૂમિ ભાગ ધરતી છે જ્યાંહાં. એહવા ક્ષેત્રને વિષે કાષ્ટનું લષ્ટ વિસીષ્ટ જે હળ તેણે ખેડીને પ્રયતને કરી નિપૂણ કારીગરે તે શેલડી વાવી. પરીકર્મ અનુપાળીત સુજાતે ભલા બુદ્ધિવંત જને પીલીત અને તણુના દોષ તેણે કરી વરજીત (રહીત) નિવૃત્તિ સ્થાનકે વધી નિર્મળ પાકી સુંદર પરીણુત પાકી પીનપુષ્ટ જાડી થાય ભલી મીડી રસવંત ઉપદ્રવ્યે વરજીત તાહે કરી ફરશીત એટલે સીતળ કાળની જીવ જંતુના ઉપદ્રવ્ય રહીત એવા તાજા ભાંગેલા સાંકાના વિચાલાના ત્રીજા ભાગની અપનીત (નીચલો તથા ઉપલો ભાગ કાઢીને)

ટાળ્યા છે મૂળ જોહના અને વળી ગાંઠ કાઢી નાંખી છે. સાંદાની માંહે મનુષ્યે કાપી ઉંચ દેશની જાવત્ ખોડ દેશની ઉપની યજ્ઞવંત મનુષ્યે યંત્ર કોળુએ (ચીચોડે) તત્કાળ પીલી એહવી શેલડીનો રસ હોય તે વસ્ત્રે કરી ગળીને ચતુર્થાંત સુગંધ દ્રવ્યે વાસીત અત્યંત પથ્ય હળવો વર્ણું કરી સહીત જાવત્ તેમજ આસાદવા જોગ્ય છે. ત્યારે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશુવર સમુદ્રનું પાણી એહવું સ્વાદવંત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ઇશુવર સમુદ્રનું પાણી એ થકી અત્યંત ઇંદ્ર છે. જાવત્ આસ્વાદે કરીને છે. વળી પૂર્ણભદ્ર અને માણીભદ્ર એહવે નામે બે દેવતા મહર્થિક જાવત્ વિચરે છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું. ચંદ્રાદિક જ્યોતિષી સર્વ સંખ્યાતા છે.

૯૨. નંદીશ્વર દ્વીપ. ॥૮॥

તે ઇશુવર સમુદ્રપ્રતે નંદીશ્વરનામા દ્વીપ વૃત્ત વળીયાકારે વીટીને રહ્યો છે. તેમજ સંખ્યાતા કોડ જોજન પહોળપણે ને પરિધીપણે છે. (એ આઠમો નંદીશ્વર દ્વીપ એકસો ત્રેસઠ કોડ ને ચોરાસી લાખ જોજન પહોળપણે છે, ને બે હજાર, બહોતેર, કોડ, તેત્રીશ લાખ, ચોપન હજાર, એકસો પાંસઠ જોજન પરિધીપણે છે.) વળી પદ્મવર વેદિકા, વનખંડ તેહનું માન, દ્વારનામ, માન, દ્વારાંતર, પ્રદેશ, શુવ. સર્વ તેમજ પૂર્વવી રીતે કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નંદીશ્વરનામા દ્વીપ એહવું નામ ક્યે અર્થે કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નંદીશ્વર દ્વીપે તે તે દામે ઘણી નાની મોટી વાવ છે. જાવત્ ખીલ પંકિત છે. તે શેલડીના રસ સરીખે પાણીએ કરી ભરી છે. ઉત્પાત પર્વત સર્વ વજ રત્નમય છે. પંકિત છે. આછા જાવત્ પ્રતિરૂપ છે.

૯૨. ચાર અંજનગીરી પર્વતનો અધિકાર.

તેમ વળી હે ગૌતમ નંદીશ્વર દ્વીપના ચક્રવાળ વિખંભ પહોળપણુને મધ્ય ભાગે ઇહાં ચારે દિશે ચાર અંજનગીરી પર્વત છે. તે અંજનગીરી પર્વત ચોરાસી હજાર જોજન ઉંચપણે છે. એક હજાર જોજન ઉંડપણે છે. હેઠા મૂળે કાંધક અધીકરાં દશ હજાર જોજન લાંબપણે, પહોળપણે છે, ને ધરતી તળે પુરા દશ હજાર જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. ત્યાર પછી માત્રાએ માત્રાએ પ્રદેશ પ્રદેશની હાણીએ ઘટતા ઘટતા થકાં ઉપરે એક હજાર જોજન લાંબપણે પહોળપણે છે. મૂળે એકત્રીશ હજાર, છસેં ત્રેવીશ જોજન કાંધક ઝાઝેરા પરિધીપણે છે. ધરતી તળે એકત્રીશ હજાર, છસેં ત્રેવીશ જોજન કાંધક ઉણા પરિધીપણે છે. શીખર તળે ઉપરે ત્રણ હજાર, એકસો બાસઠ જોજન કાંધક ઝાઝેરાં પરિધીપણે છે. મૂળે વિસ્તીર્ણું છે, વચ્ચે સાંકડા છે ને ઉપરે પાતળા છે. ગોપુંજને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. સર્વ અંજન રત્નમય (શ્યામ કાળા) છે. આછા જાવત્ પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ પરીક્ષીત છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખંડે પરિક્ષીત છે. તે વેદિકા અને વનખંડનો વર્ણન પૂર્વપરે કહેવો.

તે અંજનગીરી પર્વતને ઉપરે પ્રત્યેક પ્રત્યેક ઘણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગ છે.

તે જેમ કાષ્ઠ માદળનું તળું હોય જવત્ દેવતા વસે છે. તે ઘણું સમ રમણિક ભૂમિભાગને મધ્યભાગે પ્રત્યેક પ્રત્યેક સિદ્ધાયતન છે. તે એકેક સો જ્ઞેજન લાંબપણે છે, પચાસ જ્ઞેજન પહોળાપણે છે, ને અહોંતેર જ્ઞેજન ઉંચપણે છે. અનેક સ્થંભના સૈકડા તેણે કરી સનિ-વિષ્ટ છે. વર્ણન પૂર્વલી પરે કરવું. તે સિદ્ધાયતનને પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે ચાર દિશે ચાર દ્વાર છે. તેનાં નામ કહે છે. દેવ દ્વાર ૧, અસુર દ્વાર ૨, નાગ દ્વાર ૩, ને સુવર્ણ દ્વાર ૪. ત્યાં ચાર દેવતા મહર્ષિક જવત્ એક પથ્યોપમની સ્થિતિના વશે છે. તેનાં નામ કહે છે. દેવ ૧, અસુર ૨, નાગ ૩, ને સુવર્ણ ૪. તે દ્વાર સોળ જ્ઞેજન ઉંચપણે છે આઠ જ્ઞેજન પોહોળાપણે છે. તેટલાજ પ્રવેશપણે છે. સ્વેત છે. ઉત્તમ સુવર્ણમય છે. વર્ણન સર્વ કહેવો. જવત્ વનમાળા છે. તે દ્વારને ચારે દિશે ચાર મુખમંડપ છે. તે મુખમંડપ એક સો જ્ઞેજન લાંબપણે છે, પચાસ જ્ઞેજન પોહોળાપણે છે કાંઈક અધીકરાં સોળ જ્ઞેજન ઉંચપણે છે. તેનો વર્ણન પૂર્વલી રીતે કહેવો. તે મુખમંડપને ચારે દિશે ચાર દ્વાર છે. તે દ્વાર સોળ જ્ઞેજન ઉંચપણે છે. આઠ જ્ઞેજન પોહોળાપણે છે તેટલાજ પ્રવેશપણે છે. શેષ સર્વ તેમજ જવત્ વનમાળા લગે કહેવું. એમ પ્રેક્ષાધર મંડપ પણ તેહીજ પ્રમાણુ કહેવું. જેમ મુખ મંડપના દ્વાર કહ્યા તેમ પ્રેક્ષાધર મંડપના દ્વાર પણ તેમજ કહેવાં. તે પ્રેક્ષાધર મંડપને મધ્યભાગે અક્ષાટક છે. તે વિચે મણિપીડીકા છે તે આઠ જ્ઞેજન પ્રમાણુ છે. તે ઉપર સીંહાસન છે. પરીવાર રહીત જવત્ દામ છે. ચારે દિશે સ્થુલ છે (ચૈત્યરૂપ) તેમજ કહેવાં. પણ તે સોળ જ્ઞેજન પ્રમાણુ છે. કાંઈક ઝાઝેરા સોળ જ્ઞેજન ઉંચા છે. શેષ તેમજ જવત્ ત્યાં જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. ચૈત્યવ્રક્ષ તેમજ ચાર દિશે ચાર છે. તેહીજ પ્રમાણુ સર્વ વિજય રાજ્યધાની પરે કહેવું. પણ એટલો વિશેષ જે મણિપીડીકા સોળ જ્ઞેજન પ્રમાણુ છે. ચૈત્યવ્રક્ષની. તે ચૈત્યવ્રક્ષને ચારે દિશે ચાર મણિપીડીકા છે. તે આઠ જ્ઞેજન લાંબી પોહોળી ચાર જ્ઞેજન જડી છે તે ઉપરે મહેંદ્ર ધ્વજ છે. તે સાઠ જ્ઞેજનનો છે. તે આગળ વાવ છે તે સો સો જ્ઞેજન લાંબપણે છે. પચાસ જ્ઞેજન પોહોળાપણે છે. દશ જ્ઞેજન ઉંચપણે છે. શેષ સર્વ તેમજ. મનોચુલિકા અને ગૌમાનસીકા અડતાલીશ અડતાલીશ હજાર છે. તે કહેછે પૂર્વદિશે સોળ હજાર, પશ્ચિમ દિશે સોળ હજાર, દક્ષિણ દિશે આઠ હજાર ને ઉત્તર દિશે આઠ હજાર, એમ અડતાળીશ હજાર. શેષ સર્વ તેમજ પૂર્વલી પરે કહેવાં. ઉલોચ ભૂમિ ભાગ કહેવા. જવત્ તે સિદ્ધાયતનને મધ્યભાગે મણિપીડીકા છે તે સોળ જ્ઞેજન લાંબપણે પોહોળાપણે છે. આઠ જ્ઞેજન જડપણે છે. તે મણિપીડીકાને ઉપરે દેવચંદા છે. તે સોળ જ્ઞેજન લાંબા પોહોળા છે. અને કાંઈક ઝાઝેરા સોળ જ્ઞેજન ઉંચપણે છે. સર્વ રત્નમય છે તે માંડી એકસો આઠ જન (દેવતાની) પ્રતિમા છે. સર્વ તેહજ ગમે જાણુવો. જેમ વૈમાનીક સિદ્ધાયતનનો અધિકાર (સૂર્યાલ વૈમાનના સિદ્ધાયતનનો અધિકાર રાયપ્રસેણી સૂત્રમાં) છે. તેમ જાણુવો.

વળી તીહાં જે પૂર્વદિશીનો અંજનગીરી પર્વત છે. તેને ચારે દિસે ચાર નંદાપુષ્કરણી વાવ છે. નંદોત્તરા ૧, નંદા ૨, આનંદા ૩. ને નંદીવર્ધના ૪. તે નંદાપુષ્કરણી એકેક

લાખ જોજન લાંબી પોહોળી છે. દશ જોજન ઉડી છે નિર્મળ સુકમાળ છે. તે પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ ને પ્રત્યેક પ્રત્યેક વનખડે ડરી પરીક્ષીત છે. તીહાં જવત્ત્રીસોપાન (પગથીયાં) તોરણ કહેવાં. તે પુષ્કરણીને મધ્યભાગે વિષે પ્રત્યેક પ્રત્યેક દધીમુખ પર્વત છે. તે ચોસઠ હજાર જોજન ઉંચપણે છે એક હજાર જોજન ઉડા છે સધળે મૂળે અને શીખરે ધાન ભરવાના પાલાને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. દશ હજાર જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. એકત્રીશ હજાર હસેને ત્રેવીશ જોજન પરિધીપણે ફરતા છે. સર્વ રત્નમય છે. આજ જવત્ત પ્રતિરૂપ છે. પ્રત્યેક પ્રત્યેક પદ્મવર વેદિકાએ ને વનખડે પરીક્ષીત છે. વેદિકા ને વનખડનો વર્ણન કરવો. તે ઉપરે સમ ભૂમિભાગ છે. જવત્ત દેવતા વસે છે. તે વચે સિદ્ધાયતન છે. પૂર્વે માન અંજનગીરી પર્વતને વિષે જે સિદ્ધાયતનની વ્યક્તવ્યતા કહી તેહીજ નિરવિશેષપણે કહેવી. જવત્ત ઉપરે આઠ આઠ મંગળીક. છે.

વળી તીહાં જે દક્ષિણ દિશનો અંજન પર્વત છે તેહને ચારે દિશે ચાર નંદાપુષ્કરણી વાવ છે. તે ભદ્રા ૧, વિશાળા ૨, કુમુદા ૩, ને પુંડરંગિણી ૪. તેહીજ પ્રમાણ કહેવું. તેમજ તે માંહે વચે દધીમુખ પર્વત છે તેહીજ પ્રમાણ તીહાં સિદ્ધાયતન છે.

વળી તીહાં જે પશ્ચિમ દિશનો અંજન ગીરી પર્વત છે. તેહને ચારે દિશે ચાર નંદાપુષ્કરણી છે. નંદિષેના ૧, અમોઘા ૨, ગોસ્થુભા ૩. ને સુદર્શના ૪. એહવું માન, એ માંહે દધીમુખ પર્વત છે તેહવું માન સર્વ તેમજ કહેવું જવત્ત તે દધીમુખ ઉપરે સિદ્ધાયતન છે.

વળી તીહાં જે ઉત્તર દિશનો અંજન પર્વત છે તેહને ચાર દિશે ચાર નંદા પુષ્પકરણી છે. વિજયા ૧, વિજયંતી ૨, જયંતી ૩, ને અપરાજીત ૪ શેષ સર્વ તેમજ વાવવું માન તે માંહે દધીમુખ પર્વત છે તેહવું માન. તે ઉપરે સિદ્ધાયતન છે તેહવું માન જવત્ત ચૈલવૃક્ષ લગે સર્વ વર્ણન પૂર્વક્ષીપરે જાણવું.

(વળી તે વાવને અંતરાળે એ એ રતીકર પર્વત છે એમ સોળ વાવ વચે યત્રીશ રતીકર પર્વત છે તે ઇહાં કહ્યા નથી પણ યીજે સૂત્રે કહ્યા છે. તે માટે ચાર અંજનગીરી, સોળ દધીમુખ, ને યત્રીશ રતીકર એમ યાવન પર્વતે યાવન સિદ્ધાયતન નંદીસ્વર દ્વીપે છે.) તીહાં ઘણાં ભવનપતિ, વ્યંતર, ન્યોતિપિ, વૈમાનિક દેવતા ત્રણ ચોમાસાં તે. અશાઠ ચોમાસુ, કાર્તિક ચોમાસુ, ને ક્રાગુણ ચોમાસુ, ને સંવત્સરી પર્યુપણુ પર્વ તથા અનેરી પણ ઘણી તિથિને વિષે તિથીકરના જન્મ કલ્યાણિક, દીક્ષા કલ્યાણિક, કવળજ્ઞાન પ્રાપ્તિ કલ્યાણિક, પરિનિર્વાણુ કલ્યાણિક ઇલાદિક દેવતા સંબંધી કાર્યને વિષે, દેવતા સમુદાયને વિષે, દેવ સંબંધી ગોષ્ટીને વિષે, દેવ સંબંધી સમવાયને વિષે, દેવ સંબંધી એહવા જીત પ્રયોજનને વિષે એકાંત એકઠાં મળ્યાંથકાં પ્રમુદિત અલંત હર્ષવંત થકાં અષ્ટાનિકા માહા મહોત્સવ કરતાંથકાં સુખે સુખે વિચરે છે. વળી કઇલાસ અને હરીવાહન નામે ઇહાં એ દેવતા મહર્ષિક જવત્ત પલ્યોપમની સ્થિતિએ વસે છે તેણે અર્થે હે ગૌતમ! નંદીસ્વર દ્વીપ એહવું નામ કહીએ. જવત્ત એ નામ શાશ્વતું છે.

ન્યોતિપી અંદ્રાદિક સર્વ સંખ્યાતા છે. એ નંદીસ્વર દ્વીપ કહો.

૯૩. દ્વીપ સમુદ્રનાં નામ, વિષંભ, ને પરિધિપણાની સમજૂતી.

નંબર.	દ્વીપ, સમુદ્રનાં નામ.	દ્વીપ, સમુદ્રનું પોહોળપણું.	દ્વીપ, સમુદ્રનું પરિધિપણું.
૧	જંબુદ્વીપ.	જ્ઞેજન, ૧૦૦૦૦૦	૩૧૬૨૨૭-૩-૧૨૮-૧૩૧
૧	લવણ સમુદ્ર.	૨૦૦૦૦૦	૧૫૮૧૧૩૯ કાંધક માહેરી
૨	ધાતકીખંડ દ્વીપ.	૪૦૦૦૦૦	૪૧૧૦૯૬૧
૨	કાળોદધી સમુદ્ર.	૮૦૦૦૦૦	૯૧૭૦૬૦૫
૩	પુષ્કરવર દ્વીપ.	૧૬૦૦૦૦૦	૧૯૨૦૦૮૯૪
૩	પુષ્કરોદધી સમુદ્ર.	૩૨૦૦૦૦૦	૩૯૫૨૮૪૭૧
૪	વાણ્ણીવર દ્વીપ.	૬૪૦૦૦૦૦	૮૦૦૦૫૬૨૫
૪	વાણ્ણોદધી સમુદ્ર.	૧૨૮૦૦૦૦૦	૧૬૦૯૫૯૯૩૩
૫	ક્ષીરવર દ્વીપ.	૨૫૬૦૦૦૦૦	૩૨૨૮૬૮૫૪૯
૫	ક્ષીરોદધી સમુદ્ર.	૫૧૨૦૦૦૦૦	૬૪૬૬૮૫૭૮૧
૬	ધૃતવર દ્વીપ.	૧૦૨૪૦૦૦૦૦	૧૨૯૪૩૨૦૨૪૫
૬	ધૃતોદધી સમુદ્ર.	૨૦૪૮૦૦૦૦૦	૨૫૮૯૫૮૯૧૭૩
૭	મજુવર દ્વીપ.	૪૦૯૬૦૦૦૦૦	૫૧૮૦૧૨૭૦૨૯
૭	મજુદધી સમુદ્ર.	૮૧૯૨૦૦૦૦૦	૧૦૩૬૧૨૦૨૭૪૧
૮	નંદીસ્વર દ્વીપ.	૧૬૩૮૪૦૦૦૦૦	૨૦૭૨૩૩૫૪૧૬૫
૮	નંદીસ્વર સમુદ્ર.	૩૨૭૬૮૦૦૦૦૦	૪૧૪૪૭૬૫૭૦૧૩
૯	અણ્ણ દ્વીપ.	૬૫૫૩૬૦૦૦૦૦	૮૨૮૯૬૨૬૨૭૦૯
૯	અણ્ણ સમુદ્ર.	૧૩૧૦૭૨૦૦૦૦૦	૧૬૫૭૯૩૪૭૪૧૦૧
૧૦	અણ્ણવર દ્વીપ.	૨૬૨૧૪૪૦૦૦૦૦	૨૩૧૫૮૭૮૯૬૮૮૫

દ્વીપ, સમુદ્રના નામ વિષ'ભને પરિધિપણાની સમજૂતી. ૨૭૭]

નંબર	દ્વીપ, સમુદ્રનાં નામ.	દ્વીપ, સમુદ્રનું પોહોળપણું.	દ્વીપ, સમુદ્રનું પરિધિપણું.
૧૦	અરણુવર સમુદ્ર.	૫૨૪૨૮૮૦૦૦૦૦	૬૬૩૧૭૬૭૪૨૪૫૩
૧૧	અરણુવરાવભાસ દ્વીપ.	૧૦૪૮૫૭૬૦૦૦૦૦	૧૩૨૬૩૫૪૪૩૩૫૮૯
૧૧	અરણુવરાવભાસ સમુદ્ર.	૨૦૯૭૭૧૫૨૦૦૦૦૦	૨૬૫૨૭૦૯૮૧૫૮૬૧
૧૨	કુંડલ દ્વીપ.	૪૧૯૫૪૩૦૪૦૦૦૦૦	૫૩૦૫૪૨૦૫૮૦૪૦૫
૧૨	કુંડલ સમુદ્ર.	૮૩૯૦૮૬૦૮૦૦૦૦૦	૧૦૬૧૦૮૪૨૧૦૯૪૯૩
૧૩	કુંડલવર દ્વીપ.	૧૬૭૭૭૨૧૬૦૦૦૦૦	૨૧૨૨૧૬૮૫૧૬૭૬૬૯
૧૩	કુંડલવર સમુદ્ર.	૩૩૫૫૪૪૩૨૦૦૦૦૦	૪૨૪૪૩૩૭૧૨૮૪૦૨૧
૧૪	કુંડલવરાવભાસ દ્વીપ.	૬૭૧૦૮૮૬૪૦૦૦૦૦	૮૪૮૮૬૭૪૩૫૧૬૭૨૫
૧૪	કુંડલવરાવભાસ સમુદ્ર.	૧૩૪૨૧૭૭૨૮૦૦૦૦૦	૧૬૯૭૭૩૪૮૭૯૮૨૧૩૩
૧૫	રચક દ્વીપ.	૨૬૮૪૩૫૪૫૬૦૦૦૦૦	૩૩૯૫૪૬૬૭૬૯૧૨૯૪૯
૧૫	રચક સમુદ્ર.	૫૩૬૮૭૦૯૧૨૦૦૦૦૦	એમ સધળે પૂર્વલી પરિધિને
૧૬	રચકવર દ્વીપ.	ઇલાંચી આગળે અસં-	બમણી કરીને તે માંહે
૧૬	રચકવર સમુદ્ર.	ખ્યાતા ગ્નેજનના દ્વીપ,	૯૪૮૬૮૩ નવ લાખ, અડ-
૧૭	રચકવરાવભાસ દ્વીપ.	સમુદ્ર કહેવા (કોડાકોડ	તાલીશ હજાર, છસે, ત્રીયાશી
૧૭	રચકવરાવભાસ સમુદ્ર.	ઉપરાંત તે લોક વ્યવહારે	એટલા ભેળવીએ તેની જે
૧૮	હાર દ્વીપ.	અસંખ્યાતું કહીએ તે	સંખ્યા થાય તે આગળે પરિધિ
૧૮	હાર સમુદ્ર.	માટે.)	થાય એમ સર્વત્ર સમજવું.
૧૯	હારવર દ્વીપ.		(એ આમના લખી છે.)
૧૯	હારવર સમુદ્ર.		
૨૦	હારવરાવભાસ દ્વીપ.		
૨૦	હારવરાવભાસ સમુદ્ર.		

(પંદરમો રચક દ્વીપ ને પંદરમો રચક સમુદ્ર ત્યાં લગે દ્વીપ સમુદ્રના માન પોહોળપણે તથા પરિધિપણે સંખ્યાતા જ્ઞેજન પ્રમાણુ છે. (જંધાચારણુ સાધુ પ્રમુખ મનુખ્ય પણુ પંદરમા રચક દ્વીપ લગે જઠ શકે તે આગળે ન જાય.) જ્યોતિપ ચક્ર પણુ સર્વ સંખ્યાતું કહેવું, અને એ આગળે જે દ્વીપ, સમુદ્ર છે તે સર્વ એકેકથી જમણા પોહોળપણે અસંખ્યાતા જ્ઞેજનના કહેવા. ત્યાં જ્યોતિપ ચક્ર પણુ સર્વ અસંખ્યાતું કહેવું. (કોડાકોડ ઉપરાંત તે લોક વ્યવહારે અસંખ્યાતું કહીએ તે ભાવે.) વળી જંજુ, લવાણાદિક નામે પ્રત્યેક પ્રત્યેક અસંખ્યાતા છે જવત્ સરવરાવભાસ સમુદ્ર લગે કહેવું. તે પછી પાંચ દ્વીપ ને પાંચ સમુદ્ર છેલલા છે. તે એકેક નામે છે (એ નામે ખીજ વધારે નથી) તેના નામ. દેવદ્વીપ ૧. દેવસમુદ્ર ૧. નાગદ્વીપ ૨. નાગસમુદ્ર ૨, યક્ષદ્વીપ ૩, યક્ષસમુદ્ર ૩, ભૂતદ્વીપ ૪, ભૂતસમુદ્ર ૪. સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપ ૫, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર ૫. તે છેલો સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર રાજનો ચોથા ભાગ આજેરા પોહોળપણે છે ને ત્રણ રાજ અને રાજનો છઠો ભાગ એટલો ફરતો પરિધિપણે છે. તથા જંજુદ્વીપના મધ્ય મેરુપર્વતપછાડી માંડીને એક દિશાએ સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપનાં છેલ (છેડ) લગે સર્વ અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર દોઢ લાખ જ્ઞેજને ઓછા રાજના ચોથા ભાગમાં રહ્યા છે. એક છેલો એક સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર એક દિશાએ પોહોળપણે દોઢ લાખ જ્ઞેજને અધીક રાજના ચોથા ભાગમાં રહ્યા છે તથા પ્રતર ગણીતે ગણીત ભાગપદ જ્ઞેજને તારે રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ચોથા ભાગ માટેરા માંહે અસંખ્યાતા સર્વ દ્વીપ, સમુદ્ર રહ્યા છે. અને ત્રણ ભાગ આજેરામાંહે એક સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર રહ્યા છે. એવડો સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર મોટો છે. તથા રત્નપ્રભા પ્રથ્વીના ચાર ભાગ માંહે સર્વ સમુદ્ર છે અને પાંચમા એક ભાગ માંહે સર્વ દ્વીપ છે. (ઇતિ તત્વં.) એ દ્વીપ સમુદ્રના નામ તથા સમજીતી કહી.

૯૪. નંદીસ્વર સમુદ્ર. ॥૮૧॥

તે નંદીસ્વર દ્વીપ પ્રતે નંદીસ્વરનામા સમુદ્ર વૃત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યા છે. જવત્ તેમજ સર્વ પૂર્વલીપરે અર્થ કહેવાં. ઇક્ષુવર સમુદ્રની પરે ઇક્ષુરસ સમાન પાણી છે, જવત્ સુમનસ ને સૌમનસ નામે ઇલાં જે દેવતા મહર્ધિક જવત્ વસે છે. શેષ સર્વ તેમજ સંખ્યાતા જ્યોતિપી તારા લગે કહેવું.

૯૫. અરુણુ દ્વીપ. ॥૮૨॥

તે નંદીસ્વર સમુદ્ર પ્રતે અરુણુનામા નવમો દ્વીપ વૃત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અરુણુનામા દ્વીપ શું સમચક્રવાળે સંસ્થીત છે કે વિપમ ચક્રવાળે સંસ્થીત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળે સંસ્થીત છે પણ વિપમ ચક્રવાળે સંસ્થીત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અરુણુનામા દ્વીપ કેટલો પોહોળપણે છે ને કેટલો પરિધિપણે ફરતો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન ચક્રવાળે પોહોળપણે છે અને સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન ફરતો પરિધિપણે છે.

વળી પદ્મવર વેદિકા, વનખંડ, દ્વારાંતર તેમજ કહેવાં સંખ્યાતા લાખ જોજન દ્વારના અંતર છે. જાવત્ અર્થ કહે છે. તે દ્વીપે વાવ પ્રમુખ છે તે ઇક્ષ્વર સમાન પાણીએ ભરી છે. તે ઉત્પાત પર્વત છે તે સર્વ વજ્જ રત્નમય છે. અશોક અને વિતશોક નામા ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક જાવત્ વસે છે. તેણે અર્થે અરણુદ્વીપ નામ કહીએ જાવત્ સર્વ જ્યોતિષી સંખ્યાતા છે.

૯૬. અરણોદધી સમુદ્ર. ॥૯૮॥

તે અરણુદ્વીપ પ્રતે અરણોદધીનામા સમુદ્ર વૃત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યો છે. તેનો પણ તેમજ વિપંભ, પરીક્ષેપ સંખ્યાતા જોજનનો છે અર્થ ઇક્ષ્વર સમુદ્રની પરે કહેવો. પણ એટલો વિશેષ જે સુભદ્ર ને સમણુભદ્રનામા ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે શેષ સર્વ તેમજ કહેવું.

૯૭. અરણુવર દ્વીપ. ॥૧૦૦॥

તે અરણોદધી સમુદ્ર પ્રતે અરણુવરનામા દસમો દ્વીપ વૃત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યો છે. તેમજ સર્વ કહેવું. જાવત્ અર્થ કહે છે. લા વાવ પ્રમુખ ઇક્ષ્વર સમાન પાણીએ ભરી છે. લાં ઉત્પાત પર્વત છે. તે સર્વ વજ્જ રત્નમય છે. આજ છે. અરણુવરભદ્ર ને અરણુવર માહાભદ્ર નામે ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૯૮. અરણુવરદધિ સમુદ્ર. ॥૧૦૧॥

તે દ્વીપને અરણુવરદધી સમુદ્ર વીટીને રહ્યો છે. જાવત્ અરણુવર ને અરણુ મહાવર નામે ધહાં એ દેવતા છે શેષ સર્વ તેમજ કહેવું.

૯૯. અરણુવરાવભાસ દ્વીપ. ॥૧૧૧॥

તે અરણુવર સમુદ્ર પ્રતે અરણુવરાવ ભાસનામા અચ્ચારમો દ્વીપ વૃત વીટીને રહ્યો છે. જાવત્ અરણુવરાવભાસભદ્ર ને અરણુવરાવભાસ મહાભદ્ર નામે ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૦. અરણુવરાવભાસ સમુદ્ર ॥૧૧૨॥

તે દ્વીપને અરણુવરાવભાસ સમુદ્ર વીટીને રહ્યો છે. લાં અરણુવરાવભાસવર ને અરણુવરાવભાસ માહાવર નામે ધહાં એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૧. કુંડલ દ્વીપ. ॥૧૧૩॥

તે કુંડે પ્યારમો કુંડલ દ્વીપ છે. લાં કુંડલભદ્ર ને કુંડલ માહાભદ્ર નામે એ દેવતા મહર્ષિક છે.

૧૦૨. કુંડલોદધી સમુદ્ર ॥૧૧૪॥

તે કુંડે કુંડલોદધી સમુદ્ર છે. તીહાં ચક્ષુસભ ને ચક્ષુકાન્ત એ એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૩. કુંડલવર દ્વીપ ॥૧૧૫॥

તે કુંડે તેરમો કુંડલવર દ્વીપ છે તીહાં કુંડલવર ભદ્ર ને કુંડલવર મહાભદ્ર નામે એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૪. કુંડલવર સમુદ્ર ॥૧૩॥

તે કેડે કુંડલવર સમુદ્ર છે. તીહાં કુંડલવર ને કુંડલ મહાવર નામે યે દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૫. કુંડલવરાવભાસ દ્વીપ. ॥૧૪॥

તે કેડે કુંડલવરાવભાસનામા દ્વીપ છે. તે ચક્રદમો દ્વીપ છે. તીહાં કુંડલવરાવભાસ ભદ્ર ને કુંડલવરાવભાસ માહા ભદ્ર નામે યે દેવતા વસે છે.

૧૦૬. કુંડલવરાવભાસ સમુદ્ર. ॥૧૪॥

તે આગળે કુંડલવરાવભાસ સમુદ્ર છે. તીહાં કુંડલવરાવભાસવર ને કુંડલવરાવભાસ માહા વર. એવે નામે યે દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૦૭. રચક દ્વીપ. ॥૧૫॥

તે કુંડલવરાવભાસ સમુદ્રપ્રતે પંદરમો રચકનામા દ્વીપ છે. તે વૃત્ત વળીયાને આકારે વીટીને રહ્યો છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે રચક દ્વીપ શું સમ ચક્રવાળે છે, કે વિપમ ચક્રવાળે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ ચક્રવાળે છે, પણ વિપમ ચક્રવાળે નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે રચક દ્વીપ કેટલો ચક્રવાળે પહોળો, ફરતો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન ચક્રવાળે પહોળપણે છે. જવત્ તીહાં સર્વાર્થ ને મનોરમ નામે યે દેવતા વસે છે. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું.

૧૦૮. રચકોદધી સમુદ્ર. ॥૧૫॥

તે આગળે રચકોદધીનામા સમુદ્ર છે. જેમ ઇક્ષુવર સમુદ્ર તેમ અર્થ કહેવો. તે સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન પહોળપણે છે, ને સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન પરિધીપણે છે. દ્વાર થકી દ્વારનું અંતર પણ સંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન છે. જ્યોતિષી પણ સર્વ સંખ્યાતા કહેવા અર્થે પણ ઇક્ષુવર સમુદ્રની પરે કહેવો. પણ તીહાં સુમનસ ને સૌમાનસ નામે યે દેવતા વસે છે. તેમજ કહેવું.

એ રચક સમુદ્ર લગે સર્વ સંખ્યાતું છે, ને તે પછી સર્વ અસંખ્યાતું છે. દ્વીપ સમુદ્રનું પહોળપણું, પરિધી, દ્વારાંતર, જ્યોતિષી, એ સર્વ અસંખ્યાતું કહેવું.

૧૦૯. રચકવર દ્વીપ. ॥૧૬॥

તે રચકોદધી સમુદ્રપ્રતે સોળમો રચકવર દ્વીપ વૃતાકારે વીટીને રહ્યો છે. રચકવર ભદ્ર ને રચકવર માહા ભદ્ર નામે ઇહાં યે દેવતા વસે છે.

૧૧૦. રચકવરોદધી સમુદ્ર. ॥૧૬॥

તે કેડે રચકવરોદધી સમુદ્ર છે. રચકવર અને રચકમાહાવર નામે યે દેવતા વસે છે.

१११. इयङ्वरावलास द्वीप. ॥१७॥

ते आगणे सतरमो इयङ्वरावलास द्वीप छे. त्यां इयङ्वरावलास लद्र ने इयङ्वरावलास माहा लद्र नामे छे छे देवता महर्धिक छे.

११२. इयङ्वरावलास समुद्र. ॥१७॥

ते पथी इयङ्वरावलास समुद्र छे. त्यां इयङ्वरावलासवर ने इयङ्वरावलास माहा वर नामे छे देवता वसे छे.

११३. हार द्वीप. ॥१८॥

ते उडे अदारमो हार द्वीप छे. त्यां हारलद्र ने हार माहालद्र नामे छे देवता वसेछे.

११४. हार समुद्र. ॥१८॥

ते उडे हार समुद्र छे. त्यां हारवर ने हार महावर नामे छे देवता वसे छे.

११५. हारवर द्वीप. ॥१९॥

ते पथी ओगळीशमो हारवर द्वीप छे. त्यां हारवरलद्र ने हारवर महालद्र नामे छे देवता महर्धिक वसे छे.

११६. हारवर समुद्र. ॥१९॥

ते पथी हारवर समुद्र छे. त्यां हारवर ने हार महावर नामे छे देवता वसे छे.

११७. हारवरावलास द्वीप. ॥२०॥

ते पथी वीसमो हारवरावलास द्वीप छे. त्यां हारवरावलास लद्र ने हारवरावलास महालद्र नामे छे देवता वसे छे.

११८. हारवरावलास समुद्र. ॥२०॥

ते पथी हारवरावलास समुद्र छे. त्यां हारवरावलासवर ने हारवरावलास महावर नामे छे देवता वसेछे.

ओम सर्व द्वीप, समुद्र त्रीपत्यवतार ओटले ओटके नामे त्रणु त्रणु न्णुवा न्णवत् सूर्यवरावलास समुद्र लगे. त्रीपत्यवतार न्णुवा. वणी द्वीपने विषे लद्र ने महालद्र देवता ने समुद्रने विषे वर ने महावर नामे देवता छे ने तेहने पुंठे द्वीप, समुद्रनुं नाम न्नेडीओ. छंशुवर अथी मांडीने स्वयंभूरमणु द्वीप लगे सर्व द्वीपने विषे वाव प्रमुअ छे ते छंशु रस सभान पाळुओ सर्वत्र लरी छे. ते वाव मांडी उत्पात्त पर्वत छे ते सर्व वज्र रत्नमय छे.

११९. देवद्वीप. ॥२१॥

ते सूर्यवरावलास समुद्र पथी देवद्वीप छे. त्यां छे देवता महर्धिक देवलद्र ने देव-माहालद्र नामे वसे छे.

૧૨૦. દેવોદધી સમુદ્ર. ॥૨૧॥

તે પછી દેવોદધી સમુદ્ર છે. ત્યાં દેવવર ને દેવ મહાવર નામે એ દેવતા વસે છે.

દેવ દ્વીપ, દેવ સમુદ્ર, નાગ દ્વીપ, નાગ સમુદ્ર, યક્ષ દ્વીપ, યક્ષ સમુદ્ર, ભૂત દ્વીપ, ભૂત સમુદ્ર જાવત્ સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપ, તે સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર તે પછી દ્વીપ, સમુદ્ર નથી, પણ અલોક છે. જાવત્ સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપે સ્વયંભૂરમણુ ભદ્ર ને સ્વયંભૂરમણુ મહાભદ્ર નામે એ દેવતા મહર્ષિક વસે છે.

૧૨૧. સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર. ॥૨૨॥

તે સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપને સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર વૃત્ત વળીયાને આકારે ફરતો વીટીને રહ્યો છે. જાવત્ અસંખ્યાતા લાખ જ્ઞેજન પોહોળપણુ અને પરિધિપણુ છે (દોઢ લાખ જ્ઞેજને અધીક રાજનો ચોથો ભાગ પોહોળપણુ છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર એવું નામ શ્યે અર્થે કહ્યો છો?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રનું પાણી નિર્મળ છે. આણું, પથ્ય નિરોગ, જામ્યુ, હળવું સ્ફટિક સરખું વરણુ કરી નિર્મળ ને સ્વભાવીક પાણી સમાન સ્વાદે કરીને છે. વળી સ્વયંભૂરમણુવર ને સ્વયંભૂરમણુમહાવર નામે ઇલાં એ દેવતા વસે છે. શૈવ સર્વ તેમજ પૂર્વલીપરે જાણવું. જાવત્ અસંખ્યાતી કોડાકોડી તારાના સમુદ્દ શોભતા હુવા, શોભે છે ને શોભશે.

૧૨૨. સર્વ દ્વીપ, સમુદ્ર આશ્રી અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા જંબુદ્વીપ એવે નામે દ્વીપ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા જંબુદ્વીપ નામે દ્વીપ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા લવણુ સમુદ્ર એહવે નામે સમુદ્ર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતા લવણુ સમુદ્ર નામે સમુદ્ર છે.

વળી એમ ધાતકીખંડ નામે પણ અસંખ્યાતા દ્વીપ છે. એમ જાવત્ અસંખ્યાતા સર્યવરાવભાસ સમુદ્ર નામે છે. પણ દેવદ્વીપ નામે એકજ દ્વીપ છે. તેમ દેવોદધી સમુદ્ર નામે એકજ સમુદ્ર છે એમ નાગ દ્વીપ, નાગ સમુદ્ર, યક્ષ દ્વીપ, યક્ષ સમુદ્ર, ભૂત દ્વીપ, ભૂત સમુદ્ર, સ્વયંભૂરમણુ દ્વીપ, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર. એ પાંચ દ્વીપ, સમુદ્ર, નામથકી એકેકાજ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુનામા સમુદ્રનું પાણી કેવે સ્વાદે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, લવણુ સમુદ્રનું પાણી આંખીલ મલીન છે. ગોમૂત્ર સરખું, લૂણુસરખું કડુયુ, ખાંદું, અણુપીવાજ્ઞેગ્ય ઘણા દુપદ, અઉપદ, મૃગ, પશુ, પંખી. સરીસર્પ, મનુષ્યને પીવા જ્ઞેગ્ય નથી, પણ એટલો વિસેષ જે કેવળ તે જળમાંહે જે મન્ચાદિક ઉપના છે તેહને પીવા જ્ઞેગ્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી નામા સમુદ્રનું પાણી કહેવું આસ્વાદે છે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, આસવે સુખકારી, પુષ્ટકારી, મનોહર છે. વર્ણે કાળું છે. અડદના પુન્જ (દગલા) સરખું વર્ણું છે. ને સ્વભાવીક પાણી સમાન સ્વાદ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી કેહવું સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આછુ, નિર્મળ, ન્યુ, હળવું સ્ફટિક સરીખું સ્વેત વર્ણું ને નિર્મળ સ્વભાવિક પાણી સમાન સ્વાદે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી કેહવું સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ કોઇ પત્રનો આસવ હોય, પુલનો આસવ હોય, ખજુરનો સાર હોય, ધ્રાખનો સાર (રસ) હોય, પાકી સેલડીનો રસ હોય, મેરક મઘગ્મતી, કાપીસાયન (મદિરા વિશેષ) અંદ્રપ્રભા મદિરા, મણિસીલાકા મદિરા, વરપ્રધાન સીંધુ (મઘ) ઉત્તમ વાણી મદિરા, આઠ વાર પીંચે પરણીત મદિરા, નાંચુના ડૂળ સમાન કાળી ઉત્તમ મદિરા, ઉત્કૃષ્ટ મદવંત, લગારેક હોડે પીતાં વિલાંબ કરે (મીઠી માટે) ચડાહે કરી લગારેક આંખ લાલ કરે. આસ્વાદવા જેગ્ય છે. પુષ્ટકારી, મનોહર, વર્ણું કરી સહીત નવત્ સ્પર્શે કરી સહીત હોય. આરે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વાણોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી એહવે સ્વાદે છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં વાણોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી એથકી અલંત ઇષ્ટ છે. નવત્ સ્વાદે કરીને કહ્યું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી કેહવે સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ કોઇ રામ ચાતુરંત અકર્ત્તને અર્થે ચાતુરંત ચાર ઠામે પરણીત એહવું ગાયનું દૂધ હોય. (દશ હળ્લર ગાયનું દૂધ એક હળ્લર ગાયને પાઇએ, હળ્લરનું સોને, સોનું દશને, અને દશ ગાયનું દૂધ એક ગાયને પાઇએ તે ચાતુરક કહીએ.) તે દૂધ વળી પ્રયત્ને, ઉઘમે કરીને મંદ અસ્રીએ કદયું વર્ણું કરી સહીત ઉત્તમ ખાંડ, ગોળ અને સાકર તેણે કરી સહીત નવત્ સ્પર્શે કરી સહીત હોય આરે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી એહવે સ્વાદે છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. એ ક્ષીર સમુદ્રનું પાણી એથકી અલંત ઇષ્ટ નવત્ આસ્વાદે કરીને છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધૃતોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી કેહવું સ્વાદે છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ધૃતોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી જેમ કોઇ શરદકાળનો ગૌધૃતનો (ગાયનાઘીનો) માંડો, (સમુહ) સલકી તથા સ્વેદ કણુચર તેહનાં પુલને વર્ણું ધોળો ભલી પરે કડીને ઉદાર મનોહર તાબુ તાવેલું કીટા કચરા રહીત વર્ણું કરી સહીત નવત્ સ્પર્શે કરી સહીત હોય. આરે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધૃતોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી એહવે સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ધૃતોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી એથકી અલ્પંત ઇષ્ટ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇક્ષુવર સમુદ્રનું પાણી કેલવું સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ કોઈ સેળડી જાચી, ખુડ દેશની ઉપની, હરીયાળ સરીખી પીત્ત વર્ણે પરીપકપણાથી કાળી ગાંઠ છે. સાંકાનો હેઠલો ભાગ ને ઉપરલો ભાગ વરજીને વચલો ભાગ રાખીને અળવંત મનુષ્યે યંત્ર કાળા (સીચોડા) માંહે ધાલીને પીલી તેહનો જે રસ હોય તે વસ્ત્રે કરી ગણીત. તજ, એલચી, કેશર, કપુર. એ ચાતુર્ગતકે વાસીત. અલ્પંત પથ્ય નિરોગ હળવો વર્ણે કરી સહીત જાવત્ સ્પર્શે કરી સહીત હોય ચારે ગૌતમ પુછે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇક્ષુવર સમુદ્રનું પાણી એહવે સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. ઇક્ષુવર સમુદ્રનું પાણી એથકી અલ્પંત ઇષ્ટ છે. એમ શેષ સર્વ સમુદ્રના પાણી ઇક્ષુરસ સરીખાં જાણવાં. જાવત્ ભૂતોદ્ધી સમુદ્ર લગે એમ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રનું પાણી કેલવું સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રનું પાણી આછું, જાચુ, પથ્ય, નિર્મળ, જેમ પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્રનું પાણી કહ્યું તેમ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા સમુદ્રના પાણી જુદા જુદા સ્વાદવંત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર સમુદ્રના પાણી, જુદા જુદા સ્વાદવંત છે. લવણુ સમુદ્ર ૧, વારણોદ્ધી સમુદ્ર ૨, ક્ષીરોદ્ધી સમુદ્ર ૩, ને ધૃતોદ્ધી સમુદ્ર ૪. એ ચારના જુદા જુદા સ્વાદ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા સમુદ્રનાં પાણી સ્વભાવીક પાણી જેહવાં સ્વાદે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ સમુદ્રનાં પાણી સ્વભાવીક પાણી સરખાં સ્વાદે છે. કાળોદ્ધી સમુદ્ર ૧, પુષ્કરોદ્ધી સમુદ્ર ૨, ને સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર ૩, એમ શેષ સર્વ સમુદ્રનાં પાણી પ્રાણે સેળડીના રસ સમાન સ્વાદવંત છે. અહો શ્રમણો આવખાવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલા સમુદ્ર ધણે મચ્છ કચ્છપાદિ જળચર જીવે કરી સહીત સમુદ્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ સમુદ્ર ધણે મચ્છ કચ્છપાદિ જળચર જીવે કરી સહીત છે. લવણુ સમુદ્ર ૧, કાળોદ્ધી સમુદ્ર ૨, ને સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્ર ૩. અવશેષ ખીજા સર્વ સમુદ્ર થોડે મચ્છ કચ્છપે કરી સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રને વિષે કેટલી મચ્છની કુળકોડી છે ને જ્નેનીના લક્ષ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાત લક્ષ કુળકોડી મચ્છની જાત છે ને અનેક જ્નેની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદ્ધી સમુદ્ર તેને વિષે કેટલી મચ્છની જાતી કુળકોડી જ્નેની છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નવ લક્ષ કુળકોડી મચ્છની જાત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રને વિષે કેટલી મચ્છની કુળકોડી જાત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાડીચાર લાખ કુળકોડી મચ્છની જાત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લવણુ સમુદ્રને વિષે મચ્છની કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી આંગુળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે પાંચસે જોજન મચ્છના શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાળોદધી સમુદ્રને વિષે મચ્છની કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય આંગુળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાતસે જોજન મચ્છનાં શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્વયંભૂરમણુ સમુદ્રને વિષે મચ્છની કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય આંગુળનો અસંખ્યાતમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટપણે એક હજાર જોજન મચ્છનાં શરીર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલે નામે કરી દ્વીપ, સમુદ્ર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેટલા કોડને વિષે સુલ નામ છે, સુલ વર્ણુ છે. જાવત સુલ સ્પર્શ છે, એટલે નામે દ્વીપ, સમુદ્ર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દ્વીપ, સમુદ્ર કેટલા ઉદ્ધાર સમયને માને કહ્યા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેટલા અઠી સાગરોપમના ઉદ્ધાર સમય થાય (ઉછેદા આંગુળના જોજન પ્રમાણુ લાંબો પોહોળો પાલો કરીએ તેમાં જુગળીયાના યાજકના કેશ (મોવાળા) એકેકના સંખ્યાતા ખંડ કલ્પીને તેણે ઠામે ભરીએ. તે સમયે સમયે એકેકા ખંડ કાઢતાં જેટલે કાળે તે પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક ઉદ્ધાર પલ્યોપમ થાય. એહવા દશ કોડકોડ પલ્યોપમે એક ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. એહવા અઠી સાગરોપમના સમય પ્રમાણુ દ્વીપ, સમુદ્ર છે.) એટલા દ્વીપ, સમુદ્ર ઉદ્ધાર સમયને માને છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દ્વીપ, સમુદ્ર શું પૃથ્વી પરીણામે છે, કે જીવ પરીણામે છે, કે પુદ્ગળ પરીણામે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૃથ્વી પરીણામે છે. જીવ પરિણામે છે ને પુદ્ગળ પરીણામે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દ્વીપ સમુદ્રને વિષે સર્વ પ્રાણી (એઈંદ્રિયાદિક) સર્વ ભૂત (વનસ્પતિ) સર્વ જીવ (પચેંદ્રિ) સર્વ સત્વ (પૃથ્વીદિ) પૃથ્વીકાયપણે જાવત વ્રસકાયપણે પૂર્વે ઉપના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અનેકવાર વારંવાર અનાંવાર સર્વ ઉપના છે. એ દ્વીપ, સમુદ્રનો અધિકાર સર્વ પુરો થયો.

૧૨૩. ઇંદ્રિયનો વિષય અને દેવસત્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેટલે ભેદે ઇંદ્રિય વિષયરૂપ પુદ્ગળ પરીણામ કહ્યો છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ ભેદે ઇંદ્રિય વિષય પુદ્ગળ પરીણામ કહ્યાં છે. તે શ્રોતેંદ્રીનો વિષય ૧, જાવત સ્પર્શેંદ્રીનો વિષય. ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શ્રોતેન્દ્રિયનો પુહ્ગળ પરીણામ કેટલે ભેદે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ભેદે કહ્યો છે. શુભ શબ્દ પરીણામ ૧, ને દુષ્ટ શબ્દ પરીણામ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચક્ષુ ઈન્દ્રિયનો વિષય પુહ્ગળ પરીણામ કેટલે ભેદે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ભેદે કહ્યો છે. સુરૂપ પરીણામ ૧. ને દુરૂપ પરીણામ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ધાણુંદ્રિયનો વિષય પુહ્ગળ પરીણામ કેટલે ભેદે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ભેદે કહ્યો છે. સુગંધ પરીણામ ૧. ને દુર્ગંધ પરીણામ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, રસેન્દ્રિય વિષયનો પુહ્ગળ પરીણામ કેટલે ભેદે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ભેદે કહ્યો છે. સુભ રસ પરીણામ ૧. ને દુષ્ટ રસ પરીણામ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્પર્શેન્દ્રિય વિષયનો પુહ્ગળ પરીણામ કેટલે ભેદે કહ્યો છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે ભેદે કહ્યો છે. સુસ્પર્શ પરીણામ ૧. ને દુસ્પર્શ પરીણામ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે નિશ્ચયે અનેક પ્રકારના શબ્દ પરીણામને વિષે, અનેક પ્રકારના રૂપ પરીણામને વિષે, એમ ગંધ પરીણામને વિષે, રસ પરીણામને વિષે, સ્પર્શ પરીણામને વિષે પરીણમતા પુહ્ગળ તેહને પરીણામે છે એમ કહીએ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. અનેક પ્રકારના શબ્દ પરીણામને વિષે જીવત્ પરીણમતા પુહ્ગળ તેહને પરીણામે છે એમ કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે નિશ્ચય શુભ શબ્દના પુહ્ગળ દુષ્ટ શબ્દપણે પરીણમે? ને દુષ્ટ શબ્દના પુહ્ગળ શુભ શબ્દપણે પરીણમે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. શુભ શબ્દના પુહ્ગળ દુષ્ટ શબ્દપણે પરીણમે છે ને દુષ્ટ શબ્દના પુહ્ગળ શુભ શબ્દપણે પરીણમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે નિશ્ચય સુગંધ પુહ્ગળ દુર્ગંધપણે પરીણમે છે? ને દુર્ગંધ પુહ્ગળ સુગંધપણે પરીણમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એમ સુગંધ પુહ્ગળ દુર્ગંધપણે પરીણમે છે ને દુર્ગંધ પુહ્ગળ સુગંધપણે પરીણમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એમ સુ રસ પુહ્ગળ દુ રસપણે? ને દુ રસ પુહ્ગળ સુ રસપણે પરીણમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એમજ પરીણમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એમ સુ સ્પર્શ પુહ્ગળ દુ સ્પર્શપણે? ને દુ સ્પર્શ પુહ્ગળ સુ સ્પર્શપણે પરીણમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. એમજ પરીણમે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કોષ્ઠક દેવતા મહર્ષિક જીવત્ મોટો પ્રભાવવંત છે તે પૂર્વે જે પુહ્ગળ પાપાણાદિક પ્રતે બળે કરી નાંખીને સમર્થ થાય? તેહીજ પાપાણાદિકને પુઠે કરીને ધરતીએ પડયા પહેલાં ત્રહી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, હા. એમ કશ્વાને સમર્થ થાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે કેણે અર્થે એમ કહ્યો છે જે દેવતા મહર્ષિક જન્મત્ત્રી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, પાપાણ્ણદિક પુદ્ગળ નાખતી વેળાએ પ્રથમ સીઘ્ર (ઉતાવળી) ગતીવંત થઇને, ત્યાર પછી મંદ (હળવી) ગતીવંત થાય. ને દેવતા મહર્ષિક જન્મત્ત્રી માહા પ્રભાવંત પૂર્વે પણ ને પછી પણ ઉતાવળો ઉતાવળી ગતીવંત હોય તેણે અર્થે હે ગૌતમ! એમ કહીએ છીએ જે જન્મત્ત્રી તે દેવતા નિશ્ચે જન્મુદ્ધીપને પછવાડે એકવીસ વાર ફરીને તે પુદ્ગળને ગ્રહે. મેરૂની ચૂલિકાએ દેવતા ગ્રેહો. ને જગતીની પોળે દેવાંજા રહી ને તે હાથથી પાપાણ્ણદિક પુદ્ગળ નાખે, ભૂમિ ઉપર મુકે એટલે તે દેવતા મેરૂથી જન્મુદ્ધીપની પાછળ એકવીસ વાર ફરીને તે પાપાણ્ણદિક પુદ્ગળને ભૂમિએ પડે નહીં એવામાં ગ્રહણ કરી લે એવી સીઘ્ર ગતિ દેવતા કરે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા કોષ્ટક મહર્ષિક જન્મત્ત્રી માહા પ્રભાવંત આહીરલા અન્ય પુદ્ગળ શરીરથી લીધા વિના પૂર્વે પહેલાંજ વાળ પ્રતે છેદ્યા ભેદ્યા વિનાં ગ્રહવા સમર્થ થાય? ગાંઠ આંધી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (એટલે ગ્રહણ કરવા સમર્થ ન થાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા અન્ય પુદ્ગળ, શરીરથી લીધા વિનાં પૂર્વેજ વાળપ્રતે છેદી ભેદીને ગ્રહવા સમર્થ થાય? ગાંઠ આંધી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. એટલે ગ્રહણ કરવા સમર્થ ન થાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા પુદ્ગળ ગ્રહીને પૂર્વેજ વાળ પ્રતે છેદ્યા ભેદ્યા વિના ગ્રહવા સમર્થ થાય? ગાંઠ કરી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા પુદ્ગળ ગ્રહીને પૂર્વેજ વાળપ્રતે છેદી ભેદીને ગ્રહવા સમર્થ થાય? ગાંઠ કરી શકે?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, હા. સમર્થ થાય અર્થી કરવા દ્રઢ બંધને આંધિ તેહીજ ગાંઠ પ્રતે જન્મરથ જીવ ન જાણે ન દેખે એહવી સુદમ ગાંઠ તે દેવતા કરે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા પુદ્ગળ અણુઅણુકે પૂર્વેજ વાળ પ્રતે છેદ્યા વિના ભેદ્યા વિના દીર્ઘ (મોટો લાંબો) કરવા અથવા હરવ (લઘુ નાનો ટુંકો) કરવા સમર્થ થાય?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (કરી શકે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા શરીરથી અન્ય પુદ્ગળ લીધા વિના પૂર્વેજ વાળ પ્રતે છેદી ભેદીને દીર્ઘ કરવા અથવા લઘુ કરવા સમર્થ થાય?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (કરી શકે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા પુદ્ગળ ગ્રહીને પૂવેજ વાળ પ્રતે છેદ્યા ભેદ્યા વિના સમર્થ થાય? દીર્ઘ કરવા અથવા લઘુ કરવા?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં. (કરી શકે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા મહર્ષિક આહીરલા પુદ્ગળ ગ્રહીને પૂવેજ વાળ પ્રતે છેદી ભેદીને સમર્થ થાય? તે ગાંઠ દીર્ઘ કરવા અથવા લઘુ કરવા?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા સમર્થ થાય. તે ગાંઠ પ્રતે છદ્મસ્થ જીવ ન જાણે ન દેખે એહવી સુક્ષ્મપણે ગાંઠને દીર્ઘ (મોટી) કરે અથવા લઘુ (નાની) કરે. એ ઈદ્રીય વિષય તથા દેવ સત્તાનો વિચાર પુરો થયો. હવે ચાલતી જ્યોતિષિની વાત કહે છે.

૧૨૪. જ્યોતિષી દેવતાનો અધિકાર ચાલુ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમા સૂર્યના વૈમાનની હેઠે જે તારારૂપ જ્યોતિષી દેવતા છે. તે કાન્તે કરી હીણુ (ઓછા) તથા તુલ્ય (સરીખા) છે? વળી ચંદ્રમા સૂર્યને સમભાગે (નેડે) તારા છે તે કાન્તે કરી હીણુ તથા તુલ્ય છે? વળી ચંદ્રમા સૂર્યના વૈમાનને ઉપરે તારા છે તે કાન્તે કરી હીણુ તથા તુલ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, હા. તે તારા કાન્તે કરી હીણુ તથા તુલ્ય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે શ્યે અર્થે એમ કહો છો જે ચંદ્રમા સૂર્યના વૈમાનની હેઠે જીવત્ ઉપરે તારા છે તે કાન્તિયાદિકે કરી હીણુ તથા તુલ્ય છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ જેમ જેવા જેવા તે તારારૂપ વૈમાનના અધિષ્ઠાયક દેવતાનાં પૂર્વ ભવને વિષે તપ, નિયમ, અહ્મચર્ય પ્રમુખ ઉત્કૃષ્ટા કીર્તિયાં ઉદયે આલ્યાં તેમ તેમ તે દેવતાને કાન્તાદિકે કરી તેવાં તેવાં લઘુપણે તુલ્ય યરોચરપણે કહેવાય. તેણે અર્થે હે ગૌતમ! ચંદ્રમા સૂર્યને જીવત્ ઉપરે પણ તારા કાન્તાદિકે હીણુ તથા તુલ્ય છે. (જેણે પાછલે ભવે તપ, નિયમ, અહ્મચર્યાદિક મંદપણે કર્યાં છે તે પ્રાણી તારારૂપ વૈમાનાધિપતિ દેવ ભવને પામ્યા. ચંદ્ર, સૂર્યથી ઘુતિ કાન્તિ વૈભવાદિકની અપેક્ષાએ હીન થાય છે, ને જેણે ભવાન્તરને વિષે તપ, નિયમ અહ્મચર્યાદિક ઉત્કૃષ્ટપણે આચર્યાં છે તે પ્રાણી તારારૂપ વૈમાનનું અધિપતિ-પણું પામ્યા ઘુતિ કાન્તિ વૈભવાદિકે ચંદ્ર, સૂર્ય, દેવ યરોચર વૈમાન હોય, જેમ મનુષ્ય રાજ્ય પામ્યા નથી પણ રાજની યરોચર સુખ ભોગવે છે તેમ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકેકા ચંદ્રમા સૂર્યને કેટલા નક્ષત્રનો પરીવાર છે? કેટલા મોટા ગ્રહનો પરીવાર છે? ને કેટલી કોડકોડી તારાનો પરીવાર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અકેકા ચંદ્રમા સૂર્યને અઠ્યારી મોહોટા ગ્રહ (મંગળ પ્રમુખ) ને અઠ્યાવીસ નક્ષત્ર (અભિચિત પ્રમુખ) એ એક ચંદ્રમાનો પરીવાર છે. (ગ્રહ, નક્ષત્ર, તારા એ સર્વ ચંદ્રમાના સેવક છે તો પણ છતાં સૂર્ય, ચંદ્રમા એ ઈદ્ર છે તે માટે અનેનો મધ્યસ્થ ભાવે પરીવાર કહો.) હવે તારાની સંખ્યા કહે છે. જાસક હજાર, નવસે પંચોતેર એટલી કોડકોડી તારા એક ચંદ્રમાનો પરીવાર છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંશુક્રીપનામા દ્વીપે મેઝ પર્વતના પૂર્વ દીસીના ચરીમાંતથકી કટલા અપ્પાધાએ (વેગળા) ન્યોતિધી દેવતા ચાર કરે છે ? (કરે છે ?)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અગ્યારસેં ને એકવીશ જોજન એટલા અપ્પાધાએ (છેટે) ન્યોતિધી કરે છે. એમ દક્ષિણના, પશ્ચિમના, ઉત્તરના છેડથી અગ્યારસેં એકવીસ જોજન વેગળે ભવત્ કરે છે મેઝથી એટલે છેટે ન્યોતિધી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લોકના અંતથકી (માહીલીકારે) કટલે વેગળા ન્યોતિધી રહે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અગ્યારસેં ને અગ્યાર જોજનની અપ્પાધાએ ન્યોતિધી રહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ધણું સમ રમણિક ભૂમિ ભાગથકી (સમભૂતળ થકી) કટલે ઉંચા સર્વથી હેડલા તારામંડળ ચાર કરે છે ? કટલે ઉંચા સૂર્ય વૈમાન ચાર કરે છે ? કટલે ઉંચા ચંદ્રમા વૈમાન ચાર કરે છે ? કટલે ઉંચા સર્વથી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ રત્નપ્રભા પૃથ્વીના ધણું સમ રમણિક ભૂમિભાગથકી સાતસેં, નેવું જોજન ઉંચા સર્વથકી હેડલા તારા ચાર કરે છે. સમભૂતળથકી આંસેં જોજન ઉંચા સૂર્ય વૈમાન ચાર કરે છે. સમભૂતળથકી આંસેં, એંસી જોજન ઉંચા ચંદ્ર વૈમાન ચાર કરે છે. સમભૂતળથકી નવસેં જોજન ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્વથકી હેડલા તારામંડળથકી કટલે ઉંચા સૂર્ય વૈમાન ચાર કરે છે ? કટલે ઉંચા ચંદ્ર વૈમાન ચાર કરે છે ? કટલે ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે ? (કરે છે.)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી હેડલા તારાથકી દશ જોજને ઉંચા સૂર્ય વૈમાન ચાર કરે છે. નેવું જોજને ઉંચા ચંદ્ર વૈમાન ચાર કરે છે. એકસો દશ જોજને ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્ય વૈમાનથકી કટલે ઉંચા ચંદ્ર વૈમાન ચાર કરે છે ? ને કટલે ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારા ચાર કરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સૂર્ય વૈમાનથકી એંશી જોજન ઉંચા ચંદ્ર વૈમાન ચાર કરે છે ને એકસો જોજન ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્ર વૈમાનથકી કટલા ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્ર વૈમાનથકી વીશ જોજન ઉંચા સર્વથકી ઉપરલા તારામંડળ ચાર કરે છે.

એવી રીતે સર્વ મળીને એકસો દશ જોજને જાડપણે ને ત્રીજા અસંખ્યાતા ન્યોતિધી દેવતાનો વિષય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંશુક્રીપનામા દ્વીપને વિષે કયું નક્ષત્ર સર્વથકી માહીલે માંડલે ચાર

કરે છે? ક્યું નક્ષત્ર સર્વથકી આહીરલે માંડલે ચાર ચરે છે? ક્યું નક્ષત્ર સર્વથકી ઉચો ચાર ચરે છે? અને ક્યું નક્ષત્ર સર્વથકી હેડલો ચાર ચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જંબુદ્વીપનામા દ્વીપને વિષે અભીજીત નક્ષત્ર સર્વથકી માહીલે માંડલે ચાર ચરે છે. મૂળ નક્ષત્ર સર્વથકી આહીરલે માંડલે ચાર ચરે છે. સ્વાંતી નક્ષત્ર સર્વથકી ઉપરલે માંડલે ચાર ચરે છે અને ભરણી નક્ષત્ર સર્વથકી હેડે ચાર ચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાનું વૈમાન કયે સંસ્થાને સંસ્થીત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અર્ધા કોઠ ક્ષણને સંસ્થાને સંસ્થીત છે. સર્વ સ્ફટિક રત્નમય છે. અબ્યુ-દ્ગત ઉચી વધતી પ્રયળપણે સર્વ દિશાઓમાં પ્રસરતી પ્રભા કાન્તિ તેણે કરી મનોહર વર્ણન પૂર્વલીપરે કહેવું.

એમ સૂર્ય વૈમાન, ગૃહ વૈમાન, નક્ષત્ર વૈમાન, અને તારા વૈમાન. એ સર્વે વૈમાન અર્ધા કોઠને સંસ્થાને (આકારે) સંસ્થીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાનું વૈમાન કેટલું લાંબપણે પોહોળપણે છે? કેટલું પરિધિપણે છે? ને કેટલું જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક જ્વેજનના એકસઠ ભાગ કરીએ એહવા છપન ભાગ લાંબપણે પોહોળપણે છે. તેથકી ત્રીગણું આઝેરું પરિધિપણે છે ને એક જ્વેજનના એકસઠ ભાગ કરીએ એહવા અઠાવીશ ભાગ જડપણે (ઉચપણે) છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્યનું વૈમાન કેટલું લાંબપણે, પોહોળપણે, પરિધિપણે અને જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક જ્વેજનના એકસઠ ભાગ કરીએ એહવા અડતાલીસ ભાગ લાંબપણે પોહોળપણે છે, તેથી ત્રીગણું આઝેરું પરિધિપણે છે ને એક જ્વેજનના એકસઠ ભાગ કરીએ એહવા ચોવીશ ભાગ જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગૃહ વૈમાન કેટલું લાંબપણે, પોહોળપણે, પરિધિપણે ને જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અર્ધ જ્વેજન લાંબપણે પોહોળપણે છે. તેથી ત્રીગણું આઝેરું પરિધિપણે છે ને એક કોસ જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નક્ષત્ર વૈમાન કેટલું લાંબપણે, પોહોળપણે, પરિધિપણે ને જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક કોસ લાંબપણે પોહોળપણે છે. તેથી ત્રીગણું આઝેરું પરિધિપણે છે. ને અર્ધ કોસ જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તારાનાં વૈમાન કેટલાં લાંબપણે, પોહોળપણે, પરિધિપણે અને જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અર્ધ કોસ લાંબપણે પોહોળપણે છે. તેથી ત્રીગણું આઝેરું પરિધિપણે છે ને પાંચસો ધનુષ જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાનું વૈમાન કેટલા હજાર દેવતા ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સોળ હજાર દેવતા ઉપાડે છે. પૂર્વદિશે ચાર હજાર દેવતા ઉપાડે છે, એમ જાવત ઉત્તર દીસે ચાર હજાર દેવતા ઉપાડે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાનું વૈમાન સોળ હજાર દેવતા ઉપાડે છે. તેમાં ચાર હજાર દેવતા પૂર્વ દિશે ઉપાડે છે તે કહેવે રૂપે ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્ર વૈમાને પૂર્વ દિસે ચાર હજાર દેવતા સીંહને રૂપે ઉપાડે છે. તે સીંહ કહેવા છે તે કહે છે. શ્વેત ધોળા ઉત્તમ કાન્તિવંત જેહવું સખ્તું તળું ઘોળું હોય તથા નિર્મળ દધીનો પીંડ તથા ગાયના દુધના શીણ તથા રજનીકર (ચંદ્રમા) તે સરીખા ધોળા પ્રકાશવંત છે. વળી સ્થિર અડગ લષ્ટ અત્યંત પુષ્ટ સ્તિનઘ ધન ગોળ અત્યંત તીખી એહવી દાદાએ કરી તેહનું મુખ શોભીત છે. રાતા કમળની પરે સુકમાળ તેહની જીભ ને તાળવું છે. પ્રસરત લલા વૈદુર્ય રત્નમય દે દિપમાન કર્કસ તેહના નખ છે. વિસ્તીર્ણુ ને પુષ્ટ ઉર તેના સાથળ છે. પ્રતિપુર્ણુ વિપુલ તેહના સ્કંધ છે. મૃદુ વિસદ અતી સુકમાળ પ્રસરત સુદ્ધમ લક્ષણવંત વિસ્તારવંત એહવે કેસરાને આટોપે કરીને શોભીત છે. ચક્ર-મીતા, લલીતા, પુલીતા, ગતી. અને ધાવન (દોડવું) તેણે કરી ગર્વવંત તેહની ગતી છે. ઉચું કરીને નમાડવું નીચું જતીવંત આસ્કાલીવું એહવું તેહનું પુંજ છે. વજ્ર રત્નમય તેહના નખ છે. વજ્ર રત્નમય તેહની દાદા છે. રાતા સુવર્ણમય તેની જીભ છે. રાતા સુવર્ણ-મય તેહનું તાળવું છે. રક્ત સુવર્ણને જોત્રે કરી જોતયા છે. ધચ્છાએ તેહનું ગમન છે. પ્રીતી-કારી ગમનવંત મનનીપરે ઉતાવળી ગતીવંત મનોહર આલુમવી (મપાય નહીં તેવી) તેહની ગતી છે. અલુમવ્યું બળ વીર્ય પુરપાકાર તેહનું પરાક્રમ છે. મોહોટા આસ્કૃટિત સીંહનાદ બોલ કળકળ તે ધણાનો કોળાહળ એહવે શબ્દે કરી, મનોહર શબ્દે કરી આકાશપ્રતે પુરતાંધકાં દશે દિશપ્રતે શોભાવતાં થકાં એહવા ચાર હજાર દેવતા સીંહ રૂપના ધરણહાર પૂર્વ દિશીની આંહાપ્રતે વહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તીહાં ચંદ્ર વૈમાને દક્ષિણ દિશે ચાર હજાર દેવતા ઉપાડે છે. તે દેવતા કહેવે રૂપે ઉપાડે છે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્ર વૈમાને દક્ષિણ દિશે ચાર હજાર દેવતા હાથીને રૂપે ઉપાડે છે. તે હાથી કહેવા છે તે કહે છે. ધોળા સ્વલ કાન્તિ સહીત. જેહવું સખ્તું તળું હોય, જેહવો નિર્મળ દધીનો પીંડ હોય, ગાયના દુધના શીણ, રજનીકર ચંદ્રમા તેહ સરીખો તેહનો ધોળો પ્રકાશ છે. વજ્ર રત્નમય કુંભસ્થળ જીગળ તેહને વિષે સુસ્થિત પીવર પુષ્ટ વજ્ર મય સોડી (સુંદ) તેણે કરી દે દિપમાન રક્ત કમળ સમાન અબ્યુનત શોભતા તેહના ગુણ છે. રક્ત સુવર્ણમય વિસ્તીર્ણુ ચંચળ અતી ચપળ એહવા તેહના કાન વિમળ (ઉજળા) છે. મધુર વર્ણુ દીપતા સ્તિનઘ પીંગળ પાંપણુ સહીત ત્રણ વર્ણુના મણિરત્નમય તેહના લોચન છે. ઉંચા ઉપડતા છે. અચળ (હાલે નહીં.) માલીકાના પુલ જેહવા ધોળા સમ સરીખા રહ્યા વર્ણુ સહીત દ્રઢ સ્કટિકે રત્નમય સુખત લલા એહવા દંતમુસળ તેણે કરી શોભીત છે. સોનાની ખોળાએ જડ્યા દાંતના અગ્ર ને વળી નિર્મળ મણિરત્ને કરી મનોહર

દાંતના પેરંત છેહ તીણે વિચીત્રરૂપે કરી ખીરાજીત છે. રક્ત સુવર્ણમય વિશાળ તીલંક પ્રમુખ તેણે કરી પરીમંડીત સહીત છે. અનેક મણિરત્નમય અગ્ર ઉત્કૃષ્ટાં મુદુલિત જે ત્રૈવેયક પ્રમુખ ગળાને વિષે ભૂપણુ યાંધ્યા છે. વૈદુર્ય રત્નમય તેહનો ડંડ છે. એહવા નિર્મળ વજ્રરત્નમય તીખો લષ્ટ અંકુસ કુંભરથળને વિષે થાપ્યો છે જેહને. તપનીય સુવર્ણમય સુધ યાંધ્યો જે ક્ષાયાંધ વિશેષ તેહને દર્ષ્યે કરી યજ્ઞવંત છે. જાંબુનંદ રત્નમય નિર્મળ તેહનું નિવડ મંડળ છે. વજ્ર રત્નમય વચ્ચે લાલા (ઘંટાને વચ્ચે લટકે છે તે) તેણે કરી મનોહર અનેક મણિ રત્નમય તીહાં ઘંટાના પાસાં છે. રૂપામય દોરડીએ કરી યાંધી એહવી ઘંટાનું ભુગળ તેહને મધુરે સ્વરે કરીને મનોહર છે. લય રહીત પ્રમાણોપેત વૃત્ત સુગત ભલે લક્ષણે કરી પ્રસરત એહવી રક્ત સુવર્ણમય તેહની જીભ છે. રાતા સુવર્ણમય જોત્રે કરી જોતયાં છે. ધચ્છાએ તેહનું ગમન છે. પ્રીતિકારી તેહનું ગમન છે. મનને અનુસારે તેહનું ગમન છે. મનોહર છે. અણુમવી તેહની ગતિ છે. અણુમલ્યું તેહનું યજ્ઞ વીર્ય પુરુષાકાર પ્રાક્રમ છે મોહોટે ગંભીર ગુલગુલાટ શબ્દે કરીને મધુર મીઠે મનોહર શબ્દે કરીને આકાશપ્રતે પુરતાંધકાં ને દશે દિશીપ્રતે શોભાવતાંધકાં એહવા ચાર હગ્ગર દેવતા લક્ષીના રૂપના ધરણુદાર દક્ષિણ દિશીની યાંહાંપ્રતે વહેછે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત ચંદ્ર વૈમાને પશ્ચિમ દિસે ચાર હગ્ગર દેવતા ઉપાડે છે તે કેહવે રૂપે ઉપાડે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્ર વૈમાને પશ્ચિમ દિસે વૃષભ (બળદ) ને રૂપે ઉપાડે છે. તે વૃષભ કહેવા છે. તે કહે છે. સ્વેત સુભગ કાન્તિ સહીત છે. ચક્રમીત લલિત પુલિતનામા ગતી કરી હાલવું ચંચળ એહવું કંકુદ તે કુટી તેણે કરી શોભતા સમ્યક પ્રકારે નમતા તેહના પાસાં છે. મીલતા પાસાં છે. સુગત ભલાં પાસાં છે. મીતમવ્યા પ્રમાણોપેત પુષ્ટ રતિદાઈ પાસાં છે. જપમ મચ્છ તથા વીહંગ (પંખી) તેહની પરે સુગત ભલી તેહની કુંખ છે. પ્રસરત સ્ત્રીગ્ધ મધુનીપરે ગોળી દે દીપમાન પીળી તેહની આંખ છે. વિસ્તિર્ણુ પુષ્ટ તેહના ઉર છે. પ્રતિપૂર્ણુ વિસ્તિર્ણુ તેહના સ્કંધ છે. વૃત પ્રતિપૂર્ણુ વિપુળ વિસ્તિર્ણુ એહવે કપોળે કરી સહીત છે. લગારેક નમતાં વૃષભના હૃષ્ટ છે. ધણુ નિચિત સુબધ લક્ષણે કરી સહીત ચક્રમીત લલિત ચક્રવાળ એહવી ચંચળ ગર્વવંત તેહની ગતી છે. પુષ્ટ વૃત આકારે સુ સંસ્થિત તેહની કેડ છે. અવલંબ મલંબ લાંબા લક્ષણે કરી પ્રસરત રમણિક મનોહર તેહનાં પુંજ છે. સમી ખૂરીના ધરણુદાર. સમ લિખીત સમા ને તીખા એહવા તેહના શૂંગ છે. તણુ પાતળી સુક્ષ્મ સુગત ભલી સ્ત્રીગ્ધ એહવી રામરાયના ધરણુદાર છે. ઉપચીત પુષ્ટ માંસળ વિશાળ પ્રતિપૂર્ણુ વૈદુર્ય રત્નમય દે દીપમાન કટાક્ષે કરી નિરીક્ષણુ તેહનું જોવું છે. યુક્ત પ્રમાણે પ્રધાન ઉત્તમ સ્વસ્થ રમણિક એહવે ગળકંબલે કરી શોભીત છે. ધૂધર-માળે કરી સુસુધ કંઠ (ગળુ) તેણે મંડીત સહીત છે અનેક મણિરત્ને ઘડિત કચ્છનામા આભૂપણુ સુકૃત સ્ત્રી તેહને ગળે માળા છે. વર પ્રધાન ઘંટને શબ્દે કરી શોભતા સશ્રીક છે. પદ્મવર ઉત્પલ કમળ તેહની સુગંધ માળાએ કરીને વિભૂષિત છે. વજ્ર રત્નમય તેહની

ખૂરી છે. સ્ફટિક રત્નમય તેહના દાંત છે. રાતા સૂવર્ણમય તેહની જીભ છે. રાતા સૂવર્ણ-મય તેહનું તાળવું છે. રાતા સૂવર્ણમય નેત્રે કરી નેતર્યા છે. ઇચ્છાએ તેહનું ગમન છે. પ્રીતિકારી તેહનું ગમન છે. મનને અનુસારે તેહનું ગમન છે. મનોહર છે. અણુમવી તેહની ગતિ છે. અણુમચ્યું યજ્ઞ વીર્ય પુરુષાકાર તેહનું પ્રાક્રમ છે. મોહોટા ગંભીર ગર્જિત શબ્દ કરીને ત્રાહુ કરવે કરીને મધુર મનોહર શબ્દ કરીને આકાશ પ્રતે પુરતાંથકાં. દશે દિસીપ્રતે શોભાવતાંથકાં એહવા ચાર હજાર દેવતા વૃષભના રૂપના ધરણ્યહાર પશ્ચિમ દિશીની યાંહા પ્રતે વહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત ચંદ્ર વૈમાને ઉત્તર દિશે ચાર હજાર દેવતા ઉપાડે છે. તે કેહવે રૂપે ઉપાડે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્ર વૈમાને ઉત્તર દિશે ચાર હજાર ઘોડાને રૂપે ઉપાડે છે. તે ઘોડા કેહવા છે તે કેહે છે. સ્વેત સૂભગ કાન્તિવંત જ્ઞતિવંત પ્રધાન યોવનવંત તરણુ હરિમેલા વનસ્પતિ વિશેષ, મલિકા વનસ્પતિ તેના જેવી ઉન્નવળ છે આંખ જેહની. ધન નિવડ નિચિત પુષ્ટ એહવા માદળની પરે ઉનત. ચક્રમિત, લલિત, પુલિત, એહવી ચંચળ ચપળ તેહની ગતી છે. ઉલંઘવું, વજગવું, દ્રોડવું, શ્રેણીયંધ ચાલવું, ત્રીપટી છેદવી. એહવી સીખી છે ગતી જેણે. નમતાં તેહના પાસા છે. સૂખત લલાં પાસા છે. મિત માત્રાએ મચ્યા પુષ્ટ રચીત તેહના પાસા છે. મચ્છ તથા પંખીની પરે સૂખત ઉત્તમ તેહની કુક્ષી છે પીનપુષ્ટ વૃત આકારે સુસ્થિત તેહની કડી છે. અવલંબ, પ્રલંબ લંબાયમાન લક્ષણે કરી પ્રસસ્ત રમ-ણીક તેહનાં પુંજ છે. તણુ પાતળી સુક્ષ્મ સુખત સ્ત્રીગ્ધ એહવી રોમરાયના ધરણ્યહાર છે. મૃદુ સુક્રમાળ વિશાળ પ્રસસ્ત સુક્ષ્મ લક્ષણોપેત વિસ્તિર્ણુ એહવા કાંધના કેશ તે કેશવાળી કહીએ તેહના ધરણ્યહાર છે, લલિત લાસક વર ઉત્તમ ભૂપણુના ધરણ્યહાર છે. સુખનું મંડન ગાયના મૂલ પુંજના ચામર, ઘોસગ આભરણુ વિશેષ તેણે કરી પરીમંડીત છે કટી પ્રદેશ જેનો. રાતા સૂવર્ણમય તેહની ખૂરી છે. રાતા સૂવર્ણમય તેહની જીભ છે. રાતા સૂવર્ણમય નેત્રે કરી નેતર્યા છે. ઇચ્છાએ તેહનું ગમન છે. પ્રીતિકારી તેહનું ગમન છે. મનને અનુસારે તેહનું ગમન છે, મનોહર છે. અણુમવી તેહની ગતી છે. અણુમચ્યું યજ્ઞ વીર્ય પુરુષાકાર તેહનું પ્રાક્રમ છે. મોહોટા ઘોડાના હેંપારવ શબ્દ અતે ધણુ ઘોડાનો એકટો શબ્દ તે કલકલાટ શબ્દ તેણે કરીને મધુર મનોહર શબ્દ કરીને આકાશપ્રતે પુરતાંથકાં દિશીપ્રતે શોભાવતાંથકાં એવા ચાર હજાર દેવતા ઘોડાને રૂપે ઉત્તર દિસીની યાંહાપ્રતે વહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્ય વૈમાન કેટલા હજાર દેવતા ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સોળ હજાર દેવતા ઉપાડે છે તે પૂર્વલી ચંદ્ર વૈમાનની પરે સર્વ જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગ્રહ વૈમાન કેટલા દેવતા ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આઠ હજાર દેવતા ઉપાડે છે. તે પૂર્વલીપરે એ હજાર દેવતા પૂર્વ દિસીની યાંહા ઉપાડે છે તે સિંહને રૂપે છે. પૂર્વલીપરે એ હજાર દેવતા દક્ષિણ દિસીની

આંહા હાથીને રૂપે વહે છે. એ હજાર દેવતા પશ્ચિમ દિસીની આંહા વૃષભને રૂપે વહે છે. ને એ હજાર દેવતા ઉત્તર દિસીની આંહા ઘોડાને રૂપે વહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નક્ષત્ર વૈમાન કેટલા દેવતા ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર હજાર દેવતા ઉપાડે છે. તે કહે છે. સિંહ રૂપના ધરણુહાર એક હજાર દેવતા પૂર્વ દિસીની આંહા ઉપાડે છે એમ ચારે દિશાએ એકેક હજાર જાણ્યાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તારા વૈમાન કેટલા દેવતા ઉપાડે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ હજાર દેવતા ઉપાડે છે તે કહે છે. સિંહ રૂપના ધરણુહાર પાંચસે દેવતા પૂર્વ દિસીની આંહા ઉપાડે છે એમ ચારે દિસે પાંચસે પાંચસે જાણ્યાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમા ૧, સૂર્ય ૨, ગ્રહ ૩, નક્ષત્ર ૪, ને તારા ૫. એ માંહે કયા કયા થકી ઉતાવળી ગતીવંત છે? અથવા હળવી ગતીવંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્રમા થકી સૂર્ય સીધ (ઉતાવળી) ગતીવંત છે. સૂર્યથકી ગ્રહ સીધ ગતીવંત છે. ગ્રહથકી નક્ષત્ર સીધ ગતીવંત છે. નક્ષત્રથકી તારા સીધ ગતીવંત છે. ને સર્વ થકી ચંદ્રમા મંદ (હળવી) ગતીવંત છે. ને સર્વ થકી તારા સીધ ગતીવંત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમા ૧, સૂર્ય ૨, ગ્રહ ૩, નક્ષત્ર ૪, ને તારા ૫. એ માંહે કયા કયા થકી અલ્પ રૂધીવંત છે? અથવા મહા રૂધીવંત છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તારાથકી નક્ષત્ર મહર્ષિક (મોટી રૂધીવંત) છે. નક્ષત્રથકી ગ્રહ મહર્ષિક છે. ગ્રહથકી સૂર્ય મહર્ષિક છે ને સૂર્યથકી ચંદ્રમા મહર્ષિક છે. સર્વથકી અલ્પ રૂધીવંત તારા છે ને સર્વથકી મોટી રૂધીવંત ચંદ્રમા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જંજુદ્રીપને વિષે એક તારાથકી બીજા તારાને કેટલું અપાધાએ અંતર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પ્રકારે અંતર કહ્યું છે. તે કહે છે. એક વ્યાધાતપણે અંતર ને બીજું નિર્વ્યાધાતપણે અંતર. સાં જે વ્યાધાતપણે અંતર છે તે જઘન્યથી યસેં છાસક જોજન અંતર છે. (તે કેમ જે નિપથ ને નિલવંત પર્વત સ્વભાવે ચારશે જોજન ઉચા છે, તે ઉપરે પાંચસે જોજનના કુટ ઉચા છે. તે મૂળે પાંચસે જોજનના લાંબા પહોળા છે, મધ્યે ત્રણશે પચોતેર જોજનના ને શીખર ઉપરે તે અને પર્વતના કૂટો અઢીસો જોજન પોહોળા છે ને તેને એ પાસે આઠ આઠ જોજન વેગળા (છેટ) તારા ચાલે છે. એમ મળીને યસેં છાસક જોજન વ્યાધાતપણે જઘન્ય અંતર હોય.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ચાર હજાર, યસેં એતાલીસ જોજન અંતર હોય. (તે કેમ જે દશ હજાર જોજનનો મેરૂ પર્વત પોહોળાપણે છે ને તેને એ પાસે અગ્યારશે ને એકવીસ જોજન વેગળા તારા ચાલે છે. એ રીતે ત્રણ પીંડ મળીને ચાર હજાર યસેં એતાલીસ જોજન વ્યાધાતપણે ઉત્કૃષ્ટ અંતર હોય એ ભાવ.) વળી સાં જે નિર્વ્યાધાતપણે અંતર છે તે જઘન્યથી પાંચસે ધનુષનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ ગાઉનો એક તારાથી બીજા તારાને અંતર (છેટું) કહ્યું છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો ઇંદ્ર ન્યોતિધીનો રાગ તેને કેટલી અગ્રમહિધી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર અગ્રમહિધી (દેવાંજ્ઞા સ્ત્રી) છે. તે કહે છે. ચંદ્રપ્રભા ૧, દોશી-નાલા ૨, અચિમાલી ૩, ને પ્રભંકરા ૪, ત્યાં એ ચાર માહીલી એકકા દેવીને ચાર ચાર હગ્નર દેવાંજ્ઞાનો પરીવાર છે. એમ સોળ હગ્નર દેવાંજ્ઞા જાણવી. તે અગ્રમહિધી માહીલી એકકા દેવી અનેરી ચાર ચાર હગ્નર દેવાંજ્ઞાનો પરીવાર વિકુર્વવાને સમર્થ થાય. એમ સર્વ મળી સોળ હગ્નર દેવાંજ્ઞા વિકુર્વણાની થાય. એ તુટિત અંતઃપુરનો પરીવાર કહીએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો ઇંદ્ર ન્યોતિધીનો રાગ ચંદ્રાવતંસક વૈમાનને વિષે સુધર્મા સભાએ ચંદ્રનામા સિંહાસને તે તુટીત સ્ત્રીના વૃદ સાથે દેવ સંઘધી ભોગ ભોગવતો થકા વીચરવાને સમર્થ થાય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ અર્થ સમર્થ નહીં (ભોગ ભોગવે નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે શ્યે અર્થે એમ કહોછો જે એ અર્થ સમર્થ નહીં?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો રાગ ચંદ્રાવતંસક વૈમાનને વિષે સુધર્મા સભાએ ચંદ્રનામા સિંહાસને તુટિત તે સ્ત્રીના વૃદ સાથે દેવતા સંઘધી ભોગ ભોગવતો થકા વીચરે નહીં. હે ગૌતમ! ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો ઇંદ્ર ન્યોતિધીનો રાગને ચંદ્રાવતંસક વૈમાને સુધર્મા સભાએ માણવકનામા ચૈત્ય સ્થંભ છે. તેહને વિષે વજ્ર રત્નમય ગોળ વૃત દાખડા છે તેહને વિષે ધણી જીન દાદા છે. તે દાદા ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો ઇંદ્ર ન્યોતિધીનો રાગને ને અનેરાએ ધણા ન્યોતિધી દેવતા દેવાંજ્ઞાને અર્ચવા જ્ઞેય છે જાવત્ સેવવા જ્ઞેય છે. તેહને માટે સમર્થ નહીં. ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો રાગ ચંદ્રાવતંસક વૈમાને ચંદ્ર સિંહાસનને વિષે સ્ત્રીના વૃદ સાથે દેવ સંઘધી ભોગ ભોગવતો તેણે અર્થે વિચરે નહીં. હે ગૌતમ! સમર્થ નહીં. ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો રાગ ચંદ્રાવતંસક વૈમાને સુધર્માસભાએ ચંદ્રનામા સિંહાસનને વિષે સ્ત્રીના વૃદ સાથે દેવ સંઘધી ભોગ ભોગવતો થકા વીચરે નહીં. તેમ વળી હે ગૌતમ! સમર્થ છે ચંદ્રમા ન્યોતિધીનો ઇંદ્ર ન્યોતિધીનો રાગ ચંદ્રાવતંસક વૈમાને સુધર્મા સભાએ ચંદ્રનામા સિંહાસનને વિષે ચાર હગ્નર સામાનીક દેવતા જાવત્ સોળ હગ્નર આત્મ રક્ષક દેવતા અનેરાએ ધણા ન્યોતિધી દેવતા દેવાંજ્ઞા સાથે પરીવર્યો થકા મોહોટે શબ્દે વગ્નડતાં નાટીક, ગીત, વાજંત્ર, તંત્રી વીણા, હસ્તતાલ, ધણ, કાંસ્યતાળ, મૃદંગ, તુટિત, એહવા પડવડા વાજંત્રને શબ્દે કરીને દેવતા સંઘધી ભોગ ભોગવતો વીચરે. ગીત વાજંત્ર નાટક જ્ઞેય. કેવળ વિષય ત્રણા રહીત સ્ત્રીના વૃદને દ્રષ્ટી કરી જ્ઞેવે. પણ ત્યાં મૈથુનવાર્તા ન કરે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્યનામા ન્યોતિધીનો રાગને કેટલી અગ્રમહિધી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર અગ્ર મહિધી છે. સૂર્યપ્રભા ૧, આતપ્રભા ૨, અચિમાલી ૩, ને પ્રભંકરા ૪. એમ શેષ અધિકાર સર્વ ચંદ્રમાની પરે કહેવો. પણ એટલો વિશેષ જે સૂર્યાવતંસક વૈમાન અને સૂર્યનામા સિંહાસને કહેવું.

તેમજ સર્વ ગ્રહાદિક ન્યોતિધીને પણ ચાર ચાર અગ્રમહિધી છે. તે કહેછે. વિજ્યા

૧, વીજ્યંતી ૨, જ્યંતી ૩, ને અપરાજિતા ૪. તેહનો પણ સર્વ અધિકાર ચંદ્રમાની પરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાના વૈમાનને વિષે દેવતાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પનવણુને ચોથે સ્થિતિપદે કહી છે તે કહેછે. ચંદ્રમાની જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી એક પલ્યને એક લાખ વરસની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમાની દેવાંજ્ઞાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પલ્યને પચાસ હજાર વરસની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્ય વૈમાનના દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી એક પલ્ય ને હજાર વરસની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૂર્યની દેવાંજ્ઞાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી અર્ધ પલ્ય ને પાંચશો વરસની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગ્રહ વૈમાને દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી એક પલ્યની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ગ્રહ વૈમાનની દેવાંજ્ઞાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી અર્ધ પલ્યની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નક્ષત્ર વૈમાને દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી અર્ધ પલ્યની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નક્ષત્ર વૈમાનની દેવાંજ્ઞાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પા પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી પા પલ્ય આઝેરાની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તારા વૈમાને દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પલ્યનો આઠમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટી પા પલ્યની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તારા વૈમાનની દેવાંજ્ઞાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્ય પલ્યનો આઠમો ભાગ ને ઉત્કૃષ્ટી પલ્યોપગના આઠમા ભાગ આઝેરાની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચંદ્રમા ૧, સૂર્ય ૨, ગ્રહ ૩, નક્ષત્ર ૪, ને તારા ૫. એ માંહે કયા કયા થકી થોડા અથવા ઘણા અથવા સરખા અથવા વિશેષાધિક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચંદ્રમા સૂર્ય એ એ પરસ્પરે તેટલાજ (પરાપર) ને ખીજા જ્યોતિષી કરતાં થોડા છે. તે થકી નક્ષત્ર સંખ્યાત ગુણા (અઠાવીશ ગુણુ) છે. તે થકી ગ્રહ સંખ્યાત ગુણા (ચંદ્ર. સૂર્યથી અઠાસી ગુણુ) છે. ને નક્ષત્રથી ત્રીગુણા આઝેરા છે. તે થકી તારા સંખ્યાત ગુણુ છે. તારા કોડાકોડી ગમે છે. એ જ્યોતિષીનો અધિકાર પુરો થયો.

૧૨૫. વૈમાનિક દેવતાના અધિકારનો પહેલો ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈમાનીક દેવતાના વૈમાન ક્યાં કહ્યાં છે? ને વૈમાનિક દેવતા ક્યાં વસેછે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પતવણુના ખીજ સ્થાનપદને વિષે કહ્યું છે તેમ સર્વ કહેવું. પણ એટલો વિશેષ જે પરબદા કહેવી. જ્યવત્ ત્યાં શક સૌધર્મ ઈદ્ર ચોરાશી હગ્ગર સામાનીક જ્યવત્ અનેરાએ ધણા સુધર્મ દેવલોકના વાસી વૈમાનીક દેવતા, દેવાંજાનું અધિપતિપણું કરતો થકો વિચરે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શકનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગને કેટલી પરીબદા કહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ પરબદા કહી છે. સમિતા ૧, ચંડા ૨, ને જ્યા ૩. તેમાં અબ્યંતર પરબદા સમિતા ૧, મધ્ય પરબદા ચંડા ૨, ને યાજ્ઞ પરબદા જ્યા ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સક્રનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગને અબ્યંતર પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતાએ, મધ્ય પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતાએ, ને યાજ્ઞ પરબદાએ કેટલા હગ્ગર દેવતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સક્રનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગને અબ્યંતર પરબદાએ ચાર હગ્ગર દેવતા છે, મધ્ય પરબદાએ ચઉદ હગ્ગર દેવતા છે, ને યાજ્ઞ પરબદાએ સોળ હગ્ગર દેવતાએ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સક્રેદ્ર દેવતાનો રાગ તેને અબ્યંતર પરબદાએ કેટલી સો દેવી છે? જ્યવત્ આહીરલી પરબદાએ કેટલી સો દેવી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સક્રેદ્ર દેવીદે દેવતાના રાગને અબ્યંતર પરબદાએ સાતસે દેવી છે. મધ્ય પરબદાએ છમેં દેવી છે. ને આહીરલી પરબદાએ પાંચસે દેવી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સક્રનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગની અબ્યંતર પરબદાના દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે? એમ મધ્ય પરબદાએ કેટલી સ્થિતિ છે ને યાજ્ઞ પરબદાએ કેટલી સ્થિતિ છે? એમ જ્યવત્ દેવીની ત્રણ પરબદાની સ્થિતિ પુછી.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સક્રેદ્રનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગની અબ્યંતર પરબદાએ દેવતાની પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરબદાએ દેવતાની ચાર પલ્યોપમની સ્થિતિ છે ને યાજ્ઞ પરબદાએ દેવતાની ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે. અબ્યંતર પરબદાએ દેવીની ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરબદાએ દેવીની બે પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, ને યાજ્ઞ પરબદાએ દેવીની એક પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

ત્રણે પરબદાનો અર્થ તેમજ ભવનપતિની પરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાન દેવલોકના દેવતાના વૈમાન ક્યાં કહ્યાં છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેમજ સર્વ પતવણુના સ્થાનપદની પરે કહેવું. જ્યવત્ ઇશાન ઈદ્રનામા તીહાં દેવેદ્ર દેવતાનો રાગ વસે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાનઈદ્રનામા દેવેદ્ર દેવતાના રાગને કેટલી પરબદા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને ત્રણ પરબદા છે. સમિતા ૧, ચંડા ૨, ને જ્યા ૩. તેમજ

સર્વ કહેવું. પણ એટલો વિશેષ જે અભ્યંતર પરખદાએ દશ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે, ને આજ પરખદાએ ચૌદ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાનઈદ્રનામા દેવેંદ્ર દેવતાના રાજને અભ્યંતર પરખદાએ કેટલી દેવી છે, મધ્ય પરખદાએ કેટલી દેવી છે, ને આજ પરખદાએ કેટલી દેવી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઇશાનઈદ્રનામા દેવેંદ્ર દેવતાના રાજને અભ્યંતર પરખદાએ નવસેં દેવી છે, મધ્ય પરખદાએ આઠસેં દેવી છે, ને આજ પરખદાએ સાતસેં દેવી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાન ઈદ્રનામા દેવેંદ્ર દેવતાના રાજની અભ્યંતર પરખદાના દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે. જ્યવત્ આજ પરખદાએ દેવતાની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની સાત પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ દેવતાની છ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, ને આજ પરખદાએ દેવતાની પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઇશાન ઈદ્રનામા દેવેંદ્ર દેવતાના રાજની અભ્યંતર પરખદાની દેવીની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે. જ્યવત્ આજ પરખદાએ દેવીની કેટલી સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવીની પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ દેવીની ચાર પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, ને આજ પરખદાએ દેવીની ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

ત્રણે પરખદાનો અર્થ તેમજ જીવનપતિની પરે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજા સનતકુમાર દેવલોકના વૈમાન પુછ્યાં?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેમજ પતવણુના ખીજા સ્થાનપદની પરે કહેવું. જ્યવત્ સનત કુમારેંદ્રને ત્રણ પરખદા છે. સમિતા ૧, ચંડા ૨, ને જ્યા ૩. તેમજ કહેવી પણ એટલો વિશેષ જે અભ્યંતર પરખદાએ આઠ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ દશ હજાર દેવતા છે ને આજ પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રીજા સનતકુમાર દેવલોકના ઈદ્રને અભ્યંતર પરખદાના દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે જ્યવત્ આજ પરખદાએ દેવતાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ ને પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ ને ચાર પલ્યોપમની સ્થિતિ છે ને આજ પરખદાના દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ ને ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે. (ખીજા દેવલોક ઉપરાંત દેવી નથી.)

અર્થ તેહીજ પૂર્વલીપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મહેંદ્ર દેવલોકનું પુછ્યું?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એમ મહેંદ્રકલપે પણ તેમજ કહેવું. જ્યવત્ ત્રણ પરખદા, પણ એટલો

વિશેષ ને અભ્યંતર પરખદાએ ૭ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ આઠ હજાર દેવતા છે, ને આજ પરખદાએ દશ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેના ત્રણે પરખદાના દેવતાની સ્થિતિ પુછી?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ ને સાત પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ ને ૭ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, ને આજ પરખદાના દેવતાની સાડા ચાર સાગરોપમ અને પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

તેમજ સર્વ ઇંદ્રના સ્થાન પદેથી વૈમાન કહેવાં. ત્યાર પછી પરખદા પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે સર્વને કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચમા દેવલોકના બ્રહ્મેંદ્રને કેટલી પરખદા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પણ ત્રણ પરખદા છે, પણ અભ્યંતર પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ ૭ હજાર દેવતા છે ને આજ પરખદાએ આઠ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે દેવતાની સ્થિતિ કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની સાડા આઠ સાગરોપમ અને પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ દેવતાની સાડા આઠ સાગરોપમ અને ચાર પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, ને આજ પરખદાના દેવતાની સાડા આઠ સાગરોપમ અને ત્રણ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

અર્થ તેમજ પૂર્વલી પરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઘાંતક ઇંદ્રને કેટલી પરખદા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પણ ત્રણ પરખદા છે. જ્ઞવત્ અભ્યંતર પરખદાએ એ હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે ને આજ પરખદા એ ૭ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે દેવતાની સ્થિતિ પુછી?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાના દેવતાની ચાર સાગરોપમ ને સાત પલ્યોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાની ચાર સાગરોપમ ને ૭ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે ને આજ પરખદાના દેવતાની ચાર સાગરોપમ ને પાંચ પલ્યોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાસુકેંદ્રને કેટલી પરખદા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને પણ જ્ઞવત્ ત્રણ પરખદા છે. જ્ઞવત્ અભ્યંતર પરખદાએ એક હજાર દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ એ હજાર દેવતા છે ને આજ પરખદાએ ચાર હજાર દેવતા છે,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે દેવતાની સ્થિતિ પુછી?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાના દેવતાને સાડા પનર સાગરોપમ અને પાંચ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાને સાડા પનર સાગરોપમ અને ચાર પલ્લોપમની સ્થિતિ છે અને યાજ્ઞ પરખદાએ દેવતાને સાડા પનર સાગરોપમ અને ત્રણ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે.

અર્થ તેહીજ પૂર્વલીપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સહસારેંદ્રની પરખદા પૂછી ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞવત્ અભ્યંતર પરખદાએ પાંચસે દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ એક હજાર દેવતા છે ને યાજ્ઞ પરખદાએ એ હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેહની સ્થિતિ પૂછી ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ સાડા સત્તર સાગરોપમ અને સાત પલ્લોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ સાડા સતર સાગરોપમ અને છ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે અને યાજ્ઞ પરખદાએ દેવતાની સાડા સતર સાગરોપમ અને પાંચ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે.

અર્થ તેહીજ પૂર્વપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આનંત, પ્રાણંત. એ દેવલોકનો એક પ્રાણતેંદ્ર તેહની પરખદા પુછી ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞવત્ ત્રણ પરખદા છે. અભ્યંતર પરખદાએ અઠીસે દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ પાંચસે દેવતા છે અને યાજ્ઞ પરખદાએ એક હજાર દેવતા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે દેવતાની સ્થિતિ કેટલી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની ઓગણીસ સાગરોપમ ને પાંચ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાએ દેવતાની ઓગણીસ સાગરોપમ ને ચાર પલ્લોપમની સ્થિતિ છે. ને યાજ્ઞ પરખદાએ દેવતાની ઓગણીસ સાગરોપમ ને ત્રણ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે.

અર્થ તેહીજ પૂર્વલીપરે જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આરણ અને અચ્યુત દેવલોકના દેવતાના વિમાન ક્યાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેમજ કહેવાં. અચ્યુતેંદ્ર પરીવાર સહીત જ્ઞવત્ વિચરે છે. અચ્યુતેંદ્રના દેવેંદ્રને ત્રણ પરખદા છે. તેમાં અભ્યંતર પરખદાએ સવાસો દેવતા છે, મધ્ય પરખદાએ અઠીસો દેવતા છે. ને યાજ્ઞ પરખદાએ પાંચસો દેવતા છે. વળી અભ્યંતર પરખદાએ દેવતાની એકવીસ સાગરોપમ ને સાત પલ્લોપમની સ્થિતિ છે, મધ્ય પરખદાના દેવતાની એકવીસ સાગરોપમ ને છ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે ને યાજ્ઞ પરખદાના દેવતાની એકવીસ સાગરોપમ ને પાંચ પલ્લોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, હેહલી ત્રીક. ઐવેયકના દેવતાના વિમાન ક્યાં કલાં છે ? ને હેહલી ત્રીક. ઐવેયકના દેવતા ક્યાં વસે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞેમ પનવણાને ખીજો સ્થાન પદે કહ્યું છે તેમજ જાણુવું.

એમ મધ્ય ત્રીક ઐવેયકનાં દેવતા, ઉપલી ત્રીક ઐવેયકના દેવતા, અનુત્તર વૈમાનના દેવતા. જનવત્ તે નવ ઐવેયક અને અનુત્તર વાસી દેવતા સર્વ અહમિંદ્ર છે. ચાકર ઠાકર નથી. તે માટે ત્યાં પરખદા ન કહેવી. અહો શ્રમણો આવખાવંતો! એ વૈમાનિક દેવતાનો પહેલો ઉદ્દેશો થયો.

૧૨૬. વૈમાનિક દેવતાના અધિકારનો ખીજો ઉદ્દેશો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇસાન દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધનોદધી (નિવડ પાણીરૂપ) તેહને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર. દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધનવાય (નિવડ વાયરો) તેને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બ્રહ્મ દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધનવાયને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લાંતક દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધનોદધી ને ધનવાય. એ બેને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાશુક ને સહસાર. દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ધનોદધી ને ધનવાય. એ બેને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આનંત, પ્રાણુંત, આરણુ ને અચ્યુત. એ ચાર દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકાશને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઐવેયકના વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકાશને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનની પૃથ્વી શ્યે આધારે રહી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આકાશને આધારે રહી છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇસાન. કદપને વિષે વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સતાવીશસેં જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર. કદપે વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છવીસસેં જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બ્રહ્મ, લાંતિક. દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પચવીસસેં જ્ઞેજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાસુક, સહસાર. દેવલોકે વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચોવીસસેં જોજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આનંત, પ્રાણુંત, આરણુ ને અચ્યુત ક્રમે વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રેવીસસેં જોજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવ ઐવેયકની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બાવીસસેં જોજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનની પૃથ્વી કેટલી જડપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકવીસસેં જોજન જડપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે વૈમાન કેટલા જોજન ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર. દેવલોકે વૈમાન કેટલા જોજન ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, છસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બ્રહ્મ, લાંતક. દેવલોકે વૈમાન કેટલા જોજન ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાતસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાસુક, સહસાર. દેવલોકે વૈમાન કેટલા જોજન ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આઠસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આનંત, પ્રાણુંત, આરણુ ને અચ્યુત. દેવલોકે વૈમાન કેટલા ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નવસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવ ઐવેયકના વૈમાન કેટલા જોજન ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક હજાર જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ અણુત્તર વૈમાન કેટલા ઉચ્ચપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અગ્યારસેં જોજન ઉચ્ચપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે વૈમાન ક્યે આકારે સંસ્થિત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે વૈમાન બે પ્રકારના છે. તે એક આવળીકા પ્રવિષ્ટ તે શ્રેણીબંધ છે. તે બીજા આવળીકાથકી આહીર છુટક (પુદ્ગલિકરણુ) છે. વળી તેમાં જે આવળીકા પ્રવિષ્ટ શ્રેણીબંધ છે તે ત્રણ પ્રકારનાં છે. વૃત્ત (ગોળ) ૧. ત્રંસ (ત્રીખૂણા) ૨. ને ચતુરસ. (ચોરસ) ૩. તેમાં તીહાં જે આવળીકાથકી આહીર છે તે પુદ્ગલિકરણુ (છુટા પુલની પરે) અનેક નાના પ્રકારના ઉત્તમ સંસ્થાને છે. એમ જવત ઐવેયકના વૈમાન લગે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ અણુત્તર વૈમાન ક્ષેત્રે આકારે સંસ્થિત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ અણુત્તર વૈમાન બે પ્રકારે છે. વચ્ચે એક વૃત્ત (ગોળ) છે. તે ચ્યાર દીસે ચ્યાર ત્રીખૂણા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કેવડાં લાંબપણે, પોહોળપણે છે ? તે કેટલા પરિધિપણે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે પ્રકારે છે, સંખ્યાતા વિસ્તારના તે અસંખ્યાતા વિસ્તારના જેમ નરકાવાસા કહ્યા તેમ જાણવા. જાવત્ અણુત્તર વૈમાન વચ્ચું એક (સરવાર્થ સિદ્ધ) સંખ્યાતા જોજનનું છે. તે ચાર દીસે ચાર (વિન્યાદિક) અસંખ્યાતા જોજનનાં છે. ત્યાં જે સંખ્યાતા વિસ્તારનું (સરવાર્થસિદ્ધ) છે. તે જંબુદ્વીપ પ્રમાણે લાંબ જોજન વિસ્તારે છે. તે જે અસંખ્યાતા વિસ્તારના વૈમાન છે, તે અસંખ્યાતા લાંબ જોજન લાંબપણે પોહોળપણે છે તે અસંખ્યાતા લાંબ જોજન પરિધિપણે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કેટલા વર્ણુના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પાંચ વર્ણુના છે. કાળા ૧, લીલા ૨, રાતા ૩, પીળાં ૪, તે ઘોળાં ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર કલ્પે વૈમાન કેટલા વર્ણુના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ચાર વર્ણુના છે. લીલાં ૧, રાતાં ૨, પીળાં ૩, તે ઘોળાં ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બ્રહ્મલોક, લાંતક કલ્પે વૈમાન કેટલા વર્ણુનાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ વર્ણુનાં છે. તે રાતાં ૧, પીળાં ૨, તે ઘોળાં ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાશુક, સહસારે. વૈમાન કેટલા વર્ણુનાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે વર્ણુના છે. પીળાં ૧, તે ઘોળાં ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આનંત, પ્રાણુત, આરણુ તે અચ્યુતે કેટલા વર્ણુના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક ઘોળા વર્ણુના છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવ ત્રૈવેયકના વૈમાન કેટલા વર્ણુના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ પણુ એક ઘોળે વર્ણુ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પાંચ અણુત્તર વૈમાન કેવે વર્ણુ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પરમ શુકલ વર્ણુ ઘોળાં છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કહેવાં પ્રભાએ કાન્તિએ કરીને છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, નિત્યે પ્રકાશવંત છે. નિત્યે ઉદ્યોતવંત છે. પોતાની કાન્તિએ કરી સહીત છે. એમ જાવત્ અણુત્તર વૈમાન નિત્યે પ્રકાશવંત છે. નિત્યે ઉદ્યોતવંત છે. પોતાની પ્રભાએ કરીને સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કેટલા ગંધે કરીને છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ કોઇ કંઠના પુડા હોય જાવત્ ગંધે કરીને જાવત્ એહથકી અત્યંત ધણ ગંધવંત છે. એમ જાવત્ અણુત્તર વૈમાન લગે ગંધનું કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કેહવે સ્પર્શે કરીને છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ કોઇ મૃગચર્મ (મૃગનું ચામડું) હોય તથા ૩ હોય તેમજ પૂર્વલી-પરે સર્વ સુકમાળ સ્પર્શે કહેવો. જાવત્ અણુત્તર વૈમાન લગે કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન કેવડાં મોટાં છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એહ જંજીરૂપનામા દ્વીપ સર્વ દ્વીપ ને સમુદ્રની મધ્યે છે. તેમજ પૂર્વલીપરે તે પુંકે ત્રણ ચપટીમાંહે એકવીશ વાર ફરે એહવી ગતીએ કોઇક દેવતા છ માસ લગે તે વૈમાનમાંહે ચાલે ચારે કોઇક વૈમાનનો પાર આવે ને કોઇક વૈમાનનો પાર પણ ન આવે એવડાં મોટાં વૈમાન છે. એમ જાવત્ અણુત્તર વૈમાન એક સર્વાર્થસિદ્ધ વૈમાન પ્રતે વ્યતિક્રમી જાય. ને વિજ્યાદિક ચાર વૈમાન પ્રતે વ્યતિક્રમી જાય નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે વૈમાન શ્યામય છે? (શેનાં છે.)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ રત્નમય છે. સાં ધણા જીવ ને પુદ્ગળ એકદ્રિપણે ઉપજે છે, ચન્ને છે, પુષ્ટ થાય છે. તે વૈમાન દ્રવ્યાર્થપણે શાશ્વતાં છે ને વર્ણને પર્યાયે, ગંધને પર્યાયે, રસને પર્યાયે ને સ્પર્શને પર્યાયે અશાશ્વતાં છે. એમ જાવત્ અણુત્તર વૈમાન લગે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકને વિષે દેવતા ક્યાંથી આવી ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઉપપાતનો આળાવો જેમ પનવણુને છડે વ્યુક્રાંતિ પદે કલ્લો છે તેમ કહેવો. તિર્યચ, મનુષ્ય. પર્યેદ્રી સસુર્જિમ વરજને ગર્ભજ પર્યેદ્રી તિર્યચ, મનુષ્યમાંહેથી આવ્યા ઉપજે. એમ ઉપપાત વ્યુક્રાંતિ પદને અનુસારે જાવત્ અણુત્તર વૈમાન લગે કહેવું. (આહમા દેવલોક સુધી ગર્ભજ મનુષ્ય, તિર્યચ ઉપજે, ને નવમા દેવલોકથી સર્વાર્થસિદ્ધ વૈમાન સુધી એક ગર્ભજ મનુષ્ય ઉપજે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે દેવતા એક સમયે કેટલા ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક, બે, ત્રણ ઉપજે ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતા પણ ઉપજે અને અસંખ્યાતા પણ ઉપજે એમ જાવત્ સહસાર આહમા દેવલોક લગે જાણવાં (તિર્યચ આહમા દેવલોક સુધી ઉપજે છે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આણુંતાદિક ચાર દેવલોકે, નવ ત્રૈવેયકે ને પાંચ અણુત્તર વૈમાને એક સમયે કેટલા દેવતા ઉપજે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક, બે ત્રણ ઉપજે ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતાજ ઉપજે. (આણુંતાદિક દેવલોકે ગર્ભજ મનુષ્યજ ઉપજે, ને ગર્ભજ મનુષ્યજે તે સંખ્યાતાજ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે દેવતા સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં (કાઢતાં) કેટલે કાળે સર્વ અપહરાય રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે દેવતા અસંખ્યાતા સમયે સમયે અપહરતાંથકાં અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી અપહરે તો પણ તે સર્વ અપહરાય નહીં. એટલા છે. એમ જાવત્ સહસાર આઠમા દેવલોક લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આણુંતાદિક ચાર દેવલોકે, નવ ઐવેયકે, ને પાંચ અણુત્તર વૈમાને દેવતા સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં થકાં કેટલે કાળે સર્વ અપહરાય રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પણ અસંખ્યાતા છે માટે સમયે સમયે અસંખ્યાતા અપહરતા થકાંક્ષેત્ર પદ્યોપમના સૂક્ષ્મપણે અસંખ્યાતા ભાગ લગી અપહરીએ તો પણ સર્વ અપહરાય નહીં એટલા છે. પણ નિશ્ચયે ક્યારેય પણ અપહર્યાં નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે દેવતાને કેવડી મોટી શરીરની અવગાહના છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની બે ભેદે શરીરની અવગાહના છે. એક ભવધારણીક ને ખીજી ઉત્તર વૈક્રીય. તેમાં જે ભવધારણીક શરીર તે જઘન્યથી આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે છે. (ઉપજતી વેળાએ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાત હાથની છે. ને તીહાં જે ઉત્તર વૈક્રીય. શરીર તે જઘન્યથી આંગુલને સંખ્યાતમે ભાગે છે (પ્રારંભ વેળાએ.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે લાખ જોજનની છે. ચાર દેવલોક સુધી.

ચાર પછી એકેકો હાથ ઓછો કરીએ. તે એમકે. સનતકુમાર, માહેદ્રે ૭ હાથ. બ્રહ્મ, લાંતકે. પાંચ હાથ. માહાસુક, સહસારે ચાર હાથ. આનંતાદિક ચાર દેવલોકે ત્રણ હાથ. નવ ઐવેયકે બે હાથ. જાવત્ અનુત્તર. વૈમાનના દેવતાને એક હાથ શરીરની અવગાહના છે. તેમાં વળી નવ ઐવેયકે ને અણુત્તર વૈમાને એકજ ભવધારણીય શરીર છે. ઉત્તર વીક્રીય શરીર નથી. (કરવાની શક્તિ છે પણ કરે નહીં કાર્યના અભાવ માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાના શરીર કયે સંઘયણે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ૭ સંઘયણ રહીત અસંઘયણી છે. હાડ નથી, રૂધિર નથી, ને નસ પણ નથી. તે માટે સંઘયણ નથી. (હાડ નસનો યંધ તે સંઘયણ કહીએ તે માટે.) વળી જે પુદ્ગળ ઇષ્ટ, કાંત, મનોહર છે. જાવત્ તે તેહના શરીરના સમુહપણે પરીણમે છે. એમ જાવત્ અણુત્તર વૈમાનના દેવતા લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાના શરીર સ્થે સંસ્થાને સંસ્થિત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે દેવતાના શરીર બે પ્રકારે છે. એક ભવ ધારણીય શરીર ને ખીજી ઉત્તર વૈક્રીય શરીર. તેમાં જે ભવધારણીય શરીર છે તે સર્વ સમ ચતુરસ સંસ્થાને છે ને તેમાં જે ઉત્તર વૈક્રીય શરીર છે, તે અનેક સંસ્થાને સંસ્થિત છે. (જેહવા ૩૫ ચીતવે તેહવા ૩૫ વૈકુવે.) એમ જાવત્ ચારમા અચ્યુત દેવલોક લગી જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવ ઐવેયક અને અણુત્તર વૈમાનના દેવતાના શરીર સ્થે સંસ્થાને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ તેને એક ભવધારણીય શરીર છે તે સમ ચતુરસ સંસ્થાને સંસ્થિત છે તેને ઉત્તર વૈક્રીય શરીર નથી, (પ્રયોજનના અભાવ માટે આવા ગમન નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતા કહેવા વર્ણ કરીને છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તમ સૂવર્ણ શરીયા રાતા વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર. દેવલોકના દેવતા કહેવા વર્ણ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કમળના કેસરાં શરીયા ગૌર વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અક્ષ દેવલોકના દેવતા કહેવે વર્ણ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આદ્ર મધુક વનસ્પતિ શરીયા પીળે વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લાંતકાદિક જીવત્ ઐવેચકના દેવતા કેવે વર્ણ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સુકલ વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનના દેવતા કેવે વર્ણ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પરમ સુકલ વર્ણ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાનાં શરીર કહેવા ગંધવંત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એમ કોઈ કઠના પુઝા હોય તેમજ સર્વ પૂર્વથીપરે જીવત્ અસંત મનોહર ગંધે કરીને છે. એમ જીવત્ અનુત્તર વૈમાનના દેવતા લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાના શરીર કહેવે સ્પર્શે કરીને છે ?

ઉત્તર—ગૌતમ, સ્થિર મૃદુ, સુકુમાળ, સ્નિગ્ધ એહવી શરીરની ત્વચા (ચામડી) છે. એહવા સુકુમાળ સ્પર્સવંત છે. એમ જીવત્ અનુત્તર વૈમાનના દેવતા લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાને કહેવા પુહ્ગળ સ્વાસો સ્વાસ પણે પરીણમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જે પુહ્ગળ ઇષ્ટ, કાંત, મનોહર જીવત્ તે પુહ્ગળ તે દેવતાને સ્વાસો સ્વાસપણે પરીણમે છે એમ જીવત્ અનુત્તર વિમાનના દેવતા લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકે દેવતાને કહેવા પુહ્ગળ આહારપણે પરીણમે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જે પુહ્ગળ ઇષ્ટ, કાંત. મનોહર જીવત્ તે પુહ્ગળ તે દેવતાને આહારપણે પરીણમે છે એમ જીવત્ અનુત્તર લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકના દેવતાને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક તેજુ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્ર. કંપના દેવતાને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક પદ્મ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અક્ષ દેવલોકના દેવતાને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક પદ્મ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લાંતક દેવલોકે જાવત્ નવ ઐવેયકના દેવતાને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક સુકલ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનના દેવતાને કેટલી લેશ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને એક પરમ સુકલ લેશ્યા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન. દેવલોકના દેવતા શું. સમ્યકત્વ દ્રષ્ટી છે? કે મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે? કે મિશ્ર દ્રષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ત્રણે દ્રષ્ટી આરમા દેવલોક સુધી છે. એમ જાવત્ નવ ઐવેયકના દેવતા સમ્યકત્વ દ્રષ્ટી છે. મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે; પણ મિશ્ર દ્રષ્ટી નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનના દેવતા શું. સમ્યકત્વ દ્રષ્ટી છે? કે મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી છે? કે મિશ્ર દ્રષ્ટી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સમ્યકત્વ દ્રષ્ટી છે પણ મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટી નથી તેમ મિશ્ર દ્રષ્ટી પણ નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ. ઇશાન દેવલોકના દેવતા શું. જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ત્રણ જ્ઞાન અને ત્રણ અજ્ઞાન નિશ્ચય છે. એમ જાવત્ નવ ઐવેયક લગી જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનુત્તર વૈમાનના દેવતા શું. જ્ઞાની છે, કે અજ્ઞાની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ જ્ઞાની છે પણ અજ્ઞાની નથી. ત્રણ જ્ઞાન નિશ્ચય છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્વ વૈમાનિક દેવતાને કેટલા જોગ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મન, વચન અને ક્રિયા એ ત્રણ જોગ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેહને કેટલા ઉપયોગ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાકાર અને નિરાકાર એ બે ઉપયોગ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાનના દેવતા અવધિજ્ઞાને કરીને કેટલું ક્ષેત્ર જાણે, દેખે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી આંશુળનો અસંખ્યાતમો ભાગ દેખે અને ઉત્કૃષ્ટપણે હેઠું જાવત્ રત્નપ્રભા પૃથ્વી લગી દેખે. ઉચ્ચ જાવત્ પોતાના વૈમાન લગી દેખે. અને ત્રીજું જાવત્ અસંખ્યાતા દ્વીપ, સમુદ્ર લગી દેખે. એણી રીતે સૌધર્મ, ઇશાનના દેવતા પહેલી પૃથ્વી લગી અવધિજ્ઞાને કરી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સનતકુમાર, માહેંદ્રના દેવતા અવધિજ્ઞાને કરી કેટલું ક્ષેત્ર દેખે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે ત્રીજા, ચોથા દેવલોકના દેવતા ખીજી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અહ, લાંતકના દેવતા અવધિજ્ઞાને કરી કેટલું દેખે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પાંચમા છઠ્ઠા દેવલોકના દેવતા ત્રીજી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, માહાસુક, સહસારના દેવતા અવધિજ્ઞાને કરી કેટલું દેખે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તે સાતમા, આઠમા દેવલોકના દેવતા ચોથી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આણંત, પ્રાણંતના દેવતા અવધીજ્ઞાને કરી કેટલું દેખે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તે નવમા, દશમા દેવલોકના દેવતા પાંચમી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આરણ્ય, અચ્યુતના દેવતા અવધીજ્ઞાને કરી કેટલું દેખે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તે અચ્યારમા, યારમા દેવલોકના દેવતા પણ પાંચમી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, હેકલી ત્રીક અને મધ્યની ત્રીક એ છ ઐવેચકના દેવતા કેટલું દેખે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તે છ ત્રીકના દેવતા છઠી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપરલી ત્રીક ઐવેચકના દેવતા અવધી જ્ઞાને કરી કેટલું દેખે ?

ઉ-તર—ગૌતમ, તે ઉપરલી ત્રીકના દેવતા સાતમી પૃથ્વી લગી દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અણુત્તર વૈમાનના દેવતા અવધીજ્ઞાને કરી કેટલું ક્ષેત્ર દેખે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, કાંઇક ઉણી સમગ્ર લોકનાળ દેખે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાનના દેવતાને કેટલી સમુદ્ધાત છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને પાંચ સમુદ્ધાત છે. વેદના સમુદ્ધાત ૧, કપાય સમુદ્ધાત ૨, મારણાંતિક સમુદ્ધાત ૩, વૈક્રીય સમુદ્ધાત ૪, ને તેજસ સમુદ્ધાત ૫. એમ જાવત યારમા અચ્યુત દેવલોક લગી પાંચ સમુદ્ધાત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નવ ઐવેચક ને પાંચ અનુત્તર વૈમાનના દેવતાને કેટલી સમુદ્ધાત છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને ધુરલી (પ્રથમની) વેદના ૧, કપાય ૨, ને મારણાંતિક ૩, એ ત્રણ સમુદ્ધાત છે. (વૈક્રીયાદિક નથી પ્રયોજનના અભાવ માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાનના દેવતા કેહવી ક્ષુધા, તૃષા ભોગવતાંથકાં વિચરે છે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, ક્ષુધા, તૃષા નથી એમ જાવત અનુત્તર વૈમાનના દેવતા લગી જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે દેવતા એક ૩૫ અથવા ધણાં ૩૫ નવાં વૈકૃવી શકે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, હા. એક અથવા ધણાં ૩૫ વૈકૃવે. એમ એક ૩૫ વૈકૃવતાંથકાં એકંદ્રીનું, બેઈદ્રીનું, તેઈદ્રીનું, ચૌરેંદ્રીનું ૩૫ અથવા પચેંદ્રીનું ૩૫ વૈકૃવે. ને ધણા ૩૫ વૈકૃવતાંથકાં પણ એકેંદ્રીનાં ૩૫ અથવા જાવત પચેંદ્રીયનાં ૩૫ વૈકૃવે. વળી સંખ્યાતા પણ વૈકૃવે ને અસંખ્યાતા પણ વૈકૃવે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જે ૩૫ વૈકૃવે તે સરખાં ૩૫ વૈકૃવે, કે અણુસરખાં ૩૫ વૈકૃવે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સરખાં પણ વૈકૃવે ને અણુસરખાં પણ વૈકૃવે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ૩૫ સંબંધપણે વૈકૃવે, કે અસંબંધપણે વૈકૃવે.

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સંબંધ પણ વૈકૃવે ને અસંબંધ પણ વૈકૃવે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તે ૩૫ તેવાં વૈકૃતીને શું કરે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પોતાના મન ચીંતવ્યાં કાર્ય કરે. એમ જાવત આરમા અચ્યુત દેવલોક લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઐવેયકના અને અનુત્તર વૈમાનના દેવતા શું એક ૩૫ વૈકૃતવા સમર્થ છે, કે ધણા ૩૫ વૈકૃતવા સમર્થ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક ૩૫ પણ વૈકૃતવા સમર્થ છે ને ધણા ૩૫ પણ વૈકૃતવા સમર્થ છે. પણ નહીં. નિશ્ચે તે સંપતિ વૈકૃતતા ન હોય, વૈકૃતતા નથી, ને વૈકૃતશે નહીં. (પ્રયોજનના અભાવ માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ધશાનના દેવતા કેલવુંક સુખશાતા ભોગવતાથકા વિચરે છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મનોરા શબ્દ, ૩૫, રસ જાવત સ્પર્શ ભોગવતાથકાં વિચરે છે. એમ જાવત અનુત્તર વૈમાન લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ધશાનના દેવતા કેલવીક શ્દિવંત છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મહા શ્દિવંત છે, મહા ન્યુતીવંત છે, જાવત મહા પ્રભાવંત છે. શ્દિએ કરી સહીત છે. એમ જાવત આરમા અચ્યુત દેવલોક લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઐવેયક, અનુત્તર વૈમાનના દેવતાને કેલવીક શ્દિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ મહર્ષિક છે જાવત સર્વે મહા પ્રભાવંત ઈંદ્રાદિક વ્યવહાર રહીત છે. જાવત તે સર્વ દેવતાના ગણ અહમેંદ્ર છે. અહો શ્રમણો આવખાવંતો !

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ધશાનના દેવતા વિભૂષાયે શુંગારે કરી કેલવા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે પ્રકારે છે. ઉત્તર વૈકીય શરીરવંત ને ભવધારણીય શરીરવંત. તીહાં જે ઉત્તર વૈકીય શરીરવંત છે. તે હારે કરી ખીરાજીત છે હૃદય જેહનાં એહવાં છે, જાવત દશે દિશીપ્રતે ઉદ્દોત કરતાથકાં પ્રકાશ કરતાથકાં જાવત પ્રતિરૂપ છે. ને ત્યાં જે ભવધારણીય શરીરવંત છે. તે આભરણ, વસ્ત્ર રહીત છે ને તે સ્વભાવિક વિભૂષાયે કરી સહીત છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ધશાન દેવલોકે દેવાંત્રા વિભૂષાયે કરી કેલવી છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, બે પ્રકારે છે. ઉત્તર વૈકીય શરીરવંત ને ભવધારણીય શરીરવંત. ત્યાં જે ઉત્તર વૈકીય શરીરવંત છે. તે ઝાંઝર પ્રમુખ આભૂષણ સહીત છે, સુવર્ણમય ધુધરી શબ્દવંત સહીત, પ્રવર ઉત્તમ જેણીએ વસ્ત્ર પહીર્યાં છે, ચંદ્રમા સમાન મુખ છે. ચંદ્રમાનીપરે વિલાસવંત છે. અર્ધ ચંદ્ર સમાન તેહના નિલાસ છે, શુંગાર અને આકારે કરીને તેહનો મનોહર વેશ છે, સંગત પ્રમુખ જાવત પ્રતિરૂપ છે. અને ત્યાં જે ભવધારણીય શરીરવંત છે તે દેવાંત્રા આભરણ વસ્ત્રે કરી રહીત છે. ને સ્વભાવિક શરીરની શોભાએ કરી સહીત છે. જે દેવલોક ઉપરાંત શેષ દેવલોકે દેવતાજ છે, દેવાંત્રા નથી એમ જાવત અચ્યુત આરમા દેવલોક લગી કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઐવેયકના દેવતા વિભૂષાયે શુંગારે કરી કહેવા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આભરણ વસ્ત્રે કરી રહીત છે. ને સ્વભાવીક શરીરની શોભાએ કરી સહીત છે. એમ અનુત્તર વૈમાનના દેવતા પણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાનના દેવતા કહેવા કામ ભોગ ભોગવતાંધકાં વિચરે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ઇષ્ટ શબ્દ, ઇષ્ટ રૂપ જાવત્ ઇષ્ટ સ્પર્શ ભોગવે છે એમ જાવત્ ઐવેયકના દેવતા લગી કહેવું. અને અનુત્તર વૈમાનના દેવતાને ઉત્કૃષ્ટ શબ્દ જાવત્ ઉત્કૃષ્ટ સ્પર્શ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈમાનીક દેવતા, દેવાંજ્ઞાની સ્થિતિ કેટલી છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પનવણુના સ્થિતિ પદને અનુસારે સર્વની સ્થિતિ કહેવી. તે પહેલા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય એક પલ્યોપમની ને ઉત્કૃષ્ટી જે સાગરોપમની. તેની પરિઅહિત દેવીની જ્ઞાન્ય એક પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી સાત પલ્યની. ને અપરિઅહિત દેવીની જ્ઞાન્ય એક પલ્યની ને ઉત્કૃષ્ટી પચાશ પલ્યની. ણીજ્ઞ દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય એક પલ્ય આંજેરી. ને ઉત્કૃષ્ટી જે સાગર આંજેરી. તેની પરિઅહિત દેવીની જ્ઞાન્ય એક પલ્ય આંજેરી ને ઉત્કૃષ્ટી નવ પલ્યની. ને અપરિઅહિત દેવીની જ્ઞાન્ય એક પલ્ય આંજેરી ને ઉત્કૃષ્ટી પચાસ પલ્યની. ત્રીજ્ઞ દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય જે સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી સાત સાગરની. ચોથા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય જે સાગર આંજેરી ને ઉત્કૃષ્ટી સાત સાગર આંજેરી. પાંચમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય સાત સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી દશ સાગરની. છઠા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય દશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી ચક્ર સાગરની. સાતમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ચક્ર સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી સતર સાગરની. આઠમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય સતર સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી અઠાર સાગરની. નવમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય અઠાર સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી ઓગણીસ સાગરની. દશમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ઓગણીસ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી વીશ સાગરની. અગ્યારમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય વીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી એકવીશ સાગરની. બારમા દેવલોકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય એકવીશ સાગરની. ને ઉત્કૃષ્ટી બારમા સાગરની. પેહેલી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય બારમા સાગરની. ને ઉત્કૃષ્ટી ત્રેવીશ સાગરની. બીજી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ત્રેવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી ચોવીશ સાગરની. ત્રીજી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ચોવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી પચવીશ સાગરની. ચોથી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય પચવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી છવીશ સાગરની. પાંચમી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય છવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી સતાવીશ સાગરની. છઠી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય સતાવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી અઠાવીશ સાગરની. સાતમી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય અઠાવીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી ઓગણત્રીશ સાગરની. આઠમી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ઓગણત્રીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી ત્રીશ સાગરની. નવમી ઐવેયકના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ત્રીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી એકત્રીશ સાગરની. ચાર અણુત્તર વૈમાનના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય

એકત્રીશ સાગરની ને ઉત્કૃષ્ટી તેત્રીશ સાગરની. સર્વાર્થસિદ્ધ વૈમાનના દેવતાની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય ને ઉત્કૃષ્ટી તેત્રીશ સાગરની.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા માંહેથી આંતરા રહીત ચવીને ક્યાં જાય? ક્યાં ઉપજે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પનવણાના વ્યુક્તિ પદમાં કહ્યું છે તેમ સર્વ કહેવું. તે સંક્ષેપમાં એમ જે પહેલા ખીજ દેવલોકના દેવતા ચવીને આદર પૃથ્વી, પાણી, વનસ્પતિ, ગર્ભજ તિર્યચ ને મનુષ્ય એ પાંચમાં જાય. ત્રીજેથી આક્રમા દેવલોક સુધીના દેવતા ચવીને ગર્ભજ તિર્યચ, મનુષ્યમાં જાય. ને નવમા દેવલોકથી તે સરવાર્થ સિદ્ધતા દેવતા ચવીને એક ગર્ભજ મનુષ્યમાં જાય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સૌધર્મ, ઇશાન દેવલોકે સર્વ પ્રાણી, સર્વ ભૂત, સર્વ જીવ, સર્વ સત્વ. પૃથ્વીકાયપણે, જ્વત્ વનસ્પતિકાયપણે, દેવતાપણે, દેવીપણે, આસન, શયન, યાન, ભાંડ, ઉપગરણપણે પૂર્વે ઉપના છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વારંવાર, અનેકવાર, અનંતીવાર ઉપના છે. સર્વ દેવલોકને વિષે એમજ કહેવું. પણ એટલો વિશેષ જે એ દેવલોક ઉપરાંત દેવીપણે નથી ઉપના (કેમકે એ દેવલોક ઉપરાંત દેવી નથી તે માટે.) એમ ઐવેચકને વિષે પણ કહેવું. ને અનુત્તર વૈમાનને વિષે પણ એમજ કહેવું. પણ એમાં એટલો વિશેષ જે દેવતાપણે નથી ઉપના ને દેવીપણે પણ નથી ઉપના (કેમકે દેવી તે તીહાં નથી ને દેવતા પણ તીહાંના એક એ ચાર ભવ કરે તે માટે તીહાંના દેવપણે સર્વ જીવ ઉપના નથી.) એ વૈમાનિકનો અધિકાર પુરો થયો.

૧૨૭. ચારે ગતીની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અપ્રાધાકાળ અને અદ્ય ખહુતવનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વર્ષની ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પદ્યોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્યની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની પણ તિર્યચનીપરે ત્રણ પદ્યોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતાની સ્થિતિ નારકાની પરે સ્થિતિ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા, નારકાને કેટલા કાળની કાયસ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની જે ભવસ્થિતિ કહી તેહીજ કાયસ્થિતિ જાણવી. (એકજ ભવ કરે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચને કેટલા કાળની કાયસ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તિર્યચ તિર્યચપણે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. (તિર્યચપણે એકજ લઘુ ભવ કરે સારે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી અસંખ્યાતા પુદ્ગળ પરાવર્ત લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. (એકજ લઘુ ભવ કરે સારે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ પૂર્વ કોડી પૃથક્ત્વે અધીક રહે. (સાત ભવ પૂર્વ કોડીના કરીને આઠમો ભવ ત્રણ પલ્યોપમનો જુગળીયાનો કરે સારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી, મનુષ્ય, દેવતાને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે (અંતર્મુહુર્ત્તનો અન્ય ભવ કરીને પાછો તેહીજ થાય સારે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (વનસ્પતિમાં જન્ય સારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે. (અંતર્મુહુર્ત્તનો નાહનો મનુષ્યનો એકજ ભવ કરીને પાછો તિર્યચ થાય સારે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ શત પૃથક્ત્વ ઝાઝેરાનું અંતર પડે. (તિર્યચ ટાળી આક્રી ત્રણ ગતીમાંહે ઉત્કૃષ્ટો એટલોજ કાળ રહેવાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી ૧, તિર્યચ ૨, મનુષ્ય ૩, અને દેવતા ૪. એ માંહે કયા કયા યકી થોડા, ઘણા, તુલ્ય, વિશેષાધિક હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ યકી થોડા મનુષ્ય છે ૧, તેયકી નારકી અસંખ્યાત ગુણ છે ૨, તે યકી દેવતા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩, ને તે યકી તિર્યચ અનંત ગુણ છે ૪. (વનસ્પતિ અનંતા માટે.) એટલે એ અધિકાર પૂરો થયો. એ ચાર પ્રકારે સંસારી જીવ કલા. એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે ચતુર્વિધ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૨૮. પાંચ પ્રકારે સંસારી જીવ. તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અલ્પ અહુત્વનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે પાંચ પ્રકારે સંસારી જીવ કલા છે. તે એવી રીતે કહે છે જે એકદ્રિ ૧, બેદ્રિ ૨, તેદ્રિ ૩, ચકરેદ્રિ ૪, ને પચદ્રિ ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકદ્રિ જીવના કેટલા ભેદ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ કલા છે. પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨, એમ જાવત પચેદ્રિ પણ બે ભેદ છે. પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકદ્રિ જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીસ હજાર વરસની સ્થિતિ છે (પૃથ્વીકાય આશ્રી આવીસ હજાર વરસની.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિય જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે બાર વરસની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેઈદ્રિય જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ઓગણપચાસ રાત દીવસની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચઉરૈદ્રિય જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે છ માસની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચૈદ્રિય જીવને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમની સ્થિતિ છે. (નારકી દેવતા આશ્રી).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિય અપર્યાપ્તાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્ત જાણવી. એમ જાવત્ પચૈદ્રિય અપર્યાપ્તા ને અંતર્મુહુર્ત્તની સ્થિતિ છે. (અપર્યાપ્તી પણાનો કાળ એટલોજ હોય તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિય પર્યાપ્તાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે બાવીસ હજાર વરસ અંતર્મુહુર્ત્તે ઉણાની છે (ઉપજતી વેળાએ અંતર્મુહુર્ત્ત અપર્યાપ્તો હોય તે માટે.) એમ સર્વ પર્યાપ્તાને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ અંતર્મુહુર્ત્તે ઉણી જાણવી (ઉપજતી વેળાએ અંતર્મુહુર્ત્ત લગી સર્વ જીવ અપર્યાપ્તા હોય તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રિય જીવ એકેદ્રિયપણે કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. (એકજ નાહનો ભવ કરે ત્યારે) ને ઉત્કૃષ્ટ-પણે અનંતો કાળ રહે. (વનસ્પતિમાં જ્ય ત્યારે વનસ્પતિના કાળ જોટલો રહે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિય એઈદ્રિયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતો કાળ રહે. (સંખ્યાતા ભવ એઈદ્રિયમાં કરે તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેઈદ્રિય તેઈદ્રિયપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૂર્વલી રીતે સંખ્યાતો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચૌરૈદ્રીય ચૌરૈદ્રીયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૂર્વલી રીતે સંખ્યાતો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચૈદ્રીય પચૈદ્રીયપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર સાગરોપમ આબેરાં રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રીય અપર્યાપ્તા એકંદ્રીય અપર્યાપ્તાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્તજ રહે. (અપર્યાપ્તાના ઘણા ભવ કરે તો પણ અંતર્મુહુર્ત્તજ થાય.) એમ એકંદ્રીય, તેંદ્રીય, ચૌરેંદ્રીય ને પચેંદ્રીય અપર્યાપ્તાપણે કાલ સ્થિતિ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રીય પર્યાપ્તા એકંદ્રીય પર્યાપ્તાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતા હજાર વરસ રહે. (પર્યાપ્તાપણે ભવ આઠ કરે તે માટે.) એમ એકંદ્રીય પર્યાપ્તાપણે સંખ્યાતા વરસ લગી રહે. તેંદ્રીય પર્યાપ્તાપણે સંખ્યાતા અહોરાત્ર રહે. ચૌરેંદ્રીય પર્યાપ્તાપણે સંખ્યાતા માસ લગે રહે ને પચેંદ્રીય પર્યાપ્તાપણે સાગરોપમ સત પૃથક્ત્વ લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રીય જીવને કેટલા કાળનું અંતર હોય? (એકંદ્રીયપણું છાંડીને પાછું કેટલે કાળે એકંદ્રીયપણું પામે?)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત. (અંતર્મુહુર્ત્તનો એકજ ભવ એકદ્રિયાદિકનો કરીને પાછો એકંદ્રીય થાય.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ સંખ્યાતા વરસે અધીક. (એટલો કાળ એકદ્રિયાદિકમાં રહે. પછે પાછો એકંદ્રીય થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકદ્રિયને કેટલા કાળનું અંતર હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિનો અનંતો કાળ અંતર પડે.

એમ તેંદ્રીયનું પણ અંતર કહેવું. એમ ચૌરેંદ્રીયનું પણ અંતર કહેવું. એમ પચેંદ્રીયનું પણ અંતર કહેવું. અપર્યાપ્તા સર્વને ઓઘીકની પરે એમજ કહેવું. અને પર્યાપ્તાપણે પણ એમજ ઓઘીકની પરે અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રિ ૧, એકંદ્રી ૨, તેંદ્રી ૩, ચૌરેંદ્રી ૪, ને પચેંદ્રી ૫. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા, સરખા ને વિશેષાધિક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પચેંદ્રી ૧. તે થકી ચૌરેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી તેંદ્રિ વિશેષાધિક છે. ૩, તે થકી એકંદ્રી વિશેષાધિક છે ૪. ને તે થકી એકંદ્રી અનંત ગુણા છે. ૫, અને તે થકી સંદ્રી તે સર્વ સંસારી જીવ તે વિશેષાધિક છે ૬. (એકદ્રિયાદિક સહીત માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રી અપર્યાપ્તા જાવત્ પચેંદ્રી અપર્યાપ્તા એ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા, તુલ્ય ને વિશેષાધિક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પચેંદ્રી અપર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી ચૌરેંદ્રીય અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે. ૨. તે થકી તેંદ્રીય અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩. તે થકી એકદ્રિય અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૪. તે થકી એકંદ્રી અપર્યાપ્તા અનંતગુણા છે. ૫. તે થકી સંદ્રી તે સર્વ સંસારી જીવ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રી પર્યાપ્તા ભવત્ પચેંદ્રી પર્યાપ્તા. એ માંહે ક્યા ક્યા થકી થોડા, ધણાં, તુલ્ય ને વિશેષાધિક છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા એકંદ્રી પર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી પચેંદ્રી પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી એકદ્રિય પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩, તે થકી તેકદ્રિય પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૪, તે થકી એકંદ્રી પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૫, ને તે થકી સઠંદ્રીય પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સઠંદ્રી જીવ પર્યાપ્તા ને અપર્યાપ્તા એ માંહે ક્યા ક્યાથકી થોડા ભવત્ વિશેષાધિક હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા સઠંદ્રી અપર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી સઠંદ્રી પર્યાપ્તા સંખ્યાતગુણ છે ૨. એમ એકંદ્રી પર્યાપ્તા, અપર્યાપ્તાનું પણ અલ્પ બહુત્વ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકદ્રિ પર્યાપ્તા, અપર્યાપ્તા. એ માંહે ક્યા ક્યાથકી થોડા, ધણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા એકદ્રી પર્યાપ્તા છે ૧. તેથકી એકદ્રી અપર્યાપ્તા અસંખ્યાતગુણ છે ૨. એમ તેંદ્રીય, ચક્રીંદ્રીય, અને પચેંદ્રીય પણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રી ૧, એકદ્રી ૨, તેકદ્રીય ૩, ચક્રીંદ્રી ૪, ને પચેંદ્રી ૫, પર્યાપ્તા, અપર્યાપ્તા ૧૦. એ માંહે ક્યા ક્યા થકી થોડા ભવત્ વિશેષાધિક હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા ચક્રીંદ્રી પર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી પચેંદ્રી પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી એકદ્રી પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩. તે થકી તેંદ્રીય પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૪. તે થકી પચેંદ્રી અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તે થકી ચક્રીંદ્રી અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૬. તે થકી તેકદ્રિ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૭. તે થકી એકદ્રિ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૮, તે થકી એકંદ્રી અપર્યાપ્તા અનંતગુણ છે ૯. તે થકી સઠંદ્રિ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૦. તે થકી એકંદ્રી પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૧૧. અને તે થકી સઠંદ્રિ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૨. એ પાંચ પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યા. એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે પંચવિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૨૯. છ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાય સ્થિતિ, આંતર અને અલ્પ બહુત્વનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહેછે જે છ પ્રકારે સંસારી જીવ છે તે એવી રીતે કહેછે જે. પૃથ્વીકાયા ૧, અપકાયા ૨, તેકકાયા ૩, વાયુકાયા ૪, વનસ્પતિકાયા ૫, ને ત્રસકાયા ૬.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા જીવ કેટલે ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદ છે. સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૧, ને આદર પૃથ્વીકાયા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયાના કેટલા ભેદ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદ છે. પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨.

એમ આદર પૃથ્વીકાયા પણ એ ભેદે છે. એમ ચાર ચાર ભેદે કરીને અપકાયા, તેઉકાયા, વાયુકાયા ને વનસ્પતિકાયા. તે પણ સુદમ ૧, આદર ૨, પર્યાપ્તા ૩, ને અપર્યાપ્તા ૪, એમ ચાર ચાર ભેદ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસકાયા જીવ કેટલે ભેદે છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદે છે, પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા જીવની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તની અને ઉત્કૃષ્ટપણે આથીશ હગ્ગર વરસની સ્થિતિ છે.

એમ સર્વની સ્થિતિ કહેવી. ત્રસકાયાને જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તની અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ છે. અપર્યાપ્તા સર્વને જ્ઞાન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તની સ્થિતિ છે. પર્યાપ્તા સર્વને જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તની અને ઉત્કૃષ્ટપણે આપ આપણી ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તે અંતર્મુહુર્તે ઉણી કહેવી. (અંતર્મુહુર્ત અપર્યાપ્તાપણાનો કાળ જ્ય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા જીવ પૃથ્વીકાયાપણે કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ. કાળથી અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણિ ને ક્ષેત્રથી અસંખ્યાતા લોકના આકાશ પ્રદેશ જેટલી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી પૃથ્વીકાયાપણે રહે.

એમ અપકાયા, તેઉકાયા, ને વાયુકાયાને સ્થિતિ કહેવી. ને વનસ્પતિકાયા વનસ્પતિ માંહે જ્ઞાન્ય અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અનંતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી અનંતા લોકના આકાશ પ્રદેશ પ્રમાણુ રહે. આવળીકાના અસંખ્યાતમાં ભાગમાં જેટલા સમય હોય તેટલા પુદ્ગળ પરાવર્ત લગી રહે. ત્રસકાયા જીવ ત્રસકાયાપણે જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે, ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હગ્ગર સાગરોપમ સંખ્યાતે વરસે અધીક એટલું રહે. વળી અપર્યાપ્તા જ્ય કાયાના જીવ જ્ઞાન્યથી ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત લગીજ રહે. (અપર્યાપ્તાપણે સંખ્યાતા ભવ કરે પણ તે સર્વ થઇને અંતર્મુહુર્તજ થાય.) ને પર્યાપ્તા પૃથ્વી ૧, અપ ૨, વાયુ ૩, ને વનસ્પતિની કાયસ્થિતિ સંખ્યાતા હગ્ગર વરસની હોય. (પર્યાપ્તાપણે ઉત્કૃષ્ટા પણ સંખ્યાતાજ ભવ કરે તે માટે.) ને પર્યાપ્તા તેઉકાયાને સંખ્યાતા દીવસની કાયસ્થિતિ હોય. ત્રસકાયા પર્યાપ્તાપણે સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ ઝાઝેરાં રહે. એ પર્યાપ્તા સર્વને એમ કાયસ્થિતિ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયાને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો (વનસ્પતિનો) કાળ અંતર પડે.

એમ અપકાયા, તેઉકાયા ને વાયુકાયાને પણ અંતર કહેવું. ને વનસ્પતિકાયાને અંતર જ્ઞાન્ય અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ અંતર પડે. વળી ત્રસકાયાને

અનંતો કાળ અંતર પડે. (વનસ્પતિમાં જ્ય માટે) એમ. અપર્યાપ્તા પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેહ ૩, વાયુ ૪, અને ત્રસ પ. તેને અનંતાકાળનો (વનસ્પતિ કાળનો) અંતર પડે. ને અપર્યાપ્તા વનસ્પતિને અસંખ્યાતા કાળનો (પૃથ્વીપાદિકની કાયસ્થિતિનો) અંતર પડે. વળી પર્યાપ્તા પૃથ્વી ૧, અપ ૨. તેહ ૩, વાયુ ૪, ને ત્રસ પ. તેને અનંતો કાળ (વનસ્પતિનો કાળ) અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત. પૃથ્વીકાયા ૧, જવત્ ત્રસકાયા ૬. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧. જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વથકી થોડા ત્રસકાયા જીવ છે ૧. તેથકી તેહકાયા અસંખ્યાતગુણ છે ૨. તેથકી પૃથ્વીકાયા વિશેષાધિક છે ૩, તેથકી અપકાયા વિશેષાધિક છે ૪. તેથકી વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૫. ને તેથકી વનસ્પતિકાયા અનંતગુણ છે ૬.

એમ અપર્યાપ્તાનું અલ્પ બહુત્વ પણ કહેવું અને પર્યાપ્તાનું પણ એમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨, એમાંહે કયા કયાથકી થોડા ૧, જવત્ વિશેષાધિક હોય? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વથકી થોડા પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા છે ૧, તેથકી પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૨, (સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા ઘણા છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપકાયા પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨, એમાંહે કયા કયાથકી થોડા ૧. જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વથી થોડા અપકાયા અપર્યાપ્તા છે ૧, તેથકી અપકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે. ૨, એમ જવત્ વનસ્પતિકાયા લગી અલ્પ, બહુત્વ કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસકાયા પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧, ઘણા છે? ૨.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વથકી થોડા ત્રસકાયા પર્યાપ્તા છે ૧, તેથકી ત્રસકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા ૧, જવત્ ત્રસકાયા પર્યાપ્તા ૬, ને અપર્યાપ્તા ૧૨. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧, જવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વ થકી થોડા ત્રસકાયા પર્યાપ્તા છે ૧, તેથકી ત્રસકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તેથકી તેહકાયા અપર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૩, તેથકી પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૪, તેથકી અપકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૫, તેથકી વાયુકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૬, તેથકી તેહકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૭, તેથકી પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૮, તેથકી અપકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૯, તેથકી વાયુકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૦, તેથકી વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અનંત ગુણ છે ૧૧, તેથકી સકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૨, તેથકી વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૧૩, ને તેથકી સકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૪.

૧૩૦. સુક્ષ્મ જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર
ને અદ્ય બહુત્વનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તનીજ સ્થિતિ છે.

એમ સુક્ષ્મ પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેહિ ૩, વાયુ ૪, વનસ્પતિ ૫, અને નિગોદની સ્થિતિ કહેવી. વળી એમ સર્વ સુક્ષ્મ અપર્યાપ્તા ને પર્યાપ્તાને પણ જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવ સુક્ષ્મપણે કેટલા કાળ લગી રહે? (કાયસ્થિતિપણે?)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ અસંખ્યાતા ક્ષોકના આકાશ પ્રદેશ તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી લગી રહે.

એમ પૃથ્વિઆદિક સર્વ સુક્ષ્મને પૃથ્વિનો કાળ કહેવો. જાવત્ સુક્ષ્મ નિગોદને પણ પૃથ્વિનો કાળ કહેવો, ને અપર્યાપ્તા સર્વને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તની કાયસ્થિતિ છે. એમ પર્યાપ્તા પણ સર્વને જઘન્ય પણે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત કાયસ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ. તે કાળથકી અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી. ને ક્ષેત્રથકી આંચુળના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ આકાશ શ્રેણી માંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીનો અંતર પડે.

એમ સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયને ને સુક્ષ્મ નિગોદને પણ આંચુળના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ આકાશ શ્રેણી માંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણીનો અંતર પડે. ને સુક્ષ્મ પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેહિ ૩, ને વાયુકાય ૪, તેને વનસ્પતિના કાળ પ્રમાણ (અનંતા કાળનું) અંતર પડે. એમ અપર્યાપ્તાને પણ અંતર કહેવું, ને પર્યાપ્તાને પણ એમજ અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવ ૧, જાવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ ૭. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧, ઘણા છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા સુક્ષ્મ તેહિકાયા છે ૧, તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી સુક્ષ્મ અપકાયા વિશેષાધિક છે ૩, તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૪, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. (સુક્ષ્મ નિગોદ તે સુક્ષ્મ વનસ્પતિના શરીર જાણવાં અને તે એકેકે નિગોદે અનંતા જીવ છે.) તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા જીવ અનંત ગુણ છે ૬. (એકેકા નિગોદે અનંતા જીવ છે તે માટે.) ને તે થકી સર્વ સુક્ષ્મ જીવ વિશેષાધિક છે ૭.

એમ અપર્યાપ્તાનું પણ અદ્ય, અહુત્વ કહેવું. ને પર્યાપ્તાનું અદ્ય, અહુત્વ પણ એમજ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા ૧, અપર્યાપ્તા ૨. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા સુક્ષ્મ જીવ અપર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણા છે. ૨,

એમ જીવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ લગી અપર્યાપ્તાથકી પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણા કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ ૧, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૨, જીવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા ૭. અપર્યાપ્તા ૧૪. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા સુક્ષ્મ તેહકાયા અપર્યાપ્તા છે ૧. તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી સુક્ષ્મ અપકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩, તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૪, તે થકી સુક્ષ્મ તેહકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણા છે ૫, તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૬, તે થકી સુક્ષ્મ અપકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૭, તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૮, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણા છે ૯. તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણા છે ૧૦, તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અનંત ગુણા છે ૧૧, તેથકી સુક્ષ્મ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૨, તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણા છે ૧૩, ને તે થકી સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૪. એ સુક્ષ્મ જીવનો અધિકાર પુરો થયો.

૧૩૧. આદર જીવની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય અહુત્વનો અધિકાર.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ છે. (દેવતા નારકી આશ્રી).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર પૃથ્વીકાયની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે આવીસ હજાર વરસની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર અપકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાત હજાર વરસની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર તેહકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ અહોરાત્રીની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર વાયુકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર વનસ્પતિકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દશ હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે દશ હજાર વરસની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર નિગોદની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્તની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર ત્રસકાયાની કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમની સ્થિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્વ અપર્યામાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્તની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્વ પર્યામાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે પોતપોતાની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ છે તેથી અંતર્મુહુર્તે ઉણી કહેવી. (સર્વને અંતર્મુહુર્ત અપર્યામાપણે જાય તે માટે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ આદરપણે કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ રહે. તે કાળ થકી અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી. અને ક્ષેત્રથકી આકાસને અસંખ્યાતમે ભાગે આકાશ શ્રેણી માંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી આદરપણે રહે.

આદર પૃથ્વીકાયા ૧, આદર અપકાયા ૨, આદર તેઉકાયા ૩, આદર વાયુકાયા ૪. પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા ૫, ને આદર નિગોદ ૬. એટલાને પ્રત્યેકે (એકેકાને) જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તની ને ઉત્કૃષ્ટપણે સીતર ક્રોડાક્રોડ સાગરોપમની કાય સ્થિતિ જાણવી. અને અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી આંજીળના અસંખ્યાતમા ભાગ માંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલા લગી ઓધપણે આદરમાંહે અને આદર વનસ્પતિપણે રહે.

શેષ થાકતાને અનુબંધ કહું છું—શેષ આદર પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેઉ ૩, વાયુ ૪, પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિ ૫, ને આદર નિગોદ ૬. એ ૭ માંહે પ્રત્યેકે (એકેકાને) સાડી ત્રણ ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી લગી રહે એટલે સીતર ક્રોડાક્રોડ સાગરોપમ લગી રહે. ને સૂક્ષ્મ, આદર એ મળીને સામાન્ય થકી નિગોદપણે અઠી પુદ્ગળ પરાવર્ત લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસકાયા ત્રસકાયપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ. જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ ઝાંઝેરાં રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સર્વ અપર્યામાની કાયસ્થિતિ કેટલા કાળની હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તની હોય. (અપર્યામાપણે ધણુ ભવ કરે તો પણ અંતર્મુહુર્તજ રહે.)

હવે પર્યાપ્તા આદરને ને પર્યાપ્તા આદર ત્રસકાયાને એ એની કાયસ્થિતિ સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ ઝાઝેરાની હોય.

પર્યાપ્તા તેહકાયાપણે સંખ્યાતા અહોરાત્ર રહે અને એ પ્રકારના નિગોદપણે અંતર્મુહુર્ત લગે રહે. અને શેષ પૃથ્વી ૧, અપ ૨, વાયુ ૩, ને પ્રત્યેક વનસ્પતિ ૪. એટલા પર્યાપ્તાપણે સંખ્યાતા હબ્બર વરસ લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવને કેટલા કાળનો અંતર પડે? પાછું આદરપણું કેટલે કાળ પામે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આદરજીવ ૧. આદર વનસ્પતિકાયા ૨. પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાયા ૩. ને આદર નિગોદ ૪. એ ચારને પૃથ્વીનો કાળ જીવત્ અસંખ્યાતા ક્ષોકના આકાશ પ્રદેશ જેટલી ક્ષત્સર્પિણી, અવસર્પિણી એટલા અંતર પડે. ને શેષ પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેહ ૩, વાયુ ૪, ને ત્રસ ૫. એ પાંચ આદરને અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે. એમ એ નવ પર્યાપ્તાને પણ અંતર કહેવું. ને અપર્યાપ્તાને પણ એમજ અંતર કહેવું.

હવે ઓઢપણે આદર જીવ ૧, આદર વનસ્પતિકાયા ૨, પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાયા ૩, ને આદર નિગોદ ૪. એ ચારને અસંખ્યાતો (પૃથ્વીનો) કાળ અંતર હોય. ને શેષ આદર પૃથ્વી ૧, અપ ૨, તેહ ૩, વાયુ ૪, ને ત્રસ ૫. એ પાંચને અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ ૧, આદર પૃથ્વીકાયા ૨, જીવત્ આદર ત્રસકાયા ૬. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧. જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા આદર ત્રસકાયા છે ૧, તેથકી આદર તેહકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે. ૨, તેથકી પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩, તેથકી આદર નિગોદ અસંખ્યાત ગુણ છે ૪, તેથકી આદર પૃથ્વીકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫, તેથકી આદર અપકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬, તેથકી આદર વાયુકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭, તેથકી આદર વનસ્પતિકાયા અનંત ગુણ છે ૮, ને તેથકી સર્વ આદર જીવ વિશેષાધિક છે ૯.

એમ એજ રીતે અપર્યાપ્તાનું પણ અદપ અહુત્વ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ પર્યાપ્તા ૧, આદર પૃથ્વી પર્યાપ્તા ૨, જીવત્ આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા ૬. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ૧. જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ. સર્વથકી થોડા આદર તેહકાયા પર્યાપ્તા છે ૧, તેથકી આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨, તેથકી પ્રત્યેક શરીર આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩, તેથકી આદર નિગોદ અસંખ્યાત ગુણ છે ૪, તેથકી આદર પૃથ્વી પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫, તેથકી આદર અપકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬, તેથકી આદર વાયુકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭, તેથકી આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા

અનંત ગુણ છે ૮, તેથી સર્વ આદર જીવ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે. ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ પર્યાપ્તા ૧, અપર્યાપ્તા ૨. એ માંહે કયા કયાથી થોડા, ઘણા હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા આદર જીવ પર્યાપ્તા છે ૧, તેથી આદર જીવ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨.

એમ સઘળાએ આદર જીવ ત્રસકાયા લગી પર્યાપ્તાથી અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ ૧, આદર પૃથ્વીકાયા ૨, જીવત્ આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા ૯. તે અપર્યાપ્તા ૧૮. એ માંહે કયા કયાથી થોડા ૧. જીવત્ વિશેષાધિક હોય? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા આદર તેહકાયા પર્યાપ્તા છે ૧, તે થકી આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તે થકી તેહીજ આદર ત્રસકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાતા ગુણ છે. ૩. તે થકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે. ૪. તે થકી આદર નિગોદ પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તે થકી આદર પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬. તે થકી આદર અપકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭. તે થકી આદર વાયુકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૮. તે થકી આદર તેહકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૯. તે થકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૦. તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૧. તે થકી આદર પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૨. તે થકી આદર અપકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૩. તે થકી આદર વાયુકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૪. તે થકી આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અનંત ગુણ છે ૧૫. તે થકી આદર પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૬. તે થકી આદર વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૭. તે થકી આદર અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૮. તે તે થકી સર્વ આદર જીવ વિશેષાધિક છે. ૧૯. એ આદર જીવનો અધિકાર પુરો થયો.

૧૩૨. સુક્ષ્મ, આદર, જીવનો ભેજો અદ્ય, અહુત્વ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવ ૧. સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૨. જીવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ ૮, આદર જીવ ૯, આદર પૃથ્વીકાયા ૧૦, જીવત્ આદર ત્રસકાયા ૧૬, એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર ત્રસકાયા છે ૧, તે થકી આદર તેહકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તે થકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે. ૩. તે થકી આદર નિગોદ અસંખ્યાત ગુણ છે ૪. તે થકી આદર અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તેથી આદર પૃથ્વીકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬. તે થકી આદર અપકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭. તે થકી આદર વાયુકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૮. તેથી સુક્ષ્મ તેહકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૯. તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા વિશેષાધિક છે ૧૦. તે થકી

સુક્ષ્મ અપકાયા વિશેષાધિક છે ૧૧. તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૧૨. તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૩. તે થકી આદર વનસ્પતિકાયા અનંત ગુણ છે ૧૪. તે થકી આદર જીવ વિશેષાધિક છે ૧૫. તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૬. અને તે થકી સર્વ સુક્ષ્મ વિશેષાધિક છે. ૧૭.

એમ એજ પ્રમાણે અપર્યાપ્તાનું પણ અદ્ય અહુત્વ કહેવું. હવે પર્યાપ્તાનું કહે છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવ ૧. સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા ૨. જીવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા ૮. આદર જીવ ૯. આદર પૃથ્વીકાયા ૧૦. જીવત્ આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા ૧૬. એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ૧, જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર તેહકાયા પર્યાપ્તા છે ૧. તેથકી આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તેથકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩. તેથકી આદર નિગોદ પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૪. તેથકી આદર પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તેથકી આદર પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬. તેથકી આદર અપકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭. તેથકી આદર વાયુકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૮. તેથકી સુક્ષ્મ તેહકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૯. તેથકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૦. તેથકી સુક્ષ્મ અપકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૧. તેથકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૨. તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૩. તેથકી આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અનંત ગુણ છે ૧૪. તેથકી આદર જીવ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૫. તેથકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૬. ને તે થકી સર્વ સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ ૧. આદર ૨. પર્યાપ્તા ૩. ને અપર્યાપ્તા ૪. એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે જૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર પર્યાપ્તા છે ૧. તેથકી આદર અપર્યાપ્તા અસંખ્યાતગુણ છે ૨. તેથકી સુક્ષ્મ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩. ને તેથકી સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૪.

એમ સુક્ષ્મ પૃથ્વી, આદર પૃથ્વીનું અદ્ય, અહુત્વ કહેવું. જીવત્ સુક્ષ્મ નિગોદ, આદર નિગોદનું પણ અદ્ય અહુત્વ એમજ કહેવું. પણ તેમાં એટલો વિશેષ જે પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા સર્વથકી થોડા ને તે થકી અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે. (પ્રત્યેક વનસ્પતિ સુક્ષ્મમાં નથી તે માટે તેને એજ બોલનું અદ્ય અહુત્વ જાણવું. ને બીજાને પૂર્વલા ચાર બોલનું જાણવું.) વળી આદર ત્રસકાયાનું પણ એમજ એ બોલનું અદ્ય, અહુત્વ કહેવું. (કેમકે સુક્ષ્મમાં ત્રસ નથી તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ ૧. સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા સર્વ ૮. આદર ૯. આદર પૃથ્વીકાયા સર્વ પર્યાપ્તા ૧૬. ને અપર્યાપ્તા ૩૨. એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ૧. જીવત્ વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા આદર તેહકાયા પર્યાપ્તા છે ૧. તે થકી આદર ત્રસકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તે થકી તેહીજ આદર ત્રસકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩. તે થકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૪. તે થકી આદર નિગોદ પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તે થકી આદર પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૬. તે થકી આદર અપકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૭. તે થકી આદર વાયુકાયા પર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૮. તે થકી આદર તેહકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૯. તે થકી પ્રત્યેક શરીરિ આદર વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૦. તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૧. તે થકી આદર પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૨. તે થકી આદર અપકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૩. તે થકી આદર વાયુકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૪. તે થકી સુક્ષ્મ તેહકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૫. તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૬. તે થકી સુક્ષ્મ અપકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૭. તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૧૮. તે થકી સુક્ષ્મ તેહકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૧૯. તે થકી સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨૦. તે થકી સુક્ષ્મ અપકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨૧. તે થકી સુક્ષ્મ વાયુકાયા પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨૨. તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨૩. તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૨૪. તે થકી આદર વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા અનંત-ગુણ છે ૨૫. તે થકી આદર પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨૬. તે થકી આદર વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૨૭. તે થકી આદર અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૨૮. તે થકી સર્વ આદર વિશેષાધિક છે ૨૯. તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા અપર્યાપ્તા અસંખ્યાત ગુણ છે ૩૦. તે થકી સુક્ષ્મ અપર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩૧. તે થકી સુક્ષ્મ વનસ્પતિકાયા પર્યાપ્તા સંખ્યાત ગુણ છે ૩૨. તે થકી સુક્ષ્મ પર્યાપ્તા વિશેષાધિક છે ૩૩. તે થકી સર્વ સુક્ષ્મ જીવ વિશેષાધિક છે ૩૪. એ સુક્ષ્મ, આદર જીવનો અદપ, અહુત્વ પુરો થયો.

૧૩૩. નિગોદનો અધિકાર અદપ અહુત્વ સાથે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિગોદ કેટલે ભેદે કલા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદે કલા છે. સુક્ષ્મ વનસ્પતિમાંહે તે સુક્ષ્મ નિગોદ ૧. તે આદર વનસ્પતિમાંહે તે આદર નિગોદ ૨. તે તે નિગોદના જીવ. (અનંતા જીવનું સાધારણ રૂપે એકદું શરીર તે એક નિગોદ કહીએ તે વનસ્પતિમાંહેજ હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ કેટલે ભેદે કલા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદે કલા છે. પર્યાપ્તા નિગોદ ૧, તે અપર્યાપ્તા નિગોદ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર નિગોદ કેટલે ભેદે કલા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પણ એ ભેદે કલા છે. પર્યાપ્તા નિગોદ ૧, તે અપર્યાપ્તા નિગોદ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિગોદના જીવ કેટલે ભેદે કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદે કહ્યા છે. સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ ૧, ને આદર નિગોદના જીવ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ કેટલે ભેદે કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ભેદે કહ્યા છે. સુક્ષ્મ નિગોદ જીવ પર્યાપ્તા ૧. ને અપર્યાપ્તા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર નિગોદના જીવ કેટલે ભેદે કહ્યા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે પણ એ ભેદે કહ્યા છે. આદર નિગોદ જીવ પર્યાપ્તા ૧, ને અપર્યાપ્તા ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિગોદ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી, અસંખ્યાતા છે. (એક નિગોદ તે એક દ્રવ્ય કહીએ તે માટે. અસંખ્યાતા નિગોદ અસંખ્યાતા દ્રવ્ય.) પણ અનંતા નથી.

એમ પર્યાપ્તા પણ કહેવા ને અપર્યાપ્તા પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી. અસંખ્યાતા છે. પણ અનંતા નથી.

એમ સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા પણ કહેવા. ને અપર્યાપ્તા પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદરનિગોદ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી અસંખ્યાતા છે. પણ અનંતા નથી.

એમ આદર નિગોદ પર્યાપ્તા પણ કહેવા. ને અપર્યાપ્તા પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિગોદના જીવ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી, અસંખ્યાતા નથી, પણ અનંતા છે. (જે ભણી એકેક નિગોદમાંહે અનંતા અનંત જીવ હોય માટે.)

એમ પર્યાપ્તા જીવ પણ કહેવા. ને અપર્યાપ્તા જીવ પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી, અસંખ્યાતા પણ નથી. પણ અનંતા છે.

એમ સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પણ કહેવા. ને અપર્યાપ્તા પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર નિગોદના જીવ દ્રવ્યાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી, તેમ અસંખ્યાતા નથી. પણ અનંતા છે.

એમ આદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પણ કહેવા. ને અપર્યાપ્તા પણ એમજ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિગોદ પ્રદેશાર્થપણે શું સંખ્યાતા છે, કે અસંખ્યાતા છે, કે અનંતા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંખ્યાતા નથી. તેમ અસંખ્યાતા નથી. પણ અનંતા છે. (જે ભણી એકેકા નિગોદ અનંતે પુદ્ગળ પ્રદેશે નિખપન એકદ્રિય શરીરરૂપ છે તે માટે.)

એમ પર્યાપ્તા પણ કહેવા, ને અપર્યાપ્તા નિગોદના પણ અનંતા પર્યાપ્ત કહેવા.

વળી એમ એજ પ્રમાણે સુક્ષ્મ નિગોદ, આદર નિગોદ, પર્યાપ્તા, અપર્યાપ્તા. સર્વને નવે આળાવે પ્રદેશાર્થપણે અનંતા કહેવા. એમજ નિગોદના જીવ પણ નવે આળાવે પ્રદેશાર્થપણે સર્વ અનંતા કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, ને અપર્યાપ્તા ૪. એ દ્રવ્યાર્થપણે એ માંહે કોણુ કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા આદર નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે છે ૧, તેથકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, ને તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે. ૪.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, ને અપર્યાપ્તા ૪. એ પ્રદેશાર્થપણે એ માંહે કોણુ કયા કયાથકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ દ્રવ્યાર્થપણે કહ્યું. એમ પ્રદેશાર્થપણે પણ ચારે જોલ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, અપર્યાપ્તા ૪. એ ચાર દ્રવ્યાર્થપણે ને એ ચાર પ્રદેશાર્થપણે બેળા એટલે આઠ ૮. એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા આદર નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે છે ૧, તેથકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે ૪. તે સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તાના દ્રવ્યાર્થપણાથકી આદર નિગોદ પર્યાપ્તા પ્રદેશાર્થપણે અનંત ગુણા છે ૫, (અનંત પ્રદેશની એકેક નિગોદ છે તે માટે.) તેથકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેશાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૬, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેશાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૭, ને તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા પ્રદેશાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે ૮,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ ૧. આદર નિગોદના જીવ ૨. પર્યાપ્તા ૩. અપર્યાપ્તા ૪. એ ચારે દ્રવ્યાર્થપણે ને ચારે પ્રદેશાર્થપણે વળી એ ચારે દ્રવ્યાર્થપણે ને એ ચારે પ્રદેશાર્થપણે બેળા એટલે આઠ ૮. એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ૧. જીવત વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ સુક્ષ્મ, આદર નિગોદનું કહ્યું. તેમજ સુક્ષ્મ, આદર. નિગોદના જીવનું પણ અદ્ય અહત્વ કહેવું. પણ તેમાં એટલો વિશેષ જે દ્રવ્યાર્થથકી પ્રદેશાર્થપણે

સંક્રમે સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તાના દ્રવ્યાર્થપણાથકી આદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા કહેવા. શેષ સર્વ તેમજ કહેવું જાવત સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે. ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, અપર્યાપ્તા ૪, વળી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ ૫, આદર નિગોદના જીવ ૬, પર્યાપ્તા ૭, ને અપર્યાપ્તા ૮. એ આઠ દ્રવ્યાર્થપણે એ માંહે કોણુ કયા કયા થકી થોડા ઘણા છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે છે ૧. તેથકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૩. તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે ૪. તે સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તાના દ્રવ્યાર્થપણા થકી આદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અનંતગુણા છે ૫. તે થકી આદર નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૬. તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૭. ને તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, અપર્યાપ્તા ૪, વળી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ ૫, આદર નિગોદના જીવ ૬, પર્યાપ્તા ૭, અપર્યાપ્તા ૮. એ આઠ પ્રદેસાર્થ પણે એ માંહે કોણુ કયા કયા થકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે છે ૧, તે થકી આદર નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે ૪, તે સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તાના પ્રદેસાર્થપણા થકી આદર નિગોદ પર્યાપ્તાના પ્રદેસ અનંત ગુણા છે ૫, (એક નિગોદ અનંત પુદ્ગળ પ્રદેસ એક નિગોદના જીવ થકી પણ અનંત ગુણા છે તે માટે.) તેથકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૬, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૭, ને તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે સંખ્યાત ગુણા છે. ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ નિગોદ ૧, આદર નિગોદ ૨, પર્યાપ્તા ૩, અપર્યાપ્તા ૪, વળી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ ૫, આદર નિગોદના જીવ ૬, પર્યાપ્તા ૭, ને અપર્યાપ્તા ૮. એ આઠ દ્રવ્યાર્થપણે ને એ આઠ પ્રદેસાર્થપણે એકલા એટલે એ ૧૬. સોળ. તે માંહે કોણુ કયા કયા થકી થોડા ૧. જાવત વિશેષાધિક છે? ૪.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા આદર નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે છે ૧, (પ્રતરને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશ પ્રદેશ છે તેટલા છે.) તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. (અસંખ્યાતા લોકાકાસ પ્રદેસ પ્રમાણે છે.) તે

થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૩, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણ છે. ૪, તે સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તાના દ્રવ્યાર્થપણાથકી યાદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અનંત ગુણ છે ૫, (એકેક નિગોદમાં અનંતા જીવ છે તે માટે.) શેષ બોલ તેમજ કહેવા. તે એમ કે તે થકી યાદર નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૬, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૭, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા દ્રવ્યાર્થપણે સંખ્યાત ગુણ છે ૮, તે સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા તેહના દ્રવ્યાર્થપણા થકી યાદર નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૯, (એકેક જીવને અસંખ્યાતા પ્રદેશ છે તે માટે.) શેષ બોલ એમજ તે એમકે તેથકી યાદર નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૦, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૧, તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે સંખ્યાત ગુણ છે ૧૨. તે સુક્ષ્મ નિગોદના જીવ પર્યાપ્તાના પ્રદેસાર્થપણાથકી યાદર નિગોદ પર્યાપ્તાના પ્રદેશ અનંત ગુણ છે ૧૩, (એક નિગોદ અનંતા પુદ્ગળ પ્રદેશે નિરુપન છે. તે એકેક નિગોદના પુદ્ગળ એક નિગોદના જીવથકી પણ અનંત ગુણ છે તે માટે.) તેથકી યાદર નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૪, તે થકી સુક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે અસંખ્યાત ગુણ છે ૧૫, તે તેથકી સુક્ષ્મ નિગોદ પર્યાપ્તા પ્રદેસાર્થપણે સંખ્યાત ગુણ છે ૧૬. એ નિગોદનો અધિકાર પુરો થયો. એટલે છ પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યાં. એટલે શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે ખટ વિષ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ.

૧૩૪. સાત પ્રકારનાં સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવશિતિ,

કાયશિતિ, અંતર, ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

યાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે સાત પ્રકારે સંસારી જીવ છે તે એવી રીતે કહે છે કે. નારકી ૧. તિર્યચ પુરૂષ, નપુંસક બેળા ૨. તિર્યચણી સ્ત્રી ૩. મનુષ્ય પુરૂષ, નપુંસક બેળા ૪. મનુષ્યણી સ્ત્રી ૫. દેવતા ૬. ને દેવાંસા ૭.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીની શિતિ કેટલા કાળની છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમની છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ પુરૂષ ને નપુંસક ને કેટલા કાળની શિતિ છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પથ્યોપમની છે.

એમ તિર્યચણી સ્ત્રીને, મનુષ્ય પુરૂષ, નપુંસકને ને મનુષ્ય સ્ત્રીને પણ જઘન્ય અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પથ્યોપમની શિતિ છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતાને કેટલા કાળની શિતિ છે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતાને નારકીનીપરે જઘન્ય દશ હજાર વરસ ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમની શિતિ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવાંજાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાવન પલ્લોપમની. (અંપરીગ્રહીત આશ્રી જાણવું.) હવે કાયસ્થિતિ કહે છે.

નારકી દેવતા ને દેવી. એહને જે ભવસ્થિતિ છે તેહીજ કાયસ્થિતિ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ જ્ઞેનીયા તિર્યચજ્ઞેનીયાપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ એકે-દ્રિયાદિકમાંહે રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચણી સ્ત્રી તિર્યચણીપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તની કાયસ્થિતિ જાણવી ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લો-પમ પૂર્વકોડી પૃથક્ત્વ વરસે અધિક રહે. (તિર્યચણીના સાત ભવ પૂર્વકોડીના કરીને આઠમો ભવ ત્રણ પલ્લોપમનો જુગળણીનો કરે ત્યારે એ માન થાય.)

એમ મનુષ્ય ને મનુષ્યણીને પણ ત્રણ પલ્લોપમ પૂર્વકોડી પૃથક્ત્વે અધિક કાય-સ્થિતિ જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું. (તિર્યચનો લઘુભવ કરીને પાછો નારકી થાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ એટલું અંતર પડે. (વનસ્પતિમાંજાયતો.)

એમ સર્વ જીવને તિર્યચ જ્ઞેનીયા જીવ વરજીને અંતર જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ જ્ઞેનીયાને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અંતર હોય. ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સાત પ્રથક્ત્વ ઝાઝરાનું અંતર પડે. (એટલે કાળે પાછું તિર્યચપણું અવસ્ય પામે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી ૧, જ્ઞાવંત દેવાજા ૭, એ માંહે કયા કયા થકી થોડાધણા હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડી મનુષ્ય સ્ત્રી છે ૧, (સંખ્યાતી છે તે માટે) તેથકી મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણ છે ૨, (સમુચ્છિમ ભલ્યા માટે.) તે થકી નારકી અસંખ્યાત ગુણ છે ૩, તે થકી તિર્યચણી સ્ત્રી અસંખ્યાત ગુણી છે ૪, તે થકી દેવતા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫, તે થકી દેવાંજા સંખ્યાત ગુણી છે ૬, તેથકી તિર્યચજ્ઞેનીયા અનંતગુણ છે ૭, (એકેદ્રિયાદિક સર્વ ભલ્યા માટે.) એ સાત પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યા. એટલે શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે સમ્પ્રવિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૩૫. આઠ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ

અંતર ને અલ્પ, અહુતવનો અધિકાર.

આં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે આઠ ભેદે સંસારી જીવ કહ્યા છે તે એમ કહે છે

કે પ્રથમ સમયના ઉપના નારકી ૧. (તત્કાલોત્પન્ન) ઉપપાત સમય ટાળીને દ્વીતીયાદિક સમયના તે અપ્રથમ સમયના નારકી ૨. એમ પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૩. અપ્રથમ સમયના તિર્યચ ૪. પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૫. અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૬. પ્રથમ સમયના દેવતા ૭. ને અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયોત્પન્ન નારકીને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક સમયની સ્થિતિ છે. (તે એક ઉપજવાનો સમય વહી જાય ત્યારે તે અપ્રથમ સમયનો કહેવાય તે માટે ઉપજતાં પ્રથમ સમય લગીજ પ્રથમ સમયીક હોય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકીને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ એક સમયે ઉણી (ઉપજવાને પહેલે સમયે પ્રથમ સમયી કહેવાય તે ન ગણાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ એક સમયે ઉણી સ્થિતિ જાણવી. (ઉપજવાને સમયે ઉણી જાણવી.) એમ સર્વત્ર જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયોત્પન્ન તિર્યચને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક સમયની સ્થિતિ હોય. (પછે અપ્રથમ સમયી થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ ગ્રહણ એક સમયે ઉણાની (સર્વથકી નાહનો ખસેં ને છપન્ન આવળીકાનો ભવ તે ક્ષુદ્રક ભવ કહીએ. ને સમયોત્પન્ન તે પૂર્વવત્ત જાણવું.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પત્થોપમ એક સમયે ઉણી સ્થિતિ હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયી મનુષ્યને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પ્રથમ સમયી મનુષ્યને ને અપ્રથમ સમયી મનુષ્યને જેમ તિર્યચની સ્થિતિ કહી તેમજ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયી દેવતાને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પ્રથમ સમયી દેવતાને ને અપ્રથમ સમયી દેવતાને જેમ નારકીની સ્થિતિ કહી તેમજ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયીના નારકીને કેટલા કાળની કાય સ્થિતિ હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પ્રથમના નારકીને ને અપ્રથમ સમયના નારકીને જે ભવ સ્થિતિ કહી તેજ કાય સ્થિતિ જાણવી. (નારકી મરી અંતર રહીત નારકી ન થાય તે માટે.) એમજ દેવતાની પણ કાય સ્થિતિ નારકી પરે જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચ, પ્રથમ સમયના તિર્યચ પણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક એજ સમય રહે. (એક સમય પછી અપ્રથમ સમયી કહેવાય માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ, અપ્રથમ સમયના તિર્યચપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ તે પણ પહીલે એક સમયે ઉણા રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ રહે. (જે ગતિમાં જે જીવ જાય. તે જીવે ત્યાં પ્રથમ તે ભવને પહેલે સમયે પ્રથમ સમયી જાણવો. પછે ગમે તેટલા ભવ તે ગતી માંહે કરે તો પણ અપ્રથમ સમયીજ કહીએ પણ પ્રથમ સમયી ન કહીએ એ ભાવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય, પ્રથમ સમયના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એકજ સમય રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયી મનુષ્ય અપ્રથમ સમયીના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ તે પણ એક સમયે ઉણા રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પદ્યોપમ પૂર્વ કોડી પ્રથકરવે અધીક રહે. (સાત ભવ પૂર્વ કોડીના કરીને આઠમો ભવ ત્રણ પદ્યોપમને આવખે જુગળીયાનો કરે ત્યારે એ માન થાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયી નારકીને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ અંતર્મુહુર્તે અધીક એટલો અંતર પડે (કેમકે દશ હજાર વરસ સમયે ઉણા અપ્રથમ સમયી નારકી રહીને ત્યાંથી મરી અંતર્મુહુર્તનો તિર્યચનો ભવ કરી ફરી પાછો નારકી થાય ત્યાં પ્રથમ સમયી કહેવાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકીને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે. (તે એમ જે મનુષ્ય તિર્યચનો ભવ કરીને ફરી નારકી થાય ત્યારે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઉણા અંતર પડે (તે એમ જે એક તો તેહીજ તિર્યચનો સમયે ઉણા ક્ષુદ્રક ભવ ભોગવીને ખીજને મનુષ્યનો ક્ષુદ્રક ભવ કરીને પાછો તિર્યચમાં ઉપજે ત્યારે પ્રથમ સમયી થાય.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (તે એમજે અનંતો કાળ તિર્યચમાં રહે ત્યાં કયાંઈ પ્રથમ સમયી ન કહેવાય પણ જ્યારે ત્યાંથી મરી મનુષ્ય, દેવતા, નારકીનો ભવ કરીને પાછો તિર્યચમાં ઉપજે ત્યાં પ્રથમ સમયી થાય. એ ભાવ જાણવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયાધિક અંતર પડે. (તે એમજે એક

સમયે મરીને મનુષ્યમાં ક્ષુદ્રક ભવ કરીને પાછો તિર્યચ થાય ત્યારે એટલો અંતર પડે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ આજેરો અંતર પડે. (તે એમને મનુષ્ય, દેવતા, નારકીમાં રહીને પાછો તિર્યચ થાય. ત્યારે એ અંતર જાણવો. કેમકે તિર્યચ ટાળી શેષ ત્રણ ગતીમાં એટલોજ ઉત્કૃષ્ટતા કાળ છે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયી મનુષ્યને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઉણા અંતર પડે. (તે એમને એકતો તેહીજ મનુષ્યનો સમયે ઉણો ક્ષુદ્રક ભવ ભોગવીને ખીજે તિર્યચનો ક્ષુદ્રક ભવ કરીને પાછો મનુષ્યમાં ઉપજે તીહાં પ્રથમ સમયી થાય ત્યારે એ અંતર જાણવું.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના મનુષ્યને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધીક અંતર પડે. (તે એમને લાંથી મરી તિર્યચનો એક ક્ષુદ્રક ભવ કરી પાછો મનુષ્ય થાય ત્યારે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના દેવતાને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ અંતર્મુહુર્તે અધીક અંતર પડે. (તે એમને દશ હજાર વરસ સમયે ઉણા અપ્રથમ સમયી દેવતાનો પોતાનો ભવ ભોગવીને લાંથી મરી અંતર્મુહુર્તનો તિર્યચનો ભવ કરી પાછો ફરી દેવતા થાય ત્યારે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના દેવતાને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે. (તે એમને અંતર્મુહુર્તનો તિર્યચનો ભવ કરીને પાછો દેવતા થાય ત્યારે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, જવત્ પ્રથમ સમયના દેવતા ૪, એ ચાર માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના ઉપના મનુષ્ય છે ૧. તે થકી પ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તે થકી પ્રથમ સમયના તિર્યચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૪, (તિર્યચનો નિશ્ચે એક સમયે અનંતા ઉપજતા પામીએ પણ છલાં તિર્યચ માંહેથી મરીને પાછા તિર્યચ માંહે ઉપજે છે તે તો અપ્રથમ સમયીજ કહીએ માટે તે લેવા નહીં. ને જે મનુષ્ય, દેવતા,, નારકી એ ત્રણ ગતી માંહેથી મરીને જે તિર્યચ માંહે ઉપજે છે તેજ પ્રથમ સમયી કહીએ તે તો અસંખ્યાતાજ હોય તે માટે અસંખ્યાતા કહીએ એ ભાવાર્થ જાણવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકી ૧. જવત્ અપ્રથમ સમયના દેવતા ૪. એ ચાર માંહે કયા કયા થકી થોડા ઘણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ ચારેનું અદ્ય, બહુત્વ જેમ પ્રથમ સમયના ચારનું કહ્યું તેમજ કહેવું. પણ તેમાં એટલો વિશેષ જે અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧. ને અપ્રથમ સમયના નારકી ૨. એ એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના નારકી છે ૧. તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે. ૨.

એમ શેષ ત્રણે ગતીના નારકી પરે કહેવા. પણ તેમાં એટલો વિશેષ જે પ્રથમ સમયના તિર્યચ થકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧. જાવત્ અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮. એ આઠ માંહે કયા કયા થકી થોડા, ધણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧. તેથકી અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. (સમુર્ઠિમ સહીત) તેથકી પ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૩. તેથકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૪. તેથકી પ્રથમ સમયના તિર્યચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૫. (એહની ભાવના પૂર્વવત.) તેથકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૬. તેથકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૭. ને તેથકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે. ૮. એ આઠ પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યા: એટલે શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે અંશુવિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૩૬. નવ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

સાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે નવ ભેદે સંસારી જીવ કહ્યા છે તે એવી રીતે કહે છે કે પૃથ્વીકાયા ૧. અપકાયા ૨. તેડકાયા ૩. વાયુકાયા ૪. વનસ્પતિકાયા ૫. ઘેરિંદ્રીય ૬. તેંદ્રીય ૭. ચઉરિંદ્રીય ૮. ને પચેંદ્રીય ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયાની સ્થિતિ કેટલા કાળની છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૃથ્વીકાયા આદ્ય દેહને જાવત્ પચેંદ્રીય તે સર્વની સ્થિતિ પૂર્વપરે કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા પૃથ્વીકાયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૃથ્વીકાયાને કાયસ્થિતિ પૂર્વસીપરે પૃથ્વી કાળ જાણુવો. જાવત્ વાયુકાય લગે પૃથ્વી કાળ કહેવો. ને વનસ્પતિકાયાને કાયસ્થિતિ વનસ્પતિનો કાળ કહેવો. વળી ઘેરિંદ્રી ૧. તેંદ્રી. ૨. ને ચઉરિંદ્રીની કાયસ્થિતિ સંખ્યાતા કાળની છે ને પચેંદ્રી જીવની કાયસ્થિતિ હજાર સાગરોપમ આંજેરાંની જાણવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયાને અંતર કેટલા કાળનું પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પૃથ્વી આદીકને અંતર સર્વને અનંતાકાળનું પડે. ને વનસ્પતિકાયાને અસંખ્યાતા કાળનું અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા ૧, જ્વલત્ પચ્ચેદ્રીકાયા ૯, એ નવમાંહે ક્યા ક્યા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ સર્વથકી થોડા પચ્ચેદ્રીજીવ છે ૧, તેથકી ચૌરેંદ્રી જીવ વિશેષાધિક છે ૨, તેથકી તેરેંદ્રીય વિશેષાધિક છે ૩, તેથકી એરેંદ્રીય વિશેષાધિક છે ૪, તેથકી તેઉકાયા અસંખ્યાત ગુણ છે ૫. તેથકી પૃથ્વીકાયા વિશેષાધિક છે ૬. તેથકી અપકાયા વિશેષાધિક છે ૭. તેથકી વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૮. ને તેથકી વનસ્પતિકાયા અનંત ગુણ છે. ૯. એ નવ પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યા. એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે નવ વિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

**૧૩૭. દશ પ્રકારે સંસારી જીવ તેમાં તેની ભવસ્થિતિ, કાયસ્થિતિ,
અંતર ને અદ્ય બહુત્વનો અધિકાર.**

લાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે દશ પ્રકારે સંસારી જીવ કહ્યા છે. તે એવી રીતે કહે છે કે. પ્રથમ સમયના એકેંદ્રીય ૧. અપ્રથમ સમયના એકેંદ્રીય ૨. પ્રથમ સમયના એરિંદ્રીય ૩. એમ જ્વલત્ પ્રથમ સમયના પચ્ચેંદ્રીય ૯. ને અપ્રથમ સમયના પચ્ચેંદ્રીય ૧૦.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકેંદ્રીયને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક સમયની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક સમયની સ્થિતિ છે. (પછે અપ્રથમ સમયી કહેવાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના એકેંદ્રીયને કેટલા કાળની સ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અતિ લઘુ યસેં ને છપન આવળીકાનો એક ક્ષણક ભવ તે પણ એક સમયે ઉણાની. ને ઉત્કૃષ્ટપણે યાવીશ હજાર વરસ એક સમયે ઉણાની સ્થિતિ છે.

એમ એણે અભીપ્રાયે સર્વ પ્રથમ સમયીને જ્ઞાન્યથી એક સમય ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક સમયની સ્થિતિ કહેવી. ને અપ્રથમ સમયી સર્વને જ્ઞાન્યથી એક ક્ષણક ભવ તે પણ એક સમયે ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે જેહને જેટલી સ્થિતિ છે તે સમયે ઉણી કહેવી. એમ જ્વલત્ અપ્રથમ સમયી પચ્ચેંદ્રીયને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તેવીશ સાગરોપમ એક સમયે ઉણી કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકેંદ્રીયને કેટલા કાળની કાયસ્થિતિ છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પ્રથમ સમયી સર્વને જ્ઞાન્યથી એક સમયની ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એક સમયની કાયસ્થિતિ કહેવી. ને અપ્રથમ સમયી સર્વને જ્ઞાન્યથી એક ક્ષણક ભવ તે પણ સમયે ઉણાની ને ઉત્કૃષ્ટપણે એકેંદ્રીયને (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ, એરિંદ્રી, તેંદ્રી, ચઉરેંદ્રીને સંખ્યાતો કાળ અને પચ્ચેંદ્રીયને હજાર સાગરોપમ અંતરની કાયસ્થિતિ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકેંદ્રીયને કેટલા કાળનું અંતર હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઉણાનું (તે એમજે એકતો તેહીજ ક્ષુદ્રક ભવ ને અંતર માટે એક અન્ય ક્ષુદ્રક ભવ કરીને પાછો એકંદ્રીય થાય તે માટે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે. (એકંદ્રીય માંહે અનંતો કાળ રહે પણ પ્રથમ સમયી ન કહેવાય. પણ ન્યારે બેઈદ્રીયાદિકનો ભવ કરીને પાછો એકંદ્રી થાય ત્યારે પ્રથમ સમયી થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના એકંદ્રીને કેટલા કાળનો અંતર હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધીક. (બેઈદ્રીયાદિકપણે એક ક્ષુદ્રક ભવ કરીને પાછો એકંદ્રી થાય ત્યારે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ સંખ્યાતે વરસે અધીક (એટલું બેઈદ્રીયાદિકપણે રહીને પાછો એકંદ્રી થાય તે માટે.)

શેષ સર્વ બેઈદ્રીયાદિક પ્રથમ સમયીને અંતર જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઉણાનું. (તે એમજે એક તો પોતાનો ક્ષુદ્રક ભવ અને અંતર માટે એક અન્ય જાતનો ક્ષુદ્રક ભવ કરે એ જઘન્ય અંતર જાણવું.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

વળી અપ્રથમ સમયી શેષ સર્વ બેઈદ્રીયાદિકને જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધીક (તેહની ભાવના પૂર્વવત્.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકંદ્રી ૧. જાવત્ પ્રથમ સમયના પચેંદ્રી ૫. એ પાંચ માંહે કયા કયા થકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના પચેંદ્રીય છે ૧. તેથકી પ્રથમ સમયના ચઉરેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૨. તેથકી પ્રથમ સમયના તેઈદ્રિ વિશેષાધિક છે ૩. તેથકી પ્રથમ સમયના બેઈદ્રિ વિશેષાધિક છે ૪. તેથકી પ્રથમ સમયના એકંદ્રી વિશેષાધિક છે ૫. (એકંદ્રી પૂછા સમયે સદાઈ અનંતા ઉપજતાં પામીએ પણ તે ઇહાં ન લેવા કેમકે જે બેઈદ્રિયાદિક માંહેથી એકંદ્રીપણે ઉપજતા હોય તે પ્રથમ સમયી કહીએ તે માટે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના એકંદ્રી ૧, જાવત્ અપ્રથમ સમયના પચેંદ્રી ૫. એ પાંચ માંહે કયા કયા થકી થોડા ઘણા હોય ?

ઉત્તર—ગૌતમ, જેમ પ્રથમ સમયીનું અદ્ય બહુત્વ કહું તેમજ કહેવું. પણ તેમાં એટલો વિશેષ છે જે આંહી અપ્રથમ સમયના એકંદ્રી અનંત ગુણા કહેવા પ. (એકંદ્રી અપ્રથમ સમયના અનંતા છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકંદ્રી ૧. ને અપ્રથમ સમયના એકંદ્રી ૨. એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા ઘણા હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના એકંદ્રી છે ૧. (અસંખ્યાતા પામીએ તે માટે.) તેથકી અપ્રથમ સમયના એકંદ્રી અનંત ગુણા છે ૨.

શેષ બેઈદ્રિયાદિક સર્વ માંહે સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયી છે. ને તે થકી અપ્રથમ

સમયી અસંખ્યાત ગુણ છે ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના એકેન્દ્રી ૧. અપ્રથમ સમયના એકેન્દ્રી ૨. જાવત પ્રથમ સમયના પચેન્દ્રી ૬. ને અપ્રથમ સમયના પચેન્દ્રી ૧૦. એ દશ માંહે કોણ કયા કયા થકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના પચેન્દ્રી છે ૧, તેથકી પ્રથમ સમયના ચઉરેન્દ્રી વિશેષાધિક છે ૨, તેથકી પ્રથમ સમયના તેઠદ્રિ વિશેષાધિક છે ૩, તેથકી પ્રથમ સમયના બેઠદ્રિ વિશેષાધિક છે ૪, તેથકી પ્રથમ સમયના એકેન્દ્રી વિશેષાધિક છે ૫, (બેઠદ્રિયાદિક માંહેથી ઉપજતા અસંખ્યાતાજ પામીએ તે માટે.) તેથકી અપ્રથમ સમયના પચેન્દ્રી અસંખ્યાત ગુણ છે ૬, તેથકી અપ્રથમ સમયના ચઉરેન્દ્રી વિશેષાધિક છે ૭, તેથકી અપ્રથમ સમયના તેઠદ્રિય વિશેષાધિક છે ૮, તેથકી અપ્રથમ સમયના બેઠદ્રિ વિશેષાધિક છે ૯, ને તેથકી અપ્રથમ સમયના એકેન્દ્રી અનંત ગુણ છે ૧૦. એ દશ પ્રકારના સંસારી જીવ કહ્યા. એટલે શ્રી જીવાભિગમ સૂત્રે દશ વિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ. એટલે સંસારી જીવનો અભિગમ વાર્તારૂપ સંપૂર્ણ થયો.

૧૩૮. સર્વ જીવનો અધિકાર.

સર્વ જીવને વિષે એહ નવ પ્રતિપતિ એણી પરે કહીએ. તે કહેછે. કેટલાએક આચાર્ય એમ કહેછે જે એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. જાવત કેટલાએક આચાર્ય એમ કહેછે જે દશ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. તેમાં પ્રથમ એ ભેદ કહે છે.

૧૩૯. એ ભેદે સર્વ જીવના આળાવા ૧૩. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ,

અંતર ને અલ્પ બહુજીવનો અધિકાર.

તેમાં જે આચાર્ય એમ કહેછે જે એ ભેદે સર્વ જીવ છે તે એમ કહેછે કે. સીદ્ધ ૧, ને અસિદ્ધ તે સંસારી જીવ ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સિદ્ધની આદિ છે પણ અંત નથી. (માટે તેનો કાળ કહેવાય નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસિદ્ધ અસિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસિદ્ધ તે સંસારી જીવ તેના એ ભેદ છે. તે એક જેની આદિ પણ નહિ અને અંત પણ નહિ. તે અભવ્યજીવ ૧, અને જેની આદિ નથી પણ અંત છે તે ભવ્ય જીવ કહીએ ૨, પણ એ બેના કાળનું માન કહેવાય નહિ.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધને કેટલા કાળનું અંતર છે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાદિ અપર્ય વસિત (આદિ છે પણ અંત નથી) ને અંતર નથી. (સિદ્ધ પાછા સંસારી થાય નહીં માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસિદ્ધ જે સંસારી જીવ તેહને કેટલા કાળનું અંતર છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. તેમાં જે અનાદિ અપર્યં વસિત તે અભવ્ય જીવ તેહને અંતર નથી (કેમકે અભવ્ય જીવ સિદ્ધ ન થાય તે માટે.) ને અનાદિ સપર્યં વસિત તે ભવ્ય જીવ મોક્ષ જાસે પણ પાછા ફરી સંસારી જીવ ન થાય તે માટે તેને પણ અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ ૧, ને અસિદ્ધ તે સંસારી જીવ ૨. એ એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ધણા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા સિદ્ધ છે ૧, તેથકી અસિદ્ધ જે સંસારી જીવ તે અનંત ગુણા છે ૨. ॥૧૧॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે સંદ્રિય (તે ઇન્દ્રિય સહીત સંસારી જીવ) ૧, ને અનેન્દ્રિય (તે ઇન્દ્રિ રહીત સિદ્ધના જીવ) ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંદ્રિય સંદ્રિયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંદ્રિય એ ભેદે છે. અનાદિ અપર્યં વસિત તે અભવ્ય ૧, ને અનાદિ સપર્યં વસિત તે ભવ્ય ૨, એ એના કાળનું માન કહેવાય નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનેન્દ્રિય જે સિદ્ધ તે અનેન્દ્રિયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અનેન્દ્રિ જે સિદ્ધ તે સાદિ અપર્યંવસીત છે તેની આદી છે પણ અંત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંદ્રીયને અંતર કેટલા કાળનું પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સંદ્રીયને અંતર નથી (કેમકે અનેન્દ્રી થઇ સંદ્રીય નહીં થાય માટે) એમ અનેન્દ્રીને પણ અંતર નથી. (અનેની ભાવના પૂર્વવત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંદ્રીય ૧. ને અનેન્દ્રીય ૨. એ એ માંહે કયા થકી થોડા, ધણા હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા તે અનેન્દ્રી સિદ્ધ છે ૧. તેથકી સંદ્રીય તે સંસારી અનંત ગુણા છે. ૨. ॥૧૨॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સકાયા ૧, (તે સંસારી જીવ) ને અકાયા ૨. (તે સિદ્ધના જીવ.)

એમજ સ્થિતિ અંતર પ્રમુખ પૂર્વપરે કહેવું. ॥૩॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સજ્નેગી ૧. (તે સંસારી જીવ પેહેલેથી તેરમા ગુણસ્થાન લગીના) ને અજ્નેગી ૨. (તે ચઉદમા ગુણકાણાના ને સિદ્ધ.)

તેમજ એહની કાયસ્થિતિ, અંતર, અરૂપ, અહુત્વ તે જેમ સકાયા, અકાયાને કહ્યું તેમજ કહેવું. ॥૪॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સવેદી ૧. (તે નવમા ગુણકાણા લગી) ને અવેદી ૨. (તે દશમા ગુણકાણાથી ઉપરના અને સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સવેદી સવેદી પણ કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સવેદી ત્રણ ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્યવસિત ૧. (તે અભવ્ય ક્યારેય પણ સવેદી નહીં ટળે) અનાદિ સપર્યવસિત ૨. (તે ભવ્ય ક્યારેક પણ અવેદિથાસે) ને સાદિ સપર્યવસિત ૩. (તે ઉપસમ શ્રેણીથી પડ્યા તે) તેમાં જે સાદિ સપર્યવસિત ઉપસમ શ્રેણીથી પડીને સવેદી થયા છે તે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત સવેદી રહે (પછે પાછો શ્રેણી ચડીને અવેદી થાય તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ સવેદી રહે એટલે અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી ક્ષેત્રથી અર્ધ પુદ્ગળ દેસે ઉણું પરાવર્ત સંસારમાં ભગે પછે મોક્ષ જાય. અને જે અનાદિ અપર્ય વસિત ને અનાદિ સપર્ય વસિત છે તેહના કાળનું માન કહેવાય નહીં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવેદી અવેદીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અવેદિ બે ભેદ છે. તે સાદિ અપર્ય વસિત ૧, (તે સીદ્ધ તથા બારમા ગુણુદાણા ઉપરના જીવ) ને સાદિ સપર્ય વસિત ૨, (તે દસમે અગ્યારમે ગુણુદાણે અવેદિ તે) તેમાં જે સાદિ સપર્ય વસિત અવેદિ છે તે જઘન્યથી એક સમય રહે. (તે એમજે એક સમેજ કાળ કરે ત્યારે સવેદિ ધ્યાય તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત રહે (દશમા, અગ્યામા ગુણુદાણું એટલુંજ માન છે પછે ત્યાંથી પડેતો સવેદી થાય તે માટે) અને જે સાદિ અપર્યવસિત છે તેના કાળનું માન કહેવાય નહીં. (કારણ કે બારમા ગુણુદાણા ઉપરવાને પડવું નથી અને સિદ્ધ પણ ક્યારેય સવેદી ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સવેદીને કેટલા કાળનું અંતર હોય ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અનાદિ અપર્ય વસિત (જે અભવ્ય) તેહને અંતર નથી. અનાદિ સપર્ય વસિત (તે ભવ્ય) તેને પણ અંતર નથી. ને સાદિ સપર્ય વસિત તે જે ઉપસમ શ્રેણી અવેદી થઇને કાળ કરે ત્યાં સવેદી થાય તેહને જઘન્યથી એક સમયનું અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે. (એટલું અવેદી રહીને સવેદી થાય તે માટે અંતર્મુહુર્ત હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવેદીને કેટલા કાળનું અંતર હોય ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના બે ભેદ છે. સાદિ અપર્યવસિત તે ક્ષપક શ્રેણી ચડી અવેદિ થાય તેહને અંતર નથી ૧. (પાછો સવેદી ન થાય તે માટે) અને સાદિ સપર્યવસિત (તે દશમા, અગ્યારમા ગુણુદાણાના) અવેદિ તેહને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે (સવેદી થઇને અંતર્મુહુર્ત પાછો શ્રેણી માંડે ત્યાં અવેદી થાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાયત અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણો અંતર પડે. (એટલો કાળ સવેદી પણ રહીને પાછો અવેદી થાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સવેદી ૧. ને અવેદી ૨. એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણાં હોય ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સર્વ થકી થોડા અવેદી છે ૧. તે થકી સવેદી જીવ અનંત ગુણુ છે ૨. ૫૫૫

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે સકપાય ૧. (દશમા ગુણુકાણુ લગી) ને અકપાય ૨. (તે દસમા ગુણુકાણુ ઉપરલા ને સિદ્ધ.)

તે જેમ સવેદી અવેદી કહ્યા તેમજ સર્વ કહેવા. ॥૬॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સલેશી ૧. (તે સંસારી તેરમા ગુણુકાણુ લગી) ને અલેશી ૨. (તે ચઉદમા ગુણુકાણુના ને સિદ્ધ.) તે જેમ અસિદ્ધ; સિદ્ધને કહ્યું તેમ સર્વ કહેવું. તેમાં થોડા અલેશી છે ૧. ને તે થકી સલેશી અનંત ગુણુ છે ૨. ॥૭॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. જ્ઞાની ૧, (તે ખીજ ને ત્રોથા ગુણુકાણુ ઉપરલા ને સિદ્ધ.) અને અજ્ઞાની ૨, (તે પહેલા ત્રીજ ગુણુકાણુના જીવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્ઞાની જ્ઞાની પણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, જ્ઞાની એ ભેદે છે. સાદિ અપર્યવસિત (અપ્રતિપાતિ) જ્ઞાની ૧. ને સાદિ સપર્યવસિત (તે જે પડે) જ્ઞાની ૨. તેમાં જે સાદિ સપર્યવસિત જ્ઞાન છે તે જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે છાસક સાગરોપમ ઝાઝેરાં રહે (ક્ષાયોપસમ સમ્યક્ત્વીને મતિ, ન્યુત જ્ઞાન રહે પછે પડે તે માટે) અને જે સાદિ અપર્યવસિત જ્ઞાન છે તેના તો કાળનું માન હોય નહીં. (કમકે આવ્યું જાવજ નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અજ્ઞાની અજ્ઞાની પણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અજ્ઞાની ને સવેદીની પરે ત્રણ ભેદે કહેવા. (અનાદિ અપર્યવસિત ૧, અનાદિ સપર્યવસિત ૨, સાદિ સપર્યવસિત ૩.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્ઞાની ને અંતર કેટલા કાળનું હોય ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, જ્ઞાની એ ભેદે છે. તેમાં જ્ઞાની જે સાદી અપર્યવસિતને અંતર નથી. (અણુપડવા માટે અપ્રતિપાતિ જ્ઞાનવંત) અને સાદી સપર્યવસિત જે જ્ઞાની તે જે પડે તે. તેને જ્ઞાન્યથી અંતર અંતર્મુહુર્ત્તનું (તે પાછો અંતર્મુહુર્ત્ત સમયકત્વ પામે તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણો અંતર પડે. (એટલું મિથ્યાત્વમાં રહીને ફરી જ્ઞાન પામે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અજ્ઞાનીને અંતર કેટલા કાળનું હોય ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અજ્ઞાની ત્રણ ભેદે છે (તે પૂર્વવત) તેમાં જે અનાદિ અનંત અને અનાદિ સાંત એ એને તો અંતર નથી. અને જે સાદી સપર્યવસિત તેને જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત અંતર પડે અને ઉત્કૃષ્ટપણે છાસક સાગરોપમ ઝાઝેરાનું અંતર પડે. (એટલો કાળ જ્ઞાની પણે રહીને વળી પાછો અજ્ઞાની થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જ્ઞાની ૧. ને અજ્ઞાની ૨. એ એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણા છે ?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સર્વથી થોડા જ્ઞાની છે. ૧, તેથકી અજ્ઞાની અનંતગુણુ છે ૨. ॥૮॥

અથવા વળી બે બેદે સર્વ જીવ કલા છે. આહારી ૧, ને અણાહારી ૨, (વિગ્રહ ગતિ, કેવળ સમુદ્ધાતે, અન્નેગી અને સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આહારી જીવ આહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, આહારી જીવ બે બેદે છે. તે જહ્મસ્થ આહારી ૧, અને કેવળી આહારી ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જહ્મસ્થ જીવ આહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ તેપણુ બે સમયે જીવે રહે. (તે કેમળે વિગ્રહગતી બે સમય અણુહારી રહીને ક્ષુદ્રક ભવ કરે તે ભોગવીને વળી વિગ્રહગતિ અણુહારી થાય ત્યારે એ માન જાણવું.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ જાવત ક્ષેત્રથી આંગુળના અસંખ્યાતમા ભાગ માંહે જોટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણિ અવસર્પિણિ લગી રહે (વિગ્રહગતી ન કરે આહારીજ રહે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળી આહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે દેસે જીવી પૂર્વ કોડી લગી આહારી હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અણુહારી અણુહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અણુહારી બે બેદે છે. જહ્મસ્થ અણુહારી ૧, અને કેવળી અણુહારી ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, જહ્મસ્થ અણુહારી જહ્મસ્થ અણુહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે બે સમય રહે (વિગ્રહગતિ વર્તેતો થકા એટલું અણુહારી રહે તે માટે. વળી અંધાંતરે ત્રણ સમય પણ અણુહારી કલા છે પણ શ્રી સિદ્ધાંત માંહે કહ્યું તે તહેત છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળી અણુહારી કેવળી અણુહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે બેદ છે. તે સિદ્ધ થયા તે કેવળી સદાય અણુહારી છે ૧, અને મનુષ્ય ભવે રહ્યા. કેવળી કયારેક અણુહારી (કેવળ સમુદ્ધાત વેળા) હોય. ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ થયા તે કેવળી અણુહારી કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અણુહારી થયાની આદિ છે પણ અંત નથી. (સિદ્ધ પાછા આહારી નહીં થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવસ્થ કેવળી અણુહારીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, ભવસ્થ કેવળી અણુહારી બે બેદે છે. સન્નેગી ૧, (તેરમે ગુણુદાણે ભવસ્થ કેવળી સમુદ્ધાત કરતાં અણુહારી હોય) અને અન્નેગી ૨. (ચઉદમે ગુણુદાણે ભવસ્થ કેવળી અણુહારી હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સન્નેગી તેરમે ગુણુઠાણે ભવસ્થ કેવળી અણાહારી કેટલા કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ કેવળી સમુદ્ધાત કરતાં ત્રણ સમય અણાહારી રહે. (આઠ સમયનો કેવળી સમુદ્ધાત છે તેમાં ત્રીજો, ચોથો અને પાંચમો સમય અણાહારી હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અન્નેગી ચઉદમે ગુણુઠાણે ભવસ્થ કેવળી અણાહારી કેટલા કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય પણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તજ અણાહારી રહે. (ચઉદમા ગુણુઠાણાનું એટલુંજ પાંચ લઘુ અક્ષરનું માન છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છદ્મસ્થ આહારીને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે બે સમયનું અંતર પડે. (વિગ્રહગતિ અણાહારી હોય તે માટે આહારનો અંતર પડે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળી આહારકને કેટલા કાળનું અંતર પડે.)

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ ત્રણ સમયનું અંતર પડે (કેવળ સમુદ્ધાતે અણાહારી હોય ત્યારે આહારનો અંતર પડે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, છદ્મસ્થ અણાહારી ને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્ય પણે ક્ષુદ્રક ભવ બે સમયે ઉણાનો અંતર પડે. (તે એમ જે વિગ્રહગતી બે સમય અણાહારી રહીને ક્ષુદ્રક ભવ કરે ત્યાં આહારી થઈને વળી વિગ્રહગતી કરે તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ જાવત્ આંગુળના અસંખ્યાતમા લાગ માંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી લગી રહે. (વિગ્રહગતી કરેજ નહીં ત્યારે અંતર પડે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ કેવળી અણાહારીને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદી અપર્યં વસિત છે તેને અંતર નથી. (ફરીને આહારી નહીં થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સન્નેગી તેરમે ગુણુઠાણે ભવસ્થ કેવળી આહારીને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે. (કેવળી સમુદ્ધાત પછી અંતર્મુહુર્તે ચઉદમું ગુણુઠાણું પડીવરજે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અન્નેગી ભવસ્થ કેવળી અણાહારીને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી. (કેમકે ચઉદમા ગુણુઠાણાથી પાધરોજ મુક્તિ જાય વ્યે આહાર ન કરે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આહારક ૧, ને અણાહારક ૨. એ બે માંહે કયા કયાથી ઘોસા ધણા છે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા જીવ અણાહારી છે ૧, તેથકી આહારી જીવ અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, (નિગોદનો અસંખ્યાતમો ભાગ સદાઈ વિગ્રહગતી વર્તતા અણાહારી પામીએ તે માટે. અણાહારીથી આહારી અનંતા ન કહીએ એ ભાવ.) ॥૯૫॥

અથવા વળી પ્રકારાંતરે એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. ભાષક ૧, (તે ભાષાએ યોડે તે) અને અભાષક ૨. (તે જે મૌન રહે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સભાષક સભાષકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે એક સમય રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત લગી ભાષા વર્ગણા સહીત રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભાષક અભાષકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અભાષક એ ભેદે છે. સિદ્ધ અભાષક ૧, (જેની આદિ છે પણ અંત નથી) ને સંસારી અભાષક ૨. (જેની આદિ પણ છે, ને અંત પણ છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ અભાષક અભાષકપણે કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ એના કાળનું માન કહેવાય નહીં. (કેમકે સિદ્ધ ક્યારેય પણ યોલશે નહીં)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસારી અભાષક અભાષકપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત લગી રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી ક્ષેત્રથી અસંખ્યાતા પુદ્ગળ પરાવર્ત લગી અભાષકપણે રહે. (એકદ્રિમાંહે રહે લાં અભાષક છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સભાષકને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનરપતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભાષકને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. સિદ્ધ અભાષક ૧, ને સંસારી અભાષક ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ અભાષકને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી (સિદ્ધ ક્યારેય પણ યોલશે નહીં તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસારી અભાષકને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય (ભાષાદ્રવ્ય પ્રહણુરૂપ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભાષક ૧, ને અભાષક ૨, એ એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા ભાષક છે ૧, તેથકી અભાષક અનંત ગુણા છે ૨. (એકદ્રીય ને સિદ્ધ અનંતા છે તે માટે.) ॥૧૦॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સશરીરી ૧, (તે સંસારી જીવ) ને અશરીરી ૨. (તે સિદ્ધ ભગવંત.)

તે જ્યેમ સિદ્ધ, અસિદ્ધને કહ્યું તેમ સર્વ કહેવું. ત્યાં થોડા અશરીરી છે ૧, ને તેથી સશરીરી અનંત ગુણા છે ૨. ॥૧૧॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. ચરીમ ૧, (તે ભવ્ય) ને અચરીમ ૨. (તે અભવ્ય ને સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચરીમ ચરીમ પણ કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, ચરીમની આદિ નથી પણ અંત છે. (મોક્ષ જ્ઞાને ત્યારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અચરીમ અચરીમ પણ કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, અચરીમ એ ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્યં વસીત ૧, (તે અભવ્ય) ને સાદિ અપર્યં વસીત ૨, (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચરીમને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેને અંતર નથી. (કેમકે ચરીમ તે ભવ્ય મોક્ષ જ્ઞાને ત્યારે અચરીમ થાય ત્યાંથી પાછો ચરીમ ન થાય કેમકે પાછું આવવું નથી માટે અંતર નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અચરીમને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, તેના એ ભેદ છે, તે અનાદિ અપર્યં વસીત ૧, (તે અભવ્ય) ને સાદિ અપર્યં વસીત ૨. (તે સિદ્ધ.) એ અચરીમ અને અંતર નથી. (કેમકે ચરીમ તે અચરીમ થાય પણ અચરીમ તે ચરીમ ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચરીમ ૧, ને અચરીમ ૨, એ એ માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણા છે?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સર્વથકી થોડા અચરીમ છે ૧, (અભવ્ય અને સિદ્ધ) તે થકી ચરીમ અનંત ગુણા છે ૨, (ભવ્ય.) ॥૧૨॥

અથવા વળી એ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે, તે સાકારોપયોગવંત ૧, (તે જ્ઞાનોપયોગવંત) ને અનાકારોપયોગવંત ૨, તે દર્શનોપયોગવંત).

એ એને સંતિષ્ટના કાયસ્થિતિ અને અંતર પણ જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત. (ઉપયોગનો કાળ એટલોજ હોય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સાકારોપયોગવંત ૧, ને અનાકારોપયોગવંત ૨, એ એ માંહે કયા કયાથકી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે જ્ઞાતમ, સર્વથકી થોડા અનાકારોપયોગી છે ૧, (સામાન્ય દર્શનના કાળ થોડા તે માટે) તે થકી સાકારોપયોગી સંખ્યાત ગુણા છે ૨. (વિશેષ જ્ઞાન કાળ ધણા તે માટે) ॥૧૩॥ હવે સંગ્રહણી ગાથા કહે છે.

સિદ્ધ સઙ્ગદિય કાણ, જોણ વેણ કસાય લેસાયા।

નાણું વયોગા હારા, માસ શરીરાય ચરમોય ॥૧॥ (ટીકાયાં)

અર્થ—સિદ્ધ ૧, સંઈદ્રીય ૨, કાય ૩, જ્નેગ ૪, વેદ ૫, કપાય ૬, લેશ્યા ૭, જ્ઞાન ૮, ઉપયોગ ૯, આહારી ૧૦, ભાષક ૧૧, સશરીરી ૧૨, ને ચરીમજીવ ૧૩. એ તેર આળાવાની સંગ્રહણી ગાથા કહી. એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે સર્વ જીવની દ્વિવિધિ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ.

૧૪૦. ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ, તેના આળાવા સાત. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

સાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ કહ્યા છે તે એવી રીતે કહે છે કે સમ્યક્દ્રષ્ટી ૧, મિથ્યાદ્રષ્ટી ૨, ને સમ્યક, મિથ્યાદ્રષ્ટી તે મીશ્રદ્રષ્ટી ૩.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમ્યક્દ્રષ્ટી સમ્યક્દ્રષ્ટીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, સમ્યક્દ્રષ્ટી એ ભેદ છે. તે. સાદિ અપર્યવસિત ૧, (તે અનાદિ મિથ્યાત્વમાંથી સમ્યક્ત્વ પામ્યો તેની આદી છે પણ અંત નથી કેમકે ક્ષાયક સમ્યક્દ્રષ્ટી પહે નહીં મોક્ષ જાય તે માટે.) ને સાદિ સપર્યવસીત ૨. (તે જે સમ્યક્ત્વ પામીને વધી પડવાય થાય છે તે.) તેમાં જે સાદિ સપર્યવસીત સમ્યક્ત્વદ્રષ્ટી છે તે જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે (ઉપસમ સમ્યક્ત્વ પ્રમુખ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે જાસઠ સાગરોપમ જાહેરાં રહે (ક્ષાયોપસમીક સમ્યક્ત્વવંત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મિથ્યાદ્રષ્ટી મિથ્યાદ્રષ્ટીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, મિથ્યાદ્રષ્ટી ત્રણ ભેદ છે. તે સાદિ સપર્યવસિત ૧. (તે પડવાય) અનાદિ અપર્યવસીત ૨. (તે મિથ્યાત્વી અભવ્ય) અને અનાદિ સપર્યવસિત ૩. (તે ભવ્ય) તેમાં જે સાદિ સપર્યવસીત મિથ્યાત્વી સમ્યક્તથી પડીને મિથ્યાત્વમાં આવ્યા છે તે જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જીવત અર્થ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉજો રહે પછી સમ્યક્ત્વ પામે. (અને શેષ જેના કાળનું માન થાય નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મીશ્રદ્રષ્ટી મિશ્રદ્રષ્ટીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, મિશ્રદ્રષ્ટી (ત્રીજે મીશ્ર ગુણકાણે) તે જ્ઞાન્યપણે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત રહે. (પછી સમ્યક્ત્વ પામે અથવા મિથ્યાત્વમાં જાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમ્યક્દ્રષ્ટીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે જૌતમ, સમ્યક્દ્રષ્ટીના એ ભેદ છે. સાદિ અપર્યવસિત ૧, ને સાદિ સપર્યવસિત ૨, તેમાં જે સાદિ અપર્યવસીત (ક્ષાયક સમ્યક્ત્વી) તેહને અંતર નથી (કેમકે તે પાછો મિથ્યાત્વી ન થાય તે માટે) અને જે સાદિ સપર્યવસીત (તે ઉપસમી ક્ષાયોપસમી સમ્યક્ત્વી) તેહને જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જીવત અર્થ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉજો અંતર પડે (એટલે કાળે વળી પાછો ફરીને અવસ્થા સમ્યક્ત્વ પામે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મિથ્યાદ્રષ્ટીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, મિથ્યાદ્રષ્ટીના ત્રણ ભેદ છે. અનાદિ અપર્યવસિત ૧, (તે અભવ્ય) અનાદિ સપર્યવસીત ૨, (તે ભવ્ય) ને સાદિ સપર્યવસીત ૩ (તે સમ્યક્ત્વથી પડીને મિથ્યાત્વી થયા છે તે) તેમાં પ્રથમ અનાદિ અપર્યવસીતને અંતર નથી. તેમ અનાદિ સપર્યવસીત તેને પણ અંતર નથી. અને જે સાદિ સપર્યવસીત છે તેહને અંતર જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે છાસક સાગરોપમ અજેરાનું અંતર પડે. (એટલું સમ્યક્ત્વમાં રહીને પાછો મિથ્યાત્વ પામે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મિશ્રદ્રષ્ટીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાવત્ અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશેઉણો અંતર પડે. (એટલે કાળે ફરી સમ્યક્ત્વ પામતાં મિશ્રપણું આવે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સમ્યક્દ્રષ્ટી ૧, મિથ્યાદ્રષ્ટી ૨, ને મિશ્રદ્રષ્ટી ૩. એ ત્રણ માંહે કયા કયાથકી થોડા ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા મિશ્રદ્રષ્ટી છે ૧, તેથકી સમ્યક્ત્વ દ્રષ્ટી અનંત ગુણ છે ૨. (સિદ્ધ અનંતા માટે) ને તેથકી મિથ્યાત્વદ્રષ્ટી અનંત ગુણ છે ૩. (નિગોદ ભવ્યા તે માટે.) ॥૧॥

અથવા વળી ત્રણ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. પરીત ૧, (પ્રત્યેક શરીરી તથા પરીત સંસારી) અપરીત ૨, (સાધારણ શરીરી તથા અહુળ સંસારી) ને નોપરીત, નો અપરીત ૩. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરીત જીવ પરીતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પરીત જીવ એ ભેદે છે. કાયપરીત ૧, (તે પ્રત્યેક શરીરી) ને સંસાર પરીત ૨. (તે અહ્ય સંસારી).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાયપરીત કાયપરીતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ રહે. જાવત્ અસંખ્યાતા લોકના આકાશ પ્રદેશ જેટલી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી પ્રત્યેક શરીરપણે રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસાર પરીત સંસાર પરીતપણે કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે. (પૂજા સમયે તત્કાળ કેવળ પામી મુક્તિ જાય તે માટે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાવત્ અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણો રહે. (એટલા માંહે જેહને સંસાર ભ્રમણ રહું હોય તે પરીત સંસારી કહીએ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપરીત અપરીતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અપરીત એ ભેદે છે. તે કાય અપરીત ૧. (તે સાધારણ શરીરી) ને સંસાર અપરીત ૨. (તે અહુળ સંસારી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાય અપરીત કાય અપરીતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે. (નિગોદ માંહે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ રહે. (તે કાળથકી અનંતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી ક્ષેત્રથકી અનંતા લોકાકાશ પ્રમાણે અસંખ્યાત પુદ્ગળ પરાવર્તન કરે તે આવળકાને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા સમય થાય તેટલો કાળ રહે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસાર અપરીત સંસાર અપરીતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે, અનાદિ અપર્યવસિત ૧. (તે અભવ્ય જીવ) અને અનાદિ સપર્યવસિત ૨. (તે ભવ્ય જીવ છે તે જેને અર્ધ પુદ્ગળ ઉપરાંત સંસાર છે તે.) (એના કાળનું માન કહેવાય નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોપરીત, નો અપરીત (તે સિદ્ધ) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહની આદિ છે, પણ અંત નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાય પરીતને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે. (એકજ નિગોદનો ભવ કરી પાછો પ્રત્યેક થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (નિગોદમાં રહીને પ્રત્યેક થાય સારે અને નિગોદનો કાળ અઠી પુદ્ગળ પરાવર્ત છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસાર પરીતને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી. (કેમકે જે અદ્ય સંસારી છે તે જહુળ સંસારી ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાય અપરિતને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, કાય અપરીત તે સાધારણ શરીરી તેહને અંતર જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો પૃથ્વીની કાયસ્થિતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંસાર અપરીત (તે અનાદિ અપર્ય વસીત અભવ્ય) તેહને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહના બે ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્ય વસિત ૧, (તે અભવ્ય) અને અનાદિ સપર્ય વસીત ૨. (તે ભવ્ય જીવ પણ જહુળ સંસારી જાણુવા) તેમાં અનાદિ અપર્ય વસીતને પણ અંતર નથી અને અનાદિ સપર્ય વસીતને પણ અંતર નથી. (કારણ કે અભવ્યને ભવ્ય થાવું નથી માટે અંતર નથી અને જે ભવ્ય છે તે અદ્ય સંસારી પરીત યાશે પણ પાછો જહુળ સંસારી નહીં થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોપરીત, નો અપરીત (તે સિદ્ધ) તેને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પરીત ૧, અપરીત ૨, અને નોપરીત નોઅપરીત ૩. એ ત્રણ માંહે કયા કયા થકી યોગ્ય ધણુ હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પરીત છે ૧, (પ્રત્યેક શરીરી અને અલ્પ સંસારી માટે.) તે થકી નોપરીત નો અપરિત (સિદ્ધ) તે અનંત ગુણા છે ૨. તે થકી અપરીત (તે સાધારણ શરીરી અને બહુળ સંસારી) અનંતગુણા છે ૩. ॥૨૧॥

અથવા વળી ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ કહ્યા છે. પર્યાપ્તા ૧, અપર્યાપ્તા ૨, ને નોપર્યાપ્તા નોઅપર્યાપ્તા ૩. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પર્યાપ્તા જીવ પર્યાપ્તાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથક્ત્વ આંતરે લગી પર્યાપ્તાના જીવ કરે. અપર્યાપ્તાપણે મરે નહીં તે આશ્રી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપર્યાપ્તા જીવ અપર્યાપ્તાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત જ રહે. (અપર્યાપ્તાના ધણા જીવ કરે તો પણ અંતર્મુહુર્ત માંહે જેટલા જીવ થાય તેટલા જ કરે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોપર્યાપ્તા, નોઅપર્યાપ્તા (તે સિદ્ધ) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે. (એટલે તેહની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પર્યાપ્તાને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અંતર્મુહુર્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે. (એટલે જ અપર્યાપ્તાનો કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપર્યાપ્તાને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો ને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથક્ત્વ આંતરનો અંતર પડે (એટલે જ પર્યાપ્તાનો કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોપર્યાપ્તા, નોઅપર્યાપ્તા (સિદ્ધ) તેહને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પર્યાપ્તા ૧, અપર્યાપ્તા ૨, ને નોપર્યાપ્તા, નોઅપર્યાપ્તા ૩. એ ત્રણ માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા નોપર્યાપ્તા, નોઅપર્યાપ્તા (સિદ્ધ) છે ૧, તે થકી અપર્યાપ્તા અનંતગુણા છે ૨, (નિગોદીઆ સિદ્ધથી અનંતગુણા છે તે માટે) ને તે થકી પર્યાપ્તા જીવ સંખ્યાતગુણા છે ૩, (સુક્ષ્મ માંહે પર્યાપ્તા ધણાં છે તે માટે.) ॥૩૧॥

અથવા વળી ત્રણ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સુક્ષ્મ ૧, આદર ૨, નોસુક્ષ્મ, નોઆદર ૩. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવ સુક્ષ્મપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ પૃથ્વીની કાયસ્થિતિ જેટલો અસંખ્યાતો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવ આદરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ. તે કાળથી અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી અને ક્ષેત્રથી આંગુળના અસંખ્યાતમા ભાગે આકાશ શ્રેણીમાંહે જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોસુક્ષ્મ, નોઆદર (સિદ્ધ) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્ય વસીત છે (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ જીવને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને આદરપણાની કાયસ્થિતિના કાળ જેટલો અંતર જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આદર જીવને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને સુક્ષ્મપણાની કાયસ્થિતિના કાળ જેટલો અંતર જાણવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોસુક્ષ્મ, નોઆદર તેહને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સુક્ષ્મ ૧, આદર ૨, અને નોસુક્ષ્મ નોઆદર ૩, એ ત્રણ માંહે કયા કયાથી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા નોસુક્ષ્મ નોઆદર (સિદ્ધ) છે. ૧, તે થી આદર જીવ અનંત ગુણ છે ૨, ને તે થી સુક્ષ્મ જીવ અસંખ્યાત ગુણ છે. ૩, ॥૪॥

અથવા વળી ત્રણ ભેદે સર્વ જીવ કલા છે, તે સંજી ૧, (મન સહીત પચેંદ્રી.) અસંજી ૨, (તે મન રહીત) ને નોસંજી નોઅસંજી ૩, (તે સિદ્ધ)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજી જીવ સંજીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથક્ત્વ સો સાગર ઝાઝેરાં રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસંજી જીવ અસંજીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અંતર્મુહુર્ત રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોસંજી નોઅસંજી (તે સિદ્ધ.) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્ય વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજી જીવને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે અને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસંજી જીવને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથક્ત્વ સો સાગરોપમ આઝેરાનું અંતર પડે. (એટલો સંજીનો કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ગૌતમ, નોસંજી, નોઅસંજી ને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજી ૧, અસંજી ૨, ને નોસંજી, નોઅસંજી ૩, (તે સિદ્ધ.) એ ત્રણ માંહે કયા કયાથકી થોડા ધણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા સંજી (મન સહીત) છે ૧, તે થકી નોસંજી, નોઅસંજી (સિદ્ધ) તે અનંત ગુણ છે ૨, ને તે થકી અસંજી અનંત ગુણ છે ૩, ॥૫૫॥

અથવા વળી ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ કહ્યા છે. તે ભવ સિદ્ધિયા ૧, (તે ભવ્ય) અભવ્ય સિદ્ધિયા ૨, (તે અભવ્ય) ને નોભવ્યસિદ્ધિયા, નોઅભવ્યસિદ્ધિયા ૩, (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત ભવ્યસિદ્ધિયા ભવ્યસિદ્ધિયાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે અનાદિ સપર્ય વસીત છે. (તેની આદિ નથી પણ અંત છે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અભવ્યસિદ્ધિયા અભવ્યસિદ્ધિયાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે અનાદિ અપર્યવસીત છે. (એટલે તેની આદિ પણ નથી. ને અંત પણ નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોભવ્યસિદ્ધિયા, નોઅભવ્યસિદ્ધિયા કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે સાદિ અપર્યવસીત છે (એટલે તેની આદિ છે પણ અંત નથી).

એ ત્રણને અંતર નથી (કેમકે ભવ્ય છે તે અભવ્ય ન થાય, અભવ્ય છે તે ભવ્ય ન થાય ને સિદ્ધ છે તે અસિદ્ધ ન થાય તે માટે).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ભવ્ય ૧, અભવ્ય ૨, ને નોભવ્ય નોઅભવ્ય ૩, એ ત્રણ માંહે કયા કયાથકી થોડા ધણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા અભવ્ય છે ૧, તે થકી નોભવ્ય નોઅભવ્ય (તે સિદ્ધ) અનંત ગુણ છે ૨. ને તે થકી ભવ્ય અનંત ગુણ છે ૩. ॥૬૧॥

અથવા વળી ત્રણ પ્રકારે સર્વ જીવ કહ્યા છે. તે ત્રસ ૧, (એ ઈંદ્રિયાદિક) સ્થાવર ૨, (તે એકેંદ્રી) નોત્રસ નોસ્થાવર ૩. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસજીવ ત્રસપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ આઝેરાં રહે. (પૂર્વે દ્વીવિધિ પ્રતિપતિને વિષે તેઉ, વાયુને પણ ત્રસ કહ્યા છે પણ છહાં સ્થાવરમાં ગણ્યા છે અને છહાં તો ફક્ત એ ઈંદ્રિયાદિકજ ત્રસ જાણવા તો તે માંહે તો એ હજાર સાગરોપમ આઝેરાં રહે. એ ભાવ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્થાવર જીવ સ્થાવરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોત્રસ નોસ્થાવર જીવ (તે સિદ્ધ) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસ જીવને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્થાવર જીવને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એ હજાર સાગરોપમ ઝાઝેરાનો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોત્રસ નોસ્થાવર તેને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ત્રસ ૧, સ્થાવર ૨, ને નોત્રસ નોસ્થાવર ૩, એ ત્રણ માંહે કયા કયા થકી થોડાં ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા ત્રસ જીવ છે ૧, તેથકી નોત્રસ નોસ્થાવર તે અનંત ગુણ છે ૨, ને તે થકી સ્થાવર જીવ અનંત ગુણ છે ૩. ॥જા એ શ્રી જીવાભિગમ સૂત્રે સર્વ જીવની ત્રીવિધિ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૪૧. ચાર પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા ચાર. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, ખહુત્વનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહેછે જે ચાર ભેદે સર્વ જીવ કહ્યાછે. તે કહે છે. મનજોગી ૧, (સંજી પચેંદ્રી તે પણ મન વ્યાપાર સહીત) વચનજોગી ૨, (તે એઈદ્રિયાદિક તે પણ વચન વ્યાપારવંત) કાયજોગી ૩, (સર્વ જીવ) ને અજોગી ૪. (તે સિદ્ધ અને ચઉદમા ગુણકાણના.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનજોગી મનજોગીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક સમય રહે (મનો વર્ગણના પુદ્ગળ લેવારૂપ) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત રહે. (મન વ્યાપાર ચીતનરૂપ) એમ વચનજોગી પણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાયજોગી કાયજોગીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યપણે અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અજોગી અજોગીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે (એટલે તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનજ્ઞેગીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ અંતર પડે. એમ વચન જ્ઞેગીને પણ અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાયજ્ઞેગીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે એક સમયનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્તનું અંતર પડે. (મનોજ્ઞેગ, વચન જ્ઞેગ વર્તતા હોય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અજ્ઞેગીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી. (અજ્ઞેગી પાછો સજ્ઞેગી ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનજ્ઞેગી ૧, વચન જ્ઞેગી ૨, કાયજ્ઞેગી ૩, ને અજ્ઞેગી ૪. એ ચાર માંહે કયા કયા થકી થોડા ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા મનજ્ઞેગી છે ૧, તે થકી વચનજ્ઞેગી અસંખ્યાતશ્રુણા છે ૨, તે થકી અજ્ઞેગી અનંત ગુણા છે ૩, ને તે થકી કાયજ્ઞેગી અનંતગુણા છે ૪. ॥૧૧॥

અથવા વળી ચાર પ્રકારે સર્વ જીવ કલા છે તે. સ્ત્રીવેદી ૧, પુરુષવેદી ૨, નપુંસક વેદી ૩, ને અવેદી ૪, (તે નવમા ગુણુદાણા ઉપરના ને સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદિ સ્ત્રીવેદપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકસો દશ પલ્યોપમ તથા સો પલ્યોપમ. તથા અઠાર પલ્યોપમ તથા ચૌદ પલ્યોપમ તથા પલ્ય પ્રથકત્વ એ સર્વ પૂર્વ કોઠી પ્રથકત્વે અધિક. ને જઘન્ય એક સમય રહે. (એ સર્વેની ભાવના પૂર્વે જેમ ત્રીવિધિ પ્રતિપતિ માંહે કહી છે તેમ જાણવી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરુષવેદી પુરુષવેદપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે પ્રથકત્વ સો સાગરોપમ ઝાઝેરાં રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદી નપુંસકવેદપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે. (ઉપસમ શ્રેણી અવેદી થઇને પડતાં પાછો એક સમય નપુંસક વેદી થઇને મરી અનુત્તર વૈમાને જાય ત્યાં પુરુષવેદી થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ રહે. (એકદ્રિયાદિક માંહે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવેદી અવેદીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અવેદી જે ભેદ છે. તે સાદિ અપર્યવસીત ૧, (તે ક્ષીણવેદી અને સિદ્ધ.) અને સાદિ સપર્ય વસીત ૨, (તે ઉપશાંત વેદી દશમે, અગ્યારમે ગુણુદાણે.) તેમાં જે સાદિ સપર્ય વસીત (કંપસાંત વેદી) તે જઘન્યથી એક સમય રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત લગી રહે. (એટલોજ ઉપસાંત મોહનો કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે (અવેદી તથા પુરૂષવેદી યાતાં અંતર પડે તે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (તે એમ જે વનસ્પતિ માંહે જાય સારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પુરૂષવેદને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમયનો. (ઉપસાંત નવમે ગુણકાણે એક સમય અવેદી રહી અનુત્તર વૈમાને જાય ત્યાં વળી પુરૂષવેદી થાય તે માટે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો (અનંતો) કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નપુંસકવેદીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો (ઉપસાંત વેદ તથા અન્ય વેદને ભવાંતર) અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ પ્રથક્ત્વ શો ઝાઝેરાનો અંતર પડે. (એટલું પુરૂષવેદપણે રહે પછી નપુંસક વેદ થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવેદીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અવેદી એ ભેદ છે. તે સાદિ અપર્યં વસીત ૧, (તે ક્ષીણુવેદી અને સિદ્ધ) તેહને અંતર નથી. અને સાદિ સપર્યં વસીત ૨. (તે ઉપસાંત વેદી દશમે, અચ્ચારમે ગુણકાણે) તેહને જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાયત અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણા એટલો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સ્ત્રીવેદી ૧, પુરૂષવેદી ૨, નપુંસકવેદી ૩, ને અવેદી ૪. એ ચાર માંહે કયા કયા થકી થોડા ધણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પુરૂષવેદી છે ૧, તે થકી સ્ત્રીવેદી સંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી અવેદી અનંત ગુણા છે ૩. (સિદ્ધ અનંતા તે માટે) ને તે થકી નપુંસકવેદી અનંતગુણા છે ૪. (એકેંદ્રી અનંતા તે માટે.)

અથવા વળી ચાર ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. તે ચક્ષુ દર્શણી ૧, (આંખે દેખે તે) અચક્ષુ દર્શણી ૨, (આંખ વિના શેષ ચાર ઇંદ્રીએ જાણે તે) અવધિ દર્શણી ૩, (અવધી દર્શને દેખે તે) ને કેવળ દર્શણી ૪, (તે કેવળ દર્શને દેખે તે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચક્ષુ દર્શણિ ચક્ષુ દર્શનીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર સાગરોપમ ઝાઝેરાં રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અચક્ષુ દર્શની અચક્ષુ દર્શનીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના એ ભેદ છે. અનાદિ અપર્યંવસીત ૧, (તે અભવ્ય) ને અનાદી સપર્યંવસીત ૨, (તે ભવ્ય) (એ બેના કાળતું માન કહેવાય નહીં.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવધિ દર્શણી અવધી દર્શણીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે. (અવધિ પામ્યા પછીજ કાષ્ટકને મરણ

થાય તે આશ્રિ) અને ઉત્કૃષ્ટપણે એ જાસક સાગરોપમ એટલે એકસો બત્રીસ સાગરોપમ આંજેરાં (એક જાસક સાગર મનુષ્ય કે તિર્થંચ પચેંદ્રી સાતમી નરકે તેત્રીશ સાગરની સ્થિતિ પામે ત્યાં સમ્યક્ત્વ પામી ફરી સમ્યક્ત્વ વમી વળી સાતમી નરકે તેત્રીશ સાગરની સ્થિતિ પામે એમ જાસક સાગરોપમ થાય, ચારપછી સમ્યક્ત પામેછે વિભંગજ્ઞાન માંહેથી અવધી જ્ઞાન થાય. દેવતા, મનુષ્યપણે જાસક સાગર રહે એમ એકસો બત્રીસ સાગર આંજેરાં લગી અવધિદર્શન રહે. અવધજ્ઞાન ને વિભંગજ્ઞાન એ બેમાં નામ ફેર છે પણ અવધિદર્શન તો એકજ છે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળ દર્શની કેવળ દર્શનીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેની આદિ છે પણ અંત નથી (આવ્યું ન જાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચક્ષુ દર્શણીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અચક્ષુદર્શણીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે હેદ છે તે પૂર્વે કહ્યા છે તે અનેને અંતર નથી (સંસારી સર્વને અચક્ષુ દર્શન છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવધિ દર્શનીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળ દર્શણીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસિત છે (આવ્યું જાય નહિ) તે માટે અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ચક્ષુ દર્શણી ૧, અચક્ષુ દર્શણી ૨, અવધિ દર્શણી ૩, ને કેવળ દર્શણી ૪, એ ચાર માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા અવધિ દર્શની છે ૧, (દેવતા, નારકી અને કેટલાએક પચેંદ્ર તીર્થંચ, મનુષ્યને હોય તે માટે.) તેથકી ચક્ષુદર્શની અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, (ચઉરીંદ્રી અને પચેંદ્રી સર્વને છે તે માટે.) તેથકી કેવળ દર્શની અનંત ગુણા છે ૩, (સિદ્ધ અનંતા માટે) અને તેથકી અચક્ષુ દર્શની અનંત ગુણા છે ૪, (સર્વ સંસારી જીવને અચક્ષુ દર્શન છે તે માટે.) ॥૩॥

અથવા વળી ચાર હેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. સંજત ૧, (સર્વ વિરતિ સાધુ) અસંજત ૨, (તે અવિરતી) સંજતા સંજત ૩, (તે દેસ વિરતિ શ્રાવક) ને નો સંજત, નો અસંજત, નો સંજતાસંજત ૪. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજત સંજતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણી કોડ પૂર્વ લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસંજત અસંજતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ કહ્યા છે, અનાદિ અપર્યવસીત ૧, (તે અલબ્ધ) અનાદિ સપર્યવસીત ૨, (તે લબ્ધ) અને સાદિ સપર્યવસીત ૩, (તે પડવાય) તેમાં જે સાદિ સપર્યવસીત છે તે જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત માટેરો રહે. (શેષ એનું કાળ માન ન કહેવાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજતા સંજત સંજતા સંજતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણીકોડ પુર્વલગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નો સંજત, નોઅસંજત, નો સંજતા સંજત. (સિદ્ધ) કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્યવસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજતને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું (માઠા અધવસાએ પડવા ૩૫) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેસે ઉણું એટલું અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અસંજતને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્યવસીત ૧, અનાદિ સપર્યવસીત ૨, અને સાદિ સપર્યવસીત ૩. તેમાં અનાદિ અપર્યવસીત અને અનાદિ સપર્યવસીત એ એને અંતર નથી. અને સાદિ સપર્યવસીત તેને જઘન્યથી એક સમયનું અંતર પડે અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણું પૂર્વ કોડીનું અંતર પડે. (એટલુંજ ચારીત્રનું માન છે પણ તે ઉપરાંત અવશ્યમેવ અવિરતિ આવે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજતા સંજતને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ સંજતને કહું તેમ જઘન્ય અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણાનું અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નોસંજત, નોઅસંજત, નોસંજતા સંજત (સિદ્ધ) તેહને કેટલું અંતર પડે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેહને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સંજત ૧. અસંજત ૨. સંજતા સંજત ૩. અને નોસંજત, નો અસંજત, નોસંજતાસંજત ૪. એ ચાર માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા સંજત છે ૧. (ઉત્કૃષ્ટપણે નવ હગ્નર કોડ સાધુ પામીએ તે માટે.) તે થકી સંજતા સંજત અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. (તિર્થંચ માંહે દેશ વિરતિ અસંખ્યાતા પામીએ તે માટે.) તે થકી નોસંજત, નોઅસંજત, નોસંજતા સંજત તે અનંત ગુણા છે ૩. (સિદ્ધ અનંતા માટે) તે થકી અસંજત અનંત ગુણા છે. ૪. ॥૪॥ એ શ્રી જીવાભિગમસૂત્રે ચતુર્વિધ સર્વ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૪૨. પાંચ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા બે. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ,
અંતર જે અદ્ય બહુત્વનો અધિકાર.

લાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે પાંચ ભેદે સર્વ જીવ કલા છે તે કહે છે. નારકી ૧. તિર્યચ ૨. મનુષ્ય ૩. દેવતા ૪. અને સિદ્ધ ૫.

એહની કાયસ્થિતિ અને અંતર જેમ પૂર્વે કલા છે તેમજ ઇલાં પણ જાણવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી ૧. તિર્યચ ૨. મનુષ્ય ૩. દેવતા ૪. અને સિદ્ધ ૫. એ પાંચ માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા મનુષ્ય છે ૧. તે થકી નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. તે થકી દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩. તે થકી સિદ્ધ અનંત ગુણા છે ૪. ને તે થકી તિર્યચ અનંત ગુણા છે ૫. ॥૧૧॥

અથવા વળી પાંચ ભેદે સર્વ જીવ કલા છે. ક્રોધકપાય ૧. માનકપાય ૨. માયાકપાય ૩. લોભકપાય ૪. અને અકપાય ૫. (તે સિદ્ધ અને દશમા ગુણહાણથી ઉપરલા જાણવા.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્રોધકપાય ક્રોધકપાયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્તજ રહે. (પછે કપાયાંતરે ભજે.) એમ માનકપાય અને માયાકપાય પણ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લોભકપાય લોભકપાયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમય રહે. (દશમે ગુણહાણે જઘન્યથી એક સમયજ લોભોદય વેદી કાળ કરે લાં પડતો અન્ય કપાય ભજે તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. (પછે કપાયાંતરે ભજે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકપાય અકપાયપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. તેમાં ક્ષીણ કપાય તે સાદિ અનંત છે ૧, અને ઉપસાંત કપાય (અચારમે ગુણહાણે) તે જઘન્યપણે એક સમય રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત્ત રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્રોધકપાયને અંતર કેટલા કાળનું પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમયનું અંતર પડે (લોભોદયનો સમય) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે. એમ માનકપાય અને માયાકપાયને પણ અંતર કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, લોભકપાયને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અકપાયને અંતર કેટલા કાળનો પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે ક્ષીણ કપાય ૧. અને ઉપસાંત કપાય ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્ષીણ કપાયને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉપસાંત કપાયને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે અંતર્મુહુર્તનો અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત માટેનો અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ક્રોધકપાય ૧. જવત્ અકપાય ૫. એ પાંચ માહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા અકપાય છે ૧. તે થકી માનકપાય અનંત ગુણા છે ૨. તે થકી ક્રોધકપાય વિશેષાધિક છે ૩. તેથકી માયાકપાય વિશેષાધિક છે ૪. અને તેથકી દોભકપાય વિશેષાધિક છે ૫. ॥૨॥ એ શ્રીજીવાભિગમસૂત્રે પંચવિધ પ્રતિપતિ સર્વ જીવની સંપૂર્ણ થઇ.

૧૪૩. છ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા બે. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ,
અંતર ને અલ્પ, બહુત્વનો અધિકાર.

લાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે છ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે તે કહે છે. એકંદ્રી ૧. બેકંદ્રી ૨. તેંદ્રી ૩. ચઉરેંદ્રી ૪. પચેંદ્રી ૫. અને અનેંદ્રી ૬. (તે સિદ્ધ.)

એહની કાયસ્થિતિ અને અંતર તે જેમ પૂર્વે કહ્યા છે તેમજ જાણવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રી ૧. જવત્ અનેંદ્રી ૬. એ છ માહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પચેંદ્રી છે ૧. તેથકી ચઉરેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૨. તે થકી તેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૩. તેથકી બેકંદ્રી વિશેષાધિક છે ૪. તેથકી અનેંદ્રી અનંતગુણા છે ૫. અને તેથકી એકંદ્રી અનંત ગુણા છે ૬. ॥૧॥

અથવા વળી છ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. ઉદારીક શરીરી ૧. વૈક્રીય શરીરી ૨. આહરક શરીરી ૩, તેજસ શરીરી ૪, કાર્મણુ શરીરી ૫, અને અશરીરી ૬, (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉદારીક શરીરી ઉદારીક શરીરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ બે સમયે ઉણો રહે. (તે એમજે વીગ્રહગતી બે સમય ઉદારીક રહીત રહીને ક્ષુદ્રક ભવ કરી ત્યાં ઉદારીક શરીરી થઇને વળી વીગ્રહગતી ઉદારીક શરીર રહીત થાય તે માટે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ જવત્ આંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશ પ્રદેશ તેટલી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી રહે. (લાં લગી વિગ્રહગતી ન કરે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈક્રીય શરીરી વૈક્રીય શરીરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમયજ રહે. (તે એમજે વિકુર્વણાની ધ્રુવજાએ એક

સમય વૈકીય પુદ્ગળ ગ્રહીને વિશરાળ કરે તે માટે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ અંતર્મુહુર્ત્તે અધીક રહે. (તે એમ જે અંતર્મુહુર્ત્તની વૈકૃર્વણાવંત મરીને દેવતા, નારકીપણે ઉપજે ત્યાં તેત્રીશ સાગર લગી રહે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આહારક શરીરી આહરક શરીરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહુર્ત્તજ રહે. (એટલીજ આહારક શરીરની સ્થિતિ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેજસ શરીરી તેજસ શરીરપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના બે ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્ય વસીત ૧. (તે અલબ્ય) અને અનાદિ સપર્ય વસીત ૨. (તે લબ્ય) એમ કાર્મણુ શરીરી પણ કહેવા. (તેના કાળનું માન ન થાય)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અશરીરી (સિદ્ધ) કેટલા કાળ લગી રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્યવસીત છે (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉદારીક શરીરીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સમયનો (તે અવન સમયે વિગ્રહગતીનો અંતર પડે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ અંતર્મુહુર્ત્તે અધીક અંતર પડે. (તે એમ જે મનુષ્ય, તિર્યચ વિકૃર્વણા કરતો મરીને દેવતા, નારકી માંહે તેત્રીશ સાગરોપમને આવખે ઉપજે પછે ફરી મનુષ્ય, તિર્યચ થાય ત્યારે એ અંતર જાણવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વૈકીય શરીરીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે. (તે એમ જે દેવતા, નારકી મરીને તિર્યચનો ભવ અંતર્મુહુર્ત્તનો કરી ફરી દેવતા, નારકી થાય ત્યારે તથા વિકૃર્વણા સંહરી ફરી અંતર્મુહુર્ત્તે વિકૃર્વણા કરે મનુષ્ય, તિર્યચ તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે. (વનસ્પતિમાં વૈકીય નથી તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, આહારક શરીરીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનો અંતર પડે. (તે એમજે આહરક શરીર કરીને સંહરી ફરી પાછું અંતર્મુહુર્ત્તે આહારક કરે ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જાવત અર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઉણો એટલો અંતર પડે. (આહારક શરીર સમ્યક્ત્વી અપ્રમાદિ સાધુજ કરે અને તેહને એટલોજ સંસાય હોય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેજસ શરીરીને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી. (કેમકે અનાદિ કાળના સર્વને છે અને છાંડ્યા પછી ફરી ન થાય તે માટે.) એમ કાર્મણુ શરીરને પણ કહેવું. અને અશરીરી (સિદ્ધ)ને પણ અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, ઉદારીક શરીરી ૧. જીવત્ અશરીરી ૬. એ છ માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા આહારક શરીરી છે ૧. (ઉત્કૃષ્ટા નવ હજાર હોય તે માટે) તેથકી વૈક્રીય શરીરી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. (દેવતા, નારકી અને કેટલા એક મનુષ્ય, તિર્યચને હોય તે માટે.) તેથકી ઉદારીક શરીરી અસંખ્યાત ગુણા છે ૩. (જો કે ઉદારીક શરીરી જીવ અનંતા છે તો પણ ઉદારીક શરીર અસંખ્યાત ગુણા છે કારણ કે એક શરીરે અનંતા જીવ છે તે માટે જીવ અનંતા છે પણ શરીર તો અસંખ્યાતાજ છે માટે અસંખ્યાત ગુણા કલા છે એ ભાવ.) તેથકી અશરીરી (સિદ્ધ) અનંત ગુણા છે ૪. તેથકી તેજસ, કાર્મણ શરીરી એ એ પરસ્પરે તુલ્ય છે પણ પૂર્વલા થકી અનંત ગુણા છે ૬. (સર્વ જીવને પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે તેજસ, કાર્મણ એ એ શરીર તો જુદા જુદા છે તે માટે) ॥૨॥ એ શ્રીજીવાભિગમ સૂત્રે છ ભેદે સર્વ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ.

૧૪૪. સાત પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ,
અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

લાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે સાત ભેદે સર્વ જીવ કલા છે તે કહે છે. પૃથ્વિકાયા ૧. અપકાયા ૨. તેજિકાયા ૩. વાયુકાયા ૪. વનસ્પતિકાયા ૫. ત્રસકાયા ૬. અને અકાયા ૭. (તે સિદ્ધ.)

એહની કાયસ્થિતિ અને અંતર તે પૂર્વે કલાં છે તેમ કહેવાં.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વિકાયા ૧. જીવત્ અકાયા ૭. એ સાત માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા ત્રસકાયા છે ૧. તેથકી તેજિકાયા અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. તેથકી પૃથ્વિકાયા વિશેષાધિક છે ૩. તેથકી અપકાયા વિશેષાધિક છે ૪. તેથકી વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૫, તે થકી અકાયા અનંત ગુણા છે ૬, અને તે થકી વનસ્પતિકાયા અનંત ગુણા છે ૭. ॥૧॥

અથવા વળી સાત ભેદે સર્વ જીવ કલા છે. કૃષ્ણ લેશ્યાવંત ૧, નીલ લેશ્યાવંત ૨, કાપોત લેશ્યાવંત ૩, તેજો લેશ્યાવંત ૪, પદ્મ લેશ્યાવંત ૫, સુકલ લેશ્યાવંત ૬, અને અલેશ્યાવંત ૭, (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કૃષ્ણ લેશ્યાવંત કૃષ્ણ લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે (તે મનુષ્ય, તિર્યચ આશ્રી જાણવું.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ અંતર્મુહુર્તે અધિક રહે (તે એમ જે સાતમી નરકે તેત્રીશ સાગરોપમ અને અંતર્મુહુર્તે અધિક તે આગલા ભવનું જાણવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નિલ લેશ્યાવંત નિલ લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે દશ સાગરોપમ અને

પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે અધિક રહે. (તે એમજે ધુમ પ્રભાએ એટલા આવખાવંત લગી નિલ લેશ્યા છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કાપોત લેશ્યાવંત કાપોત લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ સાગરોપમ અને પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે અધિક રહે. (તે એમજે ત્રીજી નરકે એટલા આવખાવંત લગી કાપોત લેશ્યા છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેજ્ઞે લેશ્યાવંત તેજ્ઞે લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે એ સાગરોપમ અને પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે અધિક રહે. (ધશાન દેવલોકે એટલું આવખું છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પદ્મ લેશ્યાવંત પદ્મ લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે દશ સાગરોપમ અને અંતર્મુહુર્તે અધિક રહે. (દશ સાગરોપમ પાંચમા દેવલોક આશ્રી અને અંતર્મુહુર્ત પૂર્વલા ભવનું જાણવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, શુક્લ લેશ્યાવંત શુક્લ લેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમ અને અંતર્મુહુર્તે અધિક રહે. (સર્વાર્થ સિદ્ધ લગી શુક્લ લેશ્યા છે તે માટે ને અંતર્મુહુર્ત તે પૂર્વ ભવનું જાણવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અલેશ્યાવંત અલેશ્યાવંતપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અલેસી (સિદ્ધ) તે સાદિ અપર્ય વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કૃષ્ણ લેશ્યાવંતને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમ અને અંતર્મુહુર્તે અધિક એટલું અંતર પડે. (શુક્લ લેશ્યાની એટલી સ્થિતિ છે માટે.) એમ નિલ લેશ્યાવંતને અને કાપોત લેશ્યાવંતને પણ અંતર કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તેજ્ઞે લેશ્યાવંતને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ (નિગોદ માહે રહે ત્યાં) અંતર પડે. એમ પદ્મ લેશ્યાવંતને પણ અંતર કહેવો અને શુક્લ લેશ્યાવંતને પણ એમજ અંતર કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અલેશ્યાવંત (સિદ્ધ) તેહને કેટલા કાળનો અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે તેને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કૃષ્ણ લેશ્યાવંત ૧, નિલ લેશ્યાવંત ૨, કાપોત લેશ્યાવંત ૩, તેજ્ઞે

લેશ્યાવંત ૪, પદ્મ લેશ્યાવંત ૫, શુકલ લેશ્યાવંત ૬, અને અલેશ્યાવંત ૭. (સિદ્ધ) એ સાત માંહે કયા કયાથી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથી થોડા શુકલ લેશ્યાવંત જીવ છે ૧, તેથી પદ્મ લેશ્યાવંત સંખ્યાત ગુણ છે ૨, તેથી તેને લેશ્યાવંત સંખ્યાત ગુણ છે ૩, તેથી અલેશ્યાવંત (સિદ્ધ) અનંત ગુણ છે ૪, તેથી કાપોત લેશ્યાવંત અનંત ગુણ છે ૫, તેથી નિલ લેશ્યાવંત વિશેષાધિક છે ૬, અને તેથી કૃષ્ણ લેશ્યાવંત જીવ વિશેષાધિક છે ૭. ॥૨૧॥ એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે સત્ત્રય સર્વ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ.

૧૪૫. આઠ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે આઠ ભેદે સર્વ જીવ કલા છે તે કહે છે. નારકી ૧, તિર્યચ ૨, તિર્યચની સ્ત્રી ૩, મનુષ્ય ૪, મનુષ્યની સ્ત્રી ૫, દેવતા ૬, દેવીઓ ૭, ને સિદ્ધ ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નારકીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચ તિર્યચપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિના જેટલો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચણી સ્ત્રી તિર્યચણી સ્ત્રીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ પૂર્વ કોટી પ્રથકત્વે અધિક રહે. (તે એમ જે સાત ભવ કોડ પૂર્વના કરીને આઠમો ભવ ત્રણ પલ્યોપમ નો જુગળીકપણે કરે ત્યારે એ માન થાય.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનુષ્ય મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્યોપમ પૂર્વ કોટી પ્રથકત્વે અધિક રહે. (એહની ભાવના તિર્યચણી સ્ત્રીની પરે પૂર્વવત્) એમ મનુષ્યણી સ્ત્રીની પણ કાયસ્થિતિ કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા દેવતાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતા જઘન્ય દસ હજાર વરસ રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવી દેવીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યપણે દશ હજાર વરસ રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે પંચાવન પલ્યોપમ લગી રહે. (અપરીગ્રહિત દેવીની એટલી સ્થિતિ છે તે માટે)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકીને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું (તંદુલ મન્છાદિકનો ભવ કરી પાછો નારકી થાય ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ ઝાઝેરાનું અંતર પડે. (તિર્યચ ટાળી શેષ ત્રણ ગતિ માંહે એટલોજ કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, તિર્યચણી સ્ત્રીને કેટલા કાળનું અંતર પડે.

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે. એમ મનુષ્ય ૧, મનુષ્યણી ૨, દેવતા ૩, ને દેવી ૪. એ ચારેને અંતર પૂર્વે જેમ તિર્યચણીનું કહ્યું તેમ જ્ઞાન્ય અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિના કાળનું અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્ય વસીત છે તેને અંતર ન હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી ૧, તિર્યચ ૨, તિર્યચની સ્ત્રી ૩, મનુષ્ય ૪, મનુષ્યણી ૫, દેવતા ૬, દેવી ૭, અને સિદ્ધ ૮, એ આઠ માંહે કયા કયાંયકી થોડા, ઘણાં હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડી મનુષ્યણી સ્ત્રી છે ૧, (સંખ્યાતી છે તે માટે.) તે થકી મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણુ છે ૨, (સમુર્ષિમ ભેળા માટે) તે થકી નારકી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૩, તે થકી તિર્યચણી સ્ત્રી અસંખ્યાત ગુણુ છે ૪, તે થકી દેવતા અસંખ્યાત ગુણુ છે ૫, તે થકી દેવી સંખ્યાત ગુણુ છે ૬, તે થકી સિદ્ધ અનંત ગુણુ છે ૭, અને તે થકી તિર્યચ અનંત ગુણુ છે ૮. ॥૧॥

અથવા વળી આઠ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે. મતિજ્ઞાની ૧, શ્રુતજ્ઞાની ૨, અવધિજ્ઞાની ૩, મનપર્યવજ્ઞાની ૪, કેવળજ્ઞાની ૫, મતિઅજ્ઞાની ૬, શ્રુતઅજ્ઞાની ૭, ને વિભંગજ્ઞાની ૮.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મતિજ્ઞાની જીવ મતિજ્ઞાનીપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે ઊસઠ સાગરોપમ ઝાઝેરાં રહે. (એટલોજ સમ્યકત્વનો કાળ છે તે માટે.)

એમ શ્રુતજ્ઞાની પણ મતિજ્ઞાનીની પરે કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અવધિજ્ઞાની અવધિજ્ઞાની પણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક સમય રહે (ઝિપજીને જાય તે માટે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે

છાસઠ સાગરોપમ ઝાઝેરાં રહે. (એ વાર અનુત્તર વૈમાને અથવા ત્રણ વાર અચ્યુત આરમે દેવલોકે અવધિ જ્ઞાન સહિત જ્ય ત્યાં આંચે ત્યારે એ છાસઠ સાગરોપમ ધ્યાય અને જે મનુષ્યના વચે ભવ કરે તે સાધિકપણું જાણવું.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મનપર્યવજ્ઞાની મનપર્યવજ્ઞાનીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક જ સમય રહે. (ઉપજીને જ્ય ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે દેશે ઊંણી (નવ વરસે ઊંણી) પૂર્વ કોડી રહે. (કેમકે મનપર્યવજ્ઞાન આરીત્રવંતને જ હોય જેથી આરીત્રનો તેટલો જ કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળજ્ઞાની કેવળજ્ઞાની પણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્ય વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મતિ અજ્ઞાની મતિ અજ્ઞાનીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. અનાદિ અપર્ય વસીત ૧, (તે અભવ્ય) અનાદિ સપર્ય વસીત ૨, (તે અપ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વ અને ભવ્ય) અને સાદિ સપર્ય વસીત ૩, (તે સમ્યક્ત્વ પામીને પડ્યા છે તે.) તેમાં જે સાદિ સપર્ય વસીત (પડવાય છે) તે જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જવત્ અર્ધ પુહ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઊંણી રહે. (પડવાય થયો અજ્ઞાની રહે.) એમ શ્રુત્ત અજ્ઞાની પણ મતિ અજ્ઞાનીનીપરે કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિભંગજ્ઞાની વિભંગજ્ઞાની પણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી એક સમય રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેનીશ સાગરોપમ દેશે ઊંણી પૂર્વ કોડી અધિક રહે. (તે એમ જે પૂર્વ કોડીના આવખાવંત વિભંગજ્ઞાન સહિત મનુષ્ય મરીને સાતમી તરકે જ્ય ત્યારે એ માન ધ્યાય પછે વિભંગજ્ઞાની અવશ્ય મટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મતિજ્ઞાનીને અંતર કેટલા કાળનું હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ જવત્ અર્ધ પુહ્ગળ પરાવર્ત દેશે ઊંણી અંતર પડે. (પડવાયને.)

એમ શ્રુત્ત જ્ઞાની ૧, અવધિ જ્ઞાની ૨, અને મન પર્યવ જ્ઞાની ૩, એ ત્રણેને મતિજ્ઞાની નીપરે અંતર જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, કેવળજ્ઞાનીને કેટલા કાળનું અંતર હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાદિ અપર્ય વસીતને અંતર ન હોય. (આચ્યું ન જ્ય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મતિ અજ્ઞાનીને કેટલા કાળનું અંતર હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેના ત્રણ ભેદ છે. તે અનાદિ અપર્ય વસીત ૧, (તે અભવ્ય) તેહને અંતર નથી. અનાદિ સપર્ય વસીત ૨, (તે અપ્રાપ્ત જ્ઞાની અને ભવ્ય) તેહને પણ અંતર નથી. અને સાદિ સપર્ય વસીત ૩, (તે પડવાય) તેહને અંતર જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે છાસઠ સાગરોપમ ઝાઝેરાનું અંતર પડે. (એટલો જ મતિજ્ઞાનીનો કાળ છે તે માટે.) એમ શ્રુત્ત અજ્ઞાનીને પણ સર્વ મતિ અજ્ઞાનીનીપરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વિભંગ જ્ઞાનીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (વનસ્પત્તિ માંહે જ્ય ત્યારે તીહાં વીભંગ નથી તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, મતિજ્ઞાની ૧, શ્રુતજ્ઞાની ૨, અવધિજ્ઞાની ૩, મનપર્યવજ્ઞાની ૪, કેવળજ્ઞાની ૫, મતિઅજ્ઞાની ૬, શ્રુતઅજ્ઞાની ૭, અને વિભંગજ્ઞાની ૮, એ આઠ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા જીવ મનપર્યવ જ્ઞાની છે ૧, (તે એમ કે મનપર્યવ જ્ઞાન તો સુદ્ધ સાધુનેજ હોય તે માટે સંખ્યાતાજ પામીએ) તે થકી અવધિજ્ઞાની અસંખ્યાત ગુણ છે ૨. તે થકી મતિજ્ઞાની અને શ્રુતજ્ઞાની એ એ પરસ્પરે તુલ્ય છે. (મતિ, શ્રુત જ્ઞાન સર્વીજ હોય તે માટે) અને અવધિ જ્ઞાનીથી વિશેષાધિક છે. ૪, (નિર્ચય, મનુષ્ય માંહે ઘણાં તે માટે) તે થકી વિભંગ જ્ઞાની અસંખ્યાત ગુણ છે. (મિથ્યાત્વ દ્રષ્ટિ ઘણાં છે માટે) ૫, તે થકી કેવળજ્ઞાની અનંત ગુણ છે ૬, (સિદ્ધ અનંતા માટે) ને તે થકી મતિ અજ્ઞાની, અને શ્રુત અજ્ઞાની એ એ પરસ્પરે તુલ્ય (સરખાં) છે સર્વીજ માટે પણ કેવળજ્ઞાની થકી અનંત ગુણ છે ૮, (સીદ્ધ થકી એકંદ્રી અનંત ગુણ છે તે માટે) ॥૨॥ એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે અષ્ટવિધ પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૪૬. નવ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા એ. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ,
અંતર ને અલ્પ, બહુતવનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે નવ ભેદે સર્વ જીવ કહ્યા છે તે કહે છે એકંદ્રી ૧, એકંદ્રી ૨, તેષ્ટ્રી ૩, ચૌરેંદ્રી ૪, નારકી ૫, પચેંદ્રી તિર્ચય ૬, મનુષ્ય ૭, દેવતા ૮, ને સિદ્ધ ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રિ જીવ એકંદ્રિપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકંદ્રી એકંદ્રીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતો કાળ રહે?

એમ તેષ્ટ્રી અને ચઉરીંદ્રીપણે પણ સંખ્યાતો કાળ કહેવો.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, નારકી નારકીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસ રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમલગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચેંદ્રી તિર્ચય પચેંદ્રી તિર્ચયપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પદ્યોપમ પૂર્વ કોડી પ્રથકવે અધિક રહે. (આઠ ભવ કરવા થકી) એમ મનુષ્યને પણ કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા દેવતાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતાને જ્ઞાન્ય દશ હજાર વરસ અને ઉત્કૃષ્ટ તેત્રીસ સાગર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાદિ અપર્યં વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રીને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યપણે અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે એ હજાર સાગરોપમ સંખ્યાતે વરસે અધિક અંતર પડે. (એકેદ્રી ટાળી શેષ એટલોજ કાળ છે તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, બેદ્રીયને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનરપતિનો કાળ અંતર પડે. (એકેદ્રી માંહે જા્ય ત્યારે.)

એમ તેંદ્રી ૧, ચૌરેંદ્રી ૨, નારકી ૩, પચેંદ્રી તિર્યંચ ૪, મનુષ્ય ૫, અને દેવતા ૬, એ સર્વને બેદ્રીયની પરે જ્ઞાન્ય અંતર્મુહુર્તનું ને ઉત્કૃષ્ટપણે (અનંતો) વનરપતિનો કાળ અંતર પડે. (એકેદ્રી માંહે જા્ય ત્યારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્યં વસીત છે તેને અંતર ન હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એકેદ્રી ૧, બેદ્રી ૨, તેંદ્રી ૩, ચઉરેંદ્રી ૪, નારકી ૫, પચેંદ્રી તિર્યંચ ૬, મનુષ્ય ૭, દેવતા ૮, અને સિદ્ધ ૯, એ નવ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા મનુષ્ય છે ૧, તે થકી નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તે થકી પચેંદ્રી તિર્યંચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૪, તે થકી ચઉરેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૫, તે થકી તેંદ્રી વિશેષાધિક છે ૬. તે થકી બેદ્રી વિશેષાધિક છે ૭, તેથકી સિદ્ધ અનંતગુણા છે ૮. અને તે થકી એકેદ્રી અનંતગુણા છે ૯. ॥૧॥

અથવા વળી નવ બેદે સર્વ જીવ કલા છે. પ્રથમ સમયના નારકી ૧, અપ્રથમ સમયના નારકી ૨, પ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૩, (પૂજા કાળે ઉપજવાને પહીલે સમયે વર્તતા તે પ્રથમ સમયી કહીએ અને શેષ સર્વ તે અપ્રથમ સમયી કહીએ), અપ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૪, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૫, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૬, પ્રથમ સમયના દેવતા ૭, અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮, અને સિદ્ધ ૯.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી પ્રથમ સમયના નારકીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક સમયજ રહે. (પછે અપ્રથમ સમયી થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયી નારકી અપ્રથમ સમયી નારકીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી દશ હજાર વરસ એક સમયે ઊંણા રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીસ સાગરોપમ એક સમયે ઉંણા રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચ પ્રથમ સમયના તિર્યચપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકજ સમય રહે?

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અપ્રથમ સમયના તિર્યચપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ એક સમયે ઉણો રહે ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ રહે. (ભાવના પૂર્વવત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય પ્રથમ સમયના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકજ સમય રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અપ્રથમ સમયના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી ક્ષુદ્રક ભવ એક સમયે ઉણો રહે. ને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પદ્યો-પમ પૂર્વ કોડી પ્રથત્કત્વે અધિક રહે. (સાત આઠ ભવ કરવાથી)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, દેવતા દેવતાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, દેવતા નારકીની પરે પ્રથમ સમયી અપ્રથમ સમયીના કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધ સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યં વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દશ હજાર વરસ અંતર્મુહુર્તે અધિક અંતર પડે. (તે એમ જે દશ હજાર વરસનું નરકનું જઘન્ય આયુષ્ય ભોગવીને અંતર્મુહુર્તનો અન્ય ભવ કરી ફરી પાછો નરકમાંહે ઉપજે ત્યાં પ્રથમ સમયી થાય તે માટે.) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકીને અંતર કેટલા કાળનો પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો (તે એમ જે અંતર્મુહુર્તનો અન્ય ભવ કરી નરક માંહે ઉપજે ત્યારે) ને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઉણાનો અંતર પડે. (તે એમ જે સમયે ઉણો પોતાનો ક્ષુદ્રક ભવ ભોગવીને ફરી તિર્યચ થાય ત્યાં પ્રથમ સમય થાય તે માટે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (તે એમ જે અનંતો કાળ તિર્યચમાં રહે પણ વચે અન્ય ગતીનો ભવ કર્યા વિના પ્રથમ સમયી ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલાં કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધિક અંતર પડે. (એક મનુષ્યનો લઘુ ભવ કરીને પાછો તિર્યચ થાય ત્યારે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથત્કત્વ ઝાઝેરાનું અંતર પડે. (એટલો કાળ અન્ય ગતિમાં રહી પાછો તિર્યચ થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્યને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પ્રથમ સમયના તિર્યચને કહ્યું તેમ અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના મનુષ્યને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્યન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અપીકનું અંતર પડે. (તે એમ જે એક તિર્યચનો લઘુ ભવ કરીને પાછો મનુષ્ય થાય ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અંતર પડે. (વનસ્પતિમાં જાય ત્યારે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના દેવતાને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ પ્રથમ સમયના નારકીને અંતર કહ્યું તેમ અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના દેવતાને કેટલા કાળનું અંતર પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જેમ અપ્રથમ સમયના નારકીને અંતર કહ્યું તેમજ અંતર કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, સિદ્ધને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાદિ અપર્યં વસીતને અંતર નથી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૨, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૩, પ્રથમ સમયના દેવતા ૪. એ ચાર માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧, તે થકી પ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, અને તે થકી પ્રથમ સમયના તિર્યચ અસંખ્યાતગુણા છે ૪, (જે કે તિર્યચ સદાષ્ઠ અનંતા ઉપજતા પામીએ પણ તે ઇલાં લેવા નહીં પણ જે દેવતા, નારકી અને મનુષ્ય માંહેથી જે તિર્યચમાં ઉપજતા હોય તેનેજ પ્રથમ સમયના તિર્યચ કહીએ તે માટે અસંખ્યાતાજ પામીએ એ ભાવાર્થ જાણવો.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકી ૧, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ ૨, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૩, અને અપ્રથમ સમયના દેવતા ૪, એ ચાર માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧, તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, અને તે થકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે ૪,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, અને અપ્રથમ સમયના નારકી ૨, એ જે માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના નારકી છે ૧, તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૧, અને અપ્રથમ સમયના તિર્યચ ૨, એ બે માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના તિર્યચ છે ૧, તેથકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે ૨, (તે એમ જે તિર્યચ મરી તિર્યચમાં ઉપજે એવે છે તે સર્વે અપ્રથમ સમયનાજ કહીએ તે માટે.)

એમ મનુષ્ય અને દેવતાનું અદ્ય, બહુત્વ જેમ નારકીનું કહ્યું તેમ પ્રથમ સમયનાથી અપ્રથમ સમયના અસંખ્યાત ગુણા કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૨, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૩, પ્રથમ સમયના દેવતા ૪, અપ્રથમ સમયના નારકી ૫, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ ૬, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૭, અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮, તે સિદ્ધ ૯. એ નવ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧, તેથકી અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તેથકી પ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૪, તેથકી પ્રથમ સમયના તિર્યચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૫, તેથકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૬, તેથકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૭, તેથકી સિદ્ધ અનંત ગુણા છે ૮, અને તેથકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે ૯. ॥૨૧॥ એ શ્રી જીવાભીગમ સૂત્રે નવ વિધ સર્વ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઇ.

૧૪૭. દશ પ્રકારે સર્વ જીવના આળાવા બે. તેમાં તેની કાયસ્થિતિ, અંતર ને અદ્ય, બહુત્વનો અધિકાર.

ત્યાં જે આચાર્ય એમ કહે છે જે દશ ભેદે સર્વ જીવ કહાએ તે કહેછે પૃથ્વીકાયા ૧, અપકાયા ૨, તેઉકાયા ૩, વાયુકાયા ૪, વનસ્પતિકાયા ૫, બેઘદ્રિ ૬, તેઘદ્રિ ૭, અઉરેદ્રિ ૮, પચેદ્રિ ૯ અને અનેદ્રિ ૧૦. (તે સિદ્ધ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયા જીવ પૃથ્વીકાયાપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અસંખ્યાતો કાળ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી એ કાળથી જાણુનું, અને ક્ષેત્રથકી અસંખ્યાતા લોકના જેટલા આકાશ પ્રદેશ હોય તેટલી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી લગી રહે.

એમ અપકાયા ૧, તેઉકાયા ૨ અને વાયુકાયા ૩. એ ત્રણેને પૃથ્વીકાયાની પરે કહેવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વનસ્પતિકાયા જીવ વનસ્પતિકાયપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો કાળ અનંતી ઉત્સર્પિણી, અવસર્પિણી અનંતા લોકાકાશ પ્રદેશ જેટલી. અસંખ્યાતા પુદ્ગળ પરાવર્ત આવળીકાના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જેટલા સમય હોય તેટલા પુદ્ગળ પરાવર્ત લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, એઈદ્રિ એઈદ્રિપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે સંખ્યાતો કાળ રહે.

એમ તેઈદ્રિ ૧, અને ચઉરીદ્રી ૨, એ બંનેની પણ કાયસ્થિતિ એઈદ્રીનીપરે કહેવી.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પચેંદ્રી પચેંદ્રીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્ત રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે હજાર સાગરોપમ આઝેરાં લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનેંદ્રી (સિદ્ધ) અનેંદ્રીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસિત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પૃથ્વીકાયને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના કાળ જેટલું અંતર પડે.

એમ અપકાયા ૧, તેઉકાયા ૨, વાયુકાયા ૩, એઈદ્રિ ૪, તેઈદ્રિ ૫, ચઉરીદ્રી ૬, અને પચેંદ્રી ૭, એ સાતેને અંતર જ્ઞાન્યથી અંતર્મુહુર્ત્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, વનસ્પતિકાયને અંતર કેટલા કાળનું પડે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, અસંખ્યાતો કાળ. જેટલી પૃથ્વીકાયની કાયસ્થિતિ છે તેટલું વનસ્પતિ કાયને અંતર જાણવું.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અનેંદ્રી (સિદ્ધ) ને અંતર કેટલા કાળનું હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તેતો સાદિ અપર્યવસીત છે તેને અંતર ન હોય.

પ્રશ્ન—હે ગૌતમ, પૃથ્વીકાયા ૧, અપકાયા ૨, તેઉકાયા ૩, વાયુકાયા ૪, વનસ્પતિકાયા ૫, એઈદ્રિ ૬, તેઈદ્રિ ૭, ચઉરીદ્રી ૮, પચેંદ્રી ૯, અને અનેંદ્રી ૧૦, (સિદ્ધ) એ દશ માંહે કયા કયાથકી થોડા, ઘણા હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પચેંદ્રી છે ૧, તેથકી ચઉરીદ્રી વિશેષાધિક છે ૨, તેથકી તેઈદ્રિ વિશેષાધિક છે ૩, તેથકી એઈદ્રિ વિશેષાધિક છે ૪, તેથકી તેઉકાયા અસંખ્યાતગુણ છે ૫, તેથકી પૃથ્વીકાયા વિશેષાધિક છે ૬, તેથકી અપકાયા વિશેષાધિક છે ૭, તેથકી વાયુકાયા વિશેષાધિક છે ૮, તેથકી અનેંદ્રી (સિદ્ધ) અનંત ગુણ છે ૯, અને તેથકી વનસ્પતિકાયા અનંત ગુણ છે ૧૦. ॥૧॥

અથવા વળી દશ ભેદે સર્વ જીવ કલા છે. પ્રથમ સમયના નારકી ૧, અપ્રથમ સમયના નારકી ૨, પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૩, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ ૪, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૫, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૬, પ્રથમ સમયના દેવતા ૭, અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮, પ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૯, અને અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૧૦.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી પ્રથમ સમયના નારકી પણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક સમય લગીજ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકી અપ્રથમ સમયના નારકીપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી દસ હજાર વરસ એક સમયે ઊંણા રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે તેત્રીશ સાગરોપમ એક સમયે ઊંણા રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચ પ્રથમ સમયના તિર્યચ પણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એક સમય લગી રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અપ્રથમ સમયના તિર્યચપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક સ્તુલક ભવ તે પણ એક સમયે ઊંણા રહે અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિના જેટલો કાળ રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય પ્રથમ સમયના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકજ સમય રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અપ્રથમ સમયના મનુષ્યપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી સ્તુલક ભવ તે પણ સમયે ઊંણા રહે. અને ઉત્કૃષ્ટપણે ત્રણ પલ્લોપમ પૂર્વ કોડી પ્રથકત્વે અધિક રહે. (સાત આઠ ભવ કરવાથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના દેવતા પ્રથમ સમયના દેવતા પણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, પ્રથમ સમયના દેવતા અને અપ્રથમ સમયના દેવતા જેમ નારકી કલ્યા તેમ કહેવા.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના સિદ્ધ પ્રથમ સમયના સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, એકજ સમય રહે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ અપ્રથમ સમયના સિદ્ધપણે કેટલો કાળ રહે?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, તે તો સાદિ અપર્ય વસીત છે. (તેની આદિ છે પણ અંત નથી.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકીને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ. જઘન્યથી દસ હજાર વરસ અંતર્મુહુર્તે અધિક અંતર પડે. (તે એમજે દસ હજાર વરસનો નારકીનો ભવ ભોગવી અંતર્મુહુર્તનો તિર્યચનો ભવ કરી નારકી થાય ભારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકીને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી અંતર્મુહુર્તનો અંતર પડે (તે એમજે એક તિર્યચનો ભવ કરી ફરી નારકી થાય ભારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઊંણા અંતર પડે. (તે એમજો એકતો પોતાનો ક્ષુદ્રક લઘુ ભવ ભોગવી ખીજો મનુષ્યનો ક્ષુદ્રક લઘુ ભવ ભોગવી કરી ફરી તિર્યચ થાય ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે અનંતો વનસ્પતિનો કાળ અંતર પડે. (અન્ય-ગતી માંહેથી તિર્યચમાં ઉપજતો પ્રથમ સમયી કહેવાય પણ તિર્યચ માંહેથી ઉપજતો કહેવાય નહીં. માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના તિર્યચને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધિક અંતર પડે. (તે એમજો એક મનુષ્યનો લઘુ ભવ કરી ફરી તિર્યચ થાય ત્યારે એ અંતર) અને ઉત્કૃષ્ટપણે સાગરોપમ સત પ્રથકત્વ ઝાંઝેરાનું અંતર પડે. (અન્ય ત્રણ ગતિ માંહે એટલોજ કાળ રહેવાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્યને કેટલા કાળનું અંતર હોય ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એ ક્ષુદ્રક ભવ સમયે ઊંણાનું (તે એમજો એકતો પોતાનો લઘુ ભવ ભોગવી ખીજો તિર્યચનો લઘુ ભવ કરી ફરી પાછો મનુષ્ય થાય ત્યારે એ અંતર પડે.) અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના મનુષ્યને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, જઘન્યથી એક ક્ષુદ્રક ભવ સમયે અધિક અંતર પડે. (તે એમજો વચે એક તિર્યચનો લઘુ ભવ કરી ફરી પાછો મનુષ્ય થાય ત્યારે) અને ઉત્કૃષ્ટપણે વનસ્પતિના જેટલો અનંતો કાળ અંતર પડે.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના દેવતાને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, પ્રથમ સમયના દેવતાને અને અપ્રથમ સમયના દેવતાને જેમ નારકીને અંતર કલ્પું તેમજ કહેવું,

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના સિદ્ધને કેટલા કાળનું અંતર પડે ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, તેને અંતર નથી. (કેમકે અપ્રથમ સમયી થઈને પાછા ક્યારેય પણ પ્રથમ સમયી ન થાય તે માટે.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના સિદ્ધને કેટલા કાળનો અંતર પડે ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સાદિ અપર્ય વસિતને અંતર ન હોય.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, પ્રથમ સમયના તિર્યચ ૨, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૩, પ્રથમ સમયના દેવતા ૪, તે પ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૫, એ પાંચ માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય ?

ઉ-તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના સિદ્ધ છે ૧, (ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એકસો આઠજ પામીએ તે માટે) તે થકી અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૨. (સમુર્ધિમ મનુષ્ય એક સમયે અસંખ્યાતા ઉપજે તે માટે.) તે થકી પ્રથમ સમયના નારકી

અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તે થકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૪, અને તે થકી પ્રથમ સમયના તિર્યંચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૫. (એહની ભાવના પૂર્વવત.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, અપ્રથમ સમયના નારકી ૧, જીવત અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૫ એ પાંચ માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧, તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, તે થકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તે થકી અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ અનંત ગુણા છે ૪, ને તે થકી અપ્રથમ સમયના તિર્યંચ અનંત ગુણા છે ૫.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, ને અપ્રથમ સમયના નારકી ૨, એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના નારકી છે, ૧, તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૧, અને અપ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૨, એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના તિર્યંચ છે ૧, ને તે થકી અપ્રથમ સમયના તિર્યંચ અનંત ગુણા છે ૨, (કારણુ કે અન્ય ગતિ માંહેથી તિર્યંચપણે ઉપજે તે પ્રથમ સમયી તિર્યંચ કહીએ તે તો અસંખ્યાતાજ છે. અને જે તિર્યંચ મરી તિર્યંચમાં ઉપજે છે તે અપ્રથમ સમયી કહીએ જેથી તે અનંતગુણા છે એ ભાવાર્થ.)

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૧ ને અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૨, એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના મનુષ્ય છે ૧, અને તે થકી અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, (સમુર્જિમ ભોળા માટે મનુષ્ય અસંખ્યાત કહ્યા).

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના દેવતા ૧, ને અપ્રથમ સમયના દેવતા ૨, એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના દેવતા છે ૧, અને તે થકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણાં છે ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૧, ને અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૨, એ બે માંહે કયા કયા થકી થોડા, ઘણાં હોય?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વ થકી થોડા પ્રથમ સમયના સિદ્ધ છે ૧, (ઉત્કૃષ્ટા એકસો આઠ હોય તે માટે.) ને તે થકી અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ અનંત ગુણા છે ૨.

પ્રશ્ન—હે ભગવંત, પ્રથમ સમયના નારકી ૧, અપ્રથમ સમયના નારકી ૨, પ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૩, અપ્રથમ સમયના તિર્યંચ ૪, પ્રથમ સમયના મનુષ્ય ૫, અપ્રથમ સમયના

મનુષ્ય ૬, પ્રથમ સમયના દેવતા ૭, અપ્રથમ સમયના દેવતા ૮, પ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૯, ને અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ ૧૦. એ દશ માંહે કયા કયાથકી થોડા, અથવા ધણા, અથવા સરીખા, અથવા વિશેષાધિક હોય ?

ઉત્તર—હે ગૌતમ, સર્વથકી થોડા પ્રથમ સમયના સિદ્ધ છે ૧, (ઉત્કૃષ્ટપણે પણ એકસો આઠ પામીએ તે માટે.) તેથકી પ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૨, (સમુર્ષિમ મનુષ્યે એક સમે અસંખ્યાતા ઉપજતા પામીએ તે માટે.) તેથકી અપ્રથમ સમયના મનુષ્ય અસંખ્યાત ગુણા છે ૩, તેથકી પ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૪. તે થકી પ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૫, તે થકી પ્રથમ સમયના તિર્યચ અસંખ્યાત ગુણા છે ૬. (જે કે તિર્યચ તે સદાઈ એક સમયે અનંતા ઉપજતા પામીએ પણ આં જે તિર્યચ માંહેથી મરીને તિર્યચ માંહે ઉપજે છે તે તે અપ્રથમ સમયનાજ કહીએ તે માટે તે ઇહાં લેવા નહીં પણ જે અન્ય ત્રણ ગતિમાંહેથી મરી તિર્યચ માંહે આવી ઉપજે છે તે ઉપપાત સમયે પ્રથમ સમયી કહીએ તે ઇહાં લેવાં તે તે અસંખ્યાતાજ પામીએ જેથી કરીને અસંખ્યાતજ કહ્યા છે.) તે થકી અપ્રથમ સમયના નારકી અસંખ્યાત ગુણા છે ૭. તે થકી અપ્રથમ સમયના દેવતા અસંખ્યાત ગુણા છે ૮. તે થકી અપ્રથમ સમયના સિદ્ધ અનંત ગુણા છે ૯. અને તે થકી અપ્રથમ સમયના તિર્યચ અનંત ગુણા છે ૧૦. (સદાઈ તિર્યચમાં ઉપજતા થકા પણ અપ્રથમ સમયીજ કહીએ તે માટે.) ॥૨॥

એ શ્રી જીવાભિગમ સૂત્રે દશ વિધ સર્વ જીવની પ્રતિપતિ સંપૂર્ણ થઈ. એટલે સર્વ સંસારી અને અસંસારી જીવનો અભિગમ સંપૂર્ણ થયો. એટલે શ્રી જીવાભિગમ સૂત્ર (ત્રીજી ઉપાંગ) સંપૂર્ણ થયું. તેમાં કાંઈ ભૂલ ચુક હોય તે અરિહંત અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવંતની સાખે તસ્સ મિચ્છામિદુક્કઠં.

ઇતિ શ્રી જીવા ભગવતિ સૂત્ર ત્રીજી ઉપાંગ સંપૂર્ણ ॥

દોહરો.

જવલગે મેરુ અડગડે, જવલગે શશિયર સૂર; ॥

તવલગે ણ પૂસ્તિકા, રહો અઘંડ ભસ્પૂર. ॥૧॥

આશ્રય પત્ર.

આ પુસ્તક છપાયા પહેલાં અગાવથી ગ્રાહક થઇ આશ્રય આપનાર સદ્ગૃહસ્થોના મુખ્યારક નામ ઉપકાર સાથે નીચે પ્રમાણે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.—

૯૮ મુ'બંધ બંદર.

- ૨ રા. રા. કેશવલાલ સખીદાસ સંઘાણી,
એલ. સી. ઇ. માડુંગા.
- ૧ „ પ્રભુદાસ વીરજી શાહ.
- ૧ „ કુંગરસી ભારમલ એન્ડ કોં.
- ૧ „ નારણજી પરષોત્તમ,
કચ્છ-અંજારવાળા,
- ૫ „ ગોકળદાસ પ્રેમજી શાહ,
માંગરોળવાળા.
- ૩ „ જેઠાલાલ રામજી શાહ,
માંગરોળવાળા.
- ૧ „ જગજીવન દયાળ શાહ, „
- ૨ „ પુંજભાઈ લાધાભાઈ પીપરીયા,
માંગરોળવાળા.
- ૫ „ મદનજી જુઠા શેઠ, „
- ૧ „ દેવજી જુઠા શાહ, „
- ૧ રત્નચિંતામણી સ્થાનકવાસી જૈનમિત્ર
મંડળ હા. રા. રા. જેઠાલાલ રામજી.
- રા. રા. અમરચંદ વીરજી શાહ,
માંગરોળવાળા મારફત.
- ૧ રા. રા. અમરચંદ વીરજી શાહ,
માંગરોળવાળા.
- ૧ „ કપુરચંદ પ્રાગજી શાહ. „
- ૧ „ હરિદાસ જગજીવન શાહ. „
- ૧ „ જમનાદાસ ખુશાલચંદ વેરા,
પોરબંદરવાળા.
- ૧ „ શોભાગચંદ વસનજી, વેરાવળવાળા.
- ૧ „ પાનાચંદ પુલચંદ ગોવિંદજી. „

- ૧ „ ગલાલચંદ શોભચંદ શાહ. „
- ૧ „ મુળચંદ કેશવજી.
- ૧ „ પ્રભુદાસ હીરજી.
- રા. રા. ગોકળ પાનાચંદ મેતા
(સોની) મારફત.
- ૨ રા. રા. ગોકળ પાનાચંદ મેતા.
- ૧ „ ઉમેદચંદ ગુલાબચંદ શાહ.
- ૧ „ પ્રાગજી વસનજી શાહ.
- ૧ „ સાંકળચંદ જગશી શેઠ.
- ૨ „ લક્ષ્મીચંદ લાધા શાહ, કચ્છ
પુત્રીવાળા.
- ૧ „ ગોણપત ચાંપશી શાહ, ગુંદાળવાળા.
- ૨ „ નરશીભાઈ વીરજી.
- ૩ „ ગોકળદાસ ભદવજી.
- ૧ „ દેવકરજી અવેર શાહ.
- ૧ „ ગાંગજી મુળજી શાહ. કચ્છ
પત્રીવાળા.
- ૧ „ નેણુશી રવજી શાહ,
કચ્છ કપાઈયાવાળા.
- ૧ „ ભીમજી રણુશી શાહ,
કચ્છ પત્રીવાળા.
- ૧ „ તેજુલાલ શેઠ, કચ્છ કપાઈયાવાળા.
- ૧ „ ભારમલ કોરશી શાહ.
- ૧ „ મોનજી હીરજી શાહ.
- ૧ „ વરજંગ દેસા શાહ, કચ્છ ગુંદારા.
- રા. રા. અલેચંદલાઈ ગોપાળજી
કોઠારી મારફત.
- ૨૫ રા. રા. તુલસીદાસ મોનજી શેઠ.

- ૧૧ ,, અભેચંદલાઇ ગોપાળજી કોઠારી.
 ૫ ,, ગુલાબચંદ મોતીચંદ શાહ.
 ૧ ,, પ્રેમચંદ નંદલાલ પારેખ.
 ૧ ,, કેશવજી મકનજી દોશી.
 ૧ ,, કપુરચંદ રામચંદ કંપાણી.
 ૧ ,, તારાચંદ હરખચંદ શાહ.

ગોંડળ.

- ૧ રા. રા. ભાઇચંદ શીરાજ કોઠારી.
 ૧ ,, નરભેરામ જીવા શાહ.
 ૧ ,, કાનજી મીઠાચંદ શેઠ.
 ૧ ,, લલુ જ્વેચંદ શાહ.
 ૧ ,, પાનાચંદ નારજી મોદી.
 ૧ ,, લીલાધર ડોશા હા. ત્રીકમજી. દેશાઇ.
 ૧ ,, રવજી પ્રેમજી ગોડા.
 ૧ ,, ખુશાલચંદ વર્ધમાન શંઘણી.
 ગોંડળ સીટી. ફેબ્રુઆરી.
 ૧ ,, ગુલાબચંદ વાઘજી દોશી.
 ૧ ,, દુલલજી પ્રેમજી ગોડા.
 ૧ ,, નરભેરામ વલલજી મોદી.
 ૧ ,, માણેકચંદ કાળીદાસ ભરવાડા.
 ૧ ,, વીરપાળ ભદ્રવજી ,,
 ૨ ,, અભેચંદ રજુજીડ.
 ૧ ,, કલ્યાણજી દેવકરજી શેઠ.
 ૨ ,, નરભેરામ ડુંગરશી છરીયા.
 ૧ ,, પાનાચંદ શીરાજ મુખસાર.
 ૧ ,, અમરચંદ હેમચંદ શંઘણી.
 ૧ ,, ચત્રભૂજ ટોકરશી કોઠારી,
 ગોંડળ આ. રે. ક. સાહેબ.
 ૧ ,, પરશોતમ મુળચંદ પારેખ.
 ૧ ,, ત્રીભોવન જીવરાજ પારેખ.

મોરખી મેતા ભાણજી મકનજી મારકૂત

- ૫ રા. રા. દેશાઇ અનોપચંદ જજભાઇ હા.
 મણીઆઇ હાકેમચંદ જેતપરવાળા.
 ૧ ,, સંઘાણી અભેચંદ હંશરાજ ગોંડળ
 ૧ ,, ભાણજી મકનજી, મહેતા. ,,
 ૫ ,, મોરખી જૈનશાળા હા. ઝવેરી
 ત્રીભોવન મોણસી.
 ૫ ,, અંબાવી ડોશાણી શેઠ.
 ૩ ,, વનેચંદ રાજપાળ દેશાઇ હા.
 નાનુઆઇ પોપટભાઇ.
 ૩ ,, ઘેલા વાલજી શંઘવી.
 ૨ ,, જુઠા ડોશાણી શેઠ.
 ૨ ,, નીમચંદ દેવચંદ શેઠ.
 ૨ ,, ખુશાલચંદ ભદ્રવજી શેઠ.
 ૨ ,, મોણસી અમુલખ ઝવેરી.
 હા. ત્રીભોવનભાઇ.
 ૨ ,, મનસુખલાલ તારાચંદ,
 મોરખી ટ્રાશીક સુપરીં
 ૨ ,, સુખલાલ મોનજી હા. પુરીઆઇ.
 ૧ મોરખી લાઇથેરી.
 ૧ ,, ત્રીકમજી મુળચંદ શંઘવી.
 ૧ ,, હીરાચંદ લક્ષ્મીચંદ મહેતા.
 ૧ ,, વનેચંદ પોપટ દફતરી.
 ૧ ,, ઉમીયાશંકર પુલચંદ દફતરી.
 ૧ ,, ભાઇચંદ જગજીવન મહેતા.
 ૧ ,, ત્રીકમજી ધનજી મહેતા.
 ૧ ,, માણેકચંદ ગોવીંદજી મહેતા.
 રટ વઠવાણ શહેર.
 ૨ા. રા. ચુનીલાલ નારજી મારકૂત.
 ૩ રા. રા. ધનજી લાલચંદના ઉપાશ્રયખાતે.

- ૧ „ સુંદરજી ધનજી વેરા.
 ૧ „ ડાહ્યા જેઠા શાહ.
 ૧ „ ઉજ્જમશી કચરા શાહ.
 ૧ „ હરખંદ હીમચંદ હા. નરશિદાસ.
 ૧ „ જીવણ વખતચંદ હા. મગનલાલ
 ઉજ્જમશી સંઘવી.
 ૧ „ લલુભાઇ યોધાભાઇ ગોશળીયા.
 ૧ „ નાનજી વર્ધમાન શાહ.
 ૧ „ વાલજી સંઘજી વકીલ.
 ૧ „ હરખચંદ ચાંપશી શાહ.
 ૧ „ ડુલા પનજી શાહ હા. એન સંતોક.
 ૧ „ ચુનીલાલ નરશી શાહ.
 ૧ „ ગોગલ ગલા હા. મગનલાલ
 ભાવસાર.
 ૧ જ્ઞાનવર્ધક કુંડ હા. બહેચરદાસ નયુભાઇ.
 ૧ રા. રા. નાગરદાસ જેઠા હા. મોહનલાલ.
 ૧ „ શીવલાલ હીમજી સંઘવી.
 ૧ „ દેવકરજી ભુદર હા. એન અચી.
 ૧ „ હરગોવન ભુદર હા. એન મણી.
 ૧ દરીયાપરી જૈન કન્યાશાળાના માર્સ્તર
 આઇ મેઘી.

**રા. રા. ઠાટાલાલ ત્રીભોવનદાસ
 ગાંધી મારકૃત.**

- ૧ રા. રા. જેરાજભાઇ દેવચંદ ગાંધી.
 ૧ „ ત્રીભોવન દેવચંદ ગાંધી.
 ૧ „ માણેકચંદ ચાંપસી ગાંધી.
 ૧ „ ઉકાભાઇ મુળચંદ ગાંધી.
મલુકચંદ જુઝાભાઇ શેઠ મારકૃત.
 ૧ રા. રા. ગોકળદાસ લલુભાઇ શાહ.
 ૨ „ લલુભાઇ નગીનદાસ શ્રીસુરતવાળા.
 ૧ „ જુઝાભાઇ વેલશી.

૧૬ પોરખંદર.

- જીવણભાઇ આણુંદજી શા. મારકૃત.**
 ૧ રા. રા. જીવણભાઇ આણુંદજી શાહ.
 ૨ „ હીરજી રામજી શાહ.
 ૧ „ મનમોહનદાસ કપુરચંદ ગોશળીયા
 ૧ „ હરજીવનદાસ નેમીદાસ.
 ૧ „ પોરખંદર જૈનશાળા ખાતે.
 ૧ „ ધારશી જાદવજી શાહ
 હા. આઇ જેકુંવર.
 ૧ „ દેવીદાસ લખમીચંદ ઘેવરીયા.
 ૧ „ હરખચંદ વેલજી શાહ.
 ૧ „ અમરચંદ જસરાજ શાહ.
 ૧ આઇ કપુરઆઇ.
 ૧ „ નાનજી ગીરધર.
 ૧ આઇ ચાંપાઆઇ.
 ૧ „ નાનચંદ તારાચંદ.
 ૧ „ પોપટ જાદવજી શાહ.
 ૧ „ કશગચંદ કાળીદાસ આવીસી
 જેતપર વાળા.

જામનગર.

- તારાચંદ રાચચંદ વારીયા મારકૃત.**
 ૪ વીસા શ્રીમાળી લોકાગચ્છના ઉપાશ્રય
 તરકૃથી હા. પુનાતર ખેંગાર રા-
 જપાળ વિગેરે.
 ૧ રા. રા. શોમચંદ આણુંદજી પારેખ.
 ૧ „ જગજીવન તથા હેમચંદ મહેતા.
 ૧ „ મોહનલાલ હરખચંદ ખજુરીયા.
 ૧ „ વલભજી હેમરાજ મહેતા.
 ૧ આઇ ટખી આઇ નારણજી.
 ૧ રા. રા. કરશનજી કમળશી મહેતા.
 ૧ „ હીરાચંદ આણુંદજી પારેખ.
 ૧ આઇ શીવકુંવરઆઇ પદમસી.
 ૧ આઇ મોતીઆઇ હરખચંદ.

૩૦ વેરાવળ.

- ૨૫ રા. રા. શાહ ખુશાલચંદ મોરારજીની
વિધવા યાદ જીજ્યાદ નાનજી.
૨ „ કુલચંદ ગોવિંદજી શાહ.
૩ „ નરોત્તમ જેઠા શાહ હા. યાદ
શીવકુંવર.

૬ માંગરોળ.

- ૨ રા. રા. નેમચંદ વસનજી શેઠ.
૧ „ કપુરચંદ હરખચંદ શાહ.
૧ „ કાળીદાસ પ્રેમચંદ શેઠ.
૧ યાદ જવલ પ્રેમજી.
૧ રા. રા. હરખચંદ ખીમજી બદાણી.

૬ સરસાઇ.

રા. રા. વિઠલજીભાઇ જેચંદ,
સરસાઇ મહાલકરી સાહેબ મારફત.

- ૧ રા. રા. વીઠલજીભાઇ જેચંદભાઇ.
૧ „ કપુરચંદ નથુ શાહ.
૧ „ અજરમર કાળા દોશી.
૧ „ મોનજી કચરા દોશી.
૧ „ નરભેરામ પ્રાગજી કાળસારી.
૧ „ દામોદર પાનાચંદ. „

૩ વડીયા.

- ૧ રા. રા. પ્રાણજીવન અંદરજી.
૧ જૈન સ્થાનક ખાતે હા. કોઠારી અવેર-
ચંદ જીવાભાઇ.
૧ રા. રા. મોતીચંદ વાહાલજી દોશી.

૬ રાજકોટ.

- ૧ રા. રા. અનોપચંદ મુળચંદ મહેતા,
હા. યાદ જવલયાદ.
૧ „ ન્યાલચંદ કપુરચંદ મહેતા.

- ૧ „ અવેરચંદ મુળચંદ મોદી.
૧ „ મોતીચંદ ઓધવજી શેઠ.
૧ „ દુલભજી ડાહ્યા શેઠ, હા. યાદ
જડાવયાદ.
૧ „ માણેકચંદ મોનજી દોશી.

સિદ્ધપુર પાટણ (ગુજરાત).

- ૧ રા. રા. પ્રભાશંકર લીલાધર દોશી
પાટણ ન્યાયાધીશ સાહેબ.

વોરા તારાચંદ દોલચંદ મારફત.

- ૧ શ્રી પાટણ જૈન સ્થાનકવાસી સ્થાનક ખાતે.
૧ રા. રા. તારાચંદ દોલતચંદ વોરા.
૧ „ જેઠુભાઇ હરખચંદ ભલુશાળી.
૧ „ રતનચંદ ગગલચંદ શાહ.
૧ „ કેશવલાલ મગનલાલ શેઠ.
૧ „ મોહનલાલ લહેરભાઇ ભલુશાળી.
૧ „ ડાહ્યાભાઇ ખુચચંદ ભલુશાળી.
૧ „ સરપચંદ ત્રીભોવનદાસ અવેરી.

સરધાર.

- ૫ „ શેઠ મુળચંદભાઇ કરશનજી શેઠ.

જેતપુર.

- ૫ „ શામળજીભાઇ ખોડાભાઇ કામદાર.
૧ „ પ્રેમચંદ કરશનજી બદાણી.

અમદાવાદ.

- ૧ „ હીરાચંદ વેલજી સંઘાણી.
૧ „ પુંજભાઇ હીરાચંદ શાહ.

હસા.

- ૧ જૈનશાળા હા. રા. રા. વનમાળી વેલજી.

ટીકર. (રણુતું)

- ૨ જૈનશાળા હા. રા. રા. ત્રીભોવન પીતાંબર.

વેજલપુર.

- ૨ રા. રા. કોદર જગનલાલ ગાંધી.

લાલપર.

૧ સ્થાનક ખાતે હા. રા. રા. કચરા લાધા શા.

જોડીયા.

૧ જોડીયા જૈન મણિઆઇ લાયચેરી તરફથી.

હા. ચત્રલજ પ્રેમજી વકીલ.

અજમેર.

૩ ટુ ધી મેનેજર જૈન જીક ડીપો.

બીલખા.

૧ સ્થાનક ખાતે હા. રા. રા. નાગજી વેલજી.

૧ ધાંગધા.

૧ રા. રા. નાગરદાસ ગફલભાઇ સંઘવી.

૩ સુરત.

૩ પુસ્તકાલય ખાતે હા. રા. રા. તારા-
ચંદ ઉત્તમચંદ.

૧ દ્રોણ.

રા. રા. કપુરચંદ રૂપસી દોસી મારફત

૧ દ્રોણ સ્થાનકવાસી સંઘ સમસ્ત હા.

રા. રા. દોલતચંદ રામજી મોદી.

૧ મેંદરડા.

૧ રા. રા. ડોસાભાઇ હેમચંદ શાહ.

૧ ઘાટવડ (કોડીનાર તામે).

૧ રા. રા. પીતાંબર પરષોતમ ગાંધી.

૧ મેંગણી.

૧ રા. રા. રામજી પ્રેમચંદ શેઠ.

૧ સરપદડ.

૧ રા. રા. નદવજી મીઠા.

૧ જામજોધપુર.

માસ્તર માણેકચંદ જોડીદાસ મારફત.

૧ સ્થાનક ખાતે હા. વિઠંલજી કુંવરજી દોશી.

૧ દાખીયા.

૧ રા. રા. માંતસંગ જેઠા.

૧ અરજણસક.

૧ રા. રા. કાળા રૂપસી પંચમીયા હા.
ભવાનભાઇ.

૧ મેવાસા.

૧ સ્થાનકખાતે હા. રા. રા. નથુ નાનજી.

૨ સાજડીયારી.

૧ રા. રા. દેવકરજી નથુ યાવીસી.

૧ „ સંઘરાજ નાનજી.

૪ કાળાવડ.

માસ્તર માણેકચંદ જોડીદાસ મારફત.

૧ કાળાવડ જૈનશાળા, હા. માસ્તર મા-
ણેકચંદ જોડીદાસ શેઠ.

૧ રા. રા. ભાલુજી પરષોતમ વકીલ.

૧ „ સુંદરજી દેવશી રવાણી.

૧ „ મેઘજી ડુંગરશી મહેતા.

